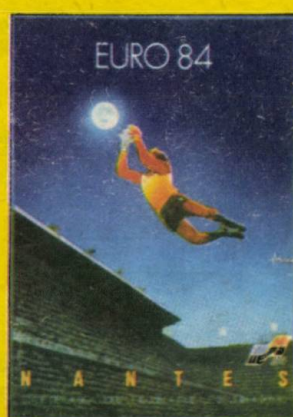
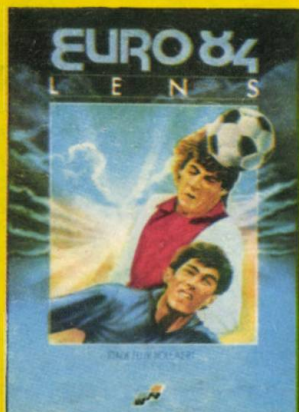
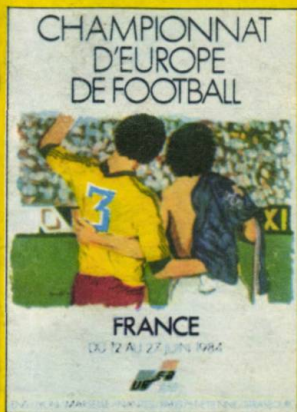

I 45649

almanahul Sportul '84

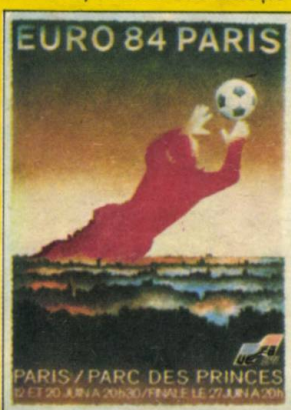
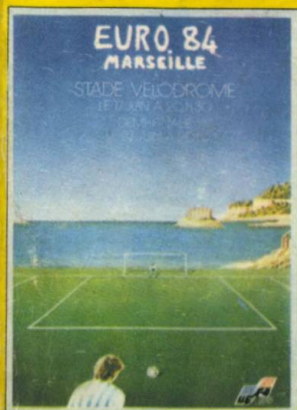
1984 2022

FOTBALIȘTII ROMÂNI LA EURO '84

Echipa națională care ne-a adus, la Bratislava, marea satisfacție a calificării.

ALMANAHUL SPORTUL '84 aduce un omagiu fierbinte partidului, secretarului său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Republicii Socialiste România, pentru minunatele condiții de viață, muncă și sport oferite generos tineretului, tuturor locuitorilor patriei.

În cele patru decenii de viață nouă, liberă, prosperă, care se împlinesc în curind de la mărețul act istoric înfăptuit de Partidul Comunist Român la 23 August 1944, activitatea sportivă a înregistrat o creștere uriașă, de neimaginat în perioada României burgheze, obținând cele mai mari realizări din istoria sa în ultimele două decenii, perioadă pe care toți sportivii țării, alături de întregul nostru popor, o numesc cu mândrie EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU.

ALMANAHUL SPORTUL '84 cuprinde cele mai importante evenimente sportive ale anului 1983, o retrospectivă a competițiilor mondiale, continentale, internaționale și naționale ale anului trecut, cu date, cifre și fotografii alb-negru și color, care evidențiază un an 1983 plin de satisfacții sportive.

ALMANAHUL SPORTUL '84 apare în pragul turneului final al Campionatului european de fotbal, din Franța (12—27 iunie 1984), fază finală la care sînt prezenți pentru prima oară fotbalștii români, calificarea însăși constituind, prin prima renumelui adversarilor întîlniți — Italia, Cehoslovacia și Suedia — cea mai mare performanță din istoria fotbalului românesc. Cu acest prilej, Almanahul Sportul '84 prezintă pe larg cele 8 echipe participante, antrenorii lor, arbitrii desemnați, stadioanele, cronica calificării reprezentativei României și istoricul celor 6 ediții de pînă acum ale Campionatului european de fotbal.

Pagini de beletristică, poezii, aforisme, curiozități sportive și cuvinte încrucișate întregesc Almanahul Sportul '84.

La realizarea ALMANAHULUI SPORTUL '84 au contribuit redactorii și colaboratorii ziarului „Sportul”, cu fotoreportaje de Dragoș NEAGU, Ion MIHĂICĂ, Vasile BAGEAC, Iorgu BĂNICĂ, Theodor CRISTEA, Laszlo KOVACS, AGERPRES, Studioul FOTOCOLOR „CASA ȘCÎNTEII”, FRANCE FOOTBALL — PARIS.

almanahul Sportul'84

93345

UN SIMBOL

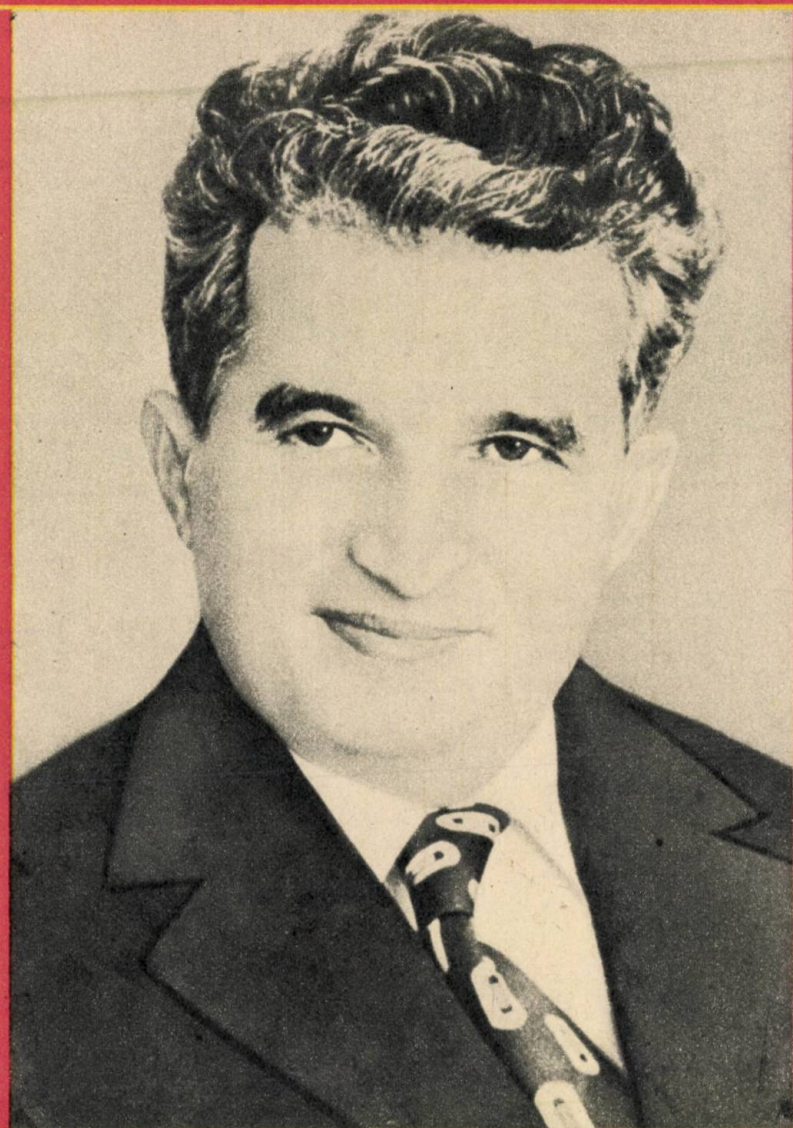
La cîrma țării drept, neistovit,
Privești spre viitor cutezător,
Ni-e scumpă țara-n cîntec tuturor
Și te urmă, oricînd, bărbat iubit!

Cu dragoste de glie, de popor,
Prin vîrste te-am văzut nebiruit,
Cum veacuri de-ntuneric ai zvîrlit,
Iluminat de steagul tricolor.

Îndeplinind a bunilor chemare,
Poporul te iubește și te știe:
Un simbol de nădejdi și de-omenie!

Și pentru țara asta ca o floare,
Cu-ncredere în comunist destin,
Recunoștința-mi sfîntă ți-o închin.

AL. JEBELEANU

**Să întâmpinăm a 40-a aniversare
a revoluției de eliberare socială
și națională și cel de-al XIII-lea
Congres al partidului cu succese
tot mai însemnate în dezvoltarea
economico-socială, în toate dome-
niile construcției socialiste!**

NICOLAE CEAUȘESCU

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 58TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637
TEL. 733-4331

1944 23 AUGUST 1984

PATRU DECENII DE VIAȚĂ LIBERĂ, NOUĂ, PROSPERĂ

EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU, EPOCA MARILOR ÎMPLINIRI ALE ASPIRAȚIILOR POPORULUI ROMÂN

Este, în acest an aniversar 1984, multă lumină, dragoste, prețuire și mândrie în inimile și conștiințele tuturor fiilor patriei — români, maghiari, germani și de alte naționalități —, strâns uniți în jurul Partidului Comunist Român, centrul vital al întregii națiuni, al secretarului său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, președintele Republicii Socialiste România, strălucit conducător politic și de stat, ctitorul vieții noi a poporului nostru.

Cu asemenea gânduri și alese sentimente trăim aceste zile care ne apropie tot mai mult de marile evenimente ale acestui an, evenimente ce se vor înscris cu litere de aur în istoria țării, în viața poporului și partidului nostru: aniversarea a patru decenii de la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antilimperialistă din August 1944, și cel de al XIII-lea Congres al partidului, sărbători scumpe poporului român, întâmpinate, în toate așezările țării, într-o puternică eferescență politică, cu minunate fapte de muncă și remarcabile succese obținute în toate domeniile de activitate.

„Înfăptuirea actului istoric de la 23 August 1944 — sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu — a deschis calea unei dezvoltări noi, democratice și progresiste a societății românești, precum și a lichidării definitive a oricărei dependențe a po-

porului nostru față de monopolurile străine, de cercurile imperialiste internaționale. România și-a dobândit pentru prima dată în mod cu adevărat exemplar independența și suveranitatea națională, la baza cărora au fost puse eliberarea poporului de orice exploatare și asuprire, cucerirea puterii politice și economice de către clasa muncitoare în alianță cu țărănimea, cu intelectualitatea, cu celelalte forțe sociale, edificarea noii orânduri socialiste, în care masele muncitoare, poporul își făuresc în mod conștient propriul viitor, propria istorie“.

Reliefind capacitatea partidului clasei muncitoare — Partidul Comunist Român — de a organiza și conduce toate forțele progresiste ale națiunii noastre, cele mai largi categorii sociale în bătălia supremă pentru apărarea intereselor vitale ale țării, pentru înlăturarea dictaturii militarofasciste și întoarcerea armelor împotriva cotropitorilor străini, actul revoluționar al insurecției din August 1944 a reprezentat o încununare a îndelungatelor și asprelor lupte duse de poporul nostru pentru apărarea și afirmarea ființei sale naționale, pentru libertate și dreptate socială, pentru dezvoltarea economico-socială independentă, pentru o viață nouă, liberă și prosperă.

Drumul parcurs de la glorioasa epopee a insurecției relevă cu pregnanță semnifi-

cația excepțională a marilor succese dobândite de poporul nostru, sub conducerea Partidului Comunist Român, în vastă operă de edificare a socialismului în România. Sub stindardul partidului nostru revoluționar, care a desfășurat o amplă activitate organizatorică și politică, țara s-a transformat radical, sporind necontenit avuția națională, bunăstarea tuturor oamenilor muncii. În această perioadă de adânci transformări revoluționare, Partidul Comunist Român a militat consecvent, cu fermitate și înțelepciune în vederea împlinirii neabătute a politicii de industrializare socialistă, a dezvoltării agriculturii pe temelii noi, socialiste, a înfloririi științei, artei și culturii, asigurând lichidarea într-un termen istoric scurt a rămănerii în urmă moștenite din trecut, ridicarea economică și socială a tuturor zonelor patriei, înflorirea orașelor și satelor țării. **Sporirea considerabilă a forței economice a României în anii construcției socialiste este grăitor ilustrată de creșterea producției industriale în această perioadă de 53 de ori, a producției agricole de aproape 3 ori, a venitului național de 16 ori.** Ca urmare a politicii externe juste, a inițiativelor și acțiunilor sale consacrate păcii, destinderii și colaborării internaționale, a participării active la soluționarea constructivă a marilor probleme ale epocii noastre, România și-a cucerit un merit prestigiu pe arena mondială, a dobândit nenumărați prieteni pe toate meridia-tele lumii.

O importanță excepțională pentru dezvoltarea construcției socialiste în patria noastră a avut-o cel de al IX-lea Congres al partidului, în 1965, care, prin problematica abordată, prin modul nou, profund creator și revoluționar de tratare a sarcinilor și obiectivelor social-economice ale țării, prin larga deschidere spre înnoiri și perfecționări în toate domeniile de activitate, a inaugurat epoca cea mai fertilă, cea mai rodnică, de mărețe împliniri din întreaga istorie a patriei: „**EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU**”. Această etapă de uriaș avânt creator poartă, în tot ce am împlinit, în toate izbînzile țării și ale poporului, **pecetea gândirii și acțiunii revoluționare, a prodigioasei și neobositei activități desfășurate, în fruntea partidului și statului, de tovarășul Nicolae Ceaușescu, strălucitul nostru conducător, marele revoluționar și patriot înflăcărat, militantul devotat cu întreaga-i ființă idealurilor socialismului și comunismului, omul care și-a închinat întreaga viață slujirii intereselor poporului, propășirii neconținute a țării.**

„Nu am avut, nu am și nu voi avea nimic mai de preț decît interesele poporului în rîndul căruia m-am născut, am trăit și trăiesc! Nu am avut, nu am și nu voi avea nimic mai de preț decît servirea dorințelor sale de bunăstare, de fericire, de libertate și independență” — spunea tovarășul Nicolae Ceaușescu, ctitorul vieții noi a României socialiste. Cuvinte minunate care ne înaripează gîndurile și faptele.

Contribuția tovarășului Nicolae Ceaușescu la elaborarea și transpunerea în viață a Programului partidului, a hotărîrilor adoptate de congresele și conferințele naționale ale partidului, a planurilor de dezvoltare economico-socială, la fundamentarea pe baze riguroase științifice a politicii interne și externe a partidului și țării a fost și este decisivă și tocmai de aceea, cu mindrie și prețuire, toți fiii țării au asociat pentru totdeauna numele secretarului general al partidului de toate mărețele împliniri ale acestor ani, de imensul prestigiu pe care îl are astăzi România, poporul nostru în întreaga lume. **PARTIDUL-CEAUȘESCU-ROMÂNIA, o realitate pregnantă, un adevăr înscris în conștiința tuturor fiilor patriei!**

Un aport însemnat la cucerirea atîtor trepte de progres și civilizație, pe care poporul român, condus de partidul nostru, în frunte cu secretarul său general, le-a urcat spre stîmna lumii întregi, l-a avut, de-a lungul anilor, tineretul patriei, acest minunat tineret, puternic și entuziast detașament, căruia tovarășul Nicolae Ceaușescu îi poartă o adevărată grijă părintească, îndrumîndu-l pentru muncă și viață, pentru îndeplinirea cu cinste a marilor răspunderi ce i-au fost încredințate în împlinirea mărețului program de edificare a socialismului și de înaintare a României spre comunism. Acestui tineret — mindria țării, viitorul ei de aur — tovarășul Nicolae Ceaușescu îi veghează și-i călăuzește, cu o mare și statornică dragoste, cu căldură și înțelepciune, toate drumurile împlinirilor și afirmărilor. Între acestea și cele care duc spre arenele sportului, spre nesecatele izvoare de sănătate, vigoare, frumusețe fizică și morală.

Înainte de acest luminos 23 August 1944 mișcarea de educație fizică și sport din România, lipsită de orice sprijin sau atenție din partea autorităților vremii, se desfășura lent, cu mari greutăți și sacrificii, cu foarte puține reușite în planul activității interne și internaționale. Abia după Eliberare, pe măsura impetuoasei dezvoltări economico-sociale, rod al muncii

În prezența tovarășului Nicolae Ceaușescu și a tovarăsei Elena Ceaușescu s-a desfășurat spectacolul festiv al ediției 1978 a «Daciadei», pe stadionul «23 August»

Marea competiție sportivă națională „Daciada” să cuprindă, practic, în cadrul ei, întregul tineret al patriei, să se afirme tot mai puternic ca o uriașă mișcare de masă, care să asigure participarea celor mai largi categorii de oameni ai muncii de la orașe și sate la practicarea organizată și sistematică a exercițiilor fizice, sportului și turismului — acesta fiind obiectivul fundamental pus de partid în fața mișcării noastre sportive în această perioadă.

NICOLAE CEAUȘESCU

harnice a tuturor cetățenilor patriei, strâns uniți în jurul partidului, sportul românesc a fost pus în slujba întregului popor, cultivându-se și dezvoltându-se tradițiile sale progresiste, asigurându-i-se condițiile necesare pentru o evoluție mereu ascendentă. Determinante în acest avânt sportive de către partid, orientarea politică de care aceasta a beneficiat prin importante hotărâri și documente de partid și de stat. Așa au apărut primele mari competiții populare, devenite tradiționale, așa s-au organizat campionatele țării la tot mai multe discipline sportive, așa s-au format primele promoții de antrenori și instructori și tot așa au început să se înalțe, în diferite orașe, baze sportive, stadioane, săli sau bazine, edificii noi, pe măsura vremurilor noi. Ne amintim cu emoție și mare satisfacție și de primele afirmări de prestigiu ale sportivilor români, la Jocurile Olimpice, campionate mondiale, europene, balcanice, la numeroase alte competiții internaționale, care, toate, au început să impună sportul ro-

mănesc în atenția specialiștilor din întreaga lume. Perioada celor mai mari succese, celei mai puternice dezvoltări și a unui progres multilateral a cunoscut-o sportul românesc, de asemenea, în ultimele două decenii, în perioada pe care o numim, cu fierbinte preuire a întregului nostru popor: „EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU”.

În concepția secretarului general al partidului nostru, în gândirea sa creatoare, educația fizică și sportul reprezintă activități de interes național, parte componentă a procesului de educare a tineretului, a maselor largi de oameni ai muncii, de dezvoltare fizică armonioasă și păstrare a sănătății populației. La înalta misiune încredințată de secretarul general al partidului mișcarea sportivă este chemată să-și îndeplinească, în condiții cât mai bune, marile sarcini și răspunderi ce-i revin în cadrul politicii generale de construcție socialistă și ridicare a țării pe trepte tot mai înalte de civilizație și progres, ca, împreună cu întregul popor, sportivii patriei să aducă o contribu-

ție tot mai importantă la transpunerea în viață a Programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism.

Indicații și orientări prețioase, de cea mai mare valoare teoretică și practică, cuprinse în Mesaje, Cuvântări sau desprinse din neuitatele întâlniri ale tovarășului Nicolae Ceaușescu cu sportivii frunțași ai patriei, au determinat nemijlocit, în aceste aproape două decenii, îmbunătățirea substanțială a conținutului mișcării noastre sportive, implicarea tot mai directă și creșterea contribuției acestora la înfăptuirea amplului proces de edificare a socialismului pe pământul scump al patriei noastre.

La aceste mari realizări a contribuit și îmbunătățirea continuă a bazei sportive a sportului de masă și de performanță. De la cele câteva terenuri modeste existente înainte de 23 August 1944 în România s-a ajuns astăzi ca mișcarea sportivă să aibă la dispoziție o puternică bază mate-

rială, reprezentată în primul rând de marile stadioane „23 August” și de impunătorul Palat al Sporturilor și Culturii din Capitală, dar, deopotrivă, de modernele săli polivalente, bazine sau patinoare construite la Galați, Brașov, Iași, Pitești, Miercurea Ciuc, Constanța, Bala Mare, Timișoara, Râmnicu Vilcea, Brăila, Ploiești etc., de miile de complexe și amenajări sportive apărute, în toate județele, orașele și satele patriei, pe noua și mereu mai bogată hartă a bazelor sportive ale României socialiste.

Din profunzimea și înțeleaptă gândire social-politică a secretarului general al partidului au izvorât, în toată limpezimea lor, și sarcinile de mare responsabilitate încredințate mișcării sportive de a atrage în practicarea exercițiilor fizice, sportului și turismului de masă întregul tineret, începând cu copiii, mase tot mai largi de oameni ai muncii. Aceasta, arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, pentru ca, în formarea omului nou, constructor al socialis-

(continuare la pag. 14)

EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU, EPOCA DE PUTERNICE AFIRMĂRI ALE GENERAȚIEI TINERE

Au trecut 7 ani de când am avut marea fericire să fiu îmbrățișată de tovarășul Nicolae Ceaușescu și tovarășa Elena Ceaușescu, după victoria mea de la Olimpiada canadiană, atunci, în 1976, când am primit de la președintele țării noastre înalta distincție de Erou al Muncii Socialiste. Din acel an și până acum, într-o perioadă relativ scurtă, viața mea s-a îmbinat cu alte succese în sport, dar și cu pași hotărâți pentru viitorii mei ani de viață. În curând voi termina cursurile Institutului de Educație Fizică și Sport din București și voi deveni profesoară. Dar încă de pe acum, grija părintească a partidului, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, s-a îndreptat din nou spre mine. De la începutul anului 1983 funcționez ca antrenore a lotului de junioare al federației de gimnastică, o prefață la viitoarea mea carieră de profesoară și antrenore, profesie care mă pasionează, cu dorința vie, care mi-am exprimat-o din prima zi a funcționării mele ca antrenore, și anume aceea ca eu însămi să reușesc să dau gimnasticii românești „O nouă Nadie”. Aceasta ar fi, în fapt, marea satisfac-

ție pe care aș putea s-o ofer țării mele, partidului și, în primul rând, tovarășului Nicolae Ceaușescu, pentru tot ce au făcut pentru mine.

Acum, când am depășit stadiul de copilă și privesc cu ochii pătrunzători tot ceea ce se petrece în jurul meu, sînt mîndră când aud că se vorbește în jurul meu de „EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU”, pentru că, într-adevăr, trăim o epocă de mari împliniri și de mari perspective pentru tineretul nostru, pentru o viață fericită.

Iată de ce îmi îndrept mereu gândurile mele cu dragoste și cu recunoștință către partid și conducătorul iubit al partidului și patriei, părintele mult iubit al tineretului, al sportivilor, pentru ca sub conducerea sa poporul român să realizeze succese tot mai mari în opera de construire a unei Români înfloritoare, ca și în nobila luptă pentru menținerea și asigurarea păcii în lume.

NADIA COMĂNECI
Erou al Muncii Socialiste
multiplă campioană olimpică

1944 **BILANȚ SPORTIV PRODIGIOS, DEMN** **1984**
DE MARILE ÎNĂPTUURI SOCIALISTE ALE POPORULUI NOSTRU

	pînă în 1944	1944 — 1984	1965 — 1984
Jocurile Olimpice	2	128	84 (17 de aur)
Campionatele mondiale	8	419	353 (85 de aur)
Campionatele europene	8	604	472 (104 de aur)
Total	18	1146	909 (206 de aur)

1965 **CEA MAI FERTILĂ PERIOADĂ** **1984**
DIN ISTORIA SPORTULUI ROMÂNESC

	Jocuri Olimpice			Campionate mondiale			Campionate europene			Campionate mondiale universitare							
	Total	A	Ag Br														
1965				5	2	3		23	9	8	6	11	3	4	4	L A T O T	
1966				22	9	9	4	9	2	3	4	1		1			
1967				8	2	3	3	31	9	9	13						
1968	16	4	6	6	3	1	1	1	10	1	7	2	1		1		
1969				11	3	5	3	31	8	16	7						
1970				23	8	6	9	15	3	2	10	6		4	2		
1971				16	2	7	7	30	3	12	15						
1972	16	3	6	7	6	3		3	20	3	6	11					
1973				20	4	8	8	21	5	6	10	20	5	7	8		
1974				45	10	14	21	17	1	6	10						
1975				19	2	8	9	33	12	9	12	12	3	5	4		
1976	27	4	9	14	3	1	1	1	19	4	11	4					
1977				21	5	9	7	33	7	9	17	36	12	10	14		
1978				39	9	11	19	33	10	14	9						
1979				24	7	4	13	39	8	10	21	31	13	3	15		
1980	25	6	6	13	7	3	3	1	13	2	3	8					
1981				16	2	6	8	27	6	10	11	68	31	17	20		
1982				31	7	11	13	17	4	8	5						
1983				31	4	11	16	38	5	15	18	29	6	13	10		
1984 pînă la 15 mai				3	1	1	1	13	2	5	6						
Total	84	17	27	40	353	85	121	147	472	104	169	199	215	78	65	77	1124
Pînă în 1964																	237

**AVEM ÎN GÎND
ȘI ÎN SUFLET
EXEMPLUL LUMINOS
AL
CONDUCĂTORULUI
NOSTRU IUBIT**

Trăiesc în acest an de mare sărbătorire, alături de întregul popor, sentimentele cele mai sincere de dragoste și prețuire față de secretarul general al partidului, președintele țării, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel ce veghează cu dragoste și generozitate asupra destinului tinerii generații din patria noastră. Sint mîndru că fac parte din această generație care are permanent în gînd și în suflet exemplul viu al secretarului general al partidului de militant neobosit pentru cauza socialismului, pentru continua propășire a patriei, pentru bunăstarea și fericirea poporului nostru, pentru pace și înțelegere pe toate meridianele lumii. Grijă părintească și sensibilitate pe care președintele țării le manifestă față de tineret s-au răsfrînt firește și asupra celor angajați în mișcarea sportivă. Iar noi ne-am străduit să răspundem prin fapte. Sutele de medalii și titluri pe care sportivii romîni le-au cucerit în competiții internaționale de prestigiu stau mărturie asupra felului în care am înțeles să muncim pentru a reprezenta cu cinste culorile patriei, pretutindeni în lume.

Mă număr printre cei ce au contribuit la succesele lotului de canoace la campionatele mondiale de anul trecut, cucerind medalia de aur, izbîndă de neuitat pe care o datorăm minunatelor condiții asigurate sportului în țara noastră de către partid, de către secretarul său general, tovarășul Nicolae Ceaușescu, cel care însuși zi de zi simțămîntele patriotice, de profundă responsabilitate cu care trebuie să muncim și să ne pregătim pentru sporirea prestigiului internațional al României socialiste.

În aceste momente de mare sărbătoare mă angajez că voi continua să mă pregătesc la cel mai înalt nivel, cu toată abnegația și responsabilitatea pentru a aduce țării noi și mari succese internaționale. Sint, de altfel, gîndurile tuturor colegilor mei din lotul olimpic de canoace, disciplina sportivă în care mai multe generații de sportivi au contribuit la realizarea unui palmares prestigios, care ne-a adus faima de „Flotila de aur”. Ne angajăm să ne păstrăm renumele, cucerind noi trofee, răspunzînd în acest fel grijii și atenției cu care președintele țării înconjoară activitatea noastră de ambasadori în sport al României socialiste.

COSTICĂ OLARU
campion mondial la canoe

**SĂ FIM
LA ÎNĂLȚIMEA
AȘTEPTĂRILOR
ȘI A MINUNATELOR
CONDIȚII
DE MUNCĂ
ȘI SPORT !**

Alături de toți tinerii patriei, de întregul nostru popor, sportivii României socialiste exprimă tovarășului Nicolae Ceaușescu cele mai alese sentimente de dragoste și stimă, de profund atașament față de eminentul om de stat, patriotul și revoluționarul înflăcărat care conduce cu înțelepciune destinele patriei și poporului pe drumul construcției socialiste și comuniste.

Sint tînără, am 21 de ani, am trăit aproape întreaga mea viață în perioada pe care istoria o va numi „EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU”, epoca celor mai frumoase împliniri și realizări din milenara istorie a acestui popor. Am avut, asemenea tuturor tinerilor României, o copilărie lipsită de griji, am putut învăța, mi-am putut valorifica aptitudinile pentru sportul de performanță. La Brăila, unde m-am născut și am crescut, am avut cele mai bune condiții de pregătire la Clubul sportiv școlar. La fel la Craiova, la Clubul Sportiv Municipal, și acum la Steaua, una din marile „uzine sportive” ale țării, la care am posibilitatea să mă realizez și pentru viață. Prin muncă asiduă am ajuns printre sportivii fruntași ai țării, stabilind pînă în prezent șase recorduri mondiale la săritura în lungime. Știu că activitatea noastră, a sportivilor, succesele pe care le obținem pe arepele sportive ale lumii sint urmărite cu interes și privite cu satisfacție de președintele țării noastre, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a cărui grijă permanentă o simțim zi de zi, mobilizîndu-ne astfel și mai mult pentru o pregătire superioară.

Acum, în an sărbătoresc, toate gîndurile noastre se îndreaptă cu adîncă recunoștință spre părintele iubit, îndrumător neprețuit al tinerețului, al tuturor sportivilor, și îl încredințăm pe tovarășul Nicolae Ceaușescu că vom face totul pentru a corespunde așteptărilor, condițiilor de viață, de muncă și de sport de care beneficiem. Pentru mine, anul 1984 este deosebit de interesant. Promit să fiu la înălțimea recordului meu mondial, încercînd să exprim în acest fel, și prin fapte, nu numai prin cuvinte, sentimentele care mă animă.

ANIȘOARA CUȘMIR-STANCIU
recordmană mondială la atletism

Sărbătorirea zilei de 23 August, ziua Eliberării patriei, a prilejuit întotdeauna manifestarea celor mai puternice sentimente de dragoste, prețuire și recunoștință din partea tineretului sportiv pentru conducătorul iubit al partidului și statului nostru, tovarășul Nicolae Ceaușescu

(continuare din pag. 9)

mului, să fie armonios îmbinată educația cultural-politică cu educația fizică, să se realizeze formarea unui tineret sănătos atât din punct de vedere al concepției politice și culturale, cât și din punct de vedere fizic, pentru ca omul să fie cu adevărat omul nou al viitoarei societăți comuniste. „**Cerințele dezvoltării actuale**, sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu, **fac în mod obiectiv necesară creșterea rolului culturii fizice și sportului în procesul educației socialiste și formării omului nou, în întărirea sănătății și vieții națiunii noastre, în asigurarea condițiilor ca poporul român, tineretul patriei să crească viguros și sănătos.**”

Din aceeași profundă gândire și grijă părintească pentru milioanele de tineri și oameni ai muncii, practicanți ai exercițiilor fizice și sportului, a izvorât, la 19 august 1976, și generoasa inițiativă a tova-

rășului Nicolae Ceaușescu de organizare a „**DACIADEI**”, **Olimpiadă a sportului românesc**, care devine pe an ce trece o adevărată mișcare de masă, cuprinzând întregul tineret, întreaga populație activă a țării și care, în același timp, trebuie să contribuie la dezvoltarea sportului de performanță, la descoperirea celor mai talentate elemente, capabile să reprezinte cu cinste România la marile competiții internaționale. **De-atunci, de-a lungul celor 3 ediții și până în prezent, la cea de a 4-a ediție, aflată în plină desfășurare, „Daciada” a cuprins, în numeroase întreceri, concursuri și acțiuni sportive milioane de tineri și oameni ai muncii, iar la sfârșitul acestui an numărul acestora va însemna o treime din întreaga populație a țării!** Aceasta, pentru ca, așa cum a indicat secretarul general al partidului, „Daciada” să devină tot mai mult cadrul de manifestare a energiei, elanului și optimismului revoluționar ale tineretului pa-

triei, ca ea să contribuie tot mai mult la afirmarea capacității creatoare a poporului nostru, la educarea conștiinței socialiste a maselor, la plămădirea omului nou, hotărât să se consacre în întregime nobilei cauze a socialismului și comunismului.

În acești ani de lumină și avânt impetuos în toate domeniile de activitate s-au realizat, în activitatea sportivă de masă, și alte succese care întregesc un bilanț cu care puține mișcări sportive din lume se pot mândri: milioanele de participanți la cele mai diferite acțiuni turistice de masă, trecerea normelor Complexului „Sport și Sănătate”, practicarea gimnasticii la locul de muncă, activitatea din ce în ce mai susținută din centrele de inițiere la diferite discipline organizate pe întreg cuprinsul țării — un vast și semnificativ tablou încadrat puternic în viața nouă care pulsează astăzi în toate așezările patriei.

Paralel cu dezvoltarea sportului de masă, pe baza hotărârilor de partid, a indicațiilor și orientărilor stabilite de tovarășul Nicolae Ceaușescu, în ultimele două decenii au fost realizate și cele mai viguroase afirmări ale sportivilor noștri fruntași în arena internațională. Din 1965, sportivii români au cucerit până în prezent 84 de medallii (dintre care 17 de aur) la Jocurile Olimpice, 353 (85 de aur) la campionatele mondiale și 472 (104 de aur) la campionatele europene, pentru a nu mai aminti rezultatele de prestigiu obținute la ultimele ediții ale „Universiadel” de la București și Edmonton, sau de cele mai recente, cunoscute desigur, de toți iubitorii sportului, din finalul anului sportiv 1983 și începutul lui 1984 — la gimnastică, fotbal, handbal, caiac-canoe, canotaj, cros etc. Dealtfel, este concludent faptul că în 1983 România s-a situat pe locul al 6-lea în lume, în clasamentul pe națiuni al medalilor obținute la campionatele mondiale, la sporturile olimpice. Sînt succese care exprimă îndeplinirea, cu cinste și demnitate, a sarcinilor de răspundere încredințate de partid, personal de tovarășul Nicolae Ceaușescu, care cere ca, prin victorii cît mai importante, sportivii fruntași să contribuie la păstrarea și sporirea înaltului prestigiu de care România socialistă se bucură pe plan mondial, rezultat al realizărilor pe care le obține în dezvoltarea internă, al politiciii

consecvente de pace și colaborare pe care o promovează și care i-au adus stima și respectul întregii lumi.

În spiritul acestor cerințe formulate de secretarul general al partidului, sportivii fruntași și-au continuat în acest an pregătirile pentru marile întreceri internaționale de amploare, acolo unde „tricolorii” s-au angajat să facă totul pentru a reprezenta, la nivelul sarcinilor și al condițiilor create, scumpa noastră patrie — Republica Socialistă România. Dealtfel, anul acesta al marilor sărbători din viața poporului și partidului nostru — cea de a 40-a aniversare a revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă, de la 23 August, și cel de al XIII-lea Congres al Partidului Comunist Român — constituie pentru întreaga mișcare sportivă un prilej de puternică mobilizare și angajare pentru îndeplinirea la cote superioare a importanțelor sarcini ce-i revin în lumina prețioaselor indicații și orientări cuprinse în Mesajul adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu Conferinței pe țară din martie 1982, de a se face totul pentru ca sportul românesc să cunoască o și mai puternică dezvoltare și afirmare multilaterală.

Sportivii patriei, milioanele de practicanți ai exercițiilor fizice, performeri de valoare mondială, activiști ai mișcării sportive vād în persoana tovarășului Nicolae Ceaușescu pe cel mai iubit părinte al tineretului, far luminos pe magistrala vieții noi, libere, fericite și tot mai prospere, pe care o trăiesc în minunata noastră țară. Cu cele mai alese gînduri de prețuire, cu cele mai înflăcărâte sentimente de dragoste și devotament, sportivii patriei, toți cei care activează în domeniul mișcării sportive din țara noastră mulțumesc, din inimă, partidului, personal tovarășului Nicolae Ceaușescu pentru toate marile împliniri de viață și muncă, din arenele sportului. Începută o dată cu zorii lui 23 August 1944, noua istorie a sportului românesc a înscris, în aceste patru decenii de profunde înnoiri și transformări, pagini de aur, cărora, cu certitudine, viitorul luminos spre care pivim cu toată încrederea ființei noastre îi va adăuga, la fel ca în toate domeniile de activitate, multe altele, tot mai strălucitoare, spre gloria sportivă a României socialiste.

Gîndirea creatoare a tovarăşului NICOLAE CEAUŞESCU

„DACIADA” — O VERITABILĂ OLIMPIADĂ A SPORTULUI ROMÂNESC

Anul 1983 a marcat încheierea unei noi ediţii — a III-a — din cadrul mării competiţii sportive naţionale „Daciada”. Iniţiată, după cum se ştie, de către tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretarul general al partidului, preşedintele Republicii, această grandioasă întrecere, care a răspuns cerinţelor Programului privind dezvoltarea activităţii de educaţie fizică şi sport pe perioada 1976—1980 şi pregătirea sportivilor români în vederea participării la J.O. din 1980 aprobat de Comitetul Politic Executiv al C.C. al P.C.R. — simbolizează cât se poate de pregnant, prin numele ei, glorioasele origini ale poporului nostru, bimilenar pe aceste meleaguri, bărbăţia, vitejia şi dragostea de pămîntul strămoşesc, atestată de atîtea ori de-a lungul zbuciumatei lui istorii.

Ca şi primele două ediţii, „DACIADA” s-a bucurat de o participare entuziastă a maselor. O competiţie fără... vîrstă, cum i se mai spune, pentru că ea aduce la start şoimi ai patriei, purtători ai cravatei roşii cu tricolor, tineri utecişti, oameni ai muncii din întreprinderi, instituţii şi de pe ogoare, militari şi chiar cetăţeni care se apropie de pragul senectuţii. Ea îşi merită, de aceea, numele de întrecerea tuturor! Apare absolut firească această adeziune largă, însuflită a cetăţenilor patriei, dacă ţinem seama nu numai de mesajul pe care îl reprezintă, ci şi de paleta bogată de modalităţi de manifestare a activităţii sportive, după posibilităţi şi preferinţe, în timpul

liber al fiecăruia. O competiţie care şi-a creat, prin ea însăşi, o popularitate nelimitată, atrăgînd cu fiecare ediţie noi şi noi concurenţi. Mai mult, formîndu-şi adepţi care practică conştient exerciţiul fizic, un sport spre care dovedesc aptitudini şi vocaţie, cu precădere pe terenuri şi stadioane, în mijlocul naturii. În fond, o latură de referinţă a „Daciadei”

TRADIŢIA SE RESPECTĂ, TRADIŢIA CONTINUĂ !

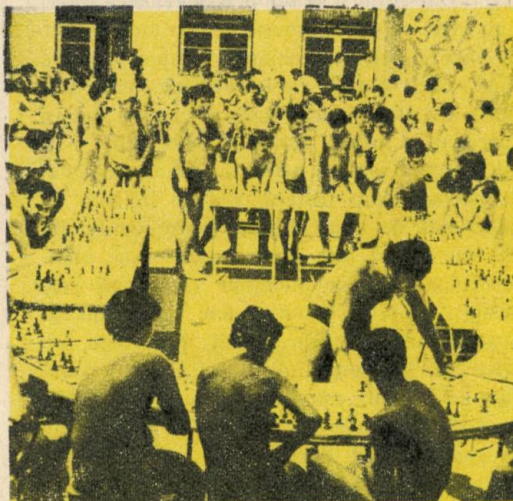
Aplicînd cu stricteţe recomandările secretarului general al partidului, „DACIADA” a reuşit, şi în ediţia a III-a, să dezvolte, pe un plan superior, tradiţiile sportului românesc, creaţia şi experienţa maselor acumulată de-a lungul anilor. Iată de ce şi în 1983 festivalurilor săteşti, duminicilor cultural-sportive, serbărilor populare, întrecerilor de trîntă, competiţiilor de oină, alergărilor de cros li s-au asigurat un larg cadru de manifestare. Merită a fi subliniat, de pildă, felul în care au fost organizate festivalurile sportive săteşti din judeţele Teleorman, Maramureş şi Iaşi, cel iniţiat de consiliile unice agroindustriale din judeţul Buzău.

Festivalul sportiv sătesc teleormănean, spre exemplu, la care am fost martori, a preluat, într-un fel, o acţiune asemănătoare lansată

„Crosul tineretului” este îndrăgit de sute de mii de tineri din patria noastră

cu mai bine de două decenii în urmă de oamenii muncii de pe ogoarele județului Argeș. Această frumoasă manifestare sportivă de masă, în 1983 ajunsă la a 11-a ediție, a îmbinat, în modul cel mai convingător, cîntecul și jocul popular cu întrecerea sportivă, stîrnind interesul a mii și mii de tineri și tinere din marea majoritate a satelor și comunelor teleormănene, din Frăsinet și Crîngu, din Virtoapele și Plosca, din Smîr-dioasa și Buzescu, din Vrînceni și Izvoarele, din Ștorobăneasa și Salcia. „Daciada” a reactualizat prin aceste festivaluri sportive organizate la sate o formă de manifestare a înfrățirii între cultură și sport, i-a asigurat noi valențe, cu multiple efecte pe planul sănătății maselor, dar și al educației și culturalizării tinerilor din mediul rural. Deosebit de îndrăgite — dovadă intrarea lor în tradiție, peste tot în țară ele se organizează de mai bine de un deceniu — festivalurile sportive sătești s-au bucurat, an de an, de noi condiții materiale.

Între activitățile sportiv-recreative ale studenților noștri, șahul a căpătat o pondere importantă, cum ne demonstrează această imagine surprinsă la „Student-club” din București

Succesul centrelor de inițiere în sport a depășit toate așteptările

Organizarea lor a prilejuit o adevărată întrecere între sate și comune pentru amenajarea de baze sportive sau chiar de complexe pentru sport, cum este cel de la Frăsinet, care dispune în afara unor terenuri pentru jocuri sportive — fotbal, handbal, volei, oină — și de sectoare pentru atletism, gimnastică etc. În același timp festivalurile de la sate au beneficiat de aportul unor cadre calificate. Ele au primit atât girul organelor și organizațiilor sportive județene (pe lângă cele locale), cât și al altor organe și organizații obștești investite de partid, prin lege, cu atribuții în domeniul activității sportive. Într-un cuvânt, reușita acestei forme tradiționale de atragere a tineretului de la sate în sport a fost deplină.

Caracterul tradițional l-au păstrat și competițiile adresate copiilor și tineretului studios — campionatele republicane școlare la atletism, gimnastică, volei și fotbal, întrecerile dotate cu „CUPA PIONIERUL” la înot,

handbal, Festivalul pionieresc de minibaschet (o amplă acțiune de selecție la nivel republican), **CROSUL PIONIERILOR** și **CROSUL TINERETULUI**, festivalul sportului muncitoresc (foarte bine organizat în 1983 îndeosebi la Botoșani, Bacău, Brăila, Alba și Mureș), precum și alte forme și mijloace de practicare a exercițiului fizic și sportului, cu o recunoscută utilitate și eficiență, cum ar fi gimnastica în cămine și internate, în recreația mare, gimnastica la locul de muncă, complexul polisportiv „Sport și Sănătate” etc, care au oferit o gamă largă de posibilități de petrecere a timpului liber în mod plăcut și folositor, cu efecte remarcabile în dezvoltarea multilaterală a tinerei generații, a oamenilor muncii, în menținerea și întărirea sănătății și a puterii de muncă, pentru recrearea fizică și psihică. Multitudinea acestor posibilități de practicare a mișcării, de combatere a sedentarismului a avut nu numai o valoare strict

Jocurile de mișcare ocupă în cadrul activităților sportive ale preșcolarilor un spațiu tot mai larg, asigurat prin întrecerile „Daciadei”

practică, ci a răspuns și preferințelor participanților, indiferent de vîrstă, sex sau profesiune.

NOI PAȘI DE LA CANTITATE (activitatea de masă) LA CALITATE (performanță)

Mai mult decît edițiile precedente, în 1983 „DACIADA” a asigurat îngemănarea exercițiilor fizice și sportului de masă cu activitatea de performanță, ca o expresie a conceptului partidului nostru despre legătura indisolubilă, permanentă, dialectică, obiectivă ce trebuie să existe între baza de masă a sportului românesc și performanța sportivă, între cantitate și calitate. Referindu-ne la această interdependență este suficient să aducem ca argument creșterea spectaculoasă a numărului copiilor care sînt prezenți la centrele de inițiere în gimnastică (fete mai ales), tenis de cîmp, judo, înot (numai la Reșița se inițiază peste 1 500 de elevi din

clasele I ale tuturor școlilor generale; este un experiment reușit, de vreme ce orașul de reședință al județului Caraș-Severin este înscris și dorește să rămînă un fel de portdrapel al natației românești de performanță, motiv pentru care își formează continuu elemente de perspectivă).

La nivel de performanță, „DACIADA”, la ediția a III-a, consemnează cîteva finale deosebit de reușite, ca acelea organizate la atletism, baschet, lupte, polo, înot, tenis canotaj, volei, sărituri în apă, handbal, judo, rugby, oină, gimnastică ritmică, popice, șah (seniori și juniori). *Finalele pe țară ale acestei ediții au avut drept obiectiv major verificarea potențialului sportiv național și selecționarea celor mai valoroase elemente pentru Jocurile Mondiale Universitare de la Edmonton-Canada, precum și pentru Jocurile Olimpice de la Los Angeles din acest an.* Se apreciază că în raport cu edițiile precedente, activitatea sportiv-competițională de performanță din cadrul „Daciadei” a fost

mai bine orientată și dirijată, contribuind la îmbunătățirea și consolidarea unui sistem de întrecere local care să asigure o activitate mult mai susținută, mai concretă și, deci, mai eficientă tuturor categoriilor de sportivi, legitimați și clasificați, cu precădere la ramurile de sport prioritare, avînd drept scop lărgirea bazei de selecție a secțiilor de nivel olimpic și internațional. Un fapt pozitiv îl constituie și sporirea numărului de concursuri și competiții adresate copiilor și juniorilor, în organizarea directă, angajantă a organelor sportive din țară (consilii orașenești, municipale și județene), ceea ce a determinat o creștere a responsabilității acestora în selecția și pregătirea temeinică a rezervei de mîine a sportului românesc de performanță. *Totodată, în 1983 s-a acordat mai multă atenție depistării unor elemente cu aptitudini deosebite pentru sport, care s-au remarcat în competițiile „pentru toți”, acțiune în care C.C. al U.T.C. și federațiile de specialitate au conlucrat mult mai strîns, cu bune rezultate, îndeosebi la atletism. Avem în vedere organizarea unei tabere centrale de pregătire a tinerilor clasați*

pe primele locuri la finalele pe țară ale **CROSULUI TINERETULUI**. O tabără în care viitorii alergători în probele de fond sau de... cursă lungă (marș, maraton) și-au putut continua antrenamentele, sub îndrumarea unor antrenori cu o înaltă calificare, de regulă aparținînd colectivului de tehnicieni federali. Se înțelege că o asemenea modalitate de a asigura pregătirea unor tineri cu perspectivă în performanță (și chiar copii și preșcolari) merită a fi luată în seamă, extinsă, generalizată, mai ales la sporturile olimpice sau cu tradiție în mișcarea noastră sportivă.

ÎN PRIM-PLAN, SPORTUL FEMININ: DE LA DEZIDERAT LA ÎMPLINIRE!

Oricît ar părea de ciudat, elementul feminin din România s-a afirmat deosebit de pregnant în activitatea sportivă de performanță, la campionate europene, mondiale și chiar la Jocurile Olimpice. Ne amintim, de pildă, cu mare satisfacție, de reușitele

Prezența elementului feminin în activitatea sportivă de masă este marcată, cu mult succes, îndeosebi în cadrul Festivalurilor sportului feminin. Imaginea noastră le reprezintă la această reușită acțiune pe tinerele fete covășnene

1983 — an de valoroase participări la întrecerile „Daciadei“

- la crosuri
 - 2 908 649 elevi
 - 66 905 studenți
 - 988 558 tineri din întreprinderi și instituții
 - 299 170 tineri de la sate
 - 69 808 tineri din coop. meșteșugărești
- la activitățile din cadrul sporturilor tehnico-aplicative
 - 21 241 preșcolari (603 cercuri)
 - 427 048 elevi (12 679 cercuri)
 - 10 256 studenți (92 cercuri)
- la trecerea normelor Complexului „Sport și Sănătate:
 - elevi 3 402 871
 - tineri din întreprinderi/instituții 1 067 261
 - tineri din mediul rural 456 001
 - tineri din coop. meșteșugărești 93 099
- la gimnastica de masă:
 - în cămine de preșcolari 65 495
 - în internate școlare 312 382
 - în cămine studențești 44 907
 - la locul de muncă 1 019 613 (întrepr./institut.) / 88 479 (coop. meșteșug.)
- în acțiuni turistice
 - elevi 2 248 732
 - tineri din întreprinderi/instituții 1 343 966

— tineri din coop. meșteșugărești
127 262

- centre de inițiere în sport
3 469 (226 451 cursanți)
- centre de gimnastică pentru femei
1 362 (18 423 participante)

În ediția a III-a a „Daciadei“ elevii au asigurat, la campionatele școlare, o bogată prezență prin:

- 8 000 de echipe (100 000 participanți) la fotbal;
- 5 000 de echipe (140 000 participanți) la handbal-băleți și fete;
- 3 000 de echipe (70 000 de participanți) la volei-băleți și fete;
- o întrecere cu totul inedită în cadrul marii competiții sportive naționale: Festivalul Jocurilor de mișcare pentru preșcolari cu peste 500 de șolmi ai patriei.

La ediția a III-a a „Daciadei“ au avut loc:

- 27 de finale pe țară în sportul de masă cu peste 5 000 de participanți.
- 88 de finale pe țară în sportul de performanță cu aproape 12 000 de participanți

floretistei *Olga Szabo* — medaliată cu argint la J.O. de la Melbourne, în 1956, apoi campioană mondială la Buenos Aires în 1962, ale atletelor *Iolanda Balaș*, *Mihaela Penes*, *Viorica Viscopoleanu* și *Lia Manoliu*, cu multiple prezențe pe podiumul Olimpiadelor și chiar pe prima treaptă, dar mai ales de cele ale minunatei noastre gimnaste *Nadia Comăneci*, care, singură, într-o admirabilă formă sportivă, la Montreal (1976) a cucerit nu mai puțin de trei medalii de aur!

Iată de ce în unele locuri pare de neînțeles participarea încă timidă a femeilor în activitățile sportive de masă, cu deosebire în întrecerile organizate la sate. Marea competiție sportivă națională are meritul de a fi reali-

zat și la acest capitol un mare pas înainte, de a fi adus în prim-plan sportul feminin, făcând astfel trecerea de la deziderat la împlinire.

Într-adevăr, sub genericul „DACIADEI“, în multe județe au avut loc în 1983 (mult mai convingător decât la edițiile anterioare) reușite întreceri rezervate în exclusivitate fetelor—tinere muncitoare din întreprinderi, din cooperativele agricole de producție, eleve de la orașe și sate. Organizate de femei pentru femei, aceste acțiuni sportive cu caracter de masă s-au bucurat la ediția a III-a a „DACIADEI“ de o participare tot mai cuprinzătoare, constituindu-se într-un frumos succes al sportului nostru de masă și

fiind, pe undeva, o promisiune că în viitorii ani în loturile naționale (și, de ce nu, olimpice?) vor ajunge mult mai multe tinere.

Din suita acțiunilor sportive de masă desfășurate sub genericul mobilizator al „DACIA-DEI”, vom aminti, în primul rând, de festivalurile feminine, inițiate și organizate în aproape toate județele. La care să ne oprim mai întâi? Un clasament al celor care au dovedit o maximă eficiență, pe planul popularizării și participării, n-a fost întocmit. Totuși, în calitate de martori la unele din aceste acțiuni, dați-ne voie să evidențiem modul cum au fost pregătite și cum s-au desfășurat festivalurile sportului feminin din Harghita (la discipline cu tradiție în județ și reprezentând toate categoriile de profesii), Prahova (pondere având ramurile de sport specifice — atletismul, gimnastica, înotul, handbalul, turismul, schiul), Suceava (cu accent pe sporturile de iarnă și cu o bogată prezență a tinerelor din mediul rural), Bistrița-Năsăud (cu multe tinere de perspectivă în handbal, schi și gimnastică) etc. Reușite notabile au reprezentat — de asemenea — *Voința fetei* la cros, competiție care a relevat multe talente în plină formare pentru probele de semifond în care țara noastră deține poziții fruntașe pe glob, Festivalul sportiv „Femina”, intrat în tradiție de vreme ce s-a ajuns la a 6-a ediție, Festivalul fetelor de pe Tîrnave — o excelentă propagandă pentru tinerele din județul Alba, cu frumoase posibilități relevate în atletism și jocuri sportive (volei, handbal).

Chiar și într-un sport superbărbătesc, cum este automobilismul, elementul feminin a ajuns să semneze o prezență activă, prin participarea la *Raliul femeii*, acțiune inițiată de A.C.R. și federația de resort și care a confirmat că și la noi tineretul feminin poate avea exponenți foarte valoroși în măsură să facă față chiar și unor concursuri și competiții internaționale. De fapt, dacă fetele din România și-au dovedit reale virtuți și în alte discipline, care necesită o mult mai mare cutezanță — cum ar fi parașutismul și aviația — de ce ne-ar mai surprinde vocația lor pentru mînuirea impecabilă a volanului unui autoturism?

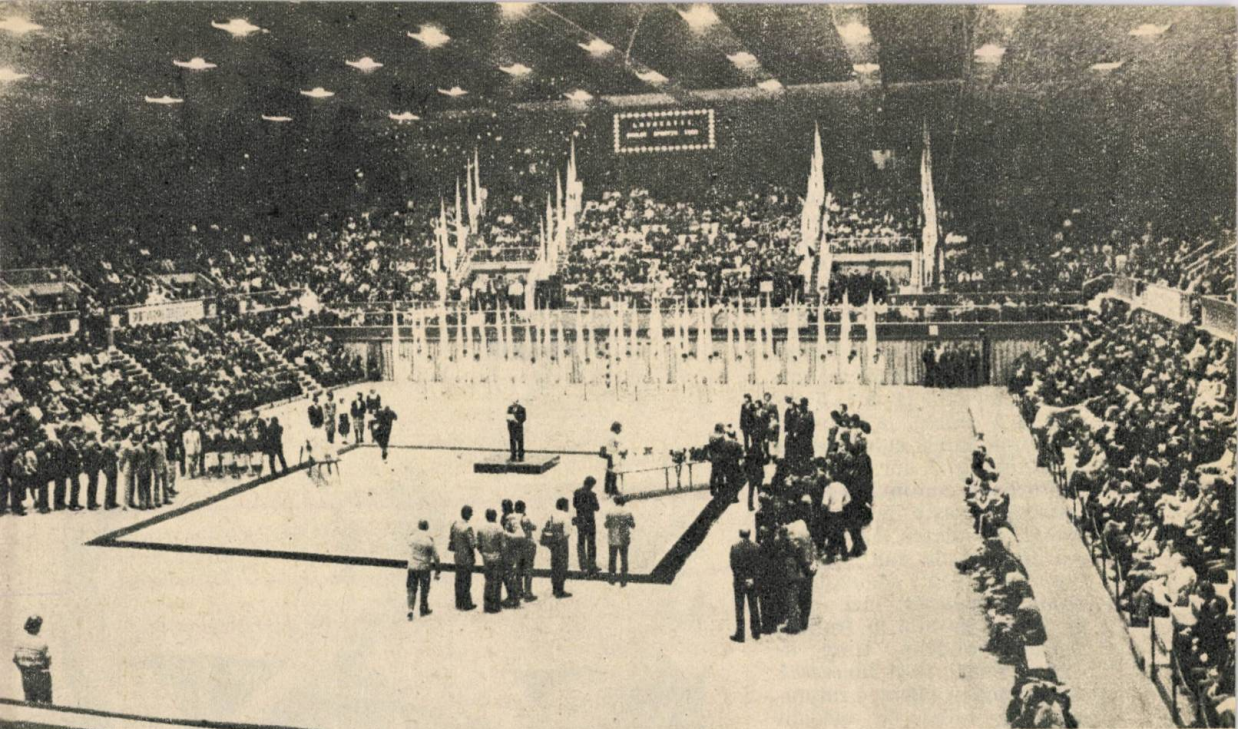
*

Ediția a III-a a „DACIA-DEI”, uriașă mișcare sportivă de masă și de performanță, care a angrenat, practic, întregul nostru tineret, veritabilă Olimpiadă a sportului românesc, constituie prin reușitele sale, la multe discipline, o afirmare tot mai viguroasă a sportului din patria noastră, o expresie a condițiilor minunate create de partid pentru a face din exercițiu fizic un bun al tuturor. O competiție care, prin amploarea sa, prin entuziasmul participanților, prin ambițiile celor mai mulți, promite să ridice tot mai sus stacheta calității, să propulseze în marea performanță noi și noi valori, care să exprime în modul cel mai convingător forța mișcării sportive din România socialistă.

Tiberiu STAMA

Prin tradiție, trasul cu frînghia se înscrie în programul tuturor festivalurilor sportive sătenești sau muncitorești

Campionii

MONDIALI ȘI EUROPENI PE MAREA SCENĂ A PALATULUI SPORTURILOR ȘI CULTURII

- O festivitate de premiere care a stimulat pregătirea pentru marile performanțe
- Gimnastele, caiaciștii și canoșiștii, handbaliștii și ceilalți medaliați – aplauzați la scenă deschisă
- Fotbalul s-a alăturat marilor performeri
- Un angajament solemn care prinde viață

1983 a adus multe satisfacții iubitorilor de sport din România și numeroase trofee, medalii de aur, argint și bronz, la campionatele lumii, la cele europene, în alte competiții de amploare, tezaurului mișcării noastre sportive. De aceea și merita familia marilor campioni o gală națională, în care să-i fie sărbătorite izbînzile și răsplătite eforturile, talentul, dîrzenia, abnegația, dăruirea.

Duminică, 25 decembrie '83, spre Palatul sporturilor și culturii, gazdă tradițio-

nală a marilor meetinguri sportive și a sărbătorilor împlinirilor „tricolorilor”, s-au revărsat în valuri tinerii dornici să-i cunoască mai bine pe campioni, să-i aplaude încă o dată pentru isprăvile lor, realizate în diferite colțuri ale lumii într-un an de neuitat, să le împărtășească gândurile și dorințele lor pentru un succes și mai amplu, în anul 1984.

În miez de iarnă, Palatul a cunoscut arșița verii... Căldura cu care au fost

primiți campionii, aplauzele entuziaste pentru performanțe și premii, oferite cu generozitate de conducerea mișcării sportive, Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport, precum și de o serie de publicații, ziare și reviste, bucuria colectivă pentru victoriile raportate în numele tricolorului României socialiste au ridicat temperatura pînă la înalte cote.

Premierea campionilor mondiali și europeni a refăcut, de fapt, un itinerar

glorios. Au urcat pe marea scenă gimnastele, în frunte cu *Ecaterina Szabo*, campioană mondială și europeană, cu *Lavinia Agache*, *Laura Cutina*, *Mihaela Stănuț*, *Camelia Renciu* și *Mirela Barbălată*, colegele de victorii ale marii campioane, reamintindu-ne că la „mondialele” de la Budapesta fetele noastre au cucerit 8 medalii (1 aur, 5 argint și 2 bronz), la fel ca și la campionatele europene de la Göteborg (3 aur, 2 argint și 3 bronz), continuând astfel mirifica poveste începută de *Nadia Comăneci*. La intrarea „flotilei de aur”, cu încercatul său comandant, *Ivan Patzaichin*, cel care de 14 ani se află în fruntea canoei mondiale, timp în care a reușit să-și făurească din muncă și talent o impresionantă salbă de medalii de aur la „mondialele” și la Olimpiadă, alăturându-l pe *Toma Simionov* și, desigur, *Costică Olaru*, cel ce se pregătește să preia comanda, aducând pentru aceasta argumentul de necontestat al marilor sale victorii, o salvă de aplauze i-a salutat pe toți acești sportivi de ispravă, pe toți acești campioni autentici. Se afla aici și satisfacția iubitorilor de sport de la noi pentru excelentul rezultat realizat de canoști și caiaciști la campionatele mondiale de la Tampere: 3 medalii de aur, 3 medalii de argint și 3 medalii de bronz.

Ivan Patzaichin este unul dintre cei mai mari campioni din cîți a avut sportul românesc în istoria sa. Dirz, modest, sociabil, maestrul emerit al sportului *Ivan Patzaichin* este un exemplu pentru generațiile de azi și de mâine. De azi, pentru că, așa cum ne-a mărturisit „*voi concura în 1984 și tîni voi aduna toate puterile, toată voința, întreaga mea capacitate pentru a izbîndi la Jocurile Olimpice; ar fi cea mai frumoasă încheiere posibilă a carierei mele de aproape un deceniu și jumătate pe scena sportului de mare per-*

Toma Simionov și Ivan Patzaichin, tinerețea și experiența în aceeași barcă de aur

formanță”: de mîine, fiindcă tot după spusele acestui decan de vîrstă și de valoare al canoei mondiale „1984 este și anul în care voi absolvi cursurile I.E.F.S. și voi deveni profesor de educație fizică, este anul în care voi începe o nouă carieră, de antrenor”. În această ultimă ipostază, Ivan Patzaichin — rămas deci în arena sportului — va fi fără îndoială un exemplu de seriozitate, de exigență.

La aproape 12 000 km de țară, la Edmonton, „tricolorii” universitari au făcut o excelentă propagandă spor-

tului românesc. Universiada '83, desfășurată în vestul Canadei, a confirmat din plin valoarea studenților sportivi din țara noastră, ei cucerind — într-o companie deosebit de valoroasă — nu mai puțin de 27 de medalii, dintre care 6 de aur. La Northlands Coliseum, la NAIT Arena și la Commonwealth Stadium a fost intonat *Gaudeamus Igitur* în onoarea victoriilor repurtate de *Liliana Bălan* și *Levente Molnar*, la gimnastică, de *Elisabeta Gugușan*, la scrimă, de *Anișoara Cușmir*, *Florența Crăciunescu* și *Maria Radu*, la atletism. Universiada canadiană a prilejuit și o superbă

demonstrație a potențialului multilateral al sportului românesc, tinerii noștri reprezentanți urcând pe podium în toate disciplinele la care au participat, mai puțin poloul. Și, să nu uităm, la Edmonton a reușit prima sa mare performanță și ciclistul românesc, *Gheorghe Lăutaru* — pistard dinamovist — obținând „argintul” în cea mai frumoasă întrecere de pe velodromul Argyll, cursa cu adițiune de puncte.

Al patrulea moment important (dar nu și ultimul...) l-a constituit Super Cupa campionilor mondiali și olimpici la handbal masculin, întrecere tradițională a elitei handbalului mondial, competiție la care au acces doar acele echipe care de-a lungul anilor au reușit să-și înscrie numele în palmaresul învingătorilor la „mondiale” și la Olimpiadă. Având „se-diul” la Dortmund, dar programându-și meciurile și în

alte localități (Kiel, Minden, Essen etc), această competiție a gigantilor a fost și o veritabilă avanpremiera a anului 1984. De aceea și mulțimea specialiștilor (din peste 30 de țări) în tribune, de aceea numărul mare al obiectivelor aparatelor de filmat îndreptate spre disputa marilor forțe. Echipa noastră — cu excelentul *Nicolae Munteanu* în poartă și cu mai tânărul dar deosebit de talentatul *Alexandru Buligan* în... rezervă, cu *Marian Dumitru*, *Maricel Voinea*, *Mircea Bedivan*, *Vasile Oprea*, *Neculai Vasilca*, *Tudor Roșca*, *George Dogărescu* și cu două surprize plăcute, *Dumitru Berbec* și *Gheorghe Covaciu*, în „prima linie” — a reușit un excelent tur de forță. Ea a dispus de campioana mondială en titre, selecționata Uniunii Sovietice, de campioana olimpică de la Moscova, reprezentativa R.D. Germane, și de echipa

Sus: Elisabeta Gușanu, cea mai bună fioletistă română a anului.

De la stînga la dreapta: gimnastul Levente Molnar, atletele Maria Radu și Florența Crăciunescu, campioana europeană la tir Maria Macovei și gimnasta Liliâna Balan.

secundă a R.F. Germania în serii, apoi a întrecut Cehoslovacia în semifinale și — într-o finală de neuitat, cu răsturnări incredibile de scor, de la 10—15 la 26—23, cu prelungiri și emoții cît pentru două campionate mondiale la un loc — a cucerit victoria într-o nouă întâlnire cu Uniunea Sovietică. Succesul echipei României a fost amplu și elogiocomentat în presa din diferite țări nu numai pentru valoarea intrinsecă a performanței, ci și pentru jocul deosebit de frumos și eficient al „tricolorilor“.

Sigur, marea sărbătoare a sportului de la impunătorul Palat din Capitală a avut printre laureați și alți performeri ai anului preolimpic 1983. Au primit premii și grațitudinea spectatorilor învingătorii campionatelor mondiale (luptătorii *Ilie Miuți, Ion Grigoraș* — greco-romane, *Dumitru Chiru* — libere) și europene de juniori (înot, tenis, atletism, tenis de masă și radio), cei mai buni fotbaliști ai anului — *Ladislau Bölöni, Silviu Lung* și *Costică Ștefănescu* — alți și alți merituoși performeri.

Să ne oprim însă o clipă la fotbal. În anul care a trecut, sportul rege s-a aliniat și el succeselor cu care ne-a obișnuit familia sportului românesc. „Tricolorii“ conduși de *Mircea Lucescu* au lăsat în urmă campioana mondială, Italia, o nu de mult învingătoare la „europene“, Cehoslovacia, nou lansată între marile forțe, Suedia, precum și ambițioasa selecționată a Ciprului (aflată în postura de „buturugă mică care...“) și s-a calificat — spre bucuria celei mai numeroase familii de suporteri din cîte există în mișcarea noastră sportivă — la turneul final al campionatului european, programat în Franța. N-a fost însă numai această comportare de excepție, ca o floare rară, ci un asalt general al fotbalului nostru. Universitatea Craiova și Di-

namo București și-au probat și ele, în cupele europene, noua valoare cîștigată, completînd frumos un tablou inedit în sportul românesc.

Marea sărbătoare a sportului a constituit și un prilej de stimulare a ambițiilor fruntașilor sportului nostru. Din tot ce a fost acolo, la Palatul sporturilor și culturii, s-a evidențiat cu pregnanță dorința de noi performanțe. Momentul mult așteptat, de înaltă vibrație patriotică, al rostirii angajamentului solemn al tricolorilor este edificator în acest sens. Recordmana lumii, atleta *Anișoara Cuzmir*, a spus — în numele tuturor celor ce se pregătesc să apere onoarea sportului românesc:

„Ne angajăm, în fața conducerii de partid și de stat, a întregii mișcări sportive,

goste neșărmurită tricolorul românesc;

Ne angajăm să oferim patriei noastre — Republica Socialistă România, mișcării sportive românești, loturilor olimpice, coechipierilor și antrenorilor noștri înaltă satisfacție de a fi prezenți pe podium, răsplătind astfel prin cele mai frumoase performanțe onoarea și încrederea care ni s-au acordat, minunatele condiții create de conducerea partidului și statului o dată cu investitura de componenți ai loturilor olimpice“.

Angajamentul solemn, dorința fierbinte a sportivilor noștri de a răsplăti grija și dragostea cu care sînt înconjurați s-au evidențiat în pregătirile efectuate în iarnă, în performanțele realizate în primele competiții din primăvara acestui an. Educați

Autorii celei mai mari surprize la Campionatele mondiale de căsc-canoe din anul 1983, tinerii călărești *Angelin Velea, Ionel Letcaie, Ionel Constantin* și *Nicolae Fedosei* (de la stînga la dreapta), medaliați cu aur la K 4—1 000 m

a antrenorilor și coechipierilor noștri, să servim cu cinste și devotament cauza sportului românesc, apărînd cu dîrzenie exemplară, cu fierbinte patriotism și dra-

de partid în spiritul dragostei față de țară, „tricolorii“ își pregătesc cu abnegație evoluția în marea arenă olimpică, sînt animați de dorința de a izbîndi.

Echipa de handbal a României, câștigătoarea Super Cupei Mondiale, la festivitatea de premiere.

„Cu un portar ca Nicolae Munteanu, o echipă de handbal simte că are aripi, că poate zbura spre înaltul podiumului de premiere la orice mare competiție, inclusiv la Olimpiade!”, îmi mărturisisea — cu entuziasm și evidentă bucurie — la Dortmund, după magnifica victorie a „tricolorilor” în Super Cupa mondială, ziaristul italian Roberto Lucignani.

— Ce zici de o astfel de apreciere, Nicolae Munteanu?

— Mă mângălește, desigur, dar adevărul este altul.

— Chiar așa?

— Firește. Handbalul este un sport de echipă și, oricât

de bine aș apăra eu butul formației noastre, victoria se construiește în colectiv, prin efort comun.

— Îmi pare frumoasă modestia ta și încă și mai prețioasă opinia că forța este a colectivului. Ați încheiat unul dintre cei mai fructuoși ani ai handbalului românesc, victoriile în Super Cupa campionilor mondiali și olimpici (două meciuri câștigate în fața reprezentativei Uniunii Sovietice, cîte unul în fața selecționatei R.D. Germane, Cehoslovaciei și R.F. Germania B) și în Campionatul Balcanic (cu acel reconfortant succes

în derbyul cu Iugoslavia) au demonstrat că v-ați înălțat din nou la nivelul necesar marilor izbînzii. Care sînt atuurile echipei?

— Pe un plan se situează sudura sufletească, înțelegerea care există în lot, spiritul de într-ajutorare. Pe celălalt valoarea lui Stîngă, Dumitru, Bedivan, Voinea și ascensiunea realizată de Berbec, Buligan, Simion, Petre, Roșca, Dogărescu și ceilalți. Avem acum o echipă nu numai cu titulari de mare valoare, ci și cu rezerve la același nivel.

— Vă dorim, din toată inima, succes!

Hristache NAUM

ASCENSIUNEA UNEI MARI CAMPIOANE

Pentru Ecaterina Szabo anul 1983 a fost cel al ascensiunii spectaculoase spre titlul de mare campioană a gimnasticii. Campioană mondială la sol, vicecampioană a lumii la sărituri, paralele și la echipe, „bronz” la individual compus – la C.M. de la Budapesta, dublă campioană europeană – la sol și la paralele, „argint” – la sărituri și „bronz” – la individual compus la C.E. de la Göteborg, iată un itinerar de vis pentru o sportivă, iată performanțele realizate în anul preolimpic de marea campioană. Firește, cununa cea mai prețioasă este cea olimpică. Așteptăm să-i încununăm fruntea, ca și colegile la fel de talentate dintr-o echipă de aur.

MAREA REVELAȚIE A CANOEI

În 1982, Costică Olaru era o speranță. Anul trecut, la campionatele mondiale de la Tampere, a plecat tot ca o speranță și s-a întors nu numai cu un titlu mondial (la canoe 500 m) și o medalie de argint (la 1.000 m) ci și cu o nouă condiție, de vedetă, fiind considerat de presa internațională o „mare revelație” a canoei mondiale în anul preolimpic 1983. În avanpremiera Jocurilor Olimpice, el a câștigat pe lacul Cassitas ambele probe, reușind adică chiar mai mult decît la „mondiale”. Costică Olaru a fost anul trecut o surpriză și ne promite să fie acum o mare certitudine a sportului românesc, a canoei mondiale.

O SĂRITURĂ PENTRU ANUL 2000

4 iunie 1983. Pe stadionul „23 August” au loc întrecerile celei de a 28-a ediții a Campionatelor Internaționale de atletism ale României. La ora începerii probei, 17,02, recordul mondial al probei feminine de sărituri în lungime este de 7,21 m. Peste 7 minute, el devine – în aclamațiile celor 10.000 de entuziaști spectatori – 7,27 m, iar după mai puțin, de o oră el urcă la fantastică cifră de 7,43 m. Anisoara Cușmir realizase un record pentru anul 2.000, ceva asemănător performanței lui Bob Beamon! În același an prodigios ea colecționa două medalii – de aur la Universiada de la Edmonton și de argint – la campionatele lumii de la Helsinki, devenind astfel nu numai una dintre cele mai mari sportive ale României, ci și ale atletismului mondial.

Un grup de sportive premiate pentru performanțele lui '83, avându-le în mijloc pe Margareta Mureșan, Vali Ionescu și Doina Melinte.

Aplauzați cu entuziasm — fotbalistii! Între „tricolorii” salutați pentru frumoasa calificare în turneul final al campionatului european: Ștefanescu, Țicleanu, Cămătaru, Iorgulescu, Boloni...

TROFEE ACORDATE PERFORMERILOR ANULUI 1983

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT a acordat trofee (cupe și diplome) următorilor sportivi :

— MEDALIAȚI CU AUR LA CAMPIONATELE MONDIALE :

● Costică Olaru — canoe simplu (a primit, de asemenea, o cupă și „Diploma de Onoare” a Consiliului Uniunii Asociațiilor Studenților Comuniști din România, pentru rezultate deosebite)

- Ecaterina Szabo — gimnastică
- Ivan Patzaichin
- Toma Simionov — canoe dublu
- Angelin Velea
- Ionel Lețcale
- Ionel Constantin
- Nicolae Fedosei — calac

— MEDALIAȚI CU AUR LA JOCURILE MONDIALE UNIVERSITARE

● Anișoara Cușmir-Stanciu — atletism (a mai primit o cupă din partea Consiliului U.A.S.C.R., pentru rezultate deosebite)

- Elisabeta Gușganu — scrimă
- Maria Radu — atletism
- Levente Molnar — gimnastică
- Florența Crăciunescu — atletism
- Liliana Bălan — gimnastică

— MEDALIAȚI CU AUR LA CAMPIONATELE MONDIALE DE JUNIORI :

- Ilie Mișu — lupte greco-romane
- Ion Grigoraș — lupte greco-romane
- Dumitru Chiru — lupte libere

— MEDALIAȚI CU AUR LA CAMPIONATELE EUROPENE :

- Lavinia Agache — gimnastică
- Maria Macovei — tir

— MEDALIAȚI CU AUR LA CAMPIONATELE EUROPENE DE JUNIORI :

- Cristian Ponta — inot
- Daniela Moise
- Alice Dănilă — tenis de cimp
- Margareta Keszeg — atletism
- Otilia Bădescu — tenis de masă
- Manuela Alincăi — radio

C.N.E.F.S. a mai oferit trofee :

— ECHIPELOR CU REZULTATE DEOSEBITE:

- echipa de gimnastică feminină a României
- echipa de handbal masculin a României
- echipa de fotbal a României

— CELOR MAI BUNI FOTBALIȘTI AI ANULUI 1983 :

- Ladislau Bölöni
- Silviu Lung
- Costică Ștefănescu

Comitetul Olimpic Român a acordat trofee unor sportivi care au obținut, în 1983, rezultate de prestigiu :

- Carmen Bunaciu — inot
- Rodica Arba
- Elena Horvath — canotaj
- Gelu Radu — haltere
- Mircea Frățică — judo

- Mihai Cloc — judo
- Dolina Stăiculescu — gimnastică ritmică

Organele centrale de presă și Administrația de Stat Loto-Prinosport au acordat trofee următorilor sportivi sau echipe :

— Ziarul „SCINTEIA TINERETULUI”

● Costică Olaru, desemnat de ziar, în urma anchetei sale, cel mai bun sportiv al anului

● Anișoara Cușmir-Stanciu, pentru cea mai valoroasă performanță românească a anului 1983

● fotbalistilor anului : Ladislau Bölöni, Costică Ștefănescu

● echipei de fotbal a României, desemnată, pe baza anchetei ziarului, cea mai valoroasă echipă românească (trofeu acordat antrenorului Mircea Lucescu)

● Laura Cătălina, cea mai tânără speranță olimpică a României

— Ziarul „SPORTUL” și PUBLICAȚIILE SPORTIVE ale C.N.E.F.S. :

● Ecaterina Szabo — pentru cele 9 medalii obținute la campionatele mondiale și europene în 1983

● Nicolae Munteanu — căpitanul echipei olimpice de handbal

● Margareta Mureșan — campioană la șah

● Mircea Romașcanu — campion la ciclism

— Ziarul „INFORMAȚIA BUCUREȘTIULUI”:

● Maria Macovei — câștigătoare locul 1 la C.E. de tir, organizate la București

— Revista „VIAȚA STUDENTEASCĂ”:

● celui mai bun sportiv al anului, desemnat de ancheta revistei : Ladislau Bölöni

— Revista „FLACĂRA”:

● Trofeul „Fair-play” — sportivului Vasile Iordache, de la C. S. Steaua, pentru întreaga carieră desfășurată sub semnul unei înalte sportivități

● sportivului Aurel Ticleanu, de la C. S. Universitatea Craiova, pentru admirabila mobilizare a resurselor fizice și mai ales psihice și revenirea cu mult succes pe terenul de sport

● antrenorului emerit Nicolae Voicu, antrenorul echipei de ciclism Dinamo București, care, în etapa Calafat — Băile Herculane a „Turului ciclist al României” din acest an, l-a depășit pe Gheorghe Vasiliu, de la Steaua, principal adversar al echipei sale

— ADMINISTRAȚIA DE STAT LOTO-PRINOSPORT :

● Val Ionescu — atletism, record mondial de sală

● Dolina Melinte — atletism, dublă vicecampioană la Jocurile Mondiale Universitare

- Gheorghe Titu — calac canoe
- Dragomir Cloroslău — haltere
- Doru Maricescu — box
- Constantin Uță — lupte
- Ion Drăla — lupte
- Marian Fănațan — box
- Mikloș Paisz — box
- Echipa de fotbal a României.

CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI ROMÂNII AI ANULUI 1983

Asociația Presei Sportive de pe lângă Consiliul Ziariștilor a organizat în luna decembrie tradiționala anchetă de desemnare a celor mai buni sportivi ai anului, stabilind ierarhia anului 1983. Au participat 64 de comentatori sportivi de la 16 ziare, reviste, radio și televiziune (Scnteia, România liberă, Agerpres, Scnteia tineretului, Informația Bucureștiului, Radio, Televiziune, Elöre, Neuer Weg, Flacăra, Munca, Femeia, Uj Elet, Ifjumunkás, In Slujba Patriei, Sportul).

FETE

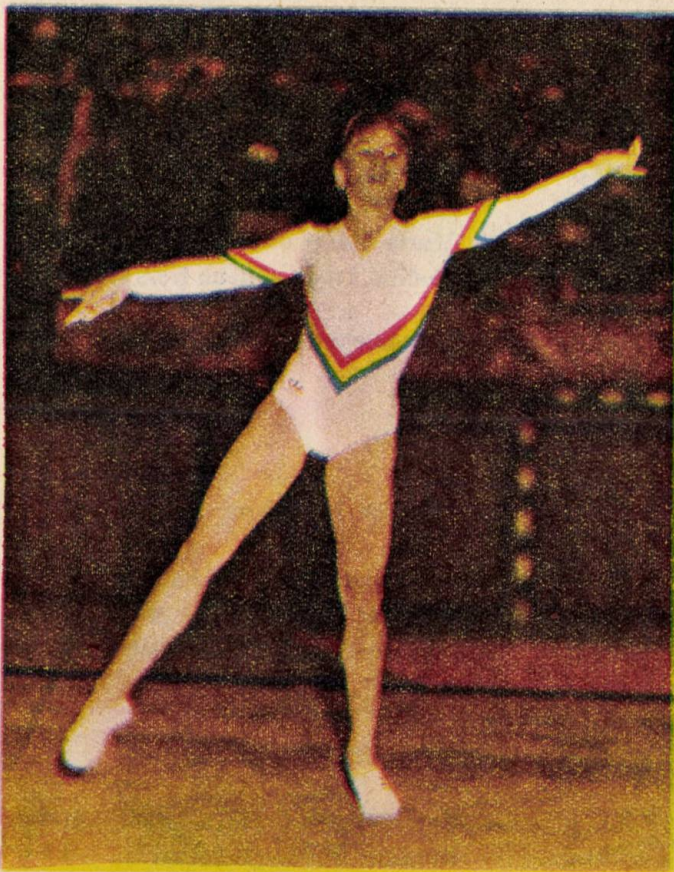
1. Anișoara Cușmir	atletism	593 p	6. Carmen Bunaciu	înot	270 p
2. Ecaterina Szabo	gim.	569 p	7. Elisabeta Guzganu	scrimă	197 p
3. Lavinia Agache	gim.	516 p	8. Maria Radu	atletism	178 p
4. Margareta Mureșan	șah	348 p	9. Rodica Arbat—Elena Horvath	canotaj	142 p
5. Maria Macovei	tir	341 p	10. Magdalena Pall	baschet	99 p

BĂIEȚI

1. Ivan Patzachin	canoe	556 p	6. Nicolae Munteanu	handbal	276 p
2. Costică Olaru	canoe	506 p	7. Toma Simionov	canoe	272 p
3. Ladislau Bölöni	fotbal	442 p	8. Dragomir Cioroslan	halteră	184 p
4. Costică Ștefănescu	fotbal	341 p	9. Mircea Paraschiv	rugby	173 p
5. Silviu Lung	fotbal	283 p	10. Mircea Romașcanu	ciclism	149 p

ECHIPE

1. Naționala de fotbal	306 p	4. Universitatea Craiova-fotbal	100 p
2. Echipa de gimnastică (f)	180 p	5. Dinamo București-fotbal	99 p
3. Naționala de handbal (m)	178 p	6. Naționala de rugby	95 p

Lavinia Agache, precisă, grațioasă.

ȘCOALA ROMÂNEASCĂ DE GIMNASTICĂ CONTINUĂ SĂ TRIUMFE ÎN LUME!

Echipa țării și
principalele ei
componente —
Ecaterina Szabo,
Lavinia Agache,
Laura Cutina
și Mihaela
Stănuleț —
vor să depășească
în 1984
rezultatele
de la „Mondialele”
din 1983

La Sportsarnok, noua și
moderna sală de sport a Bu-
dapestei, atmosfera concursu-
lui se încinsese cu fiecare nouă
finală a campionatelor mondi-
ale de gimnastică, spectatorii
urmărind acum cu maximă
încordare și atenție ultimele

evoluții ale celor mai buni dintre așii gimnasticii mondiale. Chiar dacă la bară fixă cei 8 finaliști se întreceau în etalarea unor elemente și combinații de mare risc și spectaculozitate, atenția noastră este reținută de cele 8 sportive participante în finala de la sol. Și aceasta pentru că reprezentanta țării noastre, Ecaterina Szabo, împreună cu sovietica Olga Mostepanova sînt favoritele probei. Potrivit tragerii la sorți, prima evoluează Mostepanova, iar gimnasta noastră este cea care încheie concursul. Gimnasta sovietică nu-și dezmințe clasa internațională, brigada de arbitre este receptivă la ritmul și torențele ei acrobactice, Mostepanova fiind răsplătită cu nota 10. În acest moment al întrecerii, știm cu toții că Ecaterina Szabo n-are voie să greșească nimic. Ea trebuie să-și prezinte exercițiul la sol la cel mai înalt nivel, cu cea mai mare precizie și siguranță, cu aleasă virtuozitate. Numai astfel își va putea menține poziția de lideră și va putea câștiga medalia de aur în această probă a probelor gimnasticii feminine. Publicul spectator pare a simți și el marea încordare din tabăra românească a suporterilor, duelul tăcut dintre cele două mari sportive și așteaptă cu interes ultima execuție.

În ciuda tensiunii maxime din rîndurile antrenorilor, gimnastelor și suporterilor români, Ecaterina Szabo urcă pe podiumul de concurs mai calmă decît oricînd. Deși are în față o misiune extrem de grea, ea are puterea să zîmbească publicului, să facă cu ochiul colegelor de echipă și așteaptă cuminte în colțul covorului aprinderea becului verde și încuviințarea arbitrei principale care nu-i alta decît multipla campioană mondială și olimpică, Ludmila Turisheva. Gimnasta noastră primește, în sfîrșit, „cale liberă” și își începe execuția. Timp de 80 de secunde privirea a 20 000 de ochi sînt ațintite asupra covorului verde și a gimnastei purtînd însemnele României, care cucerește într-adevăr interesul tuturor. Ea are, fără îndoială, cel mai greu exercițiu la sol. Pe prima linie acrobatică Ecaterina Szabo execută rondă-flik, apoi Tsukahara-echer; pe linia a doua, o nouă rondă-flik, urmată de un salt 540 de grade și de un salt înainte; pe linia a treia, încă o dată rondă-flik, legată de o săritură Tsukahara grupat. Toate acestea executate cu o impresiune ușurință, cu maximă exactitate și precizie, cu o virtuozitate de maestră veritabilă a gimnasticii internaționale. Ritmul alert al muzicii, întreaga evoluție a Ecaterinei Szabo cuceresc nu numai sala arhiplină, ci și brigada de arbitre, care-i acordă și ei nota maximă: 10! Așadar, Ecaterina Szabo este noua campioană a lumii la sol, ea încheind într-un mod strălucit participarea gimnastelor române la Campionatele mondiale de la Budapesta. După Nadia Comăneci (la Strasbourg în 1978), Dumitrița Turner, Emilia Eberle și echipa reprezentativă a României (la Fort Worth în 1979), Ecaterina Szabo aduce României cea de a 5-a medalie de aur la întrecerea supremă a gimnasticii feminine.

Medalia de aur a Ecaterinei Szabo finaliza, de fapt, o competiție care a relansat viguros gimnastica feminină românească în elita gimnasticii mondiale. Spunem aceasta deoarece la competiția de la Budapesta noua echipă feminină a României a înregistrat un bilanț strălucit, atît în disputa pe echipe, cît și în întrecerea individuală. „Aurul” de la sol întregia și dădea strălucire unui bilanț cu care gimnastica feminină românească se mîndrește, pe bună dreptate. A fost, mai întîi, aceea prețioasă medalie de argint cucerită de echipa noastră reprezentativă (Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Laura Cutina, Mirela Barbălată, Mihaela Stănuț și Camelia Renciu) în concursul pe echipe. Ca și la Fort Worth în 1979, reprezentativa României a atins în 1983 un impresionant nivel tehnic și competițional, luptînd de la egal cu puternica reprezentativă a Uniunii Sovietice pentru medalia de aur. În final, doar un punct și 35 de sutimi au despărțit echipele României și U.R.S.S., și dacă n-ar fi fost ratările sau ezitățile de la bîrnă poate că cu totul altul era rezultatul final. Oricum, pentru toți specialiștii prezenți la campionatele mondiale de la Budapesta a fost destul de clar că numai formațiile U.R.S.S. sau României puteau intra în posesia medaliei de aur!

În concursul primelor 36, pentru individual compus, din nou evoluții remarcabile ale gimnastelor române. Ecaterina Szabo și Lavinia Agache, aflate în permanență în lupta pentru podium, iar Laura Cutina, prezentă și ea în această fază a întrecerii, impresionînd, în ciuda tinereții, prin maturitatea sa sportivă, prin exercițiile deosebit de valoroase și excelent executate la toate cele patru probe. Penlă la urmă, cea mai bună performanță a fetelor noastre avea să fie obținută de Ecaterina Szabo, situată pe locul III la individual compus, și, deci, deținătoare a medaliei de bronz.

În finalele pe aparate, gimnastele noastre pornesc favorite la sărituri, paralele și sol, dar nu sînt de neglijat nici șansele pe care Lavinia Agache le are la bîrnă. Prima finală, cea de la sărituri, adaugă în bilanțul românesc al medalierilor două „arginturi”, cucerite de Lavinia Agache și Ecaterina Szabo. Este adevărat, conform notelor preliminare și a evoluțiilor din întrecerea pe echipe, ambele noastre sportive păreau favorite în fața gimnastei bulgare Borianna Stoianova. Dar, în finală, una dintre săriturile Borianei se încheie cu o aterizare perfectă, în timp ce Ecaterina Szabo și Lavinia Agache aterizează cu „pași”, astfel că notele obținute sînt 9,90. Cum Borianna realizase 9,925, ea este aceea care cucerește titlul de campioană mondială în această probă, gimnastele române obținînd medalii de argint. La paralele, noi emoții pentru cele două gimnaste române prezente în finală. De data aceasta, favorita nr. 1 este Maxi Gnauck, de fapt singura probă în care ea poate să obțină la această ediție a campionatelor medalia de aur. Deși avusese anterior ezitări și chiar ratări, de data aceasta Maxi evoluează în plenitudinea talentului său incontestabil, bri-

gada de arbitre acordându-i nota maximă. Lavinia Agache și Ecaterina Szabo nu renunță însă la luptă. Ele știu prea bine că după aur urmează... argint și își mobilizează toate forțele și capacitatea tehnică, concurează cu multă dezinvoltură, trecerile lor printre barele paralelelor, desprinderile, îndreptările tale pur și simplu respirația spectatorilor, amândouă fiind notate cu 9,90. Ca și în finala precedentă, atât Lavinia cât și Ecaterina își încununează evoluțiile cu noi medalii de argint. La birnă — doar o singură prezentă, în finală, cea a Laviniei Agache. În ordinea mediilor preliminare, Lavinia se afla pe locul 5 între cele 8 finaliste, dar pare mai hotărâtă ca niciodată să lupte pentru o medalie. Știe că nu va fi deloc ușor, dar „aurul” de la Göteborg o stimulează pentru o evoluție cât mai bună. Finala de la birnă indică o încordare maximă în rîndurile gimnastelor participante, rînd pe rînd Maxi Gnauck, Sylvia Rau, Tatiana Frolova, Iva Cervenkova și Anya Wilhelm ratînd exercițiile. Lavinia Agache are, ca și la europene, o prestație de maximă siguranță, ținuta ei este impecabilă, iar nota acordată de arbitre este și ea pe măsura execuției: 9,85. Gimnasta noastră cucerește astfel o prețioasă medalie de bronz, clasîndu-se după Olga Mostepanova (aur) și Hana Ricna (Cehoslovacia) cu medalie de argint. Solul, după cum menționam la începutul acestor rînduri, avea să încheie o zi minunată pentru gimnastica noastră

feminină, una din acele frumoase zile cu care ne-au obișnuit tot mai des minunatele noastre fete în ultimii ani.

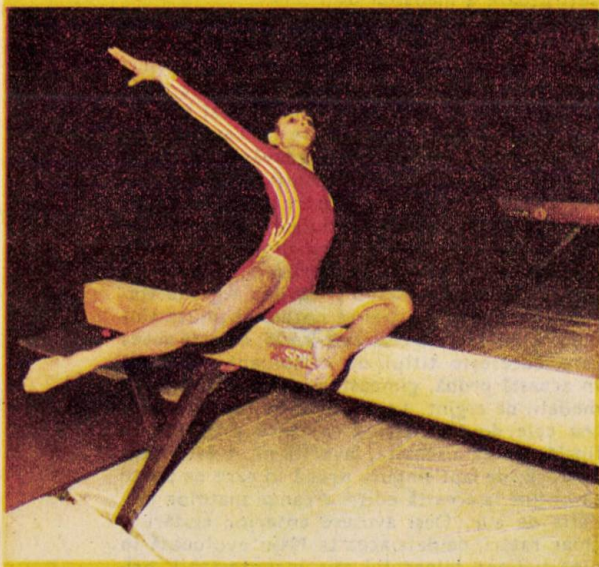
La Budapesta, gimnastele românce au cucerit 8 medalii: 1 de aur, 5 de argint și 2 de bronz. Sportivele noastre sînt singurele care au urcat pe podium în toate probele campionatelor mondiale: pe echipe, la individual compus și în toate cele patru finale pe aparate. Nici o altă țară nu a reușit această performanță. Faptul că acest bilanț a fost realizat cu o echipă tînră, de fapt debutantă într-o mare competiție (doar Lavinia Agache a fost prezentă la Campionatele mondiale de la Moscova din 1981), vine să sublinieze parcă cu și mai multă forță mai vechea constatare a specialiștilor că gimnastica feminină românească este un permanent rezervor de talente, de campioane și medaliante ale marilor întreceri internaționale.

În acest fel, 1983 a fost un an extrem de productiv pentru gimnastica noastră feminină. Bilanțul campionatelor europene de la Göteborg ca și prestigioasele rezultate repurtate la Campionatele mondiale de la Budapesta au adus gimnastica feminină românească din nou în prim-planul interesului general, astfel că, pe bună dreptate, ea este cotată favorabil în perspectivă.

Constantin MACOVEI

LAURA CUTINA, O STEA ÎN DEVENIRE

Pe plan intern, Laura Cutina se remarcă, mai ales, în competițiile de juniori în care de multe ori ocupase locuri fruntașe. Ochiul cunoscător

ai specialiștilor a intuit însă în această tină ră gimnastă calitate de excepție, astfel că, în 1983, antrenorii Emilia Liță și Florin Ștefănescu, de la Dinamo București, unde activa Laura Cutina, au recomandat-o pe aceasta pentru lotul reprezentativ. Un test de rutină și tină ră bucareșteancă a fost reținută în pregătire la Deva, acolo unde Ecaterina Szabo și Lavinia Agache erau vedete incontestabile. Antrenorii Adrian Goreac, Maria Cosma și Octavian Belu au primit-o cu multă căldură în colectivul „olimpicilor”, iar Laura s-a dovedit receptivă la nolle exigențe ale antrenamentului. Talentul său, munca sirguincioasă și plină de dăruire i-au deschis drumul spre virfurile performanței sportive, ceea ce a făcut ca în campionatul național pe 1983 Laura Cutina să se numere printre principalele candidate la titlul de campioană absolută a țării. La capătul unei dispute foarte interesante, de ridicat nivel tehnic, Laura Cutina a cucerit titlul de campioană a țării în proba de sol și s-a situat pe poziția a III-a la individual compus, după Lavinia Agache și Ecaterina Szabo.

A fost un prim semn, concludent, că Laura Cutina poate face parte și din echipa reprezentativă a țării pentru campionatele mondiale de la Budapesta. Într-adevăr, tină ră gimnastă a primit creditul antrenorilor, iar la Sportesarnok, din capitala Ungariei, Laura a confirmat pe deplin încrederea, fiind una dintre cele mai valoroase sportive ale competiției. Locul 9 la individual compus, după vedete de primă mărime ale gimnasticii internaționale, este — fără îndoială — un rezultat meritoriu pentru Laura Cutina, evoluțiile ei fiind apreciate elogios de specialiști.

În acest an, participînd la „Cupa Americii”, Laura Cutina se situează pe locul II la individual compus, bucurîndu-se — din nou — de frumoase aprecieri. Sînt astfel toate premisele ca această tină ră stea în devenire (născută la 13 iulie 1968 la București) să devină una dintre cele mai bune componente ale echipei României.

**DORESC
SĂ FIU
PRIMA
ÎN LUME**

1983 a fost pentru mine un an de vîrf. Cele două medalii de aur, una de argint și una de bronz cucerite în luna mai la Campionatele europene de la Göteborg au fost completate apoi, în toamnă, la Budapesta, de alte frumoase izbînzii sportive. Am obținut, după cum se știe, medalia de aur la sol, alte două medalii de argint în finalele pe aparate (la sărituri și paralele), precum și medalia de bronz la individual compus. Cred că orice sportivă s-ar mindri cu un asemenea bilanț. Atît la Göteborg cît și la Budapesta am înîlnit adversare puternice, de ridicată valoare tehnică, care și-au apărut cu strășnice șansele. Dar am fost eu mai bună, am fost mai bine pregătită, m-am mobilizat exemplar și am executat cu siguranță și precizie programul de exerciții pentru aceste două mari evenimente. 1984 va fi pentru mine un an competițional extrem de important, marcat de desfășurarea — la Los Angeles — a Jocurilor Olimpice de vară. Atît în concursul pe echipe cît și la individual compus sau pe aparate voi lupta din nou pentru locuri cît mai bune și nu fac nici un secret din faptul că printre obiectivele mele se află cucerirea și a unei medalii de aur. Nu mă îndoiesc, 1984 este un an mai greu decît la campionatele mondiale. Dar și eu m-am pregătit cu multă seriozitate, am exerciții noi la toate aparatele și vă asigur că nu voi precupeți nici un efort pentru a dovedi lumii clasa ridicată a gimnasticii feminine românești.

ECATERINA SZABO
campioană mondială la sol

BILANȚ ROMÂNESC LA C.M. DE LA BUDAPESTA

MEDALIE DE AUR:

- **ECATERINA SZABO (sol)**

MEDALII DE ARGINT:

- **ECHIPA FEMININĂ A ROMÂNIEI** (Ecaterina Szabo, Lavinia Agache, Laura Cutina, Mirela Barbălată, Mihaela Stănuț, Camelia Renciu)

- **ECATERINA SZABO** (sărituri și paralele)

- **LAVINIA AGACHE** (sărituri și paralele)

MEDALII DE BRONZ:

- **ECATERINA SZABO** (individual compus)

- **LAVINIA AGACHE** (bîrnă)

BILANȚ ROMÂNESC LA C.E. DE LA GÖTEBORG

MEDALII DE AUR:

- **ECATERINA SZABO** (paralele și sol)

- **LAVINIA AGACHE** (bîrnă)

MEDALII DE ARGINT:

- **LAVINIA AGACHE** (individual compus și paralele)

- **ECATERINA SZABO** (sărituri)

MEDALII DE BRONZ:

- **ECATERINA SZABO** (individual compus)

- **LAVINIA AGACHE** (sărituri)

- **MIHAELA STĂNUȚ** (bîrnă)

Medaliatele campionatelor europene de gimnastică și antrenorii lor, la înăbieră de la Göteborg (de la stînga la dreapta): Maria Cosma, Lavinia Agache, Ecaterina Szabo, Mihaela Stănuț, Adrian Goreac

UNIVERSIADA '83
EDMONTON — CANADA

LA KLONDIKE, ÎN C

Commonwealth Stadium

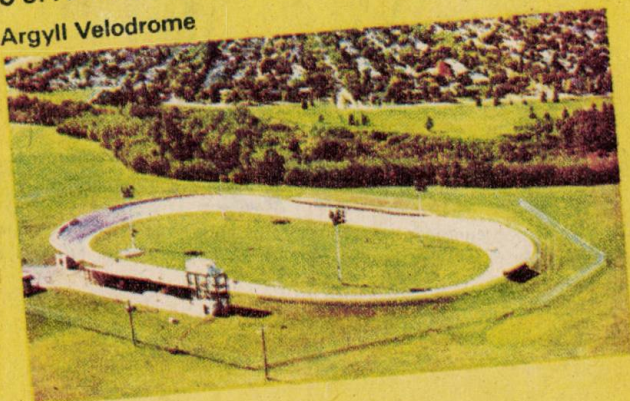
Northlands Coliseum

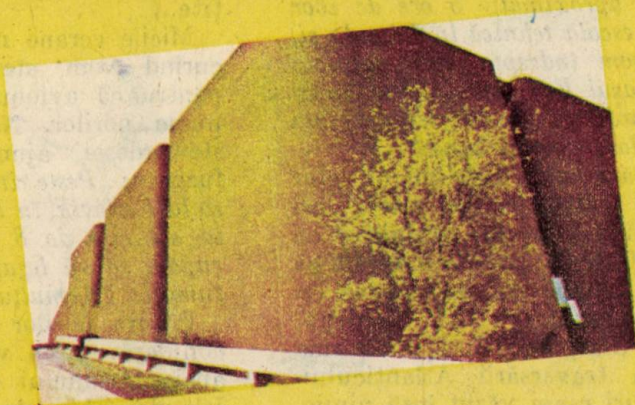
U of A Universiade
Argyll Velodrome

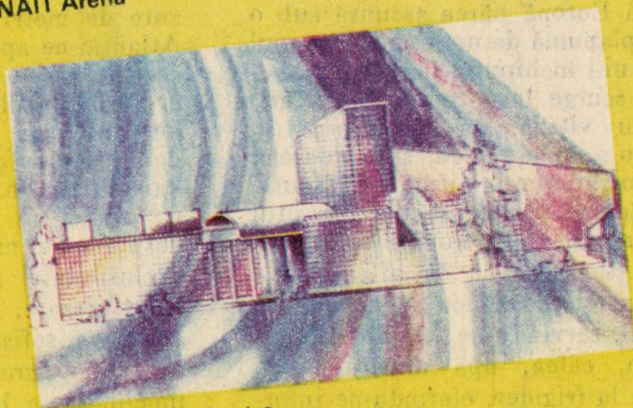
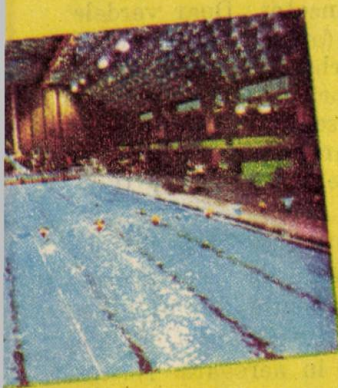
Kinsmen Aquatics Centre

UTAREA AURULUI...

NAIT Arena

U of A Tennis Centre

23 iunie 1983. Puțin după ora 9, aeronava-gigant Boeing 707, charter al TAROM-ului, se înalță de pe aeroportul Otopeni în văzduh. Când a luat înălțimea de croazieră și s-a înscris

pe traiectoria dorită, iar de pe micul ecran — aflat în dreptunghiul cu butoane pentru lumină și chemarea stewardesei, cu canale care revarsă aer proaspăt — s-au șters apelurile obișnuite ale decolării, „*Legăți-vă centurile*” și „*Nu fumați*”, prin interfon

s-a auzit vocea comandantului aeronavei „*Împreună cu întreg echipajul, vă urez — dv. sportivilor care ne veți reprezenta la Universiada '83 — bun venit la bordul avionului și mult succes la Edmonton. Ne vom strădui să vă asigurăm o călătorie cât mai plăcută. Zburăm la o altitudine de 10 000 metri, cu o viteză de 800 kilometri pe oră. După aproximativ 5 ore de zbor vom face o escală tehnică în Islanda și, apoi, ne vom îndrepta spre capitala Albertei, orașul Edmonton. Peste puțin timp, stewardesele vă vor servi prima masă. Vă doresc poftă bună!*”

Aveam să auzim, de-a lungul celor 16 ore de călătorie, de multe ori vocea caldă a pilotului aeronavei cu aproape 200 de locuri. Ne-a vestit că survolăm Budapesta, apoi Linz și Amsterdam, iar la ora 12,37 că depășim orașul Glasgow și începem prima secvență a traversării Atlanticului. Prin hublouri n-am văzut însă nimic. Întreaga Europă părea ascunsă sub o imensă plapumă de nori, ca și Oceanul pe care ni-l închipuim înspumat. Vremea se scurge însă repede, așa spune chiar cu viteză aeronavei noastre. Fetele cu șortulețe bleu, stewardesele, mereu cu chipul numai zîmbet și bunăvoință (chiar și atunci cînd gigantul se zguduie din cauza curenților de aer, dîndu-ți senzația că te afli într-un camion care rulează pe un drum plin cu gropi), servindu-ne, ori de cîte ori solicităm, cafea, apă minerală sau Pepsi de la frigider, oferindu-ne informații obținute prompt prin telefon de la comandantul aeronavei.

Ne petrecem timpul după voie. Anișoara Cușmir și Doina Melinte dorm profund, Carmen Bunaciu ascultă muzică la căști, Anatol Grințescu încearcă o pledoarie, pro domo desigur, în favoarea jocurilor sportive, Ștefan Georgescu, omul care a participat la scrierea unei părți importante a istoriei recente a tenisului nostru, își deapănă amintirile din periplurile cu Ilie Năstase și Ion Țiriac, apoi se

cufundă în lectura cărții „Ultimul apărător“, antrenorul emerit al cicliștilor, Nicolae Voicu, încearcă zadarnic să doarmă, colegul meu de breaslă Horia Alexandrescu încinge o discuție, despre sport evident, apărîndu-și cu furie opiniile, tinerii turiști cîntă frumos meloaii din zonele de baștină, și timpul trece pe nesimțite...

Micile ecrane ne avertizează că în curînd vom ateriza. Simțim asta, pentru că avionul plonjează în plapuma norilor. Ne-o confirmă vocea stewardesei, ajunsă la noi prin difuzoare: „*Peste cîteva minute vom ateriza la Keflavik, în Islanda. Temperatura la sol este de 8 grade și plouă. Vă rugăm să vă legați centurile și să nu fumați. Vă mulțumesc.*”

Pătura norilor este densă. Ne înconjoară ca un vâl de ceață. Zărim apele Oceanului și verdele țărmlui Islandei abia cînd sîntem la cîteva sute de metri de pămînt. Insula din Atlantic ne apare mohorîtă sub ploaia care se cerne neîncetat. Doar verdele crud al țarinilor (aveam să aflăm că, de fapt, este vorba de licheni și nu de iarbă) și coloritul viu al caselor dau un pic de veselie ambianței. Aterizăm pe un mare aeroport militar, despre care ni se spune că ar fi în exclusivitate al armatei americane. Dăm crezare, pentru că este plin de aeronave sofisticate, de iscodire sau de luptă, parcă născute din prolifică imaginație a lui Jules Verne. Ploaia ne alungă repede în aerogară. Ne întîmpină fete cu pielea albă ca marmura grecească și părul blond, în valuri. Ne invită în „shop“-uri cu suveniruri din „Țara de gheață“, ne oferă pliante, ne vorbesc despre miraculoasele gheizere. O oră și jumătate, cît stăm în aeroportul situat la numai 40 km de Reykjavik, capitala țării, ne creează impresia că ne aflăm într-o altă lume. O lume cu lumină puțină, filtrată mereu de nori negri-cenușii, cu vegetație săracă, cu vînturi puter-

nice și veri părelnice, dar cu oameni minunați, căliți în lupta cu vitregiile naturii, cu sărăcia ei. Miroase a peste peste tot și gîndul ne duce la truda oamenilor din preajma Cercului Polar de a scormoni Oceanul și a-l obliga să-i hrănească.

Din difuzoare se revarsă o voce care ne smulge din reverie. Pasagerii charter-ului de Edmonton sînt invitați, în limba engleză, să se adune la „gate 4” pentru a reveni la aeronavă. În avion regăsim ceva din căldura verii și parcă din atmosfera de acasă. Ne înălțăm repede deasupra norilor, salutîndu-ne cu soarele, în timp ce pilotul-șef ne spune că începem a doua secvență a traversării Atlanticului. Este ora 16 (acasă, firește) și vom ajunge la Edmonton după aproximativ 9 ore de zbor.

ALBA ÎNTINDERE A GROENLANDEI...

După 90 de minute, timp în care am luat masa de prînz, sîntem avertizați prin interfon: „Zburăm peste teritoriul Groenlandei!” Aproape toți, mai puțin cei care dorm adînc, primim prin hublouri. Pînza deasă a norilor s-a destrămat și sub noi defilează o aglomerare de stînci acoperite de zăpadă, o nesfîrșită întindere albă, înfricoșătoare prin uniformitate și necuprîns, de pe care — așa pare — viața a dispărut. Pe lîngă țărmlul Groenlandei se scurg alene ghețari imenși... Ne scuturăm înfiorați, poate gîndind la gerul de afară, poate la traiul cu puține bucurii al celor aruncați de soartă pe meleagurile iernii veșnice. Pentru cîteva minute în avion se face liniște. Fiecare dintre noi trăiește în sine sentimente neîncercate. Le mulțumim în gînd părinților că ne-au adus pe lume pe alte meleaguri, „pe o gură de rai“...

Rareori zărim pe apele Atlanticului, în această „secvență III” cu vizibilitate aproape perfectă, dîra înspumată a trecerii unui vapor. Deși orele s-au scurs, ziua are mereu aceeași intensitate, parcă ne-am fi oprit la timpul amiezii și n-am mai putea trece de el. Ciudată senzație a staționării timpului! Ne-am păstrat ceasurile la „ora Bucureștiului” și, iată, este 19,45 cînd comandantul ne spune, din mica sa cabină, situată în „ciocul” avionului și tapetată cu cadrane și becuțe care clipesc permanent, că am ajuns deasupra continentului nord-american, pe care-l vom străbate pînă în partea cealaltă, în vecinătatea Pacificului, în mai bine de 5 ore de zbor.

„Am aflat din ziarul „Sportul”, își continuă comandantul monologul, că astăzi este ziua de naștere a sportivei Csila Ruparcsics. O felicităm călduros și-i urăm „La mulți ani!””. Aplauzele îi însoțesc ultimele cuvinte și, apoi, peste America, la 10 000 de metri deasupra „pămîntului nou” descoperit de Columb, răsună puternic „La mulți ani!”, cîntat de noi toți, împreună cu echipajul. Csila își șterge o lacrimă de bucurie. Nu va uita niciodată această sărbătorire, această „cea mai lungă zi de naștere”, care a durat 33 de ore.

Cam pe cînd toropeala ne cuprinde în brațele ei — deși afară ziua este tot la... amiază, acasă a trecut de miezul nopții — și începem rînd pe rînd să ațipim, în zare apar Stîncoșii canadieni, după cortina căroră se află Pacificul. Aeronava coboară lin și începem să distingem panglica argintie a Saskatchewan-ului, riul care taie în două Edmontonul, zgîrie-norii din downtown, nesfîrșitele ferme care înconjură orașul din vestul Canadei. O ultimă voltă și Boeing-ul se înscrie pe pista de aterizare. Am ajuns. La Edmonton este joi, 23 iunie, ora 16,30. La București: vineri, 24 iunie, ora 1,30.

„WELCOME THE WORLD“

— „SALUT LE MONDE“

Coborim, în sfârșit, pe pământ, după atâtea ore de zbor. Am lăsat în urmă 11 700 km și sintem parcă amețiți de călătorie, frinți de oboseală. La Edmonton sînt doar 15 grade și răcoarea ne face bine. Intrăm în aeroport săgetați de blitz-uri și priviți insistent de ochii ciclopici ai camerelor de televiziune.

— Care este Anișoara Cușmir?

— A venit și Nadia Comăneci? Va concura?

Reporterii întrebă la nesfârșit, aparatele de fotografiat tăcăne, cele de filmat bîzlie, iar reflectoarele televiziunii te orbesc. Nu se plînge nimeni. Forfota parcă ne înviează, tricorii devin volubili, răspund cu plăcere, fac glume. Ne iau în primire vameșii și grănicerii.

— Aveți alimente?

— Dar băuturi?

— V-ați adus țigări?

— Posedați stupefiante?

Întrebările curg în cascadă, răspunsurile sînt scurte. Fiecărui om același set nesfârșit. Urmează formalitățile grănicerești. Apoi, lunga așteptare a trecerii tuturor prin strunga vămii, a sosirii bagajelor pe banda rulantă. Cînd sintem gata, ieșim în piața aerogării, unde ne așteaptă cîteva „School Bus“, niște autobuze galbene, cu botul jos și lung, ca al rățoiului Donald. Ne vom obișnui cu ele, le vom îndrăgi chiar, pentru că — primitoare și punctuale la întîlnire — ne vor asigura în permanență legătura „sat“-baze sportive-„sat“. Deocamdată ne duc la Comisia de acreditare. Străbatem drumul spre Edmonton pe o autostradă nu prea aglomerată, trecem pentru prima oară peste Saskatchewan, rîu lat cît Mureșul, privim cîteva locuri îngrădite, pe care pasc liniștite vacile, sintem doar în țara cowboilor, magazinele care-și închid ușile fiindcă ziua de muncă s-a sfârșit. În fine, ajungem la comisie. Prof.

Aurel Predescu, sosit cu cîteva zile înainte, ne îndrumă peste tot, scurtează — cînd este posibil — așteptarea, ne povățuiește. Într-un amfiteatru așteptăm să fim strigați, precum la tribunal martorii. Cel chemat se prezintă, este confruntat cu dosarul și pașaportul, semnează cîteva formulare și primește cartea de acreditare, învelită în plastic sub presiune, cu fotografie și date personale. Legitimația verde-pal este provizorie, cea definitivă — verde intens — urmînd s-o primim abia după ce organizatorii s-au convins că am achitat taxele pentru întreaga durată a șederii...

Plecăm la Garneau Village, micul „sat“ în care vom locui împreună cu delegațiile Canadei, S.U.A., Belgiei și Angolei. Ceilalți, la Lister Hall. Este seară de acum. Împart camera, una din cele trei ale apartamentului cu 8 locatari, cu prof. Gh. Zimbreșteanu. El ar trebui să doarmă în patul de sus, fiindcă avem paturi suprapuse, și răsufu ușurat cînd are ideea de a-și muta salteaua jos, pe podea. Mi-ar fi fost teamă să-l știu pe masivul fost decatonist acolo sus, ca o sabie a lui Damocles, și aș fi avut, cred, coșmaruri. Primul telefon la redacție îl dau din cabina de pe alee, centrala „satului“ avînd — pînă la începerea Universiadei — orar redus, pînă la 22. Înainte de a începe transmisia reportajului călătoriei, tînărul meu coleg Geo Raetchi mă întrebă:

— Cum este?

— Splendid!

Ce-aș putea să-i spun? Că sînt obosit, gata să cad din picioare, după 30 de ore de nesomn și o călătorie parcă fără sfârșit? Că nu-mi place patul de cazarmă și că acum, la miezul nopții, tremur în cabina metalică?

Sportivii s-au culcat. Doar antrenorii se sfătuiesc cu prof. Septimiu Todea, secretar al C.N.E.F.S., cu prof. Valentin Constandache, șeful secției sport de performanță, și cu conf. univ. dr. Ioan Drăgan, directorul C.M.S., cum trebuie acționat pentru ca acomodarea

la noul fus orar, care schimbă ziua cu noaptea, la mediul ambiant și la condițiile de lucru să se facă mai rapid. Cîna mergem la culcare este 2 din noapte (11 dimineața la București). Înainte de a ne ura noapte bună, unul dintre antrenori mă întreabă:

— Ce mai era pe acasă?

Distanța imensă ne face să credem că am plecat demult de lingă ai noștri...

NIMENI NU DOARME DUPĂ-AMIAZĂ!

Ne trezim dimineața în concertul păsărilor din arborii mai înalți decît vilele. E în zori, să fi dormit vreo 4 ore, și nerăbdarea ne pune pe picioare. Busculadă la... baie, un prim contact cu cantina restaurant cu autoservire de la Student's Union și, apoi, fiecare la treaba sa. Antrenorii își conduc sportivii la bazele de antrenament, profesorii Constantin Nicolae și George Copos pregătesc participarea la Congresul F.I.S.U., prof. Grigore Sichițiu ia contact cu colegii din Comisia C.E.S.U., tehnicienii verifică programe, fac înscrieri, își notează datele ședințelor tehnice pe sporturi, contractează ore de antrenament pe diferite baze, mijloace de transport... Să-i lăsăm, pe fiecare la îndeletnicirea sa, și să facem un tur pe bazele sportive. Ele sînt situate între 1 km și 40 km de Garneau Village. (Micul nostru „sat” se află în cartierul Garneau, lingă Law University, facultatea de drept, și nu departe de Student's Union, cam la 3—4 km de centru, denumit *downtown*, „orașul de jos”).

Cea mai aproape este Universiade Pavillion, un imens cub galben, o sală nouă de baschet cu pereți metalici, fără ferestre. Are o capacitate de 10—12 000 de locuri și va fi arhiplină la finale. S-a ales soluția pereților metalici pentru că ei rezistă mai bine decît betonul la diferențele mari de temperatură: vara, la Edmonton, pînă la +35 de grade, iarna pînă la

—40 de grade. Să nu uităm că orașul din vestul Canadei nu se află prea departe de Alaska... Imensul cub metalic galben este — dacă nu frumos — cel puțin șocant.

Ne depărtăm de Garneau Village, traversăm riul, ocolim Parlamentul Albertei, care seamănă izbitor cu Capitolul Washington-ului, trecem prin cartierul japonez și ajungem la Coliseum. Palatul hocheiului profesionist, unde joacă celebra echipă Edmonton Oilers, cu Wayne Gretzki, „nr 1 în lume” (l-am căutat, aș fi vrut să fac un interviu cu el, dar era plecat în vacanță pe coasta Pacificului și i-am văzut doar... magazinul de încălțăminte), este destinat gimnasticii Universiadei '83. Văzut de afară nu te impresionează. Abia cînd intri înăuntru ti realizezi imensitatea. Are 16 000 de locuri, o jumătate urcînd de la sol, iar cealaltă coborînd într-o groapă cit o arenă romană. Din necesități de permanentă aerisire, gurile de aer condiționat aruncă permanent jeturi puternice și curenții formați te amețesc pur și simplu. Vai de cei cu dantură sensibilă... Fetele se plîng că în pauza dintre exerciții simt pe spate o placă de gheață. Ferice de hocheiști, apărați de platoșa echipamentului...

Nu departe de Coliseum, la vreo 4—5 km, se înalță Commonwealth Stadium, o arenă de 61 000 de locuri, rezervată atletismului și festivităților de deschidere și închidere. Are tribune suprapuse și peluze cu un singur nivel, cea din stînga liniei de sosire fiind de fapt „casa presei”. (Aici s-a petrecut, la 9 iulie, un nostim incident. Responsabilul „casei presei” a observat stupefiat că dintr-unul din saloanele rezervate ziariștilor — au fost peste 1 000 acreditați la J.M.U. — a dispărut un televizor color, valorînd peste 1 000 de dolari. A reclamat imediat poliției furtul, numeroși detectivi fiind alertați și începînd o febrilă căutare. N-au fost însă necesare prea multe eforturi. Televizorul a fost găsit în salonul... polițiștilor care asigurau paza

(Continuare în pag. 110)

CHAMPIONNAT D'EUROPE DE FOOTBALL

84

GROUPE 1

PARIS	12.6 20'30	FRANCE	DANEMARK
LENS	13.6 20'30	BELGIQUE	YUGOSLAVIE
NANTES	16.6 17'15	FRANCE	BELGIQUE
LYON	16.6 20'30	DANEMARK	YUGOSLAVIE
ETIENNE	19.6 20'30	FRANCE	YUGOSLAVIE
STRASBOURG	19.6 20'30	DANEMARK	BELGIQUE

GROUPE 2

STRASBOURG	14.6 17'15	RF ALLEMAGNE	PORTUGAL
ST ETIENNE	14.6 20'30	ROUMANIE	ESPAGNE
LENS	17.6 17'15	RF ALLEMAGNE	ROUMANIE
MARSEILLE	17.6 20'30	PORTUGAL	ESPAGNE
PARIS	20.6 20'30	RF ALLEMAGNE	ESPAGNE
NANTES	20.6 20'30	PORTUGAL	ROUMANIE

DEMI-FINALES

MARSEILLE	23.6 20h	1 ^{er} G.I	2 ^{ème} G.II
LYON	24.6 20h	1 ^{er} G.II	2 ^{ème} G.I

FINALE

PARIS 27.6.20h

FOTBALIȘTII ROMÂNII LA TURNEUL FINAL EURO'84!

CAMPIONATUL EUROPEI-1984

Programul turneului final

Data	Nr. meci	Locul	Ora	Partida	Grupa	Rezultat
Mărti 12 iunie	1	Paris	21,30	FRANȚA - DANEMARCA	I	
Miercuri 13 iunie	2	Lens	21,30	BELGIA - IUGOSLAVIA	I	
Joi 14 iunie	3	Strasbourg	18,15	R.F.G. - PORTUGALIA	II	
Joi 14 iunie	4	St.Etienne	21,30	ROMÂNIA - SPANIA	II	
Sâmbătă 16 iunie	5	Nantes	18,15	FRANȚA - BELGIA	I	
Sâmbătă 16 iunie	6	Lyon	21,30	DANEMARCA - IUGOSLAVIA	I	
Duminică 17 iunie	7	Lens	18,15	R.F.G. - ROMÂNIA	II	
Duminică 17 iunie	8	Marsilia	21,30	PORTUGALIA - SPANIA	II	
Luni 18 iunie				Pauză		
Mărti 19 iunie	9	St.Etienne	21,30	FRANȚA - IUGOSLAVIA	I	
Mărti 19 iunie	10	Strasbourg	21,30	DANEMARCA - BELGIA	I	
Miercuri 20 iunie	11	Paris	21,30	R.F.G. - SPANIA	II	
Miercuri 20 iunie	12	Nantes	21,30	PORTUGALIA - ROMÂNIA	II	
Joi 21 iunie				Pauză		
Vineri 22 iunie				Pauză		
Sâmbătă 23 iunie	13	Marsilia	21,00	Semifinala 1 gr. I - 2 gr. II	-	
Duminică 24 iunie	14	Lyon	21,00	Semifinala 1 gr. II - 2 gr. I	-	
Luni 25 iunie				Pauză		
Mărti 26 iunie				Pauză		
Miercuri 27 iunie	15	Paris	21,00	F I N A L A	-	

Și ce departe era Franța !

Povestea antrenorilor de echipe naționale este, ca și la Montesquieu, „o istorie a creșterii și descreșterii”.

Un exemplu? Acea seară de 23 septembrie 1981, când 85 000 de oameni părăsesc în tăcere stadionul „23 August”, refuzând parcă să creadă că echipa României n-a reușit să învingă Ungaria, 0—0...!

*Cineva trebuia
să plătească*

Nu trecuseră nici șase luni de când aceeași echipă a României era primită în triumf pe aeroportul Otopeni, după acel 0—0 cu Anglia, pe Wembley. Nici un an de când pentru aceeași echipă a României se aprindeau torțe pe „23”, învingătoare cu Anglia... Nimic nu mai părea să împiedice drumul ei spre Spania „Mundialului”.

Dar iată că, la fel ca și într-o partidă de șah, în care nu vezi matul victorios, totul se răstoarnă.

S-au făcut erori? Nici vorbă. Dar e ușor să le cauți și să le combini post bellum. E și motivul pentru care vom invoca una singură, clamată în chiar clipa comiterii ei.

Era minutul 89 al meciului cu Ungaria. Se jucase slab. Mai era doar un minut de joc. Nimic nu se mai putea aștepta de la acest joc pierdut în primul rînd pe tabla de demonstrații. Și iată că în timp ce arbitrul austriac Lynnemair se pregătea să fluture final, de pe banca antrenorilor Ștefan Covaci și Valentin Stănescu se cere schimbare. E chemat Cămătaru. Masivul centru craiovean se îndreaptă spre ieșire, des-cumpănit. Publicul îl primește cu ostilitate. „Cineva trebuia să plătească”. Și toată amără-ciunea înfrîngerii — pentru că înfrîngere era — se revarsă asupra lui Cămătaru, care nu înțelege nimic.

A fost o greșeală? Mai mult. A fost o gafă. Una din gafele șahiste care răstoarnă totul. Nu e vorba de acel meci cu Ungaria, ci de ceea ce va urma peste numai trei săptămîni.

La 10 octombrie, România, care învinsese Anglia, pe același teren, cu numai un an în urmă, pierde în fața Elveției. Și fără Cămătaru. Cu Dudu Georgescu, a cărui absență în meciul cu Ungaria fusese considerată o mare eroare.

(Adevărul e că cedarea neașteptată a turnului Căminăru a fost mai curînd declanșarea derutei, momentul în care tribuna și-a dat seama că echipa națională e o barcă pe valuri, cu cîrma ruptă.)

Așa cum RAMSEY...

Așa se face că Ștefan Covaci și Valentin Stănescu își pierd mandatul. (Una din marile Ironii ale fotbalului, care face ca antrenorul fericit al lui Ajax să piardă pentru a doua oară în fața Elveției — prima oară cu 14 ani în urmă, la Zürich, împreună cu Oană).

Wembley-ul a rămas, deci, în urmă. Cota maximă a descăderii a fost atinsă. Se apelează la Mircea Lucescu. Mulți sînt surprinși. „Bine, dar Mircea e încă jucător, la Corvinul”. Cel sceptic se gîndesc că e o nebunie să angajezi un antrenor de 36 de ani, cînd...

Raționamentul opțiunii e simplu. Lucescu a construit Corvinul, așa cum Ramsey a construit cîndva Ipswich-ul, echipa care l-a adus în fruntea echipei naționale.

Mircea Lucescu e și el puțin surprins, dar își suflecă imediat minile. Face un timp naveta. Nu te poți rupe imediat. Rumoarea crește. „Cum e posibil să fie angajat un antrenor care nici nu este încă antrenor?” (Mircea Lucescu e încă doar jucător la Corvinul).

Dar noul antrenor al echipei naționale nu are timp să asculte. Nu e om de cafea. Nici de bere. Ii lipsesc deci argumentele unei întregi generații de antrenori cu hîrtil și diplome în regulă.

Se apropie data meciului cu Elveția, la 11 noiembrie, la Berna. Așteptarea e grea. Se anunță în presă că Mircea Lucescu e un antrenor care se ocupă doar de meciul cu Elveția. (Idea provizoratului, din prudență, e străvezie).

Și 11 noiembrie a venit! Este limpede că la Berna își joacă șansa un singur om: Lucescu. (Echipa națională nu mai e în cursa pentru Spania). Tînărul antrenor, care nu e încă antrenor, amestecă cărțile. Și alege. Nu e atît de radical încît să renunțe la toți cei care au pierdut meciul cu Elveția, la București. Dar nici nu e atît de conservator, încît să mizeze doar pe setea de revanșă a celor învinși la București. (A petrecut ani buni în preajma lui Angelo Niculescu, care l-a învățat că adevărul e undeva pe la mijloc).

0-0 la Berna! Marele public se bucură. (N-a uitat Zürichul anului 1967...). Esteticienii strîmbă din nas. Nu le-a plăcut prea mult jocul. „Și-apoi, ce e cu Corvinul ăsta? Te pomenești că Lucescu vrea să ni-l bage pe gît pe copii

furnalelor!” Se mai găsesc și alte capete de acuzare. Cel mai important e Bölöni. „De ce a fost introdus Bölöni în minutul 90? Desigur, ca să tragă de timp... secunde de schimbări!”.

Să pierzi pe mîna ta

Lucescu își dă seama, din plecare, că nu e iubit. Va spune mai tîrziu: „Mi-a folosit foarte mult primirea care mi s-a făcut. Mi-am amintit și de vorba lui nea Angelo: „Cît mai puține ziare, Mirceol Cronica sportivă, bună sau rea, e pentru civili. Noi, antrenorii, trebuie să pierdem pe mîna noastră!”

Chiar dacă n-a fost radical, Lucescu a adus pe Wankdorf (celebrul stadion al finalei din '54 din Elveția) 9 jucători noi pentru vremea aceea. A fost readus Moraru, cel „condamnat la moarte” după 4-6 cu Iugoslavia, au fost aduși cei patru copii ai furnalelor, Rednic, Klein, Andone și Gabor, a fost „inventat” Iorgulescu... A revenit Bölöni, după 13 absențe consecutive... Cel mai mult i-a lipsit lui Lucescu Rodion Căminăru, dar i-a fost imposibil să-l convingă că este „cel mai bun vîrf din țară”.

Cu acest 0-0, Lucescu a cîștigat timp... (Și Angelo a fost salvat de un 0-0 cu Anglia, la București, la numai cîteva zile după ce pierduse cu 0-3 la Lisabona...)

Așa a început munca dificilă a antrenorului provizoriu... Așa a început noul inventar al resurselor fotbalului nostru, „cînd e bine să știi la cine trebuie să renunți, din plecare, ca să nu intri în complicații inutile.”

Timpul nu mai avea, însă, răbdare...

DEPARTE, cît mai DEPARTE

A venit tragerea la sorți din ianuarie '82 pentru Campionatul european din Franța '84. Și a început să bată telexul „Sportului”. Și literele curgeau, ca o avalanșă... ITALIA, SUECIA, CEHOSLOVACIA, CIPRU. Acum să te vedem, Lucescule! — plutește, nerostită, întrebare.

Dar antrenorul încă provizoriu nu are timp. „Ce faci, Mirceol?” „Sînt atîtea de făcut! Nu mă interesează, deocamdată, adversarii. Mă interesează o singură echipă din grupa noastră: România. Apoi vom vedea. Important e că avem șansa a patra. E un loc bun pentru start. Deocamdată e nevoie de jocuri. Jocuri multe. Oriunde, pentru că nu avem alegere. Nu reprezentăm mare lucru. N-avem firmă. La Hune-

doara mi-au trebuit luni să-l conving pe Rednic și pe Klein că sînt egali cu Ștefănescu sau Bölöni. Acum va trebui să-l conving pe Ștefănescu și Balaci că nu sînt mai slabi decît Scirea sau Nehoda”.

Lucescu pleacă în America Centrală. Amestecă mereu cărțile. Adversarii sînt fără firmă. Rezultatele — mediocre. Dar în mintea lui Lucescu echipa a început să se formeze... Antrenorul e atacat. „Pierde timpul cu traversările Oceanului”. Dar iarăși își aduce aminte de o vorbă a lui Angelo... „Marele meu avantaj a fost că am putut duce echipa departe de ochii selecționarilor de ocazie... De la Flamengo am învățat cum să mă apăr, de la Vasco da Gama am învățat cum să atac”. (Erau timpurile cînd Lucescu fusese invitat de Flamengo să joace trei luni în reprezentație, în Brazilia, pe Maracana și la Sao Paulo...)

„HUNEDOARA e de vină”

... S-a hotărît ordinea jocurilor în grupa de foc cu Italia. „Bună sau rea, asta o să se vadă. Mi se reproșează că jucăm ultimele trei jocuri în deplasare, cu Suedia, Ciprul și Cehoslovacia, în timp ce Italia a reușit să-și programeze pînă și meciul cu Ciprul, ultimul, pentru golaveraj.

Dar chiar dumneavoastră, gazetarii, ați spus că jocurile cele mai bune sînt cele din deplasare, unde nu ai decît de cîștigat... Jocuri de plus și niciodată de minus”.

Victorie! S-a reușit angajarea unui meci-test la Bruxelles, cu Belgia! Dar, la 24 martie, cu cinci săptămîni înaintea jocului oficial cu Ciprul — primul meci al preliminarilor din grupa noastră — belgienii cîștigă net, cu 4—1. „Nu s-a schimbat nimic la echipa națională” — e leitmotivul. „Cum a fost la Bruxelles?” Lucescu nu temporizează, dar ulmește: „A fost un joc bun al echipei noastre!” Un răspuns stupefiant, tip Angelo... (Îmi aduc aminte, cu 13 ani în urmă, la Lausanne, după victoria dificilă a echipei noastre asupra Elveției (iar Elveția!) Angelo declarase, senin, ziariștilor; „Ar fi trebuit să cîștigăm cu trei sau patru la zero”. Lucescu, elevul, preluase ceva din metoda psihologică a lui Angelo.

La Bruxelles a lipsit mult Cămătaru... Eforturile de a-l readuce în echipa națională păreau inutile. „Aș prefera să nu mai fiu convocat. Mă prezint numai pentru a fi disciplinat și a-i reaminti antrenorului Mircea Lucescu că nu mai sînt capabil să joc în echipa națională”. Și Cămătaru nu renunță la această idee... Intervine Iordănescu. Cere să i se publice declarația în „Sportul”. Pentru el Cami rămîne cel mai bun virf de atac din România...

Meciul de la Bruxelles a rămas în urmă. Se apropie startul cu Ciprul. Lucescu propune Hunedoara, ca loc de disputare. Decizia e

România—Cipru 3—1. Văetuș a fost primul pe lista marcatorelor

comentată nefavorabil în unele ziare. Dar Lucescu vrea să se simtă „acasă”, deși e bucu-
reștean. Și mai vrea ca băieții lui să se simtă
și ei acasă, la Hunedoara. Vîlva acestei progra-

mări „bizare” crește. Se uită foarte repede că
Italia joacă și la Roma, și la Milano, și la Torino,
și la Florența, și la Neapole.

România—Cipru 3—1. Apoi a urmat golul lui Cămătaru

România—Cipru 3—1. ...iar seria a fost încheiată de Bôlôni

Startul echipei României e modest. 3-1 cu Cipru! Se invocă rezultate mai vechi: 7-1 la București, 5-1 în Insulă. Și leitmotivul... Hunedoara e de vină. Chiar dacă raportul șuturilor la poartă e 30-4 (18-3), iar cel al cornerelor 17-0...

Norii se adună. I se reproșează „modificările greu de înțeles”. „Antrenorul a preferat încă un jucător de la clubul său, pe Petcu, unui jucător (Țicleanu) care dăduse satisfacție”. Un trist proces de intenție. „Echipa națională resimte nevoia unei reclădirii temeinice”. Lucescu răspunde, întunecat; „Acestei echipe i-a lipsit doar Klein. Și-i lipsește experiența internațională”. Reporterii n-au replică: chiar Klein? Cam prea mult tupeu are acest tînăr de 37 de ani, care continuă să joace la Corvinul, împotriva tuturor regulilor și a bunului simț...

"MUY BIEN ROMANIA!"

Dar Lucescu nu are timp. El știe că această echipă trebuie să joace. Cu oricine. Oriunde. Asta îl obsedează. „Un meci împotriva lui Maradona valorează cît doi ani de campionat”. La opt zile după fiasco-ul cu Cipru, „tricolorii” sînt în avion, pentru America de Sud. Pe aeroport Lucescu e vesel: „L-am recîștigat definitiv pe Cămătaru!” „Cum vei rezolva forfait-ul lui Ștefănescu?” „Îmi pare rău de accidentul liberoului craiovean, dar îl am pe Andone... Da, da, sînt un selecționar subiectiv, cum am văzut scris ieri. Totul e să fii subiectiv. Asta e forța unui antrenor. Selecționerii obiectivi pierd pe mîna altora... Echipa e clădită. Ea are nevoie de jocuri. Abia aștept să-l văd pe Cămătaru jucînd împotriva lui Passarella”.

România pierde jocul cu Argentina, la Rosario, dar produce impresie. (1-0 pentru Argentina, gol Ramon Diaz.) Din păcate, Cămătaru se accidentează destul de grav și părăsește terenul la pauză.

Abia încheiat jocul, din nou în avion, spre Lima. Joc dur, foarte dur. Se pierde și acest al doilea meci: 0-2. Balaci și Iorgulescu sînt eliminați. O alunecare și un protest. Geolău e accidentat.

Din nou un zbor lung. Pentru a doua oară deasupra Anzilor, ca Saint-Exupéry în curierul său de noapte. „Trebuie să strîngem rîndurile. Acasă nu vor fi flori”.

Și echipa României învinge Chile cu 3-2! În minutul 28 era 3-0! Au marcat Augustin și Klein (2). Klein, „singurul jucător care a lipsit la Hunedoara”.

TV-ul a primit cîteva imagini. Balaci șerpulește de-a lungul liniei de corner, ca Ingemar Stenmark. Și în fața lui se află apărătorii care vor fi peste o lună în Spania, la Mondial.

„Muy bien, Rumania!”

E căutat Lucescu la telefon. La Santiago, la 20 000 de kilometri de București. „Ce pot să

vă spun? Ne bucurăm. Am trăit cea mai frumoasă repriză de fotbal din cîte am văzut în jocurile echipei României... Da, au jucat toți... Moraru, Rednic, Iorgulescu, Bölöni (pe postul lui Ștefănescu, rămas acasă), Țicleanu, Augustin, Klein, Balaci, Geolău, Cămătaru. Au fost extraordinari. Asta e echipa. Nu mai trebuie clădită. Are nevoie de meciuri. De meciuri grele. De zboruri transoceanice, de nopți nedormite. Țin mînte, Rudy Wetzer, căpitanul primei echipe naționale a României, spune că o echipă națională trebuie să crească în toate direcțiile. Că el poate recunoaște un jucător de clasă după cum coboară sau urcă în avion. Ce formidabil psiholog e acest Rudy Wetzer! Dar, să mă opresc... Mi-e greu acum să trag concluzii. Așteptăm să ajungem acasă, să revedem tot ceea ce s-a petrecut și să ne organizăm pentru toamnă”.

Și toamna era meciul cu Suedia, la București...

ITALIA, CAMPIOANA MONDIALĂ

Italia, Cehoslovacia, Suedia se pronunță cu îngăduință despre meciul de la Hunedoara. A fost, de fapt, derbiul codașilor...

... A început campionatul mondial din Spania Italia-Polonia 0-0. Nu e rău...

Cehoslovacia-Kuvvult 1-1. Se schimbă lumea fotbalului?

Poate că și Cipru...

Italia-Peru 1-1. Noi am jucat în 9 și am primit golul doi în minutul 89...

Anglia-Cehoslovacia 2-0. Barmos, autogol... Poate că...

Italia-Camerun 1-1. Ce se poate spune? Franța-Cehoslovacia 1-1. Bicoyski, Stambacher, Vizek, Janecka...

Italia-Argentina 2-1!

Italia-Brazilia 3-2!!

Italia-Polonia 2-0!!!

Italia-R.F. Germania 3-1!!!! Campioană mondială!!!!

Peste nici cinci luni, la 4 decembrie, jucăm cu Italia, la Florența.

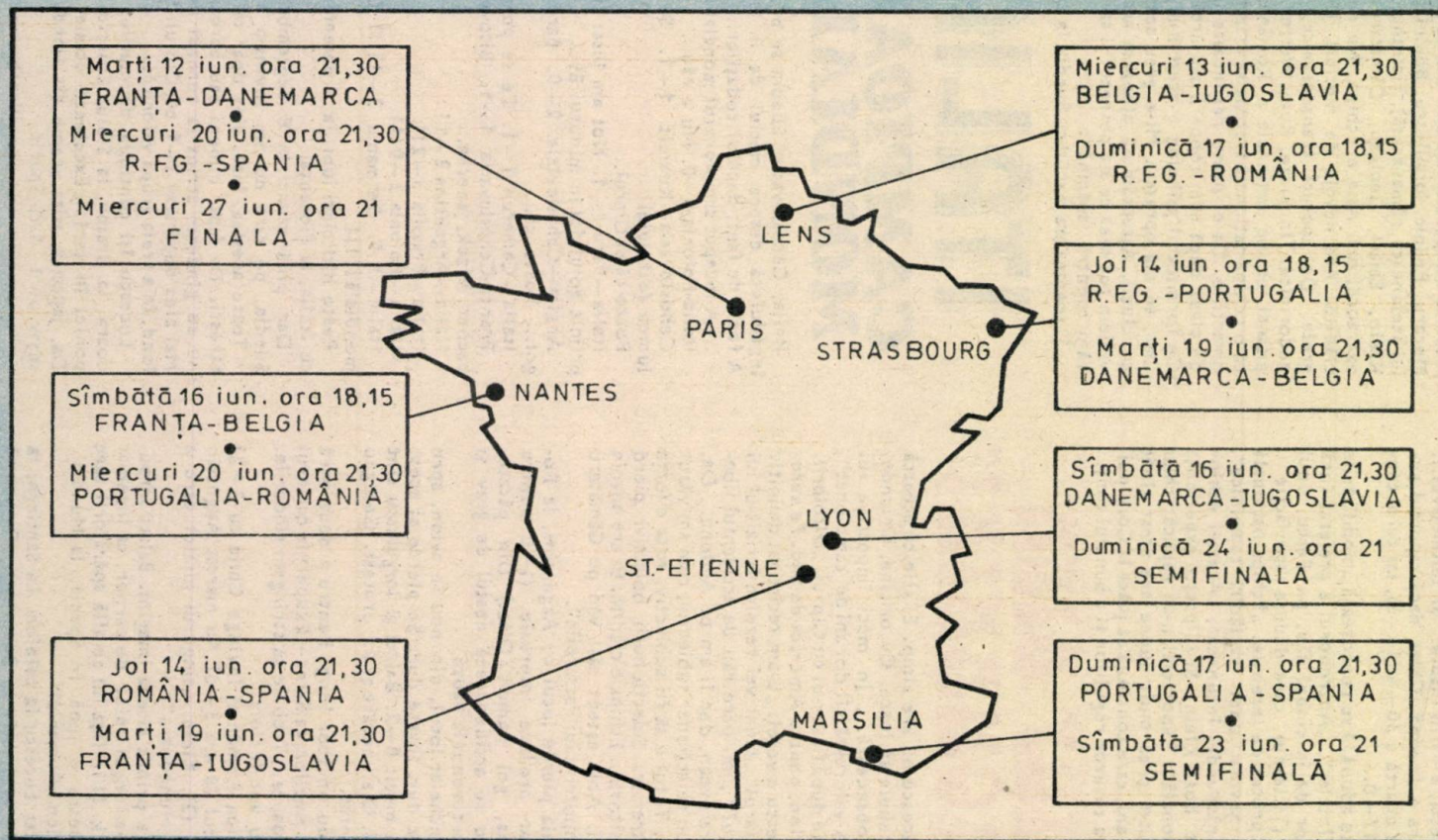
Dar pînă atunci, la 8 septembrie sosește Suedia, pe care nu am învins-o niciodată...

Toate acestea, însă, sînt doar calcule gaze-tărești. De fapt, nimeni sau aproape nimeni nu se gîndește serios la turneul din Franța. Mai ales după acel 3-1 cu Cipru. Sîntem, în fond, în a treia grupă valorică...

Lucescu își continuă drumurile: La Hunedoara, la Brașov, la Sibiu. Sosește echipa Japoniei în țară. „Excelentă ocazie”. Japonia? Da, Japonia, atîta vreme cît Hondurasul reușește un 1-1 cu Spania...

(Continuare în pag 128)

ORAȘELE-GAZDĂ ALE TURNEULUI FINAL (12-27 IUNIE 1984)

VĂ PREZENTĂM CELE 8 FINALISTE

EURO '84

Alain Giresse
FRANCE

F. Van der Elst
BELGIQUE

Alan Simonsen
DANEMARK

Zoran Vujovic
YUGOSLAVIE

Harald Schumacher
R.F.A.

Rafaël Gordillo
ESPAGNE

C. Stefanescu
ROUMANIE

Manuel Bento
PORTUGAL

Căpitanii celor 8 echipe finaliste prezentate de Programul oficial Euro '84

Mai sînt cîteva zile și EURO 84, cum a fost denumită faza finală a Campionatului Europei, se va pune în mișcare. Este, după Campionatul mondial, cea mai importantă competiție fotbalistică pentru echipele naționale. Reprezentativa ROMÂNIEI, demonstrîndu-și valoarea de-a lungul unor preliminarii fierbinți, care parcă nu se mai terminau, se va alinia la mijlocul lui iunie, în Franța, alături de alte șapte reputeate reprezentative de pe vechiul continent, adică : R. F. GERMANIA, PORTU-

GALIA, BELGIA, SPANIA, IUGOSLAVIA, DANEMARCA și reprezentativa țării gazdă, FRANȚA.

Prezentînd în amănunt, în paginile ce urmează, marea întrecere din Franța (startul, marți 12 iunie, la Paris), gîndurile noastre fug spre reprezentativa României căreia îi dorim o comportare tot atît de frumoasă ca în preliminarii...

Dar iată prezentarea celor 8 finaliste după încheierea preliminarilor:

Suprafața: 550.985 kmp

Număr de locuitori: 54 milioane

Federația de fotbal creată în: 1919

Număr de legitimați: 1.720.000

Culori: maiou albastru, chiloși albi, jambiere roșii

Selecționar: MICHEL HIDALGO, 50 ani, în post din 1976

Mari cluburi: A.S. St. Etienne (de 10 ori campioana țării, finalistă a Cupei campionilor europeni în 1976), F. C. Nantes (semifinalistă a Cupei cupelor în 1980), Olympique de Marseille (de 9 ori câștigătoare a Cupei Franței), Stade de Reims (de două ori finalistă a Cupei campionilor europeni), Bordeaux, A.S. Monaco, Paris S.G.

Palmares Internațional: locul 3 în Cupa mondială în 1958, semifinalistă în 1982, semifinalistă în campionatul Europei în 1960

Formația tip: Bats — Batiston, Le Roux, Bossis, Amoros — Fernandez, Tigana, Giresse, Platini — Rocheteau, Lacombe

Cum s-a calificat: țară organizatoare

Partidele din primul tur: FRANȚA — DANEMARCA la 12 iunie la Paris; FRANȚA — BELGIA la 16 iunie la Nantes; FRANȚA — IUGOSLAVIA la 19 iunie la St. Etienne

GRUPA I

FRANȚA

Ca gazdă, echipa Franței figurează evident printre favoriții principali ai competiției. Ea însăși caută cu înfrigurare o consacrare meritată, primul ei mare titlu. Participând de 8 ori la faza finală a Cupei mondiale, a reușit un loc 3 în 1958 în Suedia, unde Just Fontaine, cu 13 goluri înscrise, a devenit un golgeter până astăzi neîntrecut; în Spania, în 1982, a disputat memorabila semifinală cu R.F.G. pe care n-a pierdut-o decât la seria loviturilor de la 11 m.

De 50 de ani (de la Cupa mondială din 1934) Franța n-a mai organizat o competiție de asemenea anvergură. Iată un motiv încurajator în plus pentru echipa condusă cu brio de Michel Platini, „balonul de aur 1983”, jucătorul relevat la Nancy, maturizat la St. Etienne și consacrat acum definitiv la Juventus Torino. La Euro 84, echipa Franței tinde să-și justifice reputația de echipă cu admirabil joc în Europa.

Calitatea de favorit nu vine numai din împrejurarea că „echipa cocoșului galic” joacă acasă, în fața propriului public. La urma urmei, antrenorul Michel Hidalgo, de când conduce selecționata, din 1976, nu numai că a calificat-o în două faze finale consecutive ale Cupei mondiale, dar i-a și creat un stil unanim apreciat.

În 1978, deși eliminată în primul tur de Argentina (care va deveni campioana lumii), echipa Franței a fost elogiată. Patru ani mai târziu, în Spania, a ratat intrarea în finală datorită acelor penalty-uri de coșmar.

Tricolorii lui Platini sînt foarte mindri de porecla „brazilienii Europei”. Ei nu se mai mulțumesc cu amintirea faimoasei epopei din 1958, din Suedia.

Pe planul echipelor de club, resurecția încă nu se face simțită. Cu 28 de ani în urmă Stade de Reims reușea prima finală în Cupa campionilor europeni. Acum 8 ani, St. Etienne era tot

MICHEL HIDALGO

Fost mijlocas la Le Havre, Stade de Reims și A.S. Monaco cu care a cucerit campionatul și Cupa Franței, a purtat o singură dată tricoul național, în 1962, la Florența, cu Italia (1-2), și nici acela pe toată durata meciului. Adjunct și apoi urmaș al lui Ștefan Covaci la conducerea reprezentativei cocoșului galic, a reușit să-și dea acesteia un stil de joc „brazilian” și să o califice până în semifinalele C.M. 1982 unde a cedat la penaltyuri formației R.F. Germania. Are 50 de ani.

GAZDA— FAVORITA COMPETIȚIEI

De la stînga la dreapta, sus: Bats, Amoros, Le Roux, Bossis, Battiston, Tigana, Fernandez; jos: Bellone, Giresse, Touré, Platini

attît de aproape de potou, dar Bayern i-a suflat victoria în finală (1-0).

Aceasta va fi preocuparea de viitor a directorului tehnic Michel Hidalgo. Deocamdată, el se bucură de serviciile la „națională” ale unor tehnicieni desăvîrșiți ca *Platini*, *Alain Giresse*, *Jean Tigana*, la mijlocul terenului, talonați de tineri ca *José Touré* (Nantes), *Jean-Marc Ferreri* (Auxerre), *Louis Fernandez* (Paris St. Germain) sau *Bernard Genghini* (Monaco).

Sprijinit pe un 4-4-2 clasic, *Hidalgo* știe că se poate bizui, în sectorul-cheie al mijlocului, pe un potențial de creativitate, de imaginație pe care o invidiază mulți dintre colegii săi din

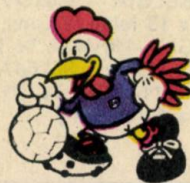
străinătate. Datorită jocului colectiv, în care stă forța sa, predispusă la joc ofensiv, echipa Franței e oricînd capabilă să facă să cedeze cea mai ermetică dintre apărări.

După Mondialul 82, *Hidalgo* a mai pompat ceva „sînge proaspăt” în lot. Au mai sosit portarul lui Auxerre, *Joel Bats*, apoi stoperul lui Monaco, *Yvon Le Roux*, dezinvolt chiar cînd stă alături de *Maz Bossis* (Nantes) sau de *Marius Trésor* (noul recordman francez al selecțiilor — 65 de meciuri).

În apărare *Battiston* (Bordeaux) pe dreapta și *Amoros* (Monaco) pe stînga vor încadra centralii *Le Roux*-*Bossis*. Atacul rămîne singura grijă a lui *Hidalgo*, care intenționează să-l recheme pe bordelezu *Bernard Lacombe*, un trăgător la poartă de excepție.

Cu o formație echilibrată, cu un joc imprevizibil, pe cît de spectaculos, echipa Franței poate spera la o înaltă performanță.

GRUPA I

BELGIA

Suprafața: 30.513 kmp

Număr de locuitori:
9,3 milioane

Federația de fotbal creată
în: 1895

Număr de legitimați:
283.960

Culori: maiou roșu, cu
bordură galbenă și neagră,
chiloți roșii, jambiere
roșii. (Culori de rezervă:
alb)

Selecționar: GUY THYS,
62 ani, în post din 1976

Marl cluburi: Anderlecht
(de 17 ori campioana
țării, de două ori câștigătoare
a Cupei cupelor, câte o dată
a Super-cupei și a Cupei UEFA),
F.C. Bruges (finalistă a Cupei
campionilor europeni în 1978),
Standard Liège (finalistă a
Cupei cupelor), Beveren,
Waterschei

Palmares internațional:
campioană olimpică în
1920, finalistă a Campionatului
Europei în 1980 și semifinalistă
în 1972

Formația tip: Pfaff —
Gerets, L. Millecamps, Meuwis,
Dewolf — Coeck, F. Van der Elst,
Ceulemans, Vercauteren, Vanden-
berg, Czerniatinsky

Cum s-a calificat: locul 1 în
grupa I cu 9 puncte după
6 meciuri (4 victorii, 1
egalitate, 1 înfrângere),
cu 12 goluri marcate și
8 primite, devansând Elveția
(3-0 și 1-3), R.D.G.
(2-1 și 2-1) și Scoția
(3-2 și 1-1)

Partidele din primul tur:
BELGIA — IUGOSLAVIA
la 13 iunie la Lens; BEL-
GIA — FRANȚA la 16 iunie
la Nantes; BELGIA — DAN-
EMARCA la 19 iunie
la Strasbourg

Ceea ce caracterizează echipa „dracilor roșii” este o anumită „sete de glorie”. Ei au fost foarte aproape de titlul la Euro 80, în Italia, când — mare revelație a competiției — abia au pierdut finala cu 1-2 în fața R.F.G. De atunci, au avut o prestație foarte bună în eliminatoarele Mondialului 82, când au devansat Franța, Irlanda și Olanda, și au ajuns în turul II în Spania. În eliminatoarele Euro 84 au dominat Elveția, R.D.G. și Scoția.

Cum arată această echipă a Belgiei? O apărare în linie bine organizată în fața portarului Jean-Marie Pfaff, o linie mediană echilibrată în care Frankie Vercauteren se arată din ce în ce mai scilpitor, iar în față — adevărate virfuri de atac. De 5 ani stilul echipei nu s-a modificat. Și nici membrii ei, ceea ce conferă formației belgiene o frumoasă omogenitate și îi asigură încrederea în forțele proprii.

Se spune că din 1980 echipa Belgiei vizează să succeadă celei vest-germane în fruntea fotbalului european. Năzuința e explicabilă: după ce au fost campioni olimpici în 1920, la ei acasă (Anvers), belgienii au cunoscut 60 de ani de „secetă” în palmares.

Astăzi, antrenorul Guy Thys e convins că jucătorii belgieni au scăpat de ultimele lor complexe și în primul rând de cel care-i făcea temători față de vecinii olandezi.

Cu un număr impresionant de legitimați, fotbalul belgian a produs întotdeauna jucători de clasă, dacă n-ar fi să amintim decât de Paul Van Himst, fantasticul înaintaș al lui Anderlecht și internațional încă de la vîrsta de 17 ani! El a fost fără îndoială cel mai bun produs al fotbalului belgian.

Pe urmă, chiar cînd echipa națională nu strălucea, echipele de club au fost mai întotdeauna la înălțime. În virful piramidei — Ander-

GUY THYS

Intre 1939 și 1954 jucător, rînd pe rînd, la Beerschot, Daring Bruxelles, Standard Liège și Cercle Bruges. A devenit unul dintre cei mai bine cotați antrenori europeni și din 1976 l-a înlocuit pe Raymond Goethals la conducerea tehnică a „diavolilor roșii” cu care a reușit performanțe aplaudate, ca prezența în finala C.E. 1980 și în turneul final al actualii ediții, calificarea în rîndul celor 24 de echipe care și-au disputat titlul mondial în 1982, în Spania. Are 62 de ani, 2 scl.

SETEA DE GLORIE A „DRACILOR ROȘII“

De la stînga la dreapta, sus: L. Millecamps, Ceulemans, Pfaff, Vandenberg, Coeck, Meeuws; jos: Van der Elst, Mommens, Vercauteren, Gerets, Voordeckers

lecht, talonată de altele, mostre de joc solid, athletic, realist. Este însă adevărat că în aceste formații, de ani de zile, figurează o seamă de jucători străini — danezi, islandezi, vest-germani, iugoslavi, olandezi — și nu puțini sînt cei care susțin că din această cauză tinerele talente autohtone se ivesc mai greu.

Tot manevrînd același lot de 5 ani, Guy Thys a făcut din selecționata belgiană un bloc fără fisură, o veritabilă „mașină de joc“. După Alex Czerniatinsky (Anderlecht), revelația eliminatoriilor pentru Mondial 82, doar Eddy Voordeckers (Waterschei) și Nico Claessen (Seraing) par să se încadreze

în sistemul de joc al selecționatei.

După toate probabilitățile, în iunie, în fața lui Pfaff vom regăsi o apărare „clasică“, cu Eric Gerets, milanezul, pe dreapta, sau Michel Renquin (Servette), Luc Millecamps (Waregem) și Walter Meeuws (Standard) în centru, apoi fie Dewolf (Gand), fie De Groote (Anderlecht) pe stînga. La mijlocul terenului, maestrul zonei stîngi Frankie Vercauteren, cel mai bun fotbalist belgian al anului 1983, ale cărui centrări sînt pericole constante pentru adversari.

Lîngă el, Ludo Coeck (Inter), dacă se restabilește, și dacă nu cumva Van der Eycken își regăsește forma de altădată, apoi François Van der Elst (Lokeren) și Jan Ceulemans (F.C. Bruges) pe care Thys l-a retras pentru a da și mai multă forță contraatacurilor. În fața, pe lîngă golgeterul Erwin Vandenberg (Anderlecht), rămîn în concurență Czerniatinsky, Voordeckers și Claessen.

Suprafața: 43.000 kmp

Număr de locuitori: 5,1 milioane

Federația de fotbal creată în: 1889

Număr de legitimați: 280.000

Culori: maiou roșu, chiote albi, jambiere albe

Selecționar: SEPP PIONTEK (R.F.G.), 44 ani, în post din 1979

Marl cluburi: K.B. Copenhagen (de 16 ori campioana țării), Boldklub, Vejle B.K., Aarhus G.F., B.K. Odense

Palmares internațional: finalistă olimpică în 1908, 1912 și 1960, semifinalistă în campionatul Europei în 1964

Formația tip: Kjaer — O. Rasmussen, Busk, M. Olsen, Nielsen — Lerby, Barthelsen, Laudrup, Simonsen — Berggreen, J. Olsen

Cum s-a calificat: locul 1 în grupa a 3-a cu 13 puncte după 8 meciuri (6 victorii, 1 egalitate, 1 înfrângere), cu 17 goluri marcate și 5 primite, devansând Anglia (2—2 și 1—0), Grecia (1—0 și 2—0), Ungaria (3—1 și 0—1) și Luxemburg (2—1 și 6—0)

Partidele din primul tur: DANEMARCA — FRANȚA, la 12 iunie la Paris; DANEMARCA — IUGOSLAVIA la 16 iunie la Lyon; DANEMARCA — BELGIA la 19 iunie la Strasbourg

GRUPA I

DANEMARCA

Fără îndoială, alături de echipa României, Danemarca obține cea mai strălucită calificare la Euro 84. Simonsen și ai săi lăsând în urmă formații cu pretenții ca cele ale Angliei, Greciei sau Ungariei. De 20 de ani, de când a fost semifinalistă a campionatului Europei din 1964 (învingă atunci, la Barcelona, cu 3—0 de U.R.S.S.), echipa vikingilor n-a mai reușit ceva similar.

Reintrarea printre „cei mari” s-a înfăptuit cu o răsunătoare victorie în fața englezilor, în templul lor de la Wembley (1—0) și printr-o victorie decisivă în Grecia (2—0). Danemarca, cu nenumărați „mercenari” (jucători activând peste hotare) în formație, și-a valorificat stilul elegant de joc, penetrant, eficient, realist, amintind în bună măsură de Ajax-ul din epoca de glorie.

I-au trebuit mulți ani pentru a ieși din anonim, pentru a redeveni competi-

tiv. Multă vreme, fotbalul danez a stat în umbra celui suedez, vecin, care dispunea însă de structuri organizatorice mai solide și de un rezervor mai bogat de talente, capabil să suporte mai ușor „hemoragia” de

jucători porniți spre alte zări. Echipa de club daneză — chiar cele mai bune — n-au strălucit niciodată pe scena europeană.

Fotbalul danez începuse să se obișnuiască cu înfrîngerile și cu anonimatul. În ultimii 20 de ani, poziția sa în ierarhia continentală era un modest loc 24!

Se simțea nevoia unei redresări totale. Era nevoie ca „mercenarii” de la Anderlecht, Ajax sau Bayern să li se redea gustul de a juca împreună cu compatrioții lor, într-o echipă națională reconstruită și competitivă.

SEPP PIONTEK

S-a consacrat ca fundaș dreapta la Werder Bremen, unde a avut peste 300 de prezențe și cu care a cucerit campionatul în 1965 și Cupa în 1961. Din 1972 a devenit managerul clubului din Bremen, iar în 1976 trece la Fortuna Düsseldorf. Pleacă în Haiti unde a fost antrenorul reprezentativei timp de doi ani, pentru ca în 1978 să revină în R.F.G. și să conducă formația Sankt Pauli (div. a 2-a) din Hamburg. Din 1979, responsabilul reprezentativei Danemarcei. Are 44 de ani, 6 selecții.

„SIMONSEN ȘI AI SĂI“. LA DEBUT!

De la stînga la dreapta, sus: Kjaer, M. Olsen, Busk, Rasmussen, Elkjaer, Lerby; jos: Berggreen, J. Olsen, Barthelsen, Nielsen, Simonsen

Misiunea aceasta i-a revenit, în 1979, lui *Sepp Piontek*, un antrenor vest-german, fost internațional, apoi manager la Werder Bremen și Düsseldorf, bacher și la echipa națională din Haiti! Peste 5 ani, Piontek devenea idolul suporterilor danezi. El a impus rigoare și ordine. Și a fost ascultat. Jucătorii danezi au început să-și dea seama de propriile lor posibilități, pînă atunci neluate în seamă. La 21 septembrie 1983, Europa stupefiată află că Danemarca a eliminat Anglia din campionatul continental, învingînd-o cu 1-0 pe sacrosanctul stadion Wembley, grație unui penalty transformat de cel mai celebru jucător al său, micuțul Alan Simonsen.

Tocmai acest „viking“ re-găsit, după ce cunoscuse gloria la Mönchengladbach și Barcelona, revenit, la 32 de ani, la vechiul său club Vejle B.K., acest *Simonsen* devine liderul noii echipe naționale daneze.

Dar Danemarca mai contează și pe *Morten Olsen* și *Kenneth Brylle* de la Anderlecht, *Soeren Lerby* trecut de la Ajax la Bayern, *Ole Kjaer* portarul lui Esbjerg, *Klaus Berggreen* atacantul lui Pisa sau mai ales pe tînărul de 20 de ani *Michael Laudrup*, cumpărat de Juventus și cedat pentru un an lui Lazio Roma.

Toți aceștia, în ciuda aparențelor, pot forma un ansamblu armonios, compus din excelenți tehnicieni, în condiție fizică ireproșabilă, cu un mijloc neobosit la recuperarea baloanelor și cu 5 sau 6 jucători extrem de rapizi pe contraatac (arma favorită a danezilor) și foarte oportuni în fața porții. În ciuda unei relative naivități în apărare, Danemarca rămîne un outsider de luat în seamă.

GRUPA I

IUGOSLAVIA

Suprafața: 255.884 kmp

Număr de locuitori:
23 milioane

Federația de fotbal creată
în: 1919

Număr de legitimați:
270.000

Culori: maiou albastru,
chiloți albi, jambiere
roșii. (Culori de rezervă:
alb)

Selecționar: TODOR VESELINOVICI, 55 ani, în
post din 1982

Mari cluburi: Steaua roșie
Belgrad (de 14 ori cam-
pionă a Iugoslaviei, fi-
nalistă a Cupei UEFA
în 1979), Dinamo Zagreb
(câștigătoare a Cupei
UEFA în 1967), Hajduk
Split, Partizan Belgrad

Palmares internațional:
campionă olimpică în
1960, finalistă a campio-
natului Europei în 1960
și 1968, semifinalistă a
campionatului mondial în
1930 și 1962

Formația tip: Simovici —
Radanovici, Peruzovici,
Dražić, Zoran Vujovici
— Bazdarevici, Katanec,
Gudelj, Mlinarici — Susici,
Zlatko Vujovici

Cum s-a calificat: locul 1
în grupa a 4-a cu 8 puncte
după 6 meciuri (3 victo-
rii, 2 egalități, 1 înfrân-
gere), cu 12 goluri marcate
și 11 primite, devansând
Țara Galilor (4-4 și 1-1),
Bulgaria (1-0 și 3-2) și
Norvegia (1-3 și 2-1)

Partidele din primul tur:
IUGOSLAVIA — BEL-
GIA la 13 iunie la Lens;
IUGOSLAVIA — DAN-
MARCA la 16 iunie la
Lyon; IUGOSLAVIA —
FRANȚA la 19 iunie la
St. Etienne

La 21 decembrie 1983,
în biroul său din Cardiff,
Mike England, selecționarul
echipei Țării Galilor, cu ure-
chea așintită la tranzistor,
a dat să destupe sticla cu
whisky. La Split, nu mai ră-
măseseră decât câteva se-
cunde de jucat și Bulgaria
era pe cale să reușească împo-
triva Iugoslaviei, în depla-
sare, un nesperat 2-2 care
califica Țara Galilor pentru

mare clasă: *Surjak, Susici,
Gudelj, Petrovici, Halilhod-*

zici sau Zajec. Dar în ciuda
unui veritabil recital de o
oră în fața Spaniei, la Va-
lencia, unde au pierdut până
la urmă (1-2), a venit un
nul cu Irlanda de Nord și
o deblă victorie (1-0) cu
Hondurasul. Miljanici și-a

Euro' 84. Și dintr-o dată,
lovitură de trăznet pe cerul
din Split: Radanovici în-
scrie al 3-lea gol pentru Iu-
goslavia! Un gol sinonim
— pentru iugoslavi — cu cali-
ficarea. Miraculoasă, poate,
dar oricum o calificare care
dă plavilor lui Veselinovici
o nouă șansă.

În 1982 nu le-a mers prea
bine la Mondial. Miljan Mil-
janici adusese echipa în tur-
neul final, bazându-se pe o
constelație de jucători de

pierdut postul, iar vina a
căzut pe prea alintății ju-
cători care evoluează la
echipele din străinătate.

În acest climat a ajuns la
cîrmă *Todor Veselinovici*, un
fost inter de valoare prin
anii '50. Selecționata lui a
avut un început dezastruos:
înfrângere umilitoare în Nor-
vegia (1-3), o severă corec-
ție cu Franța (0-4), un sur-
prinzător meci egal (4-4)
la Titograd cu Țara Galilor
și încă două înfrîngeri în
amicalele cu R.F.G. (2-4)
și Elveția (0-2). Sub pre-

TODOR VESELINOVICI

Una din stelele fotbalu-
lui iugoslav din anii '50.
După ce a purtat de 42 de
ori tricoul albastru al re-
prezentativei și a câștigat
de patru ori titlul de golge-
ter al campionatului Iu-
goslaviei sub culorile Voj-
vodinei Novi Sad, a evo-
lueat la Sampdoria Genova,
F.C. Vienna, Union Saint-
Gilloise în Elveția și la
Klagenfurt. După ce a an-
trenat în Columbia și în
Grecia, a revenit în Iugo-
slavia. Din septembrie 1982
i-a succedat lui Miljan Mil-
janici la cîrmă reprezen-
tativei, în care a promovat
mulți tineri. Are 55 de ani.

ECHIPA IDEALĂ A „PLAVILOR“

De la stînga la dreapta, sus: Zajec, Simovici, Radanovici, Katanec, Tvetkovici, Zlatko Vujovici, Susici;
jos: Pesici, Sestici, Kranjcar, Zoran Vujovici

siunea opiniei publice, Veselinovici a renunțat la toți „veteranii“, începînd o largă operație de triere printre tinerii talentați. Pînă la sfîrșitul lui 1983, convocase nu mai puțin de 54 jucători! Și bilanțul încă nu era pozitiv.

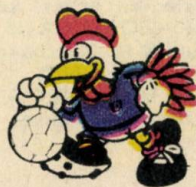
Doar unele succese ale echipelor de club (Hajduk Split, Dinamo Zagreb, Steaua roșie, Partizan Belgrad) în cupele europene mai arătau că rezervorul fotbalului iugoslav e bogat în talente. Era nevoie doar de o anumită echilibrare în se-

lecție. Ceea ce Veselinovici a hotărît să facă, renunțînd la prejudecăți. I-a rechemat pe *Safet Susici* (de la Paris Saint-Germain), un veritabil și inteligent artist al balonului, și pe libero-ul lui Anderlecht, *Lika Peruzovici*. Astfel, împreună cu *Gudelj*, frații *Vujovici* și atacantul *Pesici*, „echipa ideală“ a început să prindă contur. Cîțiva tineri au completat acest tablou al speranțelor renăscute: *Katanec*, *Radanovici*, *Bazdarevici* sau *Kranjcar*.

Miracolul de la Split, din minutul 90, a încununat ope-

ra de debut a lui Veselinovici, chemat să reia totul de la zero, pentru a ajunge la un 11 iugoslav competitiv pe plan european. Cu un potențial tehnic la mijlocul terenului și în atac, echipa Iugoslaviei poate fi redutabilă dacă-și întărește, în sistem și rigoare, apărarea, putînd surprinde orice adversar.

R.F.G.

Suprafața: 249.014 kmp

Număr de locuitori:
63,3 milioane

Federația de fotbal creată în: 1900

Număr de legitimași:
4.050.000

Culori: maiou alb, chiloți negri, jambiere albe. (Culori de rezervă: verde)

Selecționar: JUPP DERWALL, 58 de ani, în post din 1978

Mari cluburi: Bayern München (de 7 ori campioana R.F.G., de 3 ori câștigătoare a Cupei campionilor europeni, o dată a Cupei cupelor), Hamburger S.V. (câștigătoare a Cupei campionilor europeni și a Cupei cupelor câte o dată), Mönchengladbach (de două ori câștigătoare a Cupei UEFA), Dortmund (câștigătoare a Cupei cupelor în 1966)

Palmares internațional: campioană mondială în 1954 și 1974, finalistă în 1966 și 1982, campioană a Europei în 1972 și 1980, finalistă în 1976

Formația tip: Schumacher — Dremmler, K.H. Förster, Strack, B. Förster — Stielike, Matthaus, Schuster — Littbarski, Völler, K.H. Rummenigge

Cum s-a calificat: locul 1 în grupa a 6-a cu 11 puncte după 8 meciuri (5 victorii, 1 egalitate, 2 înfringeri), cu 15 goluri marcate și 5 primite, devansând Irlanda de Nord (tot cu 11 puncte, dar cu golaveraj inferior), Austria, Turcia și Albania

Partidele din primul tur: R.F.G. — PORTUGALIA la 14 iunie, la Strasbourg; R.F.G. — ROMÂNIA la 17 iunie la Lens; R.F.G. — SPANIA la 20 iunie, la Paris

Dintre toate calificatela acest turneu final, echipa R.F. Germania este de departe deținătoarea palmaresului cel mai impunător:

de două ori campioană a lumii, de două ori campioană a continentului. Și totuși... ea a fost pe marginea catastrofei în cursul eliminatelor.

Învinsă în ambele meciuri de Irlanda de Nord, iar anul trecut, în noiembrie la Saarbrücken, ținută 80 de minute în eșec de Albania (1-1) a fost nevoie de „capul” lui Gerd Strack (de la F.C. Köln) pentru a dobîndi, cu 10 minute înainte de final, biletele de călătorie spre turneul Euro 84.

Umilită de Algeria (1-2), dominată în finala Mondialului 82 de Italia (1-3), echipa lui Jupp Derwall confirmă deci un oarecare declin, care nu trebuie însă să

adoarmă vigilența nici unui adversar, cită vreme știm că fotbalistii vest-germani sînt capabili să se depășească în momentele de vîrf.

Reputația selecționatei R.F.G. începuse să scadă o dată cu dispariția lui Beckenbauer, Schwarzenbeck, Sepp Maier sau Gerd Müller, care făuriseră un standard greu de păstrat.

Jupp Derwall, care i-a succedat lui Helmut Schön

în 1978, speră ca declinul să fie pasager. Adevărul este că nici Bundesliga nu se mai află la înălțimea anilor în care orice formație vest-germană impunea respect adversarilor europeni. Să reținem că, pentru prima oară în ultimii 15 ani, nici o echipă din R.F.G. nu mai e prezentă în sferturile de finală ale cupelor continen-

JUPP DERWALL

La 58 de ani, posedă o bogată experiență de antrenor, carieră efectuată numai în cadrul federației. Ca jucător a purtat tricoul a numai două cluburi (Fortuna Düsseldorf și Alemannia Aachen) și a fost selecționat de două ori (la sfîrșitul lui 1954) în reprezentativa R.F.G., alături de Postpal, Liebrich, Seeler. De la 1 iulie 1978, o dată cu retragerea lui Schön, a devenit directorul tehnic al reprezentativei R.F.G. cu care a cucerit Campionatul Europei în 1980 și a fost finalist la C.M. 1982.

DEȚINĂTORII UNUI PALMARES IMPUNĂTOR

De la stînga la dreapta, sus: Stielike, Schumacher, Schuster, Brehme, Völler, Herget; jos: Rummenigge, Dremmler, Bommer, Matthäus, K.H. Forster

talei Hamburger S.V., campioana Europei en titre pierde la Dinamo București, iar Bayern München, chiar cu Karl-Heinz Rummenigge, ultimul dintre „monștri sacri“, se vede eliminată la Tottenham.

Seleccionata vest-germană e în căutarea asiduă a unui plan tactic nou. Derwall tatonază în jurul celei mai bune formule. Deocamdată se pare că i-a trecut „în rezervă“ pe Briegel, Hansi Müller, Hrubesch, Littbarski.

Mai greu va fi de găsit un înlocuitor pentru „plămînu“ fetei echipe, Paul Breitner.

Ultimele încercări nu s-au dovedit prea concludente. Meciurile amicale de pregătire cu Bulgaria (3-2) sau U.R.S.S. (2-1) au demonstrat slăbiciunile unei echipe cvasi-experimentale. Scheletul nou pare a se întemeia pe Schumacher în poartă, K.H. Förster în centrul defensivei alături de Strack (eroul de la Saarbrücken), iar în față pe Rummenigge și Rudi Völler (de la Werder Bremen). Singura necunoscută rămîne mijlocul terenului. Uli Stielike (Real Madrid) și Bernd Schuster (Barcelona) nu par a fi disponibili, iar Lothar

Matthaus (Mönchengladbach), Wolfgang Rolff (Hamburg) sau Stephan Engels (Köln) nu au „profilul“ dorit de Derwall, care pretinde mijlocașilor mai multă imaginație.

Ceea ce nu scade potențialul virtual al unei formații îndeobște robustă, gata, în orice condiții, dar mai ales în momentul așteptat al redresării, să-și apere titlul continental.

SPANIA

Suprafața: 506.787 kmp

Număr de locuitori:
36 milioane

Federația de fotbal creată
în: 1913

Număr de legitimați:
320.000

Culori: maiou roșu, chioliți
albaștri, jambiere negre.
(Culori de rezervă: alb)

Selecționar: MIGUEL
MUNOZ, 60 ani, în post
din 1982

Mari cluburi: *Real Madrid*
(de 20 de ori campioana
Spaniei, de 6 ori câștigă-
toare a Cupei campioni-
lor europeni), *C.F. Bar-
celona* (de două ori câști-
gătoare a Cupei cupelor
europene), *Atletico Ma-
drid* (câștigătoare a Cupei
cupelor europene în 1962),
Valencia (câștigătoare a
Cupei cupelor în 1980 și
a Cupei UEFA în 1964)

Palmares internațional:
campioană a Europei în
1964, finalistă a turneu-
lui olimpic în 1920

Formația tip: *Arconada* —
Nimo, Maceda, Goicoechea,
*Camacho — Gordillo, Se-
nor, Gallego — Carrasco,*
Rincon, Santillana

Cum s-a calificat: locul 1
în grupa a 7-a cu 13 puncte
după 8 meciuri (6 victorii,
1 egalitate, 1 înfrângere),
cu 24 goluri marcate și
8 primite, devansând O-
landa (tot cu 13 puncte,
dar cu golaveraj inferior),
Irlanda, Islanda și Malta

Partidele din primul tur:
SPANIA — ROMÂNIA la
14 iunie, la St. Etienne;
SPANIA — PORTUGA-
LIA la 17 iunie la Marsilia;
SPANIA — R.F.G. la 20
iunie la Paris

Echipa Spaniei are o mi-
siune morală grea în acest
turneu final. Ea a ajuns aici
după incredibila calificare
obținută doar printr-un mult
discutat scor fluviu (12-1)
în fața Maltei și e încă impo-
vărata de datorită de a se
reabilita după performanța
extrem de modestă realizată
cu doi ani în urmă, acasă, la
El Mundial.

Cu adevărat, spaniolii cau-
tă de vreo două decenii să
reinnoade firul succeselor cu
un trecut prestigios care i-a
cunoscut câștigând campiona-

la Europa, la ei acasă, în
1964, învingând în finală pe
deținătoarea titlului, echipa
U.R.S.S., cu 2-1.

După El Mundial, selec-
ționarul Santamaria și-a pă-
răsit postul. I-a luat locul
Miguel Munoz, fost jucător
și antrenor la Real Madrid,
probabil — dintre cei 8 se-

lecționeri care vor fi pre-
zenți în Franța — cel cu
palmaresul personal cel mai
încununat: a câștigat de
4 ori Cupa campionilor euro-
peni, de două ori ca jucător
și tot de atâtea ori ca antre-
nor! Lui i se cere să relanseze
fotbalul spaniol.

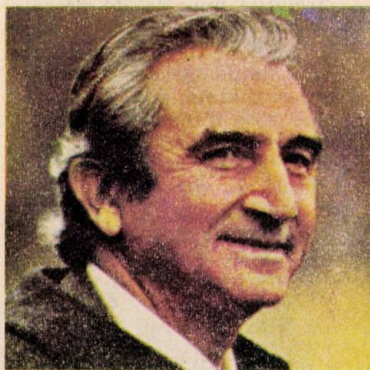

Fotbaliști de calitate exis-
tă în Peninsula Iberică, dar
ei nu sînt totdeauna bine
valorificați. Marea lacună ac-
tuală pare a fi absența unui
nr. 10 de înaltă clasă. La
21 iunie 1964, Luis Suarez,
ultimul din „granzii Spa-
niei“, sprijinit de fantasticii

Amancio și Zocco, Jose Iri-
bar, excelentul portar al lui
Athletic Bilbao, Jesus Pereda
și Marcellino entuziasmau
100.000 de madrileni, între-
cînd echipa lui Ibañ și
Sesternev. Pe vremea aceea,
fotbalul spaniol era eficace,
agrabil, spectaculos.

MIGUEL MUNOZ

Palmares impresionant:
ca jucător (atacant) a cuce-
rit de două ori Cupa cam-
pionilor europeni (1955,
1957), iar ca antrenor de
încă două ori (1960 și 1966),
același trofeu de fiecare
dată sub culorile lui Real
Madrid. Din aceeași pe-
rioadă fac parte și câștiga-
rea Cupei Intercontinen-
tale (1960) sau a Cupei La-
tine (1955, 1957). De 8 ori
selecționat în prima re-
prezentativă. Succesor al
lui Jose Santamaria la
conducerea 11-lui Spaniei
(după insuccesul acestuia
la C.M. 1982). Are 60 de ani.

VOR REUȘI REVANȘA „MUNDIALULUI '82“?

De la stînga la dreapta, sus: Arconada, Goicoechea, Maceda, Nimo, Gordillo, Camacho; jos: Carrasco, Santillana, Guerri, Senor, Marcos

Singurul lucru de care nu s-a putut niciodată plînge fotbalul spaniol a fost publicul. Stadioanele sînt mereu pline, cu spectatori fideli chiar și în momentele grele. Ei așteaptă, uneori în van, să mai vadă vreo pasă, vreun șut, vreo centrare ca pe vremea lui Di Stefano, Gento, Amancio, Suarez, Ramallets, Tejada sau Villaverde, care fuseseră cîndva vedetele stadioanelor Chamartin sau Nou Camp.

Munoz și-a propus să redea echipei spaniole gustul ofensivei. La temelia bunelor rezultate din ultimii doi ani stă faptul că formația

iberică și-a organizat o defensivă riguroasă, lăsînd atacanților grija unor periculoase contraatacuri.

Din lotul Mondialului au dispărut favoriții lui Santamaria: Zamora, Juanito, Satrustegui, Quini, Lopez-Ufarte. Linia de fund centrală Alessanco-Tendillo a fost înlocuită cu „lacătul” Maceda-Goicoechea, un duo greu de depășit.

Dintre „supraviețuitori” să-i menționăm pe portarul Luis Arconada, madrilenii Santillana (considerat încă a fi unul dintre cei mai buni

europeni la jocul cu capul), Gallego și Camacho, precum și sevillanul Gordillo ca mijlocăș defensiv. Speranțele se numesc acum Rincon (de la Sevilla) și Carrasco (de la Barcelona). Mai greu va fi de găsit un „șef de orchestră”, în măsura în care nici Gallego, nici Victor (de la Barcelona) nu sînt adevărați conducători de joc. Așa e cînd în campionatul național „stăpînii mijlocului” se cheamă Maradona sau Schuster...

Suprafața: 237.500 kmp
Număr de locuitori: 22,3 milioane

Federația de fotbal creată în: 1908

Jucători legitimați: 179.987

Culori: maiou galben, chi-
loți albaștri, jambiere
roșii. (Culori de rezervă:
albastru, galben, albastru)

Selecționer: MIRCEA LU-
CESCU, 38 ani, în post
din 1981

Mari cluburi: Dinamo Bu-
curești (de 11 ori cam-
pionă a României, de
4 ori câștigătoare a Cu-
pei României, calificată
în semifinalele Cupei
campionilor europeni în
1984), Steaua București
(de 9 ori campionă a
țării, de 13 ori câștigă-
toare a Cupei României),
Universitatea Craiova (de
3 ori campionă a țării,
de 4 ori câștigătoare a
Cupei României, califi-
cată în semifinalele Cupei
U.E.F.A. 1983)

Palmaresul internațional:
participă la prima ediție
a Cupei mondiale (1930),
calificată în turneul final
al Cupei mondiale din
1970 (Mexic), calificată
în sferturile de finală
ale Campionatului eu-
ropean din 1972

Formația tip: Lung — Ne-
grilă, Iorgulescu, Ștefă-
nescu, Ungureanu — Red-
nic, Klein, Geolgău, Bă-
lăni — Cărmătaru, Balaci
(Gabor)

Cum s-a calificat: locul 1
în grupa a 5-a cu 12
puncte după 8 meciuri
(5 victorii, 2 egalități,
1 înfrângere), cu 9 go-
luri marcate și 3 pri-
mite, devansând Suedia,
Cehoslovacia, Italia și
Cipru.

Partidele din primul tur:
ROMÂNIA—SPANIA la
14 iunie la St. Etienne;
ROMÂNIA—R.F.G. la 17
iunie la Lens; ROMÂN-
IA—PORTUGALIA la
20 iunie la Nantes

GRUPA II

ROMÂNIA

Neprevăzuta calificare a
echipei României la turneul
final de anul acesta al Cam-
pionatului Europei a fost
întâmpinată de presa stră-
ină de specialitate cu ti-
tluuri diverse care exprimau,
de fapt, aceeași idee. Ca
de pildă „Out-sider-ul a în-
vins, până la urmă!"; sau:
„România face k.o. Italia";
sau: „Campiona lumii, Ita-
lia, și o fostă campioană a
Europei, Cehoslovacia, eli-
minate de tânăra formație a
României!“. Într-adevăr, pu-
țini erau cei care, la aflarea
componenței grupei a V-a
a preliminarilor, au pronos-
ticit victoria finală a echi-
pei lui Lucescu, o echipă
tînără, ca și antrenorul ei.
Mai ales că ea nu se ilustrase
pînă atunci prin nici o per-
formanță. De fapt, nici nu
avusese timp. Pentru că
Mircea Lucescu preluase „din
mers“ echipa națională, un
„11“ cu un moral ca și
inexistent în urma neferici-
telor rezultate de la Bucu-
rești, din meciurile cu Un-
garia și mai ales cu Elveția,
care au înlăturat-o din calea
spre un loc la turneul final
al Cupei Lumii, organizat
în 1982, în Spania. Și cit
de frumos începuse totul...

Tocmai de aceea, Lucescu
a simțit nevoia să-și alcătui-
ască un alt nucleu de jucă-
tori, mulți dintre ei fiind
considerați ca ... „inventii“
ale lui. Ca Rednic, Andone,
Klein, Gabor, Bogdan, Ior-
gulescu și alții; l-a reche-
mat în reprezentativă pe
un ilustru uitat, care avea
să se evidențieze apoi în
cele mai importante partide
din eliminatorii: Ladislau
Bölöni. Cu ei a pornit la
drum, disputînd primul joc
la 11 noiembrie 1981, la
Berna, în compania elevilor
lui Paul Wolfisberg. Rezul-
tat: 0—0. „Scorul alb reu-
șit în fața Elveției mi-a dat
încredere mie, în munca mea,
ca și celor selecționați, cei
mai mulți aflați de-abia la
meciul lor nr. 1 în națională,
în forțele lor. A fost „certifi-
catul nostru de botez“, un
botez internațional“, declara
Mircea Lucescu, seara, la
Berna, la conferința de presă
organizată după meci. Antre-
nor și jucători aveau cu toții
puțină experiență interna-
țională. Lucescu, cu ale sale
70 de tricouri de internațio-
nal, cu o activitate îndelun-
gată de jucător la Dinamo
București și Corvinul Hunedo-
ara, știuse, de-a lungul

MIRCEA LUCESCU

Cel mai tînăr dintre teh-
nicienii care au reușit cali-
ficarea (38 ani), dar în
același timp antrenorul cu
cele mai multe selecții în-
tr-o echipă națională (70).
Fost jucător la Știința
București (Divizia „B“),
Dinamo București și Cor-
vinul Hunedoara. A preluat
echipa națională într-un
moment critic, în noiem-
brie 1981, reușind de la de-
but un rezultat bun (0—0
cu Elveția, la Berna). Sub
conducerea sa, echipa na-
țională a susținut 32 de
meciuri: 15 victorii, 9 egale,
8 pierdute, 41 de goluri
marcate și 51 primite.

ÎNVIŢĂTORII CAMPIONILOR MONDIALI

De la sfînga la dreapta, sus: Lung, Cămătaru, Iorgulescu, Ştefănescu, Coraş, Bôlôni; jos: Rednic, Ungureanu, Balaci, Klein, Ţicleanu

anilor, să selecteze impresiile şi învăţămintele culese, ştiuse să extragă de la fiecare antrenor cu care lucrase ceea ce era mai bun, ce se potrivea ideii de joc a adversarului, lucruri pe care le afirmase şi în cartea sa, „Mirajul gazonului”, pe care o publicase cu puţină vreme înainte de a fi chemat în fruntea reprezentativei. Multe din cele folosite la echipa naţională, el le experimentase la Corvinul unde era jucător şi antrenor. Ca şi la lotul tricolorilor, la Corvinul el a pornit la drum tot cu o serie de jucători foarte puţin cunoscuţi. Mai precis, cu un grup de juniori formaţi de antrenorul Dumitru Pătraşcu. Le-a acor-

dat încredere, i-a format, le-a completat cunoştinţele fotbalistice — mai ales din punct de vedere teoretic — şi... i-a aruncat în focul Diviziei „A”. Cu succes, Corvinul clasîndu-se în 1981/82 pe locul al treilea, calificîndu-se (pentru prima dată în istoria clubului) în Cupa U.E.F.A.

În acest timp, la Craiova, echipa Universitatea, care de mai mulţi ani îşi arătase posibilităţile, valenţele nucleului său de internaţionali iviţi după ani de trudă în „laboratoarele” clubului, bătea tot mai mult la porţile adevăratei performanţe, cea internaţională. Dacă pînă atunci ea reuşise doar rezultate disperate, în anul preliminarilor pentru „Franţa”

ea s-a afirmat în Cupa U.E.F.A., ajungînd pînă în semifinale. Şi puţin a lipsit ca echipa lui Ştefănescu, Cămătaru, Balaci, Negrilă, Ţicleanu sau Crişan să nu se califice în finala competiţiei, alături de Anderlecht Bruxelles...

Aşadar, Lucescu avea la dispoziţie aceste două „baze de selecţie”. Una alcătuită din jucători şlefuiţi de el, îndatoraţi lui, binecunoscuţi de el, pe care el i-a aruncat în focul fotbalului internaţional, cealaltă — un grup de jucători de certă valoare, probată şi în întreceri internaţionale, amîndouă dovedind că valoarea antrenorilor şi jucătorilor care acti-

vau în provincie nu era cu nimic mai prejos de aceea a bucareștenilor. Acestora li s-au mai adăugat fotbalisții de la Dinamo, Steaua și Sportul studențesc, amintitul Băloni de la A.S.A. Tg. Mureș etc.

În pregătirea sistematică imprimată acestui grup de jucători de Mircea Lucescu, un „doxar“ al fotbalului, un profund cunoscător al problemelor acestui sport și pe tărîm internațional, un rol de seamă l-a jucat informarea profundă asupra adversarului. Dacă pînă la el această cunoaștere se făcea mai mult sau mai puțin... după ureche, cu date — unele — greșite, odată cu venirea lui la conducerea reprezentativei, această „dezbrăcare“ a partenerului de întrecere, punerea în evidență a calităților și defectelor sale, modul de contracarare a lui au devenit obligatorii, o condiție *sine qua non* a oricărei meci. Împirările video, vizionarea lor o dată, de două ori, de nouă ori au intrat în obișnuință. Ca și fișele jucătorilor străini, fișe în care modul lor de a acționa pe teren era disecat și prezentat fotbalistilor noștri, au intrat în pregătirea obiș-

nuită a oricărui meci internațional. O muncă migăloasă, care a cerut din partea tinărului antrenor multe nopți de muncă, dar care a adus pînă la urmă succesul scontat. În această indeletnicire, ca și în aceea de pregătire a naționalei, a jucătorilor, Mircea Lucescu și-a găsit un secundant deosebit de valoros în persoana unui alt antrenor la fel de tinăr și de entuziast: *Mircea Rădulescu*. „Cuplul“ celor doi s-a sudat în cele mai bine de 30 de bătălii date pe gazon în cei mai bine de doi ani și jumătate de cînd activează împreună la lotul național.

O singură dată a lipsit această „inventariere“ a adversarului: la meciul cu Cehoslovacia, de la București, și rezultatul s-a văzut! În schimb, după ce echipa lui Havranek a fost „fotografiată“ cu prilejul meciului din Capitală, altfel au stat lucrurile la partida retur de la Bratislava.

O dată cu meciurile care se succedau, alți jucători s-au aliniat grupului inițial. Și ne referim la *Corăș*, la *Hagi*, la *Augustin*, la „veteranul“ *V. Iordache*, un portar în formă oricînd, la *Mateuș*, un produs al aceleiași „școli de fotbal de la Hunedoara“, la

Lăcătuș, un tinăr trecut prin „sita“ tehnicienilor de la Steaua. Căea ce dovedește că porțile echipei naționale sînt deschise pentru toți cei ce merită.

Calificarea aceasta a reprezentativei României în turneul final al C.E. înseamnă revenirea în lumea bună a fotbalului după o absență de aproape 15 ani. De la generația lui Lucescu — ca jucător — la Cupa Mondială din 1970, din Mexic (vă mai amintiți de „groapa cu lei“ de la Guadalajara, cum fusese denumită grupa noastră, în care am jucat alături de Brazilia, Anglia și Cehoslovacia?).

Resurecția fotbalului românesc are ca fundament nu numai performanța Universității Craiova în ediția de anul trecut în Cupa U.E.F.A., ci și reușita de anul acesta a lui Dinamo București care, eliminînd rînd pe rînd pe Kuusysi Lahti, Hamburger S.V. (campiona cluburilor campioane din Europa) și Dinamo Minsk, s-a calificat pentru semifinalele C.C.E. Performanța reprezentativei are, deci, un suport real, un suport care-i dă dreptul la performanțe și la apropiatul campionat al Europei. Noi i le dorim!

CELE 361 DE MECIURI ALE REPREZENTATIVEI ROMÂNIEI (1922—1984)

Albania	10	7	1	2	25—7	Italia	9	1	2	6	9—16
Algeria	1	0	1	0	1—1	Iugoslavia „A“	37	15	5	17	56—63
Anglia	6	1	3	2	3—5	Iugoslavia — olimpic	3	3	0	0	7—2
Argentina	3	0	0	3	1—5	Japonia	3	3	0	0	11—2
Austria „A“	3	0	2	1	3—6	Letonia (pînă în 1940)	2	1	1	0	4—0
Austria — amatori	2	2	0	0	5—1	Lituania (pînă în 1940)	2	2	0	0	6—2
Belgia	5	2	0	3	5—8	Maroc	3	2	0	1	9—5
Brazilia	2	0	0	2	2—5	Mexic — olimpic	1	1	0	0	3—1
Bulgaria	30	19	4	7	68—43	Norvegia	5	3	2	0	5—1
Cehoslovacia „A“	27	6	6	15	32—57	Olanda „A“	4	0	2	2	0—8
Cehoslovacia — amatori	2	1	1	0	6—3	Olanda — olimpic	2	2	0	0	8—1
Cehoslovacia — olimpic	1	1	0	0	4—1	Peru	4	1	2	1	6—6
Cipru	6	5	1	0	19—3	Polonia	23	10	11	2	42—36
Chile	1	1	0	0	3—2	Portugalia	5	2	0	3	4—6
Croația	1	0	1	0	2—2	Scotia	2	0	2	0	2—2
Cuba	2	0	1	1	4—5	Slovacia (pînă în 1944)	3	1	1	1	5—5
Danemarca	11	6	1	4	24—15	Spania	8	2	3	3	9—15
Ecuador	1	1	0	0	3—1	Suedia	6	2	1	3	7—15
Elveția	7	3	2	2	11—13	Turcia	17	8	6	3	34—17
Estonia	1	0	0	1	1—2	Tara Gallor	3	1	1	1	2—5
Finlanda	4	3	1	0	17—1	U.R.S.S. „A“	5	0	2	3	4—9
Franta „A“	6	3	0	3	10—8	U.R.S.S. — olimpic	2	0	1	1	0—2
Franta — olimpic	2	1	0	1	1—4	Ungaria „A“	16	0	5	11	14—46
R.D. Germania	17	5	3	9	20—27	Ungaria — amatori	2	1	0	1	5—5
R.F. Germania	3	1	1	1	2—2	Ungaria — olimpic	2	0	1	1	0—2
Germania (pînă în 1944)	5	0	0	5	7—28	Uruguay	3	1	1	1	2—5
Ghana	1	1	0	0	4—2	Zair	1	0	1	0	1—1
Grecia	19	13	5	1	54—20						
Iran	3	1	2	0	3—2						
Israel	6	2	3	1	6—5						
						TOTAL	361	147	89	125	601—562

LA START, 24 DE SELECȚIONABILI

Silviu LUNG

portar
N. 9 noiembrie 1956, comuna Sînmiclăuș — Satu Mare.
1,94 m; 86 kg.
Universitatea Craiova.
177 prezențe în Divizia „A”; 18 selecții în echipa națională.

Dumitru MORARU

portar
N. 8 mai 1956, București.
1,85 m; 83 kg.
Dinamo București.
262 prezențe în Divizia „A”; 26 sel. în echipa națională.

Vasile IORDACHE

portar
N. 9 octombrie 1950, Iași.
1,82 m; 78 kg.
Steaua București.
282 prezențe în Divizia „A”; 24 sel. în echipa națională.

Mircea REDNIC

fundăș lateral
N. 9 aprilie 1962, Hunedoara.
1,75 m; 66 kg.
Dinamo București.
114 prezențe în Divizia „A”; 26 sel. în echipa națională.

Gino IORGULESCU

fundăș central
N. 15 mai 1956, Giurgiu.
1,91 m; 86 kg.
Sportul studențesc București.
238 prezențe în Divizia „A”; 30 sel. în echipa națională.

Costică ȘTEFĂNESCU

libero
N. 26 martie 1951, București.
1,78 m; 78 kg.
Universitatea Craiova.
403 prezențe în Divizia „A”; 52 sel. în echipa națională.

Ion ANDONE

fundăș
N. 1 septembrie 1961, comuna Spalanca — Hunedoara.
1,85 m; 78 kg.
Dinamo București.
101 prezențe în Divizia „A”; 19 sel. în echipa națională.

Ion ZARE

libero
N. 11 mai 1959, Oradea.
1,84 m; 79 kg.
F.C. Bihor — Oradea.
98 prezențe în Divizia „A”; 1 sel. în echipa națională.

Nicolae NEGRILĂ

fundăș lateral
N. 23 iulie 1954, comuna Gighera — Dolj.
1,70 m; 69 kg.
Universitatea Craiova.
265 prezențe în Divizia „A”; 19 sel. în echipa națională.

Nicolae UNGUREANU

fundăș
N. 11 octombrie 1956, Craiova.
1,71 m; 72 kg.
Universitatea Craiova.
202 prezențe în Divizia „A”; 24 sel. în echipa națională.

Ladislau BÖLÖNI

mijlocas
N. 11 martie 1953, Tg. Mureș.
1,78 m; 73 kg.
A.S. Armata Tg. Mureș.
382 prezențe în Divizia „A”; 73 sel. în echipa națională.

Michael KLEIN

mijlocas
N. 10 octombrie 1959, comuna Amnaș — Sibiu.
1,77 m; 76 kg.
Corvinul Hunedoara.

137 prezențe în Divizia „A”; 29 sel. în echipa națională.

Ionel AUGUSTIN

mijlocas
N. 11 octombrie 1955, București.
1,76 m; 70 kg.
Dinamo București.
244 prezențe în Divizia „A”; 28 sel. în echipa națională.

Mircea IRIMESCU

mijlocas
N. 13.V. 1959, Craiova.
1,78 m; 78 kg.
Universitatea Craiova.
168 prezențe în Divizia „A”; 4 sel. în echipa națională.

Aurel TICLEANU

mijlocas
N. 20 ianuarie 1959, comuna Teliuc — Hunedoara.
1,76 m; 70 kg.
Universitatea Craiova.
210 prezențe în Divizia „A”; 36 sel. în echipa națională.

Marin DRAGNEA

mijlocas
N. 5 ianuarie 1956, Slobozia-Moară.
1,77 m; 75 kg.
Dinamo București.
190 prezențe în Divizia „A”; debutant.

Marcel CORAȘ

atacant
N. 14 mai 1959, Arad.
1,82 m; 90 kg.
Sportul studențesc București.
142 prezențe în Divizia „A”; 13 sel. în echipa națională.

Gavrilă BALINT

atacant
N. 3 ianuarie 1963, Sîngeorz Băi — Bistrița-Năsăud.
1,77 m; 75 kg.
Steaua București.
88 prezențe în Divizia „A”; 8 sel. în echipa națională.

Rodion CĂMĂTARU

atacant
N. 22 iunie 1958, Strehala — Mehedinți.
1,89 m; 88 kg.
Universitatea Craiova.
235 prezențe în Divizia „A”; 37 sel. în echipa națională.

Romulus GABOR

atacant
N. 14 octombrie 1961, comuna Pui — Hunedoara.
1,76 m; 74 kg.
Corvinul Hunedoara.
118 prezențe în Divizia „A”; 25 sel. în echipa națională.

Ion GEOLGĂU

atacant
N. 20 februarie 1961, comuna Pielești — Dolj.
1,75 m; 73 kg.
Universitatea Craiova.
161 prezențe în Divizia „A”; 15 sel. în echipa națională.

Gheorghe HAGI

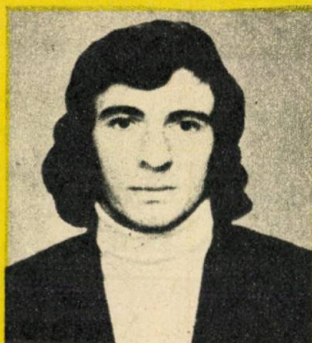
atacant
N. 5 februarie 1965, comuna Săcele — Constanța.
1,73 m; 70 kg.
Sportul studențesc București.
44 prezențe în Divizia „A”; 9 sel. în echipa națională.

Zoltan CRIȘAN

atacant
N. 3 mai 1955, Oradea.
1,65 m; 72 kg.
Universitatea Craiova.
231 prezențe în Divizia „A”; 46 sel. în echipa națională.

Marius LĂCĂTUȘ

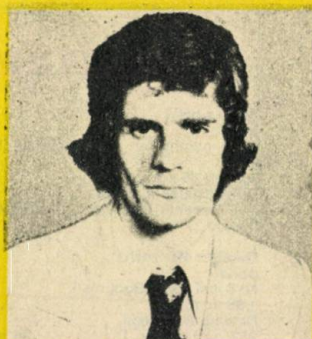
atacant
N. 5 aprilie 1964, Brașov.
1,79 m; 71 kg.
Steaua București.
72 prezențe în Divizia „A”; 3 sel. în echipa națională.

Silviu LUNG

Dumitru MORARU

Vasile IORDACHE

Nicolae NEGRILA

Mircea REDNIC

Costică ȘTEFĂNESCU

CARE VA FI PRIMUL „11”

Ion ZARE

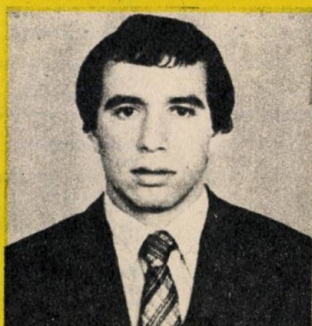
Nicolae UNGUREANU

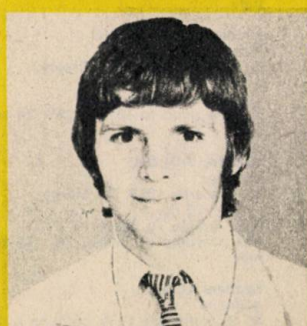
Ion ANDONE

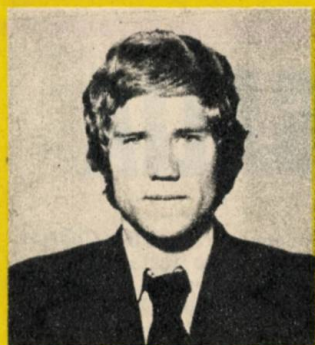
Gino IORGULESCU

Aurel ȚICLEANU

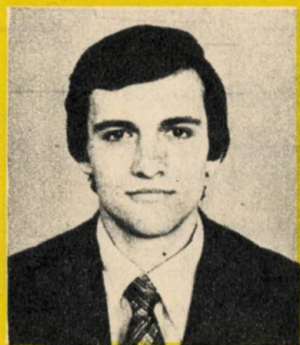
Marin DRAGNEA

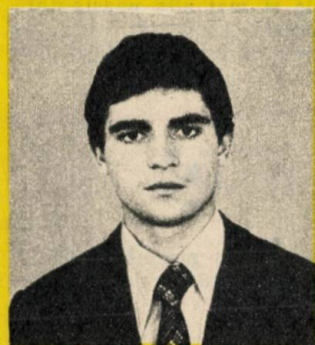
Ladislau BÖLÖNI

Gheorghe HAGI

Gavrilă BALINT

Michael KLEIN

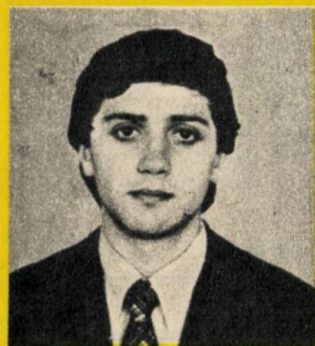

Ionel AUGUSTIN

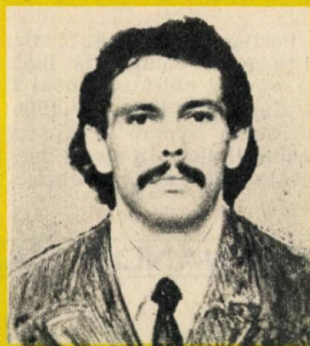

Mircea IRIMESCU

AL ROMÂNIEI ÎN FRANȚA ?

Romulus GABOR

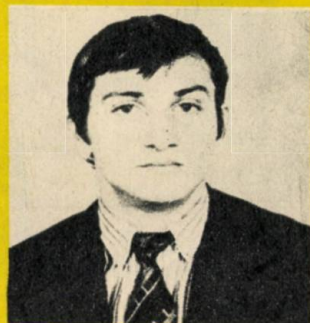
Zoltan CRIȘAN

Ion GEOLGĂU

Rodion CĂMĂTARU

Marcel CORAȘ

Marius LĂCĂTUȘ

Suprafața: 92.082 kmp

Număr de locuitori:
10 milioane

Federația de fotbal creată
în: 1914

Număr de legitimați:
65.000

Culori: maiou roșu, chișoți
albi, jamiere roșii. (Cu-
lori de rezervă: alb)

Selecționar: FERNANDO
CABRITA, 58 ani, în
post din 1983

Mari cluburi: Benfica (de
26 ori campioana Portu-
galiei, câștigătoare a Cupei
campionilor europeni în
1961 și 1962), Sporting
Lisabona (câștigătoare a
Cupei cupelor europene
în 1964), F.C. Porto, Boa-
vista

Palmares internațional: lo-
cul 3 în Cupa mondială
1966

Formația tip: Bento —
Joao Pinto, Eurico, Lima
Pereira, Inacio — Jaime
Pacheco, Jose Luis, Carlos
Manuel, Chalana — Gomes,
Jordao

Cum s-a calificat: locul 1
în grupa a 2-a cu 10 puncte
după 6 meciuri (5 victorii,
1 înfrângere), cu 11 goluri
marcate și 8 primite, de-
vansând U.R.S.S., Polonia
și Finlanda

Partidele din primul tur:
PORTUGALIA — R.F.G.
la 14 iunie la Strasbourg;
PORTUGALIA — SPA-
NIA la 17 iunie, la Marsi-
lia; PORTUGALIA —
ROMÂNIA la 20 iunie, la
Nantes

GRUPA II

PORTUGALIA

În februarie 1983, la Gui-
maracs, echipa Portugaliei
era dominată net de cea a
Franței (0—3) într-un meci

amical. În aprilie 1983, echi-
pa U.R.S.S. zdrobește for-
mația portugheză (5—0) în
eliminările campionatului
european. Otto Gloria, la
76 de ani selecționar depășit,
după ce fusese timp de 20
de ani maestrul-tactician al
echipei, părăsește Lisabona
pe ușa din dos, întorcându-se
în Brazilia.

Portugalia — absentă din
orice mare competiție încă
de pe cînd obținuse locul 3
la Cupa mondială, în 1966
în Anglia — pare la capătul
posibilităților. În acest mo-
ment de cumpănă apare selec-

ționarul *Fernando Cabrita*,
însoțit de o fostă vedetă a
clubului Benfica, *Toni*, în-
sărcinat cu pregătirea fizică.
Urmarea? O incredibilă re-
naștere: succes cu 5—0 asu-
pra Finlandei, 1—0 în Polon-
ia și mai ales neașteptata
victorie asupra U.R.S.S. cu
1—0, cu prilejul ultimei par-

tide, la 13 noiembrie 1983,
pe un Estadio de la Luz
incendiar.

De pe vremea lui Eusebio,
fotbalul portughez n-a mai
cunoscut asemenea sărbă-
toare. (Deși — pentru res-
pectul adevărului — victoria
fusesse realizată doar prin-
tr-un penalty, transformat
în min. 44 de Jordao, un

FERNANDO CABRITA

Este caracterizat ca un
om al datoriei și al mun-
cii perseverente, neobosite,
care a știut să comunice
jucătorilor pe care i-a
selecționat entuziasmul și
generozitatea sa. Ca jucător
a avut o carieră... discretă.
Ca antrenor a activat
la Academica Coimbra, Vi-
seo, Marítimo Flenchal și
Boavista Porto. Ca secund
al lui Otto Gloria, din
aprilie 1983 i-a urmat la
conducerea reprezentativei,
reușind ceea ce nimeni nu
mai spera: calificarea.
Are 58 de ani.

O GARDĂ VECHÉ ÎMPROSPĂTATĂ

De la stînga la dreapta: Humberto, Gomes, Bastos-Lopes, Carlos-Manuel, Virgilio, Jordao, Sheu, Cardoso, Sousa, Chalana, Bento

angolez în vîrstă de 31 de ani, jucînd la Sporting Lisabona).

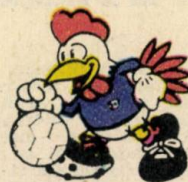
În decurs de numai 8 luni, Cabrita — devenit un fel de erou național — a insuflat viață nouă unei echipe a Portugaliei ajunsă la liman. Erau departe timpurile fantasticei echipe Benfica și a „perlei negre” Eusebio, care înfrîngeau Barcelona și Real Madrid în finale europene. De altfel, declinul fotbalului portughez coincide cu retragerea lui Eusebio. Noroc că a mai rămas Benfica — clubul care, în plină criză, anul trecut, a reușit să elimine la limită Universitatea Craiova și a ajuns să dispute finala Cupei UEFA cu Anderlecht.

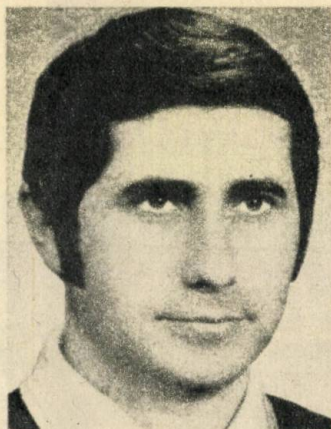
Cabrita a exploatat resursele arătate, păstrînd ca piloni din vechea gardă pe Jordao, Chalana (35 ani), Sheu, Alves, Nene, Bento sau Humberto, ca și pe Fernando Gomes, „gheata de aur” europeană 1983 de la F.C. Porto. Acestora le-a adăugat tineri talentați, bizuindu-se tot pe cadrele marilor cluburi Benfica, Sporting sau Porto.

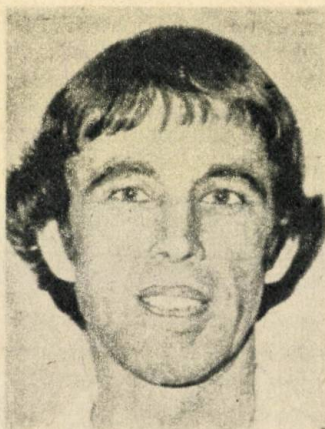
Intrucît calificarea Portugaliei era destul de nesigură, federația a fost surprinsă fără un proiect prea elaborat

de pregătire a echipei pentru turneul final. Rămîne de văzut dacă, la 18 ani după World Cup (locul 3), formația Portugaliei, cu entuziasmul regăsit și cu un selecționar norocos, va putea rezista, încă de la 14 iunie, la Strasbourg, ciocnirii cu puternica echipă vest-germană.

Vojtek Christov

George Courtney

Erik Fredriksson

CEI 14 CAVALERI AI FLUIERULUI

În cursul lunii februarie 1984, UEFA a desemnat arbitrii chemați să officieze cu prilejul fazei finale a campionatului european. Au fost „aleși pe sprinceană” (cum se exprimă programul

oficial al competiției) 14 cavaleri ai fluierului, dintre care 7 sînt de pe acum considerați ca favoriți pentru conducerea finalei din ziua de 27 iunie: Christov, Courtney, Fredriksson, Pon-

net, Prokop, Valentine și Vautrot.

Să facem cunoștință mai de aproape cu cei 14 arbitri dintre care unii ne sînt cunoscuți chiar de pe terenurile românești.

Paolo BERGAMO (Italia), născut la 21 aprilie 1943, locuiește la Livorno, a devenit arbitru în 1967, iar arbitru internațional în 1979. A condus meciurile Grecia-Danemarca (0-2) la 16 noiembrie 1983 la Atena, Spania-Olanda (1-0) la 16 februarie 1983 la Sevilla și Belgia-Elveția (3-0) la 6 octombrie 1982 la Bruxelles.

André DAINA (Elveția), născut la 8 iulie 1940, locuiește la Eclepens, a devenit arbitru în 1973, iar arbitru internațional în 1975. A condus meciurile Irlanda-Olanda (2-3) la 12 octombrie 1983 la Dublin și Albania-Irlanda de Nord (0-0) la 15 decembrie 1983 la Tirana.

Vojtek CHRISTOV (Cehoslovacia), născut la 16 martie 1945, locuiește la Vranov, a devenit arbitru în 1969, iar arbitru internațional în 1976. La „Mundial 82” a condus partida inaugurală Argentina-Belgia la Barcelona. A condus meciurile Turcia-R.F.G. (0-3) la 23 aprilie la Izmir și Norvegia-Tara Gallor (0-0) la 21 septembrie la Oslo.

Heinz FAHLER (Austria), născut la 10 august 1942, locuiește la Viena, a devenit arbitru în 1962, iar arbitru internațional în 1970. A condus meciurile Danemarca-Ungaria (3-1) la 1 iunie 1983 la Copenhaga și Norvegia-Bulgaria (1-2) la 7 septembrie 1983 la Oslo.

George COURTNEY (Anglia), născut la 4 iunie 1941, locuiește la Durham, a devenit arbitru în 1962, iar arbitru internațional în 1977. A condus meciurile Cehoslovacia-Italia (2-0) la 16 noiembrie 1983 la Praga și întâlnirea amicală Franța-U.R.S.S. (1-1) la 23 martie 1983 la Paris.

Erik FREDRIKSSON (Suedia), născut la 13 februarie 1943, locuiește la Tidaholm, a devenit arbitru în 1967. La „Mundial 82” a condus meciul Iugoslavia-Irlanda de Nord (0-0). A condus meciurile Irlanda de Nord-Austria (3-1) la 21 septembrie 1983 la Belfast și Tara Gallor -Iugoslavia (1-1) la 14 decembrie 1983 la Cardiff.

Alexis Ponnet

Adolf Prokop

Robert Valentine

Michel Vautrot

Jan KEIZER (Olanda), născut la 6 octombrie 1940, locuiește la Volendam, a devenit arbitru în 1957, iar arbitru internațional în 1972. A condus meciul U.R.S.S.-Polonia (2-0) la 9 octombrie 1983 la Moscova.

A. LAMO-CASTILLO (Spania), născut la 25 septembrie 1938, locuiește la Las Rozas, a devenit arbitru în 1962, iar arbitru internațional în 1977. A condus meciul Iugoslavia-Bulgaria (3-2) la 21 decembrie 1983 la Split.

Alexis PONNET (Belgia), născut la 9 martie 1939, locuiește la Bruxelles, a devenit arbitru în 1964, iar arbitru internațional în 1975. La „Mundial 82” a condus partidele Polonia-Camerun (0-0) și Spania-Anglia (0-0). A condus meciurile România-Cehoslovacia (0-1) la 15 mai 1983 la București și Anglia-Danemarca (0-1) la 21 septembrie 1983 pe Wembley.

Adolf PROKOP (R.D. Germană), născut la 2 februarie 1939, locuiește la Erfurt, a devenit arbitru în 1958, iar arbitru internațional în 1972. La „Mundial 82” a arbitrat Irlanda de Nord-Austria (2-2). A condus meciurile Grecia-Anglia (0-3) la 17 noiembrie 1982 la Salonic, Iugoslavia-Norvegia (2-1) la 12 octombrie 1983 la Belgrad și Suedia-România (0-1) la 9 iunie 1983 la Stockholm.

Volker ROTH (R.F. Germania), născut la 1 februarie 1942, locuiește la Salzgitter, a devenit arbitru în 1968, iar arbitru internațional în 1978. A condus meciul Elveția-Belgia (3-1) la 9 noiembrie 1983 la Berna.

Robert VALENTINE (Scoția), născut la 10 mai 1939, locuiește la Dundee, a devenit arbitru în 1960, iar arbitru internațional în 1971. La „Mundial 82” a arbitrat R.F.G.-Austria (1-0) și Polonia-U.R.S.S. (0-0). A condus meciul Cehoslovacia-Suedia (2-2) la 6 octombrie 1982 la Bratislava.

Michel VAUTROT (Franța), născut la 23 octombrie 1945, locuiește la Besançon, a devenit arbitru în 1963, iar arbitru internațional în 1975. La „Mundial 82” a arbitrat Italia-Polonia (0-0) și U.R.S.S.-Belgia (1-0). A condus meciurile Olanda-Spania (2-1) la 16 noiembrie 1983 la Rotterdam, Suedia-Cehoslovacia (1-0) la 21 septembrie 1983 și România-Italia (1-0) la 16 aprilie 1983.

Romualdas YUSHKA (U.R.S.S.), născut la 2 ianuarie 1942, locuiește la Moscova, a devenit arbitru în 1968, iar arbitru internațional în 1979. A condus meciurile Turcia-Irlanda de Nord (1-0) la 12 octombrie 1983 la Ankara și Danemarca-Grecia (1-0) la 27 aprilie 1983 la Copenhaga.

Dintre acești 14 arbitri, 10 au condus meciuri în cadrul grupelor preliminare. Ei au fost prezenți de 4 ori la meciurile Danemarcei și de câte 3 ori la partidele României și Iugoslaviei.

Din datele lor de stare civilă, reiese că cel mai tânăr arbitru desemnat este francezul Vautrot (38 ani), iar cel mai vîrstnic — spaniolul Lamo-Castillo (45 de ani). Se observă, de asemenea, că în perioada 12-27 iunie a turneului final, nici unul dintre arbitri nu-și va sărbători aniversarea, deci nu e nevoie de pregătirea cadouri!

UEFA a mai desemnat și 14 arbitri de tușă (cite unul din fiecare țară de proveniență a arbitrilor de centru): **Keith Hackett** (Anglia), **Horst Brummeier** (Austria), **Roger Schoeters** (Belgia), **Dušan Krchnak** (Cehoslovacia), **Bruno Galler** (Elveția), **Alain Delmer** (Franța), **Siegfried Kirschen** (R.D. Germană), **Karl Tritschel** (R.F. Germania), **Piero d'Elia** (Italia), **Hegbert Mulser** (Olanda), **Bo Helen** (Suedia), **Brian McGinley** (Scoția), **V. Sanchez-Arminio** (Spania), **Valeri Butenko** (U.R.S.S.).

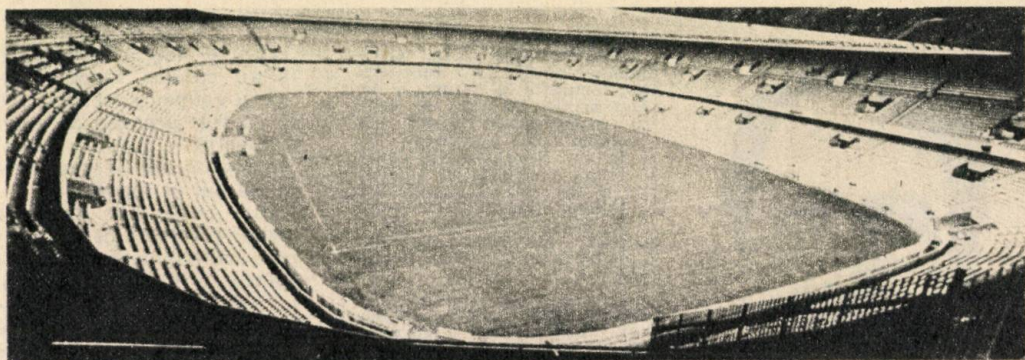
Federațiile din țările de mai sus vor desemna și ele un al doilea arbitru de tușă. Pe teren, la turneul final, vor oficia în brigadă trei arbitri de naționalitate identică.

Cele 7 stadioane EURO '84

● STADIONUL PARC DES PRINCES ●

Capacitate neschimbată (singurul stadion care n-a suferit nici o modificare) : 48.360 de locuri acoperite și șezind. A existat o pro-

SPANIA (gr. 2), miercuri 20 iunie, la ora 21,30 și firește FINALA CAMPIONATULUI, miercuri 27 iunie, la ora 21.

punere a celebrului arhitect francez Roger Taillibert (autorul stadionului olimpic de la Montreal), potrivit căreia, prin înlocuirea locurilor șezind din spatele porților cu locuri în picioare, s-ar fi putut obține sporirea globală a capacității pînă la 60.000 de locuri, dar costul exagerat al operației a determinat renunțarea la proiect.

În folosința clubului Paris Saint-Germain, creat în 1973, cu echipă în prima divizie din 1974, de două ori cîștigătoare a Cupei Franței, calificată în sferturile de finală ale Cupei cupelor europene în 1983, avînd printre jucătorii săi mai cunoscuți pe Pantelici, Carlos Bianchi, Surjak, Ardiles, Susici, Rocheteau, Baratelli etc

Stadionul, complet reconstruit în 1972, în zona cartierului Porte de Saint-Cloud, asemănat acum cu „o mică Maracana”, a înregistrat recordul său absolut de asistență : 48 776 spectatori. Stadionul a mai găzduit trei finale în competițiile continentale ale cluburilor (în 1975, 1978 și 1981).

De astă dată, pe stadionul Parc des Princes sînt programate meciurile : FRANȚA-DANEMARCA (gr. 1, partida inaugurală), marți 12 iunie, la ora 21,30, R. F. GERMANIA-

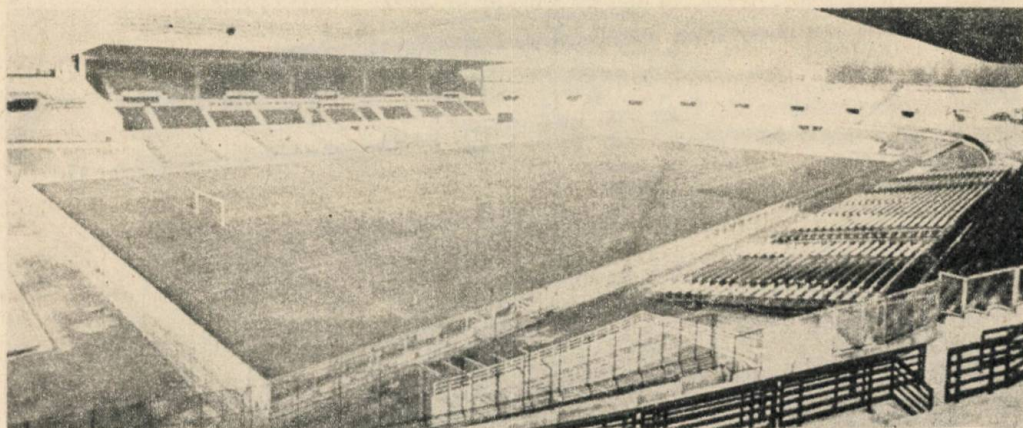
PARIS

PARIS, capitala Franței, situată în nordul țării, pe fluviul Sena, în apropiere de confluența cu Marna, unul dintre marile orașe ale lumii, avînd 8,2 milioane de locuitori (cu suburbiile). Cel mai puternic centru industrial al Franței : industrie constructoare de automobile (firmele Renault, Citroen, Simca), de avioane, de aparataj electrotehnic etc. Renumit pentru producția de confecții, bijuterii, marochinărie, articole de lux (cosmetice, parfumuri etc). Mari întreprinderi poligrafice, important centru cultural-științific, cu multe instituții de învățămînt superior, teatre, muzee. Vestit centru turistic. Numeroase parcuri și grădini (Tuileries, Luxembourg, Bois de Boulogne). Fastuoase ansambluri arhitectonice (Palatul Luvru, Sorbona, Domul Invalizilor, palatul Luxembourg etc). Construcții cu caracter triumfal sau de înaltă tehnicitate : Arcul de triumf (1806), Turnul Eiffel (1889) etc. Numeroase monumente de arhitectură : biserica în stil roman Saint-Germain-des-Prés (sec. XI), catedrala Notre Dame (începută în 1163) etc

● STADIONUL VÉLODROME ●

Vechea capacitate : 45.000 de locuri
Noua capacitate (după reamenajarea peluzei) : **56.300** de locuri, cu posibilități de extindere până la **60.000** (cu numai 24.000 de locuri șezând)

În folosința clubului Olympique de Marseille, creat în 1899, cu echipă în prima divizie din 1932, de 4 ori campioană a Franței, de 9 ori câștigătoare a Cupei Franței, avînd printre jucătorii săi mai cunoscuți pe Ben Barek,

Skoblar, Magnusson, Trésor, Bereta, Six, Couécou, Paulo Cesar, Jairzinho etc.

Stadionul, aflat pe bulevardul Michelet, a intrat din 1982 în refacere, echipa O.M. trebuind să-și joace partidele pe terenul din suburbia Huveaune.

Stadionul Vélodrome va găzdui meciurile : **PORTUGALIA-SPANIA** (gr. 2), duminică 17 iunie, la ora 21,30 și **SEMIFINALA I**, sîmbătă 23 iunie, la ora 21

MARSILIA

MARSILIA, oraș în sudul Franței (Provence), situat pe țărmul Mării Mediterane, în apropiere de gura de vărsare a Ronului. Principalul port al țării și unul din cele mai mari din Mediterană, cu 850.000 locuitori (cu suburbiile). Prin port se importă în special petrol, minereuri, produse agricole și se exportă produse petroliere și alte produse industriale. Principalele ramuri industriale : rafinarea petrolului, construcțiile navale, industria chimică și alimentară. Legat de Ron printr-un canal, orașul este un important nod de comunicații. Mare centru cultural și științific (are o Academie de științe și arte). Stațiune balneoclimatică (cum spun afișele : „patria soarelui și a risului lui Fernandel”). Monumente de arhitectură greco-romană (vestigii ale fostei colonii Massalia) și medievală. Simbolul de identitate al orașului : bazilica Notre Dame de la Garde.

● STADIONUL BEAUJOIRE ●

STADIONUL BEAUJOIRE, construcție nouă, splendidă realizare arhitectonică, inaugurat cu prilejul meciului dintre echipa României și formația locală F. C. Nantes.

Capacitatea vechiului stadion Marcel Saupin : 27.000 de locuri (din care 13.000 șezind)

Capacitatea noului stadion Beaujoire (în funcție de opțiune, tribunele fiind ușor transformabile prin ridicarea scaunelor) : fie 52.000 de locuri (18.000 șezind și sub acoperis, 28.000 acoperite și în picioare, 6000 în

picioare și neacoperite), fie 38.000 de locuri (32.000 șezind, 6000 în picioare)

În folosința clubului F. C. Nantes, creat în 1943, cu echipă în prima divizie din 1963, de 6 ori campioană a Franței, o dată câștigătoare a Cupei Franței, semifinalistă a Cupei cupelor europene în 1980, având printre jucătorii săi mai cunoscuți pe Cisowski, Couécou, Kovacevic, Bossis, Baronchelli etc

Stadionul Beaujoire va găzdui meciurile : FRANȚA-BELGIA (gr. 1), sâmbătă 16 iunie, la ora 18,15 și PORTUGALIA-ROMÂNIA (gr. 2), miercuri 20 iunie, la ora 21,30.

NANTES

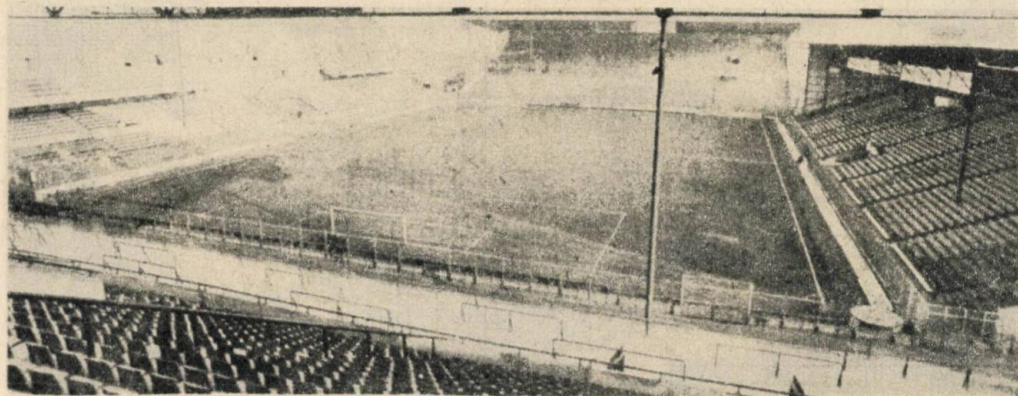
NANTES, oraș în nord-vestul Franței (Bretagne) la 396 km S-V de Paris, situat pe malurile estuarului Loirei, are 334.000 locuitori (cu suburbiile). Important centru industrial : metalurgie feroasă și neferoasă, construcții de mașini (mai ales șantiere navale), prelucrarea petrolului, industrie alimentară (biscuiți, zahăr, conserve de pește etc). Port maritim de mare trafic, prin care se importă cărbune, petrol, minereuri, cereale și se exportă mașini, îngrășăminte chimice etc. Importante monumente arhitectonice : catedrala gotică St. Pierre (în parte din sec. XV), castelul ducilor de Bretagne (sec. XV-XVIII), cartiere medievale. Deviza orașului : Favet Neptunus Eunt („Neptun favorizează pe călători“)

● STADIONUL GEOFFROY GUICHARD ●

Vechea capacitate : 40.417 locuri, toate acoperite (din care 10.217 șezînd)

Noua capacitate (după amenajări vizînd suprainălțarea tribunei de onoare și prelungirea gradinelor de stat în picioare cu unele cu scaune) : 52.213 locuri (dintre care 22.213 șezînd)

În folosința clubului A. S. Saint-Etienne, creat în 1920, cu echipă în prima divizie din 1938, de 10 ori campioană a Franței, de 6 ori

cîștigătoare a Cupei Franței, finalistă a Cupei campionilor europeni în 1975-76 (învingă de Bayern München cu 1-0 la Glasgow), avînd printre jucătorii săi mai cunoscuți pe Mekloufi, Herbin (actualul antrenor), Bereta, Revelli, Rocheteau, Platini, Janvion etc

Recordul de asistență al stadionului a fost înregistrat în 1978, cu prilejul meciului de campionat St. Etienne-Marseille : 41.286 spectatori plătitori.

Stadionul Geoffroy Guichard va găzdui meciurile : ROMANIA-SPANIA (gr. 2), joi 14 iunie, la ora 21,30 și FRANȚA-IUGOSLAVIA (gr. 1), marți 19 iunie, la ora 21,30.

SAINT-ETIENNE

SAINT-ETIENNE („Sfîntul Ștefan”), oraș în centrul Franței (la 462 km S-E de Paris și la V de Lyon), situat în Masivul Central, are peste 350.000 de locuitori (cu suburbiile). Important centru industrial, cu exploatare de hîilă și ramuri dezvoltate : chimică, siderurgică, textilă (în special mătase naturală). Celebre manufacturi de arme și de biciclete. Centru comercial și cultural, cu monumente arhitectonice medievale (biserici din sec. XIII, XV, XVII etc). Turismul ocupă aici un loc preponderent în ultimii ani. Iar fotbalul, în mod curios, a relansat sectorul comercial intrat în criză. Se recomandă vizitarea Palatului artelor, care are amenajat la subsol un muzeu al minelor (cu reproducerea în mărime naturală a unei galerii de extracție a hîilei)

● STADIONUL MEINAU ●

Vechea capacitate : 49.000 locuri

Noua capacitate (după renovarea totală a tribunelor) : 54.550 de locuri acoperite (din care 17.650 șezând)

În folosința lui Racing Club de Strasbourg, creat în 1906, cu echipă în prima divizie din 1934, campioană a Franței în 1979, de două ori câștigătoare a Cupei Franței, calificată în sferturile de finală ale Cupei orașelor-tirguri în 1964-65, calificată în sferturile de finală ale Cupei campionilor europeni în 1979-80, avînd

printre jucătorii săi mai cunoscuți pe Stojaș-pal, Remetter, Libuda, Carlos Bianchi, Six etc

Stadionul - unul din cele mai moderne și mai funcționale din Europa - a și primit, din partea suporterilor vest-germani, 40.000 de cereri de bilete pentru meciul R. F. Germania-Portugalia !

Stadionul Meinau va găzdui meciurile : R. F. GERMANIA-PORTUGALIA (gr. 2), Joi 14 iunie, la ora 21,30 și BELGIA-DANEMARCA (gr. 1), marți 19 iunie, la ora 21,30.

STRASBOURG

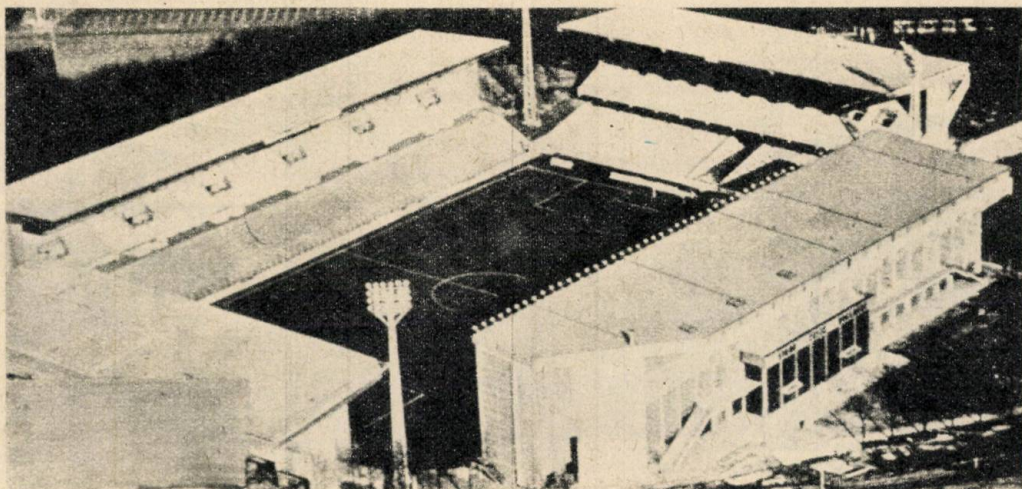
STRASBOURG, oraș în nord-estul Franței, capitala Alsaciei (la 447 km E de Paris), important port fluvial la confluența canalelor Marna-Rin și Ron-Rin. Are 307.000 locuitori (cu suburbiile). Așezat pe râul Ill, orașul are o înfățișare urbanistică originală, dictată de rețeaua de canale care îl fragmentează în mai multe zone. Puternică industrie construc-toare de mașini (nave fluviale, vagoane, automobile), rafinării de petrol, industrie alimentară și textilă. Renumit centru de faianță. Vad comercial tradițional și activ. Centru cultural cu o renumită universitate și numeroase muzee. Monumente arhitectonice valoroase, datînd din antichitatea romană (cînd orașul se chema Argentoratum) și din evul mediu : catedrala celebră prin sculpturile sale (1176-1300), podurile acoperite, palatul Rohan, casa Kammerzell (sec. XV-XVI), primă-ria etc.

● STADIONUL FELIX BOLLAERT ●

Vechea capacitate : 39 830 de locuri (din care 30.000 sub acoperiş şi 12.000 şezind)

Noua capacitate (după ameliorarea a două tribune : tribuna de onoare suprainălţată şi tribuna „Trannin” acoperită) : **51.098 de locuri** (din care 19.500 şezind şi 40.000 acoperite)

În folosinţa clubului Racing Club Lens, creat în 1906, cu echipă în prima divizie din 1937, de două ori finalistă a Cupei Franţei, s-a calificat de două ori până în optimile de

finală ale Cupei UEFA (în 1977-78 şi 1983-84). A avut mulţi jucători cu nume poloneze, proveniţi din familii poloneze de mineri ajunşi aici după primul război mondial.

Recordul de asistenţă al stadionului a fost realizat la 6 octombrie 1979, cu prilejul meciului de campionat Lens-St. Etienne, care a atras 36.800 spectatori plătitori.

Stadionul Felix Bollaert va găzdui meciurile : **BELGIA-IUGOSLAVIA** (gr. 1), miercuri 13 iunie, la ora 21,30 şi **R.F. GERMANIA-ROMANIA** (gr. 2), duminică 17 iunie, la ora 18,15.

LENS

LENS, oraş în nordul Franţei, capitală de arondisment în departamentul Pas de Calais, important centru carbonifer, cu o populaţie de 260.000 de locuitori (împreună cu centrul Liévin). Zonă de mineri care şi-a schimbat mult aspectul în ultimii ani, datorită modernizărilor şi a numeroaselor amenajări de zone verzi. Despre populaţia locală se spune că „poartă în inimă soarele care le lipseşte afară”. Industria preponderentă este fireşte cea carboniferă, apoi cea metalurgică şi textilă. În timpul celui de al doilea război mondial, oraşul a stat în centrul unor crâncene bătălii şi a fost serios lovit. Publicul sportiv local este considerat drept cel mai bun şi mai fidel din Franţa.

● STADIONUL GERLAND ●

Vechea capacitate: 50.000 de locuri (40.000 descoperite)

Noua capacitate (după numeroase amenajări, suprimarea pistei de atletism, înălțarea unei șarpante metalice): **51.860 de locuri** (din care 18.860 sub acoperiș)

În folosința clubului Olympique Lyonnais, creat în 1950, cu echipă în prima divizie din 1951, de trei ori câștigătoare a Cupei Franței, semifinalistă în Cupa cupelor europene în 1964, avînd printre jucătorii săi mai cunoscuți

pe Jelinek, Popluhar, Di Nallo, Combin, Lacombe etc.

Recordul absolut de asistență al stadionului atins în sezonul 1980-1981, cu prilejul meciului de campionat Lyon-St. Etienne, un derby foarte animat: 48.852 de spectatori plătiți

Stadionul Gerland va găzdui meciurile: **DANEMARCA-IUGOSLAVIA** (gr. 1), sîmbătă 16 iunie, la ora 21,30 și **SEMIFINALA II**, duminică 24 iunie, la ora 21

LYON

LYON, oraș în sud-estul Franței (la 470 km S-E de Paris). Unul din cele mai mari orașe industriale franceze (1,1 milion locuitori, cu suburbiile). Are tradiție în industria textilă, celebru pentru prelucrarea mătăsii și a fibrelor sintetice (aici au avut loc, în 1831 și 1834, vestitele răscoale ale țesătorilor din industria mătăsii). Se dezvoltă industria petrochimică și electronică, pe lângă vechile industrii constructoare de mașini și de produse alimentare. Nod de comunicație și port fluvial. Organizează un târg anual de renume mondial. Posedă două universități și numeroase monumente: catedrala gotică (sec. XII-XIII), Biserica Saint-Paul (sec. XII-XV), primăria (sec. XVII), bazilica Notre Dame (la 281 m altitudine). Așezarea fondată de romani pe colina Fourviere, sub numele de Lugdunum, a fost capitala Galiei. În timpul războiului a fost capitala rezistenței franceze.

PRELIMINARIILE EURO '84 în comentarii...

Grupa 1

UN VALOROS „NIMIC” AL BELGIENILOR

Atunci când rezultatul tragerii la sorți pentru grupele de calificare a fost cunoscut, s-a spus că grupa 1 va fi o grupă echilibrată, alcătuită din echipe care, în ansamblu, se cunoșteau bine deoarece se confruntaseră de mai multe ori, în ultimii ani, de-a lungul turneele finale ale Campionatului mondial sau Campionatului Europei.

Deși fiecare dintre cele patru echipe ale grupei 1 se recunoșteau șanse de a termina întrecerea pe primul loc, cei mai mulți sorți de izbândă erau acordati reprezentativei Belgiei, aureolată de un loc de finalistă la ultimul Campionat al Europei și de o calificare în turul secund al fazei finale a C. M. din Spania. De asemenea, toți comentatorii erau de acord că antrenorul Guy Thys a știut să dea echipei sale un stil de o rară eficacitate, mai ales în manevrele defensive. În schimb, adversarii Belgiei prezentau destule necunoscute. Relansată de Paul Wolfisberg, Elveția își regăsise oare cu adevărat echilibrul? Formația R. D. Germane își asigurase ea cea mai bună formă a jucătorilor care îi aduseseră atâtea succese într-un trecut deloc îndepărtat? Va reuși Scoția să-și mobilizeze toate vedetele răspândite în echipele din campionatul Angliei și să atingă o continuitate care i-a lipsit adeseori?

Chiar dacă Belgia recolta cea mai mare parte a sufragiilor, cu greu se putea face supoziția că grupa 1 va fi prima care își va da verdictul, și că echipa lui Thys va obține calificarea chiar înainte de a se disputa toate întâlnirile. Dacă este adevărat că locul 1 obținut de belgieni n-a fost niciodată cu adevărat contestat, nu trebuie totuși să conchidem că supremația lor a fost atât de vizibilă încât i-a dezmințit total pe cei care făceau din această grupă un ansamblu echilibrat. O revedere a rezultatelor face să reiasă că, cu excepția celor două confruntări cu Elveția (una în favoarea, cealaltă în defavoarea lor), „diavolii roșii” au dus de fiecare dată dueluri foarte strînse: cu R. D. Germană (de două ori), ca și cu Scoția, ei au obținut succese la numai un gol diferență. În schimb, echilibrul de forțe a contat de partea lor în măsura în care Elveția, R. D. Germană sau Scoția s-au bătut între ele, netezind drumul spre calificare al oamenilor lui Thys.

Situația nu diminuează cu nimic meritul finalei C. E. 1980, care a știut să profite de rezultatele pe care adversarele sale le-au înregistrat între ele. De fapt, echipa Belgiei a confirmat că este una din valorile sigure ale fotbalului european care, după decepțiile numite Italia sau Anglia, mai are destul de puține puncte de referință.

Pentru doi dintre adversarii săi, aceste preliminarile europene nu au avut decât aspecte negative: aplicînd belgienilor singura lor înfrîngere din acest tur eliminativ, elvețienii au terminat parcursul lor cu o notă optimistă și au găsit confirmarea unei valori căreia îi lipsește doar constanța pentru a fi mai bine exprimată. Jucătorii din R. D. Germană au încheiat și ei preliminarile mai bine decît le-au început. Neînvînși în ultimele lor trei partide, ei pot spera că au găsit în așirî bazele pentru viitoare participări. La ora bilanțului, doar scoțienii trebuie să fi fost nemulțumiți; ultimii în grupă, acești participanți la faza finală a C. M. 1982 nu au altă consolare decît de a ști că, în toate aparițiile lor, n-au lăsat niciodată impresia că sînt mai puțin bine armați decît adversarii. Dar atunci cînd forțele sînt echilibrate, cîteodată e suficient un „nimic” pentru a desemna un învingător și un învins. Acest „nimic” belgienii au știut să-l aducă de partea lor.

Grupa 2

PORTUGALIA DUPĂ 18 ANI

Nu se va putea pretinde că, la debutul preliminarilor, echipa Portugaliei nu va fi primit nici un vot atunci cînd a fost vorba de a se desemna probabilă învingătoare a grupei. Șansele lusitanilor, absenți de multă vreme din elita europeană a echipelor naționale, păreau totuși destul de mici în comparație cu cele ale Poloniei (medalie de bronz la ultimul campionat mondial) și Uniunii Sovietice (deținătoarea unui palmares impresionant). De altfel, acestea se anunțau drept cele mai îndreptățite la un loc în turneul final din 1984.

Dacă succesul realizat de portughezi în Finlanda a părut logic și nu a surprins pe nimeni, victoria lor asupra Poloniei, la Lisabona, a arătat, în schimb, că învingătorii nu țineau să mai aibă rolul de figuranți. Cît despre Polonia, aceasta pierdea puțin cîte puțin din cota sa inițială pentru că acestei înfrîngeri din Portugalia, i s-a adăugat un meci egal, chiar la Varșovia, în fața modestei echipe a Finlandei. În ciuda succesului său asupra celei de a treia

clasate la Mondialul spaniol, Portugalia încă nu-i convinsese pe toți scepticii. Este adevărat, trecutul arătase că chiar dacă naționala era capabilă de isprăvi izolate, îi lipsea în asemenea măsură constanța încît nu o dată încheia printr-o prăbușire totală competițiile începute sub cele mai bune auspicii. Toate acestea și-au găsit confirmarea cînd, cu prilejul unui meci amical cu Franța, conflictele de interese între cluburi și selecționata națională au revenit pe primul plan. Demisia antrenorului național și, mai ales, grava înfrîngere (0—5) de la Moscova păreau să condamne ambițiile portughezilor. Numeroși erau cei care contau încă de pe atunci pe prezența U.R.S.S. la competiția din iunie 1984, din Franța.

Selecționata sovietică, încredințată antrenorului Oleg Lobanovski, care „își făcuse mîna” cu Dinamo Kiev, mulți ani formația-fanion a fotbalului din U.R.S.S., deținea toate atuurile pentru a face să se creadă în acest pronostic. Neînvîgă de la eșecul său în fața Braziliei, la C. M. '82, ea posedea o apărare de nepătruns și se credea că făcuse un pas decisiv spre calificare atunci cînd s-a înapoiat de la Chorzow cu un punct suplimentar la activ. O victorie în Finlanda și un succes la Moscova, asupra Poloniei, au plasat formația U.R.S.S. pe o poziție liniștită, de așteptare. Succesul net al Portugaliei asupra Finlandei nu i-a nălmăștit pe sovietici care așteptau cu interes să vadă echipa Portugaliei (ultima lor concurență la locul din Franța), la lucru, la Wrocław.

Între timp, fără multă zarvă, federația portugheză aplanase discuțiile care agitaseră selecționata națională. Pentru a-l înlocui pe Otto Gloria, plecat între timp în țara sa natală, Brazilia, antrenorul care condusese pînă atunci selecționata țării (tot el fusese la cîrma reprezentativei și cu ani în urmă, la C.M. din 1966, din Anglia, cînd Portugalia ocupase locul III), s-a ales soluția cea mai simplă, încredințînd echipa lui Fernando Cabrita, adjunctul fostului responsabil tehnic. Acesta, cu ajutorul lui Toni, o fostă vedetă a lui Benfica, a modificat unele lucruri la echipa ce-i fusese încredințată, dovedind că Portugalia dispune de un bogat rezervor de jucători, chiar dacă naționala rămîne tributară celor trei mari cluburi, Benfica, Sporting și F. C. Porto. Dar ceea ce Cabrita a simțit că-i trebuie cu preponderență naționalei lusitane, și ceea ce a căutat să-i imprime, a fost spiritul de echipă. El le-a redat jucătorilor încrederea în calificare. Portugalia a trecut astfel nu fără greutate peste obstacolul polonez, dar la originea succesului său s-a aflat și starea de spirit a 11-lui antrenat de Piechniczek, care nu-și mai făcea nici cele mai mici iluzii în aceste eliminatorii. U.R.S.S. își păstra deci poziția de favorită, mai ales că, la Lisabona, îi era suficient și un meci egal, sarcină pe care Dasaev, bătut o singură dată în cinci meciuri, și coechipierii săi păreau în măsură să o îndeplinească. Și chiar dacă portarul sovietic nu a avut nimic să-și reproșeze, pentru că unicul gol primit la Lisabona a fost din penalty, echipa U.R.S.S. n-a satisfăcut în acest meci așteptările.

Și astfel, 18 ani după Eusebio și coechipierii săi, medaliata cu bronz la C. M. din Anglia, echipa națională a Portugaliei, va lua parte din nou la una din marile sărbători ale fotbalului internațional.

Grupa 3

ACEȘTI DANEZI SURPRINZATORI

Calitățile fotbalistilor danezi erau de multă vreme cunoscute în Europa, mulți dintre ei făcînd parte din reputele echipe de club din vestul continentului. Se știa deci că Danemarca, această țară nordică, era bogată în jucători de talent, dar selecționata nu se fălea cu stima care este acordată națiunilor care au lăsat urme în istoria fotbalului european. Cartea sa de vizită era ornată cu un loc 4 la ediția din 1964 a Cupei Europei pe națiuni, dar această competiție nu se afla pe atunci decît la debuturile sale și nu se bucura nici de audiență, nici de participarea de care beneficiază actualmente Campionatul Europei.

Astfel, cînd sorșii au făcut cunoscute concurențele din grupa a treia a preliminarilor, nimeni nu s-a gîndit că primul loc ar putea scăpa Angliei. Despre Danemarca se afirma doar că ar putea juca rolul unui arbitru, iar forțele sale nu erau în mod obișnuit socotite a fi superioare celor ale Greciei, prezentă printre cele opt participante la turneul final al C.E. în 1980, căreia nu i se acorda practic nici o șansă în a repeta isprava sa.

Primul meci și rezultatul lui nu au înșelat cu nimic părerile emise atunci cînd au fost făcute cunoscute echipele ce urmau să joace în această grupă. Ținînd în șah Anglia, la Copenhaga (2—2), Danemarca nu făcuse — conform opiniei generale — decît să confirme lecția C. M. din Spania, adică echipele considerate mai puțin valoroase erau capabile să încurce socotelile celor mai prestigioase. Acest meci egal de la Copenhaga nu compromitea, aparent, șansele de calificare ale englezilor, doar formația Ungariei fiind socotită mereu principala rivală a insularilor. Ea, de altfel, nu a intrat în scenă decît ultima, în primăvara lui 1983, cînd Anglia susținuse, ca și Luxemburg, trei partide, iar Danemarca și Grecia cite două. Este, probabil, o tactică a federației din această țară pentru că, ne amintim, și la preliminariile pentru C. M. din 1982 reprezentativa Ungariei și-a jucat meciurile în partea a doua a calificărilor. La eliminatoriile pentru C. E. din Franța, primele două întîlniri ale acestor echipe s-au încheiat cu tot atîtea succese, la același scor (6—2), în fața Luxemburgului, care nu a avut mijloacele să reziste nici pe teren propriu, nici la Budapesta. Cînd Ungaria a pierdut pe Wembley, cu prilejul celui de al treilea joc al său în grupă, șansele nu i s-au micșorat pentru că Anglia cedase un punct, la ea acasă, în partida cu Grecia. Nici în acel moment nu se acorda vreo atenție Danemarcei, victorioasă la limită, în fața Luxemburgului (2—1), chiar în Marele Ducat. A fost nevoie de înfrîngerea Ungariei, la Budapesta, în fața Greciei, pentru ca să se admită că fosta finalistă a C. M. din 1954, din Elveția, cu greu ar putea să reînnoade prezentul cu strălucitul trecut al reprezentativei naționale. Atunci cînd ungurii au fost din nou învinși, de data asta la Copenhaga, iubitorii fotbalului și-au dat seama că Danemarca nu pierduse pînă atunci decît un singur punct, în fața Angliei, și că doar ea ar putea bara drumul fostilor campioni ai lumii spre turneul final din Franța. Din acel moment au început întrebările asupra alcă-

tulril formației daneze, asupra stilului ei de joc, asupra antrenorului Sepp Piontek. Și s-a constatat că danezii practicau un fotbal modern, că aveau o bună valoare tehnică, șlefuită în marile echipe de pe continent unde activau cei mai mulți dintre ei, că se dezlețuiau atunci când intrau în posesia balonului, ruștile de ritm fiind-le caracteristice, surprinzându-și astfel adversarii. S-a mai constatat că având jucători de talia lui Simonsen, Lerby sau Laudrup, antrenorul Piontek putea alcătui o formație pe măsura ambițiilor ei, care de abia acum deveniseră clare: un loc în turneul final.

De la această constatare și pînă la supoziția că Danemarca ar putea părăsi Wembley în învingătoare, mai era de făcut un pas, dar mare, pe care Simonsen și coechipierii lui s-au încumetat să-l facă. Danezii nu aveau intenția să le scape o atît de frumoasă ocazie de a lua parte la disputa celor mai bune opt echipe continentale pentru titlul european. Chiar dacă nervii le-au fost puși la grea încercare înaintea ultimei lor întîlniri, aceea de la Atena, ei au știut să-și păstreze sîngele rece pentru a evolua la un nivel demn de impresionantele lor posibilități și de a obține în cele din urmă o victorie decisivă.

Anglia, învingătoare la Luxemburg, ar fi putut crede pînă în ultimul moment într-o răsturnare a situației, dar nu i-a mai rămas decît să admită că lecția ultimului C. M. era constatarea unei situații noi, care nu cruța nici chiar feagănul fotbalului...

Grupa 4

FRUMOSUL VIS (SPULBERAT) AL ȚĂRII GALILOR

De la participarea sa la turneul final al C. M. 1982, Iugoslavia nu a păstrat o amintire prea plăcută: incontestabilul talent al fotbalistilor săi nu a strălucit acolo decît foarte puțin și nu a putut evita o eliminare fără glorie. Întîlnirile preliminare ale Campionatului Europei constituiau deci un teren ideal pentru a face uitată această decepție și a proba că Iugoslavia era în măsură să construiască o echipă națională capabilă să se alinieze la startul fazei finale a întrecerii datorită coeziunii și eficacității sale. Misiunea noului antrenor național, Todor Veselinovici, era deci perfect definită și sarcina sa nu părea de o dificultate deosebită, pentru că sorții fuseseră relativ clemenți cu Iugoslavia, dîndu-i ca adversare echipe cu palmares mai puțin bogat ca al său.

Obiectivul a fost atins: Iugoslavia va juca în Franța. Dar reputația sa n-a cîștigat decît puțin în aceste întîlniri de calificare, în care a trebuit să aștepte ultimul minut al meciului cu Bulgaria pentru a fi sigură că este prima în grupa sa. Dacă acest succes final este de fapt singurul lucru care contează pentru Veselinovici și jucătorii săi, nu trebuie să uităm totuși că Iugoslavii au lăsat adesea imaginea unei echipe pe care încă nu te poți baza, iar numeroasele încercări făcute de antrenor sînt mărturie.

Iugoslavia nu putea avea un mai prost debut în această încercare de calificare, decît pierzînd la Oslo, în fața Norvegiei, adversarul cel mai pu-

țin cîștigător al locului 1 s-ar fi putut consola cu amintirea că, în perioada eliminărilor pentru C. M. 1982, Anglia a făcut și ea cunoștință cu înfrîngerea în același loc și de la același adversari, ceea ce nu i-a împiedicat pe englezi să se califice. O nouă pățanie, de data asta pe teren propriu, la Titograd, nu lăsa nici ea loc optimismului: incapabili să păstreze un avantaj de două goluri în fața Țării Galilor, jucătorii lui Veselinovici au trebuit să-și lase pe britanici să se instaleze în rolul de favoriți ai grupelor, o poziție pe care galezii au reușit să o păstreze pînă în noiembrie 1983, cînd și-au dat seama de revirimentul echipei Bulgariei care, sub bagheta talentatului Iskrenov, a... ieșit de la cutie, punîndu-și și ea candidatura la locul 1 în grupă!

Reprezentativa galeză rămînea însă stăpînă pe soarta sa, pentru că putea să se califice dacă reușea victoria în fața Iugoslaviei, echipă care urma să evolueze la Cardiff. Se știe că galezilor le-au lipsit cîteva minute pentru a-și atinge țelul. Egalitatea reușită atunci de plavi a dat ultimului meci din grupă, Iugoslavia-Bulgaria, o importanță deosebită, dramatismul său întrecînd orice așteptări. De-a lungul celor 90 de minute, Bulgaria, Țara Galilor și Iugoslavia s-au crezut, pe rînd, calificate! Frumosul vis al Țării Galilor nu a luat sfîrșit decît în ultimul minut de joc, o dată cu golul victorios al Iugoslavilor, care i-a propulsat pe aceștia în fruntea clasamentului grupelor. S-a spulberat astfel și ultima speranță a unei prezențe britanice în Franța...

Grupa 5

ROMÂNIA ÎN LOCUL ITALIEI I

Considerată din capul locului ca una dintre cele mai dificile din aceste eliminări europene, grupa care a reunit Italia, Cehoslovacia, România, Suedia și Cipru a luat alura unei dispute între campionii lumii și „ceilași”, după ce Italia obținuse în Spania al treilea titlu mondial al său. Totodată nu se ignora de fel că italienii nu vor fi menajați în această fază preliminară a ediției 1982-84 a Campionatului Europei. În fața unor adversari stimulați de dorința de a-i învinge pe campionii lumii, vor ști învingătorii din Spania să găsească drumul cel mai bun, vor putea să se concentreze pentru a juca din nou la cel mai bun nivel al lor? Sau, dacă Bearzot decidea să pună pe picioare o echipă întinerită, noii chemați în „squadra azzurra” nu vor fi oare paralizați de comparația care nu va înceta să se facă între ei și străluciții lor înaintași? Nu toți erau dispuși să dea Italiei răspunsuri favorabile la întrebările care se puneau în momentul startului preliminarilor, dar nimeni, în mod precis, nu și-a imaginat că „zeii din Spania” vor străbate o campanie europeană atît de lămentabilă. Prima lor întîlnire — un meci egal la Milano, în compania Cehoslovaciei — putea fi luat drept un serios avertisment. Și chiar al doilea rezultat egal înregistrat pe teren propriu, la Florența, contra României, nu compromitea cu adevărat șansele de calificare ale campionilor lumii. A trebuit să vină cea de a treia împărțeață a punctelor (și

faptul că ea a fost „reuşită” în Cipru) pentru a admite ameninţarea unei eliminări premature.

S-au examinat atunci cu mai multă atenţie şansele altor candidate: neînvinsă în primele trei meciuri ale sale, România părea în măsură să culeagă fructele muncii dusă de doi ani de Mircea Lucescu, şi succesul echipei sale asupra Italiei, în aprilie 1983, a plasat-o inevitabil în capul listei candidatorilor la locul 1. În ciuda unui punct cedat Ciprului, echipa Cehoslovaciei mai avea totuşi un cuvânt de spus şi... a câştigat la Bucureşti! În acel moment, chiar şi Italia a tresărit la gândul, la speranţa neaşteptată că jocul rezultatelor să o aducă, totuşi, acolo unde dorea. Dar speranţa s-a prăbuşit la Napoli, unde Suedia a făcut k.o. echipa lui Bearzot, învingînd-o cu 3—0!

Victimă a încrederii prea mari în forţele proprii după acest rezultat de senzaţie, suedezii nu au putut avea în cele din urmă decât rolul de arbitru între România şi Cehoslovacia. Ei le jucaseră deja un renghi cehoslovacilor reuşind, la Bratislava, faptul puţin comun de a marca două goluri în ultimele două minute de joc şi de a transforma astfel în meci egal un rezultat pe care supporterii formaţiei gazdă se şi pregăteau să-l sărbătorească. Învingînd echipa lui Frantisek Havranek la Stockholm, după ce au plecat steagul, pe acelaşi teren, în faţa reprezentativei României — vă mai amintiţi cursa şi golul lui Cămătaru? —, scandinavii au făcut ca balanţa să încline de partea echipei de pe malurile Dunării.

După victoria Cehoslovaciei asupra Italiei — la fel de puţin inspirată şi cu o echipă întinerită ca şi cu aceea alcătuită numai din campioni — era clar că „finala” grupei se va juca la Bratislava unde 11-le României compensa inconvenientul de a juca în deplasare prin avantajul de a putea să se mulţumească şi cu un meci egal. Pentru o echipă care nu încetase să arate hotărîrea sa de a fi în Franţa, printre competitorii la titlul european, apropierea ţelului era un stimul şi mai puternic, iar fotbalistii aleşi şi pregătiţi de antrenorul Lucescu ţineau să arate că nervii lor erau mai solizi decât cei ai jucătorilor care, învinşi de Elveţia într-o importantă întâlnire disputată la Bucureşti, pierduseră acolo biletele lor pentru turneul final al C. M. 1982. Când Geolgău a reuşit să deschidă scorul, esenţialul se consumase pentru că România avea o apărare sigură. Chiar dacă cehoslovacii au reuşit să restabilească echilibrul, atacurile lor au fost împrăştiate de această defensivă care a ştiut să păstreze rezultatul — ceea ce a fost decisiv.

România merge deci în Franţa, punînd cap unei absenţe îndelungate de la marile întâlniri ale fotbalului.

Grupa 6

DESTULE SURPRIZE PENTRU UN VERDICT AŞTEPTAT!

„Titlurile de noblete” cucerite de-a lungul anilor de echipa R. F. Germania la marile competiţii mondiale sau continentale la care a participat

erau suficiente pentru a-i da acestuia dreptul să domine întrecerea în grupa sa. Şi totuşi, campioana en titre a Europei a trebuit să lupte din greu pentru a accede la turneul din Franţa, a trebuit să treacă în repetate rînduri pe lângă frigurile ne-calificării.

Acum, la încheierea meciurilor preliminare, constatăm că pronosticul a fost just: echipa antrenată de Jupp Derwall va fi în Franţa pentru a-şi apăra titlul continental cucerit cu patru ani în urmă, în Italia. Dar ar însemna să trădăm realitatea dacă am lăsa să se creadă că această calificare a avut loc pe un parcurs fără obstacole, fără surprize. Ar trebui să uităm, mai ales, debutul ratat al campioanei Europei, învinsă la Belfast, de Irlanda de Nord. Ar însemna, de asemenea, să omitem că reprezentativa Austriei părea atunci excelent plasată datorită celor şase puncte cucerite în primele trei partide susţinute, cu un golaveraj de învidiat: 11—0!

Dar, împotriva faptelor de vitejie ale Austriei şi a afirmării Irlandei de Nord, se acorda încă suficient credit R. F. Germania, datorită forţei sale de joc, pentru a-şi reveni din acest eşec iniţial. Începutul anului 1983 restabileşte situaţia într-o ordine mai conformă ierarhiei obişnuite, în urma victoriilor obţinute de R. F. Germania în Albania şi în Turcia, şi meciului egal de la Viena (după o dispută crîncenă, nu ca aceea de la C. M. din Spania...). Acţiunile selecţionatei condusă de J. Derwall au început din nou să crească şi revenirea sa, coincizînd totodată cu pierderea suflului de către austrieci, învinşi la Gelsenkirchen în meciul-retur cu R.F.G., după ce pierduseră şi la Belfast, părea să anunţe o desfăşurare a disputei din grupă conform primelor previziuni. Nu se acorda nici atunci vreo atenţie faptului că nord-irlandezii aveau şanse la primul loc. După ce ei au pierdut în Turcia, s-a considerat chiar că drumul era liber pentru formaţia R.F.G.

A apărut deci ca o surpriză de proporţii înfrîngerea campioanei Europei, la Hamburg, tot în faţa Irlandei de Nord, care a reuşit atunci să aducă echipei vest-germane prima sa înfrîngere pe teren propriu din toată istoria participărilor acesteia la Campionatul Europei! Graţie unei diferenţe de goluri superioară celei a nord-irlandezilor, calificarea R.F.G. părea totuşi ca sigură pentru că aproape nimeni nu-şi imagina că 11-le Albaniei va putea ţine piept unei echipe prevenită de pericolul meciurilor eliminatorii. Acest ultim meci al grupei a adus totuşi intense emoţii spectatorilor din Saarbrücken, neliniştiţi în a-şi vedea echipa favorită condusă la un moment dat pe tabelă şi apoi incapabilă, pentru multă vreme, să se impună în faţa unui adversar redus la 10 jucători datorită unei eliminări. A fost nevoie de un gol al apărătorului Strack, în ultimele 10 minute ale întâlnirii, pentru a evita un nou pas greşit, ireparabil de această dată, şi a da meciurilor grupei concluzia care se aştepta.

Grupa 7

SPANIA A CÎȘTIGAT „CURSA GOLĂVERAJULUI”

Pe linia de sosire a cursei calificărilor în această grupă, doar numărul total de goluri marcate a separat Spania de Olanda, amîndouă avînd cîte 13 puncte și aceeași diferență de goluri.

Situația, deosebit de strînsă, amîntește de aceea cu care s-a încheiat disputa în grupa a șasea în care echipa R. F. Germania nu a întrecut-o pe aceea a Irlandei de Nord decît datorită diferenței de goluri: 10 față de 3, în favoarea celei dintîi. Situație crudă pentru nord-irlandezi (care au întrecut R. F. Germania în ambele confruntări), ca și — în grupa a șaptea — pentru olandezi, înălțurați de la șefie în ultimul moment de eficacitatea ofensivă puțin comună a spaniolilor. Paralela între cele două grupe de calificare se oprește aici. În a șasea, calificarea s-a disputat de fapt între trei echipe, o situație favorabilă avînd mai întîi Austria, pentru ca Irlanda de Nord să apară ca un outsider neașteptat, întrecut în cele din urmă de deținătoarea titlului continental datorită diferenței de goluri ce l-a fost favorabilă.

În grupa a șaptea, în schimb, se știa de la început că disputa pentru calificare se va da între două echipe, după ce a treia, adică Irlanda, a pierdut cinci puncte în primele trei meciuri, toate fiind dueluri directe cu Spania și Olanda. În momentul acela avantajul era de partea spaniolilor, pentru că dacă ibericii și olandezii cedaseră cîte

un punct cu prilejul primului lor meci în deplasare, cei dintîi în Irlanda, ceilalți în Islanda, spaniolii au cucerit ambele puncte în întîlnirea directă cu selecționata Olandei. Mai mult, aruncînd încă o privire pe program, se părea că în mai mare pericol de a pierde puncte se vor afla olandezii în Irlanda, decît spaniolii în Islanda, supoziții parțial confirmate ulterior. Într-adevăr, Spania a cîștigat la Reykjavik, în timp ce Olanda a cunoscut serioase dificultăți la Dublin. Înainte de a cucerii cele două puncte, echipa vizitatoare a trebuit mai întîi să egaleze formația gazdă, care conducea la pauză cu 2—0 ! Extraordinara revenire a oaspeților a dat frîu liber supozițiilor că decizia în grupă se va da în întîlnirea dintre Olanda și Spania, care urma. Înconjurat de „veteranilor” Schrijvers și Willy van de Kerkhof, tinerii protejați ai antrenorului Kees Rijvers n-au lăsat șansa să treacă pe lîngă ei în acest meci. Chiar cînd Santillana a egalat situația la goluri, reducînd la neant efectul celui marcat de Houtman, olandezii nu s-au resemnat și libero-ul Gullit, infiltrat în atac conform unei tactici probate și în alte meciuri, a marcat golul mult dorit de echipa sa. S-a știut atunci că pentru a cunoaște cîștigătoarea grupei va trebui să se recurgă la numărătoarea golurilor. Mai bine plasată, Olanda părea că va avea cîștig de cauză și putea să gîndească în voie la pregătirile sale pentru „campania franceză”, cînd Spania vine să-l demonstreze că avantajul de a juca ultima în grupă valorează mai mult decît acela de a înfrunta Malta nu departe de frontiera olandeză, la Aachen...

PRINCIPALELE PREVEDERI REGULAMENTARE

ÎN GRUPELE FINALE

● În cele două grupe de cîte 4 echipe, meciurile se vor juca după sistemul campionat: 2 puncte pentru victorie, 1 punct pentru meci egal, 0 puncte pentru înfrîngere.

● În caz de egalitate la puncte: dacă două sau mai multe echipe adună același număr de puncte după disputarea celor 3 meciuri din primul tur, departajarea se va face în funcție de diferența de goluri. Dacă și această diferență este identică, se califică echipa care a marcat cele mai multe goluri.

● În caz de egalitate totală: dacă două echipe posedă același număr de puncte, aceeași diferență de goluri și același număr de goluri marcate, atunci se va ține seama de golăverajul direct dintre echipele în cauză. Dacă nici acesta nu e decisiv, Comitetul de organizare va desemna echipa calificată prin tragere la sorți.

SEMIFINALE

● Primele două echipe din fiecare grupă se califică pentru semifinale care se dispută prin eliminare directă. Prima clasată din grupa 1 va fi opusă celei de a doua din grupa 2, iar a doua din grupa 1 va întîlni prima din grupa 2. În cazul unui rezultat de egalitate la sfîrșitul unei semifinale, se vor juca prelungiri (două reprize a cîte 15 minute). Dacă nici așa echipele nu se vor departaja, se va recurge la seriile de lovituri de la 11 m.

FINALA

● Dacă la sfîrșitul timpului regulamentar cele două echipe se află la egalitate, se vor juca prelungiri (două reprize a cîte 15 minute). Dacă nici așa echipele nu se departajează, se va proceda, ca și în semifinale, la executarea loviturilor de la 11 m.

LOVITURILE DE LA 11 m

● Numai jucătorii prezenți pe teren la sfîrșitul prelungirilor sînt autorizați să execute loviturile de la 11 m. Dacă vreuna dintre echipe nu și-a folosit cele două rezerve, portarul rînit în timpul loviturilor de la 11 m va putea fi înlocuit cu unul din jucătorii înscrîși pe foaie. Fiecare lovitură de la 11 m va fi executată de alt jucător, pînă cînd toți jucătorii îndrepțiți, inclusiv portarul, au tras o dată la poartă. Abia după aceea, jucătorul aceleiași echipe va putea trage pentru a doua oară.

● Fiecare echipă va efectua o serie de 5 lovituri de la 11 m. În cazul în care, înainte ca cele două echipe să-și fi încheiat această serie de 5 lovituri, se dovedește că una din cele două echipe nu mai poate fi ajunsă, seria va fi întreruptă și va fi desemnată învingătoare echipa care a marcat cele mai multe puncte. În caz de egalitate după primele 5 lovituri, se continuă loviturile în aceeași ordine pînă cînd una din cele două echipe a înscris un gol mai mult decît cealaltă după efectuarea aceleiași număr de lovituri.

PRELIMINARIILE EURO'84, FILĂ CU FILĂ

1 mai 1982. Lovitura de începere a fazei eliminatorii a Campionatului Europei la fotbal este dată la întâlnirea de la Hunedoara, dintre reprezentativele României și Ciprului. Fotbaliștii noștri obțin o victorie logică într-o grupă în care rezultatele vor da peste cap orice logică!

1 septembrie 1982. În Spania, Cupa Lumii '82 a demonstrat că nu mai există „echipe mici” în fotbalul actual. În C.E., la Reykjavik, Islanda ilustrează încă o dată această realitate ținând în șah renumita echipă a Olandei.

22 septembrie 1982. Danemarca anunță una din marile surprize care vor colora competiția, rezistind (la Copenhaga) în fața Angliei (2-2).

13 octombrie 1982. Afirmarea echipelor mai puțin cotate continuă: Iugoslavia face o amară experiență pierzând în Norvegia.

13 noiembrie 1982. Deja învinsă de Elveția, în meci amical, campioana lumii ratează debutul în Campionatul Europei. La Milano, squadra azzurra pierde un punct în fața Cehoslovaciei. Nu va fi nici ultimul...

17 noiembrie 1982. A doua finalistă din Spania, formația R.F. Germania, este și mai nefericită la debutul ei în aceste preliminarii, pierzând, la Belfast, în fața Irlandei de Nord. În aceeași zi și în aceeași grupă, Austria obține al treilea succes al său, la Viena, în fața Turciei.

4 decembrie 1982. La Florența, campioana lumii face încă un pas greșit în drumul său spre turneul final al C.E. și este obligată să se mulțumească cu un scor alb în fața României, un out-sider care pînă la urmă va domina seria.

15 decembrie 1982. Reprezentativa Țării Galilor smulge un rezultat egal (4-4) în fața Iugoslaviei, la Titograd, după ce a anulat un handicap de două goluri. Jan Rush și oamenii săi se și văd în turneul final, dar vor pierde puncte mari la Oslo și la Sofia.

12 februarie 1983. Primul meci al anului se traduce printr-o veritabilă senzație: Italia se poticnește în Cipru și trebuie să se mulțumească din nou cu împărțirea punctelor, pentru a treia oară în tot atâtea întâlniri!

27 martie 1983. Este rîndul Cehoslovaciei să fie ținută în șah, în Cipru. Atunci cînd se vor face conturile finale, acest punct... răstăcit se va răzbuna crud pe cehoslovaci, care mai risipiseră un altul în fața Suediei, la Bratislava (tot la Bratislava!), concedind acestuia două goluri și egalarea în ultimele două minute de joc.

30 martie 1983. Din nou o contra-performanță a Angliei, constrinsă să plardă un punct în meciul cu Grecia, pe Wembley.

16 aprilie 1983. Campioana lumii, întrecută de România la București, nu-și mai face iluzii: locul „său” la turneul din 1984, din Franța, este iremediabil pierdut.

17 aprilie 1983. Echipile care au cucerit onorurile în Spania calcă tot mai mult... în străchini: învinsă de Portugalia, la Lisabona, Polonia face un nou pas greșit pierzînd, pe terenul său, un punct, în fața Finlandei.

27 aprilie 1983. Belgia — prima echipă calificată! Victorioasă și în întâlnirea cu R.D. Germania, ea a reușit să adune maximum de puncte din cele patru partide susținute. În grupa a doua, U.R.S.S. se anunță ca mare favorită după strălucitorul său succes pe seama Portugaliei (5-0). În grupa a șasea, R.F. Germania și-a redresat „corabia”: prin rezultatul de egalitate înregistrat la Viena, își păstrează intacte șansele de calificare.

15 mai 1983. Victorioasă la București, Cehoslovacia pare a fi bine plasată pentru a termina pe locul 1 în seria sa.

1 iunie 1983. Învingă cu 15 zile mai înainte de Grecia, chiar la Budapesta, Ungaria este condamnată la un rol de planșă secundă după eșecul său contra Danemarcei.

9 iunie 1983. România „răzbună” înfrîngerea de la București printr-o răsunătoare victorie, la Sto-

ckholm, în fața Suediei și se apropie tot mai mult de calificarea în turneul final.

21 septembrie 1983. Senzație pe Wembley, unde Danemarca întrece Anglia și își asigură cea mai bună poziție în grupa a treia. În aceeași zi, situația devine mai complicată ca niciodată în grupa a cincea după succesul Suediei asupra Cehoslovaciei. În grupa a șasea, Austria nu mai are suflu și pierde în Irlanda de Nord.

5 octombrie 1983. Învingă de R.F. Germania, reprezentativa Austriei se aliniază în disputa pentru locul 2 în serie. Nimic nu pare să-i mai împiedice pe vest-germani de a-și apăra în iunie 1984, în Franța, titlul european cucerit în 1980, la Roma.

9 octombrie 1983. U.R.S.S. învinge echipa Poloniei și o elimină definitiv din cursa calificărilor.

13 octombrie 1983. Chiar înainte de a obține un punct... suplimentar la sfîrșitul meciului său din Scoția, Belgia, cum am arătat, obținuse calificarea ca urmare a înfrîngerii Elveției în R.D. Germania. Conduși cu 2-0 la pauză de irlandezi, la Dublin, olandezii reușesc să găsească resursele necesare pentru a întoarce scorul în favoarea lor. Succesul le-a lăsat intacte șansele.

26 octombrie 1983. Danemarca pierde la Budapesta și în Anglia (ca și cu prilejul preliminarilor C.M. din Spania, cînd jocul rezultatelor a dus reprezentativa Albionului în turneul final) renasc speranțele.

28 octombrie 1983. Polonia pierde jocul cu Portugalia, de la Wrocław, și lustranii, care la un moment dat păreau fără nici o șansă, sînt în luptă pentru locul 1. Ultimul lor meci, cu U.R.S.S., la Lisabona, va fi, deci, hotărîtor.

13 noiembrie 1983. Grație victoriei asupra reprezentativei U.R.S.S., Portugalia devine a doua calificată pentru „Franța”.

16 noiembrie 1983. Nu mai există „miracole” pentru Anglia: Danemarca a cucerit victoria la Atena și devine a treia calificată. În grupă a patra, Bulgaria confirmă revenirea sa și compromise planurile Țării Galilor. În grupa a cincea, victoria Cehoslovaciei asupra Italiei confirmă ideea că decizia va veni o dată cu finalul meciului dintre Cehoslovacia și România. Marea surpriză a zilei se înregistrează la Hamburg (încă o dată la Hamburg!) unde R.F. Germania este din nou învinsă de Irlanda de Nord. În ciuda înfrîngerii, campioana Europei rămîne cea mai bine plasată pentru că nu mai are nevoie decît de victorie în fața Albaniei (la Saarbrücken) pentru a-și asigura primul loc. În sfîrșit, în grupa a șaptea, Olanda obține un succes important în fața Spaniei. Calificarea se va decide, probabil, la diferență de goluri și olandezii sînt în avantaj.

20 noiembrie 1983. Campioana Europei, reprezentativa R.F. Germania, este și ea trecută pe lista calificatelor, dar sudorii reci i-au trecut pe suportorii ei înainte de a învinge Albania (2-1), redusă la zece jucători.

30 noiembrie 1983. Zi de sărbătoare pentru fotbalul românesc: „tricolorii” au cucerit la Bratislava punctul care le era necesar pentru a fi prezenți, în iunie, la competiția din Franța.

14 decembrie 1983. Iugoslavia smulge un punct la Cardiff. Trei echipe pot încă să mai spere la calificare (Iugoslavia, Țara Galilor, Bulgaria) în această grupă în care nu mai este de disputat decît un meci: Iugoslavia — Bulgaria.

21 decembrie 1983. Obținînd victoria în ultimul minut al meciului său cu Bulgaria, Iugoslavia devine a șasea participantă. Ea este ajunsă din urmă de Spania care, pe ultimii... metri ai preliminarilor, semnează cel mai mare scor al acestor eliminatorii (12-1 cu Malta) și devansează în extremis Olanda. Diferența între golurile primite și marcate de Spania și Olanda fiind aceeași (16), se trece la ultimul criteriu de departajare, cel al numărului de goluri marcate, spaniolii fiind superiori cu două...

22 decembrie 1983. Italia obține înfrîngerea sa victorie, contra Ciprului. Primul succes al campioanei lumii pune punct eliminatoriilor.

„CUPA HENRI DELAUNAY“ la a 7-a ediție

1960: U.R.S.S., PRIMA LAUREATĂ

Creată în 1958, după o idee a francezului Henri Delaunay, prima Cupă a Europei pe națiuni a reunit reprezentativele a 17 țări, printre care și aceea a României. Pentru a aduce un omagiu regretatului secretar general al Federației franceze de fotbal și inițiator al competiției, U.E.F.A. a hotărât ca întrecerea să poarte și denumirea „Cupa Henri Delaunay” și a încredințat Franței organizarea fazei finale a primei ediții.

Disputată după același sistem ca și Cupa campionilor europeni, optimile de finală, jucate sistem tur-retur, au dat naștere unor partide pasionante, în care naționala României, întrecând Turcia cu scorul general 3-2 (3-0 la București, 0-2 la Istanbul) s-a calificat în sferturile de finală alături de Portugalia, Iugoslavia, Franța, Austria, Cehoslovacia, U.R.S.S. și Spania. Sorții ne-au adus ca adversar echipa Cehoslovaciei, care a câștigat și la București (2-0) și la Bratislava (3-0), urcând în semifinale, alături de Iugoslavia, U.R.S.S. și Franța. În semifinala disputată la Paris, Franța a pierdut în fața Iugoslaviei cu 5-4 care, în finala de la 10 iulie 1960, pe Parc des Princes, a înfrânt reprezentativa U.R.S.S., victorioasă la Marsilia, în fața Cehoslovaciei, cu 3-0.

În finală, scor egal după 90 de minute: Iugoslavia au deschis scorul prin Galici (min. 6) și au fost egalați prin Metreveli (min. 49). De abia în min. 113 al prelungirilor, grație unui gol semnat de Ponedelnik, dar și a formei deosebite manifestată de portarul Lev Iașin, U.R.S.S. și-a asigurat victoria, devenind astfel prima campioană a Europei.

1964: SPANIA, LA EA ACASĂ

29 de țări, printre care multe anglo-saxone, care boicotaseră competiția la prima sa ediție, s-au înscris în eliminatoarele celei de a doua întreceri. Așadar, un tur preliminar a fost necesar

înainte de a fi atacate optimile de finală, tur pe care l-au promovat echipe binecunoscute ca Cehoslovacia (locul III în ediția inaugurală), Anglia, Belgia, Tara Gallilor, Polonia, Portugalia sau Elveția. România nu s-a calificat. Alinind o formație fantezistă, la Madrid a pierdut în fața Spaniei cu 6-0. În timp ce la București, în meciul-retur, prezentind o echipă omogenă și dornică de revanșă a întrecut „11”-le iberic cu 3-1, după un joc entuziasmant. Semifinalele, organizate de data asta în Spania, au reunit echipele U.R.S.S. (hotărâtă să-și apere titlul), Spaniei (cu un Luis Suarez mai bun ca oricând), Danemarcei (după un parcurs de calificări foarte ușor) și Ungariei (care nu pierduse nici un meci pînă atunci). La Barcelona, U.R.S.S. nu lasă danezilor nici o speranță (3-0), iar la Madrid Spania elimină Ungaria (2-1). 100.000 de madrileni au asistat la 21 iulie 1964, pe stadionul Chamartin, la finala Spania - U.R.S.S. Pereda deschide scorul în min. 6, dar două minute mai târziu Husainov egalează. Pînă în min. 83, această finală deosebit de disputată a refuzat să dea un verdict. În acel minut, Marcellino reia cu capul o centrare a acelui Pereda și aduce Spaniei titlul continental.

1968: ITALIA, REGINA ROMEI

Nou record pentru a treia competiție europeană pe națiuni (31 de reprezentative angajate în întreceri) și o nouă denumire a întrecerii, care devine Campionat al Europei. Printre înscrise, Scoția și R.F. Germania, absente cu patru ani în urmă. S-a schimbat, de asemenea, sistemul de disputare: cele 31 de echipe au fost repartizate în opt grupe, câștigătoarele calificându-se în sferturile de finală. România a făcut parte din grupa a VI-a, alături de Italia (care se va clasa pe primul loc), Elveția și Cipru. Reprezentativa noastră va ocupa în final locul II, după Italia care a câștigat ambele meciuri cu fotbalistii români, ale căror aripi le-au fost tăiate de meciul de la Zü-

rich în care au pierdut (inexplicabil) cu 1-7, scor care și-a pus amprenta morală pe rezultatele care au urmat.

În „sferturi”, Anglia, care cucerise coroana mondială cu doi ani mai înainte, pe Wembley, va elimina Spania, Franța va pierde în fața Iugoslaviei, Italia se va califica cu greutate (scor general: 4-3) în dauna Bulgariei, ca și U.R.S.S. contra Unriei (scor general: 3-2). Iugoslavia și englezii se vor întâlni în semifinale la Florența, și primii vor câștiga cu 1-0, în timp ce U.R.S.S. va ține Italia în șah (0-0) la Napoli, dar italienii se vor califica grație sorților care le-au fost favorabili.

În mod neașteptat, finala se va disputa în două manșe. La 8 iunie, la Roma, italienii nu-i vor întrec pe Iugoslavi nici după prelungiri (1-1). O vor reuși însă două zile mai târziu, tot pe stadionul Olimpic din capitala țării, grație jocului strălucitor al lui Sandro Mazzola și va deveni campioană a Europei.

1972: R.F. GERMANIA ÎȘI IA REVANȘA DUPĂ C.M. 1966

Cu 32 de federații care și-au anunțat participarea, ediția 1970-1972 a competiției înscrisa un nou record. Ca organizatoare a fazei finale a întrecerii, U.E.F.A. a desemnat Belgia. Reprezentativa României a avut o comportare foarte frumoasă ocupînd locul I în clasamentul primei grupe eliminatorii, înaintea Cehoslovaciei, a Țării Gallilor și a Finlandei, calificîndu-se astfel în sferturile de finală, ca și Anglia, Ungaria, U.R.S.S., Belgia, Italia, Iugoslavia și R.F. Germania.

În sferturile de finală, puternica echipă a R.F. Germania își va lua revanșa după înfrîngerea suferită în finala World Cup '66, eliminînd formația Angliei, pe care a întrecut-o cu 3-1, chiar pe Wembley. „Coloana vertebrală” a învingătoarei, Maier-Beckenbauer-Netzer-G. Müller, a făcut o foarte puternică impresie. În rest, U.R.S.S. (care a eliminat Iugoslavia), Belgia (învingătoare asupra Italiei, deținătoare a titlului) și Ungaria, calificată

după trei meciuri în dauna României. Într-adevăr, după 1-1 la Budapesta a urmat 2-2 la București. Jucurile fiind eliminatorii, a fost necesar un al treilea, pe teren neutru, la Belgrad, unde pierdem foarte greu, cu 2-1, golul înfringerii noastre fiind primit în ultimele minute.

Semifinalele dau câștig de cauză R.F. Germania și U.R.S.S., care se califică — fiecare — la diferențe de un gol: prima formație, 2-1 cu Belgia, cea de a doua, 1-0 cu Ungaria.

La 18 iunie, la Bruxelles, pe stadionul Heysel, R.F. Germania câștigă pentru prima dată titlul european întorcând U.R.S.S. cu 3-0. Gerd Müller a marcat două goluri, cel de al treilea fiind opera lui Herbert Wimmer. Doi tineri jucători, având fiecare 20 de ani, Paul Breitner și Uli Hoessner, s-au impus cu acest prilej ca jucători de clasă mondială.

1976: CEA MAL... LUNGĂ EDITIE REVINE CEHOSLOVACIEI!

Campionă a Europei în 1972, campioană a lumii în 1974, echipa R.F. Germania părea de neclintit de pe locul 1 atunci când începeau preliminarile noii ediții a campionatului Europei. Și totuși, R.F. Germania a atins sferturile de finală fără a convinge, după ce a pierdut punct la domiciliu, în fața Greciei...

România a făcut parte din grupa a IV-a, unde s-a clasat a doua, după Spania, înaintea Scoției și Danemarcei. Din cele șase meciuri susținute de „tricolori”, cinci s-au încheiat la egalitate și doar unul cu o victorie (6-1

cu Danemarca, la București), punctele — doar 7 — fiind cam puține pentru calificare în sferturile de finală. În această etapă a întrecerii, Olanda, vicecampioană a lumii în 1974, a... măturat Belgia, R.F. Germania a eliminat Spania, Iugoslavia — foarte constantă la un nivel ridicat în acest campionat al Europei — i-a înlăturat pe neașteptății galezii, în timp ce surpriza a fost provocată de Cehoslovacia care a eliminat U.R.S.S. Această echipă a Cehoslovaciei nu a încetat să surprindă. La Zagreb, în semifinale, „tenorii” de la Dukla Praga (Panenka, Nehoda, Masny) i-au umilit pe cei de la Ajax Amsterdam (Cruyff, Neeskens, Krol, Rep): 3-1 după prelungiri. Asta în timp ce la Belgrad, R.F. Germania triumfa în fața Iugoslaviei cu 4-2, tot după prelungiri.

S-a spus despre această ediție a C.E. că... a durat mai mult decât cele anterioare datorită prelungirilor pe care le-au cunoscut și semifinalele și cele două jocuri finale! Mai mult, finala a avut nevoie și de lovituri de la 11 m pentru a da un câștigător. Într-adevăr, după 90 de minute, Cehoslovacia și R.F. Germania se aflau la egalitate: 2-2. În cele 30 de minute suplimentare nu s-a marcat nici un gol, fiind necesară executarea penalty-urilor. Cehoslovacii au transformat cinci, vest-germanii doar trei! Chiar și meciul pentru locul 3, Iugoslavia-Olanda, a avut nevoie de 120 de minute de joc pentru ca olandezii să se impună, în cele din urmă.

1980: R.F. GERMANIA, LA AL DOILEA TITLU

Campionatul Europei își modifică radical formula de disputare: pentru prima dată o țară — Ita-

lia — va organiza timp de 15 zile o fază finală reunind opt echipe repartizate în două grupe și care vor juca fiecare cu fiecare, numai tur. Aceste opt echipe sînt clasate pe locul 1 în cele șapte grupe eliminatorii, alături de reprezentativa țării organizatoare, calificată — pentru prima dată — prin regulament, ca și la campionatul mondial.

Fiind în grupă cu Spania, Iugoslavia și Cipru, echipa României se va clasă în final pe locul 3, pentru turneul final calificîndu-se formația iberică. Alături de aceasta, Anglia, Belgia, Olanda, Cehoslovacia, R.F. Germania, Italia și, în mod neașteptat, Grecia, calificată în grupa a șasea în dauna U.R.S.S., fostă campioană a Europei, o specialită a competiției. Surprinzător, Belgia a încheiat cele trei meciuri pe locul 1 în grupa a doua, înaintea Italiei (tot cu 4 p, dar cu un singur gol marcat față de cele trei ale belgienilor), Angliei și Spaniei, în timp ce R.F. Germania domina prima grupă.

La Roma, după o finală de bună calitate, arbitrată de compatriotul nostru Nicolae Răinea, fostă campioană a lumii și a Europei întrecerea Belgia cu 2-1 (golurile învingătoare fiind marcate de Hrubesch) cucerind al doilea titlu continental în trei finale consecutive! Pentru locul 3, Cehoslovacia a întrecut Italia în urma executării loviturilor de la 11 m: 1-1 după 120 minute de joc și 9-8 la penaltyuri...

Să așteptăm acum competiția din Franța, în care cele mai bune opt reprezentative din Europa, printre care și aceea a României, își vor disputa un nou titlu de campioană a continentului.

Antrenorii echipelor participante la Euro '84, cu prilejul tragerii la sorți a grupelor

Campionatul Europei, meci cu meci...

EDIȚIA I (1958—1960) desfășurată sub denumirea de Cupa Europei

Tur preliminar

Irlanda — Cehoslovacia	2-0
Cehoslovacia — Irlanda	4-0

Optimi de finală

Franța — Grecia	7-1
Grecia — Franța	1-1
U.R.S.S. — Ungaria	3-1
Ungaria — U.R.S.S.	0-1
ROMÂNIA — Turcia	3-0
Turcia — ROMÂNIA	2-0
Norvegia — Austria	0-1
Austria — Norvegia	5-2
Iugoslavia — Bulgaria	2-0
Bulgaria — Iugoslavia	1-1
R.D. Germană — Portugalia	0-2
Portugalia — R.D. Germană	3-2
Danemarca — Cehoslovacia	2-2
Cehoslovacia — Danemarca	5-1
Polonia — Spania	2-4
Spania — Polonia	3-0

Sferturi de finală

Portugalia — Iugoslavia	2-1
Iugoslavia — Portugalia	5-1
Franța — Austria	5-2

Austria — Franța	2-4
ROMÂNIA — Cehoslovacia	0-2
Cehoslovacia — ROMÂNIA	3-0
U.R.S.S. — Spania	3-0

(neprezentare)

Semifinale

Paris: Franța — Iugoslavia	4-5 (2-1)
Marsilia: U.R.S.S. — Cehoslovacia	3-0 (1-0)

Locurile 3-4

Marsilia: Franța — Cehoslovacia	0-2 (0-0)
---------------------------------	-----------

FINALA

10 iulie 1960, Paris:

U.R.S.S. — IUGOSLAVIA 2-1 (0-1, 1-1)

Au marcat: Metrevell (min. 49), Ponedelnik (min. 113) — U.R.S.S.; Galici (min. 6) — Iugoslavia.

Arbitru: Ellis (Anglia).

Spectatori: 18 000.

U.R.S.S.: Iașin — Cioheli, Maslennkin, Krutikov — Volnov, Netto — Metrevell, Ivanov, Ponedelnik, Bubukin, Meshi.

IUGOSLAVIA: Vidinici — Durkovici, Miladinovici, Iusufl — Zanetici, Perusici — Sekularac, Jerkovici, Galici, Matus, Kostici.

EDIȚIA II (1962—1964) — Cupa Europei

Tur preliminar

Danemarca — Malta	6-1
Malta — Danemarca	3-1
Irlanda — Islanda	4-2
Islanda — Irlanda	1-1
R.D. Germană — Cehoslovacia	2-1
Cehoslovacia — R.D. Germană	1-1
Italia — Turcia	6-0
Turcia — Italia	0-1
Spania — ROMÂNIA	6-0
ROMÂNIA — Spania	3-1
Anglia — Franța	1-1
Franța — Anglia	5-2
Norvegia — Suedia	0-2
Suedia — Norvegia	1-1
Iugoslavia — Belgia	3-2
Belgia — Iugoslavia	0-2
Ungaria — Tara Galilor	3-1
Tara Galilor — Ungaria	1-1
Polonia — Irlanda de Nord	0-2
Irlanda de Nord — Polonia	2-0
Olanda — Elveția	3-1
Elveția — Olanda	1-1
Bulgaria — Portugalia	3-1
Portugalia — Bulgaria	3-1
Bulgaria — Portugalia	1-0

(meci de calificare)

Albania — Grecia 3-0
(neprezentare)
Calificate din oficiu: U.R.S.S., Austria, Luxemburg.

Optimi de finală

Spania — Irlanda de Nord	1-1
Irlanda de Nord — Spania	0-1

Danemarca — Albania	4-0
Albania — Danemarca	1-0
Austria — Irlanda	0-0
Irlanda — Austria	3-2
Ungaria — R.D. Germană	2-1
R.D. Germană — Ungaria	1-1
U.R.S.S. — Italia	2-0
Italia — U.R.S.S.	1-1
Olanda — Luxemburg	1-1
Luxemburg — Olanda	2-1
Suedia — Iugoslavia	3-2
Iugoslavia — Suedia	0-0
Bulgaria — Franța	1-0
Franța — Bulgaria	3-1

Sferturi de finală

Luxemburg — Danemarca	3-3
Danemarca — Luxemburg	2-2
Danemarca — Luxemburg	1-0

(meci de calificare)

Spania — Irlanda	5-1
Irlanda — Spania	2-0
Suedia — U.R.S.S.	1-1
U.R.S.S. — Suedia	3-1
Franța — Ungaria	1-3
Ungaria — Franța	2-1

Semifinale

Barcelona: U.R.S.S. — Danemarca	3-0 (2-0)
Madrid: Spania — Ungaria	2-1 (1-0, 1-1)

Locurile 3-4

Barcelona: Ungaria — Danemarca	3-1 (1-0, 1-1)
--------------------------------	----------------

FINALA, 21 iunie 1964, Madrid:

SPANIA — U.R.S.S. 2—1 (1—1)

Au marcat: Pereda (min. 6), Marcellino (min. 83)

— Spania; Husainov (min. 8) — U.R.S.S.

Arbitru: Holland (Anglia).

Spectatori: 100 000.

SPANIA: Iribar — Rivilla, Olivella, Calleja — Fuste, Zoco — Amancio, Pereda, Marcellino, Suarez, Laperta.

U.R.S.S.: Iasin — Sustikov, Sesternev, Anicikin, Mudrik — Voronin, Kornelev — Cisenko, Ivanov, Ponedelnik, Husainov.

EDITIA III (1966—1968) — prima sub denumirea de Campionatul Europei

Grupa 1

Irlanda — Spania	0—0
Spania — Irlanda	2—0
Irlanda — Turcia	2—1
Turcia — Irlanda	2—1
Turcia — Spania	0—0
Spania — Turcia	2—0
Irlanda — Cehoslovacia	0—2
Cehoslovacia — Irlanda	1—2
Cehoslovacia — Turcia	3—0
Turcia — Cehoslovacia	0—0
Cehoslovacia — Spania	1—0
Spania — Cehoslovacia	2—1

Calificată: SPANIA

Grupa 2

Bulgaria — Norvegia	4—2
Norvegia — Bulgaria	0—0
Portugalia — Suedia	2—1
Suedia — Portugalia	1—1
Suedia — Bulgaria	0—2
Bulgaria — Suedia	3—0
Norvegia — Suedia	3—1
Suedia — Norvegia	5—2
Norvegia — Portugalia	1—2
Portugalia — Norvegia	2—1
Bulgaria — Portugalia	1—0
Portugalia — Bulgaria	0—0

Calificată: BULGARIA

Grupa 3

Finlanda — Austria	0—0
Austria — Finlanda	2—1
Grecia — Finlanda	2—1
Finlanda — Grecia	1—1
Grecia — Austria	4—1
Austria — Grecia	1—1
U.R.S.S. — Austria	4—3
Austria — U.R.S.S.	1—0
U.R.S.S. — Grecia	4—0
Grecia — U.R.S.S.	0—1
U.R.S.S. — Finlanda	2—0
Finlanda — U.R.S.S.	2—5

Calificată: U.R.S.S.

Grupa 4

R.F. Germania — Albania	6—0
Albania — R.F. Germania	0—0
Iugoslavia — R.F. Germania	1—0
R.F. Germania — Iugoslavia	3—1
Albania — Iugoslavia	0—2
Iugoslavia — Albania	4—0

Calificată: IUGOSLAVIA

Grupa 5

Olanda — Ungaria	2—2
Ungaria — Olanda	2—1
Ungaria — Danemarca	6—0
Danemarca — Ungaria	0—2
Olanda — Danemarca	2—0
Danemarca — Olanda	3—2
R.D. Germană — Olanda	4—3
Olanda — R.D. Germană	1—0
Danemarca — R.D. Germană	1—1
R.D. Germană — Danemarca	3—2
Ungaria — R.D. Germană	3—1
R.D. Germană — Ungaria	1—0

Calificată: UNGARIA

Grupa 6

ROMANIA — Elveția	4—2
Elveția — ROMANIA	7—1

Italia — ROMANIA	3—1
ROMANIA — Italia	0—1
Cipru — ROMANIA	1—5
ROMANIA — Cipru	7—0
Cipru — Italia	0—2
Italia — Cipru	5—0
Cipru — Elveția	2—1
Elveția — Cipru	3—0
Elveția — Italia	2—2
Italia — Elveția	4—0

Calificată: ITALIA

Grupa 7

Polonia — Luxemburg	4—0
Luxemburg — Polonia	0—0
Franta — Polonia	2—1
Polonia — Franta	1—4
Belgia — Franta	2—1
Franta — Belgia	1—1
Luxemburg — Franta	0—3
Franta — Luxemburg	3—1
Luxemburg — Belgia	0—5
Belgia — Luxemburg	3—0
Polonia — Belgia	3—1
Belgia — Polonia	2—1

Calificată: FRANTA

Grupa 8

Irlanda de Nord — Anglia	0—2
Anglia — Irlanda de Nord	2—0
Tara Gallor — Scoția	1—1
Scoția — Tara Gallor	3—2
Anglia — Tara Gallor	5—1
Tara Gallor — Anglia	0—3
Scoția — Irlanda de Nord	2—1
Irlanda de Nord — Scoția	1—0
Irlanda de Nord — Tara Gallor	0—0
Tara Gallor — Irlanda de Nord	2—0
Anglia — Scoția	2—3
Scoția — Anglia	1—1

Calificată: ANGLIA

Sferturi de finală

Franta — Iugoslavia	1—1
Iugoslavia — Franta	5—1
Bulgaria — Italia	3—2
Italia — Bulgaria	2—0
Anglia — Spania	1—0
Spania — Anglia	1—2
Ungaria — U.R.S.S.	2—0
U.R.S.S. — Ungaria	3—0

Semifinale

Napoli: Italia — U.R.S.S.	0—0
(Italia calificată prin tragere la sorți, după prelungiri)	
Florența: Iugoslavia — Anglia	1—0 (0—0)

Locurile 3—4

Roma: Anglia — U.R.S.S.	2—0 (1—0)
-------------------------	-----------

FINALA, 8 iunie 1968, Roma:

ITALIA — IUGOSLAVIA 1—1 (0—0, 1—1)

Au marcat: Gealci (min. 38) — Iugoslavia; Domenghini (min. 80) — Italia.

Arbitru: Dienst (Elveția).

Spectatori: 75 000

ITALIA: Zoff — Burgnich, Guarneri, Castano, Facchetti — Ferrini, Juliano, Lodetti — Domenghini, Anastasi, Prati.

IUGOSLAVIA: Pantelici — Fazlagici, Paunovici, Holcer, Damjanovici — Pavlovici, Acimovici, Trivici — Petkovici, Musemici, Gealci.

REJUCAREA FINALEI, 10 iunie 1968, Roma:

ITALIA — IUGOSLAVIA 2—0 (2—0)

Au marcat: Riva (min. 11), Anastasi (min. 32).

Arbitru: De Mendibill (Spania).

Spectatori: 55 000.

ITALIA: Zoff — Burgnich, Guarneri, Rosato, Facchetti — De Sisti, Mazzola, Salvadore — Domenghini, Anastasi, Riva.

IUGOSLAVIA: Pantelici — Fazlagici, Paunovici, Holcer, Damjanovici — Pavlovici, Acimovici, Trivici — Petkovici, Musemici, Gealci.

EDIȚIA IV (1970—1972) — Campionatul Europei

Grupa 1

ROMÂNIA — Finlanda	3—0
Finlanda — ROMÂNIA	0—4
Tara Galilor — ROMÂNIA	0—0
ROMÂNIA — Tara Galilor	2—0
Tara Galilor — Cehoslovacia	1—3
Cehoslovacia — Tara Galilor	1—0
Finlanda — Tara Galilor	0—1
Tara Galilor — Finlanda	3—0
Finlanda — Cehoslovacia	0—4
Cehoslovacia — Finlanda	1—1
Cehoslovacia — ROMÂNIA	3—1
ROMÂNIA — Cehoslovacia	2—1
Calificată: ROMÂNIA	

Grupa 2

Norvegia — Ungaria	1—3
Ungaria — Norvegia	4—0
Franta — Norvegia	3—1
Norvegia — Franta	1—3
Bulgaria — Norvegia	1—1
Norvegia — Bulgaria	1—4
Ungaria — Franta	1—1
Franta — Ungaria	0—2
Bulgaria — Ungaria	3—1
Ungaria — Bulgaria	2—0
Franta — Bulgaria	2—1
Bulgaria — Franta	2—1
Calificată: UNGARIA	

Grupa 3

Malta — Grecia	1—1
Grecia — Malta	2—0
Grecia — Elveția	0—1
Elveția — Grecia	1—0
Malta — Elveția	1—2
Elveția — Malta	5—0
Malta — Anglia	0—1
Anglia — Malta	5—0
Anglia — Grecia	3—0
Grecia — Anglia	0—2
Elveția — Anglia	2—3
Anglia — Elveția	1—1
Calificată: ANGLIA	

Grupa 4

Cipru — U.R.S.S.	1—3
U.R.S.S. — Cipru	6—1
Cipru — Irlanda de Nord	0—3
Irlanda de Nord — Cipru	5—0
Cipru — Spania	0—2
Spania — Cipru	7—0
U.R.S.S. — Spania	2—1
Spania — U.R.S.S.	0—0
U.R.S.S. — Irlanda de Nord	1—0
Irlanda de Nord — U.R.S.S.	1—1
Spania — Irlanda de Nord	3—0
Irlanda de Nord — Spania	1—1
Calificată: U.R.S.S.	

Grupa 5

Danemarca — Portugalia	0—1
Portugalia — Danemarca	5—0
Danemarca — Scoția	1—0
Scoția — Danemarca	1—0
Belgia — Danemarca	2—0
Danemarca — Belgia	1—2
Belgia — Scoția	3—0
Scoția — Belgia	1—0
Belgia — Portugalia	3—0
Portugalia — Belgia	1—1
Portugalia — Scoția	2—0
Scoția — Portugalia	2—1
Calificată: BELGIA	

Grupa 6

Irlanda — Suedia	1—1
Suedia — Irlanda	1—0
Austria — Italia	1—2
Italia — Austria	2—2
Italia — Irlanda	3—0
Irlanda — Italia	1—2
Suedia — Austria	1—0
Austria — Suedia	1—0
Irlanda — Austria	1—4
Austria — Irlanda	6—0
Suedia — Italia	0—0
Italia — Suedia	3—0
Calificată: ITALIA	

Grupa 7

Olanda — Iugoslavia	1—1
Iugoslavia — Olanda	2—0
Luxemburg — Iugoslavia	0—2
Iugoslavia — Luxemburg	0—0
R.D. Germană — Olanda	1—0
Olanda — R.D. Germană	3—2
Luxemburg — R.D. Germană	0—5
R.D. Germană — Luxemburg	2—1
Luxemburg — Olanda	0—6
Olanda — Luxemburg	8—0
R.D. Germană — Iugoslavia	1—2
Iugoslavia — R.D. Germană	0—0
Calificată: IUGOSLAVIA	

Grupa 8

Polonia — Albania	3—0
Albania — Polonia	1—1
R.F. Germania — Turcia	1—1
Turcia — R.F. Germania	0—3
Turcia — Albania	2—1
Albania — Turcia	3—0
Albania — R.F. Germania	0—1
R.F. Germania — Albania	2—0
Polonia — R.F. Germania	1—3
R.F. Germania — Polonia	0—0
Polonia — Turcia	5—1
Turcia — Polonia	1—0
Calificată: R.F. GERMANIA	

Sferturi de finală

Anglia — R.F. Germania	1—3
R.F. Germania — Anglia	0—0
Iugoslavia — U.R.S.S.	0—0
U.R.S.S. — Iugoslavia	3—0
Italia — Belgia	0—0
Belgia — Italia	2—1
Ungaria — ROMÂNIA	1—1
ROMÂNIA — Ungaria	2—2
Ungaria — ROMÂNIA	2—1
(meci de calificare)	

semifinale

Anvers: Belgia — R.F. Germania	1—2 (0—1)
Bruxelles: U.R.S.S. — Ungaria	1—0 (0—0)
Locurile 3—4	
Liege: Belgia — Ungaria	2—1 (2—0)

FINALA, 18 iunie 1972, Bruxelles:

R.F. GERMANIA — U.R.S.S. 3—0 (1—0)

Au marcat: G. Müller (min. 27 și 58), Wimmer (min. 52).

Arbitru: Marshall (Austria).

Spectatori: 55 000.

R.F. GERMANIA: Maier — Hötigas, Schwarzenbeck, Beckenbauer, Breitner — Hoenes, Netzer, Wimmer — Heynckes, G. Müller, E. Kremers.

U.R.S.S.: Rudakov — Dzodzuasvili, Hurtilava, Kaplicini, Istomin — Kolotov, Troșkin, Konkov (min. 46 Dolmatov) — Baldacini, Banișevski (min. 65 Kozinkevici), Oniscenko.

EDIȚIA V (1974 — 1976) — Campionatul Europei

Grupa 1

Anglia — Cehoslovacia	3-0
Cehoslovacia — Anglia	2-1
Anglia — Portugalia	0-0
Portugalia — Anglia	1-1
Anglia — Cipru	5-0
Cipru — Anglia	0-1
Cehoslovacia — Cipru	4-0
Cipru — Cehoslovacia	0-3
Cehoslovacia — Portugalia	5-0
Portugalia — Cehoslovacia	1-1
Cipru — Portugalia	0-2
Portugalia — Cipru	1-0
Calificată: Cehoslovacia	

Grupa 2

Austria — Tara Galilor	2-1
Tara Galilor — Austria	1-0
Luxemburg — Ungaria	2-4
Ungaria — Luxemburg	3-1
Tara Galilor — Ungaria	2-0
Ungaria — Tara Galilor	1-2
Tara Galilor — Luxemburg	5-0
Luxemburg — Tara Galilor	1-3
Austria — Ungaria	0-0
Ungaria — Austria	2-1
Austria — Luxemburg	6-2
Luxemburg — Austria	1-2
Calificată: TARA GALILOR	

Grupa 3

Norvegia — Irlanda de Nord	2-1
Irlanda de Nord — Norvegia	3-0
Iugoslavia — Norvegia	3-1
Norvegia — Iugoslavia	1-3
Suedia — Irlanda de Nord	0-2
Irlanda de Nord — Suedia	1-2
Irlanda de Nord — Iugoslavia	1-0
Iugoslavia — Irlanda de Nord	1-0
Suedia — Iugoslavia	1-2
Iugoslavia — Suedia	3-0
Suedia — Norvegia	3-1
Norvegia — Suedia	2-0
Calificată: IUGOSLAVIA	

Grupa 4

Danemarca — Spania	1-2
Spania — Danemarca	2-0
Danemarca — ROMANIA	0-0
ROMANIA — Danemarca	6-1
Scotia — Spania	1-2
Spania — Scotia	1-1
Spania — ROMANIA	1-1
ROMANIA — Spania	2-2
ROMANIA — Scotia	1-1
Scotia — ROMANIA	1-1
Danemarca — Scotia	0-1
Scotia — Danemarca	3-1
Calificată: SPANIA	

Grupa 5

Finlanda — Polonia	1-2
Polonia — Finlanda	3-0
Finlanda — Olanda	1-3
Olanda — Finlanda	4-1
Olanda — Italia	3-1
Italia — Olanda	1-0
Italia — Polonia	0-0
Polonia — Italia	0-0
Finlanda — Italia	0-1
Italia — Finlanda	0-0
Olanda — Polonia	3-0
Polonia — Olanda	4-1
Calificată: OLANDA	

Grupa 6

Irlanda — U.R.S.S.	3-0
U.R.S.S. — Irlanda	2-1
Turcia — Irlanda	1-1

Irlanda — Turcia	4-0
Turcia — Elvetia	2-1
Elvetia — Turcia	1-1
U.R.S.S. — Turcia	3-0
Turcia — U.R.S.S.	1-0
Irlanda — Elvetia	2-1
Elvetia — Irlanda	1-0
Elvetia — U.R.S.S.	0-1
U.R.S.S. — Elvetia	4-1
Calificată: U.R.S.S.	

Grupa 7

Islanda — Belgia	0-2
Belgia — Islanda	1-0
R.D. Germană — Islanda	1-1
Islanda — R.D. Germană	2-1
Belgia — Franța	2-1
Franța — Belgia	0-0
Franța — R.D. Germană	2-2
R.D. Germană — Franța	2-1
Islanda — Franța	0-0
Franța — Islanda	3-0
Belgia — R.D. Germană	2-1
R.D. Germană — Belgia	0-0
Calificată: BELGIA	

Grupa 8

Bulgaria — Grecia	3-3
Grecia — Bulgaria	2-1
Grecia — R.F. Germania	2-2
R.F. Germania — Grecia	1-1
Malta — R.F. Germania	0-1
R.F. Germania — Malta	8-0
Malta — Grecia	2-0
Grecia — Malta	4-0
Bulgaria — R.F. Germania	1-1
R.F. Germania — Bulgaria	1-0
Bulgaria — Malta	5-0
Malta — Bulgaria	0-2
Calificată: R.F. GERMANIA	

Sferturi de finală:

Olanda — Belgia	5-0
Belgia — Olanda	1-2
Spania — R.F. Germania	1-1
R.F. Germania — Spania	2-0
Iugoslavia — Tara Galilor	2-0
Tara Galilor — Iugoslavia	1-1
Cehoslovacia — U.R.S.S.	2-0
U.R.S.S. — Cehoslovacia	2-2

Semifinale

Belgrad: Iugoslavia — R.F. Germania	2-4 (2-0, 2-2)
Zagreb: Cehoslovacia — Olanda	3-1 (1-0, 1-1)

Locurile 3-4

Zagreb: Iugoslavia — Olanda	2-3 (1-2, 2-2)
-----------------------------	----------------

FINALA, 20 iunie 1974, Belgrad:

CEHOSLOVACIA — R.F. GERMANIA 7-5 (2-1, 2-2, 2-2), după prelungiri și lovituri de la 11 m.

Au marcat: Svehlik (min. 8), Dobias (min. 25) — Cehoslovacia; D. Muller (min. 28), Holzenbein (min. 89) — R.F.G. Loviturile de la 11 m au fost transformate în ordine de Masny, Bonhof, Nehoda, Flohe, Ondrus, Bongartz, Jurkemik, Panenka.

Arbitru: Gonella (Italia).

Spectatori: 60 000.

CEHOSLOVACIA: Viktor — Pivarnik, Ondrus, Josef Capkovic, K. Gogh — Dobias (min. 94 Fr. Vesely), Panenka, Moder — Svehlik (min. 79 Jurkemik), Masny, Nehoda.

R.F. GERMANIA: Maier — Vogts, Schwarzenbeck, Beckenbauer, Dietz — Wimmer (min. 46 Flohe), Beer (min. 79 Bongartz), Bonhof — Hoeness, D. Müller, Holzenbein.

EDIȚIA VI (1978 — 1980) — Campionatul Europei

Grupa 1

Danemarca — Irlanda	3-3
Irlanda — Danemarca	2-0
Irlanda — Irlanda de Nord	0-0
Irlanda de Nord — Irlanda	1-0
Danemarca — Anglia	3-4
Anglia — Danemarca	1-0
Danemarca — Bulgaria	2-2
Bulgaria — Danemarca	3-0
Irlanda — Anglia	1-1
Anglia — Irlanda	2-0
Irlanda de Nord — Danemarca	2-1
Danemarca — Irlanda de Nord	4-0
Bulgaria — Irlanda de Nord	0-2
Irlanda de Nord — Bulgaria	2-0
Anglia — Irlanda de Nord	4-0
Irlanda de Nord — Anglia	1-5
Bulgaria — Irlanda	1-0
Irlanda — Bulgaria	3-0
Bulgaria — Anglia	0-3
Anglia — Bulgaria	2-0

Calificată: ANGLIA

Grupa 2

Norvegia — Austria	0-2
Austria — Norvegia	4-0
Belgia — Norvegia	1-1
Norvegia — Belgia	1-2
Austria — Scoția	3-2
Scoția — Austria	1-2
Portugalia — Belgia	1-1
Belgia — Portugalia	2-0
Scoția — Norvegia	3-2
Norvegia — Scoția	0-4
Austria — Portugalia	1-2
Portugalia — Austria	1-2
Portugalia — Scoția	1-0
Scoția — Portugalia	4-1
Belgia — Austria	1-1
Austria — Belgia	0-0
Norvegia — Portugalia	0-1
Portugalia — Norvegia	3-1
Belgia — Scoția	2-0
Scoția — Belgia	1-3

Calificată: BELGIA

Grupa 3

Iugoslavia — Spania	1-2
Spania — Iugoslavia	0-1
ROMÂNIA — Iugoslavia	3-2
Iugoslavia — ROMÂNIA	2-1
Spania — ROMÂNIA	1-0
ROMÂNIA — Spania	2-2
Spania — Cipru	5-0
Cipru — Spania	1-3
Cipru — Iugoslavia	0-3
Iugoslavia — Cipru	5-0
Cipru — ROMÂNIA	1-1
ROMÂNIA — Cipru	2-0

Calificată: SPANIA

Grupa 4

Islanda — Polonia	0-2
Polonia — Islanda	2-0
Olanda — Islanda	3-0
Islanda — Olanda	0-4
R.D. Germană — Islanda	3-1
Islanda — R.D. Germană	0-3
Elveția — Olanda	1-3
Olanda — Elveția	3-0
Olanda — R.D. Germană	3-0
R.D. Germană — Olanda	2-3
Polonia — Elveția	3-0
Elveția — Polonia	0-2
R.D. Germană — Polonia	2-1
Polonia — R.D. Germană	1-1
Polonia — Olanda	2-0
Olanda — Polonia	1-1
Elveția — R.D. Germană	0-2
R.D. Germană — Elveția	5-2
Elveția — Islanda	2-0
Islanda — Elveția	1-2

Calificată: OLANDA

Grupa 5

Franța — Suedia	2-2
Suedia — Franța	1-3
Suedia — Cehoslovacia	1-3
Cehoslovacia — Suedia	4-1
Luxemburg — Franța	3-1
Franța — Luxemburg	3-0
Cehoslovacia — Franța	2-0
Franța — Cehoslovacia	2-1
Luxemburg — Cehoslovacia	0-3
Cehoslovacia — Luxemburg	4-0
Suedia — Luxemburg	3-0
Luxemburg — Suedia	1-1

Calificată: CEHOSLOVACIA

Grupa 6

Finlanda — Grecia	3-0
Grecia — Finlanda	3-1
Finlanda — Ungaria	2-1
Ungaria — Finlanda	3-1
U.R.S.S. — Grecia	2-0
Grecia — U.R.S.S.	1-0
Ungaria — U.R.S.S.	2-0
U.R.S.S. — Ungaria	2-2
Grecia — Ungaria	4-1
Ungaria — Grecia	0-0
Finlanda — U.R.S.S.	1-1
U.R.S.S. — Finlanda	2-2

Calificată: GRECIA

Grupa 7

Tara Gallor — Malta	7-0
Malta — Tara Gallor	0-2
Tara Gallor — Turcia	1-0
Turcia — Tara Gallor	1-0
Malta — R.F. Germania	0-0
R.F. Germania — Malta	8-0
Turcia — Malta	2-1
Malta — Turcia	1-2
Turcia — R.F. Germania	0-0
R.F. Germania — Turcia	2-0
Tara Gallor — R.F. Germania	0-2
R.F. Germania — Tara Gallor	5-1

Calificată: R.F. GERMANIA

Calificată din oficiu: ITALIA (țară organizatoare a competiției finale).

Faza finală, 11-22 iunie 1980, Italia.

Turul 1

Roma: R.F.G. — Cehoslovacia	1-0
Napoli: Olanda — Grecia	1-0
Torino: Anglia — Belgia	1-1
Milano: Italia — Spania	0-0

Turul 2

Napoli: R.F. Germania — Olanda	3-2
Roma: Cehoslovacia — Grecia	3-1
Torino: Italia — Anglia	1-0
Milano: Belgia — Spania	2-1

Turul 3

Torino: R.F. Germania — Grecia	0-0
Milano: Cehoslovacia — Olanda	1-1
Roma: Italia — Belgia	0-0
Napoli: Anglia — Spania	2-1

Seria I, clasament: 1. R.F. Germania 5 p; 2. Cehoslovacia 3 p (4-3); 3. Olanda 3 p (4-4); 4. Grecia 1 p.

Seria II, clasament: 1. Belgia 4 p (3-2); 2. Italia 4 p (1-0); 3. Anglia 3 p; 4. Spania 1 p.

Locurile 3-4

Napoli: Cehoslovacia — Italia 10-9 (0-0, 1-1, 1-1) după prelungiri și lovituri de la 11 m.

FINALA, 22 iunie 1980, la Roma:

R.F. GERMANIA — BELGIA 2-1 (1-0)

Au marcat: Hrubesch (min. 10 și 88) — R.F.G.; Vandereycken (min. 72 — penalty) — Belgia.

Arbitru: Raines (România).

Spectatori: 60 000.

R.F. GERMANIA: Schumacher — Kaltz, K. H. Förster, Stielke, Dietz — Briegel (min. 53 Culmann), Schuster, D. Müller — K. H. Rummenigge, Hrubesch, K. Allofs.

BELGIA: Pfaff — Gerets, L. Millecamps, Meeuws, Renquin — Cools, Vandereycken, Van Moer — Ceulemans, Mommsens, Van der Elst.

EDIȚIA VII (1982—1984) — Campionatul European

Grupa 1

6.X.1982, Bruxelles: Belgia — Elveția 3-0 (1-0)	
13.X.1982, Edinburgh: Scoția — R.D. Germană 2-0 (0-0)	
17.XI.1982, Berna: Elveția — Scoția 2-0 (0-0)	
15.XII.1982, Bruxelles: Belgia — Scoția 3-2 (2-2)	
30.III.1983, Glasgow: Scoția — Elveția 2-2 (0-1)	
30.III.1983, Leipzig: R.D. Germană — Belgia 1-2 (0-1)	
27.IV.1983, Bruxelles: Belgia — R.D. Germană 2-1 (2-1)	
14.V.1983, Geneva: Elveția — R.D. Germană 0-0	
12.X.1983, Glasgow: Scoția — Belgia 1-1 (0-1)	
12.X.1983, Berlin: R.D. Germană — Elveția 3-0 (1-0)	
9.XI.1983, Berna: Elveția — Belgia 3-1 (1-0)	
16.XI.1983, Halle: R.D. Germană — Scoția 2-1 (2-0)	
1. BELGIA	6 4 1 1 12-8 9
2. Elveția	6 2 2 2 7-9 6
3. R.D. Germană	6 2 1 3 7-7 5
4. Scoția	6 1 2 3 8-10 4

Calificată pentru turneul final: BELGIA

Grupa 2

8.IX.1982, Kuopio: Finlanda — Polonia 2-3 (2-0)	
22.IX.1982, Helsinki: Finlanda — Portugalia 0-2 (0-1)	
10.X.1982, Lisabona: Portugalia — Polonia 2-1 (1-0)	
13.X.1982, Moscova: U.R.S.S. — Finlanda 2-0 (1-0)	
17.IV.1983, Varșovia: Polonia — Finlanda 1-1 (1-1)	
27.IV.1983, Moscova: U.R.S.S. — Portugalia 5-0 (2-0)	
22.V.1983, Chorzow: Polonia — U.R.S.S. 1-1 (1-0)	
1.VI.1983, Helsinki: Finlanda — U.R.S.S. 0-1 (0-0)	
21.IX.1983, Lisabona: Portugalia — Finlanda 5-0 (2-0)	
9.X.1983, Moscova: U.R.S.S. — Polonia 2-0 (1-0)	
28.X.1983, Wrocław: Polonia — Portugalia 0-1 (0-1)	
13.XI.1983, Lisabona: Portugalia — U.R.S.S. 1-0 (1-0)	
1. PORTUGALIA	6 5 0 1 11-6 10
2. U.R.S.S.	6 4 1 1 11-2 9
3. Polonia	6 1 2 3 6-9 4
4. Finlanda	6 0 1 5 3-14 1

Calificată pentru turneul final: PORTUGALIA

Grupa 3

22.IX.1982, Copenhaga: Danemarca — Anglia 2-2 (0-1)	
9.X.1982, Luxemburg: Luxemburg — Grecia 0-2 (0-2)	
10.XI.1982, Luxemburg: Luxemburg — Danemarca 1-2 (0-1)	
17.XI.1982, Salonic: Grecia — Anglia 0-3 (0-1)	
15.XII.1982, Londra: Anglia — Luxemburg 9-0 (4-0)	
27.III.1983, Luxemburg: Luxemburg — Ungaria 2-8 (2-1)	
30.III.1983, Londra: Anglia — Grecia 0-0	
16.IV.1983, Budapesta: Ungaria — Luxemburg 6-2 (3-0)	
27.IV.1983, Londra: Anglia — Ungaria 2-0 (1-0)	
27.IV.1983, Copenhaga: Danemarca — Grecia 1-0 (0-0)	
15.V.1983, Budapesta: Ungaria — Grecia 2-3 (1-2)	
1.VI.1983, Copenhaga: Danemarca — Ungaria 3-1 (1-1)	
21.IX.1983, Londra: Anglia — Danemarca 0-1 (0-1)	
12.X.1983, Budapesta: Ungaria — Anglia 0-3 (0-3)	
12.X.1983, Copenhaga: Danemarca — Luxemburg 6-0 (4-0)	
26.X.1983, Budapesta: Ungaria — Danemarca 1-0 (0-0)	
16.XI.1983, Atena: Grecia — Danemarca 0-2 (0-1)	

16.XI.1983, Luxemburg: Luxemburg — Anglia 0-4 (0-2)	
3.XII.1983, Salonic: Grecia — Ungaria 2-2 (1-2)	
14.XII.1983, Atena: Grecia — Luxemburg 1-0 (1-0)	
1. DANEMARCA	8 6 1 1 17-5 13
2. Anglia	8 5 2 1 23-3 12
3. Grecia	8 3 2 3 8-10 8
4. Ungaria	8 3 1 4 18-17 7
5. Luxemburg	8 0 0 8 5-36 0

Calificată pentru turneul final: DANEMARCA

Grupa 4

22.IX.1982, Swansea: Țara Galilor — Norvegia 1-0 (0-0)	
13.X.1982, Oslo: Norvegia — Iugoslavia 3-1 (1-0)	
27.X.1982, Sofia: Bulgaria — Norvegia 2-2 (1-1)	
17.XI.1982, Sofia: Bulgaria — Iugoslavia 0-1 (0-1)	
15.XII.1982, Titograd: Iugoslavia — Țara Galilor 4-4 (3-2)	
27.IV.1983, Wrexham: Țara Galilor — Bulgaria 1-0 (0-0)	
7.IX.1983, Oslo: Norvegia — Bulgaria 1-2 (1-1)	
21.IX.1983, Oslo: Norvegia — Țara Galilor 0-0	
12.X.1983, Belgrad: Iugoslavia — Norvegia 2-1 (2-0)	
16.XI.1983, Sofia: Bulgaria — Țara Galilor 1-0 (0-0)	
14.XII.1983, Cardiff: Țara Galilor — Iugoslavia 1-1 (0-0)	
21.XII.1983, Split: Iugoslavia — Bulgaria 3-2 (1-1)	
1. IUGOSLAVIA	6 3 2 1 12-11 8
2. Țara Galilor	6 2 3 1 7-6 7
3. Bulgaria	6 2 1 3 7-8 5
4. Norvegia	6 1 2 3 7-8 4

Calificată pentru turneul final: IUGOSLAVIA

Grupa 5

1.V.1982, Hunedoara: ROMÂNIA — Cipru 3-1 (2-1)	
8.IX.1982, București: ROMÂNIA — Suedia 2-0 (1-0)	
6.X.1982, Bratislava: Cehoslovacia — Suedia 2-2 (2-0)	
13.XI.1982, Milano: Italia — Cehoslovacia 2-2 (1-1)	
13.XI.1982, Nicosia: Cipru — Suedia 0-1 (0-1)	
4.XII.1982, Florența: Italia — ROMÂNIA 0-0	
12.II.1983, Limassol: Cipru — Italia 1-1 (0-0)	
27.III.1983, Larnaca: Cipru — Cehoslovacia 1-1 (1-0)	
16.IV.1983, București: ROMÂNIA — Italia 1-0 (1-0)	
16.IV.1983, Praga: Cehoslovacia — Cipru 6-0 (3-0)	
15.V.1983, Malmö: Suedia — Cipru 5-0 (0-0)	
15.V.1983, București: ROMÂNIA — Cehoslovacia 0-1 (0-1)	
29.V.1983, Göteborg: Suedia — Italia 2-0 (1-0)	
9.VI.1983, Stockholm: Suedia — ROMÂNIA 0-1 (0-1)	
21.IX.1983, Stockholm: Suedia — Cehoslovacia 1-0 (1-0)	
15.X.1983, Napoli: Italia — Suedia 0-3 (0-2)	
12.XI.1983, Limassol: Cipru — ROMÂNIA 0-1 (0-0)	
16.XI.1983, Praga: Cehoslovacia — Italia 2-0 (0-0)	
30.XI.1983, Bratislava: Cehoslovacia — ROMÂNIA 1-1 (0-0)	
22.XII.1983, Perugia: Italia — Cipru 3-1 (0-0)	
1. ROMÂNIA	8 5 2 1 9-3 12
2. Suedia	8 5 1 2 14-5 11
3. Cehoslovacia	8 3 4 1 14-7 10
4. Italia	8 1 3 4 6-11 5
5. Cipru	8 0 2 6 4-21 2

Calificată pentru turneul final: ROMÂNIA

Grupa 6

22.IX.1982, Viena: Austria — Albania 5-0 (2-0)	
13.X.1982, Viena: Austria — Irlanda de Nord 2-0 (2-0)	
27.X.1982, Izmir: Turcia — Albania 1-0 (0-0)	
17.XI.1982, Belfast: Irlanda de Nord — R.F. Germania 1-0 (1-0)	

17.XI.1982, Viena: Austria - Turcia 4-0 (3-0)
 15.XII.1982, Tirana: Albania - Irlanda de Nord 0-0
 30.III.1983, Belfast: Irlanda de Nord - Turcia 2-1 (2-0)
 30.III.1983, Tirana: Albania - R.F. Germania 1-2 (0-0)
 23.IV.1983, Izmir: Turcia - R.F. Germania 0-3 (0-2)
 27.IV.1983, Viena: Austria - R.F. Germania 0-0
 27.IV.1983, Belfast: Irlanda de Nord - Albania 1-0 (0-0)
 12.V.1983, Tirana: Albania - Turcia 1-1 (0-1)
 8.VI.1983, Tirana: Albania - Austria 1-2 (0-1)
 21.IX.1983, Belfast: Irlanda de Nord - Austria 3-1 (1-0)
 5.X.1983, Gelsenkirchen: R.F. Germania - Austria 3-0 (3-0)
 12.X.1983, Ankara: Turcia - Irlanda de Nord 1-0 (1-0)
 26.X.1983, Berlinul Occidental: R.F. Germania - Turcia 5-1 (1-0)
 16.XI.1983, Hamburg: R.F. Germania - Irlanda de Nord 0-1 (0-0)
 16.XI.1983, Turcia - Austria 3-1 (0-0)
 20.XI.1983, Saarbrücken: R.F. Germania - Albania 2-1 (1-1)

1. R.F. GERMANIA 8 5 1 2 15-5 11
 2. Irlanda de Nord 8 5 1 2 8-5 11
 3. Austria 8 4 1 3 15-10 9
 4. Turcia 8 3 1 4 8-16 7
 5. Albania 8 0 2 6 4-14 2
 Calificată pentru turneul final: R.F. GERMANIA

Grupa 7

5.VI.1982, Messina (Italia)*: Malta - Islanda 2-1 (1-0)

1.IX.1982, Reykjavik: Islanda - Olanda 1-1 (0-0)
 22.IX.1982, Rotterdam: Olanda - Irlanda 2-1 (1-0)
 13.X.1982, Dublin: Irlanda - Islanda 2-0 (1-0)
 27.X.1982, Malaga: Spania - Islanda 1-0 (0-0)
 17.XI.1982, Dublin: Irlanda - Spania 3-3 (1-1)
 19.XII.1982, Aachen (R.F. Germania)*: Malta - Olanda 0-6 (0-4)
 16.II.1983, Sevilla: Spania - Olanda 1-0 (1-0)
 30.III.1983, Qali (Malta): Malta - Irlanda 0-1 (0-0)
 27.IV.1983, Zaragoza: Spania - Irlanda 2-0 (0-0)
 15.V.1983, La Valletta: Malta - Spania 2-3 (1-1)
 29.V.1983, Reykjavik: Islanda - Spania 0-1 (0-1)
 5.VI.1983, Reykjavik: Islanda - Malta 1-0 (1-0)
 7.IX.1983, Groningen: Olanda - Islanda 3-0 (3-0)
 21.IX.1983, Reykjavik: Islanda - Irlanda 0-3 (0-2)
 12.X.1983, Dublin: Irlanda - Olanda 2-3 (2-0)
 16.XI.1983, Dublin: Irlanda - Malta 8-0 (3-0)
 16.XI.1983, Rotterdam: Olanda - Spania 2-1 (1-1)
 18.XII.1983, Rotterdam: Olanda - Malta 5-0 (2-0)
 21.XII.1983, Sevilla: Spania - Malta 12-1 (3-1)

* Având terenul suspendat în urma incidentelor din meciul cu Polonia (0-2) disputat în preliminariile C.M. 1982, Malta a jucat două partide pe teren neutru.

1. SPANIA 8 6 1 1 24-8 13
 2. Olanda 8 6 1 1 22-6 13
 3. Irlanda 8 4 1 3 20-10 9
 4. Islanda 8 1 1 6 3-13 3
 5. Malta 8 1 0 7 5-37 2

Calificată pentru turneul final: SPANIA (mai multe goluri marcate decât Olanda).

Calificată din oficiu: FRANȚA (țară organizatoare a competiției finale)

TABELUL DE ONOARE al edițiilor disputate pînă acum

EDIȚIA	CAMPIOANĂ	FINALISTĂ	LOCUL III	LOCUL IV
1958-60	U.R.S.S.	Iugoslavia	Cehoslovacia	Franța
1962-64	SPANIA	U.R.S.S.	Ungaria	Danemarca
1966-68	ITALIA	Iugoslavia	Anglia	U.R.S.S.
1970-72	R.F. GERMANIA	U.R.S.S.	Belgia	Ungaria
1974-76	CEHOSLOVACIA	R.F. Germania	Olanda	Iugoslavia
1978-80	R.F. GERMANIA	Belgia	Cehoslovacia	Italia

Echipa U.R.S.S., prima câștigătoare a Cupei Europei, în 1960. În frunte, Neto - căpitanul echipei și portarul înșin

**O PREMIERĂ
CU
MULTE PRIMADONE
și cîțiva**

**SOLISTI
DE MĂRCĂ**

Așa cum 1982 a fost anul fotbalului, turneul final al campionatului mondial din Spania polarizând pentru câteva săptămâni atenția întregii lumi sportive, așa cum 1984 va fi, neîndoios, anul Jocurilor Olimpice de la Los Angeles, așa a fost **1983 anul atletismului**. Și nu în primul rând pentru că din mai până în septembrie s-au bătut 29 de recorduri mondiale, număr neobișnuit de mare chiar și pentru sezoanele care anunță febra olimpică. 1983 a fost al atletismului pentru că, în anul care a trecut, sportul cel mai răspândit pe planetă (170 de federații naționale afiliate la IAAF, organismul internațional politic, cultural sau de altă natură cu cea mai largă reprezentare), sportul cel mai natural și, deopotrivă, cel mai complet prin manieră de exercitare fizică, sportul cu cele mai frumoase legende și cu cea mai mare audiență olimpică a trăit unul din cele mai importante momente din cei aproape 100 de ani de existență modernă: *organizarea primelor campionate mondiale*.

Pare ciudat, dar atletismul, care a fost, la începutul istoriei moderne a sportului, o adevărată disciplină de avangardă, determinând în bună măsură reluarea Jocurilor Olimpice, al căror principal punct de susținere și de atracție n-a încetat să fie, a fost depășit, ca organizare mondială, de celelalte ramuri, neavînd, în afara Olimpiadelor, o competiție adresată tuturor atleților lumii. Aflat, în anii de expansiune sportivă, sub influența britanică (marșizul de Exeter a preluat președinția IAAF în 1946), atletismul și-a păstrat o aură de conservatorism pe care trecerea timpului a făcut-o anacronică. Înnoirile, începute la jumătatea anilor '60 prin înființarea Cupei Europei, au continuat în timpul mandatului lui Adriaan Paulen (1976-1981) — Cupa Mondială, inaugurată în 1977 —, care poate fi socotit autorul „marii deschideri”, politica venerabilului olandez fiind continuată de actualul președinte, italianul Primo Nebiolo.

...Și astfel „imposibilul vis” a devenit realitate, și astfel, între 7 și 14 august 1983, 1570 de atleți și atlete din 158 de țări ale lumii au celebrat, pe stadionul olimpic din Helsinki, cea mai mare sărbătoare din istoria atletismului; o sărbătoare doar a atletismului.

Atletismul la el acasă

De ce Helsinki, de ce Finlanda? Simplu. Pentru că alfabetul începe cu A. Ca martor ocular pot afirma, post festum, că nicăieri campionatele mondiale de atletism nu s-ar fi desfășurat în atmosfera de la Helsinki. Poate la Atena, în leagănul olimpismului

— și leagăn al atletismului —, dar, la ora alegerii primei gazde a campionatelor, capitala Greciei primise investitura organizării campionatelor europene din 1982.

Și totuși, de ce Finlanda, de ce Helsinki? Pentru că țara numită a celor o mie de lacuri — în realitate sînt peste 60 000 — este un sanctuar al atletismului. Pentru că primul nume de finlandez care îi vine oricui în minte este Paavo Nurmi. Pentru că această țară mică (în ce privește populația, 4 792 000 de locuitori) a oferit patrimoniului sportiv mondial cel mai mare număr de celebrități ale atletismului raportat la numărul locuitorilor. Lista începe, desigur, cu Nurmi, dar Hannes Kolehmainen, Ville Ritola, Lauri Lehtinen, Taisto Mäki, Vollmari Iso Hollo, Ilmari Salminen, Juha Vaatainen, Pekka Vasala, Lasse Viren, campioni de odinioară sau mai apropiați zilelor noastre, sînt tot atâtea nume de legendă care nu pot lipsi dintr-un lexicon al alergărilor de fond. Iar dacă alergarea a făcut în primul rând uriașă faimă a Finlandei, faimă unică, neegalată, în timp, de vreo altă țară în alt grup de probe atletice, să nu uităm tradiția școlii finlandeze de aruncare a suliței, cu super-campioni care au marcat evoluția atletismului, de la Matti Jarvinen la ...Tiina Lillak.

În plan sentimental-tradițional nu se putea găsi o alegere mai fericită. În privința capacității de organizare, Helsinki prezenta, de asemenea, toate garanțiile. Pe stadionul construit în 1938 s-a desfășurat aici ediția din 1952 a Jocurilor Olimpice (cu Nurmi ultim purtător al torței), socotită un moment de referință în istoria olimpismului, tot aici au avut loc, în 1971, campionatele europene de atletism, în 1977 o finală a „Cupei Europei”. Și tot pe acest stadion, străjuit de statuia în bronz a celui mai ilustrat alergător pedestru din istoria omenirii și de turnul înalt de 72,71 m ridicat în memoria unuia din recordurile lui Jarvinen, stadion cu o ambianță unică, cu tribunele atît de aproape de pistă încît ai senzația că-i poți atinge în orice clipă pe eroi, tot pe acest stadion se desfășoară în fiecare an concurs de anvergură cu nume ce părea predestinat — World Games, Jocurile Mondiale.

Așadar, Helsinki, Finlanda, 7-14 august 1983. Cronicarul cu inimă de atlet își face debutul în atletismul internațional cu prima ediție a campionatelor mondiale. O șansă nesperată îl aduce pe locul B 57 din sectorul rezervat presei. De aici, la 15-20 de metri după linia de sosire și imediat deasupra sectorului fotoreporterilor, care îl vor jena adesea cu „tunurile” lor pașnice, și cărora le va face concurență cu un „Zenit” proprietate personală va privi, o săptămână,arele festin al atletismului. Cu regretul că fiecareia din cele 41 de probe ale campionatelor nu-i este rezervată cite o zi, pentru a savura mai bine spectacolul, pentru a vedea tot.

Sub semnul lui... Lasse!

Dar să nu anticipăm. Sîntem abia în 3 august, miercuri, ziua plecării delegației noastre la Helsinki. La București fuseserăm anunțați că în Nord plouă, că vara e pe sfîrșite. Așezăm în bagaje, mai la îndemînă, pulovăre groase, balonseidul și umbrela, deși la Otopeni sînt 32 de grade. Escală la Berlin, Schönefeld. Plouă, bine că am fost preveniți. Nu știam că vom vedea viitoarea picătură de ploaie la... 11 august. Escală la Copenhaga. Întîlnire cu caiacistii și canoistii, în frunte cu Ivan Patzaichin, care vin de la campionatele mondiale de la Tampere. Ratez, din criză de timp și neîndemînare, debutul de fotoreporter cu subiectul intitulat „întîlnire Ivan Patzaichin-Anișoara Cusmir”.

Schimbăm avionul și compania, „TU 144 pe DC 9 și TAROM-ul cu SAS. Escală la Stockholm, scurtă, apoi alte 40 de minute de zbor și aterizăm la Helsinki. Afară sînt 30 de grade.

Intrăm rapid în atmosfera campionatelor. În holul aeroportului, hostessele-interpret, identice cu cele fotografiate în buletinele informative (fustă bleumarin, bluză albă, jachetă bleu cu dungi albe), la fel de zimbitoare, așteaptă purtînd pîncarte cu numele țărilor anunțate în programul sosirilor. Autobuzul care ne așteaptă este, desigur, un „Iveco”, una din firmele-sponsor ale „mondialelor”, „cărăușul oficial” al C.M., „al doilea producător european și al șaselea mondial de camioane, autobuze și motoare Diesel”. Etc. Iveco va figura, dealtfel, — ca și Coca-Cola, Adidas, Canon, TDK și alte cîteva din marile firme din cele cîteva zeci care au susținut, într-un fel sau altul, organizarea și desfășurarea campionatelor mondiale — pe toate programele, broșurile, ghidurile, buletinele etc. legate de marele eveniment. Luate individual, vor fi întrecute în afișe-reclamă doar de Lasse, iepurele-mascotă al lui Yleisurheilun Maailmanmestaruuskilpailui — botezat după numele eroului național din Myrskylä — și, poate, de emblema campionatelor desenată de Jukka Veistola.

Vorbind despre firme, înainte de a porni spre satul atleților de la Otaniemi, trebuie să spunem că marele succes în plan sportiv al primei ediții a campionatelor mondiale de atletism a fost dublat de unul asemănător în plan financiar. Biletele vîndute, în jur de 325 000, la prețuri între doi și 25 de dolari, suvenirurile cu emblema C.M. („produsele oficiale ale campionatelor”) în număr de 70, de la abțîbilduri de două mărci la mascota Lasse de peste un metru care se putea obține în schimbul a 475 mărci (aproximativ 85 de dolari...), și, mai ales, drepturile de tele-

vizare foarte avantajoase negociate de *dottore Nebiolo* au adus un beneficiu important. IAAF a încasat o mică (vorba vine...) avere și astfel a putut plăti cheltuielile de drum și de cazare pentru un număr important de delegații și atleți, ducîndu-și la îndeplinire ambițiosul proiect de a reuni la Helsinki practic întreaga familie a atletismului mondial.

...După ce cîțiva membri ai ambasadei urează atleților noștri bun venit, urcăm, conduși de cele două interprete afectate delegației noastre, Anna-Luisa și, Suzi, în autobuzul care ne va duce în sat. Pentru că delegația noastră nu este deocamdată completă, reporterul are privilegiul de a locui două zile în satul atleților și de a primi — speră, fără a pune probleme ordinatorului, — legitimația albastră de *team-delegate*. O va înapoia la sosirea celui de-al doilea lot de atleți români, înlocuind-o cu cea galbenă a confrăților lui obișnuiți, cu care va avea acces în sat (doar în anumite zone) numai între 9 a.m. — 5 p.m. Program respectat cu strictețe de cerberii de la poartă, care și-ar fi cerut, probabil, fiecare sieși o legitimație pentru a face un pas dîncolo de grilaj. Pot jura că nimeni n-a intrat în sat între 1 și 16 august fără legitimație...

• Turnul Babel pe orizontală

Pentru că pînă la deschiderea oficială a campionatelor reporterul va sta în sat la Dipoli, — adevărata inimă a marelui spectacol de la Helsinki —, amîinînd descoperirea orașului pentru ziua de pauză din 11 august, se cuvine o descriere a acestui fermecător colț de lume. De fapt nu mai sîntem în Helsinki, ci în Espoo, care își revendică, cu cei 145 000 de locuitori, statutul de oraș de sine stătător, și nu unul oarecare, ci chiar al 4-lea ca mărime al Finlandei. Este inutil să precizăm că așezarea este înconjurată de pretutindeni de apă. Oraș tînăr, și deci modern, dar așezat într-un peisaj exotic, cu aparență virgină, Espoo are între principalele atracții orașului grădina Tapiola și campusul de la Otaniemi al Institutului Tehnologic. Aici, unde în 1952 a fost satul olimpic, în cele șase hoteluri studentești (ai noștri vor sta la Kesa-hotelli, hotelul primăverii) și în hotelul Dipoli vor locui pînă la 16 august peste 2 000 de sportivi, antrenori și alți membri ai delegațiilor. Centrul vital al satului se numește chiar așa, Centrul Dipoli și este o construcție vastă, multifuncțională (mai multe săli de reuniuni, restaurante, mici magazine, cafenele, baruri, ghișeu de informații, poștă, bancă etc) considerată drept cel mai important loc de

În „criză de oxigen”, Willi Wulbeck câștigă, surprinzător, finala de 800 m.

congrese din Finlanda. Pe toată durata campionatelor, Dipoli Center va semăna cu o gară în care au sosit toate trenurile de-odată. O agitație permanentă, discuții în toate graiurile pământului, o densitate unică în actuale și foste celebrități ale atletismului. Un turn Babel pe orizontală.

Afară, la doi pași, este stadionul de atletism. De fapt, în Finlanda, denumirea de stadion de atletism este superflua. Precizarea trebuie făcută pentru celelalte stadioane. Roșul nou al pistei de rekortan contrastează puternic cu verdele neobișnuit de crud al gazonului și al taluzului dintr-o parte, amenajat în tribună. Dacă n-ar fi atât de îngrijită, bijuteria ar semăna cu stadionul nostru din Poiană. Ai senzația, de sus, că odată coborît pe pistă îți vei bate toate recordurile personale la alergări și sărituri. Din această tribună va urmări timp de trei zile, cu ochi avizi, reporterul transformat

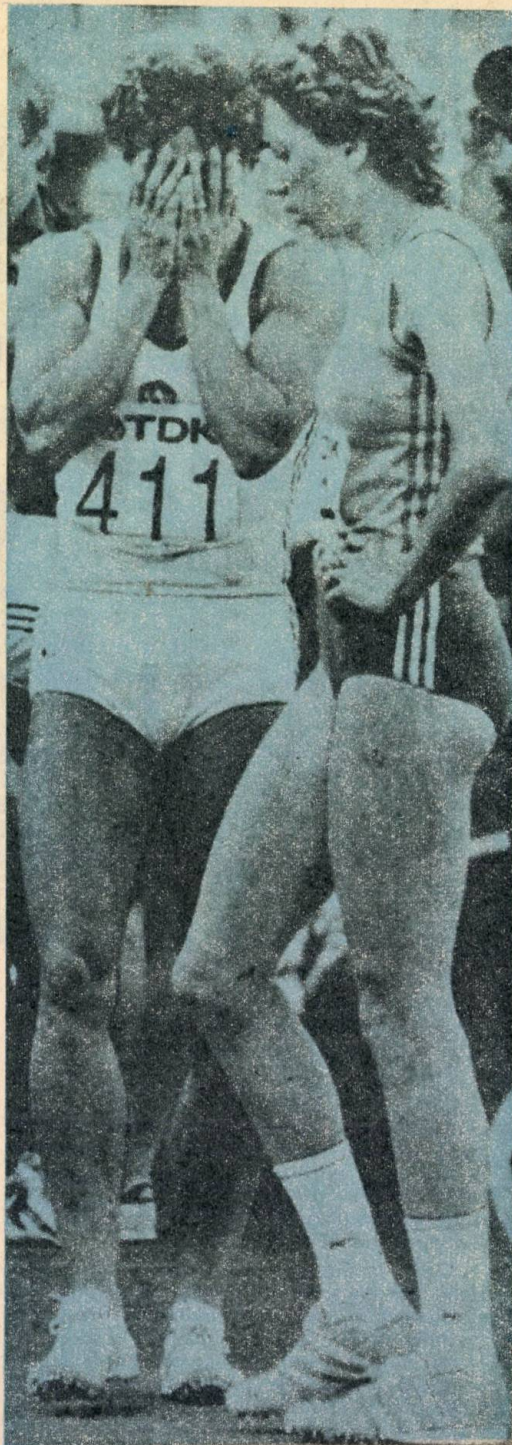
temporar în team-delegate ritualul numit antrenamentul vedetelor, spectacol la fel de interesant ca și cel de gală de pe stadionul olimpic. Îl va avea alături, cel mai adesea, pe antrenorul Nicolae Mărășescu și, constatănd, cu plăcută surprindere, că tehnicianul nostru este una din personalitățile cele mai cunoscute ale acestui Gotha athletic, va profita de notorietatea antrenorului Doinei Melinte pentru a strînge mîna cît mai multor legende trecute și viitoare. Iată, negrul acesta în vîrstă, cu părul alb este Herbert McKinley, conducătorul delegației din Jamaica. A fost cel mai bun alergător de 400 m între 1945 și 1955, dar n-a ieșit campion olimpic nici în 1948, la Londra, nici în 1952, la Helsinki, pentru că în zilele finalelor compatrioții săi Arthur Wint și George Rhoden au alergat mai repede. A câștigat însă un titlu olimpic aici, cu echipa de ștafetă 4×400 m, și cînd își amintește are, parcă, lacrimi în ochi. Îmbătrînit este și Ron Clarke, fostul Nurmi de la Antipozi, peste care au trecut anii și o operație de inimă. Iată-o și pe Irena Szewinska, doamna

atletismului mondial, salutată cu respect de toată lumea. Privește fascinant la starurile fenomenului Carl Lewis.

De fapt, toată lumea privește, fascinată, la Lewis. Când Carl este pe pistă, pare a fi singura vedetă de pe stadion. Nimeni nu mai privește spre Edwin Moses, Tamara Bikova, Jarmila Kratochvilova, Pietro Mennea, Zhu Jianhua, Marita Koch, Greg Foster, Mary Decker, Tatiana Kazankina, Ulrike Meyfarth, Alberto Juantorena, Marlies Göhr, Evelyn Ashford și-atîția alții care se întîmplă să se afle simultan pe stadion și care înseamnă, fiecare în parte, un capitol din istoria unei probe sau alta, din istoria atletismului. Calvin Smith, care este, totuși, recordmanul mondial al „sutei” (și pe care l-am ascultat adineauri, *live*, spunînd, într-un interviu pentru compania de televiziune NBC, că își dorește mai mult o medalie olimpică de aur decît un milion de dolari ca fotbalist profesionist) pare un copil de pripas. Toți ochii sînt ațîtiți spre Lewis. Iar minunea în carne și oase pare conștientă că este ținta tuturor privirilor. Pare detașat, foarte departe, dar am senzația că joacă teatru. Oricum, îi stă bine, chiar dacă este atît de „concentrat” încît își așează bloc-startul de-a-ndoaselea! Nu vorbește cu nimeni, se înțelege de la sine, iar Joe Douglas, care se recomandă „antrenor de la clubul lui Lewis” (nu al lui Carl, acela e, știe bine toată lumea, Tom Tellez) ne anunță că „noul Owens” va acorda, vineri 5 august, o conferință de presă domnilor ziaristi chiar la Press Center. (La această onoare mai au dreptul Primo Nebiolo, președintele IAAF, Emil Zatopek, invitat de comitetul de organizare, glorie iubită aproape ca Nurmi în țara lui Nurmi, unde a cîștigat 3 titluri olimpice în 1952, și Tiina Lillak, marea speranță a gazdelor).

Cînd Lewis nu este pe stadion e loc și pentru ceilalți. Și fiecare are ce arăta, chiar dacă acum efortul nu este materializat în performanță.

Alt punct important — și aglomerat — din sat se află instalat în mara sală a sporturilor: standurile firmelor producătoare de echipament și materiale sportive. Toate firmele de notorietate mondială, al căror număr a crescut fabulos în ultimul deceniu, odată cu „explozia” alergătorilor de durată, și-au amenajat puncte de prezentare și desfășurare, în fața căroră este, din zori pînă seara, un continuu pelerinaj. Concurența

Jarmilei Kratochvilova (411) nu-i vine să creadă că a cîștigat cursa de 800 m. Doina Melinte (dreapta) nu crede că-i doar a 6-a...

e mare, sînt afișate statistici, pliante lăudînd produsele proprii, foste celebrități ale atletismului fac parte din staff-ul prezent la fața locului. Vedetele mari sînt curlate, deși majoritatea au contracte, mai mult sau mai puțin secrete, atleții cu faimă mai mică sînt și ei bine primiți și invitați să folosească produsele (pantofii cu cuie în special) firmei respective, chiar dacă poartă echipamentul unei firme concurente. Adidas pare să conducă încă plutonul, deși ofensiva japonezilor este puternică (Tiger, Mizuno), în timp ce Nike sau Kappa (care a „îmbrăcat” echipa SUA) par să se mulțumească cu piața americană. Nimeni nu pleacă cu mina goală, chiar dacă ai să-l vezi revenind, după o oră sau după o zi, acolo unde a mai fost, sau la vecin...

La Casa Presei

Dar e timpul să mergem și în oraș. Înainte de a ajunge la stadionul-monument, să ne oprim la centrul de presă instalat la *Tölön Kisahalli* (sală de sport), la intersecția lui

La două decenii după Josef Schmidt, școala poloneză de triplusalt oferă un nou supercampion : Zdzisław Hoffman

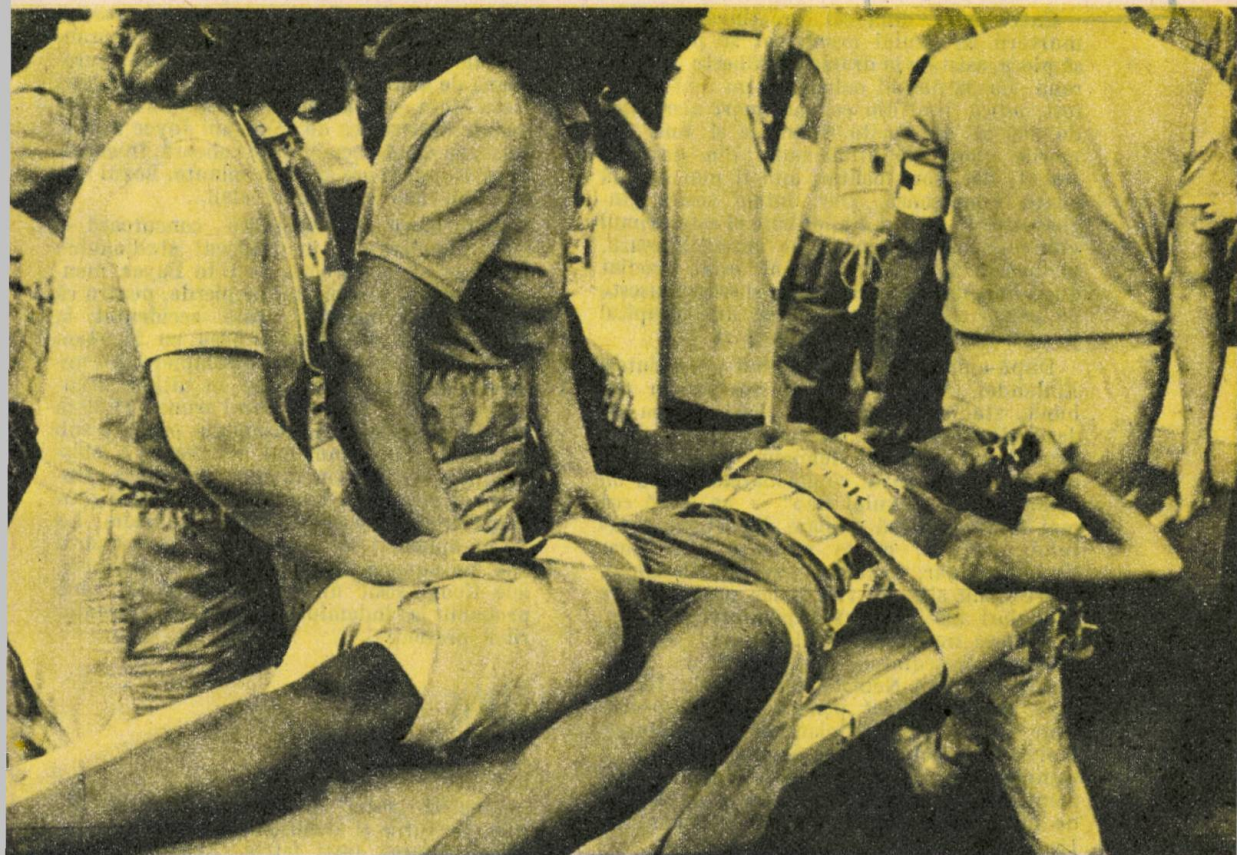

Marlies Göhr (dreapta) și Marita Koch savurează „dubla” de la 100 m...

Mannerheimintie cu *Paavo Nurmenkuja*, la 200 m de stadion. Casa presei este impunătoare, abia acum înțeleg dimensiunea evenimentului. Sînt așteptați în jur de 1 500 de ziariști, vor veni pînă la urmă 1 764, ultimii sosiți nu se vor mai bucura de toate drepturile: nu vor mai primi cartea de identitate pe care sînt scrise numărul boxei (cu cheie) de la centru și locul din sectorul rezervat presei pe stadion, ci un „tichet de flotant”, urmînd să se descurce care cum poate. În dreapta, sala de acreditare, cam cît un teren de handbal, unde fete drăguțe, semănînd una cu alta de parcă ar fi surori, și la fel de amabile chiar dacă este 9 dimineața sau aproape 1 noaptea, îți dau toate informațiile, bucurîndu-se de fiecare dată cînd sînt răsplătite cu insigne. Cele mai multe sînt studente la filologie și fac parte din impresionantul număr de voluntari (în jur de 3000) care și-au dat concursul la organizarea și desfășurarea campionatelor. În

stînga — sala de lucru, cu peste 1 000 de mașini de scris (300 electrice), care ocupă cam trei sferturi din suprafața unui teren de fotbal, și în continuare sala cabinelor telefonice și a telexurilor. Pe margine, marile firme susținătoare și-au deschis birouri: Kodak dezvoltă gratis filmele alb-negru, Canon închiriază aparate de fotografiat, TDK oferă cîte o casetă pentru înregistrarea interviurilor. La etaj marile agenții de presă au închiriat cîte o cameră (unde telexurile bat necontenit), privilegiu de care se bucură și patru mari ziare: *L'Equipe* (cu 9 trimiși, în frunte cu Robert Parienté), *La Gazzetta dello Sport*, *Sport Zürich* și *Los Angeles Times*. Trei oameni veghează ca în acest furnicar totul să meargă ca pe roate: Matti Salmenkylä, șeful de presă al C.M., Riitta-Liisa Arni, șefa centrului de presă, și Jan Popper, delegatul Asociației Internaționale a Presei Sportive. Nu știu cît a dormit fiecare în nopțile de la 1 la 15 august...

...în timp ce Evelyn Ashford, recordmana mondială, părăsește stadionul pe targă

La Centrul de presă aflu toate noutățile, afișate sau transmise din gură în gură. Sînt comentate mai ales: absența de ultimă oră (cauzată de boală) a semifondistului englez Sebastian Coe, recordman mondial la 800 m, care n-a obținut încă nici o victorie importantă pe distanța preferată; „retragerea” Maritei Koch de la 400 m la 100 și 200 m, recordmana mondială oferind fără luptă titlul Jarmilei Kratochvilova, care va încerca — premieră feminină — „dubla” 400 — 800 m; renunțarea lui Carl Lewis de a concura în patru probe; Lewis nu are ambiția de a-l imita pe Jesse Owens și nu va alerga la 200 m. Se fac pronosticuri, se discută marile dueluri: Lewis-Smith, respectiv Göhr-Ashford la 100 m, Thompson (încă nesigur) — Hingsen la decatlon, Bikova-Meyfarth la înălțime, Cușmir-Daute la lungime etc. Ofer celor interesați — și nu sînt puțini — date despre cariera Anișoarei și despre acel

uimitor 7,43 m reușit la 4 iunie la București, cu speranța că vor fi obligați să le folosească duminică 14 august, în ultima zi a întrecerilor...

DUMINICĂ 7 august

Vremea este în continuare superbă, cerul păstrează albastrul drapelului finlandez, temperatura contrazice prognoza care, în baza unei statistici făcută pe ultimii 100 de ani, arată că termometrul ar trebui să indice 17 grade.

Festivitatea de deschidere este programată la ora 15, dar campionatele încep practic dimineața și toată lumea își face o problemă de orgoliu din a nu pierde primul start al „mondialelor”. La ora 9,59, pentru alergătorii primei serii la 400 m se aude întiul „paikoillenne” („pe locuri”) al ediției inaugurale a campionatelor mondiale de atletism.

Către prînz, cînd cei care ținuseră să fie martorii istoricului eveniment se pregăteau să plece, asistăm la drama lui Alberto Juantorena. La 32 de ani cubanezul nu mai e ce-a fost, adică unul din cei mai mari alergători de 800 m din toate timpurile și una din marile glorii ale atletismului din deceniul trecut, dar, sentimental, unii îi mai acordă poate vreo șansă. Dar, într-o sosire „înghesuită” în seria a 5-a, de care el este primul vinovat, marele Alberto se dezechilibrează, se lovește de ceasul electronic aflat imediat după linia de sosire, în stînga, și se prăbușește pe gazon. Este scos cu targa, dus la spital și operat la gambă în aceeași zi.

După-amiază, la ora 15, cînd președintele Finlandei, Mauno Koivisto, sosește în tribună, stadionul este plin. Festivitatea de deschidere — care nu începe decît după startul maratonului feminin, programarea acestuia la debutul campionatelor fiind un omagiu adus „sexului slab” — ne oferă cea mai reprezentativă defilare din istoria sportului. Desigur, multe prezențe sînt doar simbolice, dar, la urma urmei, atletismul, sportul, nu sînt, la rîndul lor semnificative simboluri ale civilizației pămîntene?

Rostesc tradiționalele alocuțiuni Carl-Olaf Homen, președintele Comitetului de organizare și Primo Nebiolo, președintele IAAF, care este ovacionat pentru pasajele speech-ului său rostite în finlandeză. Președintele Koivisto proclamă deschiderea oficială a campionatelor mondiale de atletism, eveniment salutat de un stadion care și-a cîștigat de mult faima de templu al atletismului. De-acum, să privim pe pistă...

Ziua inaugurală încoronează trei campioni, dar în două din cele trei probe (maratonul fetelor și 20 km marș) cîștigătorii sînt desemnați, practic, în afara stadionului, pe străzile orașului. Urmărim pe monitorul cu 8 canale peripețiile maratonului. Conduce multă vreme irlandeza Regina Joyce, apoi în frunte trece o canadiancă, Jacqueline Gareau. Marea favorită, norvegianca Grete Waitz, cea care a deschis orizonturile maratonului feminin, alergînd 2 ore și 25 de minute, cam cît reușise Zatopek aici, la Helsinki, cu 31 de ani în urmă, este deocamdată prudentă. E cald, știe că traseul e greu, cu capcane, așteaptă ca temerarele să-și epuizeze forțele. Apoi se desprinde, metru cu metru, sosind cu avans mare pe stadionul care o primește în picioare. Grete zîmbește, greu dar zîmbește, apoi face turul de onoare alături de soțul ei Jack. Prima campioană mondială a atletismului va declara mai trîziu, la conferința de presă a medaliaților, că a alergat prima cursă tactică din carieră. Recunoaște că i-a fost teamă, dar e fericită că totul s-a terminat bine. Între timp, lupta pentru medalia de argint se decide chiar pe pistă,

sovietica Raisa Smehnova, care intrase a doua pe stadion, fiind depășită de americanca Marianne Dickerson. Campioana europeană de anul trecut de la Atena, portugheza Rosa Mota, este a patra, Gareau a 5-a. A 9-a sosește englezoaica de 45 de ani Joyce Smith. Aproape 20 de concurențe coboară, în condiții grele, sub 2 ore și 40 de minute. Sexul frumos nu mai e și sexul slab...

Aruncătorii de greutate concurează — altă premieră — în mijlocul stadionului. Mulți ar paria, cu cotă, pe Udo Bayer, monstru sacru al probei, dar ar pierde, pentru că recordmanul mondial este accidentat la mînă și se va clasa doar al 6-lea, cu 20,09 m. Îl suplinește tînărul său coechipier Ulf Timmermann (21,16 m), dar în ultima aruncare polonezul Edward Sarul aruncă 21,39 m și cîștigă titlul. În ansamblu proba e sub așteptări, dar fenomenul a devenit o obișnuință a marilor concursuri... Al treilea campion al zilei este Ernesto Canto, care confirmă tradiția școlii mexicane de marș. La fel de aplaudat este concurentul cu numărul 154, pe numele său Uaongo Areal din Insulele Cook, sosit ultimul în 2h 05:13, timp probabil la îndemîna majorității spectato-rilor prezenți.

LUNI 8 august

Finalele „sutei” polarizează atenția. Serile, sferturile și semifinalele n-au adus surprize. Alergă înții fetele. Ashford contra Göhr. Actuala și fosta recordmană mondială (10,79—10,81). Americanca (costum „dintr-o bucată”, aerodinamic), care a renunțat la obișnuita coafură „afro” a făcut, parcă, o impresie mai bună în tururile preliminare. Dar Göhr, cu pasul ei de jucărie mecanică, nu e niciodată bătută dinainte. La 50 de metri nimic nu e decis. Ashford, care nu luase un start grozav, reface, forțează, dar la 60 m se prăbușește pe pistă, parcă secerată: întindere la coapsa dreaptă. Göhr cîștigă în 10,97, urmată de Koch (11,02), e fericită, zîmbește fotografiilor care o strigă, familiar, „Marlies, Marlies”. Va declara apoi că n-a știut în timpul cursei de accidentul americancei, că acest lucru n-o privește, că nu știe ce s-ar fi întîmplat dacă... Și surpriză, sau ironie, ori poate doar greșeală de traducere, afirmă că „Ashford rămîne cea mai bună sprinteră a lumii”.

Și-acum finala băieților. Din nou toți ochii sînt pe Lewis. „King Carl” a declarat că „suta” e proba care îl interesează cel mai mult. Așa e îndeobște la americani, ei acordă o prețuire deosebită celui mai rapid om din lume. Lewis alergă pe culoarul trei, avîndu-l în stînga pe cel de-al treilea american, Emmitt King, coleg cu Smith la Ala-

bama University, în timp ce recordmanul mondial este plasat pe ultimul culoar. King, un pachet de mușchi, pleacă cel mai bine și conduce pînă la 50 de metri. Lewis și Smith sînt pe același plan, la 60 de metri cei trei americani sînt în frunte, la egalitate. Apoi, brusc, cursa se schimbă; superclasa lui Lewis îi dă parcă o treaptă de viteză în plus. Fără efort aparent, într-un stil fluid, elegant, cu o alergare „de școală”, cu mișcări ample ale brațelor, demonstrînd un uluit control la viteză maximă, Carl Lewis — purtat, parcă, de exclamația uluită a tribunei — se detașează net și trece linia de sosire zimbînd, cu brațele ridicate. Impresionant. Smith este al doilea, bătut clar, cu un metru și jumătate (10,07—10,21), King al treilea, campionul olimpic de la Moscova, scoțianul Alan Wells, veteranul finalei (31 de ani) nu poate împiedica tripla americană (un singur termen de comparație pentru această ispravă: Jocurile Olimpice din 1912, de la Stockholm). După turul de onoare, în camera interviurilor, Calvin Smith declară fără nici o umbră de tristețe că nu e nici o supărare să pierzi în fața lui Lewis. Așa e.

Triplusaltul, a treia finală a zilei, a furnizat un excelent spectacol și un concurs de ridicat nivel. A cîștigat polonezul de 24 de ani Zdzisław Hoffman (1,90 m și 79 kg) cu 17,42 m, creditat înainte de C.M. cu 17,20 m. Anul trecut recordul său personal măsura 16,49 m! După aproape două decenii școala poloneză obține primul mare succes (Jozef Schmid, campion olimpic la Roma și Tokio a fost primul peste 17 m), atunci cînd toată lumea îl aștepta mai puțin. Pentru medalia de argint, americanul Willie Banks (showman fără pereche; nu pornește pe elan pînă nu stîrnește publicul să-l aplaude ritmic) îl întrece la numărul de încercări pe nigerianul Ayayi Agbebaku, campionul mondial universitar de la Edmonton (17,18 m pentru amîndoi). Poate că în această probă înregistrăm, la urma urmei, cea mai mare surpriză a campionatelor: primul sovietic, Ghenadi Valiukevici e al 10-lea, în timp ce liderul sezonului, Vasili Grișcenkov (17,55 m), nici n-a trecut de calificări. Unde ești, tu, Saneev...

MARTI 9 august

Zi bogată, densă, ziua Jarmilei Kratochvilova și a imposibilului ei pariu: finala de 800 m la 35 de minute după semifinala la 400 m. La ora 17,35 Jarmila cîștigă prima semifinală la 400 m. La 18,10 este la startul finalei de 800 m, probă în care alergase duminică și luni seriile și semifinala (și, în aceleași zile, seria și „șfertul” la 400 m).

Nimeni, bărbat sau femeie, n-a cutezat vreodată așa ceva. Dar ce pare imposibil pentru oricine altcineva este floare la ureche pentru Kratochvilova, care domină finala cu incredibilă ușurință, cîștigînd-o cu avans de o secundă și jumătate, în 1:54,68, al doilea rezultat mondial al sezonului, la 1,40 s de recordul mondial pe care îl stabilise în iulie la München. Recordmana noastră Doina Melinte este doar a 6-a în 2:00,13, deși deține al doilea timp al carierei dintre finaliste (1:55,05 în 1982).

După amiaza începuse cu recitalul lui Edwin Moses în finala de 400 mg. Revenit la începutul sezonului după un an și jumătate de absență (pneumonie), Moses — o singură înfrîngere în carieră în august 1977 în fața lui Harald Schmid, 82 de victorii consecutive la ora finalei — domină cu o autoritate nemaîntîlnită o cursă în care prezumtivul său rival vest-german sosește al doilea după o secundă și 11 sutimi (47,50—48,61)! Dacă Lewis este marea atracție a momentului, Moses este, probabil, cel mai bun atlet al lumii din ultimul deceniu. Fiecare pas al său pe pistă degajă — nu rideți — nu numai clasă, ci și înțelepciune.

Fără Coe, cursa masculină de 800 m n-are un favorit, dar victoria lui Willi Wulbeck reușește, totuși, să fie o surpriză. Wulbeck n-a fost niciodată un star, chiar dacă are în palmares 9 titluri consecutive (!) ale R.F. Germania la 800 m. Willi aleargă cursa vieții, își bate recordul personal cu exact o secundă (1:43,65!) și cîștigă cîr în fața tinerilor Rob Druppers (Olanda) 1:44,20 și Joaquim Carvalho Cruz (Brazilia) despre care vom mai auzi în anii viitori. Umbra lui „Seb” a plutit deasupra stadionului în timpul finalei.

Cursa de 10 000 m se cîștigă la sprint, ca de obicei, pentru că trioul african Gidemus Shahanga (Tanzania), Mohamed Kedir și Bekele Debele (Etiopia) nu știe, sau nu poate, să rupă plutonul. Nici portughezul Carlos Lopez nu-și joacă șansa cum ar trebui. Totul se hotărăște, așadar, în ultimul tur. Printre cei cinci atleți cu șanse este și finalandezul Martti Vainio și aș vrea — pentru tradiție, pentru acest public uimitor — ca el să cîștige. Vainio ar da totul pentru această victorie dar... Nici Shahanga n-are vreo speranță, deși a muncit mult în timpul cursei. Werner Schildauer (R.D. Germană), un... sprinter deglizat, cel care declanșase atacul final înainte de clopot, reușește să se desprindă și, cu cinci metri înaintea liniei, pare să aibă cursa cîștigată în fața compatriotului Hanz-Jörg Kunze. Dar chiar în grătarul sosirii apare, parcă de nicăieri, italianul Alberto Cova, pe care nu-l văzusem deloc timp de 28 de minute, care le suflă titlul. La fel ca la Atena, la campionatele europene. Cova

Triplă americană la 100 m : Lewis, Smith, King. Recordul la ștafeta de 4×100 m era în pericol...

cade în genunchi chiar în fața fotografiilor și trimite bezele reprezentanților „stampei” italiene care cîntă în cor „Bravo Alberto, l'hai fatto anche qui”.

Fermecătoare, Ulrike Meyfarth și Tamară Bikova domină săritura în înălțime (unde Sara Simeoni, altă legendă, se accidentează și e scoasă și ea pe targă). Campioana de ieri, care a cîștigat tot ce se putea cîștiga

în carieră (începînd cu titlul olimpic la 16 ani și terminînd cu recordul mondial, 2,02 m anul trecut, la Atena) în afara acestui prim titlu mondial, și — probabil — marea campioană de mîine luptă pentru coroana de azi a probei. Ulrike este parcă mai simpatizată, poate e o simplă impresie, eu țin cu Bikova, care îmi declarase în sat că va cîștiga. (În toamna lui 1982, după Atena, Dra-

gan Tancici, antrenorul lui Meyfarth îmi spunea că la Helsinki Bikova va câștiga cu 2,05 ml). Tamara nu sare decât 2,01 m, dar este suficient pentru victorie. Se va apropia de pronosticul lui Tancici peste două săptămâni, când va sări la Pisa 2,04 m, după ce la 21 august, la Londra, reușise 2,03 m dar numai pentru a... egala recordul stabilit cu trei minute înainte de Meyfarth!

Aproape în același timp, în partea cealaltă a stadionului, Serghei Litvinov, fost coleg de bancă cu Bikova în liceu, la Rostov pe Don, câștiga fără probleme aruncarea ciocanului. Recordmanul mondial obține prima victorie asupra „nașului” Iuri Sedih, întrecut surprinzător și de polonezul Zdzislaw Kwasny. Bucuria polonezului va dura doar pînă a doua zi dimineața, când, după vizionarea pe magnetoscop a ultimei sale aruncări — în urma contestației sovietice — juriul se convinge că încercarea fusese depășită și-l trece pe locul trei, acordîndu-i lui Sedih medalia de argint. Decizie corectă, chiar dacă neobișnuită.

Ultima campioană a zilei este Ramona Neubert (R.D. Germană) la heptatlon. Campioana poliatlonistelor era cel mai mare favorit ce putea fi aflat pe lista celor 41 de probe ale campionatelor...

MIERCURI 10 august

Ziua celor două recorduri mondiale, ziua în care sînt încoronati, de fapt, cei doi eroi ai campionatelor, Kratochvilova și Lewis. Jarmila iese la rampă la începutul după-amiezii. Într-un stil puțin estetic, dar eficient, în forță, ea acoperă turul de stadion în 47,99, spulberind recordul Maritei Koch stabilit la Atena. Primul 400 m feminin sub 48 de secunde. Uimitor. N-au trecut nici 10 ani de cînd Irena Szewinska a „spart” bariera celor 50 de secunde. La 32 de ani, Jarmila Kratochvilova, vedetă tîrzie, intră în legendă: recordmană mondială și campioană a lumii atît la 400 m cît și la 800 m. Jarmila pare puțin stingherită de vacarmul pe care performanța ei l-a stîrnit. Pare modestă, interiorizată, trăsăturile feței sale îmi amintesc de Kodes.

Iese Kratochvilova, intră Lewis. Intră la ora 18,35, cu finalisții la săritura în lungime. Își măsoară elanul, apoi începe o discuție cu arbitrul judecător. Vine pe teren și Georg Wycisk, unul din cei doi delegați ai IAAF. Lewis este primul pe foaie, proba începe la 18,50, dar la ora 18,45 Carl are semifinala la stafeta 4 × 100 m, unde este ultimul schimb al echipei americane. Cei trei dau toți din cap, semn că s-a ajuns la o înțelegere. I se va permite să efectueze prima încercare după prima săritură a ce-

lorlalți concurenți, pentru a se odihni după stafetă. Aleargă apoi la locul unde va aștepta bățul de la Calvin Smith. Americanii aleargă prudent. Câștigă semifinala în 38,50, după care Lewis se întoarce la lungime. Îi vine, în sfîrșit, rîndul. Ușor, ca la antrenament, sare 8,55. De departe săritura nu pare atît de lungă. Carl nu se înalță prea mult, dar viteza sa pe elan este atît de mare încît în același timp el parcurge în zbor o distanță mai lungă decît oricare alt săritor. Practic, concursul s-a încheiat, e clar că nimeni nu va sări mai mult. Lewis renunță la a doua încercare, apoi reușește un 8,42 m, după care va renunța. Se întinde liniștit pe iarbă, face mișcări de relaxare, stă din cînd în cînd de vorbă cu Jason Grimes, care va câștiga medalia de argint cu 8,29 m. E clar că marea vedetă a sacrificat săritura în lungime pentru o performanță colectivă la stafetă.

...Cînd Lewis primește, în finală, bățul de la Smith (turnantă excepțională) americanii au titlul câștigat. Dar Carl forțează pentru că miza cursei (pregătită minuțios la antrenamente speciale) este recordul mondial. La sosire, cronometrele arată 37,86, cu 17 sutimi sub precedentul record. O nouă barieră a fost trecută. Cvartetul american (King, Willie Gault, Smith, Lewis) face turul stadionului, publicul aclamă, în sectorul turiștilor americani apare o pancartă: „Carl Lewis for president”. Atmosferă de chermeză, prelungită minute în șir.

Mary Decker aduce americanilor al treilea titlu al zilei, întrecîndu-le mai ușor decît am fi crezut pe Tatiana Kazankina și Svetlana Ulmasova la 3 000 m. Fostul copil minune al semifondului, acum o femeie fermecătoare (și care trăia, la Helsinki, o idilă cu un aruncător de ciocan britanic) duce cursa „din cap în cap” și câștigă fără probleme. Finișul sovieticelor nu vine, Brigitte Kraus le suflă și medalia de argint. Kazankina e a treia, prezența ei e mai mult nostalgică, iar dubla campioană europeană a probei Ulmasova nu urcă pe podium.

Celelalte „momente” ale după-amiezii: dubla sovietică la 400 mg, unde Ekaterina Fesenko o întrece pe recordmana mondială Anna Ambroziene-Kostetkaia (Cristiana Cojocaru este finalistă și stabilește al doilea record național la Helsinki, 56,26); jamaicanul Bert Cameron câștigă proba de 400 m, mai lentă decît credeam, și fără european pe podium, deși Erwin Skamrah! dusesse recordul continentului la 44,50 în iulie, iar juniorul Thomas Schönlebe îi întrecuse în iunie pe americani la Los Angeles; Martina Opitz (R.D. Germană) câștigă o probă feminină de disc care ne aduce surpriza neplăcută a nequalificării în finală a Florenței Crăciunescu: la 4 × 100 m femei — unde americancele, fără Ashford, nici nu se califică între primele 8 — echipa R.D. Germane se plimbă în 41,76, întrecînd cu cel puțin 10 metri pe cele mai apropiate adversare...

VINERI 12 august

Din nou pe stadion, după o zi de pauză. Atmosfera s-a schimbat, la propriu și la figurat. Plouă, e frig, am sărit parcă peste un anotimp. Stadionul mi se pare trist, tinjește după Lewis și Kratochvilova. Nici programul de azi nu-i grozav; doar un finlandez poate crede că aruncarea sulii poate fi vedeta unei reuniuni. Urmăresc pe monitor aruncarea greutății, care e la peluza cealaltă. Proba e ciudată, se aruncă surprinzător de puțin, nici una dintre finaliste nu pare în apele ei. Recordmana mondială Ilona Slupianek, cu un palmares asemănător cu al lui Moses (nimeni n-a ținut însă aici o statistică) are, ca și Bayer, probleme cu articulația pumnului și nu reușește decât 20,56. Conduce compatrioata ei Helma Knorscheidt. Privesc fiecare aruncare a Mihaelei Loghin cu speranță. Dar Mihaela este parcă în tranșă, grăbită, am senzația că nu se concentrează suficient și nu izbutește decât 19,85, terminând a șasea. A rămas ultima aruncare a Helenei Fibingerova. Nici ea nu aruncase grozav, dar avea o scuză; fusesem de față, în sat, când îi spusese sulii noastre Eva Zörgö-Raduly că își pierduse tatăl cu câteva săptămâni în urmă. Fibingerova, care deține încă cea mai bună performanță mondială în valoare absolută (22,50 m în sală) nu prea mai câștigase nimic important în ultimii ani (6-7), de când a apărut Slupianek. Acum are 34 de ani impliniți. Stringe din dinți și intră în cerc. Bila de oțel aterizează dincolo de 21 de metri. Helena are o reacție neașteptată. În timp ce lacrimile (de bucurie, firește, dar și de durere atât de mult stăpinită) îi inundă fața, campioana se repede pe rând la toți arbitrii probei și-i stringe în brațe, ba li și sărută. Tribuna simpatizează imediat, li face o caldă manifestație.

Și sulia băieților e departe de așteptări, chiar dacă pe podium urcă cei mai buni oameni ai momentului, Detlef Michel, Tom Petranoff și Dainis Kula. Condițiile de concurs sînt grele, nimeni nu trece de 90 de metri. Oricum, Michel e cel mai bun concurent, are toate aruncările mai lungi decât cel mai bun rezultat al americanului Petranoff. Gazdele sînt supărate, aruncătorii lor de azi par epigoni, Aimo Aho e doar al 10-lea, iar Utriainen al 12-lea, ultimul dintre finaliști, cu 76,66. Exact atât arunca, tot la Helsinki, la 15 iunie 1933, Matti Jarvinen...

Nici proba de 50 km marș nu le aduce finlandezilor medalia așteptată, deși Reima Salonen, campion european la Atena, era considerat unul din primii favoriți. Locul 4 va fi, după cum va recunoaște, tributul plătit imprudenței de a fi concurat și la 20 km. Campionul celei mai lungi probe a atletismului este Ronald Weigel, dealtfel deți-

nător al celei mai bune performanțe anterioare din lotul participanților.

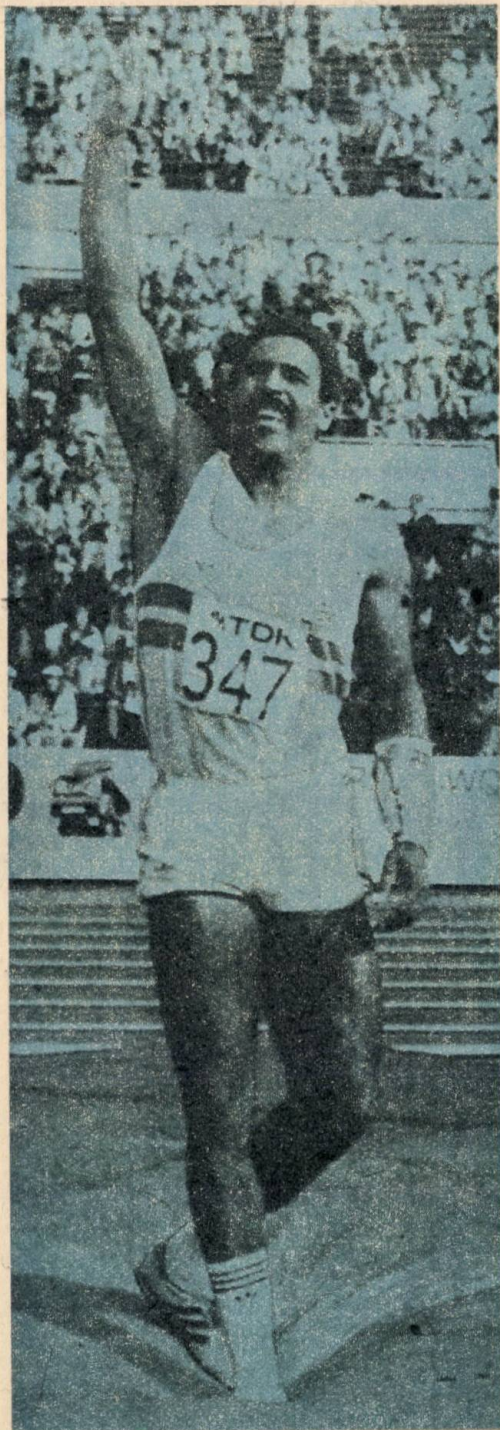
Finala de 3 000 m obstacole a revenit neașteptat de ușor vest-germanului Patriz Ilg, posesorul urui finis lung. I-ar fi putut pune probleme americanul Henry Marsh—un alergător ciudat, care stă mai bine de trei sferturi din distanță în coada plutonului—dar acesta s-a împiedicat și a căzut la ultimul obstacol, cînd era în poziția a doua. Proba duce lipsa unui campion ca Rono, Gaerderud sau regretatul Malinowski...

SÎMBĂȚĂ 13 august

A stat ploaia, a rămas frigul. E clar că vara finlandeză a trecut. Cerul rămîne acoperit, bate vîntul destul de tare, dar la porțile stadionului nu mai sînt, ca ieri, spectatori dornici să-și vîndă biletele. Pentru că astăzi aruncă Tiina Lillak, iar în finala de 110 mg aleargă și Arto Bryggare.

Sulia nu se dezmințe, e capricioasă ca întotdeauna. Antje Kempe și Petra Felke, aruncătoare de 70 de metri, nu se califică printre primele opt. Conduce mai tot concursul englezoaica de culoare Fatima Whitbread cu un 69,14 m din prima încercare. Lillak are 67,34 m, dar locul doi ar fi sinonim, pentru ea și pentru întreg stadionul, cu o catastrofă. Recordmana mondială e nervoasă, nu se concentrează îndeajuns, pare să simtă povara marii răspunderi. Abia în ultima încercare găsește traiectoria ideală. Purtată de ochii și de uralele întregului stadion, sulia aterizează dincolo de 70 m: 70,82 m, Tiina e campioană, Finlanda are ce merita; ba era chiar să aibă mai mult decât spera: în finala de 110 mg, marele favorit, Greg Foster, un uriaș cu coapsa cît un stejar, ratează complet cursa. Rupe pur și simplu gardul opt, trece cum poate peste penultimul, se echilibrează la al 10-lea, dar în pierdere de viteză, și se aruncă pe linia de sosire cu... patru sutimi înaintea lui Bryggare, încheind în 13,42, timp pe care l-ar obține și în trening. Proba feminină de 100 mg este cîștigată de Bettine Jahn în 12,35, dar vîntul ajutător de 2,4 m/s împiedică omologarea performanței ca record mondial.

„Înălțimea” băieților e frumoasă, dar ducează mult și frigul vămuește performanțele. Recordmanul mondial Zhu Jianhua, parcă cel mai simpatizat, stă tot timpul într-un sac de dormit, absent la tot ce-i în jur. În schimb, Dwight Stones, circar vestit, vorbește cu toată lumea, cu adversarii, cu publicul, cu arbitrii și, mai ales, singur. Repare Wszola după aproape un an de suspendare, dar și lui i-a trecut timpul. Vest-

Daley Thompson, printul decatlonului, îl considera favorit pe Jürgen Hingsen. De ochii lumii...

germanul Dietmar Mogenburg și sovieticul Ghenadi Avdeenko domină plutonul de tineri înalți și frumoși cu cei 201 centimetri pe care îi măsoară fiecare. Șapte concurenți încearcă la 2,32 m. Zhu n-a ratat nici o încercare pînă acum, conduce, dar acuză cel mai mult diferența de temperatură și nu trece. Izbutește însă, chiar la prima tentativă, Avdeenko — 19 ani și 9 luni, selecționat în ultimul moment, abia al 6-lea la Spartachiada unională în iulie! — apoi, la a 3-a încercare, și americanul Tyke Peacock. Sovieticul e campion, pentru că 2,34 m e prea mult pentru amindoi.

Daley Thompson cîștigă bătălia titanilor, decatlonul, în care condusese de la prima probă. E primul lui decatlon în acest an, în care a fost multă vreme accidentat. Hingsen poate fi recordman mondial, dar este evident că Daley e cel mai bun. Îl văzusem cu cîteva zile înainte la ceremonia în care primise trofeul acordat de Asociația Internațională a Presei Sportive (și de Adidas) celui mai bun sportiv al lumii în 1982. Încă nu era sigur că va concura, dar asta nu-l preocupa, era degajat și vorbea frumos de principalul adversar. Dădea autografe în stînga și-n dreapta, dădea și interviuri în care spunea că Hingsen e favorit. Acum e atît de fericit — cred că ar fi bătut recordul mondial în condiții de concurs mai omenești, în special în prima zi — încît își aruncă pantofii cu cuie în tribune. Un superman cu suflet de copil.

DUMINICĂ 14 august

Vrînd-nevrînd am ajuns și în ultima zi. În program sînt numai finale. Le văd pe toate, dar trăiesc una singură, săritura în lungime a fetelor. Aproape că mă cert, la masa presei, cu amicul Noel Tamini, de la revista *Spiridon*, care tot schimbă monitorul de pe canalul 3 pentru a vedea ce se mai întîmplă la maraton.

Dar să lăsăm deocamdată lungimea și să vedem ce se întîmplă pe pistă. Marita Koch cîștigă fără probleme la 200 m. Și mai clară este victoria lui Calvin Smith în proba similară masculină „Il vecchio” Pietro Mennea nu prea se vede în cursă, dar meșteșugul unic îl aduce (la 32 de ani) pe locul medaliilor de bronz. Mary Decker „dublează” la 1 500 m și va străluci și la conferința de presă de sub tribuna stadionului, unde vine fardată și surizătoare, în timp ce celelalte medaliante, Zamira Zaitëva și Ekaterina Podkopaeva nu par nici acum dezmetecite. Proba masculină aduce pe primele două locuri doi atleți cu prenumele Steve, dar Ovett nu este

Tamara Bîkova (441) și Ulrike Meyfarth zîmbesc după
epuizantul duel al nervilor

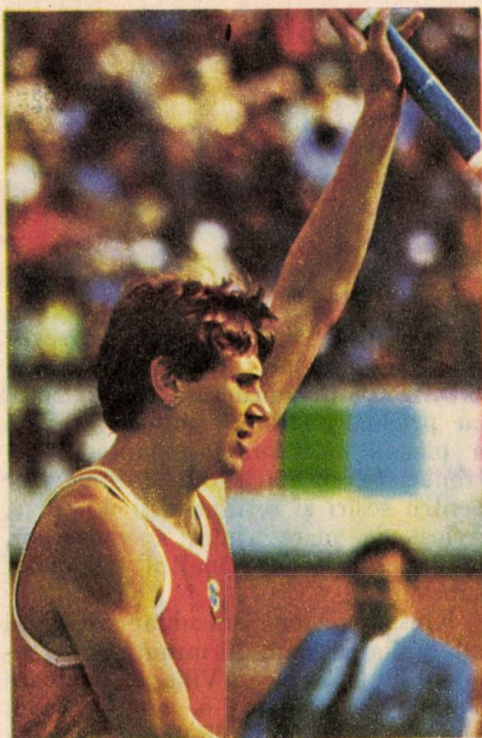

Edwin Moses pare singur pe pistă și într-o cursă adevărată de 400 mg

printre ei. Într-o cursă tactică, înceată, Cram, blondul compatriot al lui Coe și Ovett, pare de-a dreptul invulnerabil. Nefînș de două sezoane, campionul mondial și european este, la 23 de ani, marele star de azi al semifondului, chiar dacă nu are apetitul pentru recorduri al mai celebrilor lui compatrioți. Al doilea clasat, americanul Steve Scott, face și el parte din categoria alergătorilor mai degrabă puternici decât rasiți, iar al treilea, marocanul Said Aouita — descoperit în 1981 de Universiada de la București — pare o felină. La 29 de ani, Ovett nu mai are același „kick” cu care odinioară făcea vid pe ultimii 200 de metri. La 5 000 m câștigă un fost miler, irlandezul Eamonn Coghlan, care, venit „de jos în sus”, are o viteză mai mare decât Schladauer, din nou al doilea. Spre marea bucurie a spectatorilor, Vainio câștigă medalia de bronz, plonjind ca un săritor de la trambulină. Maratonul îl încoronează pe australianul Robert de Castella, unanim considerat drept cel mai bun specialist al momentului, înaintea etiopianului Kebebe Balcha și a veteranului Waldemar Cierpinski, dublu campion olimpic, ca de obicei excelent pregătit într-o ocazie importantă. În schimb, maratonul săritorilor cu prăjina este câștigat cu 5,70 m de un outsider, tânărul sovietic Serghei Bubka (născut la 4 decembrie 1963, al... 9-lea la Spartachiadă cu trei săptămâni în urmă!), mult mai puțin cunoscut în arena internațională decât compatriotul său Konstantin Volkov, clasat al doilea cu 5,60 m, ca și bulgarul Atanas Tarev. Pasionantele ștafete de 4×400 m încheie întrecerile. La fete, în ciuda parcursului extraordinar al Jarmilei Kratochvilova în ultimul schimb, echipa Cehoslovaciei nu sosește decât a doua, după echipa R.D. Germane (în care Marita Koch a alergat în schimbul trei, evitând și această întâlnire cu marea ei rivală). La băieți deznodământul este dramatic. Pentru prima oară din 1952 (tot la Helsinki...) americanii pierd o cursă de 4×400 m de asemenea importantă. În schimbul trei, la intrarea în ultima linie dreaptă, Willie Smith încearcă să-l depășească pe sovieticul Cernețki, se împiedică (din vina lui) și cade, reluând cursa după 4—5 secunde. În ultimul schimb Moses aleargă doar pentru a fi văzut, sosește al șaselea, după care rupe bățul, furios, ca pe-o surcică, în timp ce sovieticii câștigă detașat — și acum, oricum, surprinzător — reamintindu-ne că sînt totuși campioni olimpici.

Mărturisesc că am urmărit o parte din probele acestei ultime zile pe monitorul TV din sala interviurilor, acolo unde o așteptam pe Anișoara Cușmir după săritura în lungime. Privisem această probă, începută în prima parte a după-amiezii, cu sufletul la gură, cu mare speranță, notînd fiecare amănunt, fiecare gest al Anișoarei și al adversarelor ei. N-a fost să fie. La 14 august 1983, Heike

Sovieticul Serghei Bubka, marea revelație a săriturii cu prăjina

Daute a fost mai puternică decât recordmana mondială Anișoara Cușmir. Imediat după terminarea probei am coborît sub tribună, în camera interviurilor, pentru a sta de vorbă cu Anișoara. N-aveam răbdare, nu mai puteam sta în tribună, deși știam că mai devreme de-o oră n-o pot vedea, adică după festivitatea de premiere și controlul antidoping. Dar Anișoara n-avea să vină deloc; aveam să aflăm, după ce voi fi așteptat mai bine de-o oră și jumătate, că a plecat direct în satul de la Otaniemi, cu ochii în lacrimi. Acolo aveam s-o găsesc după alte câteva ore, încă marcată, parcă absentă, fără să ia seama la vorbele celor ce încercau s-o consoleze. Am înțeles că pentru un campion de dimensiunea Anișoarei Cușmir nu poate exista consolare. Marile vedete, adevăratele vedete, își trăiesc singure dramele, tot așa cum în clipele de mare bucurie nimeni nu înțelege, poate, ce este cu adevărat în sufletul lor. Știam că-i e greu să vorbească, i-am spus că-mi trebuie, totuși, o declarație pentru ziare. Iat-o: „Am vrut mult să câștig, să fiu prima campioană mondială a săriturii în lungime. Credeam că un rezultat în jur de 7,15 m, cît am sărit azi, va fi suficient. Dar am pierdut doar o bătălie, importantă, e drept, nu și războiul.”

Vladimir MORARU

LA KLONDIKE, ÎN CĂUTAREA AURULUI...

(Urmare din pag. 41)

„casei presei“! N-au vrut să scape finala de baschet masculin Canada-S.U.A. și au „împrumutat“ televizorul cu pricina...). Pista sintetică rapidă a plăcut atleților, iar panoul electronic, folosit ca ecran de televizor pentru sosiri și retransmisii de curse, a fost de mare ajutor spectatorilor, mai ales celor din înaltul tribunelor suprapuse.

Kinseman Arena era chiar pe malul lui Saskatchewan, 10 minute cu autobuzul de la Garneau Village. Un mare complex, cuprinzând o sală de volei, alta de atletism și piscina cu bazine pentru înot, polo, sărituri, antrenamente și refacere. 4—5 000 de locuri în tribune, pline la evoluțiile lui Carmen Bunaciuc și Salmikov, aproape pline la meciurile de polo.

N.A.I.T. Arena, palatul scrimerilor, situat lângă aeroportul municipal și vis-à-vis de marile magazine „Sears“ și „Zeller“, a avut întotdeauna tribunele arhipline. În liniștea sălii, străpunsă doar de strigătele victorioase ale mușchetarilor, puteai urmări cu ușurință traficul aviatic. Puteai chiar întocmi un orar... Acolo am citit știrea intitulată „Generozitate“. Sportivilor din Peru, veniți pe cont propriu la Universiadă, canadienii le-au plătit cei 2 300 de dolari ai sejurului, iar o companie de aviație s-a oferit să-i transporte gratuit până la Lima. Din clipa aceea, zgomotul avioanelor mi s-a părut mai puțin supărător.

Un teren central, cu tribune, alte câteva în împrejurimi, corturi de odihnă, cabane pentru presă și comisia tehnică alcătuiesc împărăția tenis-manilor. Pentru cicliști, velodromul

Argyl, utilat cu aparataj electronic, circuitul pentru fond pe malul lacului de la poalele downtown-ului și Șoseaua 16. Est pentru contratimp pe echipe.

Revenim la Garneau Village. Antrenorii și medicii îi îndeamnă pe sportivi să-și petreacă după-amiaza plimbându-se pe aleile satului. „*Nimeni nu doarme pînă diseară!*“ — se repetă la infinit. E bine așa, cu toate că simți nisip în pleoape și ai da orice să dormi puțin (este ora cînd acasă dormeai buștean, somnul de după miezul nopții). Pentru acomodarea la noul fus orar este obligatoriu să dormi cînd este noapte la Edmonton...

PLOUĂ... PLOUĂ... PLOUĂ!

Alberta este una dintre cele mai frumoase provincii ale Canadei. Cu un teritoriu de cîteva ori mai mare decît al țării noastre, dar cu doar două milioane de locuitori. Alberta este invidiată între Atlantic și Pacific pentru bogățiile sale: petrol, cereale, minereuri, lemn. Majoritatea populației Albertei este concentrată în orașele Calgary și Edmonton. Orașul Universiadei '83, capitală a provinciei, are acum vreo 7—800 000 de locuitori. Apărat de lanțul Stîncoșilor canadieni și situat la începutul preriei, Edmontonul este socotit nu numai „nr. 1“ în industria petroliferă canadiană, ci și cel mai renumit pentru aerul său curat, nepoluat de coșurile fabricilor. În afara downtown-ului care reunește într-un buchet imens cîteva zeci de zgirie-nori, clădiri în care se află bănci, hoteluri (cel mai frumos mi s-a părut „Château Lacombe“), administrații ale diferitelor conerne, instituții publice

ș.a., orașul este „pe un singur nivel“. Casele — cu peluze de gazon în față, cu scuaruri de flori, cu arbori — n-au decît parter, geamurile mari ale *living-room*-urilor dindu-ți posibilitatea, dacă ești indiscret, să arunci o privire în „căminul canadianului“. Pe stradă nu-l prea întâlnești. Ocupat la fermă sau la „job“-ul pe care-l are, nu dispune de timp pentru hoinăreală. Dollarul, chiar și cel canadian, se cîștigă greu, cu trudă, adesea din zori și pînă-n noapte. Și zilele verii la Edmonton sînt foarte lungi, soarele răsărind cam pe la ora 3 și apunînd cu o oră înainte de miezul nopții... Doar tinerii și turiștii veniți să asiste la întrecerile Universiadei forfotesc pe „Street“-urile și „Avenue“-urile Edmontonului. Orașul este americanizat. Las la o parte limba comună (un localnic îmi mărturisește că nu prea ești privit bine dacă vorbești franceza...) și mă refer la urbanistică: străzile sînt în formă de grătar, cu „street“-uri perpendiculare pe „avenue“-uri, toate numerotate, astfel că despre o anumită instituție ți se spune că se află la intrarea lui 111 Street cu 108 Avenue; la automobile, toate Buick, Dodge, Ford, Chrysler, mari de nu încap pe o bandă de șosea, semănînd cu niște femei planturoase, abundent fardate; la magazine și chiar la modul de trai. Apropo de femei. N-am văzut nici cînd o modă atît de liberă. Se poartă rochii foarte lungi și foarte scurte, adică laolaltă maxi, midi și mini, pieptănături băiețești sau coșite pînă la brîu, pantofi cu tocuri foarte înalte sau sandale... fără toc. Principiul este: poartă ce-ți place, ce-ți vine bine! De aici o diversitate care-ți încîntă ochiul. Le poți vedea în *corpore* în marile magazine universale (cele specializate sînt prea scumpe și oamenii le cam ocolesc). Prețurile diferă de la magazin la magazin. Același pachet de țigări „Du Muriell“, de pildă, îl poți obține cu 1,52 dolari sau cu 1,80—1,90 și chiar 2 dolari. Depinde de unde-l cumperi...

Plouă strașnic. Venind de la masă spre Garneau Village, cale de vreo 7—800 m, m-a prins ploaia pe la mijlocul drumului și m-a udat pînă la piele. Nu ăsta era însă baiul. Pe lîngă problemele pe care le puneau și așa acomodarea, a mai venit și ploaia să bulverseze programul. Alergătoarele de fond fac antrenamente pe pajiști, îmbrăcate în treninguri impermeabile; Anișoara, Vali, Florența, Bodrosian și Simion lucrează în sală de forță; tenismanii au găsit un teren acoperit, iar cicliștii evită velodromul pentru a primi în plin ploaia pe șosele. După cîteva zile, „areopagul“ tehnicienilor decretează: se va lucra normal pe ploaie, fiindcă s-ar putea ca și concursurile să aibă loc în aceleași condiții și trebuie să fim obișnuți! Și așa se face. Vremea rea ne ține mai mult pe lîngă televizor. Vedem mult sport, dar nu din acela cu care sîntem obișnuți, ci squash (tenis la... perete), baseball, sportul izbitor de asemănător cu oina, și fotbal american. Acesta din urmă ne „prinde“. Terenurile acoperite cu iarbă sintetică sînt înconjurate de tribune înalte și la fiecare partidă asistă 70—80 000 de spectatori, mai gălăgioși chiar decît cei ai fotbalului european. Pe marginea terenului, fete în costume de baie dansează permanent. Jucătorii sînt echipați mai abilitat decît hocheiștii. Umerii sînt înălțați de apărători, pentru că la confruntările dintre cele două linii umărul este principalul mijloc de rezistență, iar fața este protejată de un grilaj, pentru ca la meleuri, cînd pumnii circulă cu viteză și forță inimaginabilă, sportivii să nu fie desfigurați. Mi-a plăcut mult pașa care vine de la un *arrière* (fund) și găsește, la vreo 30—40 de metri, extrema rătăcitoare chiar la întîlnirea cu balonul (oval ca la rugby, dar mai mic). Eseul, dacă așa s-o fi numind, se marchează prin trecerea liniei de fund, fără să fie necesar a mai culca balonul. Arbitrul poartă prins de reverul bluzei un minuscule microfon. Cînd dictează o sancțiune

gravă, el vine în fața tribunei, ridică mina dreaptă, ca la un salut, anunță sancțiunea și o motivează. O galerie aplaudă, alta huiduie... Biletele, ca și la rodeo (18 reuniuni într-o săptămână, la Calgary) sînt piperate, pentru că fotbalistii sînt profesioniști.

La Law University are loc conferința de presă a delegației României. Peste 50 de reprezentanți ai presei, ziariști, crainici de radio și de televiziune, foto-reporteri vin să facă cunoștință cu Anișoara Cușmir și Carmen Bunaciu, cu Vali Ionescu și Florența Crăciunescu, cu Petru Kuki, s-o revadă pe Nadia Comăneci. Se reflectă în comportarea reprezentanților mass-mediei satisfacția pentru modul cum a onorat România Universiada canadiană.

Plouă! În aceeași zi, soarele apare de trei-patru ori pe un cer complet senin, și tot de trei-patru ori plouă torențial, vremea schimbîndu-se de la o oră la alta, mercurul termometrelor alergînd nebunește între cifrele 10 și 30! Dealtfel, organizatorii aveau să socotească, cu două zile înainte de finișul Universiadei, cînd mai aveau nevîndute 100 000 de bilete la atletism, 7 000 la volei și 11 000 la festivitatea de închidere, că vremea a fost cel mai puternic adversar. Pînă la acest bilanț mai este însă...

GAUDEAMUS IGITUR

O mai veche pasiune, fără leac aș spune, mă pune pe urmele cicliștilor. Șoseaua 16 Est, unde se va alarga proba pe echipe — reprezentativa noastră urmînd să se claseze a 4-a, într-o companie deosebit de puternică și cu un timp excelent, două ore și șapte minute — începe nu mult după ce ai trecut de Coliseum. Cînd intri pe această autostradă, cu două benzi late pentru dus și alte două la fel pentru întors, ai impresia că milioane de șerpi se încolăcesc pe panglica de beton. „Opera” este a temperaturilor foarte diferențiate, de care

am mai vorbit, și care iarna fac să crape betonul. Echipa specială astupă primăvara șanțurile formate și le sclivisesc, betonul cenușiu care a nivelat urmele dînd impresia că șoseaua este invadată de reptile... Startul este cam la 40 km de Garneau Village și băieții îl parcurg pe biciclete, pentru încălzire. La velodromul Argyl se văd aceleași urme lăsate de gerul năpraznic al lungilor ierni albertiene. Cuplul Gh. Lăutaru-Costică Paraschiv, care va intra în vîltoarea întrecerilor pe pistă, se antrenează de zor și laudă rapiditatea ovalului de 333,33 m. Soția lui Lăutaru este handbalistă — de talent — la divizionara „A” Progresul București. Încerc să-l necăjesc:

— Mi-e teamă Gică pentru tine... N-ai să ajungi niciodată pe primul loc în disputa sportivă cu... soția!

— Dacă nu cuceresc o medalie aici, la Edmonton, promit să-i fac toată viața pantofii și să-i duc dimineața la pat...

Și Gică intră pe pistă, parcurge vreo 30—40 de ture în spatele unei motociclete, cu vreo 50—60 km pe oră, apoi — pentru revenire — mai face vreo 15—20 de ocoluri și, lac de sudoare, revine la cușetă, spunîndu-mi serios:

— Să știți că nu glumesc!

Mergînd spre Argyl, treci printr-un cartier aparent vechi. Este, de fapt nou, dar construit în stilul vechiului Klondike, așa cum vezi adesea în filmele cu indieni, zonă care, cîndva, i-a atras ca un magnet pe căutătorii de aur. Numai că în „saloon”-uri sînt acum baruri cu streepteas, iar în magazinele, în care odinioară găseai colturi și carabine, se vînd acum televizoare color și radiocasetofoane „Sony”. Prin fața lor trec autobuzele argintii „Grayhound” care-ți amintesc de „America ogarului cenușiu”. Întîlniți prin aceste locuri chinezi și japonezi, europeni și africani, oameni din toate colțurile lumii, care-ți spun încă o dată că — aidoma S.U.A. — Canada este un mozaic de naționalități. O bună parte din timp oamenii își păstrează obi-

ceiurile, dar după două-trei generații, intră în melanjul creat și devin... canadieni.

Ne apropiem cu pași rapizi de festivitatea de deschidere și sportivii noștri au ajuns să întreacă intensitatea antrenamentului de acasă. S-au acomodat rapid și acum sprintează spre forma maximă. Mai plouă, mai înregistram, chiar în aceeași zi, temperaturi oscilând între 8 și 32 de grade, dar în înverșunarea cu care se munceste nimeni nu mai bagă în seamă capriciile naturii. Sintem anunțați că la festivitatea de deschidere trebuie să defilăm toți, băieții în costume albe, fetele în rochii bleu.

— Și dacă plouă?

— La ora festivității nu va ploua! ne spun organizatorii și o undă de surprindere este ecoul siguranței... meteorologice a oamenilor Edmontonului.

În preziua deschiderii, la Garneau Village vine în vizită prințul Charles, însoțit de lady Diana. Canada face parte din Commonwealth, regina Angliei este încă suverana acestui pământ de peste Ocean, așa că moștenitorul tronului va deschide Universiada '83, urmînd exemplul mamei sale care a prezidat festivitatea inaugurării Olimpiadei de la Montreal. Poarta secundară a „satului“ se deschide, nu înainte ca un grup masiv de peste 100 de fotoreporteri și operatori de film și televiziune să ne fi invadat, iar grupurile de polițiști să fi făcut un cordon de nepătruns. Precedate de motocicliști de gardă, mașinile lungii coloane oficiale opresc în fața satului. Intră mai întâi cohorta vlăjganilor, care asigură securitatea altetelor lor. Sint dotați cu aparataj situat la cel mai înalt nivel. Sub hainele care nu se mai pot încheia se zăresc așa de bine pistoalele automate, încît le poți citi seria. În urechi au minicăști, iar la reverul cămășilor microfoane minuscule. Discută în permanentă, semnalîndu-și situația. Sint numai ochi și urechi, și destul de brutali. În fine, apar înalții

oaspeți. În fața lor doi membri ai gărzii naționale, în costume roșii, cu vipuști negre, cu pălării mari, de cowboy. În fața vilvelor noastre, prințul Charles și lady Diana se opresc, se interesează de modul cum ne simțim, de performanțele pe care intenționăm să le obținem, de... Un canadian vine lîngă mine și mă întreabă cu aer confidențial:

— Știi că lady Diana îmbracă în fiecare zi altă rochie?

— Nu. (Mi se pare că e mindru de asta și nu înțeleg de ce).

— Să știi. Ți-o spun absolut sigur! Mai bine nu știam. Dacă află și soția mea?...

A început să plouă chiar cînd prințul și soția sa ajung lîngă delegația S.U.A. Apar umbrelele...

1 iulie. Ziua deschiderii celei de a XII-a Universiade. Cerul este acoperit cu nori negri și din cînd în cînd este o repriză de ploaie ne convinge de precaritatea pronosticurilor meteorologice. Plecăm la Commonwealth cu inima îndoită. La stadionul de antrenament unde ne constituim în coloană se discută aprins:

— Avioanele pe care le vedeți învîrtîndu-se deasupra stadionului vor sparge, cu ajutorul unor chimicale pe care le împrăstie, norii și la ora 14 va fi soare.

Am mai auzit de astea cu „ploi artificiale“ și nori împrăstiați, așa că le luăm cu beneficiu de inventar. Avioanele, ce-i drept, se rotesc continuu. Au apărut și elicoptere... Ce-o fi fost adevărat nu știu nici astăzi, cert este că, la ora 14, deasupra stadionului norii se dau la o parte și printr-un cerc, care se mărește vîzînd cu ochii, soarele ne zîmbește triumfător. Pe stadion, într-o mașină albă, decapotată, sosesc dr. Primo Nebiolo, președintele F.I.S.U., Juan Antonio Samaranch, președintele C.I.O., și oficialități ale provinciei Alberta. Toți se așează în dreptul scării lojei oficiale și pe pistă își face apariția o altă mașină, în care se află prințul

Charles și lady Diana. Începe festivitatea.

Delegația României este prima, ea deschide — în calitate de organizatoare a Universiadei precedente '81 — defilarea și un stadion plin ochi, cu 61 000 de spectatori, îi aplaudă pe tricolori. Numărăm 68 de delegații, la București au fost peste 80, și ascultăm rumoarea tribunei când delegația Argentinei trece prin fața prințului Charles fără a inclina steagul și fără a saluta. Chiar și în zilele de pace ale Universiadei, rănilor unor conflicte recente mai singerează... Poate că tineretul lumii, atît de dornic de pace și cooperare, va reuși în viitor să alunge definitiv norii dezbinărilor și să asigure planetei noastre cerul senin al înțelegerii.

Dr. Primo Nebiolo îl invită pe prințul Charles să deschidă Jocurile Mondiale Universitare. După ce urează poporului canadian prosperitate — în aceea zi se împlineau 116 ani de la constituirea statului canadian —, F.I.S.U. activitate bogată (60 de ani de la înființare) și... soției sale „Happy Birthday!” (împlinea 22 de ani), prințul declară deschise întrecerile Universiadei '83.

Din programul care a urmat, frumos, atrăgător, ne-a plăcut în mod deosebit numărul folcloric. Pe întreaga suprafață a terenului a fost întinsă o hartă a Canadei, cu provinciile și cele două teritorii ale sale. Pe fiecare parte delimitată au fost aduse din locurile de baștină dansuri și costume, fiecare evoluție durînd între un minut și două. Indieni, cowboy, „căutători de aur”, toți cei cîți alcătuiesc imensa Canadă ne-au reînviat, pentru cîteva clipe, obiceiurile păstrate din bătrîni. O istorie în dansuri, o geografie folclorică, un spectacol emoționant.

Pînă după miezul nopții, cerul Edmontonului este spuzit de artificii. Universiada '83 a început! Să cîntăm împreună *Gaudeamus igitur* pentru toți cei peste 4 000 de participanți la această bienală întîlnire a tineretului sportiv studios al lumii.

„ROMÂNII SÎNT REALMENTE FANTASTICI!”

Oscar Plattner, fosta glorie a ciclismului profesionist de pistă, actualmente tehnician de marcă în sportul cu pedale, a însoțit echipa Elveției la Universiada de la Edmonton. În seara de 8 iulie cînd Lăutaru cîștiga medalia de argint în proba cu adițiune de puncte pe velodromul Argyl, îmi spunea entuziasmat: „*Românii sînt realmente fantastici! În chenarele cu medalii din ziare ti întîlnesc în fiecare zi. Și, iată, acum tînrul vostru ciclist reușește o performanță magistrală. Vă felicit din inimă!*”

Într-adevăr, din 3 iulie și pînă în ziua închiderii, 11 iulie, delegația noastră a punctat zi de zi!

1 iulie. Festivitatea de deschidere.

2 iulie. Petru Kuki se califică în finala la floretă (va ocupa, în final, locul IV). Echipa feminină de baschet învinge R.F. Germania 82—69. Gimnastii își asigură locuri în finalele pe aparate și șanse la medalii.

3 iulie. Primele medalii: 3 de argint (echipa feminină de gimnastică, Emilia Eberle și Mihaela Răciu la individual compus).

4 iulie. 6 medalii! 2 de aur — Elisabeta Guzganu — floretă și Levente Molnar — gimnastică (inele); 2 de argint — Carmen Bunaciu — înot (100 m spate) și Rozalia Oros — floretă; 2 de bronz — Levente Molnar — cal cu mîner și Valentin Pîntea — sărituri.

Moralul de concurs al Elisabetei Guzganu a impresionat — și pot spune: a stimulat — întreaga delegație. La N.A.I.T. Arena au fost multe dintre stelele floretei, în frunte cu campioana olimpică, franțuzoaica Pascale Trinquet. Dar Elisabeta nu-și face din „cărțile de vizită” ale altora fetiș. „*Ei și ce dacă sînt atîtea vedete în finală. Am să le bat pe toate. Le-am văzut în preliminarii și sînt sigură că pot să le înving!*” Și le-a învins. Despre „finala românească” (Elisabeta Guzganu-Rozalia Oros), comentatorul te-

leviziunii canadiene are să vorbească în superlative.

5 iulie. 4 medalii: aur — Liliana Bălan (gimnastică, sol), argint — Mihaela Răciu (sol) și bronz — Mihaela Răciu (sărituri și paralele).

În dimineața finalelor pe aparate, la Garneau Village a venit în vizită WUGIE. Bufnița-student, mascota Universiadei '83, nu se afla numai pe afișe și panouri. Ea există în... realitate. (Povestea lui WUGIE este simplă: „The Edmonton Journal” a inițiat un concurs pentru realizarea desenului unei mascote a Jocurilor. L-a câștigat un student cu bufnița-student. Organizatorii au ales un copil, poate un liliputan de la circ, l-au deghizat în bufniță și i-au dat drumul în... lume. I-au pus și un nume, alcătuit din inițialele lui World University Games In Edmonton, WUGIE. „Bufnița” vine pe terenuri și la cantina-restaurant, face giumbușlucuri, sare într-un picior ca un copil care joacă șotron, șterpelește cite o caschetă și fuge cu ea, își indeasă buzunarele ascunse cu portocale). A venit și la Garneau Village în acea dimineață. Liliana ne spunea, apoi:

— Ați văzut, numai pe mine m-a mîngîiat. De ce credeți?

— Fiindcă ești frumoasă ca o păpușă.

Liliana s-a înroșit și a plecat capul. Seara, la festivitatea de premiere, l-a ținut sus, privind tricolorul ce se înălța spre cupola lui Coliseum.

6 iulie. 2 medalii: aur — Florența Crăciunescu (disc), argint — Nicolae Bodoczi (scrimă, spadă).

7 iulie. O medalie: argint — Carmen Bunaciu (inot, 200 m spate). România — S.U.A. 87—71, la baschet fete. Despre această victorie, pe care comentatorii au numit-o „istorică”, avea să se vorbească și să se scrie mult. La fel și despre eroina ei, studenta clujeancă Magdalena Pall, o sportivă excelentă. România — Japonia 18—7, scorul turneului de polo.

8 iulie. 3 medalii: aur — Maria Radu (3 000 m), argint — Gh. Lău-

țaru (ciclism pe pistă, cursa cu adițiune de puncte) și echipa feminină de floretă a României.

9 iulie. 3 medalii: bronz — Doina Melinte (800 m), Lucia Romanov, tenis (simplu femei), Adrian Marcu și Laurențiu Bucur, tenis (dublu bărbați).

10 iulie. 3 medalii: aur — Anișoara Cușmir (lungime), argint — echipa feminină de baschet a României și Vali Ionescu (lungime).

Exact ca la stadionul „23 August”, spectatorii au migrat spre tribuna din fața gropii de sărituri. Fiecare încercare a Anișoarei a fost salutăată cu aplauze. Fiecare săritură a fost retransmisă pe marele ecran electronic. Doar vîntul rebel s-a împotrivit. Performanței, pentru că victoriei Anișoarei nu i s-ar fi putut opune nimeni! Emoționant dialogul de la distanță dintre doctorița Eva Bancea și Anișoara Cușmir. Aflată lingă mine, în tribună, doctorița vorbea cu Anișoara ca și cum ar fi putut s-o audă.

— Așa fetițo, mai stai. Vezi doar că bate vîntul...

— Pune treningul pe tine că răcești!

— Hai Anișoara, acum, te rog... Bravo!

11 iulie. 2 medalii: argint — Doina Melinte și bronz — Maria Radu, ambele în cursa de 1 500 m.

Universiada '83 s-a încheiat. Bilanț remarcabil pentru sportivii români: 27 de medalii, dintre care 6 de aur. Bilanț elogiat de ziariști, antrenori, sportivi și spectatori, bilanț care confirmă forța crescîndă a mișcării sportive din România socialistă, bilanț pentru care merită felicitări performerii, tehnicienii lor, cluburile sportive din care fac parte.

Universiada de la Edmonton s-a încheiat. Pe panoul electronic apare: „La revedere, la Kobe, în 1985!” Da, la Kobe, în Japonia. Am și făcut cunoștință cu gazda celei de a XIII-a ediții a Universiadei. Japonezii ne-au oferit pliante cu fotografii ale orașului și ale bazelor sportive, cu... programul întrecerilor de peste doi ani. Au

Aurul căutat la Klondike a fost găsit! Iată-i pe cei 6 sportivi români care au cucerit în vestul Canadei cele mai strălucitoare medali: Anișoara Cușmir, Maria Radu, Levente Molnar, Liliana Balan, Elisabeta Guzganu și Florența Crăciunescu, la sosirea pe aeroportul Otopeni.

introdus în program judo-ul. Nici nu se putea altfel... Ei declară agenției France Presse, cu ușoară malițiozitate, că: „La Kobe nu vor exista problemele de la Edmonton. Asta nu înseamnă că Universiada '83 n-a fost bine organizată, ci că — sperăm — aceea de la noi va fi mult mai bine“.

Noi, însă, le mulțumim canadienilor. Au fost găzde minunate. De la „voluntarii“ (studenți, pensionari) care au condus mașinile de pe traseele Universiadei, la oficiali și organizatori, de la spectatori la cei care ne-au servit masa sau s-au îngrijit de curățenia camerelor — toți s-au străduit (și au reușit) să ne facă o ședere plăcută. La revedere, Edmonton! Îți mulțumim!

Încă o noapte petrecută la Edmonton și — gata! — plecăm acasă. Avionul charter al TAROM-ului a venit și piloții ne-au fixat pentru ora 11... startul. 5 ore pînă la Gander, în Terra Nova, și apoi încă 8 pînă la București, cu o noapte petrecută în traversarea Atlanticului și o dimineață survolînd Belfast, Londra, Bruxelles, Frankfurt pe Main, Budapesta. Iată pista Otopenilor, de care ne-am despărțit acum trei săptămîni, iată și

aerogara, și lumea care a inundat pista în așteptarea celor care la Edmonton au scris o nouă pagină de glorie în cartea sportului românesc.

În întîmpinarea medaliaților români ai Universiadei '83 au venit membri ai conducerii C.N.E.F.S., U.A.S.C.R. și M.E.I., activiști ai federațiilor și ai marilor cluburi, sportivi și suporteri și, firește, familiile, cei dragi. Coboară pe pistă campionii mondiali universitari, medaliații cu argint și bronz, ceilalți competitori, antrenorii și tehnicienii.

Pe pista luminată ca o rampă de soarele orbitor, fotoreporterii, colegii mei de la „Sportul“ și de la alte ziare, comentatorii de radio și televiziune le-au înconjurat pe fete, i-au luat „om la om“ pe băieți.

Cu aplauze sînt primiți „tricolorii“ și în marele hol al aeroportului. O mulțime entuziasată îi felicită. Așa este sportul. Nici n-ai apucat să te bucuri de o victorie și starterul te cheamă în altă parte de lume. Și peste tot, tricolorul României urcă, urcă neîncetat, harul și sirguința copiilor noștri purtîndu-l spre Everestul sportului.

Hristache NAUM

Campioana României 1982/83 : DINAMO BUCUREȘTI

De la stînga la dreapta, sus : I. Marin, Muțescu, Movilă, Augustin, Al. Nicolae, Moraru ; jos :
Țălnar, Stănescu, Dragnea, Rednic, Orac

Cîștigătoarea „Cupei României” 1982/83 UNIVERSITATEA CRAIOVA

De la stînga la dreapta, sus : Lung, Cămătaru, Tîlhoi, Ștefănescu, Țicleanu, Geolgău ; jos :
Donose, Ungureanu, Negrilă, Crișan, Balaci

CLASAMENTUL GENERAL ȘI REZULTATELE EDIȚIEI NR. 65(1982-1983) A CAMPIONATULUI DIVIZIEI „A” LA FOTBAL

LOC	E C H I P A		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	MECIURI				GOLA- VERAJ	P ₂	LOC
																					J	C	E	P ₁			
1	DINAMO BUCUREȘTI	T R		1-1 1-1	1-1 3-0	2-0 0-1	1-1 1-1	1-1 2-0	1-1 3-1	1-1 2-1	1-1 1-0	1-0 0-2	3-1 2-2	6-0 1-1	3-1 0-0	3-0 1-1	0-0 2-0	1-0 3-1	7-2 3-1	1-1 3-0	34 17	15	2	62-25	49	1	
2	UNIVERSITATEA CRAIOVA	T R	1-1 1-1		0-1 1-0	0-1 1-0	3-1 5-2	0-0 3-1	0-1 2-1	4-0 0-1	4-0 1-3	1-0 1-1	2-1 5-3	3-1 1-0	1-2 2-0	1-1 2-3	3-0 1-0	3-0 0-0	0-3 0-0	5-0 1-0	34 20	6	8	66-29	46	2	
3	SP. STUDENTESC BUCUREȘTI	T R	1-1 0-3	1-0 0-1		2-1 2-2	2-1 0-2	1-1 2-1	2-1 2-0	0-0 3-1	0-0 0-0	1-2 3-0	4-1 0-2	1-0 2-1	0-2 1-0	2-0 0-1	1-0 2-3	2-0 1-1	6-0 1-0	2-0 1-1	34 18	8	8	48-29	44	3	
4	F.C. ARGES PITEȘTI	T R	0-2 1-0	1-0 0-1	1-2 2-2		2-1 0-2	0-0 1-2	2-1 1-0	1-0 1-3	4-0 0-1	4-2 1-0	2-3 2-0	2-1 1-1	3-0 2-5	1-1 2-0	2-0 1-1	0-1 2-0	1-1 3-1	0-3 4-0	34 17	6	11	50-37	40	4	
5	STEAAU BUCUREȘTI	T R	1-1 1-1	1-3 2-5	1-2 2-0	1-2 2-0		3-1 1-0	2-0 1-2	1-0 0-4	1-2 2-0	1-1 1-0	1-4 0-0	5-1 0-1	2-1 1-1	1-1 1-1	2-1 1-2	1-1 1-1	1-0 3-0	2-2 1-0	34 14	10	10	47-41	38	5	
6	CORVINUL HUNEDOARA	T R	1-1 0-2	0-0 1-3	1-1 1-2	0-0 2-1	1-3 0-1		1-0 0-3	5-0 0-3	1-1 2-0	1-1 5-2	3-0 0-1	0-2 3-0	4-0 0-0	2-1 1-2	0-0 2-0	0-1 1-2	3-0 1-3	2-1 2-1	34 13	8	13	46-38	34	6	
7	F.C. OLT SCORNICEȘTI	T R	1-1 1-3	1-0 1-2	1-2 0-2	1-2 0-1	0-2 2-1	0-1 3-0		0-1 1-1	0-1 1-1	1-2 1-3	2-0 1-3	1-3 5-0	3-2 3-1	1-0 0-0	1-1 4-1	4-0 0-1	2-0 0-0	3-0 0-1	34 14	5	15	47-36	33	7	
8	A.S. ARMATA TG. MUREȘ	T R	1-1 1-2	0-4 1-0	0-0 1-3	0-1 3-1	0-1 4-0	0-5 3-0	1-0 1-1		0-2 4-0	0-0 1-0	1-4 2-2	2-0 0-1	1-1 0-2	0-1 2-0	3-0 0-2	3-0 2-6	1-0 0-1	1-1 2-0	34 13	7	14	41-42	33	8	
9	JIUL PETROȘANI	T R	1-1 0-1	0-4 3-1	0-0 0-0	0-4 1-0	2-1 0-2	1-1 0-2	1-0 1-3	2-0 0-4		0-0 0-2	1-1 0-0	2-0 0-1	4-3 1-2	0-3 4-1	0-1 2-1	3-0 0-3	2-0 0-0	1-1 3-0	34 12	9	13	35-43	33	9	
10	POLITEHNICA IAȘI	T R	0-1 2-0	0-1 1-1	2-1 0-3	2-4 0-1	1-1 0-1	1-1 2-5	2-1 0-1	0-0 1-0	0-0 2-0		1-1 4-1	0-2 1-0	1-1 1-3	2-2 0-0	0-1 1-3	2-1 1-0	1-1 3-0	2-1 2-0	34 11	10	13	37-40	32	10	
11	F.C.BIHOR ORADEA	T R	1-3 2-2	1-2 3-5	1-4 2-0	3-2 0-2	4-1 0-0	0-3 1-0	0-2 3-1	4-1 2-2	1-1 0-0	1-1 1-4		2-4 3-1	0-2 2-0	5-1 0-1	2-1 0-1	3-1 2-2	0-5 1-1	5-2 1-4	34 12	8	14	57-62	32	11	
12	PETROLUL PLOIEȘTI	T R	0-6 1-1	1-3 0-1	0-1 1-2	1-2 1-1	1-5 1-0	3-1 0-3	0-2 0-5	0-2 1-0	2-0 0-1	4-2 1-3		0-2 3-2	0-0 1-0	2-1 1-1	1-5 1-0	2-0 0-3	2-0 4-0		34 14	4	16	38-55	32	12	
13	SPORT CLUB BACĂU	T R	1-3 0-0	2-1 0-2	2-0 0-1	0-3 5-2	1-2 1-1	0-4 0-0	2-3 1-3	1-1 2-0	3-4 2-1	1-1 3-1	2-0 0-2	2-0 2-3		0-0 1-2	1-0 0-2	1-0 0-0	2-1 2-3	3-0 0-1	34 12	7	15	43-47	31	13	
14	C. S. TÎRGOVIȘTE	T R	0-3 1-1	1-1 3-2	0-2 1-0	1-1 0-2	1-1 1-1	1-2 2-1	0-1 3-0	1-0 0-2	3-0 1-4	2-2 0-0	1-5 1-0	0-0 0-1	0-0 2-1		6-1 0-1	1-2 3-1	0-1 1-1	1-0 1-4	34 10	11	13	36-44	31	14	
15	CHIMIA RM. VÎLCEA	T R	0-0 2-0	0-3 0-1	0-1 3-2	0-2 1-1	1-2 2-1	0-0 0-2	1-1 1-4	0-3 2-0	1-0 1-2	1-0 3-1	1-2 1-0	1-2 1-1	0-1 2-0	1-6 1-0		3-1 1-1	2-0 0-1	2-0 0-0	34 12	7	15	33-43	31	15	
16	F.C.M. BRĂȘOV	T R	0-1 1-3	0-3 0-0	0-2 1-1	1-0 0-2	1-1 2-1	1-0 1-0	0-4 6-2	0-3 3-0	1-2 0-1	1-3 2-2	5-1 0-1	0-1 0-0	1-1 1-3	1-3 1-1		2-1 4-0	2-4 1-0		34 11	7	16	41-51	29	16	
17	POLITEHNICA TIMIȘOARA	T R	2-7 1-3	3-0 0-0	0-6 0-1	1-1 1-3	0-1 0-3	0-3 3-1	0-2 0-0	0-1 1-0	0-2 0-0	1-1 1-1	5-0 3-0	0-2 3-2	1-2 1-1	1-0 1-0	0-2 0-4	1-2 1-2		4-0 1-2	34 9	6	19	35-64	24	17	
18	F. C. CONSTANTA	T R	1-1 0-3	0-5 0-1	0-2 1-1	3-0 0-4	2-2 0-1	1-2 1-2	0-3 1-0	1-1 0-2	1-1 0-3	1-2 0-2	2-5 4-1	0-2 0-4	0-3 1-0	0-1 4-1	0-2 0-0	4-2 0-1	0-4 2-1		34 7	6	21	30-65	20	18	

Legenda : T=tur; R=retur; J=jucate; C=cîștigate; E=egale; P₁=pierdute; P₂=puncte realizate;
• după cifre indică rezultat înregistrat pe teren propriu.

CUPA ROMÂNIEI, ed. 45 (1982-1983)

16-imi	8-imi	Sferturi	Semifinale	Finala
Universitatea Craiova (A)	Universitatea			
A.S. Armata Tg. Mureș (A)	3 - 2	Universitatea		
Auto Timișoara (județ)	Auto	3 - 1		
Jiul Petroșani (A)	1 - 0		Universitatea	
Sport Club Bacău (A)	Ș.C. Bacău		2 - 0	
Minerul Moldova Nouă (C)	1 - 0	Sp. Studentesc		
Sp. Studentesc București (A)	Sp. Studentesc	3 - 0		
Portul Constanța (C)	3 - 0			Universitatea
F.C. Argeș Pitești (A)	F.C. Argeș			5 - 3 (11 m)
„U” Cluj-Napoca (B)	3 - 0	F.C. Argeș		
F.C. Constanța (A)	F.C. Constanța	2 - 1 (d.p.)		
Letea Bacău (C)	3 - 1		Dinamo	
Chimia Rm. Vâlcea (A)	Chimia		2 - 1	
Celuloza Piatra Neamț (C)	2 - 0	Dinamo		
Dinamo București (A)	Dinamo	1 - 0 (d.p.)		
Politehnica Iași (A)	3 - 1			
F.C. Bihor Oradea (A)	F.C. Bihor			
Silvania Cehu-Silvaniei (C)	2 - 1	F.C. Bihor		
Tractorul Brașov (C)	Tractorul	1 - 0		
C.S. Tîrgoviște (A)	2 - 1		Corvinul	
Steaua București (A)	Steaua		2 - 1	
Metalul Rădăuți (C)	2 - 0 (d.p.)	Corvinul		
Corvinul Hunedoara (A)	Corvinul	2 - 1 (d.p.)		
Chimia Brazi (C)	1 - 0			Politehnica
Petrolul Ploiești (A)	Petrolul			10 - 9 (11 m)
Sp. Muncitoresc Caracal (C)	3 - 0	Petrolul		
F.C.M. Brașov (A)	F.C.M. Brașov	2 - 1		
Șoimii Lipova (C)	2 - 0		Politehnica	
Progresul Vulcan Buc. (B)	Prog. Vulcan		1 - 0	
F.C. Olt Scornicești (A)	1 - 0	Politehnica		
Metalul Sighișoara (C)	Politehnica	2 - 1 (d.p.)		
Politehnica Timișoara (A)	2 - 0			

UNIVERSITATEA CRAIOVA
2 - 1 (1 - 0)

Legendă: A = Divizia „A”; B = Divizia „B”; C = Divizia „C”; d.p. = calificare după prelungiri; 11 m = calificare după executarea loviturilor de departajare din punctul de la 11 m.

DINAMO BUCUREȘTI

LA AL 11-LEA TITLU NAȚIONAL

Așadar, titlul de campioană pe 1982—83 a luat din nou drumul clubului din șoseaua Ștefan cel Mare, *Dinamo București*. Este pentru a 11-a oară cind dinamoviștii îmbracă tricourile de campioni în istoria de 35 de ani a clubului ! Un adevărat record în materie ! Procentul de un titlu la aproape trei ani denotă tăria clubului bucureștean, unitate sportivă foarte bine organizată, puternică, club-fanion al sportului și al fotbalului nostru, mereu în prim-planul Diviziei „A”, mereu angajat în disputa pentru locul 1 !

Ne amintim de prima victorie a dinamoviștilor. Era în toamna lui 1955, pentru că pe atunci campionatul se disputa în sistemul primăvară-toamnă. Pe Stadionul Republicii se disputa ultima etapă. Dinamo primea replica echipei Locomotiva Timișoara. Victorie cu 2—1 și... campioni ! Parcă îl vedem și acum pe Valeriu Neagu, actualul antrenor, sărind, de bucurie, ca o minge ! Sau pe Nicușor, antrenorul care a condus azi pe Dinamo la cea de a 11-a victorie, pe soborul Nicușor, dîndu-se de-a dura pe gazonul stadionului ! Alături de ei se mai aflau, în echipă, frații Băcuț, Szökö, Călinoiu, Al. Ene, Suru ș.a. A urmat apoi seria de patru campionate (1961—62, 1962—63, 1963—64 și 1964—65), urmate de alte patru (1970—71, 1972—73, 1974—75 și 1976—77) cucerite la cîte un an diferență, în alternanță cu F.C. Argeș, Universitatea Craiova și Steaua București. În sfîrșit, ultimele două întreceri (1981—82 și 1982—83) în care culorile alb-roșu ale lui Dinamo au ocupat din nou locul de onoare.

Dar să revenim la victoria de acum, o victorie realizată cu destule emoții deoarece, spre deosebire de ediția a 64-a a campionatului, duelul Dinamo—Universitatea Craiova, duel atît de fertil pentru fotbalul nostru, s-a transformat într-o aprigă dispută în trei, mare parte din timp „cursa” fiind dominată de Sportul studențesc, liderul de toamnă al întrecerii. Dacă facem un clasament al rezultatelor dintre aceste trei echipe ajungem la următorul clasament sui-generis :

1. Dinamo 4 1 3 0 6—3 5
2. Univ. Craiova 4 1 2 1 4—3 4
3. Sp. studențesc 4 1 1 2 2—5 3

Așadar, exact ordinea în clasamentul „cel mare”, ceea ce demonstrează forța

11-ului dinamovist, deținător și al altor recorduri : cel al invincibilității (22 de etape), al meciurilor egale (15) și al celor mai puține partide pierdute (doar 2, cifră egalată doar de... Dinamo în 1955 și de I.T.A. imediat post-belică, și întrecută numai de C.C.A. în campionatul pe 1952, cînd a pierdut un singur joc).

Care ar fi argumentele obținerii titlului ? Într-un interviu acordat după ce tricourile de campioni luaseră drumul clubului, antrenorul Dumitru Nicolae-Nicușor vorbea despre comportarea constant bună a echipei. Într-adevăr, Dinamo a cucerit de două ori cele patru puncte puse în joc în meciurile cu aceeași echipă (F.C.M. Brașov și Politehnica Timișoara), de 11 ori a obținut trei puncte și numai în patru cazuri a cîștigat doar două puncte (Steaua, Universitatea Craiova, Politehnica Iași și F.C. Argeș). Mai amintea antrenorul dinamovist și de îmbunătățirea susținerii omului cu balonul, creșterea tempoului de joc, combativitatea ridicată dovedită în unele jocuri, despre „registrele tactice” schimbate în funcție de adversar și chiar față de situațiile ce interveneau în decursul aceluiași meci. De pildă, acea stabilire a dispozitivului dinamovist cu un atacant apărînd cu tricoul unui fundaș a fost, în fapt, o alegere decisă a variantei sporirii potențialului ofensiv. Și mai adăuga cunoscutul tehnician un fapt deosebit de important, care a contat enorm în cîștigarea titlului : lotul de jucători s-a dedicat trup și suflet programului de pregătire, a luptat cu deosebită ardoare în fiecare joc, mențiuni speciale primind Moraru, Movilă, Al. Nicolae, Ion Marin, Stănescu, Dragnea, Muțescu.

Cu toate că a dominat întrecerea celor mai bune echipe de fotbal din România, Dinamo a avut și puncte slabe care se cer corijate de urgență. Ca de pildă — ratările ! S-au pierdut astfel situații foarte clare (și numeroase) de gol, în partide importante. În plus s-a întîrziat pasa decisivă, ceea ce a dus la pierderea a numeroase poziții bune de șut.

Din evidențele făcute de antrenorul D. Nicolae-Nicușor reiese că apărarea a avut un rol foarte important în păstrarea echilibrului în jocul echipei. Ea s-a dovedit cea mai bine pusă la punct din întreg

campionatul : a primit doar 25 de goluri în 34 de etape, adică 0,735 de meci. Și a marcat (prin Movilă și Al. Nicolae) 8 goluri ! Cifra deosebit de importantă în economia întregii echipe. O valoare ridicată a demonstrat și linia de mijloc Augustin—Dragnea—Mulțescu (cu intercalările lui Custov și Laurențiu Moldovan), compartiment care beneficiază de aportul unui tehnician de mare finețe, dublat de un tactician de certă valoare — și l-am numit pe Mulțescu — ca și de doi jucători cu apetit de gol — Augustin și Dragnea — care, alături de Custov, toți patru au marcat 29 de goluri. În sfârșit, linia ofensivă, cu un Dudu Georgescu la zenitul carierei sale, cu Văetuș mai activ decât o dovedise până atunci dar, totuși, fără realizări deosebite, cu două extreme laborioase, a căror rază de acțiune (indeosebi în cazul lui Orac) se întinde de la o linie de poartă la cealaltă, și-a făcut datoria în meciurile noastre interne (25 goluri). În schimb a rămas datoare în cele internaționale oficiale. Iar exemplul cel mai bun ni l-a oferit partida de la București cu Aston Villa, din cadrul Cupei campionilor europeni, în care atacanții dinamoviști (cu excepția „transversalei” lui Țălnar) nu s-au dovedit periculoși în fața porții lui Rimmer, atacantul englez Garry Shaw demonstrând pe viu ce înseamnă a fi atacant în fotbalul modern.

Performanța lui Dinamo — câștigarea celui de al 11-lea titlu național — se cere a fi valorificată și pe plan internațional. Și nu de puține ori Dinamo a dovedit că are clasă, că — atunci când jucătorii săi se dăruiesc scopului — poate ține pasul cu cele mai puternice echipe europene. Iar viitoarea întrecere a echipelor campioane din Europa poate constitui începutul.

Mircea TUDORAN

DINAMO BUCUREȘTI CAMPIONĂ A ROMÂNIEI PE 1982-83

34 17 15 2 62-25 49 p.

- a ocupat de 25 de ori locul 1.
- cel mai slab loc : 5-7, în etapa I.
- formația tip : Moraru (Eftimescu) — I. Marin (Stredie), Dinu (Movilă), Al. Nicolae (Vlad), Stănescu — Augustin, Dragnea (L. Moldovan), Mulțescu (Custov) — Țălnar, Văetuș (Dudu Georgescu), Orac.
- antrenori : D. Nicolae-Nicușor și Cornel Dinu ; antrenorul portarilor : Marin Andrei.
- medic : Mircea Cristea.
- golgeteri : 14 g — Augustin ; 7 g — Văetuș, Dragnea ; 6 g — Mulțescu ; 5 g — Dudu Georgescu, P. Iordache ; 4 g — Țălnar, Orac, Movilă, Al. Nicolae ; 2 g — Custov.
- jucători folosiți : 21, adică : 31 meciuri — Moraru, Mulțescu, Augustin, Văetuș ; 30 — Al. Nicolae, Dragnea, Orac ; 29 — I. Marin ; 28 — Custov ; 26 — Stredie, P. Iordache ; 25 — C. Dinu ; 23 — Țălnar ; 16 — Movilă ; 14 — Stănescu ; 8 — Dudu Georgescu, L. Moldovan ; 6 — Eftimescu ; 5 — Vlad ; 3 — Sertov ; 1 — Mărginean.
- a beneficiat de 4 lovituri de la 11 m : 2 transformate (Dudu Georgescu, Augustin), 2 ratate (Dudu Georgescu, Custov) ; sancționată cu 1 penalty, transformat.
- șuturi expediate : 572 (337 acasă, 235 în deplasare), dintre care 260 pe poartă (157 acasă, 103 în deplasare).

În meciul DINAMO—F.C. ARGES (2-1), Dudu Georgescu aduce egalarea pentru dinamoviști

Frumoasa aventură A FOTBALIȘTILOR CRAIOVENI

• LA ÎNCEPUT A FOST FIORENTINA •

Autocarul gonește în noapte. Liniște totală în masivul autobuz. La un moment dat, De Sisti, antrenorul Fiorentina, se ridică de pe scaunul din față și vine spre fundul autocarului. Se oprește lângă Galli: „Spune-mi, Giovanni, ce a fost cu mingea aceea de la golul al treilea?” „Nici acum nu-mi vine să cred! Așa cum plecase, balonul părea extrem de ușor. Mi-am zis că va ieși afară, că nu este pe spațiul porții. Dar, cu câțiva metri înainte de a ajunge spre mine, a luat o traiectorie curioasă, și-a schimbat pur și simplu direcția! Și l-am văzut strecurându-se în plasă. Asta a fost!” Și portarul florentin clatină, amărît, din cap. „S-ar putea ca golul ăsta să ne coste calificarea...” murmură micuțul De Sisti, un fost abil conducător de joc în anii când îmbrăca tricourile Romei, ale Fiorentina, echipa lui de suflet, și ale „squadrei azzurra”. Acum a devenit antrenor al „violetilor” și se întoarce, în seara asta de 15 septembrie 1982, de la Craiova. Echipa-fanion a Florentinei a fost învinsă cu 3-1 de Universitatea, despre care argentinianul Passarella declarase, intrînd la vestiare, numerosului grup de ziaristi peninsulari: „Se îngroașă gluma! Numai cu mult noroc ne mai putem califica!” Campionul mondial, ediția 1978, anticipase perfect. Pe „Stadio Comunale”, două săptămîni mai tîrziu, craiovenii limitau scorul la un 0-1 după un meci în care au replicat viguros, mai cu seamă după penaltyul transformat de Antognoni, în minutul 11; decizie a arbitrilor elvețieni Daina, cel cu care se va reîntîlni o echipă românească în martie 1984: Dinamo în semifinalele Cupei campionilor, la Liverpool.

Universitatea Craiova începea, în acea toamnă '82, un traseu ce avea să devină în premieră pentru fotbalul românesc. Jucătorii noștri luau startul în Cupa U.E.F.A. într-un moment propice, într-o atmosferă de mare stimulare reprezentată de generosul public de pe „Centralul” din Bănie. Această lansare în greaua expediție europeană coincidea cu startul echipei naționale în preliminariile Campionatului Europei. Masivul grup de internaționali „alb-albaștri” avea să joace și sub „bagheta” lui Lucescu un rol important în performanța intrării formației României între primele opt de

pe continent. Cum s-a „născut” această echipă care avea să facă să vorbească o Europă despre ea? Grosul l-a dat o „generație de aur” craioveană: Boldici, Negrilă, Țicleanu, Irimescu, Ungureanu, Balaci, Cărmătaru, Donose, Cîrțu, Geolgău. „Implantațiile” (de o mare reușită) s-au numit Lung, Crișan, Ștefănescu, Tilihoi, Beldeanu. Asta a fost, în câteva cuvinte, formarea unei echipe care a crescut an de an, campionat de campionat, care și-a anunțat și în alte ediții de cupe continentale ambițiile și resursele și care, acum, își făcea valizele pentru al doilea episod al „expediției U.E.F.A. '82/83”: episodul Shamrock Rovers.

...Irlandezii vorbeau cu sinceritate despre jocurile cu românii. Sandy Smith, unul dintre cei mai vechi suporteri ai clubului din Dublin, declara într-o emisiune de radio din ajunul partidei: „Știu, românii sînt mai tari. Dar băieții noștri se vor bate să obțină rezultate cît mai bune. Ne pregătim să vedem o partidă frumoasă. „Și, în adevăr, Shamrock Rovers-Universitatea Craiova (0-2) le-a plăcut irlandezilor, chiar dacă Shamrock a pierdut. „Mai ales contra-atacurile Universității m-au încîntat. Da, Ștefănescu și oamenii lui, au în față o frumoasă carieră” încheia cronica sa din „Times” Bob Harrison, unul dintre comentatorii englezi actuali de mare reputație. La Craiova, ținînd la cota ei de echipă intrată în elita grupului U.E.F.A., Universitatea a făcut un spectaculos „galop de sănătate” încheiat cu un 3-0 care o propulsa în optimele de finală.

• ENERVAREA LUI CLAUDE BEZ •

...Claude Bez trece drept un om nu prea simpatic. Președintele lui Bordeaux (și-o va spune orice ziarist francez) se lasă ușor pradă nervilor și exploziile lui, mai cu seamă după nereușite, au devenit celebre. O asemenea „tîradă” asculta, în seara de 24 noiembrie '82 antrenorul Aime Jacquet. Ultimii spectatori plecau de pe stadionul municipal. Plecau cu îndoiala în suflute. Pentru că „girondinii” lor abia reușiseră un 1-0, un debil 1-0, micuță pavăză pentru partida retur de la Craiova. Cum vă spuneam, în timpul ăsta, președintele lui Bordeaux striga:

„Nemaipomenit! Ce portar, domnule! Aștia nici din doi metri nu poți să-i dai gol! Și ce bine s-au închis românii în apărare! Și ce porniri surprinzătoare! Știam că va fi greu dar așa de greu n-am crezut că o să fie. Nici nu merg la Craiova! Sint prea mari emoțiile!” Și nici n-a venit în Bănie Claude Bez. Francezii au deplasat cea mai bună echipă, cu Tresor, Tigana, Giresse, Bracci, Lacombe, Müller. Inutil. Dezlăturirile oamenilor lui Oțet și Ivan n-au putut fi blocate. Geolău, „omul golurilor mari”, a îngenucheat și echipa în care Franța își pusese mari nădejdi pentru o carieră strălucitoare în Cupa U.E.F.A. 2-0 în uralele stadionului Central care înregistra nu mai știu al cîtelea record de spectatori. La orizont se zăreau sferturile de finală. Intrarea în primăvara europeană era pentru Universitatea Craiova o premieră de mult așteptată de întreg fotbalul românesc. Unde vor pleca studenții din Bănie în martie '83? Sorții răspundeau: la Kaiserslautern.

● BRIEGEL PIERDE ȘI DISPUTA PRONOSTICURILOR ●

...„Barometrul” celor de la F.C. Kaiserslautern este Briegel. Cel mai renumit jucător al acestei formații vest-germane are un optimism de fier dar nu unul nemăsurat. Cînd telexul a bătut „Kaiserslautern-Universitatea Craiova” căpitanul alb-negrilor s-a ridicat de pe scaunul din fața aparatului și i-a spus antrenorului R. Kröner: „Dacă plecăm cu mai mult de trei goluri avantaj sîntem calificați. Altfel, se joacă!” În aceleași momente, la Craiova, Corneliu Stroe, vicepreședintele clubului, auzea în pîlnia telefonului care îl lega cu Bucureștiul: „Jucați cu Kaiserslautern. Primul meci în deplasare. Mult succes vă urează cei de la ziarul „Sportul”! Experimentatul conducător al clubului craiovean făcea o reflecție similară cu a lui Briegel: „Fraților, principalul este să nu pierdem la diferență mai mare de un gol. În această variantă sîntem calificați!” Din acel moment se declanșase „operațiunea Kaiserslautern” în care un rol decisiv l-a jucat studierea tactică a adversarului. Au trecut și observările reciproce, au trecut și meciurile de pregătire și, iată, caravana Universității sosește la Kaiserslautern. Atmosfera dinaintea jocului trădează nervozitatea gazdelor. Antrenorul Kröner ne apare și în atitudine, nu numai în declarațiile pe care le-a făcut presei, de o mare circumspecție. Sînt și cîteva taine: va juca sau nu Briegel care se pare că suferă de o întindere? Dar T. Allofs, și el incert? Craiovenii fac ultimul antrenament pe un teren din vecinătatea stadionului central. Toată conducerea clubului asistă la obișnuitul „galop” de dezmoțire. Toți

se întreabă cine îl va înlocui pe Tilihoi, accidentat? Chiar antrenorii noștri au furnizat mai multe variante. Pînă la urmă va fi Irimescu stoperul serii de la Kaiserslautern! O seară cu tunete și trompete, cu sirene și tamburinci și cu imensul cor al suporterilor! Ai noștri au făcut multe asemenea „antrenamente” de rezistență la ofensivele sonore. Cu tribuna ar fi fost cum ar fi fost, dar mai greu s-au prezentat lucrurile cu oamenii lui Kröner care, puși în gardă de antecedentele Universității, au atacat cu furie din start. Băieții noștri s-au bătut cu energie, Kaiserslautern a ajuns cu puțină șansă la 2-0 la pauză și, cîrînd după reîntrearea de la cabine, avea 3-0! Să se fi încheiat aici cariera studenților craioveni în C 3? NU! Pentru că Geolău, iarăși el, simte un moment de „respiro” al apărării adverse și înscrie cu dezinvoltură. Iar Crișan dă o lecție de ce înseamnă preluare urmată de șut necruțător și 2-3! Pe banca de rezerve, unde se retrăsese la 3-0, Briegel este imaginea decepției. Înțelege că prima variantă a pronosticului său a căzut. Dincolo, Corneliu Stroe zîmbește. El este indiscutabil un mai avizat calculator de șanse decît experimentalul internațional vest-german. 16 martie-Craiova. Kröner declară fără înconjur: „Vom apăra cu dinții micul nostru avantaj. Vă repet, ne vom apăra!” Și, în adevăr, Kaiserslautern a rămas, majoritatea timpului, cu 9 jucători de cîmp în propriul careu și a menținut un 0-0 pînă cu numai două minute înainte de sfîrșit cînd un om din linia a treia, impetuosul Negrilă, a declanșat „bomba” care l-a învins pe Reichel și l-a aruncat, disperat, pe gazon, pe Briegel. Universitatea Craiova în semifinale.

Cu cine? Cu Benfica, cu Bohemians Praga sau cu Anderlecht?

Benfica au zis sorții, Benfica, cea mai renumită dintre semifinaliste.

● ELIMINATĂ DAR NU ÎNVINSĂ ●

...Nené este un om de o mare politețe și bunăvoință. Cînd colegul Nuno Ferrari ni-l prezintă, în holul hotelului „Jiul”, chiar în dimineața meciului-relu, el îmi spune de la început: „Îmi face plăcere o mică discuție. Mă destinde. Și am nevoie de calm la jocul de astăzi. Plecăm, în deplasare, de la 0-0. Așa numai avantaj nu poate fi numit. Dar trebuie să recunosc că Universitatea a jucat la Lisabona cu o dăruire exemplară și cu o disciplină tactică pe care aș dori-o și formației noastre. A meritat din plin egalul. Portarul Lung are o mare contribuție la acest rezultat. Acum, să vedem după-amiază ce o să fie. Noi nu ascundem că ne punem mari speranțe în simțul de

gol al lui Filipovici. Iugoslavul nu se vede un meci întreg, poate să dea zeci de pase greșite, dar prima minge favorabilă o transformă în gol." Știau asta și craiovenii dar, la 1-0, au preferat spectacolul, jocul de atac, deschis, care le adusesse atâtea satisfacții în fața tribunelor proprii. Și a venit faza aceea în care balonul a cochetat cu trei apărători de-ai noștri, i-a ocolit parcă, și a ajuns la Filipovici care... aștepta, aștepta singura minge favorabilă pe care a avut-o

în acel meci! 1-1. Universitatea Craiova a fost eliminată dar nu învinsă. Și a fost prima echipă românească ajunsă în semifinalele Cupei U.E.F.A. O performanță remarcabilă. Frumoasa aventură craioveană în Cupa U.E.F.A. 82/83 se așează între cele mai apreciate apariții ale unei echipe de-ale noastre într-o clasică întrecere internațională cum sînt cupele continentale.

Eftimie IONESCU

„Bomba” lui NEGRILA s-a oprit în plasa porții lui Kaiserslautern.

ȚICLEANU înscrie primul gol din meciul-retur cu Bordeaux. În prefungiri, Geolgău va realiza golul calificării.

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI 1982-1983

	<u>Turul I</u>	<u>Turul II</u>	<u>Semifinale</u>	<u>Finala</u>
Hamburger S.V.	Hamburger S.V.			
Dynamo Berlin	1-1; 2-0	Hamburger S.V.		
Olympiakos Pireu	Olympiakos	1-0; 4-0		
Oesters Växjö	2-0; 0-1		Hamburger S.V.	
Dinamo Kiev	Dinamo Kiev		3-0; 1-2	
Grasshoppers Zürich	1-0; 3-0	Dinamo Kiev		
17 Nendori Tirana	17 Nendori	neprez.		
Linfield Belfast	1-0; 1-2			Hamburger S.V.
Real Sociedad S. Seb	Real Sociedad			1-1; 2-1
Vikingur Reykjavik	1-0; 3-2	Real Sociedad		
Celtic Glasgow	Celtic	2-0; 1-2		
Ajax Amsterdam	2-2; 2-1		Real Sociedad	
Sporting Lisabona	Sporting		0-1; 2-0	
Dinamo Zagreb	0-1; 3-0	Sporting		
T. S. K. A. Sofia	T. S. K. A.	2-2; 0-0		
A. S. Monaco	0-0; 2-0			
Widzew Lodz	Widzew			
Hibernians Valletta	4-1; 3-1	Widzew		
Rapid Viena	Rapid	1-2; 5-3		
Avenir Beggen	5-0; 8-0		Widzew	
F.C. Liverpool	Liverpool		2-0; 2-3	
F.C. Dundalk	4-1; 1-0	Liverpool		
H. J. K. Helsinki	H. J. K.	0-1; 5-0		
Omonia Nicosia	0-2; 3-0			Juventus
Aston Villa Birmingham	Aston Villa			2-0; 2-2
Besiktas Istanbul	3-1; 0-0	Aston Villa		
Dinamo București	Dinamo Buc.	2-0; 4-2		
Dukla Praga	2-0; 1-2		Juventus	
Standard Liège	Standard		2-1; 3-1	
Raba E.T.O. Győr	5-0; 0-3	Juventus		
Hvidovre Copenhaga	Juventus	1-1; 2-0		
Juventus Torino	4-1; 3-3			

HAMBURGER S. V.
1-0 (1-0)

Meci preliminar: Dinamo București - Valerengen Oslo 3-1; 1-2.

CUPA CUPELOR 1982 - 1983

	<u>Turul I</u>	<u>Turul II</u>	<u>Semifinale</u>	<u>Finala</u>
F.C. Aberdeen	<u>F.C. Aberdeen</u>			
Dinamo Tirana	1-0; 0-0	<u>F.C. Aberdeen</u>		
Lech Poznan	<u>Lech</u>	2-0; 1-0		
Vestmannaeyjar	1-0; 3-0		<u>F.C. Aberdeen</u>	
Bayern München	<u>Bayern</u>		0-0; 3-2	
Torpedo Moscova	1-1; 0-0	<u>Bayern</u>		
Tottenham Hotspur	<u>Tottenham H.</u>	1-1; 4-1		
Coleraine Belfast	3-0; 4-0			<u>F.C. Aberdeen</u>
Waterschei K. S.V.	<u>Waterschei</u>			5-1; 0-1
Red Boys Differdange	7-1; 1-0	<u>Waterschei</u>		
K.B. Copenhagen	<u>K.B. Copenhagen</u>	2-0; 4-1		
Dynamo Dresda	2-3; 2-1		<u>Waterschei</u>	
Paris St. Germain	<u>Paris St. Germain</u>		0-2; 3-0	
Lokomotiv Sofia	0-1; 5-1	<u>Paris St. Germain</u>		
Swansea City	<u>Swansea</u>	1-0; 2-0		
Sliema Wanderers	12-0; 5-0			
F.C. Austria Viena	<u>F.C. Austria</u>			
Panathinaikos Atena	2-0; 1-2	<u>F.C. Austria</u>		
Galatasaray Istanbul	<u>Galatasaray</u>	4-2; 0-1		
Kuusysi '69 Lahti	2-1; 1-1		<u>F.C. Austria</u>	
C.F. Barcelona	<u>C.F. Barcelona</u>		0-0; 1-1	
Apollon Limassol	8-0; 1-1	<u>C.F. Barcelona</u>		
Steaua Roşie Belgrad	<u>Steaua Roşie</u>	4-2; 2-1		
Lilleström S.K.	4-0; 3-0			<u>Real</u>
Internazionale Milano	<u>Internazionale</u>			2-2; 3-1
Slovan Bratislava	2-0; 1-2	<u>Internazionale</u>		
A.Z. '67 Alkmaar	<u>A.Z. '67</u>	0-1; 2-0		
F.C. Limerick	1-1; 1-0		<u>Real</u>	
Ujpesti Dozsa Budap.	<u>Ujpesti Dozsa</u>		1-1; 2-1	
I.F.K. Göteborg	1-1; 3-1	<u>Real</u>		
F.C. Bala Mare	<u>Real</u>	3-1; 1-0		
Real Madrid	0-0; 5-2			

F.C. ABERDEEN
2-1(1-0, 1-1)

Meciuri preliminare: F.C. Aberdeen - F.C. Slon 7-0; 4-1.
Swansea City - F.C. Braga 3-0; 0-1.

CUPA U.E.F.A. 1982-1983

	<u>Turul II</u>	<u>Turul III</u>	<u>Semifinale</u>	<u>Finala</u>	
Anderlecht Bruxelles	<u>Anderlecht</u>				
F.C. Porto	4-0; 2-3	<u>Anderlecht</u>			
F.K. Sarajevo	<u>Sarajevo</u>	6-1; 0-1			
Corvinul Hunedoara	4-4; 4-0		<u>Anderlecht</u>		
C.F. Valencia	<u>Valencia</u>		2-1; 3-1		
Banik Ostrava	1-0; 0-0	<u>Valencia</u>			
Spartak Moscova	<u>Spartak</u>	0-0; 2-0			
F.C. Haarlem	2-0; 3-1			<u>Anderlecht</u>	
Bohemians Praga	<u>Bohemians</u>			1-0; 3-1	
A.S. St. Etienne	0-0; 4-0	<u>Bohemians</u>			
Servette Geneva	<u>Servette</u>	2-2; 2-1			
Slansk Wroclaw	2-0; 5-1		<u>Bohemians</u>		
Dundee United	<u>Dundee Utd.</u>		1-0; 0-0		
Viking Stavanger	3-1; 0-0	<u>Dundee Utd.</u>			
Werder Bremen	<u>Werder</u>	2-1; 1-1			
Brage Borlänge	2-0; 6-2				
Universitatea Craiova	<u>Univ. Craiova</u>				
Shamrock Rovers	2-0; 3-0	<u>Univ. Craiova</u>			
Girondins Bordeaux	<u>Girondins</u>	0-1; 2-0			
Hajduk Split	1-4; 4-0		<u>Univ. Craiova</u>		
F.C. Kaiserslautern	<u>Kaiserslautern</u>		2-3; 1-0		
S.S.C. Napoli	2-1; 2-0	<u>Kaiserslautern</u>			
C.F. Sevilla	<u>Sevilla</u>	0-1; 4-0			
P.A.O.K. Salonic	0-2; 4-0			<u>Benfica</u>	
A.S. Roma	<u>A.S. Roma</u>			0-0; 1-1	
I.F.K. Norrköping	1-0; 4-4 (11 m)	<u>A.S. Roma</u>			
F.C. Köln	<u>F.C. Köln</u>	0-1; 2-0			
Glasgow Rangers	1-2; 5-0		<u>Benfica</u>		
F.C. Zürich	<u>F.C. Zürich</u>		2-1; 1-1		
Ferencvaros Budapesta	1-1; 1-0	<u>Benfica</u>			
S.K. Lokeren	<u>Benfica</u>	1-1; 4-0			
Benfica Lisabona	2-0; 2-1				

R. S. C. ANDERLECHT
1-0 (1-0)

Și ce departe era Franța!

(urmare din pag. 47)

Tricolorii pleacă la Suceava, pentru meciul cu Japonia. Dar, înainte de asta joacă la Fălticeni, unde se inaugurează un stadion. „E bine să știi să cobori frumos dintr-un avion, dar e la fel de important să pui suflet și în jocul de la Fălticeni”.

La Suceava, 4—0 cu Japonia. Apare Ungureanu. Lipsește Cămătaru. Se spune că e bolnav, dar adevărul e altul. Vechea rană nu s-a închis încă...

Peste trei zile, un nou meci cu Japonia, pe Stadionul Republicii: 3—1. Echipa României își păstrează formula...

Se apropie meciul cu Suedia. Dar, până atunci mai e o săptămână. Astăzi jucăm cu Danemarca, pe „23”. Cineva scrie că e un meci ca să treacă timpul, cu o echipă care se antrenează în avion. Este limpede că necercetarea presei străine ne face să uităm cine sînt Bastrup, Olsen sau Nielsen...

Joc aspru, în compania unei echipe de clasă. Cîștigăm cu 1—0. Marchează Balaci. Cămătaru joacă doar 40 de minute. Tribuna îi este în continuare ostilă... După joc, în holul lui „23”, cineva îi șoptește la ureche lui Lucescu că ar fi bine să-l lase pe bancă pe Cămătaru. Lucescu sare ca ars; „Nu concep echipa României fără Cămătarul”.

Zilele trec. Tensiunea crește. Meciul cu Suedia exercită un interes extraordinar. Publicul simte ceva. Sau presimte. „Sportul” dă glas acestui mare interes. Îi căutăm la telefon pe vechii internaționali. Îmi revine misiunea de a-l găsi pe Silviu Bindea. Îl găsesc acasă, la Timișoara. Cîtă volubilitate și limpezime la 70 de ani! „Doresc din inimă succes echipei naționale. Sînt convins că putem obține victoria. Nu mă sperie Götterborgul. Și nici pe băleți nu trebuie să-i sperie. Pentru mine, Götterborgul a fost — zic eu — o întîmplare determinată de faptul că ai noștri, adică Dinamo, au luat prea ușor meciul. O să mi se răspundă că I.F.K. Götterborg a cîștigat pînă la urmă Cupa, dar eu sînt convins că și toate celelalte echipe s-au îndoit de valoarea ei, tratînd-o de sus, cum se întîmplă deseori în fotbal. În ceea ce mă privește, cred în oamenii tineri din echipa națională, adică în Rednic, în Gabor, în Klein și mai ales în Andone, pe care îl văd un mare fundaș central în devenire. Am încredere în toți jucătorii care ne vor reprezenta și nu cred că vom scăpa victoria”.

Mai sînt cîteva ore pînă la meciul cu Suedia. Balaci declară: „Vreau să contribuie la prima victorie românească asupra Suediei. Dacă acest lucru se va întîmpla, e posibil ca ea să însemne un start pentru o perioadă mai lungă, care s-ar putea să se încheie la Mondialul 1986, ultima mea mare șansă, deoarece atunci voi avea 30 de ani”.

Visurile unei vedete? Parcă e mai mult decît ațit, chiar dacă avem în urmă doar un 3—1 cu Cipru...

8 septembrie! O noapte fabuloasă. România—Suedia 2—0! O noapte cu adevărat fabuloasă.

România—Suedia 2—0. Andone înscrie primul gol

Am auzit această expresie, pentru prima oară, la Rotterdam, în noaptea în care Italia câștiga, pe Centomilla, Campionatul european, în 1968. Una notte favolosa! Abia acum trăim aceste cuvinte la persoana întâi. Ard torțele!

Să amintim victoria... ROMÂNIA—SUECIA 2—0.

mai multe la întâmplare, după ce au pierdut net bătălia de la mijlocul terenului...

... Meciul cu Suedia a fost o probă de tărie și curaj. Lucescu a gândit foarte bine când și-a spus că a ajuns antrenor al echipei naționale la 36 de ani cu ceea ce a realizat la Corvinul. El a mizat mult pe băieții săi, adică pe Rednic,

România—Suedia 2—0. Klein (al doilea din stînga) felicitat de coechipieri după marcarea celui de-al doilea gol

ROMÂNIA: Moraru — Rednic, Andone, Iorgulescu, Ungureanu—Țicleanu Bălăni, Klein (min. 85 Custov) — Gabor (min. 69 Cîrțu), D. Georgescu, Balaci

SUECIA: Ravelli — Fredriksson, Hysen (min. 80 Hallen), S. Dahlquist, Erlandsson — H. Borg, P. Nilsson, Björklund — Larsson (min. 86 Svensson), Corneliussan, Andersson

Șuturi: 14—3 (pe poartă 5—1). Corneres: 8—5. Au marcat **ANDONE** (min. 25) și **KLEIN** (min. 47).

Arbitru E. Șostarici (Iugoslavia)

Și-acum, vă rog să regăsiți în memorie imaginile acestei mari partide. Cu comentariul de atunci, cum se spune la TV...

... Această victorie în premieră istorică asupra Suediei este prețioasă în primul rând pentru că, așa cum avea să declare însuși Enzo Bearzot, jocul echipei României a fost bun, modern, cu momente foarte bune, „una squadra piu veloce e piu tecnica”, în fața căreia — afirmația îi aparține tot lui Bearzot — suedezii au fost constrinși să joace cu pase lungi, cele

Andone, Klein și Gabor. Și astfel, în minutul 50 al meciului, pe tabela de afișaj electronică era scris ROMÂNIA—SUECIA 2—0 (împotriva majorității așteptărilor) prin golurile înscrise de hunedoreni Andone și Klein. Andone a marcat printr-o incursiune tactică demnă de Passarella, cu desprindere de Corneliussan adversarul său direct, iar Klein a marcat printr-un procedeu demn de Rossi și copiat după Zico, cel din meciul cu Noua Zeelandă, la Mondial.

Bineînțeles că „miza pe Corvinul” nu este singurul argument al cuplului Lucescu—Rădulescu.

El mai are la activ:

— remodelarea tactică a lui Balaci, care a jucat mult mai mult pentru echipă;

— reintegrarea lui Bălăni, un jucător deseori contestat (inclusiv de subsemnatul), dar care a făcut un joc foarte bun, Enzo Bearzot fiind de părere că mureșanul a fost cheia tactică a echipei, la care a adăugat: „Oh, dacă Antognoni al meu ar gândi ca Bălăni, ar avea mult mai puține griji”.

Lars Arnesson, antrenorul Suediei, după meci: „Românii au dat o replică foarte bună, aplicînd o tactică care ne-a descumpănit; joc de aşteptare, prudent, cu o excelentă circulaţie a balonului şi cu rupele de ritm care au dereglat sistemul nostru de apărare. Am văzut un jucător încîntător (Balaci), care a tras după el întreaga echipă. Foarte buni Andone şi Klein”.

Iar reporterul nu poate uita declaraţia de vizionar a lui Silviu Bindea, cea mai bună extremă din istoria fotbalului românesc...

După care începe să viseze, pentru prima oară...

1. România	2	2	0	0	5—1	4
2. Cehoslovacia	0	0	0	0	0—0	0
3. Italia	Idem					
4. Suedia	1	0	0	1	0—2	0
5. Cipru	1	0	0	1	1—3	0

Şi visurile încep să ia amploare... Internaţionali tricolori, reveniţi la cluburi, intră în focul cupelor europene. Dinamo cîştigă la Dukla (2—0), Craiova bate Fiorentina (3—1), iar Corvinul, cu „copiii furnalelor”, reuşeşte un 1—1 la Graz.

And TORTELE...

Returul licitează şi mai mult speranţele. Craiova „ştine” la Florenţa, în compania lui Passarella, Antognoni, Bertoni şi Graziani, Dinamo rezistă eroic fantastului atac cehoslovac, cu Nehoda, Stambacher, Kriz, Vizek şi toţi ceilalţi, marcînd prin Tălnar golul calificării, iar Corvinul cîştigă comod, cu 3—0...

Începe deci marea bătălie pe două fronturi. Din fericire — se spune — următorul meci al naţionalei pentru Europa e abia la 4 decembrie din nou la Florenţa...

Bratislava, 6 octombrie. Cehoslovacia — Suedia 2—2! În minutul 88 era 2—0 pentru cehoslovaci, prin golurile marcate de Janecka. „La 2—0, multă lume părăsea stadionul” — avea să declare a doua zi Mircea Rădulescu, prezent la meci, ca observator. „Dar portarul Hruška a greşit în minutul 89 şi Jöngblad a redus scorul. Peste alte secunde a marcat Eriksson”.

Mircea Rădulescu trage o concluzie simplă ca bună ziua. „Suedia a ajuns astfel la plus 1 în clasamentul adevăratului”. (Noi, cu cele patru puncte acumulate, sîntem încă la zero).

Au început calculele. Asta e bine. Înseamnă, vorba lui Valentin Stănescu—Rapid, că sîntem în cărţi. (Cu numai o săptămînă în urmă, eram încă undeva lîngă Nicosia...)

Taimaut. Să nu uităm echipa Cehoslovaciei din meciul cu Suedia...

Hruška—Jakubec, Fiala, Jurkemik, Ondra —

Brezik (min. 64 Chaloupka... am un frison cînd scriu acest nume, pentru că, între timp...), Zelenski, Berger — Janecka (ce repede aveam să uităm peste numai şase luni că Janecka marchează ambele goluri la Bratislava, în poarta lui Ravelli!), Danek (altul!), înlocuit în min. 76 cu slovacul Luhovi, care ştie dumneavoastră... Pe extrema stîngă — Pokluda...

Vă rog să mă credeţi, acest derutant 2—2 (la prima vedere) nu mi s-a părut chiar atât de rău. (Păstram amintirea lui Masopust şi mi-a părut bine că cehii au pierdut un punct... Şi cred că am avut dreptate. Închipuiţi-vă finalul grupei fără golurile suedeze de la Bratislava...)

Şi iar ne face plăcere să privim clasamentul...

1. România 4; 2. Cehoslovacia 1; 3. Suedia 1; 4. Cipru 0

Squadra azzurra n-a intrat încă în luptă... Aşteaptă...

La 13 noiembrie, Italia—Cehoslovacia...

Deocîdată, să rămînem pe „23 August”. Victorie dificilă (2—1) în meciul cu olimpicii bulgari. Alarmă printre cronicari. Absenţele lui Balaci şi Klein sînt şi nu sînt considerate o scuză. Se deplînge forma slabă a lui Ştefănescu. În atac, o singură excepţie de valoare, dar ce excepţie? Cămătaru pare regăsit. Cînd vom putea conta, în sfîrşit, pe un Cămătaru eliberat de complexe în faţa tribunei?

Se apropie turul doi al europenelor. Vasile Anghel, care a fost la Birmingham, pentru Dinamo, declară fără şovăire: „Aston Villa are două vîrfuri — Withe şi Shaw — care trebuie blocate!”

20 octombrie. Dinamo a pierdut la Bucureşti meciul cu Aston Villa (0—2). A marcat... Shaw, de două ori! Un cronicar foloseşte titlul „Lecţia de engleză”. Oh, cînd se vor termina toate astea?

Corvinul conduce cu 4—2 pe Sarajevo, Klein e cu poarta goală, nimic nu poate împiedica un delirant 5—2 cu echipa lui Suşici (Sarajevo), dar scorul final e... 4—4. Oh, cînd se vor termina toate astea?

21 octombrie. Craiova cîştigă cu 2—0 la Dublin, meciul cu Shamrock. O slabă compensaţie. De ce trebuia să vină Aston Villa? Mai e atît de puţin pînă la meciul cu Italia, la Florenţa...

Cercul se strînge. La 27 octombrie, la Benevento, Italia—România (tineret). În aceeaşi seară, Lucescu va fi la Roma, pentru meciul Italia—Elveţia...

Pierdem cu 2—0 la Benevento. Cota subiectivă a meciului de la Florenţa, de la 4 decembrie, e în scădere.

Bomba zilei! Italia—Elveţia 0—1!!! Continuă libaţiile după victoria în Mondial? Creşte adrenalina squadrei pentru meciul cu România! În aceeaşi zi, Suedia bate Ciprul cu 1—0. Suedia — la plus trei!

...Doar Craiova a rămas în cursă! Domul florentin e înconjurat de nori negri. (Cămătaru nu a jucat returul cu Shamrock. Cînd se vor sfîrşi toate astea?)

13 noiembrie. Italia—Cehoslovacia 2—2.

De ce ți-e frică...

Sorții au decis: Bordeaux—Craiova! Începe criza de timp. Craiovenii se pregătesc separat pentru Bordeaux. Ceilalți pleacă la Karl Marx Stadt. 4—1 pentru R.D. Germană. Și mai sînt doar 18 zile pînă la meciul cu Italia. Mari erori în apărare. Ducadam la locul lui Moraru în ultimele minute. 4—1 e 4—1. Ca și în Belgia, înaintea meciului cu Suedia. Lucescu e calm: „Foarte bine. Ultimele toxine ale succesului cu Suedia trebuiau eliminate”. Așa să fie?

Peste cîteva zile, craiovenii pleacă la Bordeaux. Joc excelent al echipei oltene. 1—0 pentru Girondins. Joc formidabil al lui Cămătaru. Cel mai bun Cămătaru! Lung — imbatabil!

Miezul nopții pe aeroportul Otopeni. Flori. Multe flori. Printre cei prezenți, Lucescu. Se apropie de Lung: „Silviule, îmi pare rău, știu că te așteaptă mașina, ca să pleci acasă, la Craiova, dar trebuie să rămii. Mîine plecăm în Belgia. Pentru tine, meciul cu Italia începe astăzi”. Lung tace, înmărmurit. Îmi va spune, peste un an: „Eram gata să invoc o accidentare. Îmi era dor de casă. Dar m-am abținut. Așa e în viață. Uneori totul depinde de un da sau nu.”

Gand, 30 noiembrie. România—Thor Waterschei 4—0. Gabor — 3 goluri. Cămătaru — în arenă.

Tricolorii sosesc pe aeroportul din Milano. Fotoreporterii, cu eternul lor fler, se reped la Balaci, la Gabor, la Cămătaru. Pentru el, Balaci e Rivera, Gabor e „cangurul” din Australia (plus cele trei goluri cu Waterschei), iar Cămătaru e Riva în persoană, mai ales după jocul de la Florența, cu Fiorentina.

Un pronostic italian? Cronicarii Peninsulei sînt de părere că Bearzot a fost egalat nu de Havranek, ci de ploaie. Bearzot plusează: „Echipa Cehoslovaciei este, cred, mai puternică din punct de vedere tehnic și fizic, dar fotbalisții români sînt mai mobili, mai rapizi, capabili să-ți pună oricînd probleme neașteptate în timpul jocului”

„Șansa noastră e în organizarea jocului” (Lucescu).

Dar palmaresul e implacabil. Din cele șapte jocuri de pînă acum, Italienii au cîștigat ȘASE. Remiza a fost un 3—3 ca vai de lume, la București.

Șansa noastră — îmi zic — e pieptul mai umflat după Suedia...

al DOILEA FRONT

Cine ar fi crezut în acest 0—0, formidabila rocadă mică (parcă așa se notează) a drumului spre Paris?

Cine ar fi crezut asta în minutul 55, cînd

Țicleanu era eliminat pentru un fault evident, dar cu totul neintenționat — mijlocușul craiovean vedea încă prin ceață?

Ce-am putea alege din acel film urmărit cu suflul la gură?

Bearzot: „Noi am fost cei care am predat lumii tactica apărării cu orice preț. Acest cattenaccio al românilor a fost justificat, deoarece ei urmăreau un rezultat egal, pe care l-au și realizat. Complimentii Lucescu!”

Balaci: „Italianii spuneau înainte de meci că trebuie să cîștige această partidă cu orice preț. Noi ne-am spus că, orice ar fi, nu trebuie s-o pierdem. La Karl Marx Stadt am jucat frumos și am pierdut cu 4—1. La Florența am fost realiști, chiar foarte realiști în urma eliminării lui Țicleanu, și am obținut punctul mult dorit”.

Bölöni: „Obiectiv realizat. Cred că am luptat foarte bine. Am avut și șansă — așa cum în alte dăți am avut ghinion — dar în fotbal ai nevoie uneori și de șansă. Nu trebuie omis însă un fapt esențial: am luptat teribil ca să fructificăm șansa pe care am avut-o”

Ungureanu: „Dacă ieșeam mai mult la joc, poate că aveam mai multe realizări „fotbalistice”, dar probabil că am fi pierdut. Ne-a fost, omeneste, foarte teamă de acest meci extrem de greu și am luptat cît am putut să nu-l pierdem”.

Lucescu (ponderat și prudent): „Rezultatul este fără îndoială bun. Unii spun că este cel mai bun din istoria fotbalului nostru și au ca argumente faptul că el a fost obținut într-un meci în deplasare, în fața campioanei mondiale, pe terenul ei. Mă bucură, firește, că am obținut acest rezultat, dar mă și ...îngrijorează, pentru că 0—0 cu Italia obligă enorm... După meciul de la Florența, din preliminariile europenelor, gîndurile mele se îndreaptă și mai stăruitor spre Mondialul din '86. Asta nu înseamnă că în aceste europene nu vom lupta să obținem cît mai mult”.

Cît mai mult? Bine, dar, se știe, cît mai mult înseamnă acum calificarea. În fotbal, orice victorie anunță zorii unei înfrîngerii... În lumea asta nesățioasă a fotbalului, doar vest-germanii au propus și au respectat contracte de antrenori pe 20 de ani. O dovadă? Pînă și Bearzot, campionul mondial, e contestat după acest punct pierdut.

Cît mai mult? Se știe foarte bine ce înseamnă acest cît mai mult. Acesta e și motivul îngrijorării lui Lucescu. O îngrijorare care are un singur leac: — calificarea. Și acela, doar pentru o lună sau cel mult cinci...

11 decembrie... Universitatea Craiova—Girondins 2—0! Tresor, Tigana și Giresse — eliminați din Cupă! Victorie formidabilă, dar îngrijorarea crește și mai mult. Va fi o primăvară teribilă...

În loc de cronică, Trésor, un campion al fair-play-ului: „Sigur că-mi pare rău că am pierdut, dar, în ansamblul celor 210 minute de joc

victoria echipei române este pe deplin meritată. Noi am fi putut câștiga cu 3-0 la Bordeaux, craiovenii ar fi putut câștiga cu 3 sau 4 la zero, aici, la ei acasă. Ne-a învins o echipă puternică, așa spune din primul eșalon european, care ne-a blocat capacitatea ofensivă și ne-a făcut să comitem erori în apărare. Îl remarc pe Cămătaru, care ne-a hărțuit tot timpul, nelăsându-ne să respirăm".

În această mare bătălie pe două fronturi, re-facerea psihică a lui Cămătaru mi se pare la fel de importantă ca și calificarea craiovenilor în turul patru al Europei...

O vorbă din tribună: „Am venit tocmai de la Mangalia atît pentru Bordeaux cît și pentru acel 0-0 de la Florența. Pe vremuri, naționala era a Bucureștiului. Azi e a tuturor..."

10 decembrie. La 2 martie, Kaiserslautern. Frontul dublu...

Se apropie sfîrșitul anului... Să privim clasamentul și să ne reamintim literele și cifrele marelui punct de la Florența...

ITALIA-ROMÂNIA 0-0

Stadio Comunale; teren bun; timp frumos; spectatori 55 478. Șuturi 16-2 (pe poartă 5-2). Cornere 8-1.

ITALIA: Zoff — Gentile, Collovati, F. Baresi, Orsini — Tardelli, Antognoni, Marini, Conti — Rossi (min. 46 Causio), Graziani (min. 19 Altobelli)

ROMÂNIA: Lung — Rednic, Iorgulescu, Ștefănescu, Ungureanu — Țicleanu, Bălăni, Klein, Balaci — Gabor (min. 58 Andone), Cămătaru (min. 86 Augustin)

Arbitru Georges Konrath (Franța)

1. România	3	2	1	0	5-1	5
2. Suedia	3	1	1	1	3-4	3
3. Cehoslovacia	2	0	2	0	4-4	2
Italia	2	0	2	0	2-2	2
5. Cipru	2	0	0	2	1-4	0

Tradiționala anchetă a „Sportului” de sfîrșit de an. Cei mai buni în 1982:

1. BALACI — 253; 2. ȘTEFĂNESCU — 167,50; 3. CĂMĂTARU — 107,75; 4. BĂLĂNI — 59,75; 5. IORGULESCU — 42,25...

AR FI FOST O LOVITURĂ DATĂ DISCIPLINEI TACTICE

— Ce zici de locul cinci, Iorgulescu?

— A fost ca șîrlitul ceasului deșteptător. M-am frecat la ochi și mi-am zis că așa e.

— Se spune că ești o invenție a lui Lucescu.

— Absolut de acord. De fapt, nea Mircea a inventat trei jucători: Bălăni, care fusese uitat, Cămătaru, care era socotit pierdut, și eu.

— Cum evaluezi anul 1982? Care ar fi momentul tău de vîrf?

— E un moment format din două momente. Am jucat libero cu Suedia și la marja contra Italiei. Asta mi se pare performanța nr. 1.

— Ce facem cu Italia, în retur?

— E marea noastră șansă. Dacă îl batem, înseamnă că apoi jucăm în trei, cu cehii și suedezii. Dar, ca să-i batem, e nevoie de răbdare, de un pas înainte, unul înapoi. La capitolul ăsta, Mircea Lucescu nu prea greșește. În toamnă, cînd cu Suedia, s-a scris mult că în repriza a doua ne-am potolit în ultimele douăzeci de minute.

— Și ce-i cu asta?

— A... nimic. Dar dacă Brazilia vedea meciul nostru cu Suedia, era azi campioană mondială...

*

— A fost un an bun, „Cami”?

— A fost.

— Mai credea?

— Și da, și nu. Știi cum e la fotbal. Nu știu niciodată cum iese, pînă la urmă.

— Adică?

— Uneori, la fotbal, se răsucesc toate. Iată, Rossi, de pildă... Era la pămînt! K.O.! Nu-i mergea jocul. Presa îl îngropase. Toți, dar absolut toți, spuneau că Dossena e cu o clasă peste. Dar a venit Bearzot și l-a scos din pălărie. Într-un fel, am fost și eu la pămînt. Ajunsesem să-mi fie frică să primesc o pasă pe „23 August”. Dar am avut și eu noroc de un Bearzot. N-am să uit ziua în care Mircea Lucescu m-a tras deoparte, cînd îmi pierdusem toate speranțele, și mi-a spus: „Pentru mine, Cami, ai să fii vîrf nr. 1, orice s-ar întîmpla”.

— Cum îți explici seria lui Rossi la Mondial?

— Mi-e teamă că o să se interpreteze greșit.

— Iar ți-e teamă, Cami?

— Atunci, ca să o spun pe românește, a avut și noroc. Rossi a fost mai bun în Argentina decît în Spania, dar acum l s-au spart toate ghinioanele, cum se zice. Uneori, noaptea, îl văd pe Sorin Cîrțu marcînd patru goluri Braziliei. Credeți că ar fi fost imposibil?

— Mai bine spune-mi cine o să marcheze împotriva Italiei.

— Ca să câștigăm, cred că trebuie să marcheze Rednic sau Ungureanu.

— Ce vrei să spui prin asta?

— Că trebuie să jucăm la meserie, cu toate liniile...

*

— Cum a fost anul '82, Bălăni?

— A fost unul foarte bun pentru mine. Am revenit în echipa națională, Enzo Bearzot a vorbit frumos de mine, mă împac bine cu toți tinerii din echipa națională, lucrez la Tg. Mureș, ca medic stomatolog, pentru că fotbalul trece iar meseria rămîne, sînt căsătorit cu o actriță talentată (cel puțin așa spun regizorii), care, pînă una alta, o să-mi nască, peste cîteva zile, un fiecior sau o fată. Cu alte cuvinte, am toate motivele să sper că potențialul meu moral mă va face să am un an bun în primul rînd la fotbal.

— Ce înseamnă experiență în fotbal?
 — Înseamnă eliminarea fricii. Când eram foarte tânăr, intram în teren punînd și înfrîngerea în față. De atunci nu mi se prea întîmplă asta...

— Dar cu Italia, la Florența?
 — Mi-am spus așa: dacă dăm drumul la joc, pierdem cu un gol, așa cum am pierdut la Neapole, cînd am marcat eu. Dacă închidem, poate reușim un joc egal.

— Crezi că am fi putut ataca mai mult?
 — Poate. Dar asta ar fi fost o lovitură dată disciplinei tactice.

— Ce perspective vezi echipei naționale în '83?

— Bune. Pentru că nu se mai lucrează după ureche. E mai multă fiziologie, mai multă pedagogie, mult mai multă documentare pe probleme de fotbal internațional. E și normal, zic eu, cînd în fruntea echipei se află un jucător cu 70 de tricouri, care știe, simte și presimte. Da... presimte, pentru că în materia asta atît de greu controlabilă care este fotbalul trebuie să vii cu un „calculator” în care să fi intrat mii și mii de întîmplări care se adună, se așează, și astfel apare momentul de inspirație care, la un cm lipsit de toate aceste întîmplări nu este decît o idee banală, găsită într-un caiet de conșpecte.

*

10 ianuarie 1983. Tricolorii au urcat în Poiana Brașovului.

20 ianuarie... Tricolorii—I.P.A. Sibiu 3—0, la Sibiu, Cămătaru, Bölöni, Radu II

Craiovenii pleacă în Grecia, pentru a pregăti dubla manșă cu Kaiserslautern

23 ianuarie... Brașov... Ceilalți tricolori—Sportul studentesc 5—1...

Sînt foarte curios cum o să se rezolve această dublă pregătire.

Tricolorii (fără Craiova) pleacă în Turcia... Istanbul, 29 ianuarie... Turcia—România

1—1. Gabor.

Larissa, Grecia. Joncțiune Ceilalți—Craiova. România—Grecia 3—1. Cămătaru (2). Bölöni. Țicleanu, operat la ochi, e în tribună...

Mircea Lucescu, întrebat la întoarcerea din turneu...

— Ce-ți dorești în acest moment?

— Aș vrea ca cei 18 aleși să fie sănătoși și în formă la ora meciului cu Italia, iar fiecare în parte să știe exact ce are de făcut în teren.

Deci, în primul rînd, sănătate... Cel mai tânăr antrenor de echipă națională a îmbătrînit cu 10 ani — într-unul singur...

TOATĂ FLOAREA CEA VESTITĂ...

12 februarie. Telexul Agenției France Presse bate nervos...

„Limassol, Cipru—Italia 1—1 Italienii au scăpat cu fața curată, ei putînd pierde acest meci”. (Francezii sînt decepționați de faptul că Rossi et co., marele afiș al Europei, ar putea să nu mai vină în Franța... Turneul final fără Rossi e ca Garmisch-ul fără Stenmark sau Wimbledonul fără McEnroe... Și poate că au dreptate. Asociated Press, care e în afara jocului, comentează: „În ultimul sfert de oră, Savrides, singur, a tras neinspirat, în Zoff, ieșit în disperare...”

S-a întors Lucescu, prezent la Limassol: „Acest 1—1 ne convine și nu ne convine”. „Cum asta? În fond, Italia a galopat definitiv”. „Ba nu. Italia joacă acum totul pe o carte la București. Cu o victorie, Bearzot e la plus 1, în cluda startului foarte slab”. Cine să mai înțeleagă?

Și ce frumos sună numele squadrei...

Zoff—Gentile, Collovati, Scirea, Cabrini—Orlani (Ancelotti), Antognoni, Tardelli—Causio, Rossi, Graziani.

Toată floarea cea vestită... Minus Conti. Dar Conti va fi la București...

Cum stăm?

1. România	3	2	1	0	5—1	5
2. Italia	3	0	3	0	3—3	3
3. Suedia	3	1	1	1	3—4	3
4. Cehoslovacia	2	0	2	0	4—4	2
5. Cipru	3	0	1	1	2—5	1

Parcă stăm bine. Dar, cu un 2—0 la București, Italia e în frunte.

Balaci: „S-a dus vremea lui 2—0...”

Totul începe în meciul cu ITALIA

20 februarie. Ultima restanță. Universitatea Craiova—Tirgoviște 1—1. Îngrijorarea crește...

Interviu Havranek în „SPORTUL”...

— Cum vedeți apropiata partidă România—Italia?

— Pentru noi ar fi avantajos ca Italia să joace cît mai bine.

— Credeți că lupta pentru calificare se va da pînă în ultima partidă?

— Cred că înaintea meciului Cehoslovacia—România de la 30 noiembrie vom cunoaște echipa care va juca în Franța.

Un pronostic cludat. Și nu numai pentru faptul că am trăit, cum am trăit, ultima secundă a ultimului minut, la Bratislava...

2 martie, Kaiserslautern. Echipa lui Briegel obține o victorie à la Pyrrhus, 3—2. Minutul 53: 3—0. Minutul 72: 3—2. Pînă acum fotbalistii români se temeau de primele 20 de minute. (În minutul 20 era 0—0). Se pare că au învățat să joace și ultimele 20.

Un titlu inspirat: „Studentii craioveni au trecut proba scrisă”

Ștafeta continuă. La Tg. Mureș, România—Turcia 3—1. Formidabil gol Bölöni în minutul 87... Comentariile trădează nemulțumire. Se spune că golul lui Bölöni a făcut să se mai uite jocul slab...

Marti, 15 martie. A venit Kaiserslautern... „Craiova sub sărutul fotbalului”. Un titlu de avangardă napoletană... 0, dacă n-ar veni și squadra la București, peste exact o lună!

Victoriei Kaiserslautern, eliminată! Prima echipă vest-germană eliminată de o echipă românească. E anul premierelor! Atmosferă delirantă. Unul dintre cronicarii cei mai sobri titrează: „Repriza a treia, odă a bucuriei” Ce vom mai găsi, dacă Italia?... Copiii lui Negrilă, Cristina și Alexandru, sînt în brațele Olteniei. Negrilă a înscris golul victoriei...

24 martie. Echipa Cehoslovaciei a sosit în Cipru cu patru (!) zile înaintea meciului. Tactica lui veni, vidi, vici nu mai poate fi aplicată. Intense antrenamente de acomodare cu terenul.

28 martie! Meciul s-a jucat la Larnaca. A egalat Bicovsky (59), după ce Teofanu deschisese scorul în min. 21. De necrezut. Să vedem, de curiozitate echipa cehoslovacă:

Hruska — Jakubec, Prokes, Fiala, Levy — Chaloupka, Zelenski, Jarolin (80 Stastny) — Vizek, Cermak, Petrzela (56 Bicovsky). Lipsește Janecka. Oh, Janecka, Janecka...!

Eternul clasament... Eterna obsesie...

1. România	3	2	1	0	5—1	5
2. Cehoslovacia	3	0	3	0	5—5	3
3. Italia	3	0	3	0	3—3	3
4. Suedia	3	1	1	1	3—4	3
5. Cipru	4	0	2	2	3—6	2

Sîntem lideri. E un fel de a spune. Avem două puncte avans pentru că sîntem singura echipă care a jucat cu Ciprul acasă... Sîntem un lider cu +1, Cehoslovacia are +2, iar Suedia +3.

Lung: „Pentru noi, totul începe în meciul cu Italia...”

ULTIMUL TREN PENTRU PARIS

Timișoara, 30 martie. România—Iugoslavia 0—2!

Sînt dezamăgit, dar aș vrea să evit panica. Închei cronică cu cuvintele: „Echipa României și Mircea Lucescu au obligația de a demonstra că acest meci cu Iugoslavia a fost doar „o foto-

grafie mișcată” dintr-un serial cu destule promisiuni”

Bearzot, prezent la meci: „Nici nu știu cum am să decontez biletul de călătorie la federația italiană. Sincer să fiu, nu am văzut nimic”

Antonio Caliendo, ziarist italian: „Nu exclud posibilitatea ca acest meci, așa cum a fost jucat de români, să fie un „cal troian” în tabăra lui Bearzot”.

De-ar fi așa. Dar nu e, din păcate...

Lucescu: „Echipei noastre naționale îi este necesară o pregătire mai lungă în comun. Sper ca în cele zece zile... Am simțit mult lipsa lui Cămătaru”.

6 aprilie, Lisabona. Un mare 0—0 al Craiovei cu Benfica!

Eusebio, prezent la meci: „Auzisem lucruri bune despre Craiova. Rezultatele ei de pînă acum, în Cupa UEFA, o recomandau. Nu o bănuiam, însă, atît de matură în joc, atît de hotărîtă să-și realizeze planul. M-a impresionat jocul acestui vîrf de excepție, Cămătaru”

★

...A început numărătoarea inversă pentru meciul cu Italia. O mică ascensiune în Poiana Brașovului, devenită tradițională. Tensiunea crește. Cămătaru e calm: „De ce să-mi fac atîtea griji? Italia e campioană mondială, dar e și egala Ciprului”

Au sosit italienii. Doar Real Madrid a mai fost primit cu atîta interes.

Bearzot: „Pentru noi, meciul cu echipa României înseamnă ultimul tren pentru Paris”

16 aprilie 1983. VICTORIE MARE:

ROMÂNIA—ITALIA 1—0!

Campionii mondiali înfrînți la București!
UN SUCCES DE PROPORȚII CU ECOU ÎN TOATĂ LUMEA!

Cum au reușit tricolorii acolo unde n-au reușit nici brazilienii?

1) Echipa României a atins forma maximă în ziua de 16 aprilie, după zece zile în care Lucescu ie-a povestit tricolorilor tot ce s-a scris, nu s-a scris, s-a văzut și nu s-a văzut despre Italia.

2) Echipa României a rezolvat marea problemă a mizei duble (Italia+Benfica)

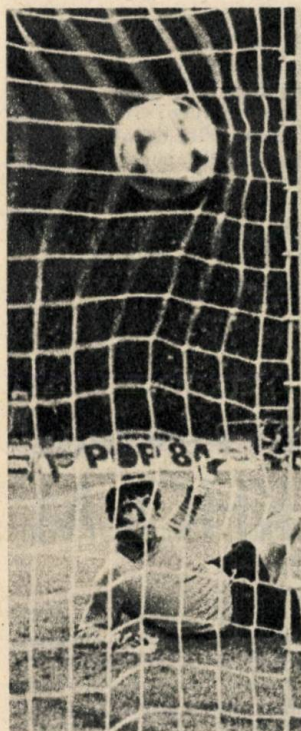
3) Echipa României a pus pe masa verde o serie de idei care ar fi putut figura, la Mondial, în carnetul lui Menotti și Santana. Itinerariile lui Ungureanu (paravan la Conti), rigoarea lui Iorgulescu „la Rossi”, anihilarea lui... Gentile, plimbat cu dezinvoltură, de Balaci, pe tot terenul.

4) Echipa României a avut resurse psiho-fizice pe care numai o construcție de finețe psihologică le poate susține. Reabilitarea lui Cămătaru, creditul total acordat lui Bölöni, „fantezia” numită Iorgulescu, „enormitatea” apelului la „corviniști”, însoțită de rezistența la toate ironiile posibile, integrarea grupului de comando craiovean într-un moment în care Cupa UEFA era un veritabil cîntec de sirenă — sînt

tot atâtea probe de maturitate ale cuplului
Lucescu—Rădulescu.

IN MEMORIAM

redacție, strecurându-ne printre mașini, auto-
care și torțe, aflăm că Cehoslovacia a învins
Ciprul cu 6—0. Unde e adevărul?

România—Italia 1—0. Zoff neputincios la șutul lui Bălișni

Stadion „23 August”, teren bun, timp excelent, spectatori — circa 85 000. Șuturi la poartă 10—10; pe poartă 3—2. Cornere 5—3. A marcat Bălișni (min. 24)

ROMÂNIA: Moraru — Rednic, Iorgulescu, Ștefănescu, Ungureanu — Augustin (min. 78 Andone), Klein, Bălișni, Balaci — Geolgău (min. 87 Cițu), Cămătaru

ITALIA: Zoff — Gentile, Collovati, Scirea, Cabrini — Marini, Tardelli, Antognoni (min. 57 Dossena) — Conti, Rossi, Bettiga (min. 70 Altobelli)

Arbitru M. Vautrot (Franța)

1. România	4	3	1	0	6	—1	7
2. Cehoslovacia	4	1	3	0	11	—5	5
3. Suedia	3	1	1	1	3	—4	3
4. Italia	4	0	3	1	3	—4	3
5. Cipru	5	0	2	3	2	—12	2

Deși lideri, tricolorii se mențin la (doar) +1. Cehliau plus 2 și și-au rotunjit dintr-un foc golul. Suedia continuă să fie la +3. Am luat trei puncte Italiei, dar nimeni nu uită că am mai luat trei puncte și Angliei. Avem șapte puncte, dar, după meciul cu Cehoslovacia urmează seria de trei jocuri afară. Programul acela ciudat, la care am subscris, s-a spus, cu prea mare ușurință...

Craiova, 20 aprilie. Universitatea pierde calificarea cu Benfica. Cu toate că Balaci deschide scorul, în minutul 17. Cu toate că omul nr. 1 de la Lisabona ratează, singur, în minutul 30. Cu toate că în minutul 73 Crișan șutează în bară, la scorul de 1—1.

Ar fi fost prea frumos. Și meciul cu Cehoslovacia se apropie.

Mai sînt opt zile. Ce gîndesc jucătorii?

Ștefănescu: „Cel puțin la fel de greu ca meciul cu Italia. E greu și pentru că am avansat în

AR FI FOST
prea
FRUMOS...

O mare victorie. O nouă premieră. Dar, ca aproape întotdeauna în fotbal, abia ajunși la

bătălia grupei... e greu și pentru că cehoslovaci chiar dacă nu au firma italienilor — asta e și vina presei internaționale — alcătuiesc o echipă de temut pentru oricine".

Balaci: „Am jucat de două ori cu Cehoslovacia... Drept să vă spun, pe jucătorii de astăzi nu-i cunosc prea bine... ce am mai văzut la televizor... la Mondial... dar n-am să comit greșeala să consider echipa Cehoslovaciei doar la valoarea din Spania, fie și numai pentru faptul că după o perioadă mai slabă te trezești din pumn... și Vizek sau Chaloupka știu să renască... dovadă că după Guadalajara au câștigat campionatul european".

Bölöni: „Meci greu, împotriva unei echipe fără fluctuații și deci cu foarte puține breșe. Ei au avantajul că ne-au văzut în direct, contra Italiei, la București. Adică ne-au văzut într-un meci în care nu prea am avut ce ascunde... În schimb, noi, nu-i prea cunoaștem..."

Lucescu: „Elementul esențial este capacitatea de concentrare. Pentru meciul cu Italia ea a fost perfectă. Acum au mai trecut unele evenimente, atenția nu e încă pe deplin concentrată... se mai vorbește de Benfica... de derbyul Dinamo—Craiova... Sper, totuși, ca meciul cu Italia să nu rămână doar un vis frumos..."

Dar, la 15 mai, a venit înfrângerea: 0—1 cu Cehoslovacia la București...!!!

Prudența declarațiilor pe care le-am amintit trăda de fapt o stare de spirit. O stare de spirit pe care am încercat să o sintetizăm în „Sportul” din 11 mai, cu patru zile înaintea meciului...

„La această oră, tricolorii se pregătesc pentru acest ultim asalt pe teren propriu, după care vor urma trei jocuri consecutive afară, în care orizontul e mai larg, deoarece orice punct câștigat se scrie în „clasamentul adevărului”. Cu alte cuvinte, prin această prismă, meciul cu Cehoslovacia e obstacolul cel mai înalt în cursa cu ... obstacole pentru Paris. Este meciul care are doar varianta creației și a dăruirii, după care registrul devine mult mai variat, el presupunând multiple posibilități întru rotunjirea numărului de puncte necesar victoriei”.

Astăzi, după recitirea acestui pasaj de avangardă, reporterul își dă seama că a văzut bine curba de efort spre calificare, o curbă în care înfrângerea din meciul cu Cehoslovacia a amplificat vigoarea sprintului final, care a decis, de fapt, calificarea.

Să revedem acum meciul cu Cehoslovacia, pentru că trebuie și asta...

Stadion „23 August”: teren bun; timp frumos, cald; spectatori circa 50 000. Șuturi 8—9 (pe poartă 2—7). Cornere 10—4. A marcat Vizek (min. 40 — penalty)

ROMÂNIA: Lung — Rednic, Ștefănescu, Iorgulescu, Ungureanu — Augustin, Bölöni, Klein, Balaci — Gabor (min. 46 Geolău), Cămătaru (min. 61 Andone)

CEHOSLOVACIA: Hruska — Jakubec, Jurkemik, Prokes, Fiala — Chaloupka, Zelenski, Bicoovsky, Levy (min. 46 Stambacher) — Janecka, Vizek

Arbitru A. Ponnet (Belgia)

Decepție mare... Majoritatea presei abandonează echipa națională. Înfrângerea e clară, dar argumentele sînt confuze. Se pedalează în primul rînd pe schimbările de pe bancă — vechiul cal de bătaie. Este împedat că aproape nimeni nu mai crede în calificare. Cum să mai crezi, își spun cei mai mulți, cînd România a coborît vertiginos de la plus unu la minus unu în clasamentul adevărului, în timp ce...

CEHOSLOVACIA ȘI SUECIA SÎNT LA PLUS TREI!!!!

UN PAHAR PENTRU... STOCKHOLM

În seara aceea de 15 mai, seara înfrîngerii, directorul tehnic, devenit antrenorul Lucescu, le-a propus jucătorilor să se întâlnească în holul hotelului „București”, de pe Calea Victoriei. Lucescu a încheiat, zîmbind pentru prima oară: „O bere se poate bea și la înfrîngere”. Așa am ajuns într-un salon al hotelului „București”. Jucătorii au venit grupuri-grupuri, cu nevestele. Discuțiile se legau greu. Toți priveau în pahare, fără să bea. Ne vorbeam din priviri. Cele mai multe păreau să spună: „Asta-i situația. Ce rost mai are?” Pe neașteptate și-a făcut apariția vice-președintele CNEFS, Nicolae Stan, care răspundea de fotbal. Și-a făcut loc, între doi jucători, la modul sportiv, împiedecîndu-i să se ridice. A cerut un pahar. Și-a umplut paharul. L-a luat în mînă, fără să se ridice, parcă pentru a evita răceala momentului solemn și a spus: „Băieți, dați-mi voie să ridic acest pahar pentru frumosul gol al lui Bölöni și pentru golul de la Stockholm!” Toți jucătorii au avut un moment de perplexitate, apoi au izbucnit aplauzele. După care vice-președintele Nicolae Stan a mai stat cîteva minute, s-a ridicat, a urat petrecere frumoasă celor rămași și s-a retras. Nu-mi aduc aminte de un moment mai frumos în acest îndelungat război al calificării care se va încheia într-o noapte de noiembrie, la Bratislava, la doi pași de Austerlitz...

Peste cîteva minute, un „piccolo” mi-a spus la ureche că s-a dat la radio rezultatul meciului Suedia—Cipru, disputat în aceeași seară: 5—0 pentru Suedia. A auzit Ungureanu, care ședea vizavi. Mi-a zîmbit, ridicînd sprîncelele...

Avea desigur în gînd clasamentul...

1. Cehoslovacia	5	2	3	0	12—5	7
2. România	5	3	1	1	6—2	7
3. Suedia	4	2	1	1	8—4	5
4. Italia	4	0	3	1	3—4	3
5. Cipru	6	0	2	4	3—17	2

Pentru prima oară, echipa României nu e lider...

Cîteva cuvinte din interviul cu Lucescu:

„Nu reproșez nimic jucătorilor. Le-am spus în vestiar că le mulțumesc pentru că au încercat totul, că eu sînt cel care a greșit, fiind neinspirat și cu Gabor. N-am reușit să refac capacitatea de concentrare... eu resping în continuare ideea oboselii fizice. Nu-mi place deloc placa antrenorilor care invocă nerespectarea indicațiilor tactice. Am mulțumit jucătorilor pentru că s-au bătut mai bine de un an ca să lase în lume. Am făcut-o chiar după acest joc slab... Cu Italia am făcut un pas mare spre Europa. Îi vom face din nou, sînt sigur. Se adunaseră cam multe premiere: dacă am fi făcut joc egal cu Italia și un alt egal cu Cehoslovacia, s-ar fi spus că e normal și totul ar fi trecut fără dureri. Acum, am învins și am pierdut... S-ar putea să fie mai bine așa.”

Năstase-Borg 1-0!

Și a fost mai bine. Pentru că înfrîngerea cu Cehoslovacia a adus victoria de la Stockholm. Poate cea mai mare victorie din istoria fotbalului nostru, pentru că miza era strivitoare. Tricolorii, înainte de Stockholm, erau ca un șahist care, avînd negrul în următoarele trei partide (Stockholm, Cipru și Bratislava) nu avea voie să piardă. Mai mult, nu avea voie — la un moment dat — să piardă vreun punct, pentru a mai putea spera.

Au fost zile grele la Stockholm și în sihăstria de la Kirn (R.F.G.), orașelul în care s-a pregătit perfect marele și hotărîtorul meci cu Suedia.

A fost un meci Borg—Năstase, așa cum mi-am permis să sugerez în avancronică, un meci în care s-a valorificat pînă și stîngăcia suedezilor de a fi declanșat „războiul psihologic” în presa de la Stockholm cu mijloace destul de nalve (desene sugerînd „cum faultează românii”, apelul adresat părinților de a nu-și lăsa copiii în fața televizorului, pentru a nu învăța jocul brutal).

În loc de cronică (s-au scris atîtea, cum se obișnuiește la victorie, au fost aplauze și din partea celor care sugerau modificarea structurii a echipei naționale și care au făcut apoi abstracție de faptul că Lucescu a aliniat de fapt echipa care a pierdut meciul cu Cehoslovacia) vom recurge la părerea secretarului federației suedeze, Robert Hernady:

„Românii au jucat excelent, au o tehnică mult superioară fotbaliștilor noștri și o gîndire tactică cu totul remarcabilă, la care, să fiu sincer, nu m-am așteptat. Remarc întreaga echipă și în primul rînd pe vîrfurile de atac Cămătaru”

SUEDIA—ROMÂNIA 0—1

Și-acum, cifrele și numele care vorbesc pentru astăzi și mîine...

Stadion Rasunda: teren moale; timp frumos; spectatori — 31 474; șuturi 10—6 (pe poartă 3—4). Cornere 10—0. A marcat Cămătaru (min. 29)

SUEDIA: Ravelli — Erlandsson, Hyssen, Dahlquist, Frederiksson — Eriksson, Prytz (min. 74 Randberg), Strömberg, Holmgren — Sandberg (min. 22 B. Nilsson), Corneliussen

ROMÂNIA: Lung — Rednic, Iorgulescu, Ștefănescu, Ungureanu — Țicleanu (min. 72 Augustin), Andone, Bölöni, Klein — Balaci (min. 89 Geolău), Cămătaru

Arbitru A. Prokop (R.D. Germană)

Echipa României e din nou în frunte...

1. România	6	4	1	1	7—2	9
2. Cehoslovacia	5	2	3	0	12—5	7
3. Suedia	6	3	1	2	10—5	7
4. Italia	5	0	3	2	3—16	3
5. Cipru	6	0	2	4	3—17	2

(Cu numai două săptămîni în urmă s-a jucat meciul Suedia—Italia, 2—0. Acest rezultat e cuprins în clasament.)

Tricolorii sînt deci larăși în frunte... Dar mai e mult... Cehoslovacia e încă în frunte la „adevăr”, cu un plus de două puncte... Tot ceea ce urmează sînt mutări forțate, ca la șah...

Prima — victorie a suedezilor asupra cehilor...

Se realizează. 1—0 la 21 septembrie. Corneliussen (min. 13).

Suedia e în frunte...

1. Suedia	7	4	1	2	11—5	9
2. România	6	4	1	1	7—2	9

Cehoslovacia are 7 puncte, golaveraj bun (12—6) și două jocuri acasă...

A doua condiție — Suedia să piardă la Neapole... Dar Suedia bate Italia cu 3—0! Un rezultat care stîrnește uimire în toată Europa. De treizeci de ani Italia nu a mai pierdut acasă cu 0—3! Cum explicați, ragazzi?

În loc de explicație, clasamentul...

1. Suedia	8	5	1	2	14—5	11
2. România	6	4	1	1	7—2	9
3. Cehoslovacia	6	2	3	1	12—6	7
4. Italia	6	0	3	3	3—9	3
5. Cipru	6	0	2	4	3—17	2

Gazzetta dello Sport scrie despre „naufregiul squadrei”, care înăsprește sprintul final. A treia condiție — victoria României în Cipru.

Îndeplinit. (N-a fost un joc frumos. Nici n-ar fi putut să fie...)

Cipru — România 0—1. Din această centrare a lui Klein s-a marcat golul victoriei.

Cipru—România 0—1. Pe terenul din Limassol, cap Bălăni — gol !

CIPRU — ROMÂNIA 0—1 (0—0)

Limassol, teren greu, timp favorabil; spectatori — 13 000; Şuturi: 7—10 (pe poartă 2—3). Cornere: 3—3. A marcat Bölöni (min. 75)

CIPRU: Konstantinou — Miamiliotis, Pangliras, Kezos, Erotokritos — Ţinghis, Savidis, Iangudakis — Kounas (min. 65 Mavris), Fotis (min. 78 Dimitrou), Teofanu

ROMÂNIA: Lung — Rednic, Ştefănescu, Nicolae, Ungureanu — Ţicleanu, Bölöni, Klein, Muşescu (min. 46 Hagl) — Cămătaru, Coraş (min. 73 Gabor)

Arbitru, Bridges (Țara Gallor)

Bölöni, după meci: „Deși am marcat două goluri care ne-au adus victoria în partidele cu Italia și cu Cipru, gândul care-mi revine este al marii mele ocazii ratate în partida cu Cehoslovacia, la București..., când am avut golul în picior... De aceea mă obsedează revanșa de la Bratislava. AM MUNCIT PEA MULT PENTRU ACEASTĂ CALIFICARE CA SĂ O SCĂPĂM ÎN ULTIMUL CEAS” (Verzalele, adică literele mari, țin loc de avanscrionică).

Dar înainte de asta, meciul de la Praga, Cehoslovacia—Italia, penultimul al maratonului grupei a cincea...

Am fost la Praga. Erau atâtea variante...

1) Victoria Cehoslovaciei cu un gol condiționează o victorie finală în grupă cu un 2—0 cu România; victoria cu două goluri atrage automat calificarea după o victorie (la români) cu numai un gol.

2) Un joc egal elimină Cehoslovacia, totul urmînd să se decidă iarăși la Bratislava, în meciul în care România ar avea șansele lui x și 2, iar Cehoslovacia ar juca doar un meci amical, de palmares.

A învins Cehoslovacia, cu 2—0! Revin în redacția „Ceskoslovensky Sport” cu șeful secției de fotbal a ziarului. E bine dispus. „E foarte bine, Ian — îmi spune. Suedia e eliminată. La numai 1—0 erau trei variante”. Mă roagă să-i scriu un articol avanscrionică pentru ceea ce toți numesc acum „finala” grupei, de la 30 noiembrie, Bratislava. Mă așez și scriu... „La 30 noiembrie, la Bratislava se înfruntă o echipă care nu a pierdut pe teren propriu (Cehoslovacia) cu una neînvinsă în deplasare (România)”. Le place ideea. A doua zi aceasta va fi leitmotivul presei sportive cehoslovace...

ULTIMA REPRIZA

...SÎNTEM LA BRATISLAVA...

VICTORIEEEEEEEEEEE! Deși e doar meci egal (1—1)

Bratislava, teren moale, vreme rece, spec-

Cehoslovacia—România 1—1. Geolgău deschide scorul

tatori — circa 60.000; șuturi la poartă 14—3 (pe poartă 5—2); cornere 12—1. Au marcat Geolgău (min. 62) și Luhovy (min. 85)
 CEHOSLOVACIA: Hruska — Jakubec, Pro-

kes, Fiala, Rada — Chaloupka, Zelenski, Stambacher (min. 72 Jurkemik) — Vizek, Danek (min. 72 Luhovy), Janecka.
 ROMÂNIA: Lung — Negrilă, Iorgulescu,

Antrenorii Mircea Lucescu și Mircea Rădulescu (în primul plan), împreună cu vicepreședintele F. R. Fotbal, Mircea Pascu, îngrijorați în timpul jocului, dar cit de fericiți la sfârșitul partidei ; după calificarea de la Bratislava.

Ștefănescu, Ungureanu — Rednic, Geolău, Böllni, Klein — Gabor (min. 79 Augustin; min. 89 Nicolae), Cămaru.

Arbitru K. Palotai (Ungaria)

La căderea cortinei

1. ROMÂNIA	8	6	1	1	9—2	12
2. Suedia	8	5	1	1	14—5	11
3. Cehoslovacia	8	3	4	1	14—6	10
4. Italia	8	1	3	4	6—12	5
5. Cipru	8	0	2	6	3—21	2

1) A fost inclus și ultimul meci, cel de la Perugia (Italia—Cipru)

30 noiembrie 1983... Havranek, Bearzot și Arnsson erau marii favoriți ai acestei grupe de foc. A învins Lucescu, pentru că el, internaționalul, a făcut abstracție de cele 70 de tricouri ale sale și a „prins” toată cibernetica modernă a fotbalului, sfârșind prin a-i pofti frumos în cușcă pe leii numiți Rossi, Corneliusson sau Vizek, acesta din urmă având șansa de a juca la București împotriva unui Lucescu ca mulți alții, adică neinformați.

...30 noiembrie 1983. Un tânăr într-un demi bleumarin, în capul gol, siluetă firavă pe fondul vulcanului Bratislava, urmărește în picioare, fără să respire, un meci pe care nu-l poate privi șezând. Se vede că e calm, dar e un calm aparent. Böllni cade, secerat. Tânărul elegant se repede în teren de parcă ar vrea să salveze un copil căzut în fața tramvaiului.

Directorul tehnic redevenea „șeful de bandă”. Era în joc toată viața lui dăruită fotbalului...

*

Meciul de la Bratislava, FINALA, așa cum s-a scris, a fost un meci cu totul deosebit, din cauza încărcăturii teribile. (Să nu uităm că în anul 1969, la București, echipa României avea nevoie de un simplu joc egal pentru a pleca în Mexic. Și totuși, au fost atâtea emoții...). Meciul de la Bratislava a fost una din probele de

foc care își pune amprenta pe forța de rezistență a unei întregi promoții de fotbaliști.

La Bratislava, ștacheta s-a ridicat pentru a treia oară succesiv, după Stockholm și Limassol. În meciul de la Bratislava s-au adunat și toate marile încercări ale jocurilor precedente, ca să nu mai vorbim de amintirea marilor încercări eșuate din anii trecuți (e suficient să amintim finalul ratat din grupa în care au fost obținute trei puncte din patru cu Anglia; să nu uităm sprintul final ratat după acel răsunător 2—0 de la Zagreb...).

În acest joc cu Cehoslovacia, tricolorii au început într-un stil de echipă mare, fiind stăpâni pe teren și joc timp de o jumătate de oră. Pe măsura avansării în timp ei și-au modificat dispozitivul, sfârșind prin golul splendid al lui Geolău, la capătul unei combinații în care Böllni și Klein au făcut proba unei mari măiestrii tehnico-tactice. Apoi a venit perioada cea mai grea a meciului. Ultimele șase minute ale meciului, când s-ar fi putut pierde tot ce se realizase pe parcursul a 500 de zile.

...Pe aeroportul din Bratislava a fost atunci, în noaptea de 30 noiembrie spre 1 decembrie, bucurie mare. Mii de români scandau numele jucătorilor și ale antrenorilor.

La revenirea în București, am fost întrebat, ca de obicei: cum a fost? Întrebau cei care trăiseră meciul la televizor. Am dat un răspuns care putea să pară o replică ... gazetărească — „n-am văzut meciul de la Bratislava”, dar acesta era purul adevăr.

Mărturisesc că am VĂZUT cu adevărat meciul de la Bratislava abia în reluare, la video, unde am putut urmări cu adevărat ceea ce se cheamă un meci de fotbal și nu un salt mortal, cum a fost, pe viu, finala de la Bratislava.

Ioan CHIRILĂ

Cehoslovacia — România 1—1. BUCURIA CALIFICĂRII !

Interviu cu o scriitoare
de mare popularitate

CELLA SERGHI

—prima „microbistă“ din țară

- Însoțind echipa de fotbal a României la Balcaniada de la Atena
- Un sfat „gimnastic”: când vezi că nu merge, fă puntea!
- Între mare și munte, cu Camil Petrescu și Mihail Sebastian

O scînteie aprinde alta. Ideea acestui interviu s-a născut în momentul unei convorbiri televizate purtată de colega noastră Carmen Dumitrescu cu scriitoarea Cella Serghi, cîștigătoare recentă a unui nou concurs inoficial de popularitate în rîndurile cititorilor cu ultimul ei roman „Această dulce povară: tinerețea”. În fața camerei de luat vederi, neașteptat, romanciera a făcut o declarație pentru noi surprinzătoare: „Eu sînt probabil prima microbistă din țară!”.

Pe firul acestei afirmații am ajuns să sunăm la ușa locuinței bucureștene din str. Sf. Constantin și să propunem scriitoarei, fără menajamente, dezlegarea misterului cu mai multe capete: ce fel

de suporteră?, a cui?, de unde pînă unde?

Cella Serghi — dacă faci un ușor efort de întoarcere în adolescență — lasă să se străvadă nu numai „o fată frumoasă, sportivă, veselă” cum era Diana din „Pinza de păianjen”, ci și un foarte amabil, plăcut și inteligent partener de conversație.

— „Microbistă” e un cuvînt pe care l-am auzit mai de curînd. Dar la fotbal (sau fotbal, cum îi spuneam noi) mergeam de prin anii '30. La primul meci, cred că era o întîlnire România—Iugoslavia, pe stadionul ONEF, m-a dus fratele meu. Nu prea înțelegeam jocul, dar îmi plăcea mulțimea aceea imensă, pasionată de mingea care parcă țesea figuri pe teren. În toamna lui 1934 am zărit

un afiș pe care scria că mai sînt locuri libere pentru Balcaniada de la Atena. M-am înscris, am călătorit cu „Transilvania” pe mare, împreună cu echipa României și cu fiica lui Rebreanu. Țin și azi minte cum în tribună mă cam bușeau spectatorii greci cînd încurajam pe fotbaliștii noștri. Cum să nu mă consider precursora „microbistelor” de astăzi?

Cine reface mintal imaginile bucureștene interbelice își va da seama că Cella Serghi a fost premergătoare în sport. În multe privințe. Deși nu era studentă în educație fizică, urma cursuri de gimnastică la ONEF și cu puțină imaginație ți-o poți închipui (cum e descrisă eroina ei de roman) „pe bara de echilibru, în pantalonași scurți de satin

negru, cu bluza de sport portocalie, cu pantofi de gimnastică". Din acea epocă și în acea sală de gimnastică s-a născut probabil o „rețetă de viață” pe care o dă scriitoarea: „Cînd vezi că nu merge, fă puntea!”.

— Dacă mă întreabă cineva ce sporturi am practicat eu însămi, răspunsul nu poate fi simplu. Dobrogeancă de baștină, născută la Constanța, cele mai vechi amintiri sportive sînt firește legate de înot, de verile petrecute la Mangalia, de fetele Galaction, primele care ino-

tau în stilul craul, făcînd senzație. Acolo, la mare, mi-a zis actorul George Vraca „scufița albastră”. Apoi, la București, înotam la ștrandul Kiseleff, unde l-am cunoscut în 1927 pe Camil Petrescu, și unde mă aruncam curajoasă în piscină ca să-l impresionez cu oarecare aere de „vedetă”. El, scriitorul cerebral, vag înotător, se minuna „cît de bună înotătoare sînt”... Apoi, pe mese improvizate în sufragerii, învingeam partide de ping-pong cu Suchianu, ale cărui drive-uri mai spărgeau cite

un bibelou... Dar erau nu numai veri în Capitală. Iarna, patinam pe lacul Cismigiu sau la terasa Oteteleşanu, de unde, traversînd piața Teatrului Național, intram triumfătoare în restaurantul Elysée, frecventat de lumea artistică unde voiam să epatez cu alura mea de Sonja Henie, cu patinele înșurubate pe ghetete aruncate neglijent pe după umeri și cu celebra mea beretă albă cu pampon roșu... Abia pe urmă am dat cu ochii de un afiș care anunța cursuri de schi pentru amatori la Predeal. Banii pentru echipament îmi lipseau, aveam doar bocanci și pantaloni, iar în sus puneam puloverul de la patinaj. Schiurile se închiriau pe loc. Acolo, pentru prima oară, am schiat împreună cu Clody Bertola, avînd ca instructor pe Vera Proca-Ciortea. Trăiam, la cabană, în condiții spartane (mîncare pe sponci, căldură puțină), dar nu ne plîngeam; bucuria sportului în aer ozonat întrecea orice lipsuri. Așa am cunoscut mai de aproape muntele, eu care veneam tocmai de la mare. Și a fost „pasiune la prima vedere”. De aici s-a născut dorința de a colinda munții ca excursionistă. Așa am ajuns să „fac” Postăvarul, Bucegii, Babele, o noapte pe Valea Horoabei, lacul Scropoasa. La întoarcere, copleșită de emoții, de senzații tari, am avut pentru înția oară sentimentul că sînt cu adevărat stăpînă pe viață. În timp ce alții își petreceau vremea la cazinoul din Sinaia și-i socoteam niște nenorociți, pe care-i puteam privi de sus...

— Ce ecou au avut toate acestea în scrisul dumneavoastră?

— Trebuie să spun că de la aceste ascensiuni montane mi se trage... Așa a început cariera mea literară. Impresionată de priveliștile de pe

Cella Serghi
pe schiuri,
pe pantele din Predeal

munți, cu regretul că ele întreceau în varietate pe cele marine din copilăria mea, am scris în 1932 primul meu text, intitulat „Week-end în Bucegi, toamna”. I l-am arătat lui Camil Petrescu, care l-a recomandat lui Ion Pas și astfel am semnat pentru prima oară, cu pseudonimul Cella Marin, în „Gazeta”. Cu senzațiile mersului, alunecatului pe schiuri așa fi putut umple alte pagini (și am făcut-o mai târziu), pentru că era o viață de care nu știusem nimic, preocupări, dorințe, ambiții sportive care-mi fuseseră străine până atunci, ca limba japoneză. Și-apoi, cîte plăceri: fixatul schiurilor, o „cris-tiană”, o coborîre directă pe Cioplea, un „telemarc” superb...

— Și prietenii dvs Camil Petrescu și Mihail Sebastian?

— Am povestit destule despre ei în amintirile mele, în „Pe firul de păianjen al memoriei”. Dar merită poate să repovestesc cum l-am întîlnit într-o zi pe Sebastian pe Calea Victoriei, prin 1936. Vroia să intre la magazinul universal să-și cumpere un trenzi. Cu fantezia răspunsurilor mele neașteptate, i-am sugerat

să-și cumpere mai bine un costum de schi. Mirat, a întrebat „la ce bun?”. Atunci i-am vîndut ideea: ori de cîte ori ai de ales între un lucru necesar și unul de plăcere, alege-l pe cel de plăcere. De cele necesare are grijă viața să-ți amintească mereu... Urmarea: Sebastian nu numai că și-a cumpărat costumul de schi, dar a plecat la Predeal (ne-am întîlnit acolo și cu Suchianu care schia admirabil), iar la întoarcere a pus pe hîrtie probabil cel mai frumos roman al său, „Accidentul”, un poem în proză despre munți și schi, despre tinerețe, cabane și schiori... Cîndva, prin anii '50, am vrut eu însămi să scriu un roman sportiv. Plecasem la Snagov să-i văd de aproape pe schiști, să-i înțeleg nu numai canotînd pe lac, ci și trăind în casele țărănești din preajmă. Pictorița Magdalena Rădulescu îmi și pregătise o copertă, cu schifuri în întrecere. Numai eu n-am fost destul de perseverentă în această încercare. Sper doar că m-am răscumpărat cu romanul „Cantemirștii”, pentru care n-am ezitat să stau în preajma elevilor de liceu militar din ge-

nerația lui Marin Sorescu, și la Predeal, și la Eforie, de la exercițiile de gimnastică din zori, pînă la repetițiile pasului de defilare de după-amiază...

— Ce credeți că atrage pe scriitor spre temele sportive?

— Sportul e o activitate pasionantă, care-ți dă sentimentul de forță, de libertate, de echilibru. Mai ales sedentarilor, în lupta permanentă cu această viață înclîcită. Simți că respiri. Iar dacă-l mai și practici serios, ai deschise porți spre lume, orizonturi noi. Sportul îți dă posibilitatea să admiri și să descrii peisaje inedite, iarna la schi ambi-anța e infinit mai bogată chiar decît cea pe care ți-o oferă înotul la mare. Pînă și la patinaj peisajul e mereu același, numai la schi se schimbă mereu. Trecînd pe sub copaci, ca pe sub baldachin, cu genunchii îndoiți, ieși la lumină spre imagini de o mare varietate. Iar sentimentul de viteză îl ai ca la condusul mașinii...

— Mulțumim, ați și scris o pagină despre sport!

Victor BÂNCIULESCU

O PARTIDĂ DE TENIS LA MIEZUL NOPTII

Urmăresc la orele două noaptea o partidă de tenis la televizor.

Trebuie să fie o boală necunoscută acest fel elegant de a lăsa ceva alb de la tine la mine — ceva de care vor să se descotorosească. Dar acolo e după-amiază și-aici miezul nopții. Bănuiesc că tribunele au pus pariuri —

românul joacă tare și va câștiga artistic. Femeie unde mi-ai pus costumul meu de tenis ?

Să îlasăm pe miine dimineață cînd acolo va fi noapte miine o să-ți cumpăr și ție unul miine plecăm cu căruța la tîrg de-or fi reparat podul.

Ovidiu GENARU

WA-THO-HUCK SAU DRAMATICA VIAȚĂ A UNUI CAMPION OLIMPIC

Jim Thorpe

ÎNTRE GLORIE ȘI UITARE

Cărare, oricât de luminoasă, suportă adesea destinul care alternează claritatea cu adumbrirea.

În limba algonkinilor, Wa-Tho-Huck înseamnă „cărare luminoasă”. Întocmai ca în tinerețea altor popoare, și la indienii piei-roșii de pe teritoriul american, cu poreclele se botează mai curînd speranțele, dorințele decît realitatea.

Înainte chiar de a-i zice, la cererea ofițerului stării civile, Jim Thorpe, l-au poreclit acasă, după obiceiul strămoșesc al indienilor, „cărare luminoasă”.

Totul părea, la început, să confirme nădejdea lui Wa-Tho-Huck. Soarta surprinzătoare a copilului indian se împlinea: în 1912 a devenit dublu campion olimpic, în probele măiestriei atletice depline, la pentatlon și decatlon. Dar cîteva luni mai tîrziu, suspectat și acuzat de a fi jucat baseball pentru bani, deci de a fi fost profesionist al sportului, Jim Thorpe pierde titlurile cucerite pe stadionul din Stockholm și este obligat să înapoieze cele două medalii olimpice de aur, o umilîntă care i-a întunecat întreaga viață și i-a deschis o rană niciodată vindecată.

Iată omul a cărui poveste încercăm să v-o redăm, între

parametrii stărilor extreme; de la erau la proscris și iarși înapoi pe soclul gloriei (dar prea târziu pentru a mai răscumpăra ceva din deznădejdea celui iremediabil lovit).

UN ATLET INNĂSCUT

S-a născut în 1888 într-o rezervă indiană din Oklahoma, ca membru al tribului Sac and Fox, ramură a algonkinilor. În timpul sarcinii, maică-sa a zărit o licărire stranie în marginea pădurii, de unde se trage porecla ulterioară dată copilului.

Jim a petrecut primii ani de viață, împreună cu frațele său geamăn Charles. În plină natură, însoțindu-și adesea tatăl la vânătoare sau în urmărirea turmelor de bivoli sălbatici. Astfel, Jim parcurgea câteodată pe jos 30 km pe zi, făurindu-și o neobișnuită rezistență fizică încă înainte de a frecventa școala primară a tribului, situată la 35 km de locuința părinților săi de la Shawnee, în statul Oklahoma.

Mai târziu, Hiram, tatăl, l-a înscris pe fiul său Jim la Haskell Indian School din Lawrence, în statul Kansas, la peste 200 km de localitatea sa de baștină. Aici a descoperit tânărul indian piele-roșie modul de viață al albilor și mai ales unul din sporturile

lor preferate: fotbalul american.

În 1904, tatăl a dorit să sporească instrucția băiatului și l-a transferat în Pennsylvania, la Carlisle High School (instituție de învățămînt pentru indieni, bucurîndu-se de o bună reputație). Două luni mai târziu, Jim a fost chemat de urgență la Shawnee, dar a sosit prea târziu: tatăl său fusese înhumat. Nefericit, a refuzat să se mai întoarcă la Carlisle. A lucrat timp de doi ani într-o fermă indiană și n-a acceptat să-și reia studiile decît în 1907, la insistențele unui unchi.

Avea 18 ani și a fost curînd reperat de antrenorul de fotbal american Glenn „Pop” Warner, pasionat și de atletism. La Carlisle, însușirile

Gina Hemphill, nepoata lui Jesse Owens, și Bill Thorpe, nepotul lui Jim Thorpe — purtători ai torței olimpice, în memoria bunicii lor

excepționale de atlet desăvârșit ale adolescentului înalt de 1,83 m și cântărind 85 kg nu puteau trece neobservate.

Jim Thorpe și-a cucerit repede locul în prima echipă de fotbal a școlii. A devenit vedetă în această disciplină, dar îi creștea concomitent cota și ca atlet. Neobosit, se distinge de asemenea la baseball, la lupte, la canotaj, la tenis. Reușea în orice încercare fizică. Mai puțin la învățătură.

PENTRU UN PUMN DE DOLARI

La sfârșitul anului 1909 i se cam făcuse lehamite de cursurile de la Carlisle. A răspuns favorabil solicitărilor unui manager care căuta jucători de baseball printre studenți. Jim s-a lăsat ademenit pentru 15 dolari pe săptămână și a jucat sub culorile echipei Rocky Mount Tigers (din Fayetteville, în Carolina de Nord) timp de două sezoane. Dar s-a plictisit repede de viața ambulantă monotona, fără viitor, a semiprofioniștilor, care nu-i aducea, în fond, decât un biet pumn de dolari.

În 1910, când revine la Carlisle, Warner îi reproșează că a jucat baseball sub adevăratul său nume, imprudent pe care studenții în general o evitau, pentru a nu-și periclita statutul de amatori. Jim Thorpe n-a prea dat atenție acestor vorbe. Amatori, profesioniști, asemenea cuvinte nu aveau un înțeles prea clar pentru el, nu deslușea diferența. Ceea ce conta era plăcerea imensă de a juca, de a concura.

1910, 1911, 1912 au fost pentru el ani de intensă glorie. A devenit steaua echipei de fotbal din Carlisle, cea mai bună formație din răsaritul Statelor Unite. Destrăma orice sistem defensiv advers.

Într-o zi, Warner i-a spus: „Ce-ar fi să ne pregătim pentru Jocurile Olimpice de la Stockholm?”. Cu prilejul con-

cursurilor de selecție ale lotului american, pe stadionul Polo Ground din New York, Jim s-a calificat la săritura în înălțime cu 1,95 m (la 2 cm de recordul mondial al epocii) și la săritura în lungime cu 7,17 m. A fost reținut, de asemenea, împreună cu Avery Brundage (viitorul președinte al Comitetului Internațional Olimpic), pentru probele de pentatlon și decatlon, înscrise atunci pentru prima oară în programul olimpic.

CONCURENT OLIMPIC LA 17 PROBE !

La Stockholm, între 7 și 15 iulie 1912, Jim a concurat la nu mai puțin de 17 probe! Dintre acestea, cinci chiar în prima zi: probele pentatlonului, dintre care a câștigat patru, încheind concursul pe primul loc în clasamentul în care Brundage apare abia pe locul 6. Rezultatele lui Thorpe au fost: 7,07 m la lungime, 46,41 m la săliță, 22,9 pe 200 m, 35,57 m la disc și 4:44,8 pe 1500 m.

Pe urmă, Thorpe obține locul 5 la înălțime (cu 1,87 m), locul 7 la lungime (cu 6,90 m) și, în sfârșit, câștigă decatlonul, care va rămîne probă clasică, dar care se disputa pe vremea aceea în trei zile. (Avery Brundage, accidentat, a abandonat). La decatlon, Jim obține următoarele rezultate: 11,2 pe 100 m, 6,79 m la lungime, 12,89 m la greutate, 1,87 m la înălțime, 52,2 pe 400 m, 36,98 m la disc, 15,6 pe 110 m garduri, 3,25 m la prăjină, 45,70 m la săliță și 4:40,1 pe 1500 m. Victoriile sale asupra celor mai apropiați adversari au fost copleșitoare. Însumînd (după tabela de calcul a vremii) 8412 puncte, el a stabilit un record mondial care nu va fi depășit decât peste 15 ani. Dar nimeni, de atunci, nu va mai câștiga atît de dețășat un decatlon olimpic: Thorpe l-a întrecut pe al

doilea clasat (suedezul Hugo Wieslander) cu 688 puncte, iar pe al treilea (suedezul Charles Lomberg) cu 999 puncte!

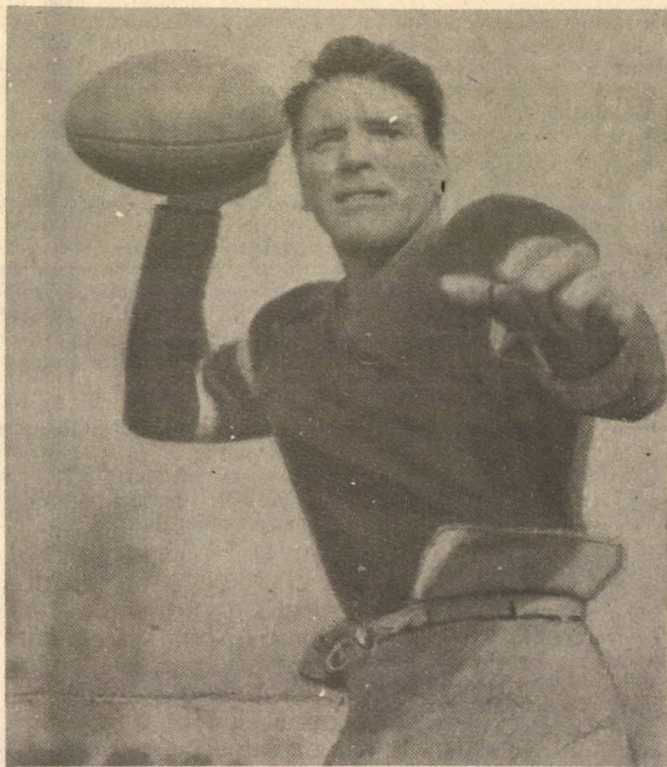
Jim Thorpe, atlet excepțional, a fost figura marcantă a Jocurilor Olimpice din capitala suedează. Întoarcerea sa în patrie a fost un triumf. Sărbătorit ca un erou național, a primit un mesaj de felicitare din partea președintelui S.U.A. William Howard Taft. Fotografia sa figura pe pagina întâi a tuturor ziarelor Era „omul zilei”.

Numai că, în îngusta cameră a căminului studentesc din patria sa, nici n-a apucat bine să se așeze praful pe medaliile de aur, cînd a izbucnit scandalul.

UN TRIUMF INTUNECAT

Într-un oraș anodin din statul Massachusetts, la Worcester, la sediul ziarului local, unui reporter i-au căzut ochii pe fotografia din „New York Times” arătîndu-l pe Jim Thorpe la săritura în înălțime. Poza aceasta i-a amintit de alta, mai veche cu trei ani, pe care a descoperit-o în arhiva redacției. În acea-șta, Thorpe apărea în echipamentul de baseball al formației semiprofesioniste Rocky Mount Tigers, tocmai aceea în care jucase pentru 15 dolari pe săptămână în anii 1909—1910. Fără să ezite, identitatea fiind incontestabilă, ziaristul a răspîndit vestea cu iuteala fulgerului: „Thorpe a jucat baseball pentru bani; el n-avea deci dreptul să participe la Jocurile Olimpice, întrucît nu era amator”. Știrea a căzut ca un trăsnet.

În ianuarie 1913, Amateur Athletic Union (un fel de federație americană de atletism) s-a sesizat și a deschis o anchetă. Secretarul general al federației, James E. Sullivan, un fervent admirator al lui Thorpe, nu a putut

Cunoscutul actor Burt Lancaster, în rolul lui Jim Thorpe

face altceva decât să confirme faptele reproșate campionului olimpic. La rîndul său, Thorpe — într-o scrisoare adresată federației — și-a recunoscut faptele cu aceste cuvinte: „N-am știut că risc descalificarea dacă joc într-o echipă de baseball. Nu cunoșteam regulile amatorismului”.

SCURTA „CĂRARE LUMINOASĂ”

Și cînd te gîndești că Thorpe ar fi putut juca sub un nume fals, ca să nu fie depistat... Dar severitatea și intoleranța regulilor amatorismului din acea vreme ne lasă astăzi perplecși.

Fidelă dogmelor sale inflexibile, la 6 februarie 1913, la șase luni după încheierea Jocurilor Olimpice, A.A.U. a comunicat Comitetului olim-

pic suedez că James Thorpe (nimeni nu-i mai spunea Jim) a jucat baseball, în 1909 și 1910, într-o echipă profesionistă din Carolina de Nord, primind un salariu de 60 de dolari pe lună. De la Stockholm, dosarul a fost trimis la Lausanne, la sediul C.I.O., care hotărăște, în același an, la 26 mai, anularea rezultatelor și descalificarea lui Thorpe, obligîndu-l pe acesta să înapoieze cele două medalii de aur, ce urmau a fi înmîinate secunzilor în cele două probe. (Dar atît suedezul Hugo Wieslander, cît și norvegianul Ferdinand Bie, secundul la pentatlon, au refuzat să primească medaliile de aur!).

A fost una dintre cele mai crude și mai dureroase drame din lumea sportului. Părintele olimpismului modern, pedagogul francez Pierre de Coubertin, a evocat întîmplarea în memoriile sale. Foarte afectat de această dramă — deși în mod oficial nu

putea să se opună drasticei măsuri — și-a expus opinia cu onestitate și cu obișnuita-i ironie: „Ce să spun despre faptele imputate lui Thorpe? Pe vremea aceea, în Statele Unite existau o mulțime de studenți săraci și pasionați de sport care, vara, intrau în echipe profesionale de baseball, adesea sub un nume de împrumut. Thorpe, în 1909 și 1910, a făcut așa, sub propriul său nume, fără să-și dea seama de consecințele nesocotinței sale. Nu s-a știut nimic și, întors la colegiul său din Carlisle, a fost de atunci considerat întotdeauna amator. Citindu-i scrisoarea atît de sinceră, ca și cea atît de firesc emoționată a directorului colegiului, îți vine să evoci anumiți jucători de tenis care au făcut altele (mai boacâne) fără să fie tulburați”.

Radiat pe viață, privat de trofee și de titlurile sale, celebrul sportiv, care a practicat întotdeauna cu dezinteresare atletismul, se trezește, la 25 de ani, în 1913, în culmea capacităților sale atletice, părăsit și neconsolat. Nu-i mai rămînea decât să-și valorifice harurile sportive tocmai în disciplina care i-a adus dezonorarea olimpică: în baseball.

S-a atașat uneia din marile echipe ale epocii: New York Giants, și a devenit în scurtă vreme vedetă, cu gajuri impresionante pe atunci de 5000 de dolari pe an. Dar Thorpe prefera totuși fotbalul american; a revenit deci la acest sport, sub culorile formației Canton Bulldogs (din Ohio), acoperindu-se de glorie și cunoscînd, între 1915 și 1922, o popularitate greu de imaginat într-o epocă fără radio sau televiziune.

După o carieră profesionistă de un deceniu, începe să-și neglijeze antrenamen-

tele, se dedă tot mai des băuturilor alcoolice, rămîne cîrînd singur, într-un declin însoțit doar de mizerie și dureroasele sale amintiri. Joacă pînă la vîrsta de 41 de ani, în 1929, pentru sume din ce în ce mai mici.

În 1932, cînd se inaugurează Jocurile Olimpice de la Los Angeles, era un erou uitat. Rătăcește singuratic în jurul Coliseului. Legenda spune că ar fi fost recunoscut la poarta stadionului de o personalitate din Comitetul de organizare, care îi dă un bilet de intrare. „Los Angeles Times” din 31 iulie 1932 relatează că Jim Thorpe a asistat la defilarea delegațiilor cu lacrimi în ochi, după ce a fost salutat de vicepreședintele Statelor Unite, Charles Curtis (el însuși de origine indiană), care a proclamat deschiderea oficială a Jocurilor.

Se spune că l-ar fi aplaudat atunci, în tribune, 100.000 de spectatori. Dar totul a rămas doar o clipă de fericire pe „cărarea luminoasă” ce-i fusese hărăzită și care n-a ținut multă vreme.

A urmat lunga noapte a uitării, decăderea progresivă. A făcut diverse meserii: mîonitor la un centru pentru copii, culegător de fructe pentru 4 dolari pe săptămîină, paznic de uzină etc. În 1941 a vrut să se angajeze în armată,

dar avea 53 de ani și a fost recuzat la serviciul militar.

Au trecut anii. Gloria durează puțin. Și totuși, într-o zi, presa și pe urmă Hollywoodul, prin 1950, și-au amintit din nou de el. Un juriu de 400 de ziariști s-a reunit pentru a alege pe campionul campionilor primei jumătăți de secol 1900—1950. Ei au optat pentru Jim Thorpe, înaintea altor celebrități ale arenei, ca Jack Dempsey, Joe Louis sau Babe Ruth, super-idolul baseballului. Peste cîteva luni doar, casa Warner Bros produce un film realizat de vestitul regizor Michael Curtiz, intitulat: „Omul de bronz, decatlonistul american Jim Thorpe” (cunoscut în Europa și sub titlul: „Uriașul stadionului”). Rolul titular e jucat magistral de reputatul actor Burt Lancaster. Din rețeta filmului i se acordă și lui Thorpe o gratificație de 25.000 de dolari, care l-au ajutat să-și sfîrșească viața într-o relativă îndestulare.

Se stinge din viață în 1953, la vîrsta de 65 de ani, victimă a unui cancer, înconjurat de cei 7 copii ai săi, proveniți din trei căsătorii succesive. Pînă la ultima suflare, în cursul agoniei, și-a plîns durerea, și-a strigat nevinovăția și și-a reclamat medaliile de la Stockholm, singura-i avere.

Așa se încheie prodigious roman al unei vieți sau cum spune Robert Parienté: „romanul unui proscris, radiat în 1913, reabilitat în 1983”.

Da, au trebuit să treacă 70 de ani pentru ca dreptate să se facă. De-a lungul acestor șapte decenii s-au mai făcut tentative de reabilitare în favoarea lui Thorpe. Dar însuși fostul său adversar în probele de pentatlon și decatlon, la Olimpiada din 1912, Avery Brundage, ajuns președinte al C.I.O., a răspuns aproape cu cinism: „ignoranta nu e o scuză”.

Abia în ianuarie 1983, la Los Angeles, în cadrul unei memorabile ceremonii, copiii lui Jim Thorpe au primit medaliile de aur ale tatălui lor din mîinile actualului președinte al C.I.O., Juan Antonio Samaranch.

Era desigur prea tîrziu pentru Jim Thorpe, campionul. Era însă timpul, în perspectiva istoriei sportului, pentru a șterge urmele unei decizii nedrepte și a reface, bucătică cu bucătică, imaginea, nu neprihănită, dar adevărată a eroului olimpic.

Wa-Tho-Huck a regăsit „cărarea luminoasă” și reintră pe ușa din față în palmaresul celor mai frumoase performanțe atletice mondiale. Bun venit!

Aforisme

- În orice bătălie, în orice treabă, există totdeauna o ocazie de a fi învingător.
André MAUROIS

- Atletismul este domeniul verdictelor absolute.

Antoine BLONDIN

- Scandinavii au găsit mijlocul de a ridica temperatura în țările lor: sportul.

Jean GIRAUDOUX

- Slăbiciunea forței constă în a nu crede decît în forță.

Paul VALÉRY

- Într-un corp voinic să steie o pătrunzătoare minte,
A rostit în vremea veche, mult vestitul Juvenal.
Tineri, nu uitați vreodată înțeleptele-i cuvinte,
Căci, un trup fără de minte, i-o căruță fără cal.

Constantin KIRIȚESCU

- Întotdeauna va exista o stachetă care va cădea.

Iolanda BALAȘ

- Velocipedia are acest bun: dă independență și libertate: se uită pentru cîteva minute orașul, ticăloșia lui, grijile și necazurile.

Constantin CANTILLI

- O victorie obținută prin înșelăciune este, din punct de vedere sportiv, o înfrîngere.

René MAHEU

- Jucătorii de rugby se împart în cei care cară pianul și cei care cîntă la pian.

Pierre DANOS

- Educația pentru sport devine educație prin sport.

Amadou Mahtar M'BOW

- A fi sportiv înseamnă a ține seama de alții.

Emil ZATOPEK

- Spre deosebire de vedetele ecranului, care dispar oarecum în umbra personajelor lor, campionii nu joacă pe eroii, ei *sînt* eroii.

Pierre MAZEAUD

- Frumusețea, pentru un tînăr, înseamnă să aibă un trup antrenat pentru osteneli, pentru alergări și exerciții de forță, precum și să aibă o înfățișare plăcută.

ARISTOTEL

- Sportul este singurul domeniu în care performanțele depind exclusiv de calitățile personale.
- Inteligența nu contează cînd ești hotărît să cîștigi.
- Nimeni nu-și amintește înfrîngerile, ci numai victoriile

Klaus BÖJE

- Cucerirea cea mai nobilă a omului nu e calul, ci bicicleta.
- Bicicleta e un obiect de lirism, o harfă pe roți. Ea e viața, o viață care se scurge printre două garduri de unde saltă cîteodată o verigă.

René FALLET

- Boxul e o știință și o artă.

Abel HERMANT

- Decalogul chibițului (la șah):

- I. Să tacă.
- II. Gesturi să nu facă.
- III. Orice sfat să lase.
- IV. Să n-atingă piese.
- V. Să n-aprecieze.
- VI. Să nu fredoneze.
- VII. Să nu ne afume.
- VIII. Să nu facă glume.
- IX. Să nu facă semn.
- X. Să fie de lemn.

Mihail SADOVEANU

- Pescuitul e un lucru simplu: un b*ț și o sfoară, cu un vierme la un capăt și un smintit la celălalt.

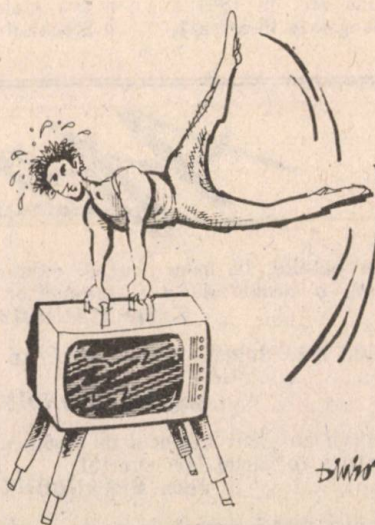
Samuel JOHNSON

- Sportul risipește distanțele și apropie sufletele mai mult decît muzica ușoară.

Fănuș NEAGU

- Pentru mine, cursele automobilistice sînt ca pictura. Ceea ce pentru pictor sînt culorile, pentru mine este automobilul, adică un mijloc de exprimare.

Stirling MOSS

Fără cuvinte...

Forța metaforei sportive

Forța metaforei sportive — iată un subiect care ar putea tenta pe un eseist talentat.

În „Jurnal”-ul său, nepublicat în timpul vieții, N.D. Cocea notează la 13 octombrie 1939: „Așzisa ofertă de pace a Germaniei e respinsă, cu curtoazie, dar cu piciorul, ca o minge de fotbal prost aruncată”.

În corespondența dintre Roger Martin du Gard și André Gide (publicată în 1920 sub titlul „Steaua prieteniei exigente”), autorul „Falsificatorilor de bani” poate scrie „părintelui” familiei Thibault: „Dar în numele dragostei, prieteniei noastre, să nu crezi că, pentru atîta lucru, trebuie să viți în teacă floretele discuției sau să-ți îmbibînzesti loviturile scumpelor mănuși de box, întru nemăsurata pagubă a sincerelor noastre raporturi”.

Arghezi pleda pentru sport cu modernitate, cu înțelegerea mersului vremii; era deci aproape inutil ca F. Brunea-Fox să-i amintească: „Arghezi nu trebuie să uite că Pegasul său de astăzi e motocicletă”. Mai nostimă e referirea lui Ștefan Roll (Gh. Dinu), care scria în revista „Integral” (nr. 3 din 1 mai 1925) despre Arghezi: „....îl doresc tapînd pucîngul, sărînd la coardă și trăgînd la mănuși pe ring în sala de box,

unde — în locul oricăror alte preocupări romantice — pugilez”.

Boris Pasternak, în poemul „Suprema boltă” (fragmentul „Istoria striga prin glasul său”), cînd vrea să caracterizeze elanul revoluționar al lui Lenin, spune: „El a fost ca o fandare de floretă”.

Chiar și Nicolae Iorga — ultimul la care te-ai fi așteptat — apelează la sport pentru a scoate la iveală rațiunile morale ale acțiunilor în lume. În tableta sa obișnuită din „Neamul românesc” (19 aprilie 1940), intitulată „Dar asta nu e un joc!”, Iorga zice, luînd indirect în tîrbacă pe strategii de cafenea: „Ni se învederează, pe singurele linii ale specialității respective, ce înseamnă cutare lovitură, cutare acțiune și ce se poate prevedea din succesul sau insuccesul ei. Ar fi, adecă, aceia ce se vede și se apreciază la întrecerile atletice din fiecare duminică în acest București al nostru, numeroși spectatori notîndu-i fiecare din mișcările concurenților și admirînd pe acela care, la momentul cel mai potrivit, a reușit să deie lovitura măiastră. Dar aceia fac un joc. Nimic moral nu rezultă din acele alergături și ciocniri, care învederează numai cine are mușchi mai tari și știe cum să-i în-

trebuițeze mai bine, meritînd aplauzele unor privitori fermecați. Dar în aceia ce se petrece astăzi în lume e, domnilor spectatori și arbitri, altceva”.

În „Bilanțul” vieții și mai ales al carierei sale scriitoricești, Somerset Maugham, cînd își caracterizează lecturile, spune: „Pentru mine era de fiecare dată o aventură: porneam să citesc o carte celebră cu aceeași emoție cu care un tînar serios s-ar bate pentru echipa sa”. Și deși declară: „N-aveam nici o aptitudine pentru sporturi, care joacă un rol atît de important în viața englezilor”, Maugham perseverează în domeniul metaforei sportive: „Publicul e și el actor și nu cel mai lipsit de importanță din piesă și dacă nu-și va lua partea cuvenită, piesa se va face fărîme. Dramaturgul se află atunci în situația unui jucător de tenis părăsit în teren de partener”.

Pentru o simplă decepție, în „Galeria cu viță sălbatică”, Constantin Țoiu apelează la o metaforă sportivă perifrastică: „Rămase dezamăgit ca în fața a doi atleți alergători care se decid să treacă braț la braț, înfrățiți, linia de sosire, trăgînd chiulul publicului, împărțit între unul și altul, și

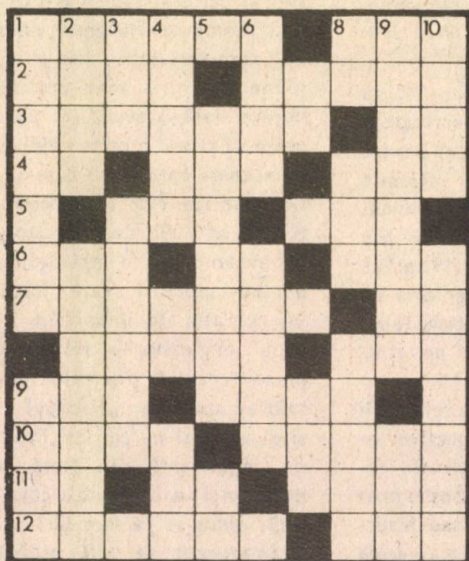
care a răgușit încurajându-l cu pasiune".

Cînd vede ruinele Reichstagului la Berlin, Radu Tudoran (în „La Nord de noi înșine”) face următoarea com-

parație surprinzătoare: „Așa cum se vede, găurită și sfîșiată, în zdrențe de piatră (clădirea) pare un boxeur care a luptat cu mai mulți adversari deodată și, la lovitura

finală, nu i-a mai rămas nici măcar puterea să cadă". Iar la Veneția, Sala Marelui Consiliu, în palatul Dogilor, i se pare „o încăpere mai mare decît terenul de fotbal".

SLALOM PRINTRE SPORTURI

ORIZONTAL: 1) Unul dintre cele mai vechi jocuri cu mingea, de origine bască, practicat de două echipe formate din cîte 2 jucători — Sanie metalică folosită la concursurile sportive de iarnă pe piste special amenajate. 2) Lute de picior — Animale de blană. 3) Întreceri de schi pe piste speciale unde sportivii sînt tractați de motociclete — Cățel! 4) În bilă! — Abreviație pentru „Estado d’Africa Oriental”, vechiul nume al Mozambicului — Celebru alergător englez (Sebastien). 5) Sport de origine orientală în care doi parteneri se întrec în fața unei table cu 64 de pătrățele — Foarte bun la loviturile... de cap. 6) Avantaj la joc — Veniți la

urmă! — Localitate în Franța. 7) Alergare practică voluntar în scopul menținerii unei stări de bună dispoziție și sănătate — Piesă de harnașament așezată între jokeu și ... cal. 8) Gen de scrimă cu ... bastoane — Vechea denumire a orașului el-Matarieh (Egipt). 9) Sportul trăgătorilor la țintă — Voce. 10) Pasăre răpitoare — Te ia cu frumosul. 11) Primele la sărituri! — Campionul campionilor — Sportul nostru național. 12) A azvîrli sulita — Localitate în U.R.S.S.

VERTICAL: 1) Sport pe gheață cu mai multe probe, artistic, de viteză — Marginea unui teren de fotbal. 2) Moment în care două echipe aflate în întrecere au același număr de puncte — Unul care stă cu burta pe carte. 3) Tînta expedițiilor de vînătoare „safari” în Africa — Piticii... piticilor. 4) Localitate în jud. Olt — Gene! — Numele a două orașe din China antică. 5) Sport în care se întrec mici ambarcațiuni cu pînze — Deschide scorul! 6) Orășel în Japonia — Aparat la gimnastică masculin, aparat la care a strălucit Dan Grecu. 7) La fugă! — Fluviu în estul Italiei. 8) La intrarea în Brașov! — Sinequa-non în concursurile hipice — Manifestă o atitudine potrivnică. 9) Sport popular în Marea Britanie, Franța, Olanda etc. disputat în mediu acvatic între două echipe a 6 jucători — Două localități în vestul Indiei. 10) Joc popular francez practicat în echipe a cîte 2 sau 4 jucători — ...academic, sportul ambarcațiilor cu vîsle.

Cuvinte rare: EAO, COE, LUC, OHN, LAJ, ORLEA, ANNO, ASO, ENA.

Constantin GRIGORE

V Cine nu cunoaște încă bizarele reacții, la modă, ale feminității într-un domeniu literar copleșit de eroi masculini, ar trebui să ia seama la un curent interesant, promovat, în ciuda aparențelor,

plificare vă oferim două bucăți fără nici o legătură între ele, dar care prezintă cazuri asemănătoare. Una reprezintă un fragment din romanul lui Erich Segal „Oliver Story“, care continuă, cu trudă, dar nu chiar cu același succes, „Love Story“, acum povestea tânărului văduv Oliver Barrett IV, avocat și fost hocheist în echipa universității. Cealaltă este schița lui Giuseppe

Voga

EROINELOR SPORTIVE

tot de bărbați, și în care se practică aproape o discriminare à rebours. Așa au apărut eroinele sportive care întrec în virtute pe tinerii banali. Spre exem-

Brunamontini, romancierul italian cunoscut nouă din traducerea „Cerulea supra tribunelor“ (ed. Univers, Buc., 1971).

O FATĂ PENTRU ALERGARE

GIUSEPPE BRUNAMONTINI

Ea are părul scurt, ca o perie. Eu, plete în plus, mustăți mongole.

— N-ar strica să te tunzi, insinuează ea uneori.

De la gît în jos am pe mine pulover negru, pantaloni negri și pantofi negri, cu puțin toc. Am început să fumez țigări de foi; nu pentru că mi-ar place, dar sînt convins că mă ajută să cîștig teren în fața fetei. Cel puțin pînă cînd voi născoci altceva. Țin în gură havana, ca un manager, mai ales cînd merg cu motocicletă, dar stînsă — altfel îmi sar scînteile în ochi. Pe lîngă asta, găsesc că se cuvine să-mi iau un aer decis, banditesc, chiar dacă motocicletă mea este dintre acelea cu capacitate cilindrică mică.

E blondă, aș zice chiar roșcată, și are degete scurte. Cînd mi le apropie de gulerul jachetei, mă tem de fiecare dată să nu mă salte în aer. Pe neașteptate.

Așa face cu adversarele ei. Și cînd le văd pe sus, mi-e frică să nu-și dea duhul (cum stau cu pleoapele strînse), atît de precis și rapid le ridică. Se privesc în ochi, apoi una dintre ele zboară, cade peste cap, se răstoarnă sau se încurcă de moarte, prinsă între brațele și picioarele celeilalte. Cea care cîștigă victoria o lasă liberă imediat pe cealaltă. Cine știe de ce! Cînd mă lasă să intru la antrenament, mi se pare că e făcută din cauciuc, așa elastică și tare cum e.

Acum mi-am ras mustățile și barba. Reflex psihic? Poate că da; lăsînd la o parte faptul că moda mongolă a devenit desuetă, nu mă simt în stare să păstrez o mutră fioroasă în prezența ei.

Îi trimit scrisorele de dragoste, ceea ce n-am făcut niciodată cu celelalte, iar ea se înduioșează. Dar nu uit că practică judo, din păcate, și asta mă face să mă simt dezavantajat. Nu mai pot trata, iată, pe picior

de egalitate, cum făceam cu cele dinainte. O fată sportivă, adică, are ceva în plus, în afară de mușchii pe care eu nu-i am, cel puțin nu antrenati.

Adesea merge la stadion, să alerge. Face tururile de pistă ca un fulg, ca o minge de ping-pong, sărind fără să atingă pământul. Numai costumul de balerină îi mai lipsește; dar ea nu dansează: aleargă pe un covor zburător. Se ia la întrecere cu bărbații pe suta de metri, de cîte treizeci de ori — fără efort, bineînțeles — depășindu-i cu douăzeci de secunde. De gimnastică s-ar putea lipsi, dar o vezi la sol, exersînd liber cît îi place. Eu stau ca un corb pe gradene, urmărind-o cu privirea. Șuvițele de păr îmi flutură pe obraji.

În schimb, posed arta de a iubi. Vreau să spun, mă descurc cu femeile: am avut experiențe. Fata, nu. Încerc să mă las în voia capriciilor față de ea, care este atît de sensibilă. Dar are o sănătate fizică și psihică de fier; încît trebuie să-mi pun limite.

— Ei? — Își pierde ea răbdarea.

— Hm, nu vrei deloc să te lași sărutată, reacționez eu.

— Ce e asta? Un secret? — suride. Dacă ai vrea să alergi, n-ai face-o cu atîtea complicații.

Mă dezarmează. Cu celelalte mă înțelegem de minune, atracția fiind reciprocă. Alături de ea am mereu senzația că sînt un melc lingă o stîncă. Exagerez? Am început să mă complexez? Fapt e că ride deschis, cu dinți transparenți; nu amar și sarcastic, ca mine. Se inversează, deci, rolurile? Îi plac fiindcă sînt plătînd și suferind? Dar mi se potrivește oare acest rol mie, care pînă acum am deținut partea celui tare?

De altfel, mi-am căutat-o singur; cu peria aia pe cap. Eram pe stadion, dar nu ca atîția gură-cască ce merg acolo ca să guste spectacolul fetelor și băieților la antrenament. Eram cu motocicletă. Cînd am ajuns la șosea, am parcat și am coborît, ca să mă întind la soare. Dincolo de balustradă era ea, trînită pe pajiște, pedalînd vertical spre cer.

M-am întors spre ea, spunîndu-i că și eu sînt sportiv. Motociclist.

— Iei parte la concursuri? — m-a întrebat.

— Nu. La concursuri, nu.

— Aturci ce faci? Mergi cu motocicletă!?

Acum mă alintă ca pe unul care a făcut o șotie:

— Dar îți stă bine cu părul lung!

— Nu e vorba de estetică, îi precizez. E o opțiune socială.

— N-ai de ce să-ți faci griji!

Uneori ridic vocea și ea se face că nu observă. Dar, și fără nici o reacție din partea ei, eu sînt cel ce simte că distonează.

— Necazul e că gîndești prea mult, afirmă ea.

— Și că tu nu ești o fată ca celelalte, adaug.

— Ce-mi lipsește?

— Să crești.

Părul, între timp, îmi asudă pe ceafă și mă enervează. Ca să nu mai vorbesc că negrul atrage razele soarelui și simți că pleznești cu o astfel de îmbrăcăminte.

— Azi îl tai; acum e ceva demodat, o informez, dîndu-mi la o parte șuvițele de pe frunte.

— Mă voi strădui să te recunosc.

— Oho, țipă ea cînd mă vede din nou, pari aproape un sportiv!

Într-adevăr, sînt îmbrăcat într-un tricou alb cu un crocodil verde și părul îmi e tuns cu bucle scurte.

— Nu par. Sînt. Ai să vezi că, într-o zi sau alta, te voi învăța chiar și un pic de gimnastică.

— E ceva! răspunde ea. N-ar strica o încercare.

— Vorbești așa pentru că sîntem pe stradă.

— Nu mai spune! Ia vino cu mine.

Și mă conduce spre stăvilarul riului. E duminică dimineața, se aude cum sună clopotele. Înaintăm prin vegetația înaltă, pe o potecă îngustă, unde caut prilejul s-o îmbrățișez. Nu-l găsesc. Ea merge sprinten înainte, eu o urmez. Din cînd în cînd face cîte o cursă scurtă, apoi încetinește pasul. Se uită la ceas.

Traversăm apoi zone descoperite, unde putem fi văzuți de pe șoseaua înaltă, deci neprielnice pentru dragoste.

— Aici ar fi bine să alergi, zice ea pe un ton sigur. Așa te vor lua drept atlet.

— Nu prea e cazul să mă ironizezi.

Reintrăm în desișul de frunze și atunci ea, după o bucată de drum, își apropie buzele de ale mele:

— Se poate ști ce aștepți ca să mă prinzi?

Dar fuge înainte de a o putea strînge în brațe. Acum își dă seama ce-o așteaptă,

dacă o prind. O-nvăț eu să mai facă pe spiri-
tual! Și pornesc ca fulgerul pe urmele ei.
Rezist cam un kilometru, în ritm susținut.
Apoi, puțin cite puțin, cedează. Până când o
găsesc așezată pe marginea stăvilărilor,
aproape de apă.

— Felicitări! Îmi zice. Ai trudit aproape
trei sferturi de oră și ai parcurs 6 km., în

marș și alergare. Ne rămân tot atîția pentru
întoarcere.

Și mă cercetează cu ochi sclipitori de rîs.
Atunci mă așez și eu lîngă ea, spate în spate.
Nu mai e nimic de făcut: mă voi pune pe
alergat.

(În românește de Stella PETECEL)

O INVITAȚIE LA TENIS

ERICH SEGAL

Transpirația mi se pre-
lingea în ochi și tot ce mai
întrezăream la cei pe care-i
depășeam era forma lor și
tală, și eventual culoarea
vestimentară. N-aș fi putut
spune cu exactitate pe cine
depășeam sau cine mă de-
pășea. Pînă ce mi s-a întîm-
plat ceva despre care am să
vorbesc mai departe. Înain-
tea mea, la vreo 80 de metri,
am dat cu ochii de o formă,
ceva îmbrăcat în echipament
albastru Adidas (adică ceva
foarte scump) și care mergea
în ritm susținut. Ce să fac
— mi-am zis — să forțez
puțin, s-o ajung din urmă...
pe fata asta? Sau poate
că e un băiat subțirel, cu
plete blonde? Cum nu prea
cîștigam teren, m-am decis
să forțez spre acest Adidas
albastru. În 20 de secunde
m-am apropiat. Și am consta-
tat că era într-adevăr o fată,
ale cărei plete fluturau în
vînt. Hai Barrett, acum e
momentul să faci pe Bob
Hayes — mi-am zis — și
s-o întreci cu brio pe această
alergătoare. Am ambalat
„motorul“, am băgat în altă
viteză și am accelerat. Și-a-
cum, dă-i bătaie! Am recu-
noscut în fața mea pe un
cîntăreț de operă cam cor-
polent, pe care-l depășeam
totdeauna fără efort. Dom-
nule bariton, veți fi viitoarea
victimă a lui Oliver.

În aceeași clipă, o siluetă
m-a depășit într-o străfulge-
rare albastră. Mi-am spus
că probabil este un alergă-
tor din clubul Millrose. Aș,
de unde. Această formă de
azur era însăși ființa femi-
nină, îmbrăcată în costum
de nylon, care după calculul
meu ar fi trebuit să se afle
la vreo 20 de metri înapoia
mea. Și uite că mi-o luase
înainte. Cine știe ce fenom-
en nou era asta, și aveam
să mai aud vorbindu-se des-
pre el. Așa că iar am acce-
lerat, ca să-mi dau seama
mai de aproape de fenomen.
Dar nu prea era ușor. Eu
eram obosit, iar ea menținea
trena. Pînă la urmă am
ajuns-o. Arăta mai bine din
față decît din spate.

— Hei!... Ești cumva vreo
campionă? — am între-
bat-o.

— De ce mă întrebi? —
făcu ea nu prea epuizată.

— M-ai depășit ca pe
nimic!

— Dar nu prea mergeai
cine știe ce iute — mi-a
răspuns ea.

— Asta o fi vrut să fie
vreo jignire, sau ce naiba?

— Dacă ești o persoană
delicată, atunci da — mi-a
replicat ea.

— Ești cam masculină
— i-am zis.

— Și asta tot jignire ar
fi vrut să fie?

— Perfect — i-am spus.
Dar nu-mi ascundeam aga-
sarea.

— Ai prefera să alerg
de unul singur? — m-a
întrebat ea.

— Bineînțeles.

— E în ordine — făcu ea.
Și într-o clipă s-a distanțat
lăsîndu-mă pe loc. Și de
astă dată, ca să accelerez
mi-a trebuit un efort ne-
mai pomenit. Dar am ajuns-o
din urmă.

— Salut!

— Credeam că ai chef
să alergi de unul singur —
mi-a răspuns.

Aveam amîndoi respirația
cam tăiată și replicile erau
cam la fel.

— În ce echipă alergi?

— În nici una — mi-a
răspuns fata. Alerg doar
ca să-mi îmbunătățesc con-
diția fizică la tenis.

— Atlet complet! — i-am
spus eu anume ca să-i mo-
totolesc feminitatea.

— Bineînțeles — făcu ea
pe un ton suav. Iar dum-
neata ai să rămîi un mototol
complet!

Cum să te descurci într-o
asemenea situație, căznin-
du-te în același timp să îți
pasul?

— Da — am izbutit eu
să-i mai spun. Ceea ce, cînd
stau să mă gîndesc, era
lucru cel mai prost pe care-l
puteam plasa.

— La urma urmei ce
faci dumneata la tenis?

— N-ai vrea să joci cumva
cu mine?

— Sigur c-aș vrea!

— A, da? — făcu ea. Și
încetini pasul — slavă dom-
nului! — ca să meargă apoi
obișnuit. Mîine?

— Da, mîine — i-am răspuns gîfîind.

— La şase? La Gotham Tennis Club, strada 94 colţ cu First Avenue.

— Dar eu lucrez pînă la şase — i-am răspuns. Ce-ai zice de ora şapte?

— Nu. E vorba de ora şase dimineaţa! — făcu ea.

— Şase dimineaţa?! Da' cine joacă tenis la ora şase dimineaţa?

— Noi, dacă nu cumva te dezumfli.

— Vai, deloc, deloc — am făcut eu regăsindu-mi pe dată suflul şi starea de spirit. Mă scol în fiecare zi la patru ca să dau de mîncare oră-tănilor.

Asta a făcut-o să zîmbească şi avea nişte dinţi superbi.

— Perfect! Terenul e rezervat pe numele Marcise Nash, adică eu.

Spunîndu-mi asta mi-a întins mîna. Mi-a întins-o ca să-i string mîna, nu ca să i-o sărut. Şi contrar aşteptărilor mele, n-avea deloc o strîngere de mînă sportivă, ci una normală, mai curînd delicată.

— Aş putea să ştiu şi eu cum te cheamă? — mi se adresă ea.

Mi-am spus că e momentul să plasez o mică glumă.

— Gonzales, doamnă. Pancho B. Gonzales, ca să vă fiu pe plac.

— Vai — făcu ea — ştiam că nu e vorba de Gonzales-cel-lute-de-picior!

— Nu i-am răspuns, mirat că era la curent cu legendarul lute-de-picior, erou al numeroaselor glume cam sinistre de prin vestiarele nu mai puţin sinistre.

— Prea bine Pancho, şase dimineaţa şi nu-ţi uita pantofii.

— De ce?

— Ca să poţi alerga după mingile mele.

La asta mă simţeam în stare să răspund.

— Am o pereche grozavă

— Lăudărosule! — făcu ea, şi o luă la goană de l-ar fi făcut şi pe Jesse Owens să moară de invidie.

CURIOZITĂȚI

● Printre cei 14 000 de medaliați olimpici, din 1896 și pînă în 1980, recenzați în competența lucrare a austriacului Erich Kamper numită „Lexiconul olimpienilor“, numele cel mai frecvent întâlnit este SINGH, toți purtătorii acestui nume fiind membri ai echipei de hochei pe iarbă a Indiei la diverse ediții ale Jocurilor Olimpice. Curios este faptul că formația indiană din 1968, cuceritoare a medaliei de bronz, era alcătuită în exclusivitate din jucători purtînd numele Singh! În lexiconul lui Kamper există 43 de Singh. Pe locul 2 se situează numele HANSEN, cu 40 de prezențe, dar aparținînd unor sportivi din Danemarca (26), Norvegia (9), S.U.A. (2), Germania, Suedia și Belgia. Pe treapta a treia a podiumului: SMITH (34), urmat de numele: JOHNSON (26), JONES (26), JOHANSON sau JOHANSSON (24), SCHMIDT (21) etc.

● Primul mare campion român de atletism a fost probabil ostașul Ilie Gheorghe, „trompet major la Batalionul 3 Vîndători“ — cum îl prezintă „Revista sportivă“ condusă de dramaturgul Alexandru Davila. Originar din comuna Otetelișu din județul Vilcea, Ilie Gheorghe a cîștigat cursa București-Pitești-București, disputată pe 222 km și la startul căreia s-au prezentat 335 concurenți. Doar 22 de alergători au reușit să termine parcursul în limitele celor 60 de ore fixate. În fruntea lor s-a situat Ilie Gheorghe căruia i-au trebuit 41 ore și 4 minute pentru a parcurge distanța (cu o medie de 5,405 km pe oră). Cursa a avut loc în luna mai a anului... 1896 (aproape la concurență cu prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne)!

● Printre sporturile practicate în țara noastră la începutul secolului XX se numără unele de mult uitate. Iată de pildă jocul numit „d-a ascunsă“ care (în ciuda numelui ce ar sugera o îndeletnicire de copii) seamănă cu jocul englezesc (din sec. 18) rally-paper; acesta consta în urmărirea unui căldreț care lasă în urmă bucățele de hîrtie, fiind o probă de orientare după semne ce pot fi și înșelătoare. Varianta pedestră a acestui joc se numea la englezi fie paper-chasing (adică „goana după hîrtie“), fie hare and hounds (sau „iepurele și cîinii“). La începutul anului 1908, revista „Sportul modern“ din București trece în rîndul sporturilor un joc pe care-l numește „lupoaiică“ și care se practică ușor „cu șnur și mosor“; era vorba probabil de jocul care în variante ulterioare s-a numit fie diablo, fie yo-yo: o jucărie de origine japoneză alcătuită dintr-un mosoraș, care se aruncă în sus și se prinde pe o sforică legată între două bețișoare (sau pe o sfoară ținută între mîini).

PETER USTINOV *și* *rugbyștii români*

Chiar și cei care nu-l cunosc mai de aproape din activitatea sa de actor de teatru sau cinema, îl știu din întâlnirea anuală, televizată, cu spectacolul UNICEF. Prezență insolită, un uriaș printre atîția copii pe scenă, făcînd minuni de poliglotism cu vocea lui blindă – da, ați ghicit, e vorba de Peter Ustinov care, potrivit datelor sale biografice, nici nu e doar artist, ci și dramaturg, eseist, romancier, producător, regizor etc.

În 1979, în colecția Penguin Books, și-a tipărit originala autobiografie, sub titlul „Dear Me”, pe care-l puteți traduce după voie, fie „Dragul de mine”, fie „Vai de mine”. La pag. 65 a acestei cărți există o nostimă aluzie la rugbyștii români, într-un context (despre sport) care merită să fie citat:

„Geniul britanicilor se pretează mai puțin la cîștigarea jocurilor, cît la născocirea lor. Un număr uimitor de jocuri practicate în lume au fost inventate de britanici care, ori de cîte ori sînt întrecuți de alte popoare, născocesc, fără să-și piardă firea, unul nou în care pot domina o vreme oarecare, fiind singurii care îi cunosc regulile. Cel care a inventat cricketul merită o mențiune spe-

cială, căci acest joc este atît de al naibii de deosebit și de periculos încît nici o nație, în afara acelor care și-au cucerit relativ recent independența și au fost supuse tipului englezesc de educație, nu l-a adoptat. Americanii, ca reacție la nedreptățile îndurate din partea „tunicilor roșii”, s-au săturat să tot vadă cioturi pe pajiștile din satele lor și au creat baseball-ul, mai potrivit într-o țară cu spații vaste, în care erau mai puține elemente arhitecturale ce riscau să fie vătămate, în timp ce francezii și românii, cărora nu le pasă dacă se aruncă unii asupra celorlalți în vălmășagul violent al rugby-ului, s-ar plictisi de moarte pe terenul de cricket timp de ore nesfîrșite de moleșală punctată de pocnetul slab al mingii lovind bățul și de un pic de coregrafie.

Acesta este cadrul în care copiii sînt învățați în școlile britanice să piardă cu eleganță, adesea pe socoteala victoriei. Adevărata întrecere este cîștigată în vestiăr, după competiție, acolo unde extraordinara eleganță a învinsului face ca victoria însăși să-i apară învingătorului goală și chiar oarecum necuviincioasă”.

Nimic nu e nou pe lume

Dacă n-ar fi fost tragicul eveniment din timpul campionatelor mondiale de scrimă de la Roma, din 1982, poate că nici nu ne-am fi oprit la textul de mai jos. Nu numai iubitorii de sport au fost cutremurați – ci întreaga opinie mondială – de întîmplarea de la Palazzo dello sport: în cursul asaltului pe planșă, vest-germanul Matthias Behr pornește la atac aproape concomitent cu adversarul său, sovieticul Vladimir Smirnov. Era o confruntare între maeștri: unul campion mondial, celălalt – campion olimpic. Floreta

lui Behr, repezită cu un extraordinar avînt ofensiv, întîlnește plastronul lui Smirnov (plecat și el la atac), se frînge din cauza impactului brutal și brațul își continuă fatala cursă, nu cu bontul protector, ci cu ciotul floretei, nu spre piept, ci, deviat, spre masca adversarului, pe care o străpunge. Ciotul a intrat 15 cm în ochiul și creierii lui Smirnov, provocînd o moarte cumplită.

Cum nimic nu e nou pe lume, vom reproduce o întîmplare similară, petrecută cu opt decenii în urmă pe malurile Dimboviței. În-

împlirea nu e mai puțin tragică, chiar sub pana unui reporter zelos al vremii, căruia i-am respectat stilul de proces-verbal, așa cum apare el în publicația bucureșteană „Sportul” (chiar și atunci!) din februarie 1901.

MAREA NENOROCIRE DIN SALA ȘCOALEI DE SCRIMĂ

O mare nenorocire s-a întâmplat, la 31 ianuarie, în sala de scrimă de pe cheiul Dîmboviței.

În fiecare seară de la orele 5 și pînă la 8 seara, membrii și elevii societății de scrimă și gimnastică fac exerciții de scrimă.

După ce d. profesor G. Nicolau a terminat lecțiile de scrimă cu elevii, mai mulți membri, cîte doi, se angajează la cîte un asalt.

În partea dreaptă a sălii, în apropiere de ușă, se angajase un asalt între căpitanii de artilerie Mihailide și Chirițescu.

Ambii buni trăgători, făceau ca loviturile să fie respinse.

Asaltul devenea, din ce în ce, mai interesant. Trăgăcii erau furioși. Fiecare voia ca să iasă învingător.

La un moment dat, pe cînd lupta era mai înverșunată, floreta căpitanului Mihailide se rupe la vîrf și restul lovi pe căpitanul Chirițescu în partea dreaptă a pieptului.

Se aduse o trăsură și pacientul luat pe brațe de dnii Lăzărescu și căpitan Mihailide, fu dus la spitalul Colțea și așezat în odaia de gardă.

D. intern de serviciu Etinger, după ce pansă rana, cazul fiind grav, trimise după dl. dr. Gerotta.

În acest timp căpitanul se văita grozav de dureri și cerea într-una apă.

D. Etinger, pentru a constata dacă nu cumva a rămas vreo bucată din floretă în pieptul căpitanului, a cerut să i se aducă floreta și bucata ruptă.

Împreunîndu-le, constată că nu lipsește nimic dintr-însa.

La orele 8 și 35 sosi dl. dr. Gerotta, care examinează pe bolnav prescriindu-i mai multe medicamente.

*

La orele 9 și jumătate seara, d. dr. Gerotta vizită din nou pe bolnav.

D. Gerotta a deschis rana și a constatat că floreta a intrat de 12 centimetri în pieptul pacientului.

Plămînul atins de aproape 2 centimetri.

*

Comenduirea pieții deschizînd o anchetă în această nenorocită întîmplare a constatat că căpitanul Mihailide este în totul nevino-vat.

Deși rana părea la început ușoară, totuși la 1 februarie căpitanul Chirițescu muri în niște dureri grozave.

*

Cu greu își poate închipui cineva starea suflatească în care se găsește căpitanul Mihailide în urma acestei nenorociri.

Dar pînă la înmormîntare a veghiat la căpătușul iubitului său camarad.

CELE 3 REVANȘE ALE LUI JOHN B. KELLY

Scriu această istorioară nu numai pentru că tragica moarte a prințesei Grace de Monaco a stîrnit multă compasiune îndeosebi în rîndurile amatorilor de cinematograf. O scriu nu numai pentru că l-am cunoscut destul de bine pe fratele ei, Jack Kelly, întîlnit la Congresul olimpic de la Varna (1973) la care participa ca unul dintre membrii marcanți ai Comitetului olimpic al S.U.A. Scriu această istorioară mai ales pentru ciudățeniile (pilduitoare) ale destinului și pentru că știu destule lucruri despre familia Kelly care mă îndreptătesc să înșir o poveste ce s-ar putea numi: cele trei revanșe ale lui John B. Kelly. Dar pentru a nu încurca lucrurile, trebuie să atacăm sistematic subiectul.

John Brendan Kelly este, la ora începuturilor, un biet zidar irlandez care are ghinionul să se distingă într-o disciplină sportivă limitată de reguli discriminatorii. Istoria sporturilor susține că semnalul discriminării între oamenii simpli din popor și o anumită elită aristocratică a fost dat, încă din 1861, de trușazele cluburi de canotaj englezești. Iar lui John B. Kelly, în orele libere, tocmai să tragă la oisle îi plăcea. Și o făcea cu o vînjoșenie care

stirnea admirație în cercurile muncitorești. Dar, din păcate, stătem în epoca în care sportul britanic stătea încă sub obrocul unei perfide reguli, care suna așa: „Amator este orice gentleman care n-a luat parte niciodată la vreun concurs public deschis oricui sau pentru bani proveniți din admiterea (spectatorilor) pe teren sau din alte surse, sau care n-a fost niciodată, în nici o perioadă a vieții sale, profesor sau monitor de asemenea exerciții ca un mijloc de existență, care nu este nici muncitor, nici meșteșugar, nici ziler“.

Am subliniat înadins ultimele cuvinte, care dovedesc ipocrizia acestei definiții a amatorismului și în care, evident, este mai curînd vorba de privilegiul de a face sport al celor care au bani.

Așa se face că — îngrădit de această regulă stupidă — Kelly se vede refuzat, în 1912, cînd vrea să se înscrie la celebrele regate de la Henley, pe motiv că e... muncitor manual. Închizîndu-i-se în nas ușile aristocraticelor „boat-cluburi“ londoneze, lui Kelly nu i-a mai rămas decît să emigreze în S.U.A. și apoi... să se răzbune.

Ceea ce a și făcut, de trei ori, după cum vom vedea.

La început de secol, cariera lui americană este potrivită tipicului unui self-made-man, care prin hărnicie, perseverență și noroc ajunge să se chivernisească. Nu și-a uitat nici pasiunea sportivă și iată-l, în 1920, la Jocurile Olimpice de la Anvers, selecționat în echipa Statelor Unite și cîștigînd nu pentru Marea Britanie, ci pentru țara sa de adopțiune două medalii de aur, la schif simplu și la dublu, performanță pe care, în parte, o va repeta peste 4 ani, la Paris, unde mai cîștigă un titlu olimpic tot la dublu. Kelly devine astfel primul american campion olimpic de canotaj! Aceasta a fost prima sa revanșă!

În S.U.A., Kelly își întemeiază o familie care, curînd, va putea susține că a făcut din sport o religie. După ce a cunoscut-o la „Turngemeinde“ (un club sportiv) din Philadelphia, Kelly se însoară în 1924 cu Margarethe Mayer, o imigrantă germană, care, la rîndul ei, după ce absolvă Universitatea Temple, devine prima femeie profesoară de educație fizică din America. Nu e deci de mirare că cei patru copii ai lor fac sport cu frenezie. Peggy, fata cea mai mare, era o atletă completă, excelentă alergătoare; Liz-Anne, sora cea mai mică, s-a arătat cea mai pasionată de sport: la Universitatea Pennsylvania era căpitana echipei de hochei pe iarbă și a celei de baschet; Grace practica tenisul și înotul, dar parcă tot dansul și actoria au tentat-o mai mult. Rămînea singurul flăcău al familiei, John Brendan Kelly-junior, zis Jack, care lua lecții de box, dar care avea de plătit o veche datorie a tatălui său. Dedicîndu-se canotajului cu entuziasm, dar și cu admirabile calități fizice, Jack reușește nu numai să obțină și el o medalie olimpică (de bronz), în probele de la Melbourne (1956), ci și să cîștige de două ori, în 1947 și în 1949, trofeul cel mai rîvnit, „Diamond Sculls“ (vîsla cu diamante) la regata Henley, pe Tamisa, adică tocmai acolo unde tatăl său fusese cu peste trei decenii în urmă umilit și respins dintre participanți. Aceasta a fost cea de a doua revanșă a bătrînului Kelly.

A treia e de notorietate publică. Fiica sa Grace, actrișă de cinema, a devenit prințesă prin măriție. Iar fostul zidar irlandez s-a trezit socru al prințului de Monaco. O înnoobilare post festum. Probabil că acum ar putea să concureze liniștit și la regata Henley...

Victor BÂNCIULESCU

Tată și fiu, John și Jack Kelly, plînuind la malul apei, o răsunătoare revanșă pentru celebra regată Henley.

Tenisul la răscruce

„DANSUL TRIST” DEVINE „BASM” ● RE-
ACȚIA JUCĂTORI-TELEVIZIUNE-PUBLICI-
TATE ● TOXINELE ELEMENTULUI CARBU-
RANT ● PE CÎND RACHETE „KENT?”
● TENIȘII NU-S DOAR PENTRU TENIS ●
BOALA JOCULUI DOLARILOR

Lovitură de trăznet în lumea tenisului: tradiționalul turneu internațional de iarnă din sala pariziană Coubertin (atît de favorabil altădată lui Ilie Năstase) a fost anulat! (Semne de agonie dăduseră anterior și turneele de la Buenos Aires, Mar del Plata, Vina del Mar, Atena etc). Vestea — coroborată cu aceea a suspendării pe un an a celebrului jucător argentinian Guillermo Vilas — a produs întrebarea firească dacă nu cumva tenisul devine victima propriului său succes.

Pentru a înțelege mai bine situația, să recapitulăm cîteva etape importante în extraordinara dezvoltare pe care o cunoaște tenisul mondial. „Sportul alb” ar fi putut rămîne în veci „un dans trist în așteptarea ceaiului” (cum spunea Jean Prévost), cu schimbul monoton de mingi peste fileu, plictisitor pînă la semifinalele oricărui turneu.

Lumea tenisului ia însă alură de „boom” în clipa în care intervin trei factori, doi externi și unul intern. Să începem cu aceștia din urmă, pentru a onora actorii

principali. Apar pe coarcturi *jucători* scinteietori, al căror prototip nu poate fi mai bine ilustrat decît prin numele lui Ilie Năstase: un magician al mingii, un prinț al fanteziei mișcărilor pe teren, un savuros comedian care răstoarnă toate prejudecățile de austeritate ale unui sport închistat în conservatism, un strălucit executant de lovituri clasice și mai ales neclasice (cum ar fi, de pildă, reluarea miraculoasă a unui lob, neașteptat, în ultima clipă, cu spatele la adversar). Asemenea vedete au operat cu putere de

magnet asupra publicului, care a început să inunde tribunele, găcind aici, în locul vechilor imagini anoste, un spectacol viu, dinamic, atrăgător.

Dar reacția a fost nu numai a publicului, ci și a televiziunii care a descoperit un nesperat „show” cu imensă trecere la spectatori. (Relația este evidentă: fără actori de mare virtuozitate și cu fantezie, aparatele TV nu s-ar fi oprit niciodată în dreptul unui joc care nu face altceva decît să-ți mute continuu capul dintr-o parte într-alta).

O dată cu televiziunea (aproape legată de ea) a apărut pe terenurile de tenis și publicitatea, care a încercat să-și valorifice investițiile pe două căi: fie clasic, prin panourile de afișaj pe courtsuri, fie inovînd — într-un domeniu care acaparează azi toate ramurile sportive — printr-un termen pentru noi mai nou: *sponsorizarea*, adică susținerea cu fonduri a unor turnee sau concursuri, cu o dărnicie care nu e de mecena, ci de precalcule exact, computerizat. Și fiindcă veni vorba: o dată cu aceste amestecuri din sfera extrasportivă, se introduce și ierarhizarea jucătorilor de tenis prin ordinatoarele.

Ce a adus după sine, ce a provocat această schimbare la față pe scena tenisului? N-a fost, firește, o simplă mutare de decoruri, ci și o mo-

dificare de structură. Au intrat în joc banii, element carburant și pînă la un punct purtător de energie, dar în același timp conținînd și... toxine.

Clasamentele produc vedete. Vedetele cheamă publicul. Vedete + public atrag — ca o prinzătoare de muște — televiziunea. Televiziunea înhamă la carul ei publicitatea. Și banii circulă concomitent, umflînd uneori artificial „a-facerea”, ajutînd la dez-

voltare, dar purtînd germele (și risipind sămînța) distrugerii. În locul rezultatelor de ghemuri, seturi sau meciuri, se vehiculează în tenis cu mai mare viteză cifrele sumelor încasate, numărul spectatorilor din tribune, cifrele de afaceri ale firmelor implicate.

Indicele de urmărire a meciului Noah-Lendl (Roland-Garros, 1983) s-a ridicat la 31%, deci partida a fost văzută, numai în Franța, la 12 mi-

WILSON WOOD RACKETS
ARE THE 2-TO-1 CHOICE
OF TOP USTA PROS.

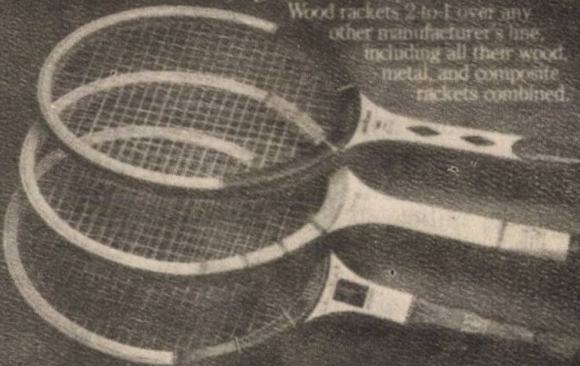
Starting at the very top.

The world's finest players are playing Wilson Wood. More than metal, composite or any other wood. And they choose it for the best possible reason: winning.

In fact, all four singles finalists in the 1979 U.S. Open played with the confident control of Wilson Wood.

And, nationwide, top ranked USTA pros choose Wilson Wood rackets 2-to-1 over any other manufacturer's line, including all their wood, metal, and composite rackets combined.

Wilson
 We're not number one for nothing.

lioane de posturi de televiziune deschise. În Statele Unite, pentru retransmiterea campionatelor internaționale de la Flushing Meadows, în 1983, postul C.B.S. a plătit organizatorilor peste 3 milioane de dolari. O pinză publicitară pe fundul terenului, la un meci retransmis de TV, se plătește nu cu 15 000 de franci (tariful normal, comercial), ci cu 120 000. În ultima vreme, se înregistrează anual, la turneele de Grand-Prix (inclusiv Wimbledon), aproape un milion și jumătate de spectatori plătitori.

Auzind cum zboară sutele de mii, milioanele în jurul lor, jucătorii nu numai că s-au declarat a fi profesioniști, pentru a-și putea apăra mai bine drepturile, dar au început să emită pretenții de participare la... bucatele care se împart cu atîta dărnicie între diverși beneficiari (organizatori, firme etc).

Tenismanul a ajuns actor ambulant, jucînd practic 52 de săptămîni din 52 pe an, colindînd hebdomadar continentele, dormind în fiecare duminică în alt pat și mîncînd mereu după alt regim alimentar. Numai turneele de Grand-Prix au ajuns 80 pe an (uneori cîte 3 pe săptămîină). Dar fiecare dintre acestea ar dori să aibă la start vedetele de prima mînă, pentru a-și asigura succesul de casă. Tur-

neul de la Milano, în 1981, anunțîndu-l pe Borg pe afiș, a înregistrat un spor de public de 15 000 de spectatori. Tot în 1981, la turneul de la Geneva, cu Borg la start, au fost cu 14 000 de spectatori mai mulți decît în 1982, fără Borg. La Hamburg, în 1981, cu Connors, un plus de 13 000 de spectatori. În același an, la Wembley, cu o finală Connors — McEnroe: plus 22 000 de spectatori. În 1983, organizatorii de la Wimbledon au ajuns la un beneficiu de 2,75 milioane de lire sterline.

Dar cum să-ți asiguri prezența unor asemenea corifei, cînd ei înșiși au de ales între mai multe soluții? Plătindu-le pe sub mînă, pe sub masă, o „garanție“ — practică de altfel interzisă. Singurul caz făcut public este totmai cel al lui Vilas, acuzat de Consiliul mondial al profesioniștilor de a fi primit 60 000 de dolari de la organizatorii turneului de la Rotterdam, doar pentru a fi prezent la start.

Astfel de „forme de incurajare“ se cunosc în diverse variante, unele mai perfide decît altele, cu sume variînd după loc și moment. McEnroe a primit 75 000 de dolari pe seară de la un promotor de concerte de muzică rock. Francezul de culoare Yannick Noah a încasat 50 000 pentru o apariție la Hong Kong. Contractele prevăd, mas-

cat, plăți pentru: un antrenament comun cu jucătorii tineri; o ședință de semnat autografe pe fotografii; reclame valabile doar în săptămîina unui anumit turneu etc.

Jucătorii — se spune — au învățat să-și valorifice talentul. Mai ales de cînd interesele lor financiare sînt dirijate de agenți care funcționează întocmai ca impresarii pe lingă marii cîntăreți de operă.

Toate aceste aspecte merg mînă în mînă. De cînd tenisul a devenit vehiculul extraordinar de publicitate, și-au prezentat candidatura la uzurfruct tot mai multe domenii. Într-o vreme au fost mărcile de țigarete, care nu s-au mulțumit doar să patroneze turnee: azi, Marlboro și Kim au creat case de... îmbrăcăminte de tenis. De-a lungul timpului au mai apărut în nomenclatura tenisului: Pepsi-Cola (băuturi răcoritoare), Commercial Union (bancă), Colgate (pastă de dinți), Volvo (automobile) etc. Încă puțin și să nu ne mirăm dacă vom întîlni rachete de tenis... Kent!

Marii jucători (puțini, cîți sînt) se înfruptă și ei la acest banchet, culegînd ce rămîne după scăderea drepturilor managerilor și agenților de publicitate, fără a mai vorbi de impozite (motiv pentru care cifrele cîștigurilor nu trebuie considerate ca absolute). Iată, spre exemplificare

doar cîteva din cifrele cunoscute, legate de numele lui John McEnroe (aşa cum le publică ziarul parizian *l'Equipe* din 28 octombrie 1983): sume (în dolari) din contracte pentru îmbrăcăminte (Tacchini) pe care o poartă obligatoriu — 400 000; rachete (Dunlop) — 600 000; încălţăminte (Nike)—300 000, produse diverse (lame de ras, cordaje etc.) — 200 000. La acestea se adaugă cîştigurile de pe teren: exhibiţii — 1 500 000; turnee de Grand-Prix — 775 000 etc.

Nu vă faceţi singe rău! Chiar dacă Martina Navratilova — cea mai bună jucătoare a tuturor timpurilor — a strîns în cîtiva ani, cu racheta, 6 milioane de dolari, este evident că nu toţi tenismanii din lume devin milionari. La plată, jucătorii mijlocii sînt în funcţie directă de rezultatele imediate, de poziţia în clasamentul mondial, iar contractele nu se încheie pe viaţă. Şi condiţiile sînt oricum grele: pentru a obţine premiul întii, de 120 000 de dolari, la Flushing Meadows, trebuie nu numai să faci mari eforturi timp de două săptămîni, ci şi să cîştigi 7 meciuri la rînd!

Singurii care cîştigă cu siguranţă sume mereu în creştere sînt fabricanţii de echipament, care profită de excesul de in-

Marii tenismani nu mai sînt stăpîni nici pe propriile lor imagini, cîtă vreme reclama comercială cere să impui admiratorilor consumarea unui anumit chewing-gum!

teres pentru tenis: în 1983, în S.U.A., s-au vîndut mingi, rachete, pantofi, vestimentaţie de tenis în valoare de 751 milioane de dolari! Tenisul a devenit aproape

o modă. În Franţa, de pildă, se constată pe temeiuri statistice că din totalul de „tenişi” vînduţi, doar 15% sînt purtaţi pe terenurile cu fileu!

Într-o asemenea disciplină, stăpinită de numărul de zerouri, era firesc să apară suspiciunea, să crezi, de pildă, că numai de dragul „garanției” un mare jucător își încasează cei 60 000 și apoi, în concurs, se lasă bătut de un jucător mediocru, nemaifiind interesat de premiul final care e doar de... 30 000! Și încă ceva, semnificativ: de zece ani încoace, mereu cei mai buni 3 jucători din lume câștigă cvasi-totalitatea turneelelor care constituie „marele șlem”.

Da, *l'Equipe* (prin panna lui Philippe Bouin) are dreptate: tenisul e bolnav de „dolarită.” Nu numai din cauza banilor care-i întunecă perspectiva, ci în primul rând pentru că ignoră câteva reguli de bază.

Prima regulă: înainte de a fi un spectacol, tenisul e un sport și, în consecință, ar trebui să răspundă prioritar comandamentelor sportive, nu celor financiare.

A doua: reputația marilor jucători provine nu din partide plezistice,

din exhibiții de circuit închis, ci din marile turnee oficiale, din competițiile care permit clasificări; așadar datoriile de onoare ale jucătorilor înclină încoace (unde și investesc ei sudoarea și talentul) și nu încolo.

A treia: uzanțele sportive se opun imixtiunii lumii comerciale care aduce cu sine obiceiuri străine de sport, împovărătoare, înăbușitoare.

Care sint, deci, perspectivele? Nu e ușor de spus, în raport cu un sport care a cucerit o popularitate rar întâlnită. Dar citeva semne par evidente:

— publicul e tot mai blazat și mai pretentios: nu vrea să vadă decît pe cei mai buni dintre cei buni;

— producția și desfacerea de echipament merge spre o suprasaturație care va impune scăderea brutală a prețurilor și implicit o scădere a interesului fabricanților;

— organizatorii de turnee, fugind de deficite (premiile cresc, publicul scade), rămîn fără alter-

nativă: ori plătesc pe sub masă — ceea ce nu e îngăduit — ori nu au vedete și atunci se vor satura să mai investească în competiții de anvergură;

— instanțele tenisului profesionist, care s-au străduit la început să atragă televiziunea și sponsorii, acum se văd nevoite să lupte împotriva fluxului financiar, cu alte cuvinte sucombă de propria lor mină;

— introducerea tenisului în programul Jocurilor Olimpice va da poate „sportului alb” amator un balon de oxigen și alte dimensiuni, scoțîndu-l din febra aurului pur și trimițîndu-l în raza aurului olimpic.

Dar cu asta, firește, încă nu am găsit soluțiile salutare pentru tenis. Iar în februarie la București, am avut delicatetea de a nu-l întreba pe McEnroe cît primește pentru prezența sa în echipa de Cupa Davis a Statelor Unite...

PATINOAR

De trei ore privesc
Frumusețea, lumina și grația;
Apoi rămîn
Singur.

Și tot mai zăresc pe tipsia de-argint
Tineri
Luînd cu asalt spațiul
Într-un perfect echilibru.

Iulian VESPER

UN SUPORTER ILUSTRU:

Traian Grozăvescu

În scurta, dar strălucita sa carieră muzicală, tenorul Traian Grozăvescu, cîntărețul cu „gitlejul de aur“, a fost un demn ambasador al muzicii românești de operă. Obținind succese puțin obișnuite pe scenele din Austria, Germania și Italia, el a sporit faima cîntăreților români de operă, adăugînd în cartea de aur a muzicii din jurul Carpaților, prodigioasă deja, o filă de aur, filă continuată de altele, de o mare strălucire.

Dar poate puțini cunosc faptul că marele tenor a fost și un îndrăgostit permanent de activități sportive, un supporter credincios, spectator nelipsit la meciurile de fotbal și un susținător, în adevăratul înțeles al cuvîntului, al clubului drag clujean „U“.

Aici, în citadela cîntecului transilvănean, unde Grozăvescu era divinizat, admirat și iubit cu sinceritate — el a fost permanent în mijlocul activității sportive, prieten cu sportivii și antrenorii, participant la antrenamente, competent și statornic spectator.

În „Anuarul Universității Cluj“ din anii 1921—1922, întocmit de prof. dr. D. Călugăreanu, găsim primul Comitet al Societății Sportive a Studenților din Cluj, fondat în 1919. Comi-

tetul cuprinde nume de intelectuali notorii ai Clujului, președinte fiind prof. univ. dr. Romulus Boilă, iar vicepreședinți: eminentul profesor universitar dr. Coriolan Tătaru și Alex. Lucian — fost portar în echipa de fotbal a Universității. În postul de cenzor, avem surpriza să-l aflăm pe Traian Grozăvescu.

Cu firea lui generoasă și temperamentul său avîntat, el avea timp, între o repetiție și un spectacol, să sprijine efectiv și activitatea sportivă a noului club.

Fiind o mare autoritate, la Opera din Cluj, el a favorizat multor sportivi obținerea unor posturi de figu-

ranți, ajutându-i astfel să cîștige în mod cinstit un ban.

Dealtfel, el a fost unul dintre inițiatorii Festivalurilor cultural-sportive „U”, care se desfășurau pe scena Teatrului Național din Cluj și care beneficiau de o participare selectă, atît din partea actorilor și cîntăreților, cît și a sportivilor.

Mult timp aceste spectacole au fost o ideală îngemănare între activitatea culturală și cea sportivă și una din cele mai apreciate tradiții ale Clujului.

La ultima reprezentație a lui Grozăvescu — la Cluj — cu multă vreme înaintea spectacolului, nu se mai găsea nici un bilet. Totuși, „Ciutca” — cum îi spuneau prietenii — a reușit în ziua spectacolului, în ciuda impresarilor și organizatorilor, să dăruiască — firește pe gratis — 400 de bilete pentru susținătorii clubului sportiv „U”, în majoritate studenți sportivi.

După spectacol, Grozăvescu a fost purtat în triumf într-o trăsură, de la care s-au dezhamat caii, de către înfocații lui admiratori „șepcile roșii”. Sînt amintiri cărora deceniile, oricîte ar fi ele, nu le alterează farmecul.

La Viena — Grozăvescu rămîne un pasionat spectator de fotbal și sprijinitor al clubului local „Rapid”. Se spune că sumele pe care le dădea în folosul echipei lui preferate erau atît de ridicate, încît stirneau mînia impresarilor și nemulțumirea familiei.

Dacă tenorul Grozăvescu a rămas în istoria muzicii de operă europene ca o personalitate de prim rang, numele lui trebuie pomenit cu respect și venerație și de susținătorii de azi ai clubului „U”, club pe care l-a iubit și căruia i-a fost unul din primii și cei mai iluștri susținători.

PICTORII MODERNI

și ideea de sport

Renoir s-a născut la Limoges, dar a locuit, a creat și a murit la Paris.

Făcînd parte din noul val al „impresioniștilor”, el s-a supus la început opoziției publice, dar a ajuns să-și savureze, încă în viață, gloria. Prieten cu Pissaro, Monet, Cezanne, Degas, el n-a pictat în maniera nici unuia dintre ei, mergînd pe o linie clasică și fiind într-un fel un continuator a lui Veronese, Tizian, Rubens și Velasquez.

Viața lui Renoir n-a avut zbuciumul, dramatismul sau tragismul altor pictori contemporani lui, să zicem Van Gogh sau Lautrec. A fost un

autodidact, care și-a găsit în pictura pe ceramică, apoi în „marea pictură“, vocația și meseria. A avut o existență normală, o soție, cămin, copii. A fost un om simplu, cu un extraordinar bun simț, cu o mare inteligență și mai ales talent.

Adept convins al mișcării, Renoir efectua lungi plimbări pe jos, pe bicicletă, înota sau făcea canotaj. A fost un perfect călăreț, chiar maestru al sportului hipic. Pentru a-și menține mlădierea minilor și a degetelor, Renoir avea câteva mingi — cu care făcea exerciții în fiecare dimineață.

Opera lui Renoir este vastă. A pictat mult, până în preajma morții când, atins de o paralizie, se mișca pe un fotoliu cu roțile. Élie Faure spune că în pictura lui „viața universală inundă fără nevoia metafizică de a o numi, gesturile cele mai efemere ale jocului în soare și în iarbă, ale maternității, ale iubirii, ale copilăriei“.

Pinza „Patinatori în Bois de Boulogne“, pictată în 1868, este una din primele lui opere.

Parisul tocmai descoperise plăcerea lunecării pe gheață și copii, tineri, vîrstnici ieșeau să patineze sau să privească. Cos-

tumele sînt lungi, pînă la pămînt, oamenii sînt înfolați cu șaluri și au căciuli grele.

Este una din puținele lucrări „de iarnă“ ale lui Renoir, care iubea mai ales anotimpul marilor călduri.

Tabloul, cu dimensiunile 28 × 36 cm, se află într-o colecție particulară din Elveția.

Privindu-l, automat ne amintim de o altă lucrare celebră a lui Breughel cel Bătrîn, „Iarna“, care, cu 300 de ani înainte și pe alt meridian, a fost atras de asemenea de frumusețea sportului pe gheață și zăpadă.

Dorin ALMĂȘAN

Scriitorul italian Dino Buzzati (1906–1972), pe care-l cunoaștem mai ales din proza sa fantastică, precum „Deșertul tătarilor”, își amintește să fi practicat sportul doar ca diletant, să fi încălecat o bicicletă în copilărie, poate să fi bătut mingea pe maidan, să fi făcut alpinism pe pereții friabili ai Dolomiților, dar niciodată în „cap de coardă”, experiențele acestea apărînd în prima sa carte „Barnabo, omul munților”. Iată, de astă dată îl descoperim într-o postură inedită, pornit să urmărească „una din ultimele cetăți ale fanteziei”: Turul ciclist al Italiei. Ideea a avut-o ziarul „Corriere della Sera”, care i-a cerut să însoțească insolita caravană, timp de 19 etape, și să relateze zilnic cititorilor impresiile

sale. Era cea de a 32-a ediție a Turului Italiei, în mai-iunie 1949, și ziarul a publicat 25 de corespondențe ale trimisului său special Dino Buzzati. În 1981, editura Arnaldo Mondadori din Milano a reunit într-un singur volum aceste „corespondențe” și le-a intitulat „Dino Buzzati în Turul Italiei”; un duel epic între Coppi și Bartali”. Era într-adevăr epoca uneia din marile bătălii ale „micii regine”. Iar scriitorul e fascinat de goana cicliștilor „galopînd numai cu forța picioarelor prin toată Peninsula”, trecînd Dolomiții și Alpii, adevărați „peregrini în drum spre o cetate-nepărtată”, „cavaleri rătăcitori” pe căi știute.

Oferim cititorilor două din aceste mostre de reportaj literar.

Dino Buzzati și

ÎNTR-UN DUEL STRÎNS, PE FURTUNĂ, COPPI ÎȘI ÎNFRÎNGE MARELE ADVERSAR

Bolzano, 2 iunie, noaptea

Acolo unde brazii începeau să se rărească — mai sus erau pășunile pustii, cu ripe violacee, hotelul deja vizibil din Passo di Rolle și, mai sus încă, formidabilul platou Cimon della Pala, pierdut în întunecata învâlmășeală a norilor — Bartali, care conducea plutonul, a încercat să evadeze. L-am văzut de sus. S-a legănat în șa, a luat un avans de cîteva metri, la curba tourniquet-ului și-a întors ușor fata șireată și bănuitoare. Încetinueau cei din spate? Pentru cîteva clipe percepu cu coada ochiului drumul rămas pustiu în imediata apropiere. Și în aceeași clipă simți neașteptată căldură a soarelui, ivit dintre norii negri. Apoi, brusc, avu senzația că o umbră i s-a agățat de spate, o umbră, două, trei, patru, care se țineau după el. Aruncă o privire. Mai încăpea înăoiulă? Era Coppi. Dar îi zări și pe Pasotti, Ronconi, Rossello, Cottur, Astrua.

Poate se gîndi: „Micul Pasotti ăsta ține pe munte! Cam fragil încă, prea tinerel, ca să spunem adevărul; dar ce-i lipsește ca să-mi devină succesor? Și acum? Trebuie să insist? Imposibil ca toți să rămînă agățati unul de altul, după 1800 m de urcuș. Dar poate că e

prea devreme. Avem de lucru azi, nu glumă! De dimineață eram nervos, altădată nu mi se întîmpla așa ceva”.

Măsură distanța din ochi. Pînă în vîrf mai era puțin. Prea tîrziu pentru o evadare în stil mare. Nu insistă. Continua totuși să rămînă în frunte cu autoritate, accelerînd ușor. Plutonul fierbea, nu se înșelase. Îl vedea pe bucășele, împrăștiindu-se jos, pe serpentinele drumului. Vînt. Lumină sinistă pe cărările roșiatice ale Colobriconului. Îl enervă urletul mulțimii ce aștepta la Passo di Rolle. Auzi cum îi strigau numele. Premiul de căjărare; bonificație un minut. Acceleră brutal. Se simțea puternic, o roată din bicicleta altcuiva îi apărură alături, încerca să-l depășească. Se sălta de trei ori în șa, înclădat, apăsînd pe pedale. Dar ce drum greu! Ceva care trebuie să fi fost o floare îl izbi pe obraz. Roata însoțitorului său se retrase. El trecu primul linia de sosire. În elanul cursei se năpusti pe drumul spre Predazzo. Coppi îl urmă și la fel ceilalți din micul grup; în afară de Ronconi, care la rădăcina unui brad fu văzut făcîndu-și de lucru cu o roată: spărsese.

Se văzură precipitîndu-se împreună pe drumul pietros, în mijlocul pădurii. Pădurea devenise neagră. Negri și norii, sfîșiați de cîte o stîncă sălbatică. Ceva le înșepă fața și coapsele. Grîndină. Furtună pe munte. Treptat, decorul și înclăstarea întrecerii deveniră mărețe. Brazii severi fugeau pe de lături, inclînindu-se cu

Fausto Coppi, într-o atitudine caracteristică, înălțat în șa la atacul unei pante.

turul Italiaei

toții, din cauza vitezei. Noroi. Frinele scntceau ca niște piscoi ce-și caută mamele. Nici țipenie de cm. Doar sunetul bicicletelor. Ropotul furios al grindinei și scrișnetul frinelor. La Predazzo, unde se făcea aprovizionarea, se întâlneau mai mulți. Acolo, în fundul văii, soarele își făcu din nou apariția, nu mai era grindină, nici vînt, cicliștii își recăpătară suflul.

Peste puțin va reîncepe truda. Dar pînă una alta, pe drumul aproape drept, grupul se reface; ai zice că e un armistițiu. Mîntîncă, beau, își șterg noroiul de pe față, cite unul glumește. Nervii încep să se destindă. Înfruntarea decisivă va fi la Pordoi? Bartali sfișie cu dinții coaja unei banane. E de ajuns ca două secunde să se ocupe de fruct. Cum își ridică privirea, vede în față trei cicliști care o iau la goană. „Se cară!” aude voci strigînd. Azvîrle banana. Se curbează, își alungește spinarea în acel mod curios al său, ghemuindu-se pe bicicletă. Își dă drumul.

Nu are nevoie să se întrebe cine sînt cei trei. Silueta lui Coppi ti stă întipărită în creier,

din orice perspectivă. Apoi e tricoul roșu, Leoni. Și micul Pasotti. Au luat avans. Din fericire, împreună cu el, Bartali, se află bravul Jomaux, unul dintre locotenenții săi. Ceilalți, Astrua, Rossello, Biagioni, Cecchi, Fornara, nu-i vor putea da, desigur, nici un ajutor.

Iată cum, pe un loc aproape neted, chiar acolo unde pericolul părea cel mai puțin probabil, începe marele duel amnat până acum din zi în zi.

Bartali: dracu s-o ia de banană! Cum de m-am lăsat surprins ca un copil? Nimic altceva decât o neatenție prostescă. Și pe o întindere aproape plată, unde se tem de mine mai puțin! „Hai Jomaux! Accelerează!” Dar Jomaux abia trage. Și Coppi se îndepărtează.

Bartali se străduie să ajungă din nou în frunte (soarele s-a dus, dar în vârful văii strălucesc, pe neașteptate, brăzdate de zăpezi orbitoare, fortificațiile din Sassolungo, asemenea unei fantastice catedrale), se străduie să ajungă în frunte, când iată că slăbește cauciucul din spate. O roată, repede! Automobilul clubului său e acolo, la doi pași. Cinci, șase, șapte, zece secunde. E gata? Gata! La drum! Împreună cu Jomaux îi ajunge pe ceilalți urmăritori, preia din nou comanda. Nu are ce să-l sperie. Acum reîncepe urcușul, pținea lui. Iar el se simte în formă. Nici o teamă! Dar cum de au dispărut Coppi și ceilalți doi? Nu se mai văd deloc. Drace, secunda aia de neatenție! Să poarte oare întreaga vină o mică neatenție? Chiar așa să fie? Sau mai e și altceva? Priviți-l, Fausto Coppi. Se cațără? Nu. Rulează, pur și simplu, ca și când drumul ar fi neted ca o masă de biliard. De departe, s-ar zice că face o plimbare de plăcere. De departe; pentru că de aproape i se poate observa chipul din ce în ce mai supt și buza superioară contractându-i-se, dându-i expresia singulară a unui soarece prins în cursă. Și cei doi tovarăși de fugă? Leoni a rămas în urmă, sleit de efort. Pasotti însă rezistă. Este oare aceasta prima lui zi mare? Va fi oare el noul astru? Ah, e de ajuns să-l privești, ca să înțelegi: o suferință calmă și resemnată îi chircește fața de copil. S-or părea că ochii lui nu mai văd, alți sînt de stîniș. Încă zece metri și Pasotti cedează. Coppi e singur.

Îl urmărim cu mașina o lungă bucată de drum, până la vârful Pordoi și apoi în jos până la Arabba și din nou în sus, până la Passo di Campolongo (alți 250 m de urcuș abrupt) și din nou în jos, până la răscrucea Plan Gardena, în toată această infernală expediție. El merge liniștit, uneori sălindu-se pe ghidon, mișcându-și armonios gâmbelul fusiforme, zvelte, puternice la încheieturi. Nu întoarce capul să privească, nu-i cere sfaturi lui Tragella, care, stînd în picioare în mașina albastră, îl urmează la câțiva metri. Înaintează, înaintează pe sub fantasticul pisc Boé, livid și funebru în cea epică atmosferă de furtună, sus pe pășunile uscate, din ce în ce mai singur. Un alergător pe bicicletă, de acord. Și noi care, desigur, nu sîntem microbiști. Însă e ceva emo-

ționant în acel tîndr svelt care traversează munte după munte, cu nimic altceva decât cu bătaia inimii. La coborțire nu forțază, dar însoțește accelerarea mișcării cu lente pedalări în gol; la curbe se încordează, apoi își ia din nou avînt acolo unde drumul merge drept; metodic, mereu egal cu sine, ermetic închis în suferința fizică. Din ce în ce mai singur. Nici oameni pe pășuni, nici vuiet de motociclete, nici avalanșă de automobile. Trecînd pe lîngă el, Verratti îi strigă: „Bravo, Coppi! Ai cinci minute avans!” El își înalță capul, buzele i se mișcă pentru a spune ceva, nu iese nici un sunet. Da, Bartali a trecut de Pordoi la cinci minute și jumătate după el, precedat de Leoni și Pasotti.

Iată-ne la ultimul hop, la Passo di Gardena, alți 600 m diferență de nivel. Lugubre stînci ascuțite și înalte amenință în trecătorile sălbătice, din care coboară rafale înghețate. În sfîrșit, e văzut ridicîndu-se în șa, pedaliînd de trei-patru ori, apoi reasezîndu-se. Fuga triumfală prin furtună a luat sfîrșit. Zvonuri stranii sosesc odată cu motocicliștii, care s-au despărțit de Bartali cu puțin înainte. A cîștigat două minute la coborțire, zic ei. Abia acum începe să tragă tare. Dacă Coppi cedează numai puțin, acela îl va ajunge din urmă, înainte de ultimul vîrf.

La o curbă, Coppi își zărește din întîmplare rivalul. Departe, e adevărat, amețitor de jos, ca și când de abia acum ar începe urcușul. Dar înaintează. Se desprind din peisaj tricoul galben al lui Bartali și automobilul galben ce-l escortează. Ne oprim să-l observăm: omul se angajează total. Se răsucesc în șa cum fac salamandrele surprinse de călători pe drum. Dar nu e un semn de epuizare. Acesta e stilul lui din momentele grele. Și singur el dintre toți păstrează aceeași expresie pe care o avea azi dimineață la Bassano: ascunsă, tristă, nemulțumită, asemănătoare unei măști antice a Meduzei. Un sentiment greu de exprimat, un fel de tensiune sufletească, milă, uluire în fața celui duel disperat, străbate văile. Va reuși fostul campion să se salveze? Sau bătea acum ceasul destinului său? Stîncile abrupte reverberează ecoul unei trompete. Era cornul de vîntătoare al unui curier motociclist, dar semnalul părea să vină de la vreun zeu solitar al munților. Atunci Coppi încetă să se legene în șa, un suflu nou i se transmise de undeva, din necunoscut, mîna invizibilă a victoriei îl trase cu sine din povîrniș în povîrniș, împingîndu-l în jos, până la Valle Gardena. Zbură acum, teribil de fericit, deși figura lui exprima numai suferință.

Între pe stadionul din Bolzano, execută turul prescrist, idăie linia de sosire. Triumfă. Și trecută, goale, minute întregi. Unul, două, trei, cinci, șase, șapte. Un urlet strident anunță că celălalt sosea, în fine. Nu era singur: întrepidul Leoni și tîndrul Astrua reușiseră să-l ajungă în ultima clipă. Dacă te uitați la el, nu părea obosit. Pînă la ultima suflare a luptat pentru locul al doilea la linia de sosire, la fel ca un soldat care nu cedează pînă la

sfârșit, chiar dacă știe că bătălia e pierdută. Apoi, la lungi intervale, ceilalți. Păreau tot alții Crisți crucificați.

NU-I PENTRU EL ROLUL ÎNVINSULUI

Bolzano, 3 iunie, noaptea

S-ar potrivea atât de bine acum un capitol despre marele campion înaintat în vîrstă, care cedează în sfârșit, începînd iremediabila coborîre. Ar fi de un patetism pe măsura înclinărilor noastre sufletești, care la început exultă pentru învingător, pentru ca imediat să se înduioșeze de drama celui învins. Cu atât mai sigur ar fi efectul cu cît, în cazul nostru, omul nici nu mai este prea tînăr, nici nu poate concepe, fie și pentru o zi îndepărtată, înfrîngeră. Spațiul de care dispune acum este foarte mic; ce a fost, a fost; și limita ultimă, dincolo de care speranțele sînt interzise, nu mai este pentru el o vagă poveste ascunsă de linia orizontului, ci se apropie, foarte vizibilă, ba chiar prea convingătoare.

Ar fi atât de comod, pentru cineva care scrie despre Turul Italiei, să impresioneze cititorii cu un lucru atât de amar. Pentru că nimic pe lume nu e mai ordnic de plîns decît omul care, de pe culmile gloriei, se rostogolește din zi în zi fără vină, pînă cînd ajunge din nou în punctul din care plecase copil fiind. Și nimeni nu-l mai arată cu degetul pe stradă, și numele lui își pierde încet-încet magia rezonanță a celebrității, devenind din nou unul dintre nenumăratele nume anonime din cartea de telefon.

Ar fi prea frumos să descrii campionul care, imediat după sosire, se închide în camera de hotel și-și face dușul, dîndu-și jos stratul de noroi. Dar plăcerea apei căldute, răcoarea imaculată a patului (aici, la Bolzano, unde curădenia și arta de a face oaspeții să se simtă bine sînt neîntrecute), gîndul la ziua de odihnă, corespondența abia sosită, uriașul cozonac cu stafide legat cu panglică tricoloră, dăruit în semn de omagiu, nu-i aduc obișnuita reconfortare. Dimpotrivă, li adîncesc rana, amintindu-i de alte dușuri, alte paturi, alte seri de odihnă din vremuri de aur, cînd victoria — ajungea s-o dorească cu fermitate — devenea a lui. Între timp, sportivii care i-au rămas fideli îi clamează numele pe stradă; și el, în seara aceasta pentru prima dată, îi ascultă cu un interes avid; și privește cu dezolare printre stinghiile obloanelor albe: ce voci anemice, ce grup meschin, în comparație cu urletele mulțimilor de odinioară! Le ura, atunci, cu un fel de repulsie. Dragi, simpli, generoși prieteni, unde sînteti acum?

Să-ți imaginezi seara cinei, cu toți cicliștii clubului așezați la aceeași masă lungă, împreună cu directorul sportiv, maseurul, mecanicii etc. Dar în seara aceasta lipsește obișnuita veselie. Nimeni nu are curajul de a

vorbi primul, ca în casa unui condamnat imediat după pronunțarea sentinței. El, campionul, este cel care se hotărăște să rupă gheața, cu fraze indifferente, fără cea mai mică aluzie la ceea ce s-a întîmplat puțin înainte. Ca și cînd ar fi o seară oarecare, în perioada antrenamentului de exemplu, cînd se fac eforturi pentru găsirea unui subiect de conversație la masă. Dar chiar această indiferență forțată le accentuează stînjeneala. În tăcerea penibilă, colegii de echipă își așintesc ochii în farfurie, se prefac nemaipomenit de ocupați să taie friptura de pui, unul tușește. Numai ospătarul, sînd nemișcat mai la o parte, devorează cu privirea astrul căzut, cu indiscreta și obsesivă curiozitate ce se naște în fața marilor monstruoziități ale naturii.

Sau noaptea, cînd campionul în declin se trezește, torturat de coșmare. Ca să-și găsească liniștea, își aprinde o țigară (Bartali e unul dintre puținii cicliști care fumează) și începe să se plimbe prin cameră. În afara și îndăuntru hotelului nimeni nu simte nimic, nimeni nu se gîndește la el în acest moment, toți, cufundați în hăul negru al somnului, îl ignoră. Gîndu-și-o la apăsătoare melancolie a acestui om în jurul căruia se-ngrămădesc fantasmale trecutului, măsurîndu-i soarta actuală. Din camerele vecine ajunge la el sforăitul ritmic al celorlalți, azi încă dominați de el, care însă mine îi vor fugi pe dinainte și el, pentru prima oară, va încerca inutil să țină pasul cu ei. Tinerii! Sforăie animalic, acumulînd mereu mai multe forțe, ca războinicii ce-și ascut săbiile pe ascuns, în timp ce el fumează, risipindu-și ultima energie.

Ar fi frumos și grozav de avantajos pentru noi să insistăm asupra acestei teme fascinante. Dar nu asta e realitatea. Dacă am face-o, ar însemna să dăm peste cap adevărul. Pentru că nu este un învins al sorții campionul despre care e vorba aici, nu e un erou romantic, nici un personaj patetic trădat de inexorabila lege a timpului. Ci ne aflăm în fața unei ființe stranie, aspre, tenace, într-un anume fel prea puțin umană, prea puțin asemănătoare nouă, care nu cunoaște slăbiciuni sufletești, nici deprimantul influx al împrejurărilor adverse. Mormăie, se plînge, protestează necontenit, e adevărat, dar o face — din obișnuință — și cînd lucrurile merg bine. O aspră și tăioasă forță, îndăuntru căreia nu încap descurajări. A fost învins. El știe și nu caută scuze. A rămas identic cu el, cel dinainte. Gîndul de a ceda nici nu-i trece prin minte. Se simte în deplinătatea forțelor, nici mai mult nici mai puțin decît în zilele de glorie ale carierei sale. De aceea nu e trist, nu are nevoie să joace teatru pentru a părea liniștit, nu se simte cîtuși de puțin un condamnat.

Alfredo Binda, care l-a condus anul trecut la cîștigarea Turului Frantei și care ieri a urmărit etapa Dolomiilor, examinînd situația în vederea proximalului „Tour“, mi-a spus că Bartali alerga ca în cele mai bune zile ale lui

din vara trecută; dar în Franța, în 1948, nu exista Coppi, iată explicația. Drama decăderii fizice nu este încă pentru el. Se va contura în viitor, e inevitabil; acum, însă, nu poate fi vorba de așa ceva. Un lanț de împrejurări nefavorabile s-a ținut scări ieri de Bartali, susține directorul său sportiv, Virginio Colombo. Ghinionul — povestește el — a început imediat după Predazzo. Când cicliștii luau o gustare. S-a întâmplat chiar în acel moment. Dându-și seama că roata din spate slăbea din ce în ce, Bartali i-a vorbit despre asta lui Jomaux, locotenentul său. Jomaux, a comis imprudența de a se apropia de mașina clubului, strigând vestea în gura mare. Coppi l-a auzit și cum, zice Colombo, e ciclistul cel mai șmecher care s-a pomenit vreodată, a profitat de ocazie. De aici, evadarea lui. În timp ce Bartali, mereu nemulțumit din acel moment, a pierdut timp prețios discutând cu Colombo dacă să schimbe sau nu roata imediat și apoi despre rulaj. Lansându-se în fine în urmărire, Bartali a uitat cu totul de mîncare. Și în cursă hrana e ca și combustibilul pentru mașină. Așa că la un moment dat s-a trezit la capătul puterilor și, coborînd drumul de la Passo Gardena, a rulat destul de prost, cu îngrozitoare încetineală pentru un coborîtor ca el.

Asta a spus-o Colombo; explicații ce ar putea avea și o oarecare tentă de scuză. N-a spus-o, bineînțeles, Bartali, care, dacă pierde premiul fără a acuza pe nimeni, nici nu se frîmîntă să incrimineze ceea ce ar fi putut fi dar n-a fost. Unde e deci personajul care ne-ar fi servit atît de bine pentru capitolul cel mai mîscător al romanului? Cum să strînească mila un învins care nu se simte învins? Un nefericit care nu suferă din cauza nefericirii? Un vîrstnic (relativ) căruia-i sînt necunoscute mizeriile vîrstei? Iată de ce ieri seară Bartali a găsit în duș și în cină exact aceeași plăcere din alte zile. La masă n-a simțit nevoia de a afișa o falsă seninătate și a bodogănit ca de obicei. Iar în miez de noapte nu s-a tre-

Dino Buzzati al Giro d'Italia

un epico duello tra Coppi e Bartali

DAL NOSTRO INVIATO SPECIALE
Pinerolo 10 giugno, notte.

Quando oggi, su per le terribili strade dell'Isoard, vedemmo Bartali che da solo inseguiva a rabbiose pedalate, tutto lordo di fango, gli angoli della bocca piegati in giù per la sofferenza dell'anima e del cor-

po — e Coppi era già passato da un pezzo, ormai stava arrampicando su per le estreme balze del valico — allora rinacque in noi, dopo trent'anni, un sentimento mai dimenticato. Trent'anni fa, vogliamo dire, quando noi si seppe che Ettore era stato ucciso da Achille...

Dino Buzzati

ARNOLDO
MONDADORI
EDITORE

zit să mediteze, ba chiar a dormit nelîntors pînă la nouă dimineața.

Nu-l plîngeți așadar pe campionul învins, e prematur. Nu-l compătimiți-i, nu faceți din el un erou crepuscular. Nu-i trimiteți mesaje de consolare. Nu are nevoie de ele. Și dacă vreunul dintre voi, suferind de pe urma necazurilor vîrstei, se gîndește că va găsi în Bartali mîngîierea unei confirmări, își face iluzii. Signor Gino Bartali nu este vîrstnic, nici descurajat, nici trist. Și e prea sigur de el pentru a cerși scuze. Azi dimineată, cineva l-a interpelat: „Spuneți-mi, e adevărat că ieri ați spart de două sau trei ori?” „Spart? Noi nu spargem niciodată” a răspuns el.

(în românește de Stella PETECEL)

„TARZAN timișoreanul” nu mai este

Acum cînd celebrul său strigăt de junglă a răsunat pentru ultima oară de pe o bandă de magnetofon, în cimitirul din Acapulco, ca un ultim omagiu la moartea celui ce a interpretat de 19 ori pe ecran pe Tarzan, acum detaliile biografiei lui Johnny Weissmüller devin și mai interesante. Cel care a însuflețit generații de spectatori de cinematograf cu săriturile sale din liană în liană, cu înotul său prin mlaștinile cu crocodili, cu dragostea sa de animale exotice, același Johnny a fost și unul dintre cei mai vestiți actori ai scenei sportive mondiale. Ca înotător, a deținut recorduri mondiale pe distanțe între 100 și 500 m liber, în perioada 1922—1928, a fost campion olimpic la 100 m liber, 400 m liber și 4×200 m liber în anul 1924 la Paris, la 100 m liber și 4×200 m liber în 1928 la Amsterdam; la 18 ani devenea primul om din

Unde s-a născut
Johnny Weissmüller?
O controversă
definitiv clarificată

lume care reușea să înoate 100 m sub un minut (58,6 secunde). Întrunise, în scurtă vreme, toate calitățile celebrității. Probabil că alături de Paavo Nurmi, a fost, în prima jumătate a acestui secol, sportivul despre care s-a scris cel mai mult. Ai putea crede că despre originea unui asemenea actor și sportiv vestit se știe totul. Și totuși...

Prin 1971, la New York, am cercetat secția de documentare a ziarului „Daily News”, căutînd locul de naștere al lui Johnny Weissmüller. Aveam motivele mele, întemeiate. S-o fac (după cum se va vedea). Diversele sufse indicau locuri diverse de baștină pentru faimosul sportiv: cînd Chicago, cînd Winbar (statul Pennsylvania), cînd Windsor (Connecticut). Marele Larousse și enciclopediile britanice confirmă aceste dibuiri, ezitînd și punînd pe cititori în încurcătură. Lexicoane suedeze și finlandeze vorbesc de Viena, oricum ceva mai aproape de realitate. Pentru că noi, aici, știm cîte ceva mai sigur, a venit momentul să restabilim adevărul.

Cum am mai povestit, eram, prin 1939, la Fabrica de tutun din Timișoara, ucenicul de pasaj al unui strungar cu numele de Weissmüller, care se dădea drept rudă apropiată a celebrului Tarzan. Cu toată aparența ei senzațională, am publicat vestea, în 1940, într-o revistă bucureșteană, emițînd ipoteza că Johnny Weissmüller ar fi de origine bănățeană. De atunci mi-a dat mereu tîrcoale teama că, prea tînăr ziarist fiind, am fost victima unei mistificări. E însă adevărat că enciclopediile sportive și cinematografice spuneau că părinții săi ar fi provenit din vechiul imperiu austro-ungar. Abia în 1968 colegul nostru de breaslă (și concetățean) Nikolaus Berwanger publică în săptămînalul brașovean de limbă germană „Karpater Rundschau” un articol revelator intitulat: „Unde a văzut lumina zilei Tarzan”. Intrepidul coleg — plecînd de la amintiri similare cu ale mele — a făcut investigații în capitala județului Timiș, dar mai ales acolo unde l-a îndemnat bănuiala, în cartierul timișorean Freidorf

Aici trăiește vărul campionului-actor Jakob Weissmüller, meșterul meu de odinioară. Cu ajutorul acestuia s-a găsit, în matricola parohiei locale, înregistrarea nașterii lui Johnny Weissmüller la data de 2 iunie 1904 (care corespunde cu absolut toate sursele mondiale). „Fiu al zilierului Peter Weissmüller (originar din comuna băănățeană Varias) și al Elisabetei (născută Kersch, din Freidorf)” — glăsuiește registrul. Vărul Jakob povestește: „Părinții noștri, originari de la țară, din comuna Varias, erau cărămidari aici la Freidorf, pe atunci un sat la marginea Timișoarei. Erau săraci, și după obiceiul vremii fiul cel mai mare, adică unchiul Peter, cu nevasta și copilul care avea doar trei ani, au plecat în lumea largă, peste Ocean, în căutarea norocului. Era prin 1907”.

(Recent, dr. Bárány István, fostul său concurent în piscinele olimpice din 1924 și 1928, publică amintiri despre Johnny Weissmüller în săptămînalul budapestan „Képes Sport” și deși preia greșitul loc de naștere „Windber, Pennsylvania”, dar cu data exactă de 2 iunie 1904, redă o veche declarație a lui Johnny care spune „Tatăl meu era originar din Varias”).

Singura întrebare care rămîne deschisă este: de ce, atîtea decenii, acest vestit sportiv și actor nu a dezvăluit el însuși adevărul asupra originii sale băănățene? Sfătuit de manageri versați și grijulii cu imaginea propriei sale biografii actricești, Johnny Weissmüller nu ezita, încă în ultimii ani, să istorisească despre un tată „ofițer de marină la Fiume” (astăzi Rijeka) sau despre „părinți austrieci, vienezi”. Deci, o biografie care se cerea, din motive lesne de înțeles, înfrumusețată. Și încă o nedumerire: de unde apariția localităților ame-

ricane ca loc de naștere? Evident, la începutul secolului, părinții lui Johnny au forțat versiunea nașterii sale pe teritoriu american, pentru a-i spori șansele de parvenire — mult mai la îndemînă unui „american sadea” decît unui „imigrant”.

De vreme ce am clarificat începuturile timișorene ale vestitului Tarzan, să pomenim și cîteva aspecte din sfîrșitul tragic al acestui desrădăcinat inadaptabil, care — odată încheiată cariera sportivo-cinematografică, dătătoare de glorie trecătoare — nu și-a mai găsit locul în societate. A făcut diverse meserii de ocazie, fără succes. De altfel, autobiografia sa menționează pe supracopertă: „Victoriile mele în apă, înfrîngerile — pe uscat”. A făcut pe băiașul la o piscină din Los Angeles. Cu boxerul Joe Louis și tenismanul Pancho Gonzales, întîmpinau clienții la intrarea în hotelul „Caesar's Palace” din Las Vegas. Restul a făcut alcoolul. După două congestii cerebrale, la peste 70 de ani, rămas fără resurse materiale, Johnny Weissmüller a apelat la mila oamenilor. Acum trei ani, avocatul mexican Xavier Ostos, fost președinte al Federației internaționale de natație, l-a internat într-un spital la Acapulco. Acolo unde, la 20 ianuarie 1984, în vîrstă de 79 de ani, și-a dat sfîrșitul în urma unui edem pulmonar. La proaspătul său mormînt s-a făcut o colecție publică pentru a i se înălța un bust. Trista asistență a întonat cîteva din cîntecele preferate ale celui ce a fost neuitatul Tarzan. Din păcate, mexicanii n-au știut să-i cînte una din frumoasele lieduri din folclorul șvăbesc băănățean, care i s-ar fi potrivit atît de bine celui născut pe malurile Begheiuului...

Victor BÂNCIULESCU

9.	1904 junius 2. S.	János fiu Ion.	Georg Weissmüller János napstamos, Vagas, Kersch Elisabeth Szabadfalau.
10.	1904 junius 5. S.	Jakob fiu polg. Ion.	Schwarz Leopold Hofkaplan, Habsb. Hofkaplan, Habsb. Hofkaplan, Habsb.

Matricola de nașteri a copiilor din suburbia timișoreană Freidorf menționează, la data de 2 iunie 1904, venirea pe lume a lui János (adică Ion sau Johann) Weissmüller, fiul legal al lui Peter (din Varias) și al Elisabetei (din Szabadfalau, azi Freidorf), cel ce va deveni mai tirziu Johnny Weissmüller, celebrul campion olimpic și interpret ideal al lui Tarzan

MARIN SORESCU

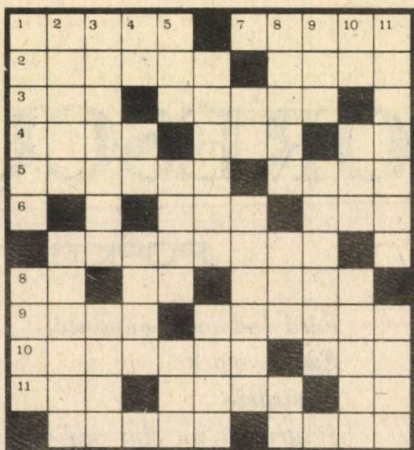
CONCURS

*Într-o încăpere ca toate celelalte,
Amenajată cu plafon zdravăn,
Ne întrecem la sărituri în înălțime.
Știm precis
Că nu poate sări nimeni
Mai sus decât tavanul,
Să fie și Dumnezeu.
Asta din cauza gravitației
Care ne trage mereu în jos,
Încă din cele mai vechi timpuri.
Dar continuăm
Cu o îndrjire diavolească,
Pentru că nu putem sta altfel
Cînd avem în noi geniul înălțimii.
Ca peștii zburători
Dorul aripilor adevărate.
Zi și noapte continuăm
În plafonul nostru, scund.
Cel mai sprinten,
Care are mușchii cei mai oțeliți, mai
dresați
Și stăpînește cel mai bine
Legile avîntului,
Ia și cele mai multe pocnituri în cap.*

POPICE

*Fără îndoială, pămîntul
Este o mare
Popicărie.
Pentru că nu sînt suficienți
Copaci,
Oamenii stau și ei
În picioare.
Cineva aruncă bilele
De departe
Și înseamnă cu cretă
Pe cele doborîte.
E un joc de societate,
Desigur,
Tot atît de frumos
Ca și armele clasice.
Totul e calculat dinainte
Cu mare precizie,
Numai noi, naivii,
Mai umblăm pe la policlinici.
I-auzi stelele huriind
Înapoi pe banda rulantă,
Deseară vor fi la orizont.*

vestigii sportive

ORIZONTAL: 1) Piatra..., localitate în zona Munților Sebeș unde au fost descoperite câteva plăcuțe de fier pe care getodacii le foloseau ca ustensile alpine — General grec citat de Arrianus într-o relatare privind folosirea luntrelor monoxile de către geții din Cimpia Munteană (Ptolemaios). 2) Cetate romană de pe teritoriul țării noastre unde s-au descoperit vestigii ale luptelor de gladiatori — Balast. 3) Plantă cu flori roșii — Cetate antică de pe țărmul Pontului Euxin unde a fost descoperită o stelă funerară pe care se află o inscripție referitoare la un oarecare Agroicos „renumit alergător de stadioi” și nelintrecut la pugilat. 4) Substanță necesară ungerii corpului în vederea practicării luptelor în antichitate despre a cărei utilitate avem știre dintr-o inscripție a asociației efebilor din Histria — ...Cassius, cunoscut istoric roman care, în celebra sa „Istorie romană”, ne-a lăsat date despre trupe de gladiatori daci concurând în arenele Romei — Înot... pe spate! 5) Domn al Țării Românești (1512—1521) care, în cunoscutele sale „Învățăături” către fiul său Teodosie, dă prețioase sfaturi privind jocurile și exercițiile fizice ale vremii — ... Șerban, domn al Țării Românești între anii 1602—1611 despre care cronicarul Ciro Spontoni, în 1603, scria că a organizat la Tirgoviște „diferite întreceri cavaleresti și plăcute vânători”. 6) Frînghie de care se suspendă cîrligele carmacelor — Paradis 7) Colonie grecească pe țărmul românesc al Mării Negre (azi Mangalia) unde descoperirile arheologice au scos la iveală vestigii care amintesc de existența, în acest loc, de gimnazii, stadioane, amfiteatre precum și de diverse spectacole atletice sau de pugilat. 8) Ion Andreescu — Servește — Localitate în Iugoslavia. 9) Domn al Moldovei (1591—1592 și 1592—1595) zis

„Tiranul” care organiza la curtea sa jocuri gimnastice și atletice — Cronicar moldovean (Grigore) care, printre altele, scria următoarele despre domnitorul Bogdan IV: „la călărie era sprintenu, cu sulița la halca nu prea lesne vrea a avea potrivnicu...” 10) Celebru istoric și geograf grec (63 î.e.n. — 25 e.n.) care consemna în opera sa că Burebista „i-a înălțat pe daci prin exerciții...” — Rîu în Franța. 11) Bun săritor dar... tare de cap — „Cavalerul...”, divinitate minoră simbolizînd victoria binelui asupra răului reprezentată, pe o placă votivă din sec. II—III e.n., într-o scenă de vînătoare — Cap de ciine! 12) „...Matutinus et Dacicus” și „...Majus et Dacicus” două școli de gladiatori daci înființate la Roma la puțin timp după înfringerea lui Decebal — Meci nul.

VERTICAL: 1) Ducele din Țara Valahă „pe calul lui măiastru călărînd” din ultima versiune (sec. XII—XIII) a epopeii germane „Niebelungenlied” — Oraș moldovean unde în 1645 a avut loc căsătoria fiicei lui Vasile Lupu, Maria, cu ducele lituan Janusz Radzwill, ocazie cu care s-au desfășurat diverse demonstrații și întreceri cu caracter sportiv. 2) Pietre semiprețioase — Convenție între diverse monopoli capitaliste. 3) Alt oraș moldovean în raza căruia au fost descoperite bile de praștie din lut ars și un bolt de arbaletă avînd o vechime de circa 1000 de ani — Oraș în Turcia. 4) Ion Lotreanu — Strig în final! — Calmă. 5) Localitate în R.F. Germania — Vas de lut — Unitate de măsură pentru energia electrică. 6) Localitate în Italia unde, în 1537, a apărut cartea lui Marozzo „Despre scrimă” carte despre care avem știre că a pătruns și la noi un exemplar — Comună în Elveția. 7) Apare... mingea! — A agăța. 8) Laptele-cucului — Localitate în Nigeria — Întrebare. 9) Localitate în Polonia — Joc de copii cu o vechime foarte mare pe teritoriul țării noastre dacă ținem cont că pe o stelă funerară atică din sec. IV î.e.n. este reprezentat un efeb (atlet) nud cu piesele acestui joc în mînă în poziție de aruncare. 10) Material din care sînt confecționate cele două patine descoperite în 1959 la Cluj-Napoca, patine care constituie cea mai veche atestare documentară a unor urme sportive în țara noastră — Poezie lirică — Domnitor moldovean (Grigore al II-lea) despre care cronică familiai spune că adesea ieșea cu boierii la întreceri de tragere la țintă cu arcu și pușca (circa 1726). 11) Sculptură în miniatură descoperită în raza vechiului Tomis (datată: mai, 167) și care reprezintă un gimnast executînd un „stînd pe mîini” — „Scrisori din...” în care marele poet latin Ovidiu menționează, ca martor ocular, armele geto-dacilor și priceperea acestora în mînuirea lor.

Constantin GRIGORE

1983 — anul preolimpic, un an de pregătiri, cu multe și mari competiții internaționale... 1983 — anul hotărâtor pentru calificarea în turneul final al campionatului european de fotbal din Franța... 1983 — anul ațitor emoții, al ațitor și ațitor realizări, dar și al unor neîmpliniri, anul a numeroase amintiri. Pe unele dintre aceste amintiri le vom evoca în serialul nostru retrospectiv. Așadar, să începem cu...

Retrospectiva anului competitional 1983

1983. ianuarie
start lansat

1 • În noaptea Revelionului, în timp ce în numeroase case din lume se toastează pentru venirea noului an, pe străzile mari metropole braziliene Sao Paulo, citeva mii de alergători iau parte la întrecerea devenită de mult tradițională a crosului „San Silvestro”. Columbianul Victor Mora a fost la un pas de a înregistra un record — 5 victorii consecutive — dar portughezul Carlos Lopez, câștigătorul probei, i-a răpit această bucurie!... • După exemplul faimoasei „corride” braziliene, alte crosuri „San Silvestro” au loc în alte părți ale lumii: la Madrid câștigă englezul Steve Harris, la Bolzano, în Italia, iese primul belgianul Emiel Puttemans • La San Sebastian, în chiar ziua de sărbătoare a Anului Nou, are loc returul „Super-cupei Spaniei”, la fotbal. Campioana, Real Sociedad, a câștigat cu 4-0, după prelungiri (în tur 0-1) în fața Realului din Madrid. În pofida atmosferei de sărbătoare meciul a fost extrem de dur, dar numai cu doi eliminați!... 3 • Senzație în lumea patinajului olandez (și nu numai a lui!...)

Pentru vina de a fi aparut la TV cu un tricou având înscris numele unui mare producător de brânză (sic!), campionul mondial la poliathlon Hilbert Van Der Duim a fost suspendat de federația sa „pentru... publicitate interzisă. Și asta cu numai o săptămână înaintea campionatelor naționale. Dar ca și în alte părți, „suspendarea” n-a ținut prea mult... 4 • Hocheiștii sovietici câștigă, la Leningrad, campionatul mondial de juniori (sub 20 de ani) obținând 14 puncte din 7 meciuri! Foștii campioni, hocheiștii canadieni, ocupă locul trei cu 9 p. • Pe trambulina olimpică de la Bergisel (Innsbruck), pe o ceață deasă, un foarte tânăr „lcar”, finlandezul Matty Nykaenen (doar 18 ani) obține o eclatantă victorie. De altfel, acest săritor avea să câștige „Turneul celor 4 trambuline” (989,8 p față de cele 972,2 p ale următorului clasat, Weissflog din R.D.G.). „Valoarea nu ține seama de numărul anilor” nici că putea fi mai bine oglindită!... 5 • O veste îmbucurătoare din R.F. Germania. Pe ovalul de gheață artificială al

pistei de la Inzell, patinatorul nostru Tibor Kopacz câștigă cursa de 1500 m în 2:02,2! • Poloneza Grazyna Rabsztyń, recordmană mondială la 100 mg (12,36 s), își anunță abandonul. Să vezi ce-i sportul: deși a fost una dintre cele mai bune alergătoare din lume ea n-a câștigat nici o medalie la cele trei Olimpiade la care a luat parte, la München, Montreal și Moscova!... 10 • La Harrahov, în Cehoslovacia, localnicul Pavel Ploc câștigă concursul din cadrul „Cupei mondiale”, cu sărituri de 119 m și 117,5 m. Ploc este și el foarte tânăr: doar 18 ani • Neînvinșă în ultimele 17 etape ale Bundes-ligii, Hamburger SV participă la un turneu de pregătire în Franța. Fotbaliștii vest-germani pierd cu 5-1 în fața divizionarei „B” Toulon!... 13 • Ziarul parizian l'Equipe analizează situația trecută și cea din perspectiva preliminariilor campionatului european de fotbal. În grupa a 5-a (poate cea mai puternică!) procentajul șanselor de calificare, după părerea confratelui francez este: 1. România 30%, Cehoslova-

cia și Italia 25%, Suedia 20%. N-a prea nimerit-o ziarul, cu excepția primului loc, ceea ce, pentru noi, acum, contează cel mai mult! ● Patinatorii noștri de viteză în prim-planul întrecerilor de la Madonna di Campiglio: Kopacz I la 3000 m — 4:12,43 (record național egalat) și Andrei Erdely la 5000 m — 7:23,42 ● Recordmanul mondial la 110 mg, americanul Renaldo Nehemiah, după un scurt periplu printre profesioniștii sportului, dorește să redevină amator (în perspectiva apropiată a C.M. și a J.O.) dar forul internațional îi respinge cererea: „Regulamentele noastre sînt valabile pentru toți atleții din lume. Nu am făcut și nu vom face nici o excepție” — declară dr. Primo Nebiolo, președintele I.A.A.F. Clar pentru toată lumea! Nu?... 16 ● Start în cel de al 54-lea turneu „Al celor 5 națiuni” la rugby. Primele jocuri se încheie cu două rezultate — oarecum — surprinzătoare: Franța învinge Anglia, la Londra (19—15), iar Irlanda întrece Scoția (15—13), la Edinburg ● La Ottawa, într-un concurs de atletism pe teren acoperit, americanul Bill Olson sare 5,75 m la prăjină și întrece cu un centimetru recordul mondial indoor. Speranțe pentru la vară, dar pînă atunci mai este încă destulă vreme... ● La Poiana Brașov, fotbalisții frunțași își încep pregătirile. Treningurile sînt leocărc de transpirație deși termometrele arată sub 0 grade. Crosurile, în tempou alert, prin troiene de zăpadă nu-s o joacă! Craioveanul Ungureanu declară cu sinceritate:

„Acum e greu dar n-avem voie să pierdem nici un minut tocmai pentru că ne așteaptă confruntări foarte dificile. De CÎT și CUM lucrăm în aceste zile vor depinde scorurile din partidele cu Italia și Kaiserslautern. Cu cît va fi mai greu acum, cu atît va fi mai ușor atunci”. Știind, desigur, ce s-a întîmplat mai apoi, este inutil să mai subliniem cîtă dreptate a avut Ungureanu. Important este însă că toți fotbalisții noștri frunțași au gîndit la fel și, mai ales, s-au pregătît la fel... 19 ● O festivitate emoționantă la Los Angeles. Cei șase copii ai lui Jim Thorpe (decădat în anul 1953) s-au reunit pentru a primi din partea președintelui C.I.O., Juan Antonio Samaranch, cele două medalii de aur pe care Thorpe le-a cîștigat la pentatlon și decatlon la J.O. din 1912, de la Stockholm, și care-i fuseseră retrase, în urma acuzației de profesionalism ce i-o făcuse Comitetul Olimpic din S.U.A. La 13 octombrie 1982, C.I.O. a decis recalificarea lui Thorpe... ● Compania „Walt Disney” a fost însărcinată de Comisia de organizare a Jocurilor Olimpice de la Los Angeles cu organizarea ceremoniilor de deschidere și de închidere a competiției din iulie 1984... 20 ● Super-cupa Europei la fotbal: C.F. Barcelona dispune de Aston Villa cu 1—0. Dar nu este decît meciul tur, așa că este bine să așteptăm returul! ● Într-un spital din Rio de Janeiro, încetează din viață Manuel Francisco dos Santos (50 ani) cunoscut lumii sportive sub numele de Garrincha. În 1958 și

1962 Garrincha a făcut parte din reprezentativa Braziliei, campioană mondială. Devenit alcoolic și grav bolnav, total sărac, Garrincha și-a trăit ultimii ani de viață din mila publică. Grandoare și decadentă!... 23 ● Succes net al patinatoarelor de viteză din R.D. Germană la campionatele europene de la Heerenveen (Olanda): 1. Andrea Schöne 177,669 p, 2. Karin Enke 178,365 p, 3. Natalia Petrușeva (URSS) 180,390 p. Noua campioană obține și un nou record al lumii la 5000 m cu 7:40,97... 24 ● Punct final în „masters-ul” tenisistic de la New York. După o partidă de două ore și zece minute, Ivan Lendl îl înțepe pe John McEnroe cu 6—4, 6—4, 6—2. A fost a șaptea victorie consecutivă a tenismanului cehoslovac asupra lui McEnroe, Lendl cîștigă astfel pentru a doua oară trofeul. Cei alți cîștigători au fost: Smith (1970), Năstase (1971—73 și 75), Vilas (1974), Orantes (1976), Connors (1977), McEnroe (1978), Borg (1979 și '80)... 26 ● Așteptatul retur din Super-cupa Europei, Aston Villa — C.F. Barcelona (3—0 după prelungiri) prilejuiește un joc foarte dur în care s-au acordat 3 cartonașe roșii pe lîngă cele 8 cartonașe galbene, după care U.E.F.A. a dictat importante sancțiuni disciplinare și materiale... Celelalte cîștigătoare ale Super-cupei au fost: Ajax Amsterdam (1972, 73), Dinamo Kiev (1975), Anderlecht Bruxelles (1976 și 78), Liverpool (1977), Nottingham (1979 și 80). În 1974 și 1981 competiția nu a avut loc... ● Alarmați de atmosfera tot mai explozivă din tribune, conducătorii echipelor de fotbal Werder Bremen și Hamburger SV s-au întîlnit pentru a lua măsuri de... liniștire. În tur, la Hamburg, avusese loc o încălecare generală, cu nenumărați răniți și un mort. În meciul retur, la Bremen, atmosfera a fost corectă... 30 ● Fotbalisții tricolori încep dura campanie a anului 1983. Primul joc, de verificare, la Istanbul, cu Turcia (după 11 luni sorții au decis ca cele două echipe să facă parte din aceeași grupă a preliminariilor Campionatului mondial din Mexic). Jocul s-a terminat la egalitate: 1—1. Au marcat: Gabor în min. 9 și Selcuk în min. 33 din penalty. Au făcut parte din echipă și Rednic, Iorgulescu, Bôlôni, Klein, Augustin, Gabor care aveau să figureze și în reprezentativa care a susținut la Bratislava meciul decisiv cu Cehoslovacia, pentru calificarea în turneul final al campionatului european din 1984. Să notăm că în echipa de la Istanbul n-a făcut parte nici unul dintre fotbalisții craioveni aflați la pregătire pentru jocurile Universității din Cupa U.E.F.A....

IVAN LENDL
a cîștigat
„masters-ul”
de la New York

primele recorduri
ale atletelor

1 • Campionatele europene masculine de patinaj viteză se desfășoară la Haga. Rezultatele sînt modeste pentru că pista a fost de o slabă calitate. În pofida măsurilor luate de organizatori, condițiile atmosferice au influențat calitatea gheții. Un fapt demn de reținut, după ce la încheierea probelor din ziua întîii olandezul Hilbert Van Der Duim ocupa abia locul cinci al clasamentului general, în ziua a doua a avut o revenire senzațională și... a devenit campion. El a totalizat 170,668 p față de cele 170, 986 p ale următorului clasat, conaționalul său Yep Kramer. 2 • La Larissa, în meci amical, Grecia întîlnește România. Deși gazdele se află în plin campionat, ceea ce le conferă un anumit procentaj în plus în cota pronosticurilor, băieții noștri nu le lasă totuși nici o speranță și cîștigă cu 3—1. Cele trei goluri ale echipei române au fost marcate de Boloni în min. 10 și Cămataru în min. 24 și 46... • De la Berlin ne vine vestea că Heinke Daute, atletă din R.D. Germană, a obținut cu 6,88 m — un nou record mondial la săritura în lungime, în sală. 6 • La București, în sala de la „23 August”, Anișoara Cușmir are pentru Daute, și nu numai pentru ea, un răspuns prompt: 6,92 m. În aceeași zi, în Canada, la Toronto, americanul Olson sare 5,80 m la prăjină. Este cel mai bun rezultat obținut vreodată sub acoperișul unei săli... • Tînăra, de 17 ani, Katarina Witt (R.D. Germană) realizează la Dortmund prima sa victorie la campionatele europene de patinaj artistic. Grația și măiestria și-au dat mînal... • În Turneul celor cinci națiuni: Franța—Scotia 19—15 și Țara Galilor—Anglia 13—13... 10 • La Roma, Nadiei Comăneci îi este acordat premiul „Trincaria d'oro” care răsplătește pe cea mai bună gimnastă europeană a anilor 1979—1980. Trofeul i-a fost înmînat de Franco Carraro, președintele Comitetului Olimpic Național Italian... 13 • Li-massol. În grupa a cincea a preliminariilor campionatului european este programat meciul Cipru—Italia, încheiat cu un, total surprinzător, 1—1! Cum or fi spunînd localnicii proverbului nostru că „buturuga mică răstoarnă carul mare”? 14 • „Mondialele” patinarilor de viteză aduc în prim-plan un tînăr performer norvegian, pe Rolf-Falk Larsen care a totalizat 166,637 p. El a cîștigat trei din cele patru probe ale competiției (500 m, 1500 m și 5000 m), iar la

10 000 m a fost al 13-lea. Dar ce mai conta!... • În aceeași zi, pe pista sălii din Sindelfingen (unde au avut loc în 1980 campionatele europene) vest-germanul Ralf Lübke reușește 20,77 s pe 200 m — record european... 15 • Stirnit de această ultimă performanță, italianul Mennea, recordmanul lumii (în aer liber) obține, la Genova, timpul de 20,74 s!... • Sute de concurenți participă la maratonul de la Bahrain. Victoria a revenit în 2.23:25 englezului Ron Hill, cel care în 1969, la Atena, a fost campionul european al probei. Ron Hill are acum 44 ani. La mulți ani oncle Ron!... 17 • Capitala Bulgariei găzduiește întrecerile Universiadei albe. La Sofia are loc deschiderea oficială a competiției care se desfășoară sub generoasa lozincă „Sportul pentru o lume a păcii”. 20 • La 20 km depărtare de Avignon, la Carpentras se „du-elează” sabrieri din Italia, România, Ungaria și, bineînțeles, Franța, participanți tradiționali ai competiției dotate cu „Cupa Santelli”. Băieții noștri Mustață, Pop, Marin, Pantelimonescu și Chiculiță au avut o comportare admirabilă. Rezultatele o demonstrează: 13—6 cu Ungaria, 13—10 cu Franța și 13—4 cu Italia și, evident, locul întîi în clasamentul general... 19 • Întîlnirea cu atletele

noastre în sala de pe strada maior Coravu. Lume foarte multă, care a făcut neîncăpătoare sala, venită parcă să aplaude cîteva performanțe deosebite. Și, într-adevăr, s-a avut ce aplauda. Mihaela Loghin a aruncat greutatea la 19,86 m, iar Mihaela Stoica a alergat 8,05 s pe 60 m garduri. Rezultatele constituie noi recorduri naționale. Cloul competiției a fost însă lungimea. Mai întîi Vali Ionescu a sărit 6,92 m, egalînd astfel recordul mondial al Anișoarei Cușmir, după care, la finele disputei, aceasta din urmă să realizeze 6,94 m!... • La Belgrad se desfășoară returul meciului masculin de volei, din finala „Cupei Balcanice”, dintre Partizan și echipa română Silvana din Șimleu Silvaniei. Acasă, învinseseră ai noștri, la Belgrad, gazdele. Punctaverajul le-a fost însă favorabil (73—71!) voleibaliștilor români care cuceresc trofeul... • Pe pista de gheață de la Karl-Marx-Stadt, o luptă acerbă pentru victorie în campionatul mondial feminin de patinaj viteză. Andrea Schöne obține cîștig de cauză cu 178,983 p în timp ce principala ei adversară Karin Enke totalizează 181,72 p... • La Moscova, Vladimir Sahnikov înnoată 400 m în 3:48,32. Nou record al lumii!... • La Senftenberg,

ANDREA SCHÖNE și KARIN ENKE, cele mai bune patinatoare de viteză a lumii

la campionatele de atletism în sală ale R.D. Germane, Heike Daute sare la lungime 6,86 m... ● La Indianapolis îi este decernat „Trofeul Sullivan”, cea mai mare distincție a sportului american, atletei Mary Decker (24 ani), autoare a șapte recorduri mondiale, pe diferite distanțe, în 1982... 24 ● În nordul Italiei, pe pârția de la Anterselva, biatloniștii își dispută titlurile mondiale. Reține atenția victoria lui Frank Ulrich la 20 km — 1.05.00,9, acesta fiind al nouălea său titlu mondial și olimpic...

● În mica localitate suedeză Taernaby, unde au văzut lumina zilei faimoșii schiori, de mai tirziu, Stenmark și Strand, este programată o cursă de slalom special. Evident, gazdele mergeau cu ai lor și nici nu ar fi conceput să cîștige altcineva. Dar, spre surprinderea generală, după trei ani de insuccese, schiorul din Liechtenstein, Andreas Wenzel, cîștigă cu 50 de sutimi în fața lui Strand... 27 ● Meci în cadrul campionatului de rugby al Europei — Cupa F.I.R.A. între Maroc și Ro-

mânia. Tricolorii obțin o victorie netă, 28—3, la capătul unui joc de calitate în care Fuicu de două ori, Dumitru, Aldea și Paraschiv au înscris încercări, Podărescu reușind transformarea a patru dintre ele... ● La Sofia s-au încheiat întrecerile Universiadei de iarnă. Din 34 de țări participante, reprezentativa studențească a României se clasează pe locul 9. A obținut medalia de argint echipa biatloniștilor (Todașcă, Foriko, Bejenaru, Berdar), iar cea de bronz a revenit hocheiștilor.

2 ● La Kaiserslautern, în cadrul „Cupei UEFA”, puternica formație locală înfrânge Universitatea Craiova. La 3—0 pentru gazde, sinceri să fim, nu mai aveam nici o speranță, dar... În minutul 53 Geolău reduce scorul, iar în minutul 72 Crișan înscrie și el. Ei, la

3—2 alta este situația! Nu? În acest meci, faimosul internațional Briegel l-a „ținut” pe Cămătaru, dar recidivându-l-se un accident a părăsit terenul în min. 30. După joc, Briegel a declarat: „Cămătaru asta este foarte puternic. Mi-a scos sufletul!”... 3 ● Pe patinoarul

1983. martie

ofensiva fotbaliștilor

LOUISION BOBET,
marele as
al ciclismului
internațional,
nu mai este!

din parcul sportiv „23 August” din Capitală are loc grupa „C” a campionatului mondial de hochei pentru juniori. Am subliniat acest fapt deoarece de-a lungul ultimilor ani, Bucureștiul, dar și Galațiul și Miercurea Ciuc au găzduit mari competiții internaționale oficiale ale hocheiului. Acum, la București, echipa de juniori a României a cîștigat toate partidele: cu Australia 10—2 și 10—1, cu Bulgaria 8—2 și 4—1 și cu Ungaria 9—3 și 8—0... 4 ● La Timișoara. România susține al 80-lea său joc în marea competiție a tenisului, dotată cu „Cupa Davis”. Adversară îi este o echipă puternică, Chile, de care dispune după jocuri de mare spectacol: Segărceanu—Gildemeister 6—4, 3—6, 0—6, 6—3, 9—7 (o luptă titanică!), Nastase—Acuna 2—6, 6—3, 6—2, 6—4 și Nastase/Segărceanu — Gildemeister/Prajoux 6—3, 8—6, 6—4... ● Tot în „Cupa Davis”, în celălalt capăt de lume, în zona asiatică, debutează în competiție tenismanii din R.P. Chineză (au pierdut însă cu 3—2 meciul cu Japonia)... 6 ● Un admirabil spectacol athletic cu prilejul campionatelor continentale de la „Sportcsarnok” din Budapesta. Realizează noi recorduri mondiale: Marita Koch 22,39 s pe 200 m, Bettine Jahn 7,75 s la 60 mg și Thomas Munkelt 7,48 s la 60 mg, Tamara Bikova 2,03 m la înălțime. Apropo de aceasta din urmă, ea face ca recordul pe teren acoperit să fie superior cu un centimetru celui în aer liber! Singura dintre atleții români care urcă pe podium este craioveanca Maria Radu, medaliată cu argint la 1500 m... 9 ● Stadionul din Tg. Mureș găzduiește pentru prima oară un meci de fotbal între reprezentative „A”, România și Turcia. Balaci în

min. 7 și în min. 19 din penalty și Bôlôni în min. 87 (un gol senzațional, de antologie!) marchează punctele victoriei noastre (3—1)...

11 • Lovitură de teatru în lumea fotbalului internațional: Brazilia renunță la candidatura de a organiza "campionatul mondial în 1986!" • „Mondialele” de patinaj artistic au loc la Helsinki. Pentru a treia oară consecutiv obțin titlul mondial americanul Scott Hamilton și perechea engleză Jayne Torvill — Christopher Dean. Hamilton a realizat șase sărituri triple (!), iar dansatorii englezi au primit pentru programul lor de nouă ori nota maximă 6! Ceilalți campioni au fost Elena Valova și Oleg Vasiliev (U.R.S.S.) la perechi și americanca Rosalyn Sumners la femei, căci marea favorită, coechipiera ei, Elaine Zaiak, accidentându-se, a fost constrinsă să abandoneze... **14** • Ciclismul francez în doliu: la Biariz moare Louison Bobet, unul dintre faimoșii fondști ai lumii (de trei ori câștigător al Turului Franței etc.)...

• Marele premiu al Braziliei al piloților de formula 1, pe traseul de la Rio. Campionul mondial, finlandezul Keke Rosberg, a fost descalificat, victoria revenindu-i lui Nelson Piquet. Suporterii brazilieni exultă. Ei iubesc și automobilismul nu numai fotbalul!... • Lovitură de teatru în „Cupa mondială” la biatlon. Câștigă trofeul vest-germanul Peter Angerer cu 143 p, înaintea marelui favorit Ulrich (R.D.G.) care nu a adunat decât 134 p.... **16** • „Cetatea Băniei” este în fierbere, ca Rio în zi-

lele celebrului carnaval. La Craiova, pe „Central”, fotbaliștii Universității primesc pe învingătorii lor de la Kaiserslautern. Oltenii domină 82 de minute, dar mingea, pur și simplu, nu intră în gol, deși ocaziile n-au lipsit. În minutul 82 însă fundașul Negrilă, venit în atac, înscrie cu un șut fără speranță și Craiova se califică astfel pentru semifinalele competiției U.E.F.A. După meci, Rene van den Bulke (Luxemburg), observatorul forului fotbalistic european, a declarat: „Acum după ce a trecut și de Kaiserslautern, Universitatea Craiova a demonstrat Europei fotbalistice că încetează de a mai fi o apariție surprinzătoare. Seria ei de performanțe o instalează drept una dintre formațiile puternice de pe continent”. Și apropo, de competițiile europene: nici una dintre laureatele ediției trecute n-a mai rămas în luptă!... **20** • La Gateshead se desfășoară a 11-a ediție a campionatelor mondiale de cros. Demnă de subliniat este cea de a cincea victorie raportată în întrecerea feminină de neobosită alergătoare norvegiană Grete Waitz... • Punct final în „Turneul celor 5 națiuni”.

Totalizând cîte 5 puncte, rugbuiștii francezi și cei irlandezi sînt declarați împreună câștigători. În această veche competiție nu acționează, pentru departajare, nici un fel de sistem!... **27** • Pentru a evita orice surpriză, de genul celei suferită de „Squadra azzurra”, campioana lumii, fotbaliștii cehoslovaci și-au luat din timp toate măsurile pentru meciul cu Ciprul,

de la Larnaca. Cu toate acestea, scorul final avea să fie tot 1—1. Pînă acum, doar Suedia a câștigat ambele puncte jucînd în „insulă”. Începem să ne gîndim cu emoție la meciul nostru de la toamnă. • La New Delhi se inaugurează lucrările sesiunii Comitetului Internațional Olimpic, cu o bogată ordine de zi... **28** • Pe ringul de la „Palatul sporturilor și Culturii” din București au loc finalele tradiționalei competiții pugilistice internaționale „Centura de aur”, în care 11 boxeri sînt din România. Obțin victorii aplaudate Ion Stan la semiușoară, Dragomir Ilie la ușoară și Doru Maricescu la mijlocie. • La Heidelberg, România învinge R.F. Germania cu 26—12, în campionatul european de rugby. Marchează: Aldea, Paraschiv, Murariu, Fuicu și Lungu — încercări, Podărescu 2 transformări și Constantin o transformare... • La Niș, în semifinalele „Cupei cupelor” la handbal masculin, Dinamo București obține o frumoasă victorie (27—26) asupra echipei Zelezniciar... **30** • Meci de fotbal internațional, între primele echipe ale României și Iugoslaviei, în orașul de pe Bega. Timișorenii asistă la un succes (0—2) al tricolorilor. Prezent la meci, reputatul tehnician italian Enzo Bearzot declară: „Pusă în gardă de eșecul de astăzi, echipa României, sînt convins, va pregăti temeinic meciul cu noi”. Iar Mircea Lucescu confirmă: „Sper ca în cele zece zile pe care le vom avea la dispoziție pentru pregătirea meciului cu Italia, să punem echipa la punct!”.

1983. aprilie

Luna finalelor „Daciadei albe”

• Luna finalelor „Daciadei albe” ediția 1982—83: patinajul artistic la Galați, biatlonul la Piatra Arsă, schiul alpin în Paring și hocheiul la Miercurea Ciuc... **3** • Elisabeta Guzman obține medalia de bronz la campionatele mondiale de scrimă pentru tineret de la Budapesta. În finala „mică”, în întîlnirea cu Petra Faber (R.D. Germană), Guzman a reușit, în numai 40 de secunde, să realizeze „bronzul” ridicînd scorul de la 6—5 la 8—5. • În campionatul de fotbal se înregistrează scorul actualei ediții: Universitatea Craiova—Politehnica Timișoara 8—0. Și cîte ocazii clare au mai fost ratate! • Un succes notabil în competiția de sărituri de la trambulină, dotată cu „Cupa Europei”. În bazinul din Brno, reprezentativa României se clasează a treia, prin strădaniile Ruxandrei Hociotă, Luizei Nicolaescu, Feliciei Cirstea și Ilenei Pirjol. Clasamentul competiției arăta

astfel: 1. U.R.S.S. 194 p, 2. R.D. Germană 186 p, 3. România 165 p, 4. Ungaria 152 p, 5. Suedia 148 p etc... **6** • „Minunata noapte albă a fotbaliștilor craioveni”: pe stadionul de Luz din Lisabona, Benfica și Universitatea termină nedecis primul lor meci din semifinalele „Cupei U.E.F.A.”. Referindu-se la acest joc, dar nu numai la el, comentatorul sportiv al Agenției „France Presse” apreciază că „Universitatea Craiova și F.C. Aberdeen au fost surprizele primăverii fotbalistice”... **10** • La Buzău, rugbuiștii români se impun (13—6), la capătul unui joc greu cu Italia (în „Cupa F.I.R.A.”)... • Șahistul Mihai Șubă câștigă turneul internațional de la Dortmund, lăsînd în urmă pe marii maeștri Hort și Murray Chandler... **16** • România—Italia, la București. Fotbaliștii italieni, campionii lumii, sînt evident un mare punct de atracție, ceea ce face ca tribu-

nele stadionului „23 August” să fie mult prea mici față de numărul celor care ar fi vrut să vadă pe viu acest meci de extraordinar interes. Dar, noroc, că există radio și există și televiziune! În tribune iau loc oaspeți din te și miri ce colț al continentului. Înainte de joc, Lucescu declară: „Vom arunca în luptă toate forțele pentru a pune în aplicare tot ce știm”. Bearzot este și el categoric: „Pentru noi meciul cu echipa României înseamnă ultimul tîren pentru... Paris!”. Jocul este aspru dar corect... În minutul 24, Ungureanu pasează lateral lui Balaci care-l fentează pe Marini și schimbă atacul pe partea cealaltă. Mingea ajunge la Augustin, apoi la Rednic și de la acesta la Cămătaru. Faultează Collovari. Arbitrul acordă lovitură liberă. Italienii fac

La Paris, la „Parc des Princes“, Franța a învins Iugoslavia cu 4—0. În fotografie, primul gol înscris de Le Roux (în dreapta, cu brațele ridicate).

zid. Balaci execută scurt în stînga sa spre Bölöni, care șutează năpraznic. Zoff sesizează prea tîrziu direcția șutului și încearcă să oprească mingea cu piciorul. Inuți! căci balonul se oprește în plasa: 1—0. A fost golul victoriei, al unei mari victorii. Autorul lui, Bölöni, declară: „Este al treilea sau al patrulea gol marcat la fel. Am exersat foarte mult o asemenea schemă. Mircea Lucescu ne spunea că numai dintr-o fază fixă putem sparge defensiva italiană. Eu am înscris golul victoriei, dar victoria e a echipei, a jucătorilor și antrenorilor care au gîdit excelent meciul“. La rîndul său, Federico Sordillo, președintele federației de fotbal italiene, spune: „Victoria echipei României este meritată căci ea a fost mai ambițioasă, mai dirză, și a știut ce vrea!“... 17 ● La Varșovia, în grupa a treia a preliminarilor, Polonia—Finlanda 1—1! Poate nu am fi reținut acest rezultat, dar sortii ne-au adus pe fotbalistii finlandezi în aceeași grupă a preliminarilor „Mundialului '86“. Atenție decît!... ● Campionul olimpic Corneliu Ion și Romulus Nicolescu ies învingători la Pilsen, în Concursul Armatei prietene, realizînd 595 p la pistol viteză și 1162 p la pușcă, trei poziții... 18 ●

La Bad Kissingen, în R.F. Germania, în meciul din sferturile de finală ale campionatului mondial feminin de șah Margareta Mureșan nu poate trece de Lidia Semionova, fiind învinsă cu 4,5—5,5 p. Și doar puțin i-a lipsit Margaretei pentru o mare victorie... 20 ● Benfica vine la Craiova! Speranțele sînt mai mari ca oricînd, iar craiovenii sînt la un singur pas de finală. În min. 17 Geolgău este faultat de Lopez I, la 22 m de poarta sa. Execută Balaci, admirabil, fără speranțe pentru portarul Bento. Lucrurile merg spre un deznodămînt firesc, dar în min. 53, la o ezitare în lanț a apărătorilor noștri, Filipovici șutează plasat, egalează scorul și, în cele din urmă, grație acestui gol Benfica se califică pentru finala cu Anderlecht. Universitatea Craiova părăsește, cu fruntea sus, competiția. Pînă la ea nici o altă echipă românească n-a ajuns să-și dispute șansele pînă într-o asemenea fază a unei competiții continentale... 22 ● În turneul de calificare pentru „europenele“ feminine de baschet, la Cluj-Napoca, reprezentativa României încheie competiția pe primul loc, neînvinsă, înaintea Bulgariei (73—70), Belgiei și Israelului... ● Ecaterina Szabo și Lavinia Agache demonstrează că re-

prezintă două candidaturi autorizate la viitoarele medalii la campionatele europene de gimnastică. La „internaționalele“ de la Rm. Vilcea cele două admirabile gimnaste evoluează cu precizie, cu grație, cu măiestrie. Szabo și Agache cîștigă toate probele întrecerilor: individual compus, paralele și sol, respectiv, săriturile. Primul loc la birnă... și i-au împărțit!... 23 ● În sala „Victoria“ din Ploiești, în primul meci al finalei „Cupei cupelor“ la handbal, Dinamo suferă o înfrîngere netă în fața echipei sovietice S.K.A. din Minsk: 22—34. Karșakievici (12) și Roșca (10) au fost cei mai eficienți dintre jucători... 24 ● La „Sportsarnok“ din Budapesta au avut loc „europenele“ de lupte greco-romane. Au obținut medalii de argint Constantin Uță (cat. 62 kg) și Ioh Draica (cat. 82 kg) și medalii de bronz Ștefan Rusu (cat. 74 kg) și Ilie Matei (cat. 90 kg). Față de alte ediții ale aceleiași competiții bilanțul participării noastre n-a fost cel așteptat... ● Pe podiumul instalat în sala sporturilor din Bistrița s-au întrecut halterofiliile participanți la competiția dotată cu „Cupa Dunării“. Un admirabil prilej pentru afirmarea-unora dintre sportivii români care au obținut victorii la cinci din cele 10 categorii (Mobin Șeic, Gheorghe Maftei, Gelu Radu, Dragomir Cioroslan și Vasile Groapă) și au înregistrat 15 noi recorduri naționale... 27 ● În preliminariile turneului olimpic de fotbal, la Rm. Vilcea, România a înțîlnit Olanda pe care a învins-o cu 3—0. Dar, pe drept, scorul ar fi putut fi cel puțin dublu!... ● La sfîrșitul lunii, pe Stadionul Tineretului din București s-a desfășurat „frumoasa primăvară a rugbyului“. Din 30 de centre, din întreaga țară, au venit la București, pentru o săptămînă, peste 700 de tinere speranțe ale sportului cu balonul oval. Cîștigătoare în turneele organizate, cu acest prilej, au fost C.S.S. nr. 2 București (echipe din 8 jucători) la cat. 10—12 ani, și C.S.S. Steaua București (echipe de 12 jucători) la cat. 13—14 ani și (echipe din 15 jucători) la cat. 15—16 ani.

1983 • mai medaliile gimnastelor

2 ● La Minsk, returul finalei handbalistice a „Cupei cupelor“. Cu un portar (Claudiu Ionescu) în formă excelentă, cu un atacant eficient (Grabovschi — 8 goluri) și cu un jucător (Roșca) manevrînd, fără greșală, Dinamo București a întrecut SKA cu 26—24!... 3 ● În marea sală Yoyogi National Stadium din Tokio s-au desfășurat întrecerile celei de a 37-a ediții a campionatelor mondiale de tenis de masă. Echipele R.P. Chineze

au fost prezente în ambele finale: la fete, cu Japonia 3—0 (al șaselea titlu cîștigat, dintre care cinci consecutive), la băieți, cu Suedia 5—1 (al șaptelea titlu)... ● La Olympia Halle din München, în fața a 11 000 de spectatori, hocheiștii sovietici cîștigă cea de a 49-a ediție a campionatului mondial. Clasaamentul final al competiției a fost următorul: 1. U.R.S.S. 5 p (+10), 2. Cehoslovacia 5 p (+4), 3. Canada 2 p, 4. Suedia 0 p, 5. R.F.

Germania, 6. R.D. Germană, 7. Finlanda și 8. Italia care retrogradează în grupa secundă... 8 ● Un mare succes al gimnastelor noastre la Göteborg, la campionatele europene: 9 medalii, dintre care

trei de aur (Ecaterina Szabo — 2 și Lavinia Agache). Rezultatele: individual compus: 1. Olga Bice-rova (URSS) 39,15 p, 2. Agache 39,10 p, 3. Szabo 38,90 p; paralele: 1. Szabo 19,70 p, 2. Agache 19,50 p; birnă: 1. Agache 19,65 p... 3. Mihaela Stănuț 19,20 p; sol: 1. Szabo și Bicerova 19,80 p... ● Punct final în turul ciclist al Spaniei. La Madrid primește onorurile de învingător francezul Bernard Hinault (94.28.26) care a mai fost primul și în 1978... ● La Varșovia, etapa prolog a „Cursei Păcii” a adus primul tricou galben ciclistului Olaf Ludwig din echipa R.D. Germane... ● La „mondialele” de la Tokio, noii campioni ai lumii în probele de dublu sint perechile Shen Jianping—Dai Lili (R.P. Chineză) la fete, Dragutin Surbek—Zoran Kalinici (Iugoslavia) la băieți... ● Tel Aviv: la prima său concurs în aer liber, Anişoara Cuşmir sare 6,85 m... 9 ● Ceilalți campioni '83 ai tenisului de masă sint toți reprezentanți ai R.P. Chineze: Guo Yuehua — băieți, Cao Yanhua — fete, Chen Xinhua și Tong Ling — dublu mixt... ● Tot în capitala niponă, dar la atletism: Vali Ionescu realizează 6,84 m la lungime, Eva Zörgö-Raduly 63,14 m la suliță și Doina Melinte 4:09,56 la 1500 m, toate trei fiind câștigătoare... ● La campionatele europene de haltere juniori, de la San Marino lau parte și cîțiva sportivi români. La cat. 52 kg, din 16 concurenți, Dorel Mateșe obține medalia de bronz cu 220 kg (la aruncat a avut „argint” cu 130 kg, record național de seniori)... 11 ● A 23-a finală a „Cupei cupeilor” la fotbal are loc la Göteborg între scoțienii de la Aberdeen și spaniolii de la Real Madrid. Jocul a fost extrem de echilibrat și după două reprize egale (scor 1—1, după 90 de minute), au urmat prelungirile în care Hewit, în min. 112 (a intrat în joc abia în min. 88!) a marcat golul victoriei. Celelalte puncte au fost înscrise de Black în min. 7 și Juanito (Real) în min. 14 din penalty... ● Clubul bucureștean Dinamo aniversază 35 de ani de existență. În acest interval de timp sportivii dinamoviști au cucerit 55 de medalii la Jocurile Olimpice (12 de aur!), 129 la campionatele mondiale, 253 la campionatele europene, au obținut victoria în trei „C.C.E.” (handbal, volei și rugby), au avut 563 de victorii la Balcaniade, au câștigat 4700 titluri de campioni naționali și au stabilit 2200 recorduri republicane. La mulți ani și la mai mult... 13 ● La capătul celor 175 km ai etapei Poznań—Forst, din „Cursa Păcii”, ciclistul dinamovist Mircea Romașcanu se clasează pe primul loc. Romașcanu are 30 de ani și se află la a opta participare la această importantă competiție a ciclismului mondial... ● La San Remo, halterofilul Vlad Nicu (90 kg) reușind trei recorduri de juniori câștigă și trei me-

dalii: argint — 162,5 kg la smuls, bronz — 205 kg la aruncat și 367,5 kg la total... 15 ● Meci decisiv în campionatul european de rugby, la Kiev: Uniunea Sovietică — România. Desfășurînd un joc bun rugbyștii români au învins cu 15—10 (7—3). Au înscris pentru tricolori: Dumitru, Munteanu și Murariu — încercări, Alexandru — lovitură de pedeapsă. În urma acestei victorii echipa României a câștigat pentru a patra oară campionatul european de rugby. La această ediție clasamentul final a fost: 1. România 15 p, 2. Italia 12 p, 3. U.R.S.S. 11 p, 4. Franța 10 p, 5. Maroc 7 p, 6. R.F. Germania 5 p... ● La București, pe stadionul „23 August”, triunghiularul athletic feminin România—Bulgaria—R.S.F.S. Rusă a prilejuit fetelor noastre două victorii pe echipe și cîteva rezultate remarcabile: Niculina Vasile 1,97 m la înălțime și Mihaela Loghin 20,31 m la greutate, ambele noi recorduri. Am lăsat intenționat la urmă rezultatul Anişoarei Cuşmir: 7,21 m — record mondial, performanță pe care autoarea sa o apreciază însă a fi doar o etapă, căci ea se simte capabilă să realizeze rezultate încă și mai bune, eventual, chiar... 7,40 m!... ● În aceeași zi, pe același stadion, a avut loc partida de fotbal dintre echipele României și Cehoslovaciei. În min. 40 cînd Janacka a primit balonul, în evidentă poziție de ofsaid și a avansat pînă în careul nostru, Ștefănescu a intervenit la minge dar... stupoare, arbitrul belgian Ponnet acordă lovitură de pedeapsă. Vizek execută și înscrie unicul gol al partidei. Apropo de „infracțiunea” comisă, Ștefănescu mărturisea: „Vă spun cu toată sinceritatea că am lovit mingea și nu a fost penalty!”. Fericit de reușită portarul cehoslovac Hruška declara: „La ora aceasta în cursa pentru Paris au rămas doar Cehoslovacia și Suedia”... ● La Westwood, în Statele Unite, americanul Tom Petranoff realizează un incredibil record mondial la aruncarea suliței cu 99,72 m!... ● La Arad, în ultimul turneu al campionatului național de polo, echipa Dinamo București obține titlul pentru a 22-a oară, iar talentatul Vlad Hagiu cu 177 goluri este declarat golgeterul competiției (următorul în clasament, orădeanul Gordan a înscris cu 48 de goluri mai puțin!)... ● Premieră rugbyistică la Timișoara: Universitatea joacă cu echipa Anglia „23” căreia îi cedează cu 42—9... ● Pe ringul din palatul sporturilor din Varna, la campionatele europene de box, Doru Maricescu a luptat în finala categoriei mijlocie și a pierdut la puncte meciul cu sovieticul Melnik. Alți 4 boxeri români au primit medaliile de bronz: Constantin Tițoiu la muscă, Mihai Ciubotaru la semimijlocie, Gheorghe Simion la mijlocie mică și Paul Golumbeanu la grea... 17 ●

Etapa a VIII-a a „Cursei Păcii” (Halle — Karl-Marx-Stadt, 157 km) a revenit echipei României în același timp (12.21:01) cu formațiile Ungariei și Cubei... 18 ● Formația belgiană Anderlecht câștigă pentru prima oară o competiție europeană de fotbal, în speță „Cupa U.E.F.A.”. În dubla finală cu Benfica, după 1—0 la Bruxelles a urmat 1—1 la Lisabona... 21 ● Toți cei 21 de membri ai Comitetului Executiv al F.I.F.A. au votat — în unanimitate — ca Mexicul să fie viitoarea gazdă a campionatului mondial de fotbal, în 1986. Este pentru prima oară cînd o țară organizează de două ori competiția supremă a fotbalului... 22 ● Mircea Romașcanu și echipa României obțin victoria și în etapa a 11-a (Solence—Tabor, 165 km) în „Cursa Păcii”. Romașcanu primește „tricoul violet” pe care-l poartă, în mod obișnuit, cel mai combativ ciclist al caravanei. Să amintim aici și numele celorlalți componenți ai echipei noastre: Ionel Gancea, Costică Paraschiv, Cornel Nicolae, Valentin Constantinescu, Constantin Căruțașu... ● La Leselidze, în U.R.S.S., un record impresionant la aruncarea discului: Galina Savinkova înregistrează 73,26 m. ● La campionatul mondial de popice pentru juniori, echipa feminină a României se clasează a doua, ca și perechea Traian Telnar — Alexandru Szekely... 25 ● Atena, Marele stadion de la Kalligreja, inaugurat cu ocazia „europenilor” de atletism din 1982, este gazda finalei „C.C.E.”. Sint în tribune 73 570 de spectatori. Arbitrul român Nicolae Rainea cheamă la întrecere pe fotbalisții de la Juventus Torino și Hamburger S.V. Este, într-un fel, o reeditare, în mic, a finalei „Mundialului” spaniol (Italia—R.F. Germania) în minutul 8 cu un șut surprinzător, de la 20 m, Magath marchează unicul gol al meciului și vest-germanii câștigă astfel cu 1—0. Este pentru a șasea oară consecutiv că o finală a „C.C.E.” se încheie cu același scor de 1—0!... 29 ● La Göteborg, în grupa a cincea, cu gîndul la Paris, Suedia întrece Italia cu 2—0. Au marcat Sandberg în min. 31 și Stromberg în min. 55. Cu acest succes șansele scandinavilor pentru voiajul din Franța au crescut și mai mult... ● Voleibalistele române câștigă pentru a opta oară titlul de campioane balcanice, în competiția desfășurată în Bulgaria, la Burgas... ● Iuri Dumcev (U.R.S.S.) este noul recordman la aruncări discului, cu 71,88, într-un concurs la Moscova... ● La Varna, la campionatele europene de gimnastică ale bărbatilor, își face un debut strălucit tînărul sportiv sovietic Dmitri Bilozercev care câștigă medaliile de aur la individual compus, inele, sărituri și bară. Gimnastul nostru Levente Molnar se clasează al treilea la inele.

1983 • iunie
un record pentru
anul 2000!

ANIȘOARA CUȘMIR își manifestă bucuria pentru excepționalul său record mondial de 7,43 m.

1 • Fără jucătorii de la Craiova, selecționata noastră divizionară desfașoară totuși un meci de calitate, în partida de verificare cu Iugoslavia, la Sarajevo, dar pierde cu 1-0 datorită autogolului înscris de Munteanu II... 2 • Mare surpriză în semifinalele campionatului european masculin de baschet de la Nantes: Spania învinge U.R.S.S. cu 95-94, iar Italia întrece lejer Olanda cu 88-69. În finala, de la 5 iunie, Italia s-a impus clar cu 105-96... 3 • În turneu în Brazilia gimnastele noastre, în frunte cu Nadia Comăneci, sint copleșite, pur și simplu, cu laude și aplauze. Marele ziar „Journal do Brasil” titrează: „Nadia câștigă în Brazilia un titlu inedit — titlul de gimnastă a secolului”... 4 • „Internationalele” de atletism ale României, desfășurate pe stadionul „23 August”, prezintă lumii o mare performanță: 7,43 m, record mondial pentru anul 2 000! Cu acest rezultat Anișoara Cușmir a deschis o eră nouă a săriturii în lungime feminină. 7,43 m este cea mai impresionantă performanță fizică realizată vreodată pe un stadion românesc, unul dintre cele mai spectaculoase recorduri, dacă nu chiar cel mai spectaculos din istoria atletismului feminin, unul din marile evenimente dintotdeauna ale sportului mondial și Anișoara a mai avut un record de 7,27 m... 5 • Finală neprevăzută la Roland Garros: după o partidă care a durat 2 ore și 25 de minute, francezul Yannick Noah a dispus de tânărul tenisman suedez Mats Wilander, cu 6-2, 7-5, 7-6. În finala feminină Chris Evert a învins-o pe Iugoslava Mima Jausovec cu 6-1, 6-2,

în numai 65 de minute, obținind astfel a cincea sa victorie la acest mare turneu parizian. • La Udine, Giuseppe Saroni a câștigat al 66-lea tur ciclist al Italiei, întrecându-l cu 1:07 pe următorul său Roberto Visentini. • La Bratislava, Heike Daute a sărit 7,14 m la lungime. Atenție!... • Uriasul decatlonist vest-german Jürgen Hingsen câștigă un concurs, la Filderstadt, în care totalizează 8 777 p, cu 34 p mai mult decît realizase britanicul Thompson, la „europenele” de la Atena, cînd a corectat recordul lumii... 8 • Concurs athletic la Berlin: Marlies Gohr parcurge 100 m în 10,81 — record mondial iar Detlef Michel cu 96,72 m egalează recordul european al aruncării sulitei... 9 • Stockholm. Sintem toți cu inima alături de fotbalistii noștri care joacă o carte mare... Evident, teoretic, prima șansă o au gazdele, dar... lăta o țesătură de pase în preajma careului nostru. Mingea este la Ștefănescu care-l deschide lung pe Cămătaru, demarcat pe partea dreaptă a terenului. Fundașul Fredriksson intervine defectuos și Cămătaru se îndreaptă vijelios spre poarta lui Ravelli, pe care-l învinge cu un șut plasat: 1-0 pentru România! Este rezultatul care aduce o mare bucurie milioanei de iubitori ai fotbalului din întreaga țară, și care a redeschis, la Stockholm, poarta calificării... 11 • Se implinesc 50 de ani de la prima ediție a unei Balcaniade de fotbal organizată în țara noastră. La 11 iunie 1933, Bucureștii și întreaga țară au sărbătorit câștigarea acestei competiții, de mare anvergură în acele vremuri, de către echipa

României, tricolorii au realizat atunci 3 victorii, fără să fi primit vreun gol: 7-0 cu Bulgaria, 1-0 cu Grecia și 5-0 cu Iugoslavia... 12 • Rugbyștii de la Steaua București obțin al 14-lea lor titlu de campioni naționali. La ultimul meci, cu Grivița Roșie (18-12) a fost prezent și dl. Ray Williams, secretarul general al Federației galeze de rugby, care a apreciat, în general, calitatea disputei, remarcînd meritele învingătorilor, care au cițua jucători de o incontestabilă valoare: Murariu, Florea, Rădulescu, Munteanu, Suciu. „Apropo de aceștia, un lucru e sigur, Țara Galilor va trebui să fie în cea mai bună formă, la 12 noiembrie, pentru a putea ieși bine, în meciul test cu România”... • Și pentru că tot sintem la rugby, să amintim că pilierul Constantin Dinu a abandonat sportul de performanță. În cariera sa sportivă de 19 ani, el deține 70 de „tricouri”, fiind astfel un veritabil recordman mondial de jocuri în partide inter-țări... • Alte recorduri mondiale la atletism: la Tampere, Tiina Lillak a aruncat sulita la 74,76 m, iar la Beijing, Zhu Jianhua a trecut peste ștafeta ridicată la 2,37 m, la înălțime... 21 • La Moscova, aruncătorului de ciocan Serghei Litvinov (25 ani) aproape că nu-i mai ajunge lungimea unui stadion. Noul său record mondial măsoară 84,14 m... 23 • Un avion special al companiei Tarom duce la Edmond delegația studenților sportivi din România, care urmează a lua parte, peste cîteva zile, la Universiada de vară.

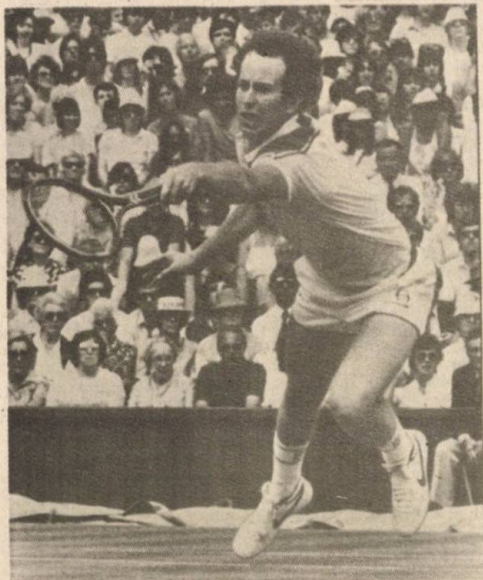
1983. iulie

caiaciștii și canoiștii din nou în frunte

1 • Turul ciclist al Franței aniversează a 70-a ediție, care începe la Fontenay sous Bois și se va încheia la Paris, după 3 810 km.... • Pentru a doua oară în ultimii ani, Bucureștii organizează „Cupa Europei” la pentatlon modern. Cu Dumitru Spirlea, Marian Gheorghe și Lucian Țintea (fiul fostului campion național Dumitru Țintea), Steaua obține un frumos succes, clasându-se a doua 15 058 p, după Dinamo Moscova 16 025 p și înaintea lui Nordheim Westfalen (R.F.G.) 15 045 p.... • La Edmonton începe cea de XII-a Universiadă de vară. La ceremonia de deschidere, pe stadionul Commonwealth, în fața a 61 000 de spectatori, coloana participanților a avut în frunte pe sportivii României socialiste, gazdele ediției precedente a acestei mari competiții a sportului universitar. • Finala feminină de la Wimbledon, dintre Martina Navratilova (câștigătoare în 1978, 1979 și 1982) și tinăra, de 18 ani, Andrea Jaeger este totuși o formalitate căci Martina (26 ani) câștigă cu 6-0, 6-3. La băieți, John McEnroe n-a avut nevoie decât de 1 oră și 25 de minute pentru a dispune de neașteptatul său adversar din finală, neozelandezul Chris Lewis (al 92-lea în clasamentul mondial). Scorul finalei a fost de trei

ori 6-2! McEnroe și vechiul său partener Peter Fleming (cu care a mai câștigat în 1979 și în 1981) s-au impus la dublu în fața fraților Tim și Tom Gullikson cu 6-4, 6-3, 6-4, iar la fete perechea Navratilova-Pam Shriver n-a avut emoții în finala cu Rosemary Casals, Wendy Turnbull (6-2, 6-2). • La București, Sorin Matei este primul săritor român care trece 2,30 m la înălțime.... • Un record și la fotbal: cele 11 titluri de campioană națională care figurează începând de azi în palmaresul echipei Dinamo București (antrenori Dumitru Nicolae-Nicușor și Cornel Dinu).... • Ilie Miuți (Pandurii Tg. Jiu) la cat. 48 kg și Ion Grigoraș (Dinamo Buc.) la cat. 100 kg sînt noii campioni mondiali de juniori, în competiția desfășurată în Norvegia, la Kristiansund.... • La Colorado Springs, cîndva gazdă a Olimpiadei albe, doi atleți, ambii sprinteri, corectează fiecare - cu cîte două sutimi de secundă recordurile mondiale la 100 m: Evelyn Ashford la fete (10,79) și Calvin Smith la băieți (9,93)....5 • Edmonton: vești bune: gimnastul Levente Molnar câștigă „inelele” cu un punctaj de 19,60 iar Elisabeta Guzganu, într-o finală cu colega ei Rozalia Oros, obține medalia de aur la floretă....6 • Și tot de la Edmonton: gimnasta Liliana

Bălan devine campioană mondială universitară la sol (19,60) urmată tot de o româncă, Mihaela Riciu (19,50 p).... • La București, în finala „Cupei României” la fotbal, Universitatea Craiova întrece Politehnica Timișoara cu 2-1. A fost a 45-a ediție a acestei populare competiții fotbalistice.... • La Antipoz, în Australia, la Brisbane, echipa de tenis a „Țării Cangurilor” a întrecut selecționata României (5-0) în sferturile de finală ale „Cupei Davis”: Cash-Segărceanu 6-2, 6-1, 6-1, Edmondson-Năstase 4-6, 6-3, 1-6, 6-2, Edmondson/McNamee-Năstase/Segărceanu 8-6, 7-5, 6-0, Cash-Năstase 6-3, 6-3, Edmondson-Segărceanu 6-4, 6-3....7 • Pentru a doua oară consecutiv aruncătoarea de disc Florența Crăciunescu obține titlul de campioană mondială universitară, de data aceasta cu un rezultat de 64,56 m....10 • O neașteptată victorie la Universiadă; Maria Radu (9:13,16) o întrece pe valoroasa semifondistă sovietică Șipatova (9:16,17) în cursa de 3 000 m....

JOHN McENROE, câștigătorul Wimbledonului

Surpriză în Turul Franței: victoria lui LAURENT FIGNON

11 • Turneu de fotbal estival în capitala Franței. Echipa României are ca adversară în primul joc, pe Parc des Princes, formația braziliană de bun renume, Botafogo. În min.10 Balaci execută un șut-centrare, mingea se lovește de brazilianul Ataide.... 1-0 și un joc ciștigat... • La Edmonton s-au încheiat conturile, dar nu mai înainte ca Anișoara Cușmir să mai fi adus delegației noastre o medalie de aur, cu 7,06 m la lungime... • În Turul Franței s-a intrat în Pirinei. După etapa a 10-a, Pau — Bagnères de Luchon (201 km) liderul clasamentului general este francezul Pascal Simon, urmat la 4:22 de un alt francez, Laurent Fignon...**12 •** Dar chiar în etapa următoare, spre Fleurance, la km 46, Simon cade și suferă o fractură de omoplat. Medicii îi pun aparat ghipsat și-l recomandă să abandoneze, ceea ce avea să facă însă numai după șase zile de chinuri, timp în care s-a străduit din răzputeri să mențină cadența cu ceilalți... • La Paris, în finala turneului de fotbal, selecționata română întâlnește di-

vizionara „A”, Paris-Saint Germain. În min. 57, presat de Geolău, Janvion dă mingea înapoi și înscrie în propria-i poartă, astfel că fotbalistii noștri ciștigă competiția despre care Lucescu spunea: „Nu ne-a fost indiferentă prezența la un turneu la Paris, oraș în care echipa României n-a mai evoluat din 1974, capitală care, anul viitor, va organiza turneul final al campionatului european, la care vrem să fim prezenți!”...**24 •** Cu prilejul finalelor campionatelor naționale de atletism și ale „Daciadei”, la București, constănțeanul Ion Olteanu realizează un nou record la 110 mg — 13,65 iar Mihaela Loghin aruncă greutatea la 20,94 m, adică la un singur centimetru de propriul său record...**27 •** Într-un concurs pe stadionul olimpic din München, cehoslovaca Jarmila Kratochvílová parcurge 800 m în timpul record mondial de 1:53,28...**28 •** De astăzi mai este doar un singur an până la Jocurile Olimpice de la Los Angeles! Și ce repede fug zilele...**30-31 •** La Tampere au loc întrecerile ediției a 16-a a campio-

natelor mondiale de caiac-canoe. Acolo în Nord, pe apele lacului Koukajarvi, unul din cele 1 000 de lacuri ale țării lui Sibelius, sportivii români au avut o comportare strălucită, la înălțimea prestigiului școlii românești a acestui sport. Au fost cucerite cu acest prilej trei titluri de campioni: Costică Olaru la C 1-500 m, Ivan Patzaichin și Toma Simionov la C 2-1 000 m, echipajul Velea, Lețcaie, Constantin și Fedosei la K 4-1 000 m. Medalii de argint au obținut Patzaichin-Simionov la C 2-10 000 m, Olaru la C 1-1 000 m și Constantin Titu la C 1-10 000 m, iar medalii de bronz au primit: Maria Ștefan la K1-500 m, Agafia Buhaev, Tecla Borcânea, Maria Ștefan, Nastasia Ionescu la K 4-500 m și Bețiu-Gurei la C 2-500 m. Palmaresul canoistilor și caiacistilor români la ultimele ediții ale „mondialelor” a fost următorul: Belgrad 1978 2 +4 +7, Duisburg 1979 2 + 2 +5, Nottingham 1981 1 + 3 + 1, Belgrad 1982 1 + 1 + 1. Tampere 1983 3 + 3 + 3 !

7 • Primul înotător român care a cucerit un titlu de campion european a fost juniorul Cristian Ponta, învingător în proba de 200 m fluture (2:07,00) în bazinul de la Mulhouse. În aceeași competiție a speranțelor, la sărituri, Luiza Nicolaescu s-a clasat a doua iar Cristina Timar a treia... • La Helsinki, pe vechiul stadion

MICHAEL GROSS — recordman al lumii la înot

olimpic din preajma statuii lui Pavo Nurmi, simbol al atletilor finlandezi, au început întrecerile primei ediții a campionatelor mondiale de atletism. Marile rezultate n-au lipsit nici de această dată. Amintim câteva: Jarmila Kratochvílová 47,99 s la 400 m, ștafeta de 4 x 100 m a Statelor Unite, cu King, Gault, Smith, Lewis, cronometrată în 37,86 etc. Dintre atleții noștri doar Anișoara Cușmir a urcat pe podium, clasându-se a doua, cu 7,15 m, într-o dispută dominată de Heike Daute (7,27 m)... • La Oslo, fotbalistii români susțin un amical în compania celor norvegieni. Rezultatul a fost alb. Consemnăm debutul promițător al tinărului jucător Hagi...**13 •** Aproape 2 000 de sportivi din 25 de țări au venit în „Cetatea eternă” a Romei pentru a lua parte la întrecerile continentale de natație, bogate în rezultate cu puternică rezonanță, precum recordurile mondiale ale vest-germanului Michael Gross 1:47,87 la 200 m liber și 1:57,05 la 200 m fluture, cel de 8:02,27 al echipei R.D. Germane la 4 x 200 m liber, al Utei Geweniger 1:08,51 la 100 m bras etc. La Roma, în Foro Italico, la Stadio del nuoto, Carmen Bunaciu a fost a treia la 100 m spate cu 1:03,08 (1. Ina Kleber și 2. Cornelia Sirch ambele din R.D.G. cu 1:01,79 și, respectiv, 1:02,46) iar Ancâl Pătrășcoiu i-au lipsit doar două sutimi pentru a se fi calificat în finală la 100 m liber...**14 •** La Los Angeles, în cadrul „mondialelor” de juniori la

1983. august primele „mondiale” la atletism

lupte libere, Dumitru Chiru (cat. 82 kg) a devenit campion al lumii, iar Maricel Popa a fost al doilea la cat. 62 kg... • La Caracas, capitala Venezuelei, a fost inaugurată cea de a IX-a ediție a Jocurilor pan-americane la care au luat parte 6 000 de sportivi din 36 de țări...**20-21 •** La Londra, pe Crystal Palace, finalele „A” ale „Cupei Europei” la atletism au fost ciștigate de echipele R.D. Germane cu 107 p (2. U.R.S.S. 85 p, 3. Cehoslovacia 77 p) la fete și 117 p (2. U.R.S.S. 106 p, 3. R.F. Germania 102 p) la bărbați. Performanța majoră a concursului a fost recordul de 2,03 m la înălțime realizat de Ulrike Meyfarth (RFG) și Tamara Bîkova (U.R.S.S.). În același timp, în Olanda, la Siitard, în finala „B”, Italia s-a situat pe primul loc cu 90 p, fetele noastre fiind pe locul secund cu 82 p, ca și Franța clasată a treia...**24 •** Meci de verificare, pe stadionul Steaua, între reprezentative de fotbal ale României și R.D. Germană. Tricolorii au învins cu 1-0 datorită golului marcat de Negriță în min. 33. Fundașul craiovean se confesa: „După doi ani am reîntreat în națională și cum am semnat golul victoriei vă dați seama cât de bucuros pot fi. Faza golului s-a asemănat cu cea din partida retur cu Kaiserslautern, când am marcat

golul calificării. Oricum, cred că puteam obține o victorie la un scor mai mare..." • În Grecia, la Kavala, fotbalisții juniori s-au întâlnit cu colegii lor de generație în cadrul competiției balcanice tradiționale. După 1-0 cu Bulgaria (Mateuț a înscris din 11 m) în meciul cu Grecia după 2-2 (au marcat Sabău și Bozeșan II) au urmat loviturile de departajare de la 11 m și victorie cu 4-3...**28** • Cu 10 ani în urmă Gheorghe Ghipu câștigase titlul de campion european de juniori la 1 500 m iar acum, la Viena în aceeași probă, a obținut victoria Marga-

reta Keszeg, din Deva (4:13,17) ea fiind urmată de albaneza Pavlina Avro 4:13,77 și de Yvonne Grabner (RDG) 4:14,00... • La Köln, Sydney Marée (un sud-african de culoare, stabilit în S.U.A.) a devenit recordman al lumii la 1 500 m 3:31,24, iar francezul Pierre Quinon recordman al săritorilor cu prăjina cu 5,82 m... • Finalul Jocurilor pan-americane a avut următorul bilanț de medalii: 1. S.U.A. 137 + 92 + 56, 2. Cuba 79 + 53 + 43, 3. Canada 18 + 44 + 47, 4. Brazilia 14 + 20 + 22, 5. Venezuela 12 + 26 + 35, 6. Mexic 7 + 11 +

24.... • În Elveția, la Alternheim a avut loc, în cadrul campionatelor mondiale de ciclism, cursa de 100 km contratimp. Formația sovietică s-a clasat prima realizând o medie orară de 50,335 km. Este prima sa victorie la C.M. în ultimii șase ani. În schimb, principala favorită, echipa R.D. Germane, a încheiat cursa abia pe locul 10 la 3:38 de câștigătoare... • La București, în sala Floreasca, a avut loc festivitatea de deschidere a campionatelor europene de tir la care participă peste 850 de trăgători din 26 de țări de pe continent.

1983 • septembrie

reincep cupele europene

1 • Edwin Moses, campionul mondial la 400 mg, concurează la Koblenz și este cronometrat în 47,02 — record mondial. Acest atlet (28 de ani) este neînvinș de la 2 septembrie 1977, timp în care a câștigat peste 80 de concursuri. În cariera sa a înregistrat patru recorduri mondiale: 47,74 în 1976, 47,45 în 1977, 47,13 în 1980 și 47,02 în 1983...**2** • Replică de orgoliu a fostului recordman mondial la săritura cu prăjina, francezul Thierry Vignerot (23 ani) care trece peste ștacheta ridicată la 5,83 m!...**3** • La Casablanca se inaugurează Jocurile mediteraneene, ediția a IX-a...**4** • La Craiova se dă startul în al 21-lea tur ciclist al României. Iau parte 94 de rutieri din 16 echipe... • Pe canalul Wedau, de la Duisburg, în finalele campionatelor europene feminine de canotaj, marea favorită a probei de simplu, Valeria Răcilă are un banal „accident” la o ramă și este nevoită să abandoneze. Obțin medalii de argint echipajul de 4 + 1 rame (Olga Bularda, Maria Fricioiu, Chira Apostol, Florica Lavric + Viorica Vereș) și cel de 2 rame (Rodica Arba și El. Horvat) și medalia de bronz, echipajul de 2 vase (Elisabeta Oleniuc și Marioara Ciobanu)... • La Tokio, concurenți din nouă țări, iau parte la un mare concurs internațional de gimnastică rezervat juniorilor sub 13 ani. Daniela Silivaș din Deva și Raluca Bugner din Sibiu au comportări remarcabile, obțin mai multe locuri frunțate și note dintre cele mai bune. De altfel, la sol, spre exemplu, Silivaș a primit nota 9,85 cea mai mare din tot concursul!... • La New York, în cadrul turneului tradițional de tenis de la Flushing Meadow, foarte tânărul Aaron Krickstein (15 ani) l-a eliminat pe Vitas Gerulaitis, favoritul nr. 15 cu 3-6, 3-6, 6-4, 6-3, 6-4...**6** • Maria Macovei devine campioană a Europei în proba de pistol standard. După prima zi, cu 291 p ea se

afla abia pe locul patru, dar în ziua următoare a tras fără greșeală: 300 p din 300 și a totalizat 591 p. Pe locurile următoare: Treinite (URSS) tot cu 591 p și Gächter (Elveția) 587 p...**10** • Pentru prima oară în carieră, Martina Navratilova câștigă finala de la Flushing Meadow dispunând, mai net decât se anticipa, de vechea ei adversară Chris Evert cu 6-1, 6-3...**11** • Mircea Romașcanu (22.28.05) și echipa sa Dinamo I (67.18.51) au câștigat „Turul României”... • În finala masculină a celei de 102-a ediții a „internaționalelor” de tenis ale S.U.A. s-au întâlnit Jimmy Connors și Ivan Lendl. În tribune peste 20 000 de spectatori, care suportă o căldură de cuptor (35° la umbră!). După 3 ore și 3 minute, Connors câștigă cu 6-3, 6-7, 7-5, 6-0. La 31 de ani ai săi acesta a fost al cincilea titlu câștigat de Connors, în această competiție, devenită clasică în tenisul mondial. A fost, totodată al 100-lea turneu câștigat de el, de alte 39 de ori aflându-se ca finalist, deci pe locul doi. Ceilalți câștigători ai acestei ediții au fost: dublu-femei: Navratilova/Shriver-Rosalyn Fairbank/Cindy Reynolds 6-7, 6-1, 6-3, dublu-mixt: Elisabeth Sayers/John Fitzgerald-Barbara Potter/Ferdie Taygan 3-6, 6-3, 6-4, dublu McEnroe/Fleming-Fritz Bühning/Van Winitsky 6-3, 6-4, 6-2 ...**14** • Debut într-o nouă ediție a competițiilor europene de fotbal inter-cluburi: în „C.C.E.”: Kuusysi Lahti-Dinamo 0-1, în „Cupa UEFA”: Universitatea Craiova — Hajduk Split 1-0, Sportul studențesc — Sturm Graz 1-2...**18** • Au luat sfârșit întrecerile pentru campionatul european feminin de baschet: locurile 1-2. U.R.S.S. — Bulgaria (învinga noastră din calificarea de la Cluj-Napoca!) 91-70, locurile 3-4: Ungaria-Iugoslavia 82-79... locurile 9-10: România-Suedia 80-75...**20** • Meci amical de fotbal între o selecționată

MARTINA NAVRATILOVA

RICHARD NOBLE

spaniolă și reprezentativa noastră, la Vigo: 2-2 (2-1). Au marcat Amarildo min. 9, Maradona min. 41 din 11 m, Boloni min. 25 și Coras min. 67. Antrenorul Alfredo Di Ștefano, la vremea tinereții sale un faimos jucător, a spus: „Un rezultat just și o foarte bună echipă română”. La ora aceea poate că nimeni nu se gîdea că sortii ne vor repartiza cu Spania în aceeași grupă a turneului final al campionatului european din 1984!...**21** • La Stockholm, Suedia învinge Cehoslovacia cu 1-0 prin golul lui Corneliusson, în min. 13. Lucrurile se complică tot mai mult în această grupă a tin-
ceal...**22** • Shanghai. Incepe cea

de a V-a Spartachiadă națională a R.P.Chineze. Între numeroasele rezultate prestigioase notăm și noul record mondial la înălțime (2,38 m) al lui Zhu Jinhua...**25** • Campionatul european de volei a avut loc în mai multe orașe din R.D.Germană. Pentru voleiul nostru aceste campionate au însemnat o mare decepție: fetele locul 6 (în finală R.D. Germană-U.R.S.S. 3-2) iar băieții, locul 8 (în finală U.R.S.S. — Polonia 3-0)... • La Kiev, „mondialele” de greco-romane: după multă vreme, nici un luptător român n-a urcat pe podium! Cei mai aproape de el au fost Ștefan Rusu (cat. 74 kg) și Ion Draica, (cat. 82 kg)... • Con-

curs preolimpic la Los Angeles. Obțin victorii: Oлару la C 1-500 m și 1 000 m, Marioara Ciobanu-Elisabeta Olieniuc la 2 visle și Rodica Arba-El. Horvat la 2 rame. Să fie într-un ceas bun și pentru Olimpiadă!...**28** • Retur în cupele europene: Dinamo-Kuysysi 3-0, Sturm-Sportul Studențesc 0-0, Hajduk-Universitatea 4-1, după executarea penaltyurilor. A marcat Irimescu, au ratat: Beldeanu, Ticleanu, Ungureanu. Fără să vrem ne-am amintit că, cu ani în urmă, Universitatea a fost, de asemenea eliminată, chiar la Craiova, de o echipă sovietică și tot din cauza ratării unor lovituri — de baraj — de la 11 m!...

1983 • octombrie

surprize în serie

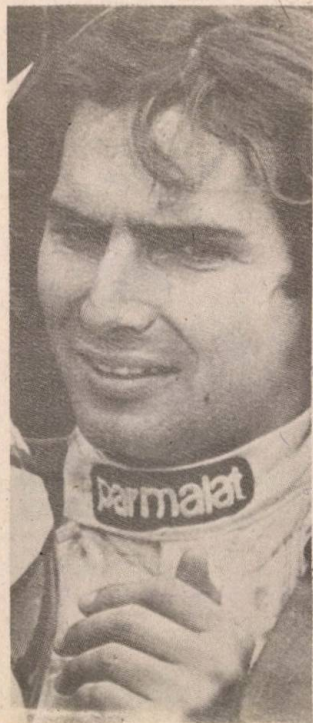
4 • Automobilistul englez Richard Noble fuge de rupe pămîntul, dar cu o mașină cu motor cu reacție. El realizează viteza fantastică de 1 025, 15 km pe oră!...

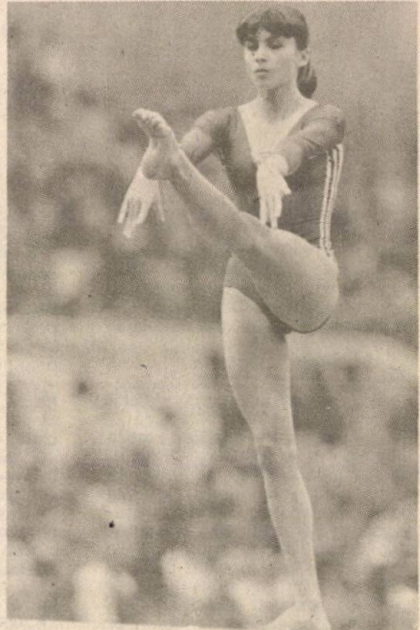
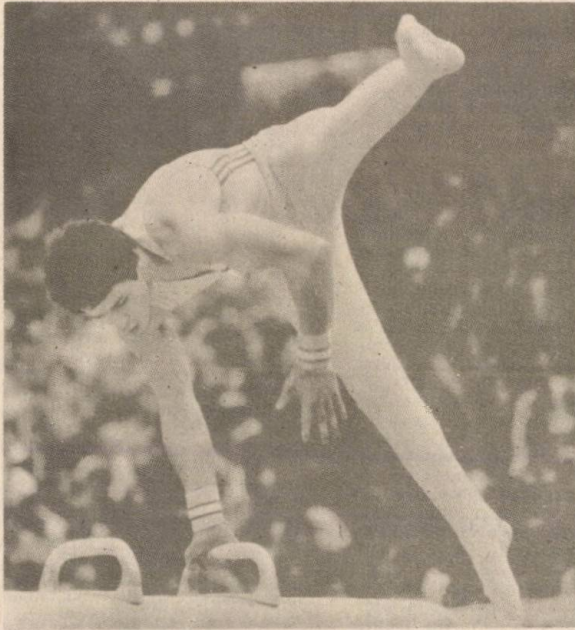
• La Utrecht, în preliminariile olimpice, Olanda și România termină la egalitate: 0-0 într-o partidă în care Lung a apărut excepțional...**9** • Mircea Romașcanu (tot el!) și echipa României obțin victoria în turul ciclist al Turciei. După Romașcanu, în clasamentul general au urmat: Cornel Nicolae la 8:15, Valentin Constantinescu la 8:58 și Gheorghe Lăutaru la 17:10. Cu o asemenea clasare în bloc, victoria echipei noastre apare ca perfect logică. Ea a totalizat 82.48:35, față de cele

83.33:45 ale echipei Turciei și cele 83.55:29 ale formației U.R.S.S. Comentînd întrecerea „Anadolu Ajansi” remarcă: „sportivii români au fost din prima și pînă la ultima etapă protagoniștii acestei competiții”...**12** • Un semnal de alarmă tras la timp: la Wrexham, Țara Galilor-România 5-0 (3-0). Fotbaliștii noștri au fost pur și simplu de nerecunoscut, mai ales în apărare unde s-a gafat în repetate rînduri, ceea ce a și îngăduit un astfel de scor...**13** • La campionatele mondiale de judo de la Moscova, la categoria grea — Mihai Cioc și la semimijlocie — Mircea Frățică obțin medalii de bronz...**15** • La Napoli, Italia pierde cu 3-0 partida cu Suedia. Stromberg (min. 20 și 27) și Sunesson (min. 72) concretizează o victorie absolut meritată, chiar la aceste proporții. Presa italiană a scris atunci că echipa campioană a fost, pur și simplu, umilită. De multă vreme ea n-a mai pierdut acasă, la un asemenea scor, de „forfait”... • Ultima etapă în campionatul mondial al piloților de formula 1, pe traseul de la Kyalami. Înaintea startului situația primelor locuri era următoarea: 1. Alain Prost (Franța) 57 p, 2. Nelson Piquet (Brazilia) 56 p, 3. Rene Arnoux (Franța) 49 p. Vă închipuiți deci ce rol important avea această ultimă etapă pentru stabilirea ordinii finale a campionatului care număra 77 de tururi. Automobilisții pornesc ca niște năluci dar după consumarea a numai nouă tururi, iată prima surpriză: Arnoux abandonează, pentru ca să vină și a doua, nu mult mai tîrziu. În turul 35 se retrage și Prost. Piquet este, evident, încunostînt de situație și din clipa aceea nu mai riscă nimic. El lasă italienilor Ricardo Patrese și Andrea de Cesaris satisfacția de a fi primii aici, la Kyalami, pentru ca, cu punctele de pe locul trei, pe care a sosit, el să devină campionul lumii...**16** • Planskstadt. Fina-

lele „C.C.E.” la popice. Voința Tg. Mureș (Ildiko Szasz, Elisabeta Albert, Elisabeta Bonta, Maria Zsizsik) totalizează 5 032 p și cîștigă trofeul întrecerii feminine (2. FK Wolfsburg 4 909 p, 3. Ferencváros B-pesta 4 904 p) iar Aurul Baia Mare (Iuliu Bice, Ion Biciușcă, Stelian Boariu, Alexandru Naszodi, Vasia Donos, Ernest Gergely) cîștigă disputa masculină cu 10 931 p (2. Voll Kegellklub Eppelheim 10 911 p, 3. Elöre B-pesta 10 810 p)...**19** • Meci de mare atracție pe stadionul „23 August”. Dinamo evoluează în compania cîștigătoare din acest an a „C.C.E.”, formația vest-germană Hamburger S.V. Băieții noștri joacă admirabil, fără nici un fel de complexe, și cîștigă cu 3-0! Au marcat: Augustin în minutul 29, Mulțescu în minutul 62 și Orac în minutul 79...**24** • Budapesta este iarăși în atenția iubitorilor sportului, de data aceasta în calitate de gazdă a campionatele mondiale de gimnastică. La startul celei de a 22-a ediții a competiției masculine și a 13-a ediție a celei feminine sînt prezenți peste 400 de concurenți din 29 țări, cu echipe și șapte, cu gimnaști individuali... • „Mondialele” halterofililor se desfășoară la Moscova. Pînă la urmă avea să fie cea mai valoroasă ediție din istoria competiției oamenilor celor mai puternici. Și iată că, la categoria pană, Gelu Radu cîștigă patru medalii (două la mondiale și două la europene) fiind al treilea la total cu 292,5 kg — record național și la aruncat cu 162,5 kg. La smuls, cu 130 kg, a fost pe locul patru...**26** • La Brașov, în preliminariile olimpice, România și Italia fac 0-0 • Din Budapesta, trimișii ziarului „Sportul” relatează, între altele, spre lauda lor, tinerele reprezentante ale României au concurat la înalt ni-

Brazilianul NELSON PIQUET

Campionii mondiali absoluți ai anului 1983 au fost gimnaștii sovietici DMITRI BILOZERCEV (la exercițiul la calul cu minere a primit punctajul maxim) și NATALIA IURCENKO (accidentată în concursul pe aparate, chiar la prima probă!).

vel, reușind să confirme așteptările, speranțele, încrederea noastră. Ele au dovedit o remarcabilă putere de luptă, o mobilizare deosebită, siguranță, dezinvoltură, măiestrie... Ele meritau chiar primul loc! Este vorba însă de prima parte a competiției pe echipe, la capătul căreia formația noastră reprezentativă avea să primească 392,10 p., fiind precedată de reprezentativa sovietică (393,45 p.). Pe celelalte locuri s-au clasat: R.D. Germană 389,25 p., Bulgaria 388,95 p., R.P. Chineze 387,50 p., Cehoslovacia 386,94 p. Din echipa României au făcut parte: Lavinia Agache, Mișela Barbalăta, Laura Cutina, Camelia Renciu, Mihaela Stănuț și Ecaterina Szabo. Surpriza în întrecerea echipelor masculine: titlul a fost cucerit de echipa R.P. Chineze cu 591,45 p. Pe locurile următoare ale podiumului de primărie s-au aflat echipele Uniunii Sovietice cu 591,30 p și Japonia cu 588,85 p. În ceea ce privește echipa noastră, ea nu s-a clasat decât pe locul 11 cu numai 573,65 p... **29** • Juniorul Bilozercev, campionul Europei, devine și campion al lumii (119,200 p.). L-au urmat japonezul Koji Gusiken — 118,425 p., chinezul Lōu Yum și sovieticul Arthur Akopian ambii cu 113,125 p. Dintre români cel mai bine clasat a fost Emilian Nicula, locul 20 cu. 115, 975 p...

30 • Start într-o nouă ediție a campionatului european de rugby. Pe terenul bucureștean din „Parcul copilului”, România întâlnește Polonia, formație care a promovat din grupa „B”. La capătul unui joc pe care l-au dominat autoritar rugbystii noștri au învins cu 31—0. • Moscova. După ce, cu trei zile în urmă, Dragomir Cioroslan a cucerit două „bronzuri” la cat. 75 kg (157,5 kg — record național la smuls) fiind al patrulea la total, cu 352,2 kg, iată-l pe podium și pe Vasile Groapă la cat. 100 kg, cu medaliile de bronz la smuls (180 kg) și pe patru la total cu 397,5 kg. Aceste performanțe dar și cea de la aruncat (217,5 kg) au constituit noi recorduri naționale. Ștefan Tașnadi, la cat. 110 kg, a fost și el distins cu medaliile de bronz pentru cele 182,5 kg de la smuls, performanță record. Tot recorduri au fost și 217,5 kg la aruncat și totalul de 400 kg. Bilanțul general al participării noastre la competiție a fost cel mai bun dintotdeauna: 5 medaliile la „mondiale” și alte 5 la „europene”. • Budapesta: Splendid succes pentru fetele noastre pe podiumul de la „Sportsarnok”. Delegația României a fost singura care a cucerit medaliile la toate aparatele și tot singura cu două fete pe podium. Reamintim, cu plăcere, rezultatele fetelor noastre: individual compus: 1. Natalia

Iurcenko (U.R.S.S.) 79,350 p. 2. Olga Mostepanova (U.R.S.S.) 79,000 p. 3. Ecaterina Szabo (România) 78,975 p... 6. Lavinia Agache 78,425 p.; sărituri: 1. Borianna Stoianova (Bulgaria) 19,825 p. 2. Szabo și Agache 19,800 p., paralele: Maxi Gnauck (RDG) 19,925 p. 2. Agache și Szabo 19,800 p., birnă: Mostepanova 19,775 p. 2. Hana Ricna (Cehoslovacia) 19,750 p. 3. Agache 19,675 p., sol: 1. Szabo 19,975 p. 2. Mostepanova 19,900 p. 3. Stoianova 19,850 p. 4. Agache 19,800 p. Pentru prima oară în campionatul masculin un gimnast realizează punctajul maxim: 20,000 p! Este vorba de Dmitri Bilozercev la calul cu minere... **31** • În R.F. Germania au loc meciurile pentru „super-cupa mondială”, la care participă formațiile care au deținut vreodată titlul de campioană a lumii sau pe cel olimpic. Jucând extraordinar handbalistii noștri au terminat neînvinși și au câștigat trofeul. În primul joc, la Dortmund, România a întrecut campioana mondială, echipa U.R.S.S. cu 22—19, Marian Dumitru a înscris 9 goluri, iar Vasile Stingă alte 7, în poartă Nicolae Munteanu a făcut minuni. De fapt, ca să fim dreți, minuni au făcut toți băieții la un loc și fiecare în parte!

2 • Dinamo joacă la Hamburg returul meciului din „C.C.E.”. Gazdele, într-o tresărire de orgoliu (sînt doar deținătorii trofeului) încep foarte puternic și asaltează poarta lui Moraru. Ba, mai mult, o și perforează de trei ori: Jakobs în min. 45 și 56, Von Hessen în min. 63. În acest ultim minut scorul devenise deci egal: 3—3 dar gazdele, duse pe sus și de galeria proprie, mai aveau înainte încă 27 de minute pentru a putea realiza încă un gol, al calificării. În minutul 65 Tălnar intră în joc și, iată că atunci cînd nimeni nu mai aștepta decît prelungirile, Tălnar „croșetează” apărarea adversă și înscrie. Hamburgul acuză șocul și de aceasta profită Muțescu care, în min. 89, înscrie al doilea gol românesc, semnînd astfel eliminarea din competiție a campionilor Europei! Agenția vest-germană

4 — Hamburg notează: „Peste 100 de spectatori au așteptat min. 90 după înfrîngerea lui HSV la București, cu categoricul scor de 3—0. Dar minunea iată că nu s-a produs: maeștrii fotbaliști din Hamburg n-au putut trece de turul doi al competiției pe care au cîștigat-o chiar anul acesta, fiind eliminați de campioana României, Dinamo București, marea revelație a C.C.E. din acest an”. • La Kiel, handbaliștii români îi întrec și pe campionii olimpici, jucătorii din formația R.D. Germane cu 20—19. În acest joc, Roșca a înscris de 5 ori, Bedivan de 4, Berbece și Stîngă de câte 3, iar Buligan, în poartă, între altele, în minutul 48, a apărut două lovituri

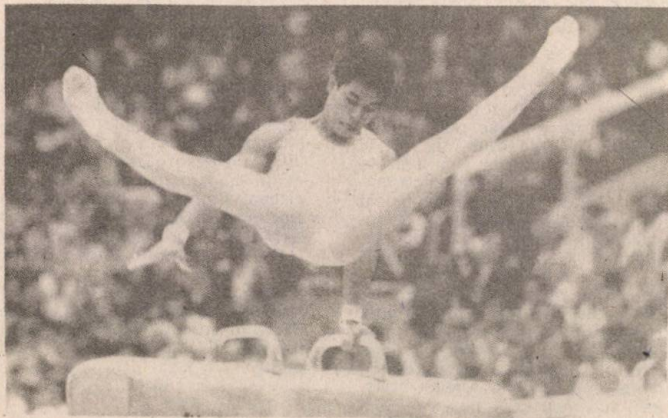
consecutive de la 7 m... 5 • La Minden, în semifinale: România—Cehoslovacia 27—26 (Stîngă și Berbece cite 7, Dumitru 5 etc.)...

6 • Finala „super-cupei” la Westfalenhalle din Dortmund, în prezența a peste 10 000 de spectatori readuce, față-n față, echipele României și U.R.S.S. Dar, spre deosebire de meciul din grupă, campionii lumii sînt mai decîși și domină clar întreaga repriză: 4—0 în min. 7, 6—1 în min. 10, 11—6 în min. 20. După pauză în poartă trece Munteanu, și echipa noastră găsește forțe noi pe care le aruncă în luptă, începînd o senzațională cursă de urmărire, exact cum a făcut, în fața aceluiași adversar, și la J.O. de la Moscova. Și iată că în minutul 45 tabela de scor arată egalitate: 16—16! Apoi, în min. 49, pentru prima oară în acest joc, românii se află la conducere cu 17—16. În minutul 59 scorul ne era încă favorabil (22—21) dar chiar în ultima secundă sovieticii egalează prin Ampilogov care transformă un 7 m. Urmează prelungiri, în prima repriză, conducem cu 23—22 și 24—23 cînd este eliminat Dogărescu. În repriza a doua, în inferioritate numerică, Berbece se arată irezistibil și ridică scorul la 26—23. Sovieticii revin însă destul de repede pînă la 26—25, cînd este eliminat și Berbece. Mai sînt 10 secunde pe care publicul le numără, entuziasmat, cu voce tare și victorie!... 12 • A venit momentul de care s-au temut destul: partida fotbaliștilor noștri cu Cipru, acolo unde, vă mai amintiți,

n-au cîștigat nici italienii, nici cehoslovacii! La Limassol, pe stadionul Tsirion, foarte greu de altfel, ciprioții se apără cu înverșunare și atacă la fel de înverșunați. Echipa noastră are absolut nevoie de cele două puncte pentru a putea spera într-adevăr... În min. 78 Klein primește o pasă de la Bôlôni, pe partea stîngă. De undeva din apropierea liniei de fund a echipei gazdă, Klein centrează. Cămătaru nu intervine, așa cum ar fi fost poate normal, îi derutează pe adversari, și Bôlôni, cu capul, reia imparabil: 1—0! O victorie uriașă deși obținută în fața unei echipe — totuși — încă mică!

• La București, vin să joace rugbystii din faimoasa echipă a Țării Galilor, aureolată de atîtea și atîtea succese. Este un mare eveniment în lumea rugbyului internațional acest meci test. Și, spre surpriza tuturor, rugbystii români, evoluînd strălucit, au dat o adevărată lecție puternicilor lor adversari, pe care i-au învins la un scor aproape neverosimil: 24—6!! Pe scurt despre acest joc istoric: min. 9 Alexandru transformă o lovitură de pedeapsă, după care în min. 17 Caragea realizează o încercare. În replică, galezii înscriu 3 puncte dintr-un „coup franc”, prin fundașul Evans. În min. 45 Alexandru înscrie din nou, tot dintr-o lovitură de pedeapsă, apoi înaintașii noștri, evident mai puternici, își împing adversarii pînă în terenul lor de ȳntă iar Murariu, atent, realizează încercarea, transformată de Alexandru. Era în minutul 62. Evans mai înscrie încă 3 puncte, ultimele, de altfel, pentru că pînă la sfîșitul jocului, ai noștri mai punctează de două ori prin încercări: Aldea în min. 73 și Lungu în min. 80. Scorul face, pur și simplu, senzație în întreaga lume a „balonului oval”... • La „mondialele” de gimnastică ritmică de la Strasbourg, surpriza a venit din partea tinerei sportive Diliana Gheorghieva, din Bulgaria, care a devenit campioană întrecînd cîteva dintre marile favorite ale acestui sport atît de spectaculos. A șasea (un loc onorabil) tînăra noastră reprezentantă Doina Stăiculescu... 16 • Cehoslovacia, în vervă, înscriu de două ori prin fundașul stînga Rada (min. 65 și 77 — din 11 m) și fotbaliștii italieni, cu o formație în bună măsură remaniată, n-au nici măcar bucuria unui joc egal, pe care-

LI NING a avut o contribuție importantă la victoria pe echipe a gimnaștilor chinezi, pentru prima oară campioni ai lumii.

vizaseră, așa din mindrie pentru că, oricum, drumul lor spre Franța s-a închis de mult... • Dintre numeroasele rezultate ale acestei zile fotbalistice, vrem să remarcăm două anume: mai întâi acel 1—0 cu care nord-irlandezii au câștigat, la Hamburg, partida cu fotbalistii vest-germani și apoi victoria Turciei, la Istanbul, 3—1 cu Austria. Ambele echipe câștigătoare ne interesează direct în lumina viitoarei participări a fotbalistilor români la preliminariile C.M. Dar n-avem cum să știm încă la ora aceea, faptul că vice-campiona lumii și campioana Europei, echipa R.F. Germania, sorții ne-au scos-o în cale în turneul final al C.E. 20 • Pe un teren

înghețat și pe o vreme foarte rece, a avut loc la București, pe stadionul „23 August”, partida de rugby România — U. R. S. S. din campionatul european. Evident superiori tricolorii au câștigat cu 19—3, realizând astfel a 11-a lor victorie consecutivă... • Dar aproape de fotbalistii vest-germani; meciul lor hotărâtor pentru „Paris” s-a jucat la Saarebruck, cu Albania. Deși adversarii s-au aflat în 10 oameni întreaga repriză a doua, golul victoriei (2—1) a fost înscris de apărătorul Strack, abia în minutul 80 și astfel, cu un golaveraj mai bun, R.F. Germania s-a calificat, în extremis, în dauna Irlandei de Nord... 23 • La Santo Domingo, dincolo de Ocean, au

avut loc campionatele mondiale de box ale juniorilor. Cocoșul Marian Fintătan și greul Miklos Paizs au cucerit medalii de argint, super-greul Dorin Răcaru, pe cea de bronz... 30 • În sfârșit, mult așteptata partidă Cehoslovacia—România, la Bratislava, decisivă pentru clarificarea situației din grupa a cincea. Fotbaliștii noștri au jucat admirabil, cu o voință și energie deosebite, cu un puternic devotament și, în cele din urmă, scorul a fost 1—1, favorabil însă echipei române care termină pe primul loc dură, îngrozitor de dură înclăștare de forțe a echipelor din această grupă de foc. Geolgău, în min. 62 a semnat golul hotărâtor al acestui scor egal, al calificării noastre..

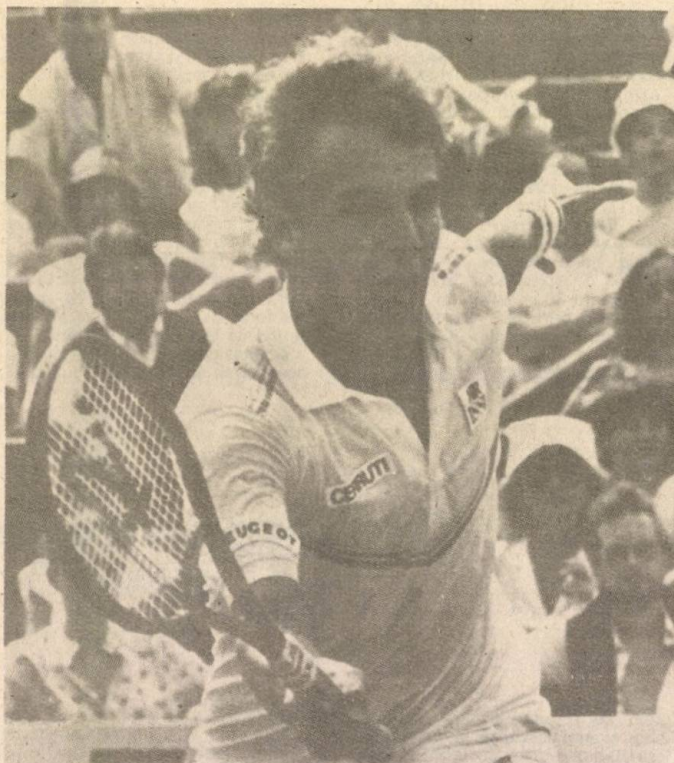
4 • Toulouse găzduiește, de data aceasta, întâlnirea de tradiție a rugbiștilor francezi și români, clou-ul campionatului european la fiecare dintre edițiile sale. Depășind toate așteptările și realizând cel mai bun joc al său din ultimii ani, XV-le Franței a obținut victoria cu 26—15. Între marcatorii noștri îl remarcăm pe „flankerul” Alexandru Rădulescu, autor al unei magnifice încercări. Dar „acest meci Franța—România a murit, trăiască viitorul meci” scria Michel Desfontaines în cotidianul parizian l'Equipe. De pe acum așteptăm, totmai de aceea, cu tot interesul, revanșa... • La Ankara, în finala Balcaniadei de handbal masculin, România—Iugoslavia 24—22 (12—10)... 7 • Așteptată cu multă emoție tragerea la sorți a grupelor preliminare al „Cupei mondiale” din Mexic' 86 a stabilit ca echipa de fotbal a României să facă parte din grupa a III-a europeană împreună cu Anglia, Irlanda de Nord, Turcia și Finlanda. Cele mai bune două dintre ele se vor califica pentru turneul final. Să sperăm că una dintre acestea două va fi reprezentativa noastră! Apropos de această grupă, iată câteva opinii: Bryan Robson, căpitanul echipei Angliei: „Fotbaliștii români ne-au pus probleme și la ediția trecută, cînd am jucat, de asemenea, în aceeași grupă”, Billy Bingham, antrenorul echipei Irlandei de Nord: „Pericolul poate veni din partea României”, Guy Mislin, redactor la Agenția „France Presse”: „În grupa a treia, Anglia și România, aceasta din urmă într-un mare progres, trebuie să-și obțină biletele de drum, în ciuda curajoasei Irlande de Nord, una din surprizele Mondialului spaniol”... • În capitala Uniunii Sovietice au avut loc campionatele europene de radio-telegrafie de sală (IARU), pro-

bele de regularitate, recepție-viteză și emisie-viteză în organizarea Radioclubului sovietic. Manuela Ailincăi (YO8MQ) din Bacău a devenit campioană continentală în proba de regularitate și s-a clasat a doua în celelalte două probe, iar Janeta Manea (YO3RJ) din București a ocupat locul doi în clasamentul de senioare la toate probele. Echipa României a fost, de asemenea, a doua în clasamentul general... 11 • Tradiționala anchetă organizată anual de „Internationale Sport Korrespon-

denz” din Stuttgart a desemnat pe atletul Carl Lewis și pe tenismana Martina Navratilova cei mai buni sportivi din lume... 15 • În campionatul mondial de handbal feminin, grupa „B”, desfășurat în Polonia, în finala de clasament pentru locul III. România a învins R.F. Germania cu 24—20. Pentru locurile 1—2 au jucat R.D. Germană și Polonia 20—19... 20 • O veste extraordinară străbate lumea sportului: la Rio de Janeiro a fost furată „Zeita de aur”! „Cupa Jules Rimet”, căci despre ea este

IURIK VARDANIAN, unul dintre cei mai valoroși halterofili din istoria „sportului cu greutate”

MATS WILANDER a câștigat ambele partide de simplu, în finala cu Australia, dar „Cupa Davis” a revenit, totuși (3-2), echipei de la Antipozi

vorba, fusese câștigată definitiv de reprezentativa de fotbal a Braziliei, care a obținut trei victorii finale în campionatul mondial, la edițiile din 1958 (Suedia), 1962 (Chile) și 1970 (Mexic). Ulterior s-a aflat că această piesă, prețioasă în primul rînd prin ceea ce reprezenta ca simbol sportiv, a fost topită de răufăcători și transformată în lingouri! Pele, Vava, Santos, Gilmar și ceilalți care au luptat pentru cucerirea ei au, desigur, pentru ce plînge!... **21** ● Ancheta tradițională a ziarului „Sportul” a desemnat drept cei mai buni fotbaliști ai anului 1983 pe Ladislau Bölöni, Silviu Lung și Costică Ștefănescu... **25** ● La Palatul sporturilor și culturii din Capitală au fost decernate trofee și cupe celor mai buni sportivi ai anului... **26-28** ● La Melbourne are loc finala celei de a 72-a ediții a „Cupei Davis”. Pentru prima oară față-n față echipele Australiei și Suediei. Gazdele câștigă cu 3-2 și obțin astfel a 25-a lor victorie din istoria competiției: Cash-Wilander 3-6, 6-4, 7-9, 3-6, Fitzgerald-Nyström 6-4, 6-2, 4-6, 6-4, McNamee/Edmondson-Jarryd/Simonsson 6-4, 6-4, 6-2, Cash-Nyström 6-4, 6-1, 6-1, Fitzgerald-Wilander 8-6, 0-6, 1-6... **27** ● „Balonul de aur”, trofeul revistei „France football” i-a revenit francezului Michel Platini, care joacă însă în Italia, la Juventus... ● Și acum, la revedere, în anul viitor!...

Panoramic realizat de
Romeo VILARA

Tușă disputată în meciul de rugby ROMANIA — ȚARA GALILOR

PALMARES 1983

În anul 1983, important an preolimpic, au avut loc numeroase competiții de amploare în diferite discipline sportive. Pro memoria, vă prezentăm medaliații celor mai importante dintre aceste întreceri într-un larg evantai de sporturi. Alături de campionatele mondiale și europene, am cuprins în acest bilanț și ierarhiile stabilite în campionatele naționale — cele mai multe dintre acestea desfășurate și ca finale ale „Daciadei” de performanță.

ATLETISM

CAMPIONATE MONDIALE

Masculin:

- 100 m:** 1. CARL LEWIS (S.U.A.) 10,07; 2. C. Smith (S.U.A.) 10,21; 3. E. King (S.U.A.) 10,24.
200 m: 1. CALVIN SMITH 20,14; 2. E. Quow (S.U.A.) 20,41; 3. P. Mennea (Italia) 20,51.
400 m: 1. BERTLAND CAMERON (Jamaica) 45,05; 2. M. Franks (S.U.A.) 45,22; 3. S. Nix (S.U.A.) 45,24.
800 m: 1. WILLI WULBECK (R.F.G.) 1:43,65; 2. R. Druppers (Olanda) 1:44,20; 3. J. Cruz (Brazilia) 1:44,27.
1500 m: 1. STEVE CRAM (Marea Britanie) 3:41,59; 2. S. Scott (S.U.A.) 3:41,87; 3. S. Aouita (Maroc) 3:42,02.
5000 m: 1. EAMONN COGHAN (Irlanda) 13:28,53; 2. W. Schildhauer (R.D.G.) 13:30,20; 3. M. Vainio (Finlanda) 13:30,34.
10 000 m: 1. ALBERTO COVA (Italia) 28:01,04; 2. W. Schildhauer 28:01,18; 3. H. Kunze (R.D.G.) 28:01,26.
Maraton: 1. ROBERT DE CASTELLA (Australia) 2h 10:03; 2. K. Balcha (Etiopia) 2h 10:27; 3. W. Cierpinski (R.D.G.) 2h 10:37.
20 km mars: 1. ERNESTO CANTO (Mexic) 1h 20:49; 2. J. Pribilinec (Cehoslovacia) 1h 20:59; 3. E. Evsiukov (U.R.S.S.) 1h 21:08.
50 km mars: 1. RONALD WEIGEL (R.D.G.) 3h 43:08; 2. J. Marin (Spania) 3h 46:42; 3. S. Iung (U.R.S.S.) 3h 49:03.
110 mg: 1. GREG FOSTER (S.U.A.) 13,42; 2. A. Bryggare (Finlanda) 13,46; 3. W. Gault (S.U.A.) 13,48.
400 mg: 1. EDWIN MOSES (S.U.A.) 47,50; 2. H. Schmid (R.F.G.) 48,61; 3. A. Harlov (U.R.S.S.) 49,03.
3000 m obstacole: 1. PATRIZ ILG (R.F.G.) 8:15,06; 2. B. Maminski (Polonia) 8:17,03; 3. C. Reitz (Marea Britanie) 8:17,75.
Înălțime: 1. GHENADI AVDEENKO (U.R.S.S.) 2,32 m; 2. T. Peacock (S.U.A.) 2,32 m; 3. Z. Jianhua (R.P. Chineză) 2,29 m.
Prăjină: 1. SERGHEI BUBKA (U.R.S.S.) 5,70 m; 2. C. Volkov (U.R.S.S.) 5,60 m; 3. A. Tarev (Bulgaria) 5,60 m.
Lungime: 1. CARL LEWIS (S.U.A.) 8,55 m; 2. J. Grimes (S.U.A.) 8,29 m; 3. M. Conley (S.U.A.) 8,12 m.
Triplusalt: 1. ZDZISLAW HOFFMAN (Polonia) 17,42 m; 2. W. Banks (S.U.A.) 17,18 m; 3. A. Agbebaku (Nigeria) 17,18 m.
Greutate: 1. EDWARD SARUL (Polonia) 21,39 m; 2. U. Timmermann (R.D.G.) 21,16 m; 3. R. Machura (Cehoslovacia) 20,98 m.
Disc: 1. IMRICH BUGAR (Cehoslovacia) 67,72 m; 2. L. Delis (Cuba) 67,36 m; 3. G. Valent (Cehoslovacia) 66,08 m.
Ciocan: 1. SERGHEI LITVINOV (U.R.S.S.) 82,68 m; 2. I. Sedih (U.R.S.S.) 80,94 m; 3. Z. Kwasny (Polonia) 79,42 m.

Suliță: 1. DETLEF MICHEL (R.D.G.) 89,48 m; 2. T. Petranoff (S.U.A.) 85,60 m; 3. D. Kula (U.R.S.S.) 85,58 m.

Decatlon: 1. DALEY THOMPSON (Marea Britanie) 8666 p; 2. J. Hingsen (R.F.G.) 8561 p; 3. S. Wentz (R.F.G.) 8478 p.

4x100 m: 1. S.U.A. (King, Gault, C. Smith, Lewis) 37,86; 2. Italia 38,37; 3. U.R.S.S. 38,41.

4x400 m: 1. U.R.S.S. (Lovacev, Troșilo, Serenski, Mar-kin) 3:00,79; 2. R.F.G. 3:01,83; 3. Marea Britanie 3:03,53.

Feminin:

100 m: 1. MARLIES GOHR (R.D.G.) 10,97; 2. Marita Koch (R.D.G.) 11,02; 3. Diane Williams (S.U.A.) 11,06.

200 m: 1. MARITA KOCH (R.D.G.) 22,13; 2. Merlene Ottey (Jamaica) 22,19; 3. Kathryn Cook (Marea Britanie) 22,37.

400 m: 1. JARMILA KRATOCHVILOVA (Cehoslovacia) 47,99; 2. Tatiana Kocembova (Cehoslovacia) 48,59; 3. Marina Pinigina (U.R.S.S.) 49,19.

800 m: 1. JARMILA KRATOCHVILOVA (Cehoslovacia) 1:54,68; 2. Liubov Gurina (U.R.S.S.) 1:56,11; 3. Ekaterina Podkopaeva (U.R.S.S.) 1:57,58.

1500 m: 1. MARY DECKER (S.U.A.) 4:00,90; 2. Z. Zaitzeva (U.R.S.S.) 4:01,19; 3. Ekaterina Podkopaeva 4:02,25.

3000 m: 1. MARY DECKER 8:34,62; 2. Brigitte Kraus (R.F.G.) 8:35,11; 2. Tatiana Kazankina (U.R.S.S.) 8:35,13.

Maraton: 1. GRETE WAITZ (Norvegia) 2h 28:09; 2. Marianne Dickerson (S.U.A.) 2h 31:09; 3. Raissa Smeșnova (U.R.S.S.) 2h 31:13.

100 mg: 1. BETTINE JAHN (R.D.G.) 12,35; 2. Kerstin Knabe (R.D.G.) 12,42; 3. Ginka Zagorceva (Bulgaria) 12,62.

400 mg: 1. EKATERINA FESENKO (U.R.S.S.) 54,14; 2. Ana Ambrosiene (U.R.S.S.) 54,15; 3. Ellen Fiedler (R.D.G.) 54,55.

Înălțime: 1. TAMARA BIKOVA (U.R.S.S.) 2,01 m; 2. Ulrike Meyfarth (R.F.G.) 1,99 m; 3. Louise Ritter (S.U.A.) 1,95 m.

Lungime: 1. HEIKE DAUTE (R.D.G.) 7,27 m; 2. ANIȘOARA CUȘMIR (România) 7,15 m; 3. Carol Lewis (S.U.A.) 7,04 m.

Greutate: 1. HELENA FIBINGEROVA (Cehoslovacia) 21,05 m; 2. Helma Knorscheidt (R.D.G.) 20,70 m; 3. Ilona Slupianek (R.D.G.) 20,56 m.

Disc: 1. MARTINA OPITZ (R.D.G.) 68,94 m; 2. Galina Murașova (U.R.S.S.) 67,44 m; 3. Maria Petkova (Bulgaria) 66,44 m.

Suliță: 1. TIINA LILLAK (Finlanda) 70,82 m; 2. Fatima Whitbread (Marea Britanie) 69,14; 3. Anna Verouli (Grecia) 65,72 m.

Heptatlon: 1. RAMONA NEUBERT (R.D.G.) 6714 p; 2. Sabine Paetz (R.D.G.) 6662 p; 3. Anke Vater (R.D.G.) 6532 p.

4x100 m: 1. R.D.G. (Gladisch, Koch, Auerswald, Göhr) 41,76; 2. Marea Britanie 42,71; 3. Jamaica 42,73.

4x400 m: 1. R.D.G. (Walther, Busch, Koch, Rubsam) 3:19,73; 2. Cehoslovacia 3:20,32; 3. U.R.S.S. 3:21,16.

CAMPIONATE NAȚIONALE

Masculin:

100 m: 1. JOHANN SCHROMM (Rapid) 10,62, 2. C. Ivan (Universitatea Cluj-Napoca) 10,78, 3. C. Hăpăianu (IEFS) 10,92

200 m: 1. CONSTANTIN IVAN (Universitatea Cluj-Napoca) 21,33, 2. J. Schromm 21,46, 3. I. Sandu (CSU Iași) 21,50

400 m: 1. ROMEO DRĂGUȘANU (Dinamo) 47,70, 2. H. Toboc (Metalul) 48,18, 3. M. Damian (Politehnica Timișoara) 48,50

800 m: 1. PETRU DRĂGOESCU (Jiul Petroșani) 1:46,76, 2. C. Ene (Politehnica Timișoara) 1:48,03, 3. M. Damian (Politehnica Timișoara) 1:48,03

1500 m: 1. CONSTANTIN ROȘU (Steaua) 3:42,2, 2. P. Drăgoescu 3:43,4, 3. C. Ene 3:44,3

5000 m: 1. NIȚĂ DUMITRAȘCU (Prahova Ploiești) 13:58,6, 2. Gh. Motorca (Blănuri Oradea) 13:59,3, 3. Gh. Sandu (Steagul roșu Brașov) 14:00,10

10 000 m: 1. ALEXANDRU CHIRAN (Steaua) 28:55,8, 2. C. Ariciu (Steaua) 29:06,3, 3. Gh. Zaharia (Oțelul Galați) 29:33,5

20 km marș: 1. MARIAN GANEA (PTT București) 1h30:01,6, 2. C. Stan (Steaua) 1h30:24,2, 3. D. Firică (Explorări Deva) 1h30:37,2

110 mg: 1. ION OLTEAN (Știința Constanța) 13,65, 2. L. Giurgian (Dinamo) 13,73, 3. Z. Gyongyossi (IEFS) 14,22

400 mg: 1. DUMITRU IACOB (IEFS) 51,28, 2. C. Irimescu (Știința Bacău) 52,17, 3. D. Sipoteanu (Muscelul Cimpulung Muscel) 53,17

3000 m ob: 1. VASILE BICHEA (Politehnica Timișoara) 8:38,2, 2. M. Martiș (Dinamo) 8:39,7, 3. Gh. Neamtu (Prahova Ploiești) 8:40,4

1000 m: 1. EUGEN POPESCU (Steaua) 2,24 m, 2. Sorin Matei (Dinamo) 2,24 m, 3. C. Militaru (Steaua) 2,20 m

lungime: 1. GHEORGHE COJOCARU (Știința Constanța) 7,97 m, 2. Gh. Lina (Steaua) 7,62, 3. L. Budur (Steaua) 7,55 m

prăjină: 1. RĂZVAN STĂNESCU (Steaua) 5,00 m, 2. A. Dioancă (Politehnica Timișoara) 4,90 m, 3. C. Miclăuș (Politehnica Timișoara) 4,80 m

triplusalt: 1. BEDROS BEDROSIAN (Dinamo) 16,92 m, 2. M. Ene (Știința Constanța) 16,67 m, 3. V. Dima (Steaua) 16,57 m

greutate: 1. SORIN TIRICHITĂ (Metalul) 17,67 m, 2. M. Andrușcă (CSM Suceava) 16,81 m, 3. Gh. Crăciunescu (Steaua) 16,63 m

disc: 1. ION ZAMFIRACHE (Dinamo) 64,50 m, 2. I. Nagy (Steaua) 63,42 m, 3. St. Karpoș (Dinamo) 56,70 m
ciocan: 1. NICOLAE BÎNDAR (Dinamo) 73,06 m, 2. T. Stan (Dinamo) 69,78 m, 3. A. Meheș (Dinamo) 68,84 m

suliță: 1. DUMITRU NEGOITĂ (Steaua) 80,08 m, 2. N. Roată (IEFS) 78,46 m, 3. T. Pirvu (Steaua) 77,82 m

decathlon: 1. ION BULIGĂ (I.E.F.S.) 7650 p, 2. C. Hali-chias (CSU Brașov) 6649 p, 3. D. Goia (IEFS) 6633 p

4x100 m: 1. UNIVERSITATEA CLUJ-NAPOCA (Adalbert Darvas, Pal Pallfy, Vasile Selever, Constantin Ivan) 40,92, 2. Știința Constanța 41,13, 3. IEFS 41,44

4x400 m: 1. DINAMO (Anghel Grigore, Ion Stroe, Marin Rados, Romeo Drăgușanu) 3:10,4, 2. IEFS 3:13,6, 3. IEFS II 3:19,6

Feminin:

100 m: 1. NATALIA CARAIOSIFOGLU (Rapid) 11,64, 2. Lucia Negovan-Militaru (Steaua) 11,98, 3. Maria Samungi (Farul Constanța) 12,04

200 m: 1. NATALIA CARAIOSIFOGLU 23,70, 2. Daniela Matei (CS Brăila) 24,05, 3. Iulia Radu (Viitorul Vaslui) 24,05

400 m: 1. CRISTIEANA COJOCARU (Știința Bacău) 52,11, 2. Elena Lina (CSM Craiova) 52,50, 3. Iulia Radu 53,95

800 m: 1. DOINA MELINTE (Știința Bacău) 1:59,97, 2. Maria Simianu (Politehnica Timișoara) 2:02,63, 3. Paula Ilie (Olimpia) 2:03,27

1500 m: 1. DOINA MELINTE 4:17,7, 2. Maria Radu (CSM Craiova) 4:18,0, 3. Mitica Junghiatu (Metalul) 4:19,1

3000 m: 1. MARIA RADU 9:26,1, 2. Dana Vieru (Știința Bacău) 9:29,9, 3. Iulia Ionescu (CSS Piatra Neamț) 9:32,4

100 mg: 1. MIHAELA STOICA (Rapid) 13,05, 2. Liliana Năstase (CSU Galați) 13,47, 3. Ilona Dumitrascu-Pirvu (Rapid) 13,89

400 mg: 1. CRISTIEANA COJOCARU 57,32, 2. Mari-nela Docea (CSSA Craiova) 59,81, 3. Silvia Marin (Metalul) 60,27

1000 m: 1. GABRIELA MIHALCEA (CSU Iași) 1,89 m, 2. Niculina Vasile (Dinamo) 1,85 m, 3-4. Monica Matei (Steaua) și Octavia Nif (CSS 190 București) 1,80 m

lungime: 1. VALI IONESCU (Rapid) 6,67 m, 2. Gina Ghioroae (Steaua) 6,33 m, 3. Marieta Ilcu (Metalul Hunedoara) 5,91 m

greutate: 1. MIHAELA LOGHIN (CSM Craiova) 20,94 m, 2. Mioara Boros (Dinamo) 17,86 m, 3. Livia Simon (CSSA Cimpulung Muscel) 16,52 m

disc: 1. FLORENȚA CRĂCIUNESCU (Steaua) 64,42 m, 2. Maria Badea (Steaua) 62,54 m, 3. Simona Andrușcă (Dinamo) 60,72 m

suliță: 1. EVA ZORGO-RADULY (Universitatea Cluj-Napoca) 62,76 m, 2. Corina Girbea (IEFS) 55,72, 3. Mihaela Stănescu (Muscelul Cimpulung Muscel) 55,56 m

heptatlon: 1. CORINA TIFREA (Steagul roșu Brașov) 5848 p, 2. Teodora Palosanu (CSS Bacău) 5333 p, 3. Maria Spulber (IEFS) 5188

4x100 m: 1. RAPID BUCUREȘTI (Mihaela Stoica, Stela Manea, Natalia Caraiosifoglu, Vali Ionescu) 46,51, 2. IEFS, 46,71, 3. CS Brăila 47,70

4x400 m: 1. CSM CRAIOVA (Liliana Enăchescu, Flori Rohozneanu, Maria Radu, Elena Lina) 3:39,3, 2. IEFS 3:40,3, 3. CS Brăila 3:41,1

5 km marș: 1. LILIANA DRĂGAN (Unirea Alba Iulia) 24:53,0, 2. Agneta Nagy (Rapid Oradea) 25:00,6, 3. Mia Gologan (CS Brăila) 25:43,4

BASCHET

CAMPIONATE MONDIALE

Feminin: 1. U.R.S.S.; 2. S.U.A.; 3. R.P. Chineză.

CAMPIONATE EUROPENE

Masculin: 1. ITALIA; 2. Spania; 3. U.R.S.S.

Feminin: 1. U.R.S.S.; 2. Bulgaria; 3. Ungaria.

CAMPIONATE NAȚIONALE

Masculin: 1. DINAMO BUCUREȘTI; 2. Steaua București; 3. I.C.E.D. București.

Feminin: 1. VOINȚA BUCUREȘTI; 2. Universitatea Cluj-Napoca; 3. Olimpia București.

BIATLON

A 14-a EDIȚIE A JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

20 km: 1. PETER ANGERER (R.F.G.) 1h 11:52 (2 min. pen.); 2. Frank Roetsch (R.D.G.) 1h 13:21 (3); 3. Eirik Kvalfoss (Norvegia) 1h 14:02 (5) ... 43. Imre Lestyan 1h 25:25 (6); ... 49. Mihai Rădulescu 1h 27:18 (8); ... 50. Vladimir Todășcă 1h 28:00 (8).

10 km: 1. EIRIK KVALFOSS (Norvegia) 30:53,8 (2 ture pen.); 2. Peter Angerer (R.F.G.) 31:02,4 (1); 3. Mathias Jakob (R.D.G.) 31:10,5 (0); ... 41. Gheorghe Berdar 35:20,2 (3); ... 48. Francisc Forika 35:59,8 (4); ... 52. Imre Lestyan 36:42,8 (4).

Stafeta 4x7,5 km: 1. U.R.S.S. (Dimitri Vasiliev, Igor Kașkarov, Alguemantas Šalna, Sergei Bulghin) 1h 38:57

(0); 2. Norvegia 1h 39:03 (0); 3. R.F.G. 1h 39:05 (0); ... 13. România (V. Todășcă, I. Lestyan, M. Rădulecu, Gh. Berder) 1h 51:18 (2).

CAMPIONATE MONDIALE

20 km: 1. FRANK ULLRICH (R.F.G.) 1h 05:00,9 (1); 2. Frank-Peter Roetsch (R.D.G.) 1h 05:17,08 (2).

10 km: 1. EIRIK KVALFOSS (Norvegia) 31:12,3 (2); 2. Peter Angerer (R.F.G.) 31:31,2 (0); 3. Alfred Eder (Austria) 31:45,5 (0).

4x7,5 km: 1. U.R.S.S. (S. Bulghin, A. Šalna, I. Kașkarov, A. Miloradov) 1h 36:48,5 (0); 2. R.D.G. (H. Jung, F.P. Roetsch, F. Ullrich, M. Jakob) 1h 38:04,7 (1); 3. Norvegia (B. Nerhagen, K. Soebak, E. Kvalfoss, O. Lirhus) 1h 41:27,1 (3).

BOB

A 14-a EDIȚIE A JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

Bob 4: 1. R.D.G. I (W. Hoppe, R. Wetzig, D. Schauerhammer, K. Kirchner) 3:20,22; 2. R.D.G. II 3:30,78; 3. Elveția I 3:21,30; ... 7. România (Dorin Degan, Cornel Popescu, Gheorghe Lixandru, Costel Petrariu) 3:23,76.

Bob 2: 1. R.D.G. II (W. Hoppe—D. Schauerhammer) 3:25,56; 2. R.D.G. I 3:26,40; 3. U.R.S.S. II 3:26,50; ... 18. România II (Duminicel—Petrariu) 3:32,36; ... 23. România I (Degan—Popescu) 3:34,06.

CAMPIONATE MONDIALE

Bob 2: 1. ELVEȚIA I (R. Pichler—U. Leuthold) 4:01,42; 2. Elveția II (E. Schaerer—M. Ruegg) 4:02,73; 3. R.D.G. (W. Hoppe—D. Schauerhammer) 4:04,31.

Bob 4: 1. ELVEȚIA (Fasser, Maierchy, Poletti, Stritmatter) 3:57,24; 2. R.F.G. (Kopp, Oechsle, Neugurger, Schumacher) 3:57,80; 3. R.D.G. (Richter, Forch, Gerlach, Jerke) 3:58,11.

CAMPIONATE EUROPENE

Bob 2: 1. R.D.G. I (B. Lehmann—B. Musiol) 3:21,69; 2. R.D.G. II (B. Germeshausen—H. Gerhardt) 3:22,36; 3. Elveția (R. Pichler—U. Leuthold) 3:22,83.

Bob 4: 1. Elveția I (Fasser, Poletti, Maierchy, Stritmatter) 3:16,51; 2. R.D.G. (Lehmann, Musiol, Voge, Weise) 3:16,61; 3. Elveția II (Geobellina, Salzmann, Stettler, Freiermuth) 3:16,99.

BOX

CAMPIONATE EUROPENE

Cat. semimijlocie: 1. ISMAIL MUSTAFOV (Bulgaria); 2. S. Todisco (Italia); 3. B. Eijjanov (U.R.S.S.), M. Genc (Turcia).

Cat. muscă: 1. PETAR LESOV (Bulgaria); 2. J. Varadi (Ungaria); 3. CONSTANTIN TÎTOIU (România), R. Kabirow (U.R.S.S.).

Cat. cocoș: 1. IURI ALEKSANDROV (U.R.S.S.); 2. S. Buzoli (Iugoslavia); 3. P. Madura (Cehoslovacia), K. Kirchstein (R.D.G.).

Cat. pană: 1. SERIK NURKASOV (U.R.S.S.); 2. P. Kamburov (Bulgaria); 3. R. Gönczi (Ungaria), F. Rauschnig (R.D.G.).

Cat. semiușoară: 1. EMIL CIUPRENSKI (Bulgaria); 2. C. Russolillo (Italia); 3. V. Demianenko (U.R.S.S.), T. Puha (Cehoslovacia).

Cat. ușoară: 1. VASILÎ ȘISOV (U.R.S.S.); 2. M. Puzovici (Iugoslavia); 3. I. Lesov (Bulgaria), S. Mehnert (R.D.G.).

Cat. semimijlocie: 1. P. GALKIN (U.R.S.S.); 2. L. Bruno (Italia); 3. MIHAI CIUBOTARU (România), K. Joyce (Irlanda).

Cat. mijlocie mică: 1. VALERI LAPTEV (U.R.S.S.); 2. R. Hunger (R.D.G.); 3. GHEORGHE SIMION (România), M. Takov (Bulgaria).

Cat. mijlocie: 1. VLADIMIR MELNIK (U.R.S.S.); 2. DORU MARICESCU (România); 3. H. Maske (R.D.G.), N. Redzepe (Iugoslavia).

Cat. semigrea: 1. VITALI KOȘANOVSKI (U.R.S.S.); 2. P. Skrzecz (Polonia); 3. P. Tadic (Iugoslavia), E. Ciftici (Turcia).

Cat. grea: 1. ALEKSANDR IAGUBKIN (U.R.S.S.); 2. G. Alvics (Ungaria); 3. PAUL GOLUMBEANU (România), G. Skrzecz (Polonia).

Cat. supergrea: 1. FRANCESCO DAMIANI (Italia); 2. U. Kaden (R.D.G.); 3. P. Stoimenov (Bulgaria), Al. Mirosnicenko (U.R.S.S.).

CAMPIONATE NAȚIONALE

Cat. semimuscă: 1. VASILE CIOBANU (Ceahlăul P. Neamț); 2. E. Geafar (Steaua); 3. P. Ionel (C.F.R. Craiova), V. Bacs (B.C. Brăila).

Cat. muscă: 1. CONSTANTIN ȚIȚOIU (Dinamo); 2. M. Vișan (Oțelul Tîrgoviște); 3. I. Văcălie (Voința Buc.), Al. Șchiopu (Steaua).

Cat. cocoș: 1. GEORGELO OPRÎȘOR (Steaua); 2. Niță Robu (B.C. Brăila); 3. C. Manea (C.F.R. Craiova), Gh. Negroiță (B.C. Brăila).

Cat. pană: 1. COSTIN STANCU (Rapid); 2. I. Panaite (B.C. Galați); 3. I. Cernat (S.C. Bacău), N. Talpoș (Met. Salonta).

Cat. semiușoară: 1. NICOLAE BRÎNZEI (Nicolina Iași); 2. E. Preda (Metalul Rm. Vilcea); 3. G. Didiță (Voința Iași), I. Stan (Dinamo).

CAIAC-CANOE

CAMPIONATE MONDIALE

Masculin:

K 1 500 m: 1. VLADIMIR PARFENOVICI (U.R.S.S.) 1:59,08; 2. I. Ferguson (Noua Zeelandă) 1:59,67; 3. A. Staehle (R.D.G.) 2:00,45.

K 2 500 m: 1. FRANK FISCHER, ANDRE WOHLLEBE (R.D.G.) 1:47,56; 2. Vl. Parfenovici, S. Superata (U.R.S.S.) 1:48,14; 3. H. Fischer, A. Morris (Canada) 1:49,48.

K 1 1000 m: 1. RUDIGER HELM (R.D.G.) 4:00,57; 2. A. Veta (U.R.S.S.) 4:02,96; 3. A. Thompson (Noua Zeelandă) 4:03,10.

K 2 1000 m: 1. FRANK FISCHER, ANDRE WOHLLEBE (R.D.G.) 3:45,11; 2. Vl. Parfenovici, S. Superata (U.R.S.S.) 3:50,28; 3. W. Bachmayer, W. Hartl (Austria) 3:51,80.

K 1 10000 m: 1. EINAR RASMUSSEN (Norvegia) 46:47,27; 2. M. Janic (Iugoslavia) 46:49,79; 3. R. Daman (Olanda) 46:51,14.

K 2 10000 m: 1. STEPHEN JACKSON, ALAN WILLIAMS (Marea Britanie) 41:49,12; 2. I. Szabo, I. Toth (Ungaria) 41:55,79; 3. B. Andersson, K. Sundquist (Suedia) 42:26,90.

K 4 500 m: 1. R.D.G. (Staehle, Hempel, Helm, Marg) 1:33,37; 2. U.R.S.S. 1:35,17; 3. Ungaria 1:36,11.

K 4 1000 m: 1. ROMÂNIA (Constantin, Fedosei, Lețcaie, Velea) 3:21,86; 2. R.D.G. 3:23,18; 3. U.R.S.S. 3:23,70.

K 4 1000 m: 1. U.R.S.S. (Astapkovici, Avdeiev, Baranov, Jermilov) 37:51,32; 2. Norvegia 38:31,18; 3. Polonia 38:35,45.

C 1 500 m: 1. COSTICĂ OLARU (România) 2:15,89; 2. U. Papke (R.D.G.) 2:17,43; 3. A. Volkov (U.R.S.S.) 2:17,96.

C 2 500 m: 1. MATIJA LJUBEK, MIRKO NISOVICI (Iugoslavia) 1:58,00; 2. Klementiev, S. Ossadci (U.R.S.S.) 1:58,51; 3. DUMITRU BEȚIU, FEODOR GUREI (România) 1:59,90.

C 1 1000 m: 1. VASIL BEREZA (U.R.S.S.) 4:45,75; 2. COSTICĂ OLARU (România) 4:48,15; 3. J. Vrdlovec (Cehoslovacia) 4:49,67.

C 2 1000 m: 1. IVAN PATZAICHIN, TOMA SIMIONOV (România) 4:15,28; 2. O. Heukrodt, A. Schuck (R.D.G.) 4:16,29; 3. M. Ljubek, M. Nisovici (Iugoslavia) 4:17,47.

C 1 10000 m: 1. JIRI VRDLOVEC (Cehoslovacia) 50:52,02; 2. GHEORGHE TITU (România) 52:44,44; 3. T. Wichmann (Ungaria) 52:59,70.

C 2 10000 m: 1. TAMAS BUDA, ISTVAN VASKUTI (Ungaria) 46:05,48; 2. IVAN PATZAICHIN, TOMA SIMIONOV (România) 46:22,33; 3. S. Petrenko, I. Laptikov (U.R.S.S.) 46:52,84.

Feminin:

K 1 500 m: 1. BIRGIT FISCHER (R.D.G.) 2:13,75; 2. Vania Geșeva (Bulgaria) 2:16,25; 3. MARIA ȘTEFAN (România) 2:17,95.

Cat. ușoară: 1. MIRCEA FULGER (Muscelul); 2. D. Ilie (Dinamo); 3. I. Corneanu (Farul), C. Gheorghe (Steaua).

Cat. semimijlocie: 1. MIHAI CIUBOTARU (AEM Timișoara); 2. M. Constantin (Farul); 3. M. Niculescu (Steaua), L. Sandu (Prahova Ploiești).

Cat. mijlocie mică: 1. GHEORGHE SIMION (Metalul Buc.); 2. V. Mihai (Farul); 3. N. Balaban (Dacia Pitești), C. Ghindăoanu (Ceahlăul).

Cat. mijlocie: 1. DORU MARICESCU (Steaua); 2. N. Chioveanu (Litoral Mangalia); 3. D. Senciuc (AEM Timișoara), I. Petrescu (Steaua).

Cat. semigrea: 1. GEORGICĂ DONICI (B.C. Galați); 2. M. Marcu (B.C. Brăila); 3. M. Pascal (Metalul Buc.), I. Cirlan (B.C. Galați).

Cat. grea: 1. TEODOR PÎRJOL (Dinamo); 2. I. Cernat (Steaua); 3. C. Bălan (B.C. Brăila), St. Bacinschi (Crișul Oradea).

K 2 500 m: 1. BIRGIT FISCHER, CARSTA KUEHN (R.D.G.) 1:57,76; 2. Erika Geczy, Katalin Povazsan (Ungaria) 1:58,60; 3. Susanne Wiberg, Agneta Andersson (Suedia) 1:59,88.

K 4 500 m: 1. R.D.G. (Fischer, Giese, Kuehn, Walther) 1:45,48; 2. U.R.S.S. 1:46,69; 3. ROMÂNIA (Borcănea, Buhaev, Ionescu, Ștefan) 1:48,16.

CAMPIONATE NAȚIONALE

Masculin:

K 1 500 m: 1. VASILE DÎBA (Dinamo) 1:49,2; 2. I. Birlădeanu (Steaua) 1:50,1; 3. V. Polocoșer (Dinamo) 1:51,7.

K 2 500 m: 1. DINAMO (Ilie Nicolae-Ionel Jigarov) 1:37,5; 2. Dinamo (Al. Giura-N. Ticu) 1:37,7; 3. Steaua (Nițu-Ignat) 1:40,5.

K 4 500 m: 1. STEAUA (Angelin Velea, Ionel Lețcaie, Ionel Constantin, Nicolae Fedosei) 1:26,5; 2. Dinamo Luca, Diba, Dimofte, Ciobanu) 1:28,3; 3. Steaua (Ionescu, Frigioiu, E. Birlădeanu, Iacob) 1:30,0.

K 1 1000 m: 1. ION BIRLĂDEANU 3:53,3; 2. M. Firfirică (Steaua) 3:54,0; 3. T. Lupou (Dinamo) 3:55,0.

K 2 1000 m: 1. DINAMO (Alexandru Giura-Nicolae Ticu) 3:35,2; 2. Steaua (Ignat-Nițu) 3:36,8; 3. Steaua (Axente-Sava) 3:37,4.

K 4 1000 m: 1. STEAUA (Angelin Velea, Ionel Lețcaie, Ionel Constantin, Nicolae Fedosei) 3:10,5; 2. Dinamo (Luca, Geantă, Dimofte, Ciobanu) 3:12,6; 3. Steaua (Ionescu, Frigioiu, E. Birlădeanu, Iacob) 3:17,5.

C 1 500 m: 1. COSTICĂ OLARU (Steaua) 2:02,0; 2. M. Mihăescu (Steaua) 2:04,6; 3. P. Danielov (Dinamo) 2:06,3.

C 2 500 m: 1. DINAMO (Dumitru Bețiu-Feodor Gurei) 1:49,0; 2. Dinamo (Anane-Feodorov) 1:49,8; 3. Steaua (Timofte-Cobzarencu) 1:51,5.

C 1 1000 m: 1. COSTICĂ OLARU 4:13,8; 2. M. Timofte 4:14,8; 3. P. Danielov 4:16,8.

C 2 1000 m: 1. DINAMO (Dumitru Bețiu-Feodor Gurei) 3:48,4; 2. Dinamo (Anane-Feodorov) 3:50,2; Dinamo (Toma-Frangeti) 3:53,6.

Feminin:

K 1 500 m: 1. MARIA ȘTEFAN (Dinamo) 2:03,9; 2. Tecla Borcănea (Farul Constanța) 2:04,8; 3. Adriana Tomiuc (Steaua) 2:07,5.

K 2 500 m: 1. STEAUA (Agafia Buhaev-Nastasia Ionescu) 1:51,4; 2. Dinamo (Elisabeta Sîrbu-Marioara Voicu) 1:54,5; 3. Dinamo (Nastasia Buri-Culina Popov) 1:56,0.

K 4 500 m: 1. STEAUA (Agafia Buhaev, Nastasia Ionescu, Adriana Tomiuc, Anfisa Avram) 1:43,0; 2. Dinamo (Nastasia Buri, Marioara Voicu, Maria Ștefan, Elisabeta Sîrbu) 1:45,5; 3. Steaua (Sidor, Voican, Dinescu, Teacă) 1:46,3.

CANOTAJ

CAMPIONATE MONDIALE

Masculin:

4+1 rame: 1. NOUA ZEELANDĂ (Robertson, Johnston, Trask, O'Connell, Hollister); 2. R.D.G.; 3. U.R.S.S.

2 vîsle: 1. THOMAS LANGE, UWE HEPPNER (R.D.G.); 2. Rolhosen, A. Hansen (Norvegia); 3. A. Schmelz, G. Agrikola (R.F.G.).

2 f.c.: 1. CARL ERTEL, ULF SAUERBREY (R.D.G.); 2. V. Pereversev, G. Kriutikina (U.R.S.S.); 3. M. Greppe-rud, S. Loken (Norvegia).

simplu: 1. PETER-MICHAEL KOLBE (R.F.G.); 2. U. Mund (R.D.G.); 3. C. Wood (S.U.A.).

2+1: 1. R.D.G. (Diessner, Greiner, Gregor); 2. U.R.S.S.; 3. Italia.

4 f.c.: 1. R.F.G. (Kesslau, Grabow V., Puttlitz, G. Grabow); 2. U.R.S.S.; 3. Suedia.

4 vîsle: 1. R.F.G. (Hedderich, Hoermann, Wiedenmann, Dürsch); 2. R.D.G.; 3. Italia.

8+1: 1. NOUA ZEELANDĂ (Stanley, Stevenson, Rodger, White-Parsons, White, Mabott, Keys, Atherfold, Hay); 2. R.D.G.; 3. Australia.

Feminin:

4+1 rame: 1. R.D.G. (Miseler, Anders, Rudolph, Noack, Richter); 2. ROMÂNIA (Lavric, Fricioiu, Apostol, ulara, Vereș); 3. U.R.S.S.

2 vîsle: 1. MARTINA SCHROETER, JUTTA SCHENK (R.F.G.); 2. J. Bratiško, A. Mahina (U.R.S.S.); 3. MARIOARA CIOBANU, ELISABETA OLENIUC (România).

2 rame: 1. SILVIA FROHLICH, MARITA GASCH (R.D.G.); 2. RODICA ARBA, ELENA HORVAT (România); 3. Tricia Smith, Betty Craig (Canada).

simplu: 1. JUTTA HAMPE (R.D.G.); 2. Irina Fetisova (U.R.S.S.); 3. Virginia Gilder (S.U.A.).

4+1 vîsle: 1. U.R.S.S. (Popova, Hlopteva, Kaspina, Bașkatova, Semsikova); 2. R.D.G.; 3. Bulgaria.

8+1: 1. U.R.S.S. (Makușkina, Konopleva, Umanet, Te-reșina, Iațenko, Ștudneva, Averianova, Stone, Soșlova); 2. S.U.A.; 3. R.D.G.

CAMPIONATE NAȚIONALE

Masculin:

4+1 rame: 1. LOTUL OLIMPIC (Tomoiață, Cutaș, Năstase, Lefter, Lovrenschii); 2. Steaua; 3. Poli Timișoara.

2 vîsle: 1. STEAUA (Ghiban, Stoian); 2. Steaua II; 3. Dinamo Buc.

2+1: 1. LOTUL OLIMPIC (Macovei, Toader, Anghel); 2. Dinamo; 3. Steaua.

2 f.c.: 1. LOTUL OLIMPIC (Bularda, Postoiu); 2. Poli Timișoara; 3. Steaua.

simplu: 1. DIMITRIE POPESCU (Steaua); 2. V. Oprea (Dinamo); 3. P. Stoica (Marina Mangalia).

4 f.c.: 1. LOTUL OLIMPIC (Airoaie, Toma, Voiculescu, Iosub); 2. Dinamo; 3. C.F.R. Timișoara.

4 vîsle: 1. STEAUA (Popescu, Ghiban, Stoian, Halaicu); 2. Dinamo; 3. Marina Mangalia.

8+1: 1. LOTUL OLIMPIC (Lefter, Tomoiață, Cutaș, Năstase, Iosub, Toma, Voiculescu, Airoaie + Lovrenschii); 2. Steaua; 3. Poli Timișoara.

Feminin:

Simplu: 1. MARIOARA CIOBANU (Diarna Orșova); 2. Valeria Răcilă (U.T. Arad); 3. Camelia Diaconescu (C.N.-A.S.E.).

2 vîsle: 1. MARIANA TRĂSCĂ, TITIE TĂRAN (Metalul Buc.); 2. Elisabeta Oleniuc, Iureca Năstaca (Olimpia Buc.); 3. Maria Macoviciuc, Elena Olaru (Voința Timișoara).

4+1 rame: 1. DINAMO BUCUREȘTI (Olga Bularda, Luminița Furciță, Florica Bucur, Olga Onofrei, Ecaterina Oancia); 2. C.N.-A.S.E.; 3. Viitorul Buc.

2 rame: 1. ELENA HORVAT, SOFIA CORBAN (Steaua); 2. Maricica Corpaci, Elena Barbu (Metalul Buc.); 3. Lăcrămioara Teleucă, Elena Iacob (Ceahlăul P. Neamț).

4+1 vîsle: 1. VIITORUL BUC. (Adriana Chelariu, Chira Apostol, Florica Lavric, Maria Gligor, Agafia David); 2. Dinamo; 3. Metalul.

8+1: 1. C.N.-A.S.E. (Paraschiva Lazăr, Rodica Arba, Maria Fricioiu, Anișoara Șrohan, Cornelia Matei, Mihaela Armășescu, Camelia Diaconescu, Paula Dumitracu + Viorica Vereș); 2. Dinamo; 3. Metalul.

CĂLĂRIE

CAMPIONATE EUROPENE

Dresaj, individual: 1. ANNE GRETHE JENSEN (Danemarca) cu Marzog 1501 p; 2. R. Klimke (R.F.G.) cu Ahlerich 1365 p; 3. U. Sauer (R.F.G.) cu Montevideo 1353 p; **echipe:** 1. R.F.G. (R. Klimke cu Ahlerich, U. Sauer cu Montevideo, U. Schulten-Baumer cu Madras, H. Krug cu Muscadeur) 5080 p; 2. Danemarca 4814 p; 3. Elveția 4761.

Obstacole, individual: 1. PAUL SCHOCKEMOEHLE (R.F.G.) cu Deister 1,24 p; 2. J. Whitaker (Marea Britanie) cu Ryans Son 9,27 p; 3. F. Cottier (Franța) cu Flambeau 13,18 p; **echipe:** 1. Elveția (W. Gebathuler cu Beethoven, Heidi Robbiani cu Jessica, W. Melliger cu Van Gogh, T. Fuchs cu Willora Swiss) 12,19 p; 2. Marea Britanie 21,89 p; 3. R.F.G. 24,32 p.

Concurs complet, individual: 1. RACHEL BAYLISS (Marea Britanie) cu Mystic Minstrel 48,4 p; 2. Lu cinda Green (Marea Britanie) cu Regal Realm 52,6 p; 3. Christian Persson (Suedia) cu Joel 59,8 p; **echipe:** 1. Suedia (Persson cu Joel, G. Breisner cu Ultimius, S. Ingvarsson cu Doledo, Jeanette Ullsten cu Noir) 239,6 p; 2. Marea Britanie 251,0 p; 3. Franța 360,0 p.

CAMPIONATE NAȚIONALE

Obstacole — cat. semiușoară: 1. OSCAR RECER (Agronomia Timișoara) cu Vlad; 2. M. Neagu (Steaua)

cu Fildes; 3. Attila Biro (ASA Cluj-Napoca) cu Kazimir; **cat. ușoară:** 1. Florin Stoica (Steaua) cu Baltag; 2. D. Velea (Steaua) cu Jan; 3. G. Deac (CSM Sibiu) cu Selim; **cat. semimijlocie:** 1. Dumitru Velea cu Jan; 2. G. Deac cu Stindard; 3. I. Popa (Steaua) cu Liniștea; **cat. mijlocie:** 1. Florin Stoica cu Ficus; 2. O. Fabich (Dinamo) cu Baical; 3. Al. Bozan (CSM Sibiu) cu Matroz; **cat. semigrea:** 1. Florin Stoica cu Ficus; 2. D. Velea cu Fudul; 3. O. Fabich cu Baical; **cat. grea:** 1. Dumitru Velea cu Fudul; 2. Dania Popescu (Steaua) cu Sonor; 3. M. Neagu cu Licurici.

Dresaj — cat. ușoară: 1. ANGHEL DONESCU (Steaua) cu Gritano; 2. Gh. Nicolae (Steaua) cu Licăreț; 3. M. Stroiici (Dumbrava Neamț) cu Sultan; **cat. „Sf. Gheorghe”:** 1. ANGHEL DONESCU cu Dragon; 2. I. Molnar (Olimpia) cu Bufon; 3. R. Marcoci (Steaua) cu Jimblar; **cat. intermediar 1:** 1. ANGHEL DONESCU cu Dragon; 2. I. Molnar cu Bufon; 3. R. Marcoci cu Jimblar; **cat. intermediar 2:** 1. ANGHEL DONESCU cu Dor; 2. N. Gheorghe cu Derbist; 3. R. Marcoci cu Delfis; **„Marele Premiu”:** 1. N. GHEORGHE cu Derbist; 2. A. Donescu cu Dor; 3. R. Marcoci cu Delfis.

Concurs complet — cat. ușoară, individual: 1. GRUIA, DEAC cu Chimion; 2. V. Demian (Olimpia) cu Sofran; 3. R. Ilioi (Dumbrava) cu Ersin; **echipe:** 1. CSM Sibiu; 2. Steaua; 3. Dinamo; **cat. mijlocie:** 1. IONEL BUCUR (Dinamo) cu Volpone; 2. G. Deac cu Selim; 3. A. Lepăcuș (CSM Sibiu) cu Ghiaur.

CICLISM

CAMPIONATE MONDIALE (amatori)

Masculin:

Ciclocros: 1. RADOMIR SIMUNEK (Cehoslovacia) 47:11; 2. W. Van der Fraenen (Belgia) 47:11; 3. P. Kloucek (Cehoslovacia) 47:13; echipe: Cehoslovacia 10 p; 2. Belgia 16 p; 3. Polonia 39 p.

Viteză: 1. LUTZ HESSLING (R.D.G.); 2. S. Kopilov (U.R.S.S.); 3. M. Huebner (R.D.G.).

1000 m cu start de pe loc: 1. SERGHEI KOPILOV (U.R.S.S.) 1:03,94; 2. G. Scheller (R.F.G.) 1:05,02; 3. L. Thomas (R.D.G.) 1:05,07.

4000 m, urmărire individuală: 1. VICTOR KUPOVET (U.R.S.S.) 4:37,89; 2. B. Ditter (R.D.G.) 4:42,15; 3. D. Liepinci (U.R.S.S.) 4:41,22.

4000 m, urmărire pe echipe: 1. R.F.G. (Goeltz, Guenther, Strittmatter, Marx) 4:19,03; 2. R.D.G. 4:19,64; 3. Cehoslovacia 4:24,20.

Cursa cu adițiune de puncte: 1. MICHAEL MARCUSEN (Danemarca) 46 p; 2. J.H. Pohl (R.D.G.) 30 p; 3. Ivan Romanov (U.R.S.S.) 10 p.

Cursă cu antrenament mecanic: 1. RAINER PODLESCH (R.F.G.); 2. M. Pronk (Olanda); 3. W. Baumgartner (Elveția).

Tandem: 1. FRANȚA (Franck Depine, Philippe Vermet); 2. Cehoslovacia.

Fond șosea: 1. UWE RAAB (R.D.G.); 2. N. Ruettimann (Elveția); 3. A. Serediuk (Polonia).

Contratimp pe echipe (100 km): 1. U.R.S.S. (Kaşirin, Navolokin, Şuşda, Sinovien) 1h 59:12; 2. Elveția 2h 00:53; 3. Norvegia 2h 01:29.

Feminin:

Viteză: 1. CONNIE PARASKEVIN (S.U.A.); 2. —; 3. Isabelle Nicoloso (Franța).

3000 m, urmărire individuală: 1. CONNIE CARPENTIER (S.U.A.) 3:52,31; 2. Cynthia Olavarri (S.U.A.) 3:52,48; 3. Jeannin Longo (Franța) 3:53,39.

Fond șosea: 1. MARIANNE BERGLUND (Suedia) 1h 38:17; 2. Rebecca Twigg (S.U.A.) 1h 38:17; 3. Maria Camins (Italia) 1h 38:17.

CAMPIONATE NAȚIONALE

Fond șosea: 1. CONSTANTIN CĂRUȚĂȘU (Dinamo); 2. I. Gancea (Dinamo); 3. V. Apostol (Dinamo).

Contratimp individual: 1. MIRCEA ROMAȘCANU (Dinamo); 2. C. Paraschiv (Dinamo); 3. I. Gancea.

Contratimp echipe: 1. DINAMO I (C. Nicolae, C. Căruțășu, I. Gancea, V. Constantinescu) 2h 11:48; 2. Dinamo II 2h 15:36; 3. Steaua 2h 18:31.

Semifond: 1. MIRCEA ROMAȘCANU; 2. C. Paraschiv; 3. I. Gancea.

Ciclocros: 1. VALENTIN CONSTANTINESCU; 2. Șt. Bulăreanu (Steaua); 3. Gh. Butaru (Steaua).

Viteză: 1. ION GEORGE (Dinamo); 2. C. Ciulei (Steaua); 3. M. Mărginean (Steaua).

1000 m cu start de pe loc: 1. GHEORGHE LĂUTARU (Dinamo) 1:10; 2. V. Mitrache (Dinamo) 1:10,1; 3. M. Mărginean 1:10,6.

4000 m urmărire individuală: 1. MIRCEA ROMAȘCANU; 2. V. Mitrache; 3. Gh. Kleinpeter (Dinamo).

4000 m urmărire echipe: 1. DINAMO I (M. Romașcanu, P. Mitu, Gh. Lăutaru, V. Mitrache) 4:35,6; 2. Dinamo II 4:42,9; 3. Steaua 4:46,7.

Cursa cu adițiune de puncte: 1. GHEORGHE LĂUTARU 74 p; 2. I. Gancea 64 p; 3. O. Tudorache (Dinamo) 40 p.

GIMNASTICĂ

CAMPIONATE MONDIALE

Masculin:

Individual compus: 1. DMITRI BILOZERCEV (U.R.S.S.) 119,200; 2. K. Gushiken (Japonia) 118,425; 3. A. Akopian (U.R.S.S.) 118,125.

Echipe: 1. R.P. CHINEZĂ (Li Ning, Tong Fei, Lou Yun, Xu Zhiqiang, Li Xiaoping, Li Yuejiu) 591,45; 2. U.R.S.S. 591,35; 3. Japonia 588,85.

Sol: 1. TONG FEI 19,900; 2. D. Bilozerciev 19,875; 3. Li Ning 19,800.

Cal cu minere: 1. BILOZERCEV 20,000; 2. G. Guçzoghy (Ungaria) 19,950; 3. Li Xiaoping 19,950.

Inele: 1. BILOZERCEV, Gushiken 19,925; 3. Li Ning 19,000.

Sărituri: 1. ARTUR AKOPIAN (U.R.S.S.) 19,875; 2. Li Ning 19,850; 3. B. Jensch (R.D.G.) 19,825.

Paralele: 1. VLADIMIR ARTIOMOV (U.R.S.S.), Lou Yun 19,950; 3. K. Sotomura (Japonia), Tong Fei 19,850.

Bară fixă: 1. BILOZERCEV 19,850; 2. Al. Pogorelov (U.R.S.S.), Ph. Vatuone (Franța) 19,825.

Feminin:

Individual compus: 1. NATALIA IURCENKO (U.R.S.S.) 79,350; 2. Olga Mostepanova (U.R.S.S.) 79,000; 3. ECATERINA SZABO (România) 78,975.

Echipe: 1. U.R.S.S. (Iurcenko, Mostepanova, Bicerova, Ilienکو, Frolova, Şişova) 393,45; 2. ROMÂNIA (Lavinia Agache, Ecaterina Szabo, Laura Cutina, Mihaela Stănuț, Mirela Barbălată, Simona Renciu) 392,10; 3. R.D.G. 389,25.

Sărituri: 1. BORIANA STOIANOVA (Bulgaria) 19,825; 2. LAVINIA AGACHE, ECATERINA SZABO 19,800.

Paralele: 1. MAXI GNAUCK (R.D.G.) 19,925; 2. LAVINIA AGACHE, ECATERINA SZABO 19,800.

Birnă: 1. OLGA MOSTEPANOVA 19,775; 2. Hana Richna (Cehoslovacia) 19,750; 3. LAVINIA AGACHE 19,675.

Sol: 1. ECATERINA SZABO 19,975; 2. Olga Mostepanova 19,900; 3. Boriana Stoianova 19,850.

CAMPIONATE EUROPENE

Masculin:

Individual compus: 1. D. BILOZERCEV 58,80; 2. I. Korolev (U.R.S.S.) 58,35; 3. G. Guçzoghy 57,80.

Sol: 1. PLAMEN PETKOV (Bulgaria), Iuri Korolev 19,45; 3. J. Fischer (R.D.G.), Ph. Vatuone, G. Guçzoghy 19,40.

Cal cu minere: 1. GYORGY GUÇZOGHY 19,85; 2. I. Korolev, Al. Pogorelov 19,70.

Inele: 1. BILOZERCEV, PETKOV 19,60; 3. LEVENTE MOLNAR (România), G. Guiczoghy, J. Zellweger (Elveția) 19,35.

Sărituri: 1. BILOZERCEV 19,800; 2. H. Brylok (R.D.G.) 19,725; 3. Korolev 19,700.

Paralele: 1. KOROLEV 19,55; 2. Borislav Hutov (Bulgaria) 19,40; 3. G. Guiczoghy 19,20.

Bară fixă: 1. BILOZERCEV 19,80; 2. Brylok 19,55; 3. Vatunov 19,50.

Feminin:

Individual compus: 1. OLGA BICEROVA 39,15; 2. LAVINIA AGACHE 39,10; 3. ECATERINA SZABO, Albina Șisova 38,90.

Sărituri: 1. OLGA BICEROVA 19,650; 2. ECATERINA SZABO 19,525; 3. LAVINIA AGACHE, Boriana Stoianova 19,500.

Paralele: 1. ECATERINA SZABO 19,70; 2. LAVINIA AGACHE 19,50; 3. Jana Labakova (Cehoslovacia) 19,45.

Birmă: 1. LAVINIA AGACHE 19,65; 2. Astrid Heese (R.D.G.) 19,40; 3. MIHAELA STĂNULEȚ 19,20.

Sol: 1. ECATERINA SZABO, 2. Olga Bicerova 19,80; 3. Boriana Stoianova 19,75.

CAMPIONATE NAȚIONALE

Masculin:

Echipe: 1. STEAUA 286,00; 2. Dinamo 282,100; 3. CSS Sibiu 279,95.

Individual compus: 1. EMILIAN NICULA (Steaua) 115,975; 2. V. Pinteș (Steaua) 115,70; 3. D. Odorhean (Steaua) 114,90.

Sol: 1. ODORHEAN 19,550; 2. Pinteș 18,425; 3. Marian Colăcel (Dinamo) 18,825.

Cal cu minere: 1. MARIAN RIZAN (CSS Lic. industrial 37 Buc.) și R. Bucuroiu (Dinamo) 19,35; 3. Pinteș 19,30.

Inele: 1. LEVENTE MOLNAR (Dinamo) 19,575; 2. Bucuroiu 19,425; 3. Pinteș 19,375.

Sărituri: 1. VALENTIN GRECU (Dinamo) și Pinteș 19,525; 3. A. Georgescu (Steaua) 19,425.

Paralele: 1. NICULA 19,400; 2. Pinteș 19,275; 3. O. Ionașiu (Steaua) 19,225.

Bară fixă: 1. NICULA 19,800; 2. Pinteș 19,325; 3. Odorhean 19,175.

Feminin:

Echipe: 1. CSS DINAMO 374,55; 2. CSS Onești 370,575; 3. CS Petrolul 361,425.

Individual compus: 1. LAVINIA AGACHE (Cetate Deva); 2. Ecaterina Szabo (Cetate Deva); 3. Laura Cutina (CSS Dinamo).

Sărituri: 1. LAVINIA AGACHE 19,75; 2. Ecaterina Szabo 19,70; 3. Laura Cutina 19,60.

Paralele: 1. ECATERINA SZABO 19,825; 2. Violeta Burtescu (CSS Triumf București) 19,475; 3. Camelia Renciu (CSS Sibiu) 19,375.

Birmă: 1. LAVINIA AGACHE 19,775; 2. Lenuța Rus (CSS 2 București) și Mihaela Stănuț (CSS Sibiu) 19,40.

Sol: 1. ECATERINA SZABO, Lavinia Agache, Laura Cutina 19,85.

GIMNASTICĂ RITMICĂ

CAMPIONATE MONDIALE

Individual compus: 1. DILIANA GHEORGHIEVA (Bulgaria) 39,65; 2. Anelia Ralenkova (Bulgaria), Lilia Ignatova (Bulgaria), Galina Beloglazova (U.R.S.S.) 39,60.

Ansambluri: 1. Bulgaria 39,30; 2. U.R.S.S. 39,20; 3. R.P.D. Coreană 38,80.

Cerc: 1. ANELIA RALENKOVA 19,90; 2. Galina Beloglazova 19,80; 3. Dalia Kutkaite (U.R.S.S.), Lilia Ignatova 19,65.

Măciuci: 1. LILIA IGNATOVA, DILIANA GHEORGHIEVA 20,00; 3. Dalia Kutkaite, Anelia Ralenkova 19,90.

Minge: 1. LILIA IGNATOVA, Galina Beloglazova 20,00; 3. Anelia Ralenkova, Dilia Gheorghieva 19,95.

Panglică: 1. GALINA BEGLOGLAZOVA, Dilia Gheorghieva 19,90; 3. Anelia Ralenkova 19,75.

CAMPIONATE NAȚIONALE

(cat. maestre)

Echipe: 1. CSS BRAȘOVIA 108,55; 2. CSS 1 Constanța I 108,35; 3. CSS 1 Constanța II 102,35.

Individual compus: 1. DOINA STĂICULESCU (Flacăra Roșie București) 38,90; 2. Dorina Cordoș (CSS 2 București) 38,20; 3. Mihaela Tănase (CSS Brașovia) 37,90.

Cerc: 1. DOINA STĂICULESCU 19,40; 2. Mihaela Tănase 19,05; 3. Dorina Cordoș 18,95.

Minge: 1. DOINA STĂICULESCU 19,85; 2. Dorina Cordoș 19,65; 3. Mihaela Tănase 19,25.

Măciuci: 1. DOINA STĂICULESCU 20,00; 2. Mihaela Tănase 19,30; 3. Dorina Cordoș 19,30.

Panglică: 1. DOINA STĂICULESCU 19,40; 2. Dorina Cordoș 19,30; 3. Mihaela Tănase 19,00.

HALTERE

CAMPIONATE MONDIALE ȘI EUROPENE

Cat. muscă: total — 1. NENO TERZISKI (Bulgaria) 260,0; 2. J. Gutowski (Polonia) 250,0; 3. St. Leletko (Polonia) 247,5. Smuls: 1. Terziski 115,0; 2. Gutowski 112,5; 3. H. Miyashita (Japonia) 107,5. Aruncat: 1. Terziski 145,0; 2. Leletko 140,0; 3. Gutowski 137,5.

Cat. cocoș: total — 1. OKSEN MIRZOJAN (U.R.S.S.) 292,5; 2. N. Suleimanov (Bulgaria) 290,0; 3. A. Letz (R.D.G.) 280,0. Smuls: 1. Suleimanov 130,0; 2. Mirzojan 127,5; 3. Wu Shude (R.P. Chineză) 125,0. Aruncat: 1. Mirzojan 165,0; 2. Letz 160,0; 3. Suleimanov 160,0.

Cat. pană: total — 1. IURIK SARKIZIAN (U.R.S.S.) 312,5; 2. St. Topurov (Bulgaria) 312,5; 3. GELU RADU (România) 292,5. Smuls: 1. Sarkizian 137,5; 2. M. Severin (Polonia) 135,0; 3. Topurov 132,5. Aruncat: 1. Topurov 180,0; 2. Sarkizian 175,0; 3. RADU 162,5.

Cat. ușoară: total — 1. JOACHIM KUNZ (R.D.G.) 340,0; 2. I. Rusev (Bulgaria) 337,5; 3. A. Behm (R.D.G.) 337,5. Smuls: 1. Rusev 145,0; 2. Behm 145,0; 3. Kunz 145,0. Aruncat: 1. Kunz 195,0; 2. Rusev 192,5; 3. Behm 192,5.

Cat. semimijlocie: total — 1. ALEXANDRU VARBANOV (Bulgaria) 370,0; 2. Vl. Kuznetov (U.R.S.S.) 370,0; 3. Z. Stoicikov (Bulgaria) 362,5. Smuls: 1. Kuznetov 167,5; 2. Varbanov 160,0; 3. DRAGOMIR CIOROSLAN (România) 157,5. Aruncat: 1. Varbanov 210,0; 2. Stoicikov 207,5; 3. Kuznetov 202,5.

Cat. mijlocie: total — 1. IURIK VARDANIAN (U.R.S.S.) 392,5; 2. A. Zlatev (Bulgaria) 390,0; 3. L. Barsi (Ungaria) 370,0. Smuls: 1. Zlatev 180,0; 2. Vardanian 180,0; 3. Barsi 165,0. Aruncat: 1. Vardanian 212,5; 2. Zlatev 210,0; 3. L. Vymazal 210,0.

Cat. semigrea: total — 1. BLAGOI BLAGOEV (Bulgaria) 417,5; 2. V. Solodov (U.R.S.S.) 410,0; 3. A. Piotrowski (Polonia) 382,5. Smuls: 1. Blagoev 190,0; 2. Solodov

185,0; 3. Piotrowski 170,0. Aruncat: 1. Blagoev 227,5; 2. Solodov 225,0; 3. Piotrowski 212,5.

Cat. grea-uoară: total — 1. PAVEL KUZNEȚOV (U.R.S.S.) 422,5; 2. Al. Popov (U.R.S.S.) 422,5; 3. A. Komar (Polonia) 407,5. Smuls: 1. Popov 187,5; 2. Kuznețov 182,5; 3. VASILE GROAPĂ (România) 180,0. Aruncat: 1. Kuznețov 240,0; 2. Popov 235,0; 3. Komar 227,5.

Cat. grea: total — 1. VIACESLAV KLOKOV (U.R.S.S.) 440,0; 2. J. Jasko (Ungaria) 410,0; 3. A. Baraniak (Cehoslovacia) 400,0. Smuls: 1. Klovov 192,5; 2. Jasko 185,0; 3. ȘTEFAN TAȘNADI (România) 182,5. Aruncat: 1. Klovov 247,5; 2. Jasko 225,0; 3. Baraniak 220,0.

Cat. supergrea: total — 1. ANATOLI PISARENKO (U.R.S.S.) 450,0; 2. Al. Kurlovici (U.R.S.S.) 450,0; 3. Antonio Krastev (Bulgaria) 427,5. Smuls: 1. Pisarenko 205,0; 2. Kurlovici 205,0; 3. P. Knek (Cehoslovacia) 197,5. Aruncat: 1. Pisarenko 245,0; 2. Kurlovici 245,0; 3. Kras-
tev 237,5.

CAMPIONATE NAȚIONALE

Cat. muscă: total — 1. TEODOR IACOB (Clujeana) 212,5 kg; 2. P. Axente (Onești) 195; 3. Dumitru Negrean (CSS Constanța) 175. Smuls: 1. Iacob 102,5; 2. Axente 85; 3. Negrean 75. Aruncat: 1. Iacob 110; 2. N. Cîmpean (Unirea Alba Iulia) 100; 3. Negrean 100.

Cat. cocoș: total — 1. GH. MAFTEI (CS Onești) 262,5 kg; 2. D. Mateș (CS Onești) 252,5; 3. V. Cocioran (Steaua) 250. Smuls: 1. Maftai 115; 2. Cocioran 110; 3. Mateș 110. Aruncat: 1. Maftai 147,5; 2. Bălaș (Rapid Buc.) 142,5; 3. Mateș 142,5.

Cat. pană: total — 1. VASILE ROȘU (Chimpex Constanța) 282,5 kg; 2. M. Tuli (Steaua) 272,5; 3. Gh. Bening (Carpați Mirșa) 270. Smuls: 1. Bening 125; 2. Roșu 125; 3. Tuli 117,5. Aruncat: 1. Roșu 157,5; 2. Tuli 155; 3. Bening 145.

Cat. ușoară: total — 1. VIRGIL DOCIU (Steaua) 312,5; 2. Gelu Radu (ASA Tg. Mureș) 307,5; 3. A. Socaciu (Unirea Alba Iulia) 275. Smuls: 1. Dociu 137,5; 2. Radu 132,5; 3. Socaciu 125. Aruncat: 1. Radu 175; 2. Dociu 175; 3. Socaciu 150.

Cat. semimijlocie: total — 1. GHEORGHE DINU (Steaua) 325 kg; 2. Gh. Iuga (Chimpex) 310; 3. D. Agache (Olimpia Buc.) 300. Smuls: 1. Dinu 150; 2. Iuga 140; 3. Agache 135. Aruncat: 1. Dinu 175; 2. Iuga 170; 3. Dumitrescu (Chimpex Constanța) 170.

Cat. mijlocie: total — 1. CONSTANTIN URDAȘ (Olimpia Buc.) 362,5 kg; 2. Tiberiu Kiskalo (CSM Cluj-Napoca) 337,5; 3. D. Pap (Chimpex Constanța) 325. Smuls: 1. Urdaș 162,5; 2. Pap 152,5; 3. Kiskalo 152,5. Aruncat: 1. Urdaș 200; 2. Kiskalo 185; 3. Gh. Costică (Steaua) 185.

Cat. semigrea: total — 1. VLAD NICU (Rapid) 365 kg; 2. D. Petre (Steaua) 352,5; 3. T. Roman (CSM Cluj-Napoca) 325. Smuls: 1. Nicu 165; 2. Petre 162,5; 3. Purdilă (Steaua) 145. Aruncat: 1. Nicu 200; 2. Petre 190; 3. Roman 180.

Cat. grea-uoară: total — 1. VASILE GROAPĂ (Steaua) 382,5 kg; 2. Vasile Ilie (Chimpex) 370; 3. N. Tufă (Rapid) 320. Smuls: 1. Ilie 170; 2. Groapă 167,5; 3. Tufă 140. Aruncat: 1. Groapă 215; 2. Ilie 200; 3. Tufă 180.

Cat. grea: total — 1. ȘTEFAN TAȘNADI (Clujeana) 390 kg. 1. Tașnadi 175. Aruncat: 1. Tașnadi 215. Mihai Liviu (Cimpeș) și N. Cezar (Steagul roșu Bv.) au ieșit din concurs.

Cat. supergrea: total — 1. TEODOR POPA (Steaua) 362,5 kg; 2. Șt. Csata (Clujeana) 302,5; 3. Al. Cristea (Rapid Arad) 300. Smuls: 1. Popa 162,5; 2. Csata 130; 3. Cristea 130. Aruncat: 1. Popa 200; 2. Csata 172,5; 3. Cristea 170.

HANDBAL

SUPERCUPA CAMPIONILOR MONDIALI ȘI OLIMPICI

Masculin:

1. ROMÂNIA (N. Munteanu, Al. Buligan, Ad. Simion, M. Dumitru, M. Voinea, V. Sîngă, Gh. Covaciu, D. Berbece, T. Roșca, N. Vasilca, V. Oprea, M. Bedivan, G. Dogărescu, C. Durău, C. Petre); 2. U.R.S.S.; 3. Iugoslavia.

CAMPIONATUL NAȚIONAL

1. STEAUA; 2. Dinamo; 3. HC Minaur Baia Mare.

HOCHEI

A 14-a EDIȚIE A JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

1. U.R.S.S., 2. Cehoslovacia, 3. Suedia, 4. Canada, 5. R.F. Germania, 6. Finlanda, 7. S.U.A., 8. Polonia.

CAMPIONATE MONDIALE

Grupa A: 1. U.R.S.S., 2. Cehoslovacia, 3. Canada, 4. Suedia, 5. R.F.G., 6. R.D.G., 7. Finlanda, 8. Italia.

CAMPIONATE MONDIALE (grupa B)

Feminin:

1. R.D.G.; 2. Polonia; 3. ROMÂNIA.

CAMPIONATUL NAȚIONAL

1. ȘTIINȚA BACĂU; 2. Ruimentul Brașov; 3. Chimistul Rm. Vilcea.

Grupa B: 1. S.U.A., 2. Polonia, 3. Austria, 4. Japonia, 5. Norvegia, 6. Elveția, 7. România, 8. Iugoslavia.

Grupa C: 1. OLANDA, 2. Ungaria, 3. R.P. Chineză, 4. Danemarca, 5. Franța, 6. Bulgaria, 7. Spania, 8. Coreea de Sud.

CAMPIONATE EUROPENE

1. U.R.S.S., 2. Cehoslovacia, 3. Suedia, 4. R.F.G., 5. R.D.G., 6. Finlanda, 7. Italia.

JUDO

CAMPIONATE MONDIALE

Cat. superușoară: 1. HAZRET TLETSEI (U.R.S.S.); 2. T. Bujko (Ungaria); 3. K.P. Stollberg (R.D.G.), D. Haraguchi (Japonia).

Cat. semiușoară: 1. NIKOLAI SOLODUHIN (U.R.S.S.); 2. Y. Matsuoka (Japonia); 3. J. Pawlowski (Polonia), S. Rosati (Italia).

Cat. ușoară: 1. HIDETOSHI NAKANICHI (Japonia); 2. E. Gamba (Italia); 3. S. Stranz (R.F.G.), T. Namgalauri (U.R.S.S.).

Cat. semimijlocie: 1. NOBUTOSHI HIKAGE (Japonia); 2. N. Adams (Marea Britanie); 3. S. Habareli (U.R.S.S.), MIRCEA FRĂȚICĂ (România).

Cat. mijlocie: 1. DETLEF ULTSCH (R.D.G.); 2. F. Canu (Franța); 3. R. Berlanda (S.U.A.), J. Nose (Japonia).

Cat. semigrea: 1. ANDREAS PRESCHER (R.D.G.); 2. V. Divisenko (U.R.S.S.); 3. G. Neureuther (R.F.G.), R. Van de Walle (Belgia).

Cat. grea: 1. YASUHIRO YAMASHITA (Japonia); 2. W. Wilhelm (Olanda); 3. H. Stohr (R.D.G.), MIHAI CIOC (România).

Cat. open: 1. HITOSHI SAITO (Japonia); 2. V. Kocman (Cehoslovacia); 3. A. Ozsvar (Ungaria), R. Van de Walle.

CAMPIONATE EUROPENE

Cat. superușoară: 1. HAZRET TLETSEI; 2. A. Dzemiuniuk (Polonia); 3. K. P. Stollberg, P. Jupke (R.F.G.).

Cat. semiușoară: 1. THIERRY REY (Franța); 2. J. Kriz (Cehoslovacia); 3. N. Soloduhin, J. Pawlowski.

Cat. ușoară: 1. RICHARD MELILLO (Franța); 2. E. Gamba; 3. K.H. Lehmann (R.D.G.), S. Stranz.

LUPTE

CAMPIONATE MONDIALE

GRECO-ROMANE

Cat. 48 kg: 1. BRATAN TENOV (Bulgaria); 2. A. Scherer (R.F.G.); 3. R. Kazaraşvili (U.R.S.S.).

Cat. 52 kg: 1. BENUR PASAIA (U.R.S.S.); 2. E. Kanan (Turcia); 3. L. Tekov (Bulgaria).

Cat. 57 kg: 1. ETO MASAKI (Japonia); 2. K. Fatkulin (U.R.S.S.); 3. P. Balov (Bulgaria).

Cat. 62 kg: 1. HANLI LAHTINEN (Finlanda); 2. G. Reichelt (R.D.G.); 3. Z. Vangelov (Bulgaria).

Cat. 68 kg: 1. TAPIO SIPILA (Finlanda); 2. M. Barfa (Iran); 3. G. Iarmilov (U.R.S.S.).

Cat. 74 kg: 1. MIHAI MAMIAŞVILI (U.R.S.S.); 2. A. Supron (Polonia); 3. K. Kasap (Iugoslavia).

Cat. 82 kg: 1. TEMUR ABHASAVA (U.R.S.S.); 2. L. Lundell (Suedia); 3. J. Overmark (Finlanda).

Cat. 90 kg: 1. I. KANIGHIN (U.R.S.S.); 2. A. Komcev (Bulgaria); 3. N. Noevenyi (Ungaria).

Cat. 100 kg: 1. ANDREI DIMITROV (Bulgaria); 2. J. Tertelji (Iugoslavia); 3. V. Avdjev (U.R.S.S.).

Cat. +100 kg: 1. EUGEN ARTIUŞIN (U.R.S.S.); 2. N. Dinev (Bulgaria); 3. G. Mesa (Cuba).

LIBERE

Cat. 48 kg: 1. KIM SHOL HAN (Coreea de Sud); 2. Al. Dorşu (U.R.S.S.); 3. J. Falandys (Polonia).

Cat. 52 kg: 1. VALENTIN IORDANOV (Bulgaria); 2. T. Asakura (Japonia); 3. A. Beloglasov (U.R.S.S.).

Cat. 57 kg: 1. SERGHEI BELOGLASOV (U.R.S.S.); 2. H. Tomiyama (Japonia); 3. St. Ivanov (Bulgaria).

Cat. semimijlocie: 1. NEIL ADAMS; 2. Myllyla (Finlanda); 3. S. Habareli, A. Sadej (Polonia).

Cat. mijlocie: 1. VITALI PESNIAK (U.R.S.S.); 2. K. Seisenbacher (Austria); 3. D. Ultsch, M. Vecchi (Italia).

Cat. semigrea: 1. VALERI DIVISENKO; 2. R. Vachon (Franța); 3. R. Van de Walle, G. Neureuther.

Cat. grea: 1. HABIL BIKTAŞEV (U.R.S.S.); 2. D. Zaprjanov (Bulgaria); 3. A. Parisi (Franța); 3. A. Von der Groeben (R.F.G.).

Cat. open: 1. ANGELO PARISI; 2. Van de Walle; 3. G. Vericev (U.R.S.S.), J. Salonen (Finlanda).

CAMPIONATE NAȚIONALE

Cat. superușoară: 1. VIOREL ROȘU (Constructorul Alba Iulia); 2. N. Ghimpău (Dinamo București); 3. A. Szabo (Dinamo Buc.), Gh. Dani (I.E.F.S.).

Cat. semiușoară: 1. ILIE ȘERBAN (Dinamo Buc.); 2. C. Niculae (Dinamo Buc.) 3. D. Drimbe (Gloria Arad), G. Ciuvăț (Steaua).

Cat. ușoară: 1. ȘTEFAN NAGY (Steaua); 2. S. Toplicean (Dinamo Brașov); 3. A. Faur (Dinamo Buc.), B. Onodi (Constructorul M. Ciuc).

Cat. semimijlocie: 1. MIRCEA FRĂȚICĂ (Nitraonia Făgăraș); 2. L. Cimpeanu (Dinamo Buc.); 3. D. Puțan (Steaua), I. Farkas (A.S.A. Tg. Mureș).

Cat. mijlocie: 1. MIHALACHE TOMA (Dinamo Buc.); 2. C. Sauciuc (Oțelul Tirgoviste); 3. G. Saptă (I.E.F.S.), E. Lăcătușu (A.S.A. Tg. Mureș).

Cat. semigrea: 1. COSTEL NAFTICĂ (Politehnica Iași); 2. C. Gotcă (Dinamo Brașov); 3. V. Anton (Nitraonia Făgăraș), I. Santo (Constructorul M. Ciuc).

Cat. grea: 1. MIHAI CIOC (Dinamo Brașov); 2. V. Bazon (Dinamo Buc.); 3. I. Pușcașu (Metalul Plopeni), D. Udvari (Constructorul M. Ciuc).

Open: 1. MIHALACHE TOMA; 2. Gh. Diaconu (Dinamo Buc.); 3. G. Ciuciuc (Carpați Mirsa), Tr. Codrea (Dinamo Buc.).

CAMPIONATE EUROPENE

GRECO-ROMANE

Cat. 48 kg: 1. BRATAN TENOV; 2. V. Anikin (U.R.S.S.); 3. C. Vadasz (Ungaria).

Cat. 52 kg: 1. LAJOS RACZ (Ungaria); 2. S. Didaev (U.R.S.S.); 3. R. Kierpacz (Polonia).

Cat. 57 kg: 1. EMIL IVANOV (Bulgaria); 2. H. Holidis (Grecia); 3. V. Fomin (U.R.S.S.).

Cat. 62 kg: 1. Z. VANGHELOV (Bulgaria); 2. CONSTANTIN UTA (România); 3. Al. Litvinov (U.R.S.S.).

Cat. 68 kg: 1. GHENADI JERMILOV; 2. J. Kopanski (Polonia); 3. T. Sipila.

Cat. 74 kg: 1. FERENC KOCSIS (Ungaria); 2. A. Supron; 3. ȘTEFAN RUSU (România).

Cat. 82 kg.: 1. TEMUR ABHASAVA; 2. ION DRAICA (România); 3. A. Malina (Polonia).

Cat. 90 kg.: 1. IGOR KANIGHIN; 2. A. Komcev; 3. ILIE MATEI (România).

Cat. 100 kg.: 1. ANDREI DIMITROV; 2. T. Gaspar (Ungaria); 3. V. Avdişev.

Cat. +100 kg.: 1. NICOLA DINEV; 2. J. Nagy (Ungaria); 3. E. Artiuşin.

LIBERE

Cat. 48 kg.: 1. ALI MEHMEDOV (Bulgaria); 2. L. Biro (Ungaria); 3. J. Falandys.

Cat. 52 kg.: 1. VALENTIN IORDANOV; 2. Trstena (Iugoslavia); 3. W. Stecyk (Polonia).

Cat. 57 kg.: 1. ŞTEFAN IVANOV; 2. R. Karaev (U.R.S.S.); 3. J. Schwendner (Cehoslovacia).

Cat. 62 kg.: 1. SIMEON STEREV; 2. I. Grigoriev (U.R.S.S.); 3. J. Orban (Ungaria).

Cat. 68 kg.: 1. KAMEN PENEV; 2. F. Seker (Turcia); 3. D. Gururi (U.R.S.S.).

Cat. 74 kg.: 1. SABAN SEIDI (Iugoslavia); 2. P. Rauhala (Finlanda); 3. VI. Dsugutov (U.R.S.S.).

Cat. 82 kg.: 1. RESIT KARABADZAG (Turcia); 2. E. Kamberov; 3. G. Makazaravili (U.R.S.S.).

Cat. 90 kg.: 1. PIOTR NANIJEV; 2. G. Iancev; 3. U. Neupert.

Cat. 100 kg.: 1. MOHAMED MAGOMEDOV (U.R.S.S.); 2. R. Gehrke (R.D.G.); 3. J. Strnisko (Cehoslovacia).

Cat. +100 kg.: 1. JOZSEF BALA (Ungaria); 2. N. Slavtev (Bulgaria); 3. B. Bigneu (U.R.S.S.).

CAMPIONATE NAŢIONALE

GRECO-ROMANE

Cat. 48 kg.: 1. GHEORGHE BERCEANU (Steaua); 2. C. Scuturici (Alumina Slatina); 3. I. Miţu (Pandurii Tg. Jiu).

Cat. 52 kg.: 1. CONSTANTIN ALEXANDRU (Steaua); 2. C. Chiriţă (Dinamo); 3. M. Cişmaş (Ceahlăul P. Neamţ).

Cat. 57 kg.: 1. NICOLAE ZAMFIR (Dinamo Buc.); 2. C. Filipov (C.S.M. Rădăuţi); 3. FI. Diaconescu (L.C. Dacia Piteşti).

Cat. 62 kg.: 1. CONSTANTIN UŢĂ (Dinamo Buc.); 2. I. Dulică (L.C. Dacia Piteşti); 3. P. Cărare (Dunărea Galaţi).

Cat. 68 kg.: 1. ION TECUCEANU (Dinamo Buc.); 2. A. Arghira (C.S.M. Cimpulung); 3. A. Vardohlip (Ceahlăul P. Neamţ).

Cat. 74 kg.: 1. ŞTEFAN RUSU (Dinamo Buc.); 2. D. Obrocea (Alumina Slatina); 3. M. Huţuleac (Metalul Rădăuţi).

Cat. 82 kg.: 1. SORIN HERŢEA (Dinamo Buc.); 2. Gh. Minea (Dinamo Buc.); 3. A. Szabo (L.C. Dacia Piteşti).

Cat. 90 kg.: 1. AUREL GLONŢ (Dinamo Buc.); 2. I. Răduţescu (Alumina Slatina); 3. P. Dicu (Dinamo Buc.).

Cat. 100 kg.: 1. VASILE ANDREI (Progresul Bucureşti); 2. Gh. Panaite (S.C. Bacău); 3. I. Grigoraş (Dinamo Buc.).

Cat. +100 kg.: 1. I. VICTOR DOLIPSCHI (Dinamo Buc.); 2. R. Codreanu (C.S. Arad); 3. S. Ruticov (C.S.M. Delta Tulcea).

LIBERE

Cat. 48 kg.: 1. NICU HÎNCU (Steaua); 2. Gh. Neagoe (Steaua); 3. S. Trocea (Vulcan Bucureşti).

Cat. 52 kg.: 1. GHEORGHE BÎRCU (Stegul Roşu Braşov); 2. B. Uveghes (Lemnarul Odorhei); 3. D. Bîrcu (Dinamo Braşov).

Cat. 57 kg.: 1. AUREL NEAGU (Nicolina Iaşi); 2. G. Kerekes (Comerţul Tg. Mureş); 3. I. Hincu (C. S. Oneşti).

Cat. 62 kg.: 1. TRAIAN MARINESCU (Dinamo Braşov); 2. A. Suteu (Steaua); 3. Gh. Mitran (Vulcan Buc.).

Cat. 68 kg.: 1. COSTIN DÂNAILĂ (Pandurii Tg. Jiu); 2. O. Duşa (Steaua); 3. V. Andras (Steaua).

Cat. 74 kg.: 1. CLAUDIU TĂMĂDUIANU (Steaua); 2. C. Zaharia (Rapid Buc.); 3. N. Petcu (Hidrotehnica Constanţa).

Cat. 82 kg.: 1. IULIAN RÎŞNOVEANU (Hidrotehnica); 2. Gh. Fodore (Dinamo Braşov); 3. C. Barkoczi (I.E.F.S. Buc.).

Cat. 90 kg.: 1. GHEORGHE BROŞTEANU (Nicolina); 2. C. Radu (Steaua); 3. I. Ivanov (Steaua).

Cat. 100 kg.: 1. VASILE PUŞCAŞU (Steaua); 2. C. Pavel (Rapid); 3. A. Căţibaş (C.S.M. Cluj-Napoca).

Cat. +100 kg.: 1. ENACHE PANAITE (Steaua); 2. I. Manea (Viitorul Vaslui); 3. V. Jianu (Hidrotehnica).

NATATIE

CAMPIONATE EUROPENE

ÎNOT

MASCULIN:

LIBER — 100 m: 1. PER JOHANSSON (Suedia) 50,20; 2. J. Woithe (R.D.G.) 50,29; 3. S. Smiriagin (U.R.S.S.) 50,35.

200 m: 1. MICHAEL GROSS (R.F.G.) 1:47,87; 2. J. Woithe 1:50,18; 3. Th. Fahrner (R.F.G.) 1:50,92.

400 m: 1. VLADIMIR SALNIKOV (U.R.S.S.) 3:49,80; 2. B. Petrici (Iugoslavia) 3:51,96; 3. D. Petrici (Iugoslavia) 3:52,60.

1 500 m: 1. VLADIMIR SALNIKOV 15:08,84; 2. B. Petrici 15:14,54; 3. St. Pfeiffer (R.F.G.) 15:16,85.

4 × 100 m: 1. U.R.S.S. (Smiriagin, Krasiuk, Tkacenko, Markovski) 3:20,88; 2. Suedia 3:22,02; 3. R.D.G. 3:23,03.

4 × 200 m: 1. R.F.G. (Fahrner, Schowtka, Schmidt, Gross) 7:20,40; 2. R.D.G. 7:23,01; 3. Italia 7:26,01.

BRAS — 100 m: 1. ROBERTAS ZHULPA (U.R.S.S.) 1:03,32; 2. A. Moorhouse (Marea Britanie) 1:03,37; 3. G. Moerken (R.F.G.) 1:04,16.

200 m: 1. ADRIAN MOORHOUSE 2:17,49; 2. A. Vermees (Ungaria) 2:18,27; 3. R. Zhulpa 2:18,72.

FLUTURE — 100 m: 1. MICHAEL GROSS 54,00; 2. D. Lopez Zubero (Spania) 54,77; 3. A. Markovski 54,81.

200 m: 1. MICHAEL GROSS 1:57,05; 2. S. Fesenko (U.R.S.S.) 1:59,74; 3. P. Revelli (Italia) 1:59,84.

SPATE — 100 m: 1. DIRK RICHTER (R.D.G.) 56,10; 2. VI. Semetov (U.R.S.S.) 56,38; 3. S. Zabolotnov (U.R.S.S.) 56,95.

200 m: 1. SERGHEI ZABOLOTNOV 2:01,00; 2. S. Vlado (Ungaria) 2:01,61; 3. F. Baltrusch (R.D.G.) 2:02,46.

MIXT — 200 m: 1. GIOVANNI FRANCESCHI (Italia) 2:02,48; 2. J.P. Berdt (R.D.G.) 2:02,95; 3. J. Hladky (Cehoslovacia) 2:03,55.

400 m: 1. GIOVANNI FRANCESCHI 4:20,41; 2. J.P. Berdt 4:20,81; 3. J. Hladky 4:23,52.

4 × 100 m: 1. U.R.S.S. (Semetov, Zhulpa, Markovski, Smiriagin) 3:43,99; 2. R.F.G. 3:44,79; 3. R.D.G. 3:45,54.

FEMININ:

LIBER — 100 m: 1. BIRGIT MEINEKE (R.D.G.) 55,18; 2. Kirstin Otto (R.D.G.) 55,52; 3. Cornelia Van Bentum (Olanda) 56,61.

200 m: 1. BIRGIT MEINEKE 1:59,45; 2. Astrid Strauss (R.D.G.) 2:00,16; 3. Cornelia Van Bentum 2:00,61.

400 m: 1. ASTRID STRAUSS 4:08,07; 2. Anke Sonnenbrodt (R.D.G.) 4:10,37; 3. Irina Larişeva (U.R.S.S.) 4:12,90.

800 m: 1. ASTRID STAUS 8:32,12; 2. Anke Sonnenbrodt 8:37,72; 3. Sarah Hardcastle (Marea Britanie) 8:40,44.

4 × 100 m: 1. R.D.G. (Otto, Link, Sirch, Meineke) 3:44,72; 2. Olanda 3:48,24; 3. R.F.G. 3:49,86.

4 × 200 m.: 1. R.D.G. (Otto, Strauss, Sirch, Meineke) 8:02,27; 2. R.F.G. 8:11,69; 3. Olanda 8:12,41

BRAS — 100 m.: 1. UTE GEWENIGER (R.D.G.) 1:08,51; 2. Sylvia Gerasch (R.D.G.) 1:09,62; 3. Tania Bogomilova (Bulgaria) 1:10,77

200 m.: 1. UTE GEWENIGER 2:30,64; 2. Sylvia Gerasch 2:30,67; 3. Olga Zelenkova (U.R.S.S.) 2:33,10

FLUTURE — 100 m.: 1. INES GEISLER (R.D.G.) 1:00,31; 2. Cornelia Polit (R.D.G.) 1:00,92; 3. Cinzia Savi Scarponi (Italia) 1:01,37

200 m.: 1. CORNELIA POLIT 2:07,82; 2. Ines Geissler 2:08,09; 3. Cornelia Van Bentum 2:12,87

SPATE — 100 m.: 1. INA KLEBER (R.D.G.) 1:01,79; 2. Cornelia Sirch (R.D.G.) 1:02,46; 3. CARMEN BUNACIU (România) 1:03,08

200 m.: 1. CORNELIA SIRCH 2:12,05; 2. Katrin Zimmermann (R.D.G.) 2:13,36; 3. Larisa Gorceakova (U.R.S.S.) 2:14,41

MIXT — 200 m.: 1. UTE GEWENIGER 2:13,07; 2. Kathleen Nord (R.D.G.) 2:15,55; 3. Irina Gherasimova (U.R.S.S.) 2:16,72

400 m.: 1. KATHLEEN NORD 4:39,95; 2. Petra Schneider (R.D.G.) 4:40,34; 3. Petra Zindler (R.F.G.) 4:47,90

4 × 100 m.: 1. R.D.G. (Kleber, Geweniger, Geissler, Meineke) 4:05,79; 2. Olanda 4:12,78; 3. R.F.G. 4:13,25

POLO

1. U.R.S.S.; 2. Ungaria; 3. Spania.

SĂRITURI

MASCULIN:

TRAMBULINĂ: 1. PETAR GHEORGHIEV (Bulgaria) 619,90; 2. N. Drešin (U.R.S.S.) 618,87; 3. C. Snode (Marea Britanie) 610,17

PLATFORMĂ: 1. DAVID AMBARZUMIAN (U.R.S.S.) 605,79; 2. V. Trošin (U.R.S.S.) 563,31; 3. St. Haage (R.D.G.) 559,41

FEMININ:

TRAMBULINĂ: 1. BRITA BALDUS (R.D.G.) 494,88; 2. Tatiana Aliabiev (U.R.S.S.) 493,14; 3. Daphne Jongejans (Olanda) 461,10

PLATFORMĂ: 1. ALLA LOBANKINA (U.R.S.S.) 455,52; 2. Angela Štasiulevici (U.R.S.S.) 448,56; 3. Ramona Wenzel (R.D.G.) 410,91.

CAMPIONATE NAȚIONALE

ÎNOT

MASCULIN:

LIBER — 100 m.: 1. COSTIN NEGREA (Lic. 37 Buc. + Dinamo Buc.) 54,19; 2. S. Plev (Steaua) 54,34; 3. I. Mușat (Dinamo) 54,46

200 m.: 1. CRISTIAN DRĂGAN (Dinamo) 1:57,31; 2. C. Negrea 1:57,60; 3. S. Plev 2:00,36

400 m.: 1. CRISTIAN DRĂGAN 4:07,17; 2. R. Pinter (C.S.M.S. Baia Mare) 4:12,68; 3. C. Negrea 4:13,01

1 500 m.: 1. LAURENȚIU MOSOR (C.S.S. Ploiești) 17:21,46; 2. C. Szabo (C.S.M.S.) 17:44,43; 3. I. Iambor (C.S.M.S.) 17:50,75

50 m.: 1. I. MUȘAT 24,14; 2. S. Plev 24,77; 3. C. Negrea 25,10.

4 × 100 m.: 1. DINAMO (Vișan, Mandache, Drăgan, Mușat) 1:37,15; 2. Steaua 1:42,18; 3. Lic. 37 Buc. 1:44,85

4 × 200 m.: 1. STEAUA (Mladin, Friedman, Neagrău, Plev) 8:12,73; 2. Lic. 37 Buc. 8:41,86; 3. C.S.M.S. 1 8:47,61

4 × 50 m.: 1. DINAMO (Vișan, Szakadati, Mandache, Mușat) 1:37,15; 2. Steaua 1:42,18; 3. Lic. 37 Buc. 1:44,85

BRAS — 100 m.: 1. LUIS SOPTERIAN (Dinamo) 1:09,35; 2. I. Luca (Steaua) 1:09,18; 3. Gh. Bencsik (C.S.M.Cluj-Napoca) 1:11,36;

200 m.: 1. ANDREI TOTH (C.S.S. Reșița) 2:34,46; 2. L. Sotperian 2:35,01; 3. Gh. Bencsik (2:35,21)

FLUTURE — 100 m.: 1. FLAVIUS VIȘAN (Dinamo) 57,19; 2. T. Vladimirescu (Steaua) 59,90; 3. Al. Friedman 59,91

200 m.: 1. FL. VIȘAN 2:06,70; 2. C. Drăgan 2:08,42; 3. R. Pinter 2:12,95

SPATE — 100 m.: 1. MIHAI MANDACHE (Dinamo) 1:00,89; 2. O. Cocenescu (Steaua) 1:01,84; 3. L. Szakadati 1:02,71

200 m.: 1. M. MANDACHE 2:10,95; 2. O. Cocenescu 2:16,75; 3. C. Stavriu (C.S.S. Brăila) 2:17,63

MIXT — 200 m.: 1. M. MANDACHE 2:14,95; 2. O. Cocenescu 2:17,41; 3. A. Linteanu (Steaua) 2:18,28

400 m.: 1. ANDREI LINTEANU 4:50,88; 2. R. Pinter 4:52,24; 3. L. Szakadati 4:59,08

4 × 100 m.: 1. DINAMO (Mandache, Sotperian, Vișan, Mușat) 4:00,97; 2. Steaua 4:09,83; 3. Lic. 37 Buc. 4:26,68

FEMININ:

LIBER — 100 m.: 1. ANCA PĂTRĂȘCOIU (C.S.M.S. Baia Mare) 59,72; 2. Laura Sachelarie (C.S.S. Brăila) 59,92; 3. Lucila Mihăilescu (Dinamo) 1:01,14

200 m.: 1. ENIKO PALENCAR (C.S.M.S.) 2:09,78; 2. Laura Sachelarie 2:11,22; 3. Teodora Haupttricht (C.S.M.S.) 2:11,39

400 m.: 1. ANCA PĂTRĂȘCOIU 4:18,39; 2. Eniko Palencsar 4:26,18; 3. Teodora Haupttricht 4:28,26

800 m.: 1. TEODORA HAUPTTRICHT 9:00,1; 2. Eniko Palencsar 9:01,64; 3. Aniela Moiescu (C.S.S. Ploiești) 9:25,41

50 m.: 1. LAURA SACHELARIE 27,36; 2. Irinel Pănulescu (Dinamo) 27,79; 3. Anca Pătrășcoiu 28,47

4 × 100 m.: 1. DINAMO (Pănulescu, Carmen Mihăilă, Mariana Mandache, Mihăilescu) 4:07,24; 2. C.S.M.S. 4:07,85; 3. C.S.S. Reșița 4:18,25

4 × 50 m.: 1. DINAMO (Mihăilescu, Mandache, Mihăilă, Pănulescu) 1:53,50; 2. Lic. 37 Buc. 1:57,10; 3. C.S.M.S. 1:57,50

BRAS — 100 m.: 1. CRISTINA DEVESELEANU (Lic. 37) 1:18,75; 2. Ligia Cozma (C.S.M.S.) 1:19,82; 3. Gyongy Millitz (C.S.M.S.) 1:20,18

200 m.: 1. CRISTINA DEVESELEANU 2:47,69; 2. Noemi Lung (C.S.M.S.) 2:49,44; 3. Ligia Cozma 2:49,94

FLUTURE — 100 m.: 1. GABRIELA BAKA (C.S.S. Reșița) 1:04,91; 2. Mariana Mandache 1:06,25; 3. Iulia Mateescu (C.S.S. Ploiești) 1:06,26

200 m.: 1. GABRIELA BAKA 2:20,43; 2. Maricica Culică (C.S.M.S.) 2:21,93; 3. Adina Schuster (C.S.S. Reșița) 2:23,37

SPATE — 100 m.: 1. ANCA PĂTRĂȘCOIU 1:04,22; 2. Iulia Mateescu 1:08,03; 3. Laura Ghilic (Lic. 37) 1:08,80

200 m.: 1. ANCA PĂTRĂȘCOIU 2:15,23; 2. Iulia Mateescu 2:20,96; 3. Cristina Costache (C.S.S. Ploiești) 2:25,43

MIXT — 200 m.: 1. GABRIELA BAKA 2:23,35; 2. Anca Pătrășcoiu 2:24,42; 3. Mariana Mandache 2:26,45

400 m.: 1. ANCA PĂTRĂȘCOIU 4:55,54; 2. Gabriela Baka 5:02,12; 3. Noemi Lung 5:04,33

4 × 100 m.: 1. C.S.M.S. (Pătrășcoiu, Millitz, Culică, Palencsar) 4:36,79; 2. C.S.S. Reșița 4:37,44; 3. Dinamo 4:38,35

POLO

1. DINAMO, 2. Crișul Oradea, 3. Rapid București

SĂRITURI

MASCULIN:

TRAMBULINĂ 1 m.: 1. DORU NEDELICU (Progresul Buc.); 2. C. Cherciu (C.S.S. Triumf); 3. D. Oprean (C.S.M. Sibiu); 3 m.: 1. Cornel Pop (Progresul); 2. D. Nedelicu; 3. M. Kaiss (C.S.M. Sibiu)

PLATFORMĂ: 1. DAN OPREAN; 2. C. Pop; 3. A. Cherciu (C.S.S. Triumf)

FEMININ:

TRAMBULINĂ 1 m.: 1. FELICIA CÎRSTEA (Progresul); 2. Cristina Szakacs (Crișul); 3. Ileana Pîrjol (C.S.S. Triumf); 3 m.: 1. Ruxandra Hociotă (C.S.M. Sibiu); 2. Andreea Dragomir (C.S.S. Triumf); 3. Cristina Szakacs.

PLATFORMĂ: 1. ILEANA PÎRJOL; 2. Luiza Nicolaescu (Progresul); 3. Cristina Szakacs.

PATINAJ

ARTISTIC

A 14-a EDIȚIE A JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

Masculin:

1. SCOTT HAMILTON (S.U.A.) 3,4; 2. Brian Orser (Canada) 5,6; 3. Yosef Sabovcik (Cehoslovacia) 7,4.

Feminin:

1. KATARINA WITT (R.D.G.) 3,2; 2. Rosalyn Sumners (S.U.A.) 4,6; 3. Kira Ivanova (U.R.S.S.) 9,2.

Perechi:

1. ELENA VALOVA—OLEG VASILIEV (U.R.S.S.) 1,0; 2. Kitty Carruthers—Peter Carruthers (S.U.A.) 2,0; 3. Larisa Jelezneva—Oleg Makarov (U.R.S.S.) 3,0.

Dans:

1. JAYNE TORVILL—CRISTOPHER DEAN (Marea Britanie) 2,0; 2. Natalia Bestemianova—Andrei Bukin (U.R.S.S.) 4,0; 3. Mariana Klimova—Sergei Ponomarenko (U.R.S.S.) 7,0.

CAMPIONATE MONDIALE

Masculin: 1. SCOTT HAMILTON (S.U.A.) 2,6; 2. Norbert Schramm (R.F.G.) 6,6; 3. Brian Orser (Canada) 7,6.
Feminin: 1. ROSALYNN SUMNERS (S.U.A.) 3,2; 2. Claudia Leister (R.F.G.) 6,8; 3. Elena Voderesova (U.R.S.S.) 7,0.

Perechi: 1. ELENA VALOVA—OLEG VASILIEV (U.R.S.S.) 1,8; 2. Sabine Baess—Tassilo Thierbach (R.D.G.) 2,4; 3. Barbara Uderhill—Paul Martini (Canada) 4,2.

Dans: 1. JAYNE TORVILL—CRISTOPHER DEAN (Marea Britanie) 2,0; 2. Natalia Bestemianova—Andrei Bukin (U.R.S.S.) 5,0; 3. Judy Blumberg—Mihail Seibert (S.U.A.) 5,1.

CAMPIONATE EUROPENE

Masculin: 1. NORBERT SCHRAMM (R.F.G.) 3,8; 2. Josef Sabovcik (Cehoslovacia) 7,0; 3. Aleksandr Fadeev (U.R.S.S.) 8,6.

Feminin: 1. KATARINA WITT (R.D.G.) 2,6; 2. Elena Voderesova (U.R.S.S.) 6,8; 3. Claudia Leistner (R.F.G.) 8,2.

Perechi: 1. SABINE BAESE—TASSILO THIERBACH (R.D.G.) 1,4; 2. Elena Valova—Oleg Vasiliev (U.R.S.S.) 3,6; 3. Brigit Lorenz—Knut Schubert (R.D.G.) 3,8.

Dans: 1. NATALIA BESTEMIANOVA—ANDREI BUKIN (U.R.S.S.) 2,0; 2. Olga Voloșinskaia—Aleksandr Svinin (U.R.S.S.) 5,2; 3. Karen Barber—Nick Slater (Marea Britanie) 5,8.

VITEZĂ

A 14-a EDIȚIE A JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

Masculin:

500 m: 1. SERGHEI FOKICEV (U.R.S.S.) 38,19; 2. Yoshihiro Kitazawa (Japonia) 38,30; 3. Gaëtan Boucher (Canada) 38,39; ...25. Dezideriu Jenei 39,72.

1000 m: 1. GAËTAN BOUCHER (Canada) 1:15,80; 2. Serghei Hlebnikov (U.R.S.S.) 1:16,63; 3. Kai-Arne Engelstadt (Norvegia) 1:16,75; ...34. Dezideriu Jenei 1:21,14.

1500 m: 1. GAËTAN BOUCHER (Canada) 1:58,36; 2. Serghei Hlebnikov (U.R.S.S.) 1:58,83; 3. Oleg Bojev (U.R.S.S.) 1:58,89; ...22. Tibor Kopacz 2:02,38.

5000 m: 1. THOMAS GUSTAFSON (Suedia) 7:12,28; 2. Igor Malkov (U.R.S.S.) 7:12,30; 3. Rene Schoefisch (R.D.G.) 7:17,49; ...19. Tibor Kopacz 7:32,69.

10000 m: 1. IGOR MALKOV (U.R.S.S.) 14:39,90; 2. Tomas Gustafson (Suedia) 14:39,95; 3. Rene Schoefisch (R.D.G.) 14:46,91; ...24. Tibor Kopacz 15:23,95.

Feminin:

500 m: 1. CHRISTA ROTHENBURGER (R.D.G.) 41,02; 2. Karin Enke (R.D.G.) 41,28; 3. Natalia Glebova (U.R.S.S.) 41,50.

1000 m: 1. KARIN ENKE (R.D.G.) 1:21,61; 2. Andrea Schöne (R.D.G.) 1:22,83; 3. Natalia Petrușeva (U.R.S.S.) 1:23,21.

1500 m: 1. KARIN ENKE (R.D.G.) 2:03,42; 2. Andrea Schöne (R.D.G.) 2:05,29; 3. Natalia Petrușeva (U.R.S.S.) 2:05,78.

3000 m: 1. ANDREA SCHÖNE (R.D.G.) 4:24,79; 2. Karin Enke (R.D.G.) 4:26,33; 3. Gabi Schönbrunn (R.D.G.) 4:33,13.

PATINAJ ARTISTIC (clasament pe puncte)
1 S.U.A. 29 p. 2 U.R.S.S. 26 p. 3. R.D. Germană 12 p.
4. Marea Britanie 8 p. 5. Canada 5 p. 6. Cehoslovacia 4 p. 7. R.F. Germania 3 p. 8. Franța 1 p.

CAMPIONATE MONDIALE

Masculin

Poliatlon: 1. ROLF FALK-LARSEN (Norvegia) 166,637; 2. Thomas Gustafson (Suedia) 166,213; 3. Aleksander Baranov (U.R.S.S.) 167,157.

Poliatlonul de sprint:

1. AKIRA KUROIWA (Japonia) 153,540; 2. Pavel Pegov (U.R.S.S.) 154,290; 3. Hilbert van der Duim (Olanda) 154,820.

Feminin:

Poliatlon: 1. ANDREA SCHÖNE (R.D.G.) 178,983; 2. Karin Enke (R.D.G.) 181,472; 3. Valentin Lalenkova (U.R.S.S.) 182,163.

Poliatlonul de sprint:

1. KARIN ENKE (R.D.G.) 167,655; 2. Natalia Petrușeva (U.R.S.S.) 167,875; 3. Crista Rothenburger (R.D.G.) 169,580.

CAMPIONATE EUROPENE

Masculin:

Poliatlon: 1. HILBERT VAN DER DUIM (Olanda) 170,668; 2. Yep Kramer (Olanda) 170,986; 3. Bjorn Nvland (Norvegia) 170,997.

Feminin:

Poliatlon: 1. ANDREA SCHÖNE (R.D.G.) 177,669; 2. Karin Enke (R.D.G.) 178,365; 3. Natalia Petrușeva (U.R.S.S.) 180,390.

PATINAJ VITEZĂ (clasament pe puncte)

1. R.D. Germană 75 p. 2. U.R.S.S. 61 p. 3. Canada 18 p. 4. Suedia 12 p. 5. S.U.A. 9 p. 6. Norvegia 7 p. 7. Japonia 5 p. 8—9. Franța și Olanda 3 p. 10—11. Austria și Polonia 2 p. 12. Finlanda 1 p.

PENTATLON MODERN

CAMPIONATE MONDIALE

INDIVIDUAL: 1. ANATOLI STAROSTIN (U.R.S.S.);
2. T. Szombathely (Ungaria) 3. E. Zinkovski (U.R.S.S.)
ECHIPE: 1 U.R.S.S.; 2. Ungaria; 3. Franța.

CAMPIONATE NAȚIONALE

INDIVIDUAL: 1 IULIU GALOVICI (Universitatea
Timișoara); 2. D. Spîrlea (Steaua); 3. Gh. Marian (Steaua)
ECHIPE: 1. STEAUA; 2. Universitatea Timișoara; 3.
Steaua II

RUGBY

CAMPIONATUL EUROPEAN F.I.R.A.

1. ROMÂNIA (Ioan Bucan, Constantin Dinu, Vasile
Pașcu, Alexandru Csoma, Mircea Munteanu, Gheorghe
Caragea, Pompilie Bory, Gheorghe Dărăban, Florică Mu-
rariu, Gheorghe Dumitru, Mircea Paraschiv, Dumitru

Alexandru, Stelian Podărescu, Adrian Lungu, Gheorghe
Vârzaru, Ion Constantin, Marian Aldea, Sorin Fuicu, Va-
sile Ion, Marin Ionescu, Ovidiu Șugar, Mihail Holban,
Enciu Stoica, Marian Gurămare); 2. Italia; 3. U.R.S.S.

CAMPIONATUL NAȚIONAL

1. STEAUA, 2. Dinamo; 3. Farul.

SANIE

A 14-a EDIȚIE A JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

Masculin:

Individual: 1. PAUL HILGARTNER (Italia) 3:04,258; 2.
Serghei Danilin (U.R.S.S.) 3:04,962; 3. Valeri Dudin
(U.R.S.S.) 3:05,012; Ioan Apostol a fost descalificat în
manșa a 4-a.

Dublu: 1. HANS STRANGASINGER—FRANZ WAN-
BACHER (R.F.G.) 1:23,620; 2. Evgheni Belousov—
Aleksandr Beliakov (U.R.S.S.) 1:23,660; 3. Joerg Hof-
mann—Jochen Pietzsch (R.D.G.) 1:23,887; ...11. Ioan
Apostol—Laurențiu Bălănoiu 1:26,027.

Feminin:

individual: 1. STEFFI MARTIN (R.D.G.) 2:46,570; 2.
Bettina Schmidt (R.D.G.) 2:46,873; 3. Ute Weiss (R.D.G.)
2:47,248; ...14. Gabriela Haja 2:51,440.

CAMPIONATELE MONDIALE

Masculin:

Individual: 1. MIROSLAV ZAJONC (Canada) 2:47,232;
2. Serghei Danilin (U.R.S.S.) 2:47,555; 3. Paul Hildgar-
ter (Italia) 2:47,901.

Dublu: 1. R.D.G. (J. Hoffmann—Pietzsch) 1:15,710; 2.
Italia (H. Raffl—N. Huber) 1:15,733; 3. R.F.G. (H. Stan-
gassinger—F. Wembacher) 1:16,035.

Feminin:

Individual: 1. STEFFI MARTIN (R.D.G.) 2:31,483; 2.
Melitta Sollmann (R.D.G.) 2:31,943; 3. Ute Weiss
(R.D.G.) 2:32,000.

SANIE (clasament pe puncte)

1. R.D. Germană 25 p, 2. U.R.S.S. 19 p, 3. Italia 10
p, 4. R.F. Germania 7 p, 5. Austria 5 p.

SCHI

COMBINATA NORDICĂ

A 14-a EDIȚIE A JOCURILOR OLIMPICE DE IARNĂ

TOM SANDBERG (Norvegia) 422,505 p; 2. Juoko
Karjalainen (Finlanda) 416,900 p; 3. Jukka Ylipulli (Fin-
landa) 410,825 p.

SĂRITURI DE LA TRAMBULINĂ

70 m: 1. JENS WEISSFLOG (R.D.G.) 215,2 p, 2. Matti
Nikaenen (Finlanda) 214 p, 3. Jari Puikkonen (Finlanda)
212,8 p.

90 m: 1. MATTI NIKAENEN (Finlanda) 231,2 p; 2. Jens
Weissflog (R.D.G.) 213,7 p; 3. Pavel Ploc (Cehoslovacia)
202,9 p.

SCHI FOND

Masculin:

15 km: 1. GUNDE SVAN (Suedia) 41:25.6; 2. Aki Karvonen (Finlanda) 41:34.9; 3. Harri Kirvasniemi (Finlanda) 41:45.6.
30 km: 1. NIKOLAI ZIMIATOV (U.R.S.S.) 1h 28:56.3; 2. Aleksandr Zavalov (U.R.S.S.) 1h 29:23.4; 3. Gunde Svan (Suedia) 1h 29:35.7.
50 km: 1. THOMAS WASSBERG (Suedia) 2h 15:55.8; 2. Gunde Svan (Suedia) 2h 15:59.9; 3. Aki Karvonen (Finlanda) 2h 17:04.7.
ștafeta 4x10 km: 1. SUECIA (Thomas Wassberg, Benny Kohlberg, Jan Ottosson, Gunde Svan) 1h 55:06.3; 2. U.R.S.S. 1h 55:16.5; 3. Finlanda 1h 56:31.4.

Feminin:

5 km: 1. MARJA—IISA HAMALAINEN (Finlanda) 17:04.0; 2. Berit Aunli (Norvegia) 17:14.1; 3. Kvetoslava Jerova (Cehoslovacia) 17:18.3; ... 32. Elena Reit 18:51.6.
10 km: 1. MARJA—IISA HAMALAINEN (Finlanda) 31:44.2; 2. Raisa Smetanina (U.R.S.S.) 32:02.9; 3. Brit Pettersen (Norvegia) 32:12.7; ... 42. Elena Reit 36:20.9.
20 km: 1. MARJA—IISA HAMALAINEN (Finlanda) 1h 51:54.0; Raisa Smetanina (U.R.S.S.) 1h 02:35.7; 3. Anne Jahren (Norvegia) 1h 03:22.6.
ștafeta 4x5 km: 1. NORVEGIA (Inger—Helene Nybraten, Anne Jahren, Brit Pettersen, Berit Aunli) 1h 06:49.7; 2. Cehoslovacia 1h 07:24.7; 3. Finlanda 1h 07:51.7.

SCHI FOND (clasament pe puncte)

1. Finlanda 50 p. 2. Suedia 41 p. 3. Norvegia 37 p. 4. U.R.S.S. 37 p. 5. Cehoslovacia 12 p. 6. Elveția 3 p. 7. R.F. Germania 1 p.

SCHI ALPIN

Masculin:

coborire: 1. BILL JOHNSON (S.U.A.) 1:45.59; 2. Peter Mueller (Elveția) 1:45.86; 3. Anton Steiner (Austria) 1:45.95.
slalom: 1. PHIL MAHRE (S.U.A.) 1:39.41; 2. Steve Mahre (S.U.A.) 1:39.62; 3. Didier Bouvet (Franța) 1:40.20. Zsolt Balazs și Mihai Bără au abandonat.
slalom urias: 1. MAX JULIEN (Elveția) 2:41.18; 2. Jure Franko (Iugoslavia) 2:41.41; 3. Andreas Wenzel (Liechtenstein) 2:41.75; ... 42. Zsolt Balazs 3:02.41; ... 46. Mihai Bără 3:06.49.

Feminin:

coborire: 1. MICHAELA FIGINI (Elveția) 1:13.36 Maria Waliser (Elveția) 1:13.41; 3. Olga Charvatova (Cehoslovacia) 1:13.53;
slalom: 1. PAOLETTA MAGONI (Italia) 1:36.47; 2. Perrine Pelen (Franța) 1:37.38; 3. Ursula Konzett (Liechtenstein) 1:37.50. Liliana Ichim a abandonat.
slalom urias: 1. DEBBIE ARMSTRONG (S.U.A.) 2:20.98; Christine Cooper (S.U.A.) 2:21.38; 3. Perrine Pelen (Franța) 2:21.40; ... 35. Liliana Ichim 2:32.08.

SCHI ALPIN (clasament pe puncte)

1. S.U.A. 34 p. 2. Elveția 33 p. 3—4. Austria și Franța 13 p. 5. Italia 9 p. 6. Liechtenstein 8 p. 7. Iugoslavia 7 p. 8—9. Cehoslovacia și R.F. Germania 6 p. 10. Suedia 3 p. 11—13. Bulgaria, Polonia și Spania 1 p.

SERIMĂ

CAMPIONATE MONDIALE

Floretă masculin: 1. ALEKSANDR ROMANKOV (U.R.S.S.); 2. M. Gey (R.F.G.); M. Sypniewski (Polonia); echipe: 1. R.F.G. (Behr, Gey, Beck, Hein); 2. R.D.G.; 3. Cuba.

Spadă: 1. ELMAR BORRMANN (R.F.G.); 2. D. Giger (Elveția); 3. A. Mazzoni (Italia); echipe: 1. Franța (Lerglet, Boisse, Salèsse, Henry); 2. R.F.G.; 3. Italia.

Sabie: 1. VASIL ETROPOLSKI (Bulgaria); 2. G. Dalla Barba (Italia); 3. H. Etropolski (Bulgaria); echipe: 1. U.R.S.S. (Burjev, Krovopuskov, Alšan, Pogosov); 2. Ungaria; 3. Italia.

Floretă feminin: 1. DORINA VACCARONI (Italia); 2. Carola Cicconetti (Italia); 3. Jujie Luan (R.P. Chineză); echipe: 1. Italia (Vaccaroni, Cicconetti, Mochi, Zalaffi); 2. R.F.G.; 3. Ungaria.

CAMPIONATE EUROPENE

Floretă masculin: 1. ANDREA BORELLA (Italia); 2. K. Reichert (R.F.G.); 3. A. Scuri (Italia).

Spadă: 1. ALEXANDER PUSCH (R.F.G.); 2. A. Mazzoni (Italia); 3. L. Swornowski (Polonia).

Sabie: 1. GIOVANI SCALZO (Italia); 2. M. Ivanov (Bulgaria); 3. G. Somafov (Bulgaria).

Floretă feminin: 1. KORNELIA HANISCH (R.F.G.); 2. Carola Cicconetti (Italia); 3. Linda Martin (Marea Britanie).

CAMPIONATE NAȚIONALE

Floretă masculin: 1. PETRU KUKI (Steaua); 2. G. Oancea (Steaua); 3. E. Mătușan (CS Satu Mare); echipe: 1. STEAUA; 2. CS Satu Mare; 3. Progresul București.

Sabie: 1. CORNEL MARIN (Steaua); 2. I. Pop (Steaua); 3. M. Mustăț (Steaua); echipe: 1. STEAUA; 2. Tractorul Brașov; 3. Dinamo Buc.

Spadă: 1. ION DIMA (Farul Constanța); 2. I. Nițulescu (Farul); 3. A. Sebök (CS Satu Mare); echipe: 1. STEAUA; 2. IEFS; 3. CSU Tg. Mures.

Floretă feminin: 1. MARCELA ZSAK (CS Satu Mare); 2. Aurora Dan (Dinamo Buc.); 3. Cristina Mihăilă (CSS Energia Buc.); echipe: 1. CS SATU MARE; 2. Dinamo București; 3. Steaua.

TENIS DE MASĂ

CAMPIONATE MONDIALE

Masculin:

Simplu: 1. GUO YUEHUA (R.P. Chineză); 2. Cai Zhenhua (R.P. Chineză); 3. Jiang Jialiang (R.P. Chineză) și Wang Kuiyuan (R.P. Chineză).

Dublu: 1. DRAGUTIN SURBEK, ZORAN KALINICI (Iugoslavia); 2. Xie Saïke, Jiang Jialiang; 3. Wang Huiyuan, Yang Yuhua (R.P. Chineză) și Seiji Ono, Hiroki Abe (Japonia).

Echipe: 1. R.P. CHINEZĂ; 2. Suedia; 3. Ungaria și Anglia.

Feminin:

Simplu: 1. CAO YANHUA (R.P. Chineză); 2. Yang Young Ja (Coreea de Sud); 3. Qi Baoxiang (R.P. Chineză) și Huang Junqun (R.P. Chineză).

Dublu: 1. SHEN JIANPING, DAI LILI (R.P. Chineză); 2. Geng Lijuan, Huang Junqun (R.P. Chineză); 3. Cao Yanhua, Ni Xilian (R.P. Chineză) și Tong Ling, Pu Qijuan (R.P. Chineză).

Echipe: 1. R.P. CHINEZĂ; 2. Japonia; 3. Coreea de Sud și U.R.S.S.

Mixt:

1. GUO YUEHUA, NI ZIALIAN (R.P. Chineză); 2. Chen Xinhua, Tong Ling (R.P. Chineză); 3. Xie Saïke, Huang Junqun (R.P. Chineză) și Cai Zhenhua, Cao Yanhua (R.P. Chineză).

CAMPIONATE NAȚIONALE

Masculin:

Simplu: 1. ANDRAS FEJER (ASA Muntenia Buzău), 2. S. Crișan (Universitatea Craiova), 3. E. Florescu și V. Florea (Universitatea Craiova).

Dublu: 1. SORIN CAURI (Progresul IIRUC Buc.), TE-ODOR GHEORGHE (Mecanică Fină Buc.), 2. St. Moraru (Progresul IIRUC), V. Florea, 3. S. Crișan (U Craiova), A. Fejer (ASA Muntenia) și D. Ghiță, A. Ovanetz (Stirom CSS 2 Buc.).

Echipe: 1. UNIVERSITATEA I CRAIOVA, 2. ASA Muntenia Buzău, 3. Progresul IIRUC București.

Feminin:

Simplu: 1. MARIA ALBOIU (Înfrățirea Tg. Mureș); 2. Kinga Lohr (Înfrățirea); 3. Otilia Bădescu (IMG CSS 1 București) și Daniela Șerban (CSS 2 Constanța).

Dublu: 1. MARIA ALBOIU, KINGA LOHR; 2. Daniela Șerban, Otilia Bădescu; 3. Carmen Găgeatu (Juventus '83 Buc.), Rodica Urbanovici (Metalurgistul Cugir) și Magdalena Leszay (CS Arad), Liana Urzică (FAIMAR Baia Mare).

Echipe: 1. JUVENTUS '83 București, 2. CS Arad, 3. FAIMAR Baia Mare.

Mixt:

1. MARIA ALBOIU, ANDRAS FEJER; 2. Rodica Urbanovici, V. Florea; 3. Anca Cheler (Juventus '83), T. Gheorghe și Monica Păun, S. Cauri (Progresul IIRUC).

CAMPIONATE MONDIALE

ARME CU AER COMPRIMAT

Masculin:

Pușcă, 10 m: 1. PHILIPPE HEBERLE (Franța) 589 p; 2. I. Zavalodko (U.R.S.S.) 587; 3. F. Rettkowski (R.D.G.) 587; echipe: 1. Franța (Heberle, Amat, Bury) 1749; 2. R.F.G. 1744; 3. U.R.S.S. 1741.

Pistol, 10 m: 1. RAGNAR SKANAKER (Suedia) 586; 2. Al. Melentiev (U.R.S.S.) 585; 3. A. Egrîșin (U.R.S.S.) 583; echipe: 1. U.R.S.S. (Melentiev, Egrîșin, Turla) 1747; 2. Suedia 1729; 3. Franța 1725.

Feminin:

Pușcă, 10 m: 1. MARLIES HALBIG (R.D.G.) 395; 2. Xiano Xiao Wu (R.P. Chineză) 392; 3. Silvia Sperber (R.F.G.) 392; echipe: 1. R.F.G. 1164; 2. Ungaria 1155; 3. U.R.S.S. 1154.

Pistol, 10 m: 1. KERSTIN BODIN (Suedia) 382; 2. Julita Macur (Polonia) 379; 3. Ja Yang Kim (R.P.D. Coreeană) 378; echipe: 1. Suedia 1127; 2. Austria 1116; 3. S.U.A. 1116.

CAMPIONATE EUROPENE

ARME CU AER COMPRIMAT

Masculin:

Pușcă, 10 m: 1. BERHARD SUESS (R.F.G.) 587; 2. P. Dufaux (Elveția) 587; 3. V. Vlasov (U.R.S.S.) 586; echipe: 1. U.R.S.S. (Vlasov, Ivanov, Mitrofanov) 1753; 2. R.D.G. 1741; 3. Norvegia 1730.

Pistol, 10 m: 1. ANATOLI GRIȘIN (U.R.S.S.) 585; 2. L. Djakov (Bulgaria) 581; 3. Ph. Cola (Franța) 581; echipe: U.R.S.S. (Turla, Egrîșin, Bondarenko) 1731; 2. R.F.G. 1726; 3. Bulgaria 1725.

Feminin:

Pușcă, 10 m: 1. LESJA LESKIN (U.R.S.S.) 390; 2. Svetlana Komaristova (U.R.S.S.) 388; 3. Gisela Sailer (R.F.G.) 388; echipe: 1. U.R.S.S. (Komaristova, Malașkova, Leskin) 1156; 2. R.F.G. 1146; 3. R.D.G. 1145.

Pistol, 10 m: 1. SVETLANA VERESOVA (U.R.S.S.) 386; 2. Marina Dobranceva (U.R.S.S.) 383; 3. Maria Piovesan (Italia) 376; echipe: 1. U.R.S.S. (Dobranceva, Veresova, Treințe) 1143; 2. Italia 1119; 3. R.F.G. 1113.

ARME CU GLONȚ

Masculin:

Pușcă liberă, 3x40 focuri, 3 poziții: 1. VLADIMIR LVOV (U.R.S.S.) 1173; 2. V. Vlasov (U.R.S.S.) 1171; 3. Al. Mitrofanov (U.R.S.S.) 1170; echipe: 1. U.R.S.S. (Vlasov, Mitrofanov, Lvov) 3514; 2. R.D.G. 3487; 3. Marea Britanie 3478.

Pușcă liberă, 60 f. culcat: 1. ALEXANDR MITROFANOV (U.R.S.S.) 598; 2. Petr Kurka (Cehoslovacia) 598; 3. Mauri Kopanen (Finlanda) 597; echipe: 1. U.R.S.S. (Vlasov, Mitrofanov, Petikian) 1790; 2. Suedia 1785; 3. Cehoslovacia 1784.

Pistol liber: 1. PHILIPPE COLA (Franța) 567; 2. R. Skanaker (Suedia) 567; 3. Al. Melentiev (U.R.S.S.) 566; echipe: 1. R.F.G. (Beyer, Kaspar, Mueller) 1673; 2. U.R.S.S. 1673; 3. ROMÂNIA (Ilie, L. Stan, Trușcă) 1671.

Pistol viteză: 1. IGOR PUZIREV (U.R.S.S.) 598; 2. W. Reiniger (R.F.G.) 597; 3. L. Orban (Ungaria) 597; echipe: 1. Ungaria (Szalai, Plank, Orban) 1784; 2. ROMÂNIA (Calotă, Ion, M. Stan) 1781; 3. Bulgaria 1778.

TALERE:

Trap: 1. MATTI NUMMELA (Finlanda) 199; 2. Al. Asanov (U.R.S.S.) 198; 3. J. Pahlsson (Suedia) 197; echipe: 1. Italia (Danna, Cioni, Vaccari) 436; 2. Franța 436; 3. Finlanda 436.

Skeet: 1. BERNHARD HOCHWALD (R.D.G.) 197; 2. G. Mecocci (Italia) 196; 3. O. Rasmussen (Danemarca), V. Timokin (U.R.S.S.) 196; echipe: 1. U.R.S.S. (Sahvorostov, Timokin, Molceanov) 436; 2. Franța 435; 3. Suedia 435.

Feminin:

Pușcă standard, 3x20 f, 3 poziții: 1. MARLIES HELBIG (R.D.G.) 582; 2. Nonka Matova (Bulgaria) 580; 3. Vesela Leceva (Bulgaria) 576; echipe: 1. R.D.G. (Helbig, Moch, Starkloff) 1730; 2. Bulgaria 1727; 3. U.R.S.S. 1724.

Pușcă standard, 60 f culcat: 1. MIRJANA JOVOVIC (Iugoslavia) 596; 2. Nonka Matova (Bulgaria) 595; 3. Vesela Leceva (Bulgaria) 595; echipe: 1. Bulgaria (Leceva, Petkova, Matova) 1781; 2. Iugoslavia 1778; 3. U.R.S.S. 1778.

Pușcă standard: 1. MARIA MACOVEI (România) 591; 2. Aukse Treinite (U.R.S.S.) 590; 3. Brida Gachter (Elveția) 587; echipe: 1. U.R.S.S. (Turișceva, Dobranceva, Treinite) 1759; 2. ROMÂNIA (Ciobanu, Macovei, Matei) 1748; 3. Elveția 1736.

TALERE:

Trap: 1. ELENA SISIRINA (U.R.S.S.) 143; 2. Maricette Colavito (Franța) 141; 3. Ludmila Volodina (U.R.S.S.) 137; echipe: 1. U.R.S.S. (Sisirina, Volodina, Lazareva) 283; 2. Italia 256; 3. Spania 247.

Skeet: 1. SVETLANA IACHIMOVA (U.R.S.S.) 143; 2. Natalia Kuzmenko (U.R.S.S.) 138; 3. Biancarosa Hansberg (Italia) 136; echipe: 1. Marea Britanie (Andrews, Alexander, Duffield) 267; 2. Franța 256; 3. Suedia 255.

CAMPIONATE NAȚIONALE

ARME CU AER COMPRIMAT

Masculin:

Pușcă, 10 m: 1. CONSTANTIN STAN (STEUA) 577; 2. V. Dinu (Steaua) 574; 3. M. Dumitrescu (Metalul) 573; echipe: 1. STEUA I 1721; 2. Steaua II 1699; 3. Dinamo 1697.

Pistol, 10 m: 1. SORIN BABII (STEUA) 575; 2. O. Vișan (Dinamo) 574; 3. M. Trușcă (Steaua) 570; echipe: 1. STEUA I (L. Stan, M. Trușcă, S. Băbii) 1715; 2. Dinamo 1703; 3. Steaua II 1670.

Feminin:

Pușcă, 10 m: 1. EVA OLAH (CSU Brașov) 380; 2. Daniela Popa (Dinamo) 377; 3. Cerasela Ungureanu (Steaua) 377; echipe: 1. STEUA (Aurelia Toader, Cerasela Ungureanu, Mihaela Ignat) 1110; 2. Dinamo I 1107; 3. CSȘ I București 1096.

Pistol, 10 m: 1. ANA CIOBANU (Dinamo) 377; 2. Silvia Kaposztay (Steaua) 377; 3. Anișoara Matei (Dinamo) 376; echipe: 1. DINAMO (Anișoara Matei, Ana Ciobanu, Maria Macovei) 1125; 2. Steaua I 1121; 3. Steaua II 1060.

ARME CU GLONȚ

Masculin:

Pistol liber 60 f: 1. LIVIU STAN (Steaua) 559; 2. M. Trușcă (Steaua) 557; 3. L. Ionașcu (Steaua) 557; echipe: 1. STEUA I (L. Stan, M. Trușcă, S. Băbii) 1673; 2. Steaua II 1645; 3. Dinamo 1640.

Pușcă liberă, 60 f culcat: 1. FLORIN CRISTOFOR (Steaua) 600; 2. Mircea Ilca (CSU Brașov) 599; 3. R. Niculescu (Steaua) 598; echipe: 1. STEUA I (Fl. Cristofor, I. Codreanu, C. Stan) 1792; 2. Metalul 1782; 3. Dinamo 1781.

Pistol viteză: 1. CORNELIU ION (Steaua) 594; 2. G. Calotă (Steaua) 593; 3. B. Corbu (Steaua) 593; echipe: 1. STEUA I (C. Ion, M. Stan, G. Calotă) 1777; 2. Steaua II 1774; 3. Steaua III 1742.

Pușcă liberă 40 f, picioare: 1. ILIE CODREANU (Steaua) 378; 2. M. Dumitrescu (Metalul) 376; 3. Fl. Cristofor 376; echipe: 1. STEUA I (I. Codreanu, Fl. Cristofor, C. Stan) 1125; 2. Steaua II 1093; 3. Dinamo 1089.

Pușcă liberă 40 f genunchi: 1. FL. CRISTOFOR 388; 2. M. Dumitrescu 386; 3. R. Niculescu 386; echipe: 1. STEUA I (Codreanu, Cristofor, C. Stan) 1157; 2. Dinamo 1151; 3. Metalul 1144.

Pușcă liberă 3x40 f: 1. FLORIN CRISTOFOR 1161; 2. M. Dumitrescu 1157; 3. I. Codreanu 1156; echipe: 1. STEUA I (Codreanu, Cristofor, C. Stan) 3466; 2. Dinamo 3423; 3. Steaua II 3403.

TALERE:

Trap: 1. MIHAI ISPAȘIU (Olimpia) 182; 2. Fl. Baban (Olimpia) 179; 3. E. Șomoy (CS Baia Mare) 170; echipe: 1. STEUA I (V. Antonescu, T. Vlădoianu, S. Toma) 375; 2. Olimpia 368; 3. Steaua II 326.

Skeet: 1. ION TOMAN (Vinătorul Timișoara) 196; 2. A. Ciorba (CS Baia Mare) 195; 3. D. Gazetovici (Steaua) 195; echipe: 1. STEUA I (D. Gazetovici, M. Matei, Al. Haidu) 425; 2. Vinătorul Timișoara 408; 3. Constructorul Alba 403.

Feminin:

Pușcă standard, 60 f culcat: 1. DUMITRA MATEI (Dinamo) 596; 2. Roxana Lămășanu (Olimpia) 592; 3. Niculina Iosif (IEFS) 588; echipe: 1. DINAMO I (Dumitra Matei, Daniela Popa, Olga Rădulescu) 1748; 2. Olimpia 1741; 3. Dinamo II 1721.

Pistol standard: 1. MARIA MACOVEI (Dinamo) 591; 2. Dorina Guler (UTA) 585; 3. Ana Ciobanu (Dinamo) 579; echipe: 1. DINAMO (Anișoara Matei, Maria Macovei, Ana Ciobanu) 1749; 2. Steaua I 1701; 3. Steaua II 1692.

Pușcă standard 3x20 f: 1. DUMITRA MATEI 571; 2. Eva Olah 565; 3. Daniela Toader (Unirea Focșani) 563; echipe: 1. DINAMO I (Dumitra Matei, Daniela Popa, Olga Rădulescu) 1672; 2. Olimpia 1655; 3. Steaua 1644.

TIR CU ARCUL

Masculin: 1. ROBERT TĂNASE (Steaua) 1074 puncte; 2. V. Stănescu (Petrului) 1058; 3. Iosif Szatmari (Sănătatea) 1025; echipe: 1. VOINȚA SATU MARE (Weszelovsky, Călin, M. Birzu) 2897; 2. Minerul Aninoasa 2877; 3. Olimpia București 2711.

Feminin: 1. AURORA CHIN (Steaua) 1057; 2. Gabriela Coșovan (Voința Rădăuți) 1032; 3. Daniela Robu (Olimpia) 992; echipe: 1. OLIMPIA BUCUREȘTI (Robu, Nenciu, Șerbănescu) 2730; 2. Voința Satu Mare 2636; 3. Voința Rădăuți 2604.

VOLEI

CAMPIONATE EUROPENE

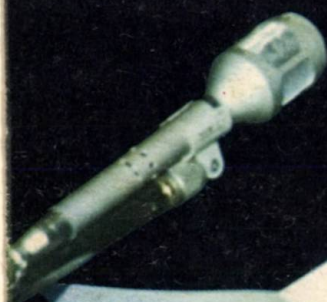
Masculin: 1. U.R.S.S.; 2. Polonia; 3. Bulgaria.

Feminin: 1. R.D.G.; 2. U.R.S.S.; 3. Ungaria.

CAMPIONATE NAȚIONALE

Masculin: 1. DINAMO; 2. Steaua; 3. Explorări Baia Mare.

Feminin: 1. DINAMO; 2. CSM Libertatea Sibiu; 3. Farul.

Anișoara Cușmir-Stanciu
rostește
Angajamentul solemn
al sportivilor români
pentru
performanțe tot mai înalte !

almanahul Sportul'84